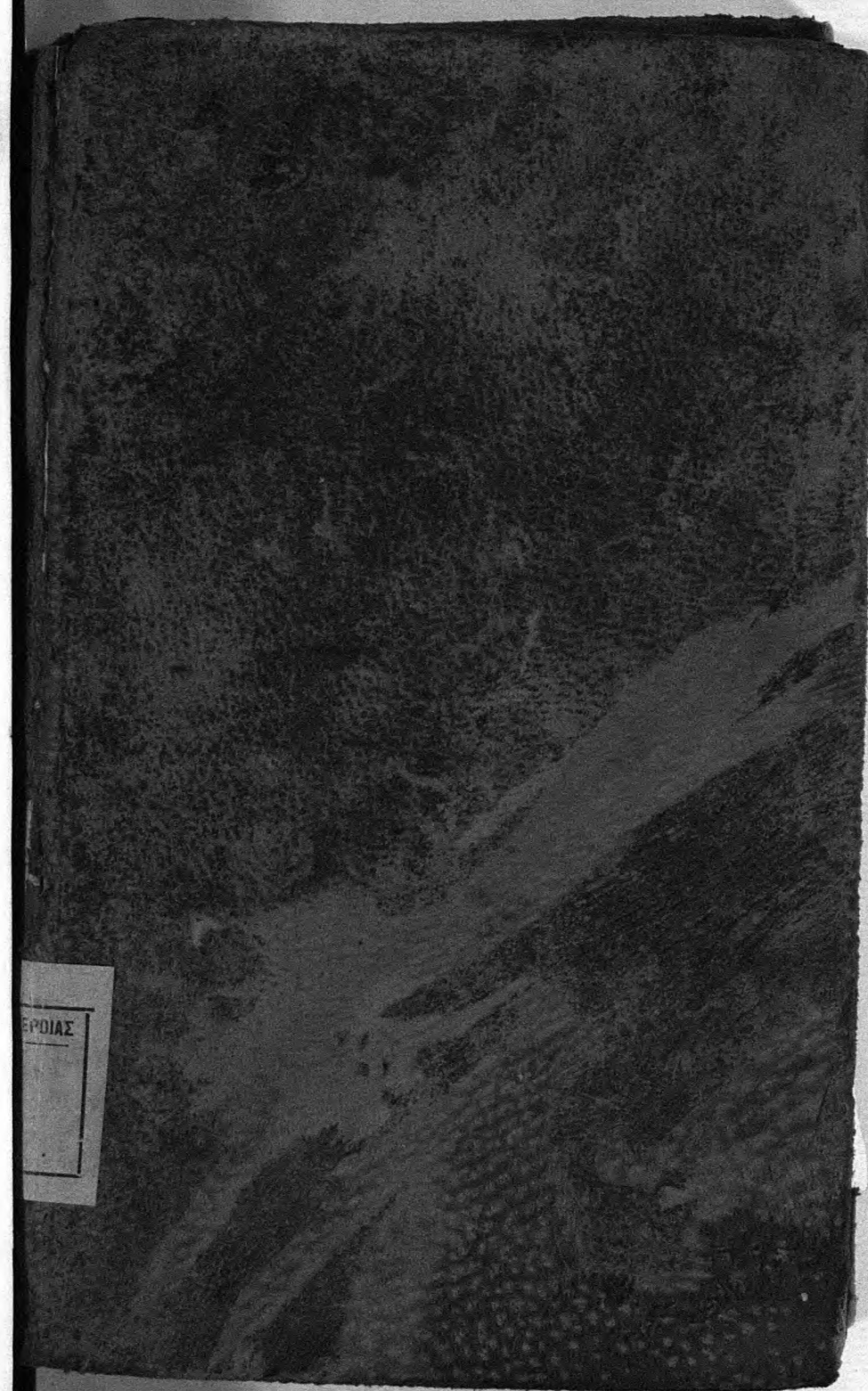

ΕΡΩΔΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑ

3013

+200

30/8/1962

ΣΥΛΛΕΞΗ

Βιβλ. 3013

Βιβλ. 3013

ΒΕΡΟΙΑ

GRV 8-2000

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόισα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

TOT

2114

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΧΥΛΗΡΟΣ
 ΒΙΚΕΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΚΗΣ

ΗΜΕΡΩΝ
 (ΚΡΗΤΗΣ)

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

Ι

ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.

ΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗΣ ΤΗΣ ΕΝ
 ΑΜΕΡΙΚΗ

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

4.

ΝΕΑ ΥΟΡΚ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δανιήλ Φανσά.

.....
1836.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αρ. Ελ. 3013

Ἡ ΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

	Σελ.
Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	3
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	50
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	79
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	130
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	167
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή	217
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή Πρώτη	236
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή Δευτέρα	255
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή	267
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή	273
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή	279
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολή	284
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολή Πρώτη	288
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολή Δευτέρα	292
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολή Πρώτη	294
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολή Δευτέρα	299
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τίτον Ἐπιστολή	303
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολή	305
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή	306
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	319
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη	324
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα	329
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη	332
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα	336
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Τρίτη	337
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	338
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	339

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ 253
γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, τοῦ
υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρέ·
καὶ τὸν Σαρὰ ἀπὸ τῆς Θάμαρ· καὶ
Φαρέ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶν· καὶ ὁ
Ἑσρῶν ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμνα-
δάβ· καὶ Ἀμναδάβ ἐγέννησε τὸν
Νασσών· καὶ Νασσών ἐγέννησε
τὸν Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὸζ
ἀπὸ τῆς Ραχάβ· καὶ Βοὸζ ἐγέννησε
τὸν Ὠβήδ ἀπὸ τῆς Ρούθ· καὶ Ὠβήδ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε Δαβὶδ τὸν
βασιλέα· καὶ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς
ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπὸ τῆς
γυναίκας τοῦ Ὀδρίου.

7 Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν
Ροβοάμ· καὶ Ροβοάμ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιά· καὶ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ·
καὶ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
καὶ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίας.

9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ·
καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ·
καὶ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μα-
νασσὴν· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν
Ἀμὼν· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν Ἰου-
σίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχο-
νίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του, εἰς τὸν
μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὸν μετατο-
πισμὸν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας

ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλα-
θιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιοὺδ· καὶ Ἀβιοὺδ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιακίμ· καὶ Ἐλιακίμ ἐγέννησε
τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ·
καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχέιμ· καὶ
Ἀχέιμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοὺδ.

15 Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλε-
άζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν
Μαίθαν· καὶ Μαίθαν ἐγέννησε τὸν
Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆς
ὁποίας ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός.

17 Ὅλαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
τοῦ Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ, εἶναι
δεκατέσσαρες γενεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ
Δαβὶδ ἕως τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς
Βαβυλῶνος, εἶναι δεκατέσσαρες γε-
νεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ
τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ οὕτως ἐγένετο. Ἐπειδὴ ἡ μήτηρ
του ἡ Μαρία ἀφάρβωνιάσθη μετὰ τοῦ
Ἰωσήφ, πρὶν ταῦτ' εὐελθῶσιν,
ἐδόξθη ἐγγαστρωμένη ἀπὸ Πνεῦμα
ἁγίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ τῆς, ἐπειδὴ
ἦτον δίκαιος, καὶ δὲν ἤθελε νῦν τὴν
φανερῶσαι, ἠθέλησε κρυφίως νῦν τὴν
ἀφῆσαι.

20 Καὶ ταῦτα αὐτὸς ἔχων εἰς τὸν
νοῦν του, παρευθὲς ἄγγελος Κυρίου
ἐφάνη εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ὄνειρον, καὶ
τὸν λέγει· Ἰωσήφ νῦν τοῦ Δαβὶδ,
μὴ φοβηθῆς νῦν πάρεξ τὴν Μαρίαν
τὴν γυναῖκά σου· διότι ἐκεῖνο ὅπου
ἐσυλλήφθη εἰς αὐτήν, εἶναι ἀπὸ τοῦ
Πνεύματος τοῦ ἁγίου.

21 Καὶ θέλει γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἄλλοις καλέσει τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαόν του ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τῶν.

22 (Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ τα τελεωθῆναι ἃ κείνο ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει ἐγ-
γαστριωθῆναι, καὶ θέλει γεννήσῃ υἱόν,
καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομά του
ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ· τὸ ὅποιον ἑρμη-
νεύεται, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός·)

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ σηκωνόμενος ἀπὸ
τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσ-
ταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐπῆρε
τὴν γυναῖκά του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγκύωειεν ἕως ὅπου
ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότο-
κον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά του
ἸΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. Π.

ΚΑΙ ὅταν ἐγεννήθῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὰς
ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ,
ἦλθον μῆγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων, ὁποῦ ἐγεννήθῃ; διότι ἡμεῖς
εἶδομεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνα-
τολὴν, καὶ ἦλθομεν νῦν τὸν προσκυ-
νήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, διὰ
τὸ ἤκουσεν, ἐσυγχύσθη, καὶ ὅλα τὰ
Ἱεροσόλυμα μαζὶ με αὐτόν.

4 Καὶ μαζώων ὅλους τοὺς ἀρχι-
ιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ
λαοῦ, τοὺς ἐρώτα ποῦ γεννᾶται ὁ
Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Εἰς τὴν
Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι οὕτως
ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ τοῦ Ἰούδα,
καθόλου δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀναμί-
σσαν εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα·
διότι ἀπὸ σὺ θέλει ἔβγῃ ἡγούμενος,
ὁ ὅποιος θέλει ποιᾶν τὸν λαόν μου
τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης, κράζων κρυφίως
τοὺς μῆγους, ἐξέτασεν ἀκριβῶς ἀπὸ
αὐτοῦ τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ἐκεῖ-
νον, ὁποῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμπων αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθ-
λεὲμ, τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε, καὶ ἐξετά-
σατε καταλεπτιῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ
διὰ τὸ εὐρήτε, δότε με εἰδῆσιν, διὰ
νῦν ὑπάγω καὶ ἐγὼ νῦν τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ἅψ' οὐ ἤκουσαν τὰ
λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν· καὶ
ἰδοὺ, πάλιν ὁ ἀστὴρ, ὁποῦ εἶδον εἰς
τὴν ἀνατολὴν, ἐπήγαγεν ἐμπροσθέν
τῶν, ἕως ὅπου ἦλθε, καὶ ἐστάθῃ ἐκεῖ,
ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μῆγοι τὸν
ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην
κατὰ πολλὰ.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗ-
ρηκαν τὸ παιδίον μαζὶ μετὰ τὴν Μα-
ρίαν τὴν μητέρα του· καὶ ἔπεσαν καὶ
τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες
τοὺς θησαυροὺς τῶν, τὸν ἔφερον χα-
ρίσματα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ
σμύρναν.

12 Καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἀπεκατέφθη
εἰς τὸ ὄνειρόν των νῦν μὴν ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν Ἡρώδη, ἀπὸ ἄλλον
δρόμον ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον
τῶν.

13 Καὶ ἅψ' οὐ ἀνεχώρησαν αὐτοί,
παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς
τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν του, καὶ τὸν
λέγει· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ φεύγε
εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ὅς ᾔσαι ἐκεῖ,
ἕως ὅπου νῦν αἱ εἰπῶ· διότι μέλλει ὁ
Ἡρώδης νῦν ζητήσῃ τὸ παιδίον, νῦν
τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆ-
ρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του
νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον·

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον
τοῦ Ἡρώδου· διὰ νῦν πληρωθῇ ἐκεῖνο
ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέ-
σου τοῦ προφήτου, ὁποῦ λέγει· Ἀπὸ
τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπων ὁ Ἡρώδης ὅτι

ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ· καὶ ἐστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδιά, ὅπου ἦτον εἰς τὴν Βηθλέєм, καὶ εἰς ὅλα τῆς τὰ σόναρα, ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὅπου ἐβεβαιώθη καταλεπτῶς ἀπὸ τοὺς μάγους.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο ὅπου ἐλάληθη ἀπὸ τοῦ Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, ὅπου λέγει·

18 Φωνὴ ἠκοῦσθη εἰς τὴν Ῥαμὰ, πολὺς θρήνος καὶ πολλὰ κλάματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοί, ὅπου ἔκλαιεν ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδιά της· καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν εἶναι πλέον.

19 Καὶ ὅς' ἂν ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρευθὺς, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν του εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20 Λέγων· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ἔπαρε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἐκεῖνοι ὅπου ἐγύρευον νὰ πάρωσι τὴν ζωὴν τοῦ παιδίου, ἀπέθανον.

21 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἀλλ' ὅτε ἤμαθεν, οἱ Ἀρχελαὺς βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τόπον Ἡρώδου τοῦ πατρὸς του, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἀπεκατέβη εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἦλθε, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν ὅπου λέγεται Ναζαρέτ· διὰ νὰ τελεωθῇ ἐκεῖνο ὅπου εἶπον οἱ προφῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύττων εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἐλάληθη ἀπὸ τοῦ Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, λέγοντα· Φωνὴ ἐκείνου ὅπου βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἐτοιμάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, κάμετε ὡς τὰς τριβύνας του.

4 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἐνδυμὴν τοῦ ἀπὸ μαλλί καμήλου, καὶ μετ' ὤμων δεσμεύειν ἦτον ζωσμένος· καὶ ἡ τροφή του ἦτον ἀκρίδις, καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγαγεν ἔξω ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς αὐτόν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο εἰς τὸν Ἰορδάνην ἅπ' αὐτόν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας των.

7 Καὶ οἱ αὐτοὶ εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τοῦ Φαρισαίους καὶ ἀπὸ τοῦ Σαδδουκαίους ὅπου ἤρχοντο εἰς τὸ βάπτισμά του, τοὺς ἔλεγε· Γεννήματα τῶν ἐχιδνῶν, τίς σὰς ἐδίδαξε νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς ὁργῆς ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ σὰς φαίνεται νὰ λέγητε μέσα σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διότι σὰς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ τὰς πέτρας ταύτας νὰ σηκώσῃ παιδιά εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ τὸ πέλκι εἰς τὴν ὄλξαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε δένδρον λοιπὸν, ὅπου δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

11 Ἐγὼ σὰς βαπτίζω μετ' ὕδατος εἰς μετάνοιαν· ἐκεῖνος δὲ ὅπου ἔρχεται ὀπίσω μου, εἶναι δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σὰς βαπτίσει μετ' ἁγίου πνεύματος καὶ μετ' ὕδατος.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι τὸ φτυάριον, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἀλνυριὸν του, καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριον τοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην του,

τὸ δὲ ἄχυρόν θέλει τὸ κατακαύσει με πῦρ, ὅπου δὲν σβεῖ ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ἐν αὐτῷ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε, λέγων· Ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σέ, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμέ;

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Τώρα ἄφρασαν· διότι οὕτω ἀρᾷται ἡμᾶς, νὰ τελειώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε τὸν ἄφρασαν.

16 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, ἐκθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν· καὶ ἔοδ, ἀνοίχθαι εἰς αὐτόν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ὅπου κατέβαινον ὡς ἄν περιστερὰ, καὶ ἦλθεν ἐπάνω του.

17 Καὶ ἐκθὺς φωνὴ ἤκουσθη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔλεγεν· Αὐτός ἐστι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνεπαύθηκα.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφῆρθη ἀπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ πειρασθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον.

2 Καὶ ἄφ' οὗ ἐνήστευσεν σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, ὥστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγαίνων πλησίον του ὁ πειράζων, τὸν λέγει· Ἄν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ νὰ γίνωσιν οὗται αἱ πέτραι ψαμία.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Εἶναι γραμμένον· Ὁχι μόνον με πειράσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ με κάθε λόγον, ὅπου ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ τὸν λέγει· Ἄν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον τὸν ἑαυτὸν ἄνω· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἁγγέλους τοῦ δούλου σου, καὶ

καὶ θέλουσι σὲ σηκῶσαι ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ σκονιάψῃς ποτέ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου.

7 Ἀγεί εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ τοῦτο· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου δὲν θέλεις δοκιμάσει.

8 Πάλιν, παίρνει τὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀναβάζει τον εἰς ἓν ὄρος πολλὰ ὕψηλόν, καὶ δείχνει εἰς αὐτόν ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Κοὶ τὸν λέγει· Ταῦτα ὅλα θέλω σὲ δώσει, ἂν πέσῃς καὶ με προσκυνήσῃς.

10 Τότε τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνῆσαι, καὶ αὐτόν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἄφρασαν ὁ διάβολος· καὶ παρευθὺς ἦλθον ἄγγελοι, καὶ τὸν ἐπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ἄφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, διὸ ὁ Ἰωάννης ἐπαρὰδότη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίγων τὴν Ναζαρέτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλάσσιαν, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς Νεφθαλεὶμ.

14 Αὐτὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὅπου εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἠσαίου, ὅπου λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τοῦ Νεφθαλεὶμ, δρόμον τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς, ὅπου ἐκάθητο εἰς τὸ σκοτός, εἶδε φῶς μέγα· καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου ἐκάθητο εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς ἔφεγγεν εἰς αὐτοὺς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττει καὶ νὰ λέγῃ Μετανοεῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περὶ τῶν ὁ Ἰησοῦς πλη-

σιον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σίμωνα, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἄνδρέαν τὸν ἀδελφὸν του, οἱ ὅποιοι ἔβαλλον δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν (διότι ἦτον ψαράδες·)

19 Καὶ λέγει τοῖς· Ἐλῆτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σὺς κάμει ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

21 Καὶ πηγαίνων παρεκέσθην, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφὸν του τὸν Ἰωάννην, μέσῃ εἰς τὸ πλοῖον μαζί μὴ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα τους, ὁποῦ ἐδιόρθωνον τὰ δίκτυά των· καὶ τοὺς ἐκάλεσεν.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγείριζεν ὄλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρῶν πᾶσαν ἀσθενήσαν, καὶ πᾶσαν ἀσθενεῖαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ ἐβῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὄλην τὴν Συρίαν· καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὄλους τοὺς ἀσθενήσαντας, ὁποῦ ἐκρατοῦντο ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ πεληγιασμένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ τοὺς ἰάτρεισε.

25 Καὶ τὸν ἠκολούθησε πολλὸς λαὸς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Δεκάπολις καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐκεῖνος βλέπων τὸν λαόν, ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάθισεν, καὶ οἱ μαθηταὶ του ἦλθον πλησίον του.

2 Καὶ ἀνοίγων τὸ στόμα του, τοὺς ἐδίδασκε, λέγων·

3 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι πτω-

χοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ λυποῦνται· διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῆναι.

5 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἡμεροὶ· διότι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ πειναῖσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆναι.

7 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἐλεημονητικοί· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῆναι.

8 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν.

9 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουσιν ἐλεησθῆναι· διότι αὐτοὶ θέλουσι καλεσθῆναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ διωχθῶσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοι θέλειτε εἶναι, διὰν σὺς ἀνειδίσασιν καὶ σὺς διώξωσι, καὶ ἐπώσῃ καθε λογίης κακὸν λόγον ἐναντίον σας, ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας ἡμοῦ.

12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλή· εἰς τοὺς οὐρανοὺς· διότι οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας ὁποῦ ἦτον προηγήτερα σας.

13 Σεῖς εἴπατε τὸ ἅλας τῆς γῆς· καὶ ἂν τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μὴ τί θύκει ἀλατισθῆναι; πλέον δὲν ἀξίζει τίποτε, πρὶν νὰ ὑφθῇ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

14 Σεῖς εἴπατε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· πόλις, ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς ὄρος, δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρυφθῇ.

15 Οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν βάλλουσιν ὑποκάτω εἰς τὸ μύδιον, ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν εἰς τὸν λυχνισιάνην, καὶ φέγγει εἰς ὄλους ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν οἰκίαν.

16 Οὕτως ἄς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

17 Μὴ λογιᾶσθε ὅτι ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· δὲν ἦλθα νὰ τοὺς χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τοὺς τελειώσω.

18 Αἰὶτι βέβαια σᾶς λέγω, ὥς ὅπου νὰ παρῇλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ὥστα, ἢ μία στιγμή δὲν θέλει παρῇλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὥς ὅπου νὰ τελειωθῶσιν ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ ταύτας τὰς παραγγελίας τὰς μικροτάτας, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως τὰς κἀμὴ καὶ διδάξῃ, τοῦτος θέλει καλεσθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

20 Αἰὶν ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσότερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Μὴ φονεύσῃς· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶναι πταιστής εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὅπου ὀργισθῇ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του χωρὶς ἁφορμῆν, θέλει εἶναι πταιστής εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἶπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του· Ρακά, θέλει εἶναι πταιστής εἰς τὸ συνέδριον· καὶ ὅποιος εἶπῃ Μωρὲ, θέλει εἶναι πταιστής εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός.

23 Ἄν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτε ἐναντίον σου·

24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἔλθε, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον σου ὀκλίγῳρα, ἐν ὧσιν ἔρρίπκεσαι εἰς τὸν θρόνον μετ' αὐτόν· μήπως καὶ σὺ παραδώσῃς ὁ ἐναντίος εἰς τὸν

κρίτην, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ βαλθῇς εἰς τὴν φυλακὴν.

26 Βέβαια σὲ λέγω· δὲν θέλεις ἔβγῃ ἀπ' ἐκεῖ ὥς ὅπου νὰ πληρώσῃς καὶ τὸ ὑστερον λεπτόν.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Μὴ μοιχεύσῃς·

28 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὅπου βλέπει γυναῖκα διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, πλὴν τὴν ἐμοίχυσσε μέσω εἰς τὴν καρδίαν του.

29 Καὶ ἂν ὁ σκανδαλὸς σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίξῃ, ἔβγαλέ τον, καὶ ῥίψε τον ἀπὸ σέ· διότι ὠφέλιμόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἔν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ἔχει ὅλον τὸ κορμὶ σου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γένναν.

30 Καὶ ἂν ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σὲ σκανδαλίξῃ, κόψῃ καὶ ῥίψε τὴν ἀπὸ σέ· διότι καλλίτερόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἔν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ἔχει ὅλον σου τὸ κορμὶ νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γένναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, νὰ τῆς δώσῃ δι' ἄλλον·

32 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος ἀφίσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ ἁφορμὴν πορνείας, τὴν κἀμνει νὰ μοιχᾶται· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχᾶται.

33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Νὰ μὴν ὀμώσῃς πνεύματα, ἀλλὰ νὰ δώσῃς εἰς τὸν Κύριον τοὺς ὅρκους σου·

34 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὀμώσῃτε καθόλου· μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

36 Μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν σου νὰ μὴν ὀμώσῃς, διότι δὲν δύνασαι νὰ κἀμῃς κἀμμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἄς εἶναι τὸ Ναί, ναι, καὶ τὸ Ὁχι, ὄχι· διότι τὸ περισσύτερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὸν πονηρὸν.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ὁφθαλμοὶ ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ἀντιταθῇτε τὸν κακόν· ἀλλὰ ὅποιος σὲ πτωπύσῃ ῥάπισμα εἰς τὴν δεξιάν σου σιαγὼνα, γύρισε εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ σίτῃ εἰς τὴν κρίσιν, διὰ νὰ πάρῃ τὸ ἑποκάμισόν σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἑπανωφόρεμά σου·

41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγαγεῖσθαι ἐν μίλιον, ὕπαγε μαζί του δύο.

42 Ὅποιος σοῦ ζητῇ, δός του· καὶ ὅποιος γυρεύσῃ ἀπὸ σὲ δανεικόν, μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ἀγάπα τὸν γείτονά σου, καὶ μίσα τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ εὐλογεῖτε ἐκείνους· ὅπου σᾶς καταρῶνται, κάμτετε καλὸν εἰς ἐκείνους· ὅπου σᾶς μισοδοσι, καὶ παρκαλεῖτε διὰ ἐκείνων, ὅπου σᾶς πειράζουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι·

45 Διὰ νὰ γενῇτε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς· διότι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει εἰς τοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Διότι ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνους, ὅπου σᾶς ἀγαπῶσι, τί μισθὸν ἔχετε· δὲν κάμνουναι τοῦτο καὶ οἱ τελῶναι·

47 Καὶ ἐὰν χαιρετῆτε τοὺς ἀδελφοὺς σας μόνον, τί περισσὸν κάμνετε· δὲν κάμνουναι καὶ οἱ τελῶναι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον·

48 Ἄς εἰσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ σεῖς, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ σας ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἶναι τέλειος.

Κεφ. ζ'. VI.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, νὰ μὴ κἀμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ φανῇτε εἰς αὐτοὺς· εἰ δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς σας ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2 Ὅταν κἀμνης τὸ λοιπὸν ἐλεημοσύνην, μὴ αὐκλήσῃς ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάμνουνσιν οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ εἰς τὰς ὀφείμας, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν των.

3 Σὺ δὲ ὅταν κἀμνης ἐλεημοσύνην, ἄς μὴν ἰδεῇ ἡ ἀριστερά σου χεῖρ τί κάμνει ἡ δεξιὰ σου.

4 Διὰ νὰ ᾔναι ἡ ἐλεημοσύνη σου, εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, αὐτὸς θείλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσθαι, νὰ μὴ ᾔσῃς ὡς οἱ ὑποκριταί· διότι αὐτοὶ ἀγαποῦν νὰ προσέχωνται σιγόμενοι εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν των.

6 Ἐὰν δὲ διαν προσεύχεσαι, ἔμψα μέσῃ εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσαι τὴν θύραν σου, καὶ προσεύξου τὸν Πατέρα σου ὅπου εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε, μὴ περισσολογεῖτε, καθὼς οἱ ἐθνικοί· διότι ἐκεῖνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τοὺς θέλουσιν εἰσακουσθῇ.

8 Μὴν ὁμιώσῃτε λοιπὸν ἐκείνους· διότι ὁ Πατὴρ σας ἰσχύει ποῖα χρειάζεσθε, πρὸ τοῦ νὰ τὰ ζητήσῃτε ἀπὸ αὐτόν.

9 Οἶδω λοιπὸν νὰ προσεύχεσθε σεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὅπου εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ἄς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.

10 Ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ὡς γένη τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχωρήσόν μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς χρωστούμενους μας.

13 Καὶ μὴ μὲς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσόν μας ἀπὸ τὸν πονηρὸν· διότι ἐδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ δύς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Αἰὲτι ἂν σεῖς συγχωρήσῃτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματά των, θέλει συγχωρήσῃ καὶ σὺς ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος.

15 Ἐάν δὲ σεῖς δὲν συγχωρήσῃτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαρτίας των, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας θέλει συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας σας.

16 Καὶ διὰ νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ καθὼς οἱ ὑποκριταὶ· διότι ἐκεῖνοι χαλοῦν τὰ πρόσωπά των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δι νηστεύουσιν· βέβαια σὺς λέγω, ὅτι χάριται τὴν πληρωμὴν των.

17 Ἐσὺ ὅμως διὰ νηστεύεις, ἀλείφῃ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου εἴπωι.

18 Αἰὲ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν Πατέρα σου ὅπου εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, θέλει σοῦ ἀποδώσῃ εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς διὰ τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ σκωληξί, καὶ ἡ σκωρία τοὺς ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουσιν.

20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὐτε σκωληξί, οὐτε σκωρία τοὺς ἀφανίζει, οὐδὲ οἱ κλέπται τρυποῦν, οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Αἰὲτι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός

σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

22 Ὁ λέχθος τοῦ κορυίου εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐάν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι καθαρὸς, ὅλον σου τὸ κορυίον φωτεινὸν θέλει εἶναι.

23 Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς, ὅλον σου τὸ κορυί θέλει εἶναι σκοτεινόν· ἰὰν λοιπὸν τὸ φῶς ὅπου εἶναι εἰς σέ, εἶναι σκοτος, πόσον θέλει εἶναι τὸ σκοτός;

24 Κἄνεις δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο ἀθέντας· διότι ἢ τὸν ἑνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ ἢ τὸν ἑνα θέλει κρατῇ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονῇ· δὲν ἡμπορεῖτε νὰ δουλεύητε τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλοῦτον.

25 Αἰὲ τούτοις σὺς λέγω, Μὴ φροντίζετε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε, καὶ τί νὰ πίνητε· μηδὲ διὰ τὸ κορυί σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσῃτε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσώτερη ἀπὸ τὸ φαγί, καὶ τὸ κορυί σας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν;

26 Στοιχασθῇτε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι μηδὲ σπεύρουσι, μηδὲ θερίζουσι, μηδὲ μαζώνουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· καὶ σεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ ἡς μὲ τὰς φροντίδας του ἡμπορεῖ νὰ προσθέσῃ μιαν πτήχην εἰς τὴν ἱλικίαν του;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἐγροιάζεσθε; μύθετε κυταλεπῶς τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοπιᾶζουσιν, οὐδὲ νήθουσιν.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μηδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην τὴν δόξαν ἐνεδύθη ὡς ἓν ἀπὸ αὐτά.

30 Καὶ ἐάν τὸ χοιτίριον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον βάλλεται εἰς τὸν φούρον, ὁ Θεὸς οὕτως τὰ στολίζει, πόσω μᾶλλον σὺς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ ἐγροιάζεσθε τὸ λοιπὸν, λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν; καὶ, Τί νὰ πίνωμεν; καὶ, Τί νὰ ἐνδυθώμεν;

32 Ἐπειδὴ αὐτὰ ὅλα, τὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι· διότι ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος ἤξέρεσι οὐ χρειάζεσθε αὐτὰ ὅλα.

33 Ἀλλὰ πρῶτον ζητεῖτε τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην του, καὶ αὐτὰ ὅλα θήλουσι σᾶς προστεθῆναι.

34 Μὴ φροντίζετε λοιπὸν διὰ τὴν αὐριαν· διότι ἡ αὐρινὴ θέλει φροντίσει τὰ ἐδικὰ της· φθάνει διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἡ πειραζὶς της.

Κεφ. ζ'. VII.

ΜΗ κρίνετε, διὰ τὰ μὴ κριθῆτε.

2 Αἰδοῦ με ὅποιαν κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆναι· καὶ με ἐκεῖνο τὸ μέτρον ὅπου μετρεῖτε, θέλετε μετρηθῆναι καὶ σεῖς.

3 Καὶ διατὶ βλέπεις τὸ ξυλάκι ὅπου εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν δοκὸν, ὅπου εἶναι εἰς τὸν ἰδικόν σου ὀφθαλμὸν, δὲν στοχάζεσαι;

4 Ἡ πῶς θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἄφησε τὸ ἐβγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν σου· καὶ ἰδοὺ, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸν ἰδικόν σου ὀφθαλμὸν;

5 Ὑποκριτὰ, ἐβγάλε πρῶτον τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖν, τὸ ἐβγάλης τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δίδετε τὰ ἄγια εἰς τοὺς σκύλους, μηδὲ βάλλετε τὰ μαργαριτὰ σας ἐμπροσθεν εἰς τοὺς χοίρους· μήπως καὶ κήρυξαν φροῦν τὰ καταπατήσωσι μὴ τὰ ποδάριά των, καὶ γυρίσωσι καὶ ξεσχίσωσι καὶ σᾶς.

7 Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆναι· γινώσκετε, καὶ θέλετε εἰρεῖν· κενυπατε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆναι.

8 Αἰτῶ κῆθεῖς ὅπου ζητεῖ, λαμβάνει, καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κτυπᾷ, θέλει ἀνοιχθῆναι.

9 Ἡ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, τοῦ ὁποῖου ἐάν ὁ υἱὸς του γυρεύ-

σῃ φορὸν, μήπως τοῦ θέλει δώσει πείραν;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύσῃ ὑφάριον, μήπως τοῦ θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἄν τὸ λοιπὸν σεῖς, μὲ ὅλον ὅπου εἰσθε πονηροί, ἐξέρχεται ἐκείθεν καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παῖδια σας, πῶς μᾶλλον ὁ Πατήρ σας, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὅπου τοῦ ζητοῦσι;

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε τὰ σᾶς κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς εἰς αὐτούς· διότι τοῦτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πόλις, καὶ εὐρύχορος ὁ δρόμος, ὅπου φέρνεται εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι ὅπου περνοῦν ἀπ' αὐτήν.

14 Αἰτῶ ἡ πόλις εἶναι στενὴ, καὶ τεθλιμμένος ὁ δρόμος, ὅπου φέρνεται εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου τὴν εὕρισκοντι.

15 Καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοῦ ψευδοπροφήτου, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς σᾶς μὲ φροῦματα προβάτων, καὶ ἀπομέσα εἶναι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τοῦ καρποῦ των θέλετε τοὺς γνωρίσει. Μήπως ἐπὶ ἄκανθια μαζώνουσι σταφύλια, ἢ ἀπὸ τριβόλου σῶκα;

17 Οὕτω καὶ δένδρον καλὸν κάμνει καρποὺς καλοὺς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρποὺς.

18 Αἶν ἔμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, τὸ καλὸν καρποὺς, καὶ ἄκαμνη πονηροὺς καρποὺς, οὐδὲ τὸ κακὸν δένδρον, τὸ καλὸν καρποὺς.

19 Κάθε δένδρον ὅπου δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτιάν.

20 Ἀπὸ τοῦ καρποῦ των τὰ λοιπὸν θέλετε τοὺς γνωρίσει.

21 Ὅχι κῆθεῖς ὅπου μὲ λέγει· Κύριε, Κύριε, θέλει ἔρχει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὅπου κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

22 Πολλοὶ θέλουσι μου εἰπεῖν εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ μετὰ τὸ ὄνομά σου ἐβγάλωμεν δαιμόνια, καὶ μετὰ τὸ ἐδικόν σου ὄνομα ἐκλάμαμεν πολλὰς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖν καὶ ἐγὼ πικρῶς, ὅτι ποιεῖτε οὕτως ἐγνωρίσατε ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

24 Καὶ θείξω λοιπὸν, ὅπου ἀκούει τοὺς λόγους μου τοῖτους, καὶ τοὺς κάρνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μετὰ ἓνα ἄνθρωπον φρόνιμον, ὁ ὅποιος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν πέτρην·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφόρησαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκρέπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε· διότι ἦν θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτρην.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος, ὅπου ἀκούει τοὺς λόγους μου τοῖτους, καὶ δὲν τοὺς κάρνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μετὰ ἓνα ἄνθρωπον φρόνιμον, ὅπου ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμοον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφόρησαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκρέπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πέρισμὸν τῆς ἔγχετο μέγαν.

28 Καὶ τότε θύαν ἐτελειώσαν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τοῖτους, ἐβαδίζον τὰ πλεῖστα εἰς τὴν διδαχὴν του.

29 Λόγι τοὺς ἐδίδασκεν ὥς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ ὅχι καθὼς ἐδίδασκον οἱ Ἰουδαῖοι.

Κεφ. η'. VIII.

Κ 41 ὅτε κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, τὸν ἠκολούθησεν πολλὸς ὄχλος.

2 Καὶ παρεβόη· ἦλθε λεπρότης, καὶ τὸν ἐπρασκέρει, καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐάν θέλῃς, ἔμπροσθέν μου καθαρίσθη.

3 Καὶ ἐξάπλωσεν τὴν χεῖρά του ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίεσε, καὶ εἶπε· θέλω, καθαρίσθου. Καὶ παρעוθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα του.

4 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Φυλάττου, μὴ τὸ εἰπῇς εἰς κἀνένα. ἀλλὰ ὑπάγε, καὶ δεῖξαι τὸν ἐντολόν σου εἰς τὸν ἱερεῖα, καὶ προσέφερε καὶ τὸ δῶρον, ὅπου ἐπρέσβευεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς ἀδικίας.

5 Καὶ ὅτε ἐμβήκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κεσάρην, ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἐκατόνταρχος, παρικυλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, τὸ παιδίον μου κείται εἰς τὴν οἰκίαν παράλυτον, καὶ τιμωρεῖται κακῶς.

7 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ θέλω ἔλθω εἰς τὴν οἰκίαν σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἐκατόνταρχος, καὶ εἶπεν· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιός σου εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν μου· ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ τὸ παιδίον μου.

9 Λόγι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον, Ὑπάγε, καὶ περπατεῖ καὶ εἰς ἄλλον, Ἐλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δούλόν μου, Κάμει τοῦτο, καὶ τὸ κάρνει.

10 Καὶ ἀκούων ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἠκολούθησαν· Ἀληθινὰ οὕτως λέγω, μηδὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὅθεν ἐβρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.

11 Καὶ λέγω σας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τῆς δύσεως θέλουσιν ἔλθω, καὶ θέλουσι συγκαθίσαι μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσάκ καὶ τὸν Ἰακώβ, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θείλουσιν ἐβγαλθῇ ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλυθμός καὶ ὁ θρογγμός τῶν ἀδελφῶν.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἐκατόνταρχον· Πέμπαινε, καὶ καθὼς ἐπιστευσεις, ὅς σὺ γένη. Καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον του εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ ἂν ὅς ἦλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πεν-

θεράν του κοιτήμενν ὁποῦ ἰσθερμαίνετο.

15 Καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρά της, καὶ ἄφηκε τὴν ἡ θέρμη· καὶ ἐσαρκώθη, καὶ τοὺς ἐπημέτω.

16 Καὶ ὅτε ἐβραδύασε, τοῦ ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ μὴ λόγον ἰδίωζε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλους τοὺς ἀσθενήσαντας τοὺς ἰάτρους.

17 Διὰ τὴν τελειωθῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαίου, ὁ ὁποῖος λέγει· Αὐτὸς ἐπῆρε τὰς ἀσθενείας μας, καὶ τὰς ἀσθενήσας μας ἐσκέπησε.

18 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον τριγύρω του, ἐπρόσκειξε καὶ πρῶτον πτόρν.

19 Καὶ ἐπλησίασε εἰς αὐτόν τις Γουδαῖος, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἁλωποῦδες ἔχουσι φωλεάς, καὶ τὰ πτερυγὰ τοῦ οὐρανοῦ κατακυκλῇ· ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πούνα κλίνῃ τὴν κεφαλὴν του.

21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοῦς μαθητὰς του τοῦ λέγει· Κύριε, δός με ἄδειαν πρῶτον καὶ ἐπάγω, καὶ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Ἀκολούθει με, καὶ ἄφηται τοὺς νεκροὺς καὶ θάψωσι τοὺς νεκροὺς τῶν.

23 Καὶ ἐμβήκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σπασμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκαπάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκοιμήτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐπλησίασαν, καὶ τὸν ἐξέπνευσαν, λέγοντες· Κύριε, γλῶτιστέ μας, χανόμεθα.

26 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί εἰσθε δεικοί, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Τί λογὴς ἄνθρωπος εἶναι

τοῦτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὁπακούουσι;

28 Καὶ ἄφ' οὗ ἤλθε ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ ἐβγαίναν ἀπὸ τὰ μνητεία, ἄγριοι πολλὰ, ὥστε δὲν ἰδύναται καὶ πρῶτον κλίνει ἀπὸ τὸν δρόμον ἔκτεινον.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν καὶ κάμωμεν ἡμεῖς με σέ; ἤλθε εἰς δὲ καὶ μᾶς βασανίσῃς πρὸ τοῦ καιροῦ;

30 Καὶ μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ἦτο ἀγέλη χοίρων πολλῶν ὁποῦ ἔβρασε.

31 Καὶ οἱ δαιμονες τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· Ἄν καὶ ἐβγάλης, δός μας ἄδειαν καὶ ἐπάγωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε· Πηγαίνετε. Καὶ ἔκτεινοι ἐβγήκαν, καὶ ὑπῆσαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ παρευθὺς ὤρμησεν ὄλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγον, καὶ ὑπῆσαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον ὄλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰ πράγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ ἐθῶς ὄλη ἡ πόλις ἐβγήκε καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἄφ' οὗ τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν καὶ ἔβγη ἀπὸ τὰ ἀνθορά των.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἐμβαίνων μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἐπέρασε, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἐδικτὴν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς ἔφεραν εἰς αὐτόν ἓνα παραλυτικὸν βαλμένον ἐπάνω εἰς κραβάτι· καὶ βλέπων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν των, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· Ἐξε θάρρος παιδίον μου, συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, κᾶπῳτοι ἀπὸ τοῦς Γουδαῖοις εἶπον ἀνάμεσόν των· Τοῦτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς

διαλογισμούς των, εἶπε· Διὰ δι-
λογίσεσθε σεις κακὰ εἰς τὰς καρδίας
σας :

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, ἢ εἰπῶ·
Σὲ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι· ἢ ἢ
εἰπῶ· Σὴκω καὶ περιπάτει ;

6 Καὶ διὰ ἢ γνωρίσητε, ὅτι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν
γῆν ἢ συγχωρᾷ ἁμαρτίας· (τότε
λέγει τοῦ παραλυτικοῦ)· Σὴκω καὶ
ἐπαρε τὸ κραββάτι σου, καὶ ὑπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν
οἶκόν του.

8 Καὶ βλέποντες ὁ λαὸς ἐθαύμασαν,
καὶ ἐδόξυσαν τὸν Θεόν· ὁ ὁποῖος
ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς
ἀνθρώπους.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς
ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον ὁποῦ ἐκά-
θετο εἰς τὸ τελώνιον, λεγόμενον Ματ-
θαῖον· καὶ τοῦ λέγει· Ἀκολούθει με.
Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἠκολούθησέ τον.

10 Καὶ ἐν ᾧ ἀναπαύετο ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν του, ἰδοὺ, πολλοὶ τε-
λῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ
ἐκάθησαν μαζὶ με τὸν Ἰησοῦν καὶ με
τοὺς μαθητάς του.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρισαῖοι,
ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ
ὃ διδάσκαλός σας τρώγει με τοὺς
τελῶνας καὶ με τοὺς ἁμαρτωλοὺς ;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν,
τοὺς εἶπεν· Οἱ ἔργεις δὲν χρειάζονται
ιατρῶν, ἀλλὰ οἱ ἄσθενεῖς.

13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε, τί εἶναι·
Ἔλεος θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν· διότι
δὲν ἤλθον ἢ καλέσω τοὺς δικαίους,
ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγουσι· Διὰ
ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν
πολλὰ, καὶ οἱ μαθηταὶ σου δὲν νη-
στεύουσι ;

15 Καὶ εἶπε τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμποροῦν ἢ
εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον καιρὸν εἶναι

ὁ νυμφίος μαζὶ με αὐτοὺς ; ἀλλὰ
θέλει ἦλθῃ καιρὸς, ὅταν θέλει παρῇ
ἀπ' αὐτοῦ· ὁ νυμφίος, καὶ τότε θε-
λουνσι νηστεύσει.

16 Καὶ οὐδὲ κίβρις βάλλει ἐπὶ ῥ-
ῥαγμα ἀπὸ ὑφάσματος ἁγίου εἰς
φόρεμα πυλαίων· διότι τὸ ἀναπλή-
ρωμα πέρνει ἀπὸ τοῦ φόρεμα, καὶ
γίνεται χειρότερον σχῆμα.

17 Μηδὲ βάλλουσι νέον κρασὶ εἰς
ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, σπάνουσι
τὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασὶ χύνεται,
καὶ τὰ ἀσκία χάνονται· ἀλλὰ τὸ
νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν εἰς καιρὰ
ἀσκία, καὶ φυλάττονται καὶ τὰ δύο.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς
ταῦτα, ἰδοὺ, ἦλθεν ἄρχόν τις, καὶ
τὸν ἐπροσκύνησε, λέγων· Ἡ θυγάτηρ
μου ἀπὸ τῶρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἐλθὲ,
βάλε τὴν χειρὰ σου ἐπάνω της, καὶ
θίλει ζήσει.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἠκο-
λούθησέ τον, καὶ οἱ μαθηταὶ του μαζὶ.

20 (Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ, ἣ ὁποῖα
εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους,
ἐπλησίασεν ἀπ' ὀπίσω, καὶ ἐπίσσε
τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του.

21 Αἰὲτι ἔλεγε μέσα της· Ἄν πι-
άσω μόνον τὸ φόρεμά του, θίλω ἰα-
τρευθῇ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγόρισε καὶ τὴν
εἶδε, καὶ λέγει· ὦ θύγατερ, ἔχε
θάβρος· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ
ιατρεύθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκεί-
νην.)

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἀρχόντος, καὶ εἶδε τοὺς ψάλτας,
καὶ τὸν λαὸν ὅτι ἐσυγχύζοντο,

24 Λέγει τοὺς· Φύγετε ἀπ' ἐνδοῦ·
διότι τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ
κοιμᾶται. Καὶ τὸν ἀνεγέλασαν.

25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ὁ λαὸς ἔξω,
ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίσσε
τὸ κοράσιον ἀπὸ τὴν χειρὰ· καὶ ἐση-
κώθη ἐπάνω.

26 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ ψῆμη του εἰς
ὕλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἀπ' ἐκεῖ ὁ

Ἰησοῦς, τὸν ἠκολούθησαν δύο τυφ-
λοι, φωνάζοντες, καὶ ἔλεγον· Ὡς
τοῦ Λαβιδ, ἔλεγοντες ἡμᾶς.

28 Καὶ ἄφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν, ἦλθον καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει
τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὑπὲρ δόνα-
μαι ἢ ἡμῶν τοῦτο; Ἀγορεύουσιν εἰς
αὐτόν· Ναί, Κύριε.

29 Τότε ἐπίσπευσε τὰ ὀφθαλμοὺς των,
καὶ λέγει τοὺς· Κατὰ τὴν πίστιν σας
ἔσθε ὡς υἱοὶ γενηθῆτε.

30 Καὶ ἠνοιχθησαν τὰ ὀφθαλμοὺς των·
καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ φόβου καὶ θαύματος
ἐπρόσταξε, λέγων· βλέπετε ὡς μὴ
τὸ ἱερόν ὑμῶν κενεῖται.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ἄφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω,
τὸν εὐφρόνησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν
ἐκείνην.

32 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγῆκαν αὐτοὶ, ἰδοὺ,
ἔφερον εἰς αὐτόν ἕνα ἄνθρωπον ἀλα-
λον, δαιμονισμένον.

33 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον,
ἐσύντυχεν ὁ ἄλαλος, καὶ ἐθαύμα-
σαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Οὐδέποτε
ἐφάνη οὕτως εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Μὴ τὸν
ἀρχοντὴ τῶν δαιμόνων τοῦτος ἐβγά-
λει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησεν ὅλως
ταῖς πόλεις καὶ ταῖς χώρας, διδάσκων
εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ κηρύτ-
των τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας,
καὶ ἰατροῦν πᾶσαν νόσον καὶ ἁρρω-
σίαν εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὸν
ὄχλον, τοὺς ἐνσπλαγχνίσθη, διότι
ἦσαν ἀποσταμένοι καὶ σκοτισμένοι
ὡς πρόβατα ὅπου οὐκ ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς
αὐτοῦ· Τὸ θέρος ἐστὶν πολὺ, οἱ ἐργάται
ὅμως εἰναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύ-
ριον τοῦ θεροῦ, ἵνα βάλλῃ ἐργάτας
εἰς τὸ θέρος αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἐπροσέκαλεσε τοὺς δώδεκα μα-

θητάς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν
ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκα-
θάρτων, ἵνα τὰ ἐβγάλωσιν, καὶ ἵνα
ἰατρεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ ἁρρω-
σίαν.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ
ὀνόματα εἶναι ταῦτα· πρῶτος εἶναι
ὁ Σίμων, ὃπου λέγεται Πέτρος, καὶ
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ
υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θω-
μᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰά-
κωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεβ-
βαῖος ὁ ὀνομαζόμενος ἑπαινετός.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας
ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὀνομαζόμενος ὁ
παράδοχος.

5 Τοὺτους τοὺς δώδεκα ἔστειλεν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέ-
γων· Εἰς τὸν δρόμον τῶν ἐθνῶν μὴ
παραίτετε, καὶ εἰς πόλιν τῶν Σαμα-
ρειτῶν μὴ ἐμβήτε.

6 Ἀλλὰ περισσότερον παραίτετε
εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου
τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ παραίτετε κηρύττετε, λέ-
γοντες· Ὅτι ἐπληρώσεν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

8 Τοὺς ἀσθενεῖς ἰατρεύετε, τοὺς λε-
προὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἀνα-
σταίνετε, τὰ δαιμόνια ἐβγάλλετε·
 χάρισμα ἐπὶ ἑστέ, χάρισμα δίδετε.

9 Μὴ ἀποκτήσῃτε χρυσάφι, μὴδὲ
ἀργύριον, μὴδὲ χάλκον· εἰς τὰ ζῶ-
ντά ὑμῶν.

10 Μὴδὲ διστάκησιον εἰς τὸν δρόμον,
μὴδὲ δύο φορέματα, μὴδὲ ὑποδήματα,
μὴδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης ἐστὶν
ἀξίος διὰ τὴν τροφήν αὐτοῦ.

11 Καὶ εἰς πόλιν ἢ χώραν
ἐμβήτε, ἐξετάσατε, τίς ἐστὶν εἰς αὐ-
τὴν ἀξίος· καὶ ἐκεῖ μένατε ὡς ὅπου
ὑμῶν ἐβγήτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβήτε μέσα εἰς τὴν
οἰκίαν, ἵνα τὴν χαιρετήτε.

13 Καὶ ἂν εἴη ὁ οἰκὸς ἀξίος, ὅς
ἐσθιῇ ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ, εἰς αὐτὴν ἔλ-
θετε.

δὲν εἶναι ἀξία, ἢ εἰρήνη σας ὡς γυναικὶς εἰς εἰσας.

14 Καὶ ὁποῖος δὲν σὰς διεξήλθῃ, μηδὲ ἀκούσῃ τοῦ λόγου σας, ὅταν ἐβγῇ ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, τινάζετε τὸν κοριορὸν τῶν ποδῶν σας.

15 Βέβαια σὰς λέγω, πλεον ὅπου φερὶόν θέλει εἶναι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, πικρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ σὰς πέμπω ὡς πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους· γενήτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς τὰ ὄφidia, καὶ ἀπλοὶ ὡς αἱ περὶστεραι.

17 Καὶ προσέχετε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διότι θέλουσι οὗς παρεδώκει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα εἰς τὰς συκυώγας τῶν θείλουσι σὰς θείρειν.

18 Καὶ θέλετε φερθῇ ἔμπροσθεν ἡμετέρων καὶ βουλεύων ἐξ αἰτίας μας, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σὰς παραδίδωσι, μὴν ἐγνωμοσύνη, πῶς, ἢ τί θέλετε λαλῆσαι· διότι θέλει σὰς δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν τί θέλετε λαλῆσαι.

20 Αὐτοὶ δὲν ἔσθε σεις, ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας, ὅπου λαλεῖ εἰς σὰς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παρεδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατήρ τὸ παιδίον του· καὶ θέλουσι σηκωθῇ τὰ παιδιά κατεπάρει εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἰσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁποῖος ὁμοῦ ὑπομένῃ ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σὰς διώκωσι εἰς τούτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Αὐτοὶ βέβαια σὰς λέγω, δὲν θέλετε τελειῶσαι τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ὅπου νὰ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἄν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, οὐδὲ δουλευτὴς ἀπὸ τὸν αἰθένην του.

25 Φθάσει εἰς τὸν μαθητὴν, καὶ γένη ὡς ὁ διδάσκαλός του, καὶ ὁ δουλευτὴς, ὡς ὁ αἰθένης του· ἀνίστοι καὶ τὸν αἰθένην τοῦ οἴκου ἐκλείουσιν Βεελζεβοὺλ, πῶσω μᾶλλον τοὺς ἐδικούς του;

26 Μὴ τοὺς φοβηθῇτε λοιπὸν· διότι δὲν εἶναι κἀκεῖν πρᾶγμα σκεπασμένων, ὅπου δὲν θέλει ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφόν, ὅπου δὲν θέλει γνωρισθῇ.

27 Τοῦτο ὅπου σὰς λέγω εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῇτε εἰς τὸ φῶς· καὶ τοῦτο ὅπου ἀκούετε κρυφῶς εἰς τὸ ὦτον, νὰ τὸ κηρύξητε ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα.

28 Καὶ μὴ φοβηθῇτε ἀπ' ἐκείνους ὅπου φονεύουσιν τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνανται νὰ φονεύσωσιν· ἀλλὰ περισσώτερον προειπὶ νὰ φοβηθῇτε ἐκείνον, ὅπου δύναται νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα εἰς τὴν γένεσιν.

29 Ἄν πωλοῦνται δύο στρουθία διὰ ἓν λεπτόν; καὶ ἐν ἑκαστῇ αὐτῶν δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ Πατρὸς σας.

30 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες ὅλων τῆς κεφαλῆς σας εἶναι μετρημέναι.

31 Μὴ φοβηθῇτε λοιπὸν ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε ζῶεις.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν, ὅπου ὁμολογήσῃ εἰς ἐμὲ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου ὅπου εἶναι ἐς τοὺς οὐρανοὺς.

33 Καὶ ὁποῖος μὲ ἀρνήθῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω τὸν ἀρνήθῃ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

34 Μὴ λογιάσητε, ὅτι ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν· δὲν ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Αὐτοὶ ἐγὼ ἦλθον νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἀπὸ πατρὸς του,

καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρὸς
της, καὶ νόμφην ἐναντίον τῆς πενθε-
ρας της.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ
εἶναι οἱ οἰκιστοὶ του.

37 Ὅποιος ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέ-
ρα περισσότερον ἀπὸ ἐμέ, δὲν εἶναι
ἄξιός δι' ἐμέ· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ υἱὸν
ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπ' ἐμέ,
δὲν εἶναι ἄξιός δι' ἐμέ.

38 Καὶ ὅποιος δὲν σηκώσῃ τὸν σταυ-
ρόν του, καὶ δὲν ἀκολουθῇ ὀπίσω
μου, δὲν εἶναι ἄξιός δι' ἐμέ.

39 Ἐκεῖνος ὅπου εὕρει τὴν ζωὴν
του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος,
ὅπου τὴν χάσει ἐξ αἰτίας μου, θέλει
τὴν εὗρει.

40 Ὅποιος δέχεται ἰσθῶς, ἐμὲ δέχ-
ται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμέ, δέχ-
ται ἐκείνον, ὅπου μὲ ἔστειλε.

41 Ἐκεῖνος ὅπου δέχεται προφήτην
εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει
πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος,
ὅπου δέχεται δικαίον εἰς ὄνομα δι-
καίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δι-
καίου.

42 Καὶ ὅποιος ἐὰν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ
τούτους τοὺς μικροὺς ἐν ποτίριον νε-
ρὸν κρῖον μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ,
βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει
τὴν πληρωμὴν του.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἔγινεν, ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς διατάξεις τοὺς δώδεκα μα-
θητάς του, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ νὰ
διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς πό-
λεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀκούσας μέσα εἰς
τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ,
ἐπεμφε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν του,

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι
ἐκεῖνος ὅπου μέλλεις νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλ-
λον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε
τοῦς· Πηγαίνοντες εἰπάτε εἰς τὸν
Ἰωάννην, τοῦτο ὅπου βλέπετε καὶ
ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλῖπουσι, καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται,
καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταί-
νονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου
δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν τοῦτοι,
ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν
λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγῆκετε
εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; καλὸν ὅπου
τιμωρᾶσται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

8 Ἀλλὰ τί ἐβγῆκετε νὰ ἰδῆτε;
ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ
φορέματα; ἰδοὺ, ἐκεῖνοι, ὅπου φο-
ροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τοὺς
οἴκους τοὺς βασιλικούς.

9 Ἀλλὰ τί ἐβγῆκετε νὰ ἰδῆτε;
προφήτην; Ναί, λέγω σας, καὶ πε-
ρισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Αἰεὶ τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ
τὸν ὅποιον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω
τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσω-
πόν σου, ὁ ὅποιος θέλει ἐτοιμάσει
τὸν δρόμον σου ἐμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν ἐσηκώθη
ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἐγεννήθησαν ἀπὸ
γυναικας, μεγαλῆτερος ἀπὸ τὸν Ἰω-
άννην τὸν Βαπτιστήν· ὁ μικρότερος
ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
εἶναι μεγαλῆτερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰω-
άννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως τώρα, ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ
οἱ βιασταὶ τὴν ἀρπάζουσι.

13 Αἰεὶ οἱ οἱ προφῆται καὶ ὁ νό-
μος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν δεχθῆτε,
αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅπου ἔμελλε νὰ
ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει ὠτίαν νὰ ἀκούῃ, ἅς
ἀκούῃ.

16 Καὶ μὲ τινὰ παρομοίαν τὴν γε-
νεὰν ταύτην; ὁμοιάζει μὲ παῖδια
μικρὰ, ὅπου κάθονται εἰς τὰς ἀγο-
ράς, καὶ λαλοῦσιν εἰς τοὺς συντρό-
φους των,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἡμεῖς σᾶς ἐπαί-
ξαμεν τὸν αὐτὸν, καὶ σὺς δὲν ἐχρησ-

σατε· σὺς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.

18 Αἰδοίη ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὅπου μὴδὲ ἔτρωγε, μὴδὲ ἔπινε· καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ αἰσχροῦτης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παῖδιά της.

20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ἐγίνοντο αἱ περισσότεραι τοῦ θυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.

21 Ἀλλοῖμονον εἰς σὲ Χωραζίν, ἀλλοῖμονον εἰς σὲ Βηθσαιδάν· διότι αἱ θυνάμεις, ὅπου ἐγίνοντο εἰς ἐσῆς, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, πρὸ πολλοῦ ἦθελον μετανοήσῃ μέσα εἰς σάκκον καὶ στάχτην.

22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας· Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλεον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσῆς.

23 Καὶ σὺ Καπερναούμ, ὅπου ὑψώθης ἕως εἰς τὸν οὐρανόν, θέλεις κατεβιβασθῇ ἕως τὸν ἅδην· διότι αἱ θυνάμεις ὅπου ἐγίνοντο εἰς ἐσῆς, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὸ Σόδομα, ἦθελον μείνῃ ἕως τὴν σήμερον.

24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πλεον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὸ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσῆς.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκρυψας τοῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ τὰ ἐφάνισας εἰς τὰ ῥήσια.

26 Ναὶ, βέλαια, ὦ Πάτερ, διότι οὕτω ἐφάνη ἀρετὰν ἐμπροσθὲν σου.

27 Ὅλα μοῦ ἐπαυαδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κἀρεῖς δὲν γνωρίζει τὸν Υἱόν, παρὰ ὁ Πατήρ· οὐδὲ γνωρίζει τις τὸν Πατέρα, παρὰ ὁ Υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱός νὰ τὸν φανερώσῃ.

28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμὲ ὅλοι οἱ κοπιῶντες καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σὺς ἀναπαύσει.

29 Σηκώσατε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμὲ, ὅτι ἱμῶς ἡμερὸς καὶ ταπεινός εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς σας.

30 Αἰδοίη ὁ ζυγός μου εἶναι καλός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν.

Κεφ. ιβ'· XII.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὑπήγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τῆς υποστάς· καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐπεινάσαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τριβῶσι τὰ στάχνα, καὶ νὰ τρώγωσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι βλέποντές τὸ, εἶπον εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου κάμνουσιν ἐκεῖνο ὅπου δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμνωσι τὸ σάββατον.

3 Αἰεὶ τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀν ἐδιαβάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, διὰν ἐπεινάσεν αὐτός, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν μαζί του;

4 Πῶς ἐμύπηκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμῖα τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτός δὲν εἶχε ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὅπου ἦτον μαζί μὲ αὐτόν, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἱερεῖς;

5 Ἡ δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸν νόμον· ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερόν καταλοῦν τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγω σας ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ ἱερόν.

7 Ἀν ἠθέλετε γνωρίσῃ τί εἶναι· Ἐλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαισαν.

8 Αἰδοίη ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κῆριος καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ ἀπ' οὗ ἀνιχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ ὑπήγεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπος τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησάν τον, λέγοντες· Ἀν εἶναι

συγχωρημένον καὶ καταρτίσει τις τὸ σάββατον; διὰ τὰ τὸν κατηγορήσαν.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ποίος ἀνθρώπου θέλει εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ ὅποιος ἂν ἔχη ἕν πρόβατον, καὶ τοῦτο πύσῃ τὸ σάββατον εἰς ἓνα λάκκον, δὲν θέλει τὸ πᾶσιν τὰ τὴν σὴκώσῃ;

12 Καὶ πόσῃν διαφορᾷ ἔχει ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τῶ πρόβατον; ὥστε καὶ τὸ σάββατον εἶναι συγχωρημένον τὰ πάσης τις καλοσύνῃ.

13 Τότε λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· Ἀπλώσαι τὴν χεῖρα σου καὶ τὴν ἀπλώσῃ καὶ ἐκαταστάθῃ ὀγκίς, ὥς καὶ ἡ ἄλλη.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλευθήσαν ἐναντίον του, διὰ τὰ τὸν χαλᾶσιν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ· καὶ τὸν ἠκολούθησαν ὄχλοι πολλοί, καὶ ὁμοῦ τοὺς ἐθεράπευσεν.

16 Καὶ τοὺς ἐπρόσβαλε, τὰ μὴ τὸν φανερώσωσι.

17 Αἰὰ τὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐλαλήθη διὰ μέσον τοῦ προφήτου Ἰσαίου, λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, τὸ παιδίον μου, τὸ ὅποιον ἐνώλεξα· τὸ ἡγαπημένον μου, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ μου· θέλω βάλεῖν τὸ πνεῦμα μου εἰς αὐτόν, καὶ θέλει μὴνύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Ἄν θέλει φιλονεικήσῃ, οὐδὲ θέλει φωνάζει, οὐδὲ κήρυξαι θέλει ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν του εἰς τὰς πλατείας·

20 Καλὰ μὲν συντριμμένον δὲν θέλει συντρίψει, καὶ λινὰ μὲν ἀπὸ καπνίζει, δὲν θέλει σβίσει· ὥς ὅπου τὰ ἐβγάλη εἰς νίκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομα του θέλουσιν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.

22 Τίτε ἐφάρθη εἰς αὐτόν τις δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ ἄλαλος· καὶ τὸν λάτρευσεν, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ ἄλαλος καὶ ἔβλεπε καὶ ἐλάλει.

23 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι οἱ ὄχλοι,

καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι τοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· Τοῦτος δὲν ἐβγάλη τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβοῦλ, τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμούς των, τοὺς εἶπε· Πᾶσα βασιλεῖα, ἐὰν διαμοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, ἐρημόνεται· καὶ πᾶσα πόλις, ἢ οἰκία ἐὰν μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, δὲν θέλει σταθῇ.

26 Καὶ ἄντως ὁ Σατανᾶς ἐβγάλλῃ τὸν Σατανᾶν, μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του· πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεῖα του;

27 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοῦλ, οἱ υἱοὶ σας μὴ τίνα τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι κριταὶ σας.

28 Ἀνίσως δὲ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια, ἔρθασε λοιπὸν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

29 Ἡ πῶς ἡμπορεῖ τις τὰ ἐμῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ, καὶ τὰ ἀρπάξῃ τὰ πράγματα του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατόν; καὶ τότε θέλει γυμνάσῃ τὴν οἰκίαν του.

30 Ὅποιος δὲν εἶναι μαζί μου, εἶναι ἐναντίον μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζίνει μαζί μου, σκόρπίζει.

31 Αἰὰ τοῦτο σᾶς λέγω· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἡ βλασφημία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτόν θέλει συγχωρηθῇ· ὅποιος ὅμως εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, εἰς αὐτόν δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἡ κάμει τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν του καλόν· ἡ κάμει τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν

τοιν σαπρόν· διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν γκωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδιά ἐχιδνῶν, πῶς ἡμπορεῖτε νὰ εἰπῇτε καλὰ, ὄντες κακοί; διότι ἀπὸ τὸ περισσεύμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του.

36 Σὺς λέγω δέ, οἱ πᾶσαν λέξιν ἀγῆν, ὅπου ἂν εἰπῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουσι δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Αἰδοῦ ἀπὸ τοῦς λόγους σου θέλεις δικαιοσύνη, καὶ ἀπὸ τοῦς λόγους σου θέλεις κατακριθῇ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κῆπποι ἀπὸ τοῦς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖους, καὶ εἶπον· Λυῶσκαλα, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν ἀπὸ σὲ τί σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτήν, παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωῆ τοῦ προφήτου·

40 Αἰδοῦ καθὼς ὁ Ἰωῆς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτω θέλει εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀνιστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζί με τὴν γενεάν τοῦτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνειν· διότι ἐκεῖνοι ζευτανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωῆ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσώτερον ἀπὸ τὸν Ἰωῆν.

42 Ἡ βασιλίσσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζί με τὴν γενεάν τοῦτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνειν· διὸ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσώτερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπερῶ ἀπὸ

τόπους ἀνθρώπων, καὶ γυρεύει ἀναπαύσιν, καὶ δὲν εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἄς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐβγήκα. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὑρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ στολισμένον.

45 Τότε πηγαίνει, καὶ παίρνει μαζί του ἄλλα ἐπὶ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν του, καὶ ἐμβαίνουνσι καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα. Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν γενεάν τοῦτην τὴν πονηράν.

46 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐλάλει αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοὶ του ἐστέκοντο ἔξω, γυρεύοντες νὰ τὸν λαλήσωσι.

47 Καὶ κῆπποις τοῦ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου στέκονται ἔξω, γυρεύοντες νὰ σὲ λαλήσωσι.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος τὸ εἶπε εἰς αὐτόν· Ποῖα εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ ποῖαι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Αἰδοῦ ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφὴ μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθισεν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστήκειτο εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ ὠμλήσεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ με παραβολάς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐβγήκεν ὁ σπεῖρον νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἐσπείρεν αὐτὸς, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐκατάφαγον.

5 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τόπους πε-
τροῦδεις, ὅπου δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ
παρευθὺς ἐφύτρωσαν, ἐπεὶ δὲ δὲν εἶχε
βάθος ἡ γῆ.

6 Καὶ ὡς οὗ ἀντίτειλεν ὁ ἥλιος,
ἐκαυματίσθησαν· καὶ ἐπεὶ δὲ δὲν εἶ-
χον ὕδωρ, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὰ ἀγκάθια,
καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὰ
ἐπνίξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ
μὲν ἓν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ ἐξήντα, καὶ
ἄλλο τριάντα.

9 Ὅποιος ἔχει ὥτια νὰ ἀκούῃ, ἀ-
κούῃ.

10 Καὶ πλησιάζαντες οἱ μαθηταὶ
του, εἶπον εἰς αὐτόν· Διαιτέ τοῦς
λαλοῦντες μὲ παραβολὰς;

11 Καὶ ἐκείνος τοὺς ἀπεκρίθη· Λι-
θεῖ εἰς σὰς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυσ-
τήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
εἰς δὲ ἐκείνους δὲν ἐδόθη.

12 Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς αὐτόν θέ-
λει δοθῆναι, καὶ θέλει περισσευθῆναι ὅποι-
ος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνος ὅπου
ἔχει, θέλει παρῆναι ἀπὸ αὐτόν.

13 Διὰ τοῦτο τοὺς λαλοῦντες μὲ παρα-
βολὰς, διότι βλέποντες δὲν βλέπουνσι,
καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ
ἐννοοῦσι.

14 Καὶ πληροῦνται εἰς αὐτοὺς ἡ
προφητεία τοῦ Ἡσαίου, ἡ ὁποία λέ-
γει· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκοῦσαι,
καὶ δὲν θέλετε ἐννοῆσαι· καὶ βλέ-
ποντες θέλετε βλέψαι, καὶ δὲν θέλετε
ἰδεῖν.

15 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ
λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὥτια βαρέως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς των
ἐκλείσαν, μήπως καὶ κἄμμιαν φερόν
ἴδωσι μὲ τὰ ὀφθαλμοῦν των, καὶ μὲ τὰ
ὥτια των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρ-
δίαν των ἐννοήσωσιν, καὶ γυρίσωσι,
καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.

16 Μακάριοι δὲ τὰ ὀφθαλμοῦν σας,
διότι βλέπουνσι· καὶ τὰ ὥτια σας,
διότι ἀκούουσιν.

17 Διότι ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι
πολλοὶ προφήται καὶ δίκαιοι ἐπεθύ-
μησαν νὰ ἴδωσι αὐτὰ ὅπου βλέπετε,
καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσι
αὐτὰ ὅπου ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκου-
σαν.

18 Σεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσατε τὴν
παραβολὴν τοῦ σπειροῦντος.

19 Καθεὶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀκού-
ει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν
ἐννοεῖ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρ-
πάξει τὸ ἐσπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν
του· τούτος εἶναι ὁ σπόρος ὁ ὁποῖος
ἐσπάρθη εἰς τὸν δρόμον.

20 Ὁ δὲ σπόρος ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη
εἰς τὰ πετρώδεις, εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου
ἀκούει τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ
χυρᾶς τὸν δέχεται.

21 Δὲν ἔχει ὕμω· ὡς εἰς τὸν
ἐαυτὸν του, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός·
καὶ διὰν γενῇ λόγος ἡ διωγμὸς διὰ
τὸν λόγον, εὐθὺς σκαρδαλιῆται.

22 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος σπείρεται
εἰς τὰ ἀγκάθια, τούτος εἶναι ὅπου
ἀκούει τὸν λόγον· καὶ ἡ φροντίς τοῦ
αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
πλούτου πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν
κάμνει καρπὸν.

23 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρεται
εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, εἶναι ἐκεῖνος,
ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον, καὶ τὸν
ἐννοεῖ· ὁ ὁποῖος καὶ καρποφορεῖ, καὶ
κάμνει, τὸ μὲν ἓν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ
ἐξήντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τοῖς ἐπρό-
βαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἄνθρωπον, ὁ
ὁποῖος σπείρει καλὸν σπόρον εἰς τὸ
χωράριον του.

25 Καὶ ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρω-
ποι, ὑπῆγεν ὁ ἐχθρὸς του, καὶ ἐσ-
πείρε ξιζάνια ἀναμέσον τοῦ σιταρίου·
καὶ ἔφυγε.

26 Καὶ διὰν ἐβλάστησεν τὸ χορ-
τάριον, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφά-
νησαν καὶ τὰ ξιζάνια.

27 Καὶ ὑπῆγεν οἱ δούλευταί τοῦ
οἰκοκύριου, καὶ τοῦ εἰπόντος· Κύριε, δὲν

ἔσπειρες καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφιόν σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ δοῦλοι του· Κύριε, θέλεις λοιπὸν εὐαγγελίζωμεν, εὐαγγελίζωμεν τὰ μαζώζωμεν;

29 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁχι· μήπως καὶ μαζώνοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε μαζὸν μετ' αὐτὰ καὶ τὸ σιτάριον.

30 Ἀφήσατε εὐαγγελίζωσιν καὶ τὰ δύο μαζὸν ἕως τὸ θέρος· κατεῖς τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστάς· Μαζώξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσσειέ τα εἰς δεμάτια, διὰ εὐαγγελίζωμεν· καὶ τὸ σιτάριον μαζώξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς ἐπαύσατο, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σιταίνου, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἄνθρωπός τις καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφιόν του.

32 Τὸ ὅποιον εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ὅταν δὲ ἀνέξηθῃ, γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ λάχανα· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχονται, καὶ φωλεάζουσιν εἰς τοὺς κλάδους του.

33 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς εἶπεν· Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ προζύμιον, τὸ ὅποιον ἔλαβε μία γυνὴ, καὶ τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία μέτρα ἁλευρίου, ἕως ὅπου ἐξυμώθη ὅλον.

34 Τοῦτα ὅλα ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς μὲ παραβολὰς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει εἰς αὐτούς.

35 Διὰ εὐαγγελίζωσιν διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει εἰς παραβολὰς τὸ στόμα μου· καὶ θέλω ἐβγάλλει ἐκείνα, τὰ ὅποια ἦσαν κεκρυμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ὁπῆσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ πληθύνοντος του,

καὶ τοῦ λέγουσιν· Ἐρημνεύσον μας τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ χωραφίου.

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τοὺς· Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρει τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφιον, εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, τοῦτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς ὁ ὁποῖος τὰ ἔσπειρεν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θερισταί, εἶναι οἱ ἄγγελοι.

40 Καθὼς λοιπὸν μαζώνονται τὰ ζιζάνια, καὶ καίονται μὲ φωτὶν· οὕτως θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τοῦτου.

41 Θέλει στείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἄγγέλους του, καὶ θείλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι κάρνουν τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ θείλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κἀμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θίλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θείλουσι λάμψει καθὼς ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς των· Ὅποιος ἔχει ὦτα εὐαγγελίζωσιν, ἔς ἀκοήν.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφιον, τὸν ὅποιον ἀφ' οὗ τὸν εὗρεν ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν του ὑπάγει, καὶ πωλεῖ ὅ, τι καὶ ἂν ἔχη, καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφιον ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον πραγματευτὴν, ὁποῦ γυρεύει καλὰ μαργαρίτια·

46 Ὁ ὁποῖος, εὗρεσκον ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησεν ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, ὁποῦ ἐβάλλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξεν ἀπὸ κάθε εἶδους·

48 Καὶ ὅταν ἐγεμίσθῃ, σείροντες τοὺς αἰγιάλους, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλά εἰς ἄγγεῖα, καὶ τὰ σαπρὰ ἐξέριψαν ἔξω.

49 Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσων τῶν δικαίων·

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὰ ἐννοήσατε ὅλα ταῦτα; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναί, Κύριε.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, ὁστις ἐμαθητεύθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει μὲν ἑνὶ ἀνθρώπῳ τοῖς κοκκύριον, ὁ ὅποιος ἐβγάλλει ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τοῦ καὶ νέου καὶ παλαιά·

53 Καὶ ἔτιεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἐσηκώθη ἀπεκεῖ.

54 Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν· ὥστε ἰθαυμάζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθεν εἰς αὐτόν ἡ σοφία ταύτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ λεπτιουργοῦ; δὲν λέγεται ἡ μήτηρ του Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσή, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ του ὅλαι δὲν εἶναι μὲ ἡμᾶς; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν τὸν ἦλθεν τοῦτα ὅλα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ἄνθρωπος εἶναι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

58 Καὶ δὲν ἔκαμν ἐκεῖ πολλὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ·

2 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀπηρέτας του· Τοῦτος εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀνέσταθῃ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Αὐτοὶ ὁ Ἡρώδης ἄφ' οὗ ἐπίασεν τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδωκε, καὶ τὸν ἐβύλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του.

4 Αὐτοὶ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· Ἄνθρωπος εἶναι συγχωρημένον νῦν τὴν ἔχῃ.

5 Καὶ θέλων νῦν τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἐορτάζοντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐκόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιᾶδος εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην·

7 Αὐτὸ τοῦτο ὁμολόγησεν μὲ δοκῶν νῦν τῆς δώσῃ ὅ, τι πράγμα ἤθελε τοῦ ζητήσῃ.

8 Καὶ παρακινήθεῖσα ἐκείνη ἀπὸ τὴν μητέρα της, λέγει· Ἄνθρωπος μου ἔδωκε εἰς ἐν πινάκιον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς καθίζουμένους μαζί, ἐπρόσταξε νῦν δοθῇ.

10 Καὶ ἔστειλε, καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

11 Καὶ ἐφέρεθῃ ἡ κεφαλὴ του εἰς πινάκιον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα της.

12 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ἐσῆκον τὸ κορίδιον του, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ὑπῆγαν, καὶ τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἄφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ πλοῖον χωριστὰ εἰς ἑνὶ ἔρημον τόπον. Καὶ οἱ ὄχλοι, ἄφ' οὗ τὸ ἔμαθον, τὸν ἠκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ τὰς πόλεως.

14 Καὶ ἐβγαίνων ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολλὸν λαόν· καὶ τὸν ἐπαλαγχεύσας, καὶ ἰστέρευσε τοὺς ἀρρώστους τῶν.

15 Καὶ ὅτε ἐβραδύασεν, ἦλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ, λέγοντες· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα πλέον ἐπέρασεν· ἀπόλυσον τὸν λαόν, διὰ νὰ ἐπάγωσιν εἰς τὰ χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι διὰ τὸν ἑαυτὸν των τροφάς.

16 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλ' ἄμυνε χρεῖα νὰ ἐπάγωσι· δότε τοὺς στίς νὰ φάγωσι.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμία καὶ δύο θψάρια.

18 Καὶ λέγει τοὺς· Φέρετέ τα ἐδῶ εἰς ἐμέ.

19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαόν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὰ χοιτάρια, καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο θψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐβλόγησε· καὶ ἄφ' οὗ ἔκοψε τὰ ψωμία, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσθίωσαν τὰ κομμάτια, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ὅσοι ἔφαγον, ἦσαν ἕως πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ παρευθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσουν πρῶτητερα πέραν, ἕως ὅπου νὰ ἀποκύβῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἄφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καταμόνας νὰ προσευχιθῇ. Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦτον μόνος ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ πλοῖον σχεδὸν ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ ἐταράζετο ἀπὸ τὰ κύματα· διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ καθὼς τὸν εἶδον οἱ μαθηταί, δὲ ἐπερπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσπυχθῆσαν, καὶ ἔλεγον·

Ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον των ἐφώνασαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ἐχετε θάμβος· ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ἂν εἶσαι σὺ, πρῶσταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σέ ἐπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· Ἐλα. Καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον ὁ Πέτρος, καὶ ἐπερπάτησεν ἐπάνω εἰς τὰ νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων ὁμοῦς τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἐπειδὴ ἔρχισε νὰ καταβυθίζεται, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσον με.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα του, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ τοῦ λέγει· Ὡς ὀλιγόπιστε, διατί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἄφ' οὗ ἐμβῆκαν αὐτοὶ μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὁ ἄνεμος ἔπεσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἦλθον καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἄσθενεῖς.

36 Καὶ τὸν ἐπαρκαλοῦν, μόνον νὰ πιάσῃ τὴν ἄκην τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι ἐπίασαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιδ'. XV.

ΤΟΤΕ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τοῦ Ἱεροσολύμα, λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουναι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; διότι δὲν νίπτουσι τὰς χεῖράς των, ὅταν τρώγωσι ψωμίον.

3 Καὶ αὐτοὺς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Καὶ στίς διατί παραβαίνετε

τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίν σας ;

4 Διότι ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὅποιος κακολογήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, ὡς ἀποθάνῃ μεθ' αὐτόν.

5 Καὶ σὺς λέγετε· Ὅτι ὅποιος ἤθελεν εἰσεῖ εἰς τὸν πατέρα ἢ εἰς τὴν μητέρα, ἄσῳν εἶναι κάθε πρῶμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἡμπορεῖς νὰ ὤφεληθῇς ἀπὸ ἐμέ· καὶ νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.

6 Καὶ ἐκάμετε ἄκυρον τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας.

7 Ὑποκριταί, καλὰ ἐπροφήτευσεν διὰ σᾶς ὁ Ἠσαῖας, λέγων·

8 Τοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του μὴ ἐγγίζει, καὶ μὲ τὰ χεῖλη του μὲ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδιά του λαλεῖται μακρὰν ἀπὸ ἐμέ.

9 Καὶ ματαίως μὲ λατρεύουσι, διδάσκοντες διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσεν τὸν ὄχλον, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἀκούετε καὶ καταλάβετε.

11 Ὅχι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα, μαινεῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐκεῖνο μαινεῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, καὶ τοῦ εἶπον· Ἰξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκάνδαλισθησαν ;

13 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ Πατὴρ μου ὁ οὐράνιος, θελεῖ ἐκριζωθῇ.

14 Ἀφήσαιτέ τους· εἶναι τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἂν ὁ τυφλὸς ὀδηγῇ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ δύο θέλουσι πέσει εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐρμηνεύσον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη καὶ σὺς ἀσύνετοι εἰσθε ;

17 Ἄν ἐννοεῖτε, ὅτι ὁποῖον πρῶμα ἐμβαίνει μέσα εἰς τὸ στόμα, ὀπίσκει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐβγαίνει εἰς τὴν πόρευσιν ;

18 Ἐκεῖνα ὅμως, τὰ ὁποῖα ἐβγαίνουν ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐβγαίνουν ἀπὸ τῆς καρδίας, καὶ ἐκεῖνα μαινεῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Διότι ἀπὸ τῆς καρδίας ἐβγαίνουν διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλεψίαι, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα μαινεῖ τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φύγῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐδεὶς μὲ δύναται.

21 Καὶ ἐβγαίνων ἀπεκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ Χανααῖα, ἡ ὁποῖα ἐξέβη ἀπὸ τὰ σύνορα ἐκεῖνα, τὸν ἔκραζε, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι τοῦ βασιδῆ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπεκρίθη λόγον. Καὶ ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, διότι φωνάζει ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἐστάλην, παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐκείνη ἦλθεν, καὶ τὸν ἐπροσέκνησε, λέγουσα· Κύριε, βοήθησόν με.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸ ψωμὶον τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, Κύριε· μετὰ τὸν τοῦτο καὶ τὰ σκυλάκια τρώουσι ἀπὸ τὰς ψύχας, αἱ ὁποῖαι πίπτουσιν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν αὐθέντων των.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τῆς εἶπε· Ὡ γύναι, μεγάλη εἶναι ἡ πίσ-

τις σου· ὅς σέ γένη καθὼς θέλεις. Καὶ λυτρεύθη ἡ θυγάτηρ τῆς ἀπὸ τὴν ὄραν ἐκείνην.

29 Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθεν πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μαζὺ τῶν χωλούς, τυφλούς, ἀλάλους, κουλλούς, καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ ἔρριπνάν τοὺς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τοὺς ἰάτρεισε.

31 Ὥστε ἐθαύμαζον οἱ λαοὶ, βλέποντες τοὺς ἀλάλους ὅτι ἐλάλουν, τοὺς κουλλούς ὅτι γίγινται, τοὺς χωλούς ὅτι ἐπεριπάτουν, καὶ τυφλούς ὅτι ἔβλεπον· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητὰς του, καὶ εἶπε· Σπλαγχνίζομαι τοῖτον τὸν λαόν, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραι εἶναι, ὅπου παραμένουνσι μαζὺ μου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουσι τι νὰ φάγωσι· καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀπολύσω νηστικούς, μήπως καὶ ἀποκάμωσιν εἰς τὸν δρόμον.

33 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Καὶ ἀποποῦ νὰ μᾶς ἔλθωσι τόσα ψωμιά ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πόσα ψωμιά ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ὀψάρια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὰ ἐπτὰ ψωμιά, καὶ τὰ ὀψάρια, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς του· καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ εὐχάρησαν τὰ κομμάτια, ὅπου ἐπερίσσευσαν, ἐπτὰ σπυρίδας γεμάτας.

38 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔφαγον, ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ σφόδρα Μαγδαλά.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, καὶ δοκιμάζοντες τον ἐζητήσαν ἀπ' αὐτοῦ, νὰ τοὺς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε εἰς αὐτούς· Ὅταν βραδυᾷξη, λέγατε, θέλει γένει Εὐδία· διότι κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ πρῶν λέγετε, Σήμερον γίνεται χειμὼν· διότι κοκκινίζει καὶ συννεφιάζεται ὁ οὐρανός. Ὡς ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἰδεύετε νὰ διακρίνητε, καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνητε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον γυρεύει· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἀνεχώρησε.

5 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ του πέραν, ἐλησμόνησαν νὰ πάρουσι ψωμιά.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοῦ προδόμου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο εἰς τὸν ἑαυτὸν τοὺς, λέγοντες· Ὅτι ψωμιά δὲν ἐπῆραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο, τοὺς εἶπε· Ὡς ὀλιγόπιστοι, διατι διαλογίζεσθε μέγα σας, διότι δὲν ἐπῆρατε ψωμιά;

9 Ἀκμήν δὲν ἐννοεῖτε, μηδὲ ἐνθυμεῖσθε τὰ πάντα ψωμιά τῶν πάντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπῆρατε;

10 Οὐδὲ τὰ ἐπτὰ ψωμιά τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐπῆρατε;

11 Πῶς δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν οὐκ εἶπον διὰ ψωμίον, νὰ φυλάττησθαι ἀπὸ τοῦ προδόμου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκατάλαβον, οἱ δὲν τοὺς εἶπε νὰ φυλάττωται ἀπὸ τὸ προῦμιον τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ διὰν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς του, λέγων· Ποῖος λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερεμίας, ἢ ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

15 Αἰεὶ εἰς αὐτοὺς· Σεῖς δὲ ποῖος λέγετε ὅτι εἰμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ εἶπε· Μακάριος εἶσαι Σίμων υἱὸς τοῦ Ἰωῆ, διότι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σοῦ ἐφάνερωσαν τοῦτο, ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

18 Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτην τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ αἱ πόλαι τοῦ αἵου δὲν θέλουσι τὴν καταπονέσει.

19 Καὶ θέλω σοῦ δώσει τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν δέσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι δεμένον εἰς τοὺς οὐρανοὺς· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν λύσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι λυμένον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

20 Τότε ἀπαγγέλλει τοὺς μαθητὰς του, νὰ μὴ ἐλπωσιν εἰς κα' νένα, διὰ αὐτοὺς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς.

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώη εἰς τοὺς μαθητὰς του, διὰ πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ εἰς τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστῇ.

22 Καὶ τὸν ἐπέηκε κατ' ἰδίαν ὁ Πέ-

τρος, καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἐκείλῃ, λέγων· Κύριε, λυπήθητι τὸν ἑαυτοῦ σου· ἄμποτε νὰ μὴ σὲ γένη τοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγώρισεν, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ἐμπόδιόν μου εἶσαι· διότι δὲν στοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς του· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτοῦ τον, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του, καὶ ἅς με ἀκολουθήσῃ.

25 Αἰεὶ ὁποῖος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποῖος τὴν χάσῃ ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὖρει.

26 Αἰεὶ, τί ὀφείλεται ἄνθρωπος, ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν του ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἑξαγοράσμα διὰ τὴν ψυχὴν του;

27 Αἰεὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του, μὰζι μὴ τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του.

28 Ἀληθινὰ σὺς λέγω, ὅτι εἶναι κῆρποι ἀπὸ τούτους ὅπου στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θείλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως ὅπου νὰ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

Κεφ. ιε' - XVII.

ΚΑΙ ὅστερον ἀπὸ δέ ἡμέρας πύργει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του· καὶ τοὺς ἀναβιβάζει εἰς ὄρος ἐψηλόν κατὰμόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθέν των, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του, καθὼς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λευκά καθὼς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ συνομι-

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ εἰμεθα ἡμεῖς ἐδῶ ἂν θέλῃς, ὥς κἀνωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἥλιον.

5 Ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος ἔλάλει, ἰδοὺ, ἐν σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἰσκέπασεν· καὶ φωνὴ εὐθὺς ἠκούσθη ἀπὸ τοῦ σύννεφον, ἣ ὅποια ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνεπαύσθην· αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ καθὼς ἤκουσαν τοῦτο οἱ μαθηταί, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐφοβήθησαν δυνάτᾳ.

7 Καὶ ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐτίσας τοὺς, καὶ εἶπε· Σηκωθῆτε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Καὶ ἐστήκωσαν τὰ ὀμμάτια των, καὶ δὲν εἶδον κἀνένα, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Μὴν εἰπῆτε εἰς κἀνένα τοῦτο τὸ ὄραμα ἕως ὅπου νὰ ἀναστήθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦς νεκροῦς.

10 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἠρώτησαν· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Ἥλιος πρέπει νὰ ἔλθῃ πρῶτον;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια ὁ Ἥλιος ἔρχεται πρῶτον, καὶ θέλει ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Πλὴν λέγω σας, ὅτι ὁ Ἥλιος ἤδη ἦλθε, καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλὰ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτοῖς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθηταί, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν τοὺς εἶπε τοῦτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ἂν ὅς ἦλθον αὐτοὶ πρὸς τὸν λαόν, ἐπλησίασαν ἀνθρώπους τις εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἠγονατίσεν εἰς αὐτὸν,

15 Καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐλέησον τὸν

νῖόν μου, διότι σκληραίνεται, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλὰς φορές πίπτει εἰς τὴν φασίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἔφερον αὐτὸν εἰς τοὺς μαθητάς σου, καὶ δὲν ἠμπούρουσαν νὰ τὸν ἱατρεύσουσι.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὡ γένεά ἀπίστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶμαι μέ σᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; Φίρετέ με τὸν ἰδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσταξε μὲ θυμὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐβγήκεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἱατρεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

19 Τότε ἐπῆγον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ αἰμαμόνας, καὶ εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνάθημεν νὰ ἐβγάλωμεν αὐτό;

20 Αἰεῖ τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· διότι βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς ἓνα κόκκον τοῦ σιταρίου, θέλετε εἰπεῖ εἰς τοῦτο τὸ ὄρος· Μετατοπίσιν ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς σᾶς.

21 Τοῦτο τὸ γένος ὅμως δὲν ἐβγαίνει, παρὰ μὲ προσευχῇ καὶ μὲ νηστείᾳ.

22 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐσυναναστρίφοντο αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων·

23 Καὶ θέλουσι τὸν φορεῖσαι, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστήθῃ. Καὶ ἐλοπήθησαν πολλὰ.

24 Καὶ διὰν ἦλθον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐμάζωνον τὰ διδραχμα, ἦλθον εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπον· Δὲν πληρῶνει ὁ διδάσκαλός σας τὸ δόσιμον τῶν διδραχμῶν;

25 Αἰεῖ ὁ Πέτρος, Ναί. Καὶ διὰν ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ λέγει· Τί σοῦ φαίνεται, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ πολλοὺς πᾶρνουσι δόσιμα, ἢ

πῆρσον· ἀπὸ τοῦς υἱοῦς των, ἢ ἀπὸ τοῦς ξένους·

26 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τοῦς ξένους. Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· Ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Πλὴν διὰ τὰ μὴ τοὺς σκανδαλίσωμεν, ὑπάγε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίψε τὸ ἀγκίστριόν σου, καὶ τὸ πρῶτον ὑψάριον, ὅπου ἔβγη, πιάσέ το, καὶ ἄνοιξον τὸ στόμα του, καὶ θέλεις εἶθρη ἓνα στατήρα· πάρος ἐκείνον, καὶ δὲς τον εἰς αὐτοὺς δι' ἐμὲ καὶ διὰ σέ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς ἓν παιδίον, ἔστησέ το εἰς τὴν μέσσην των.

3 Καὶ εἶπεν· Βέβαια σὺς λέγω, ἂν δὲν γυρίσῃς, τὰ γενῇς ὡς τὰ μικρὰ παιδία, δὲν θέλεις ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, ἐκεῖνος εἶναι ὁ μεγαλότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἓν παιδίον τοιοῦτον, διὰ ὀνόμα μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅποιος ὁμῶς σκανδαλίσῃ ἓνα ἀπὸ τοῦς μικροὺς τούτους, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι δι' αὐτόν, τὰ πρεμασθῇ πέτρα μύλου εἰς τὸν λαμὸν του, καὶ τὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.

7 Ἀλλοιομονοὶ εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· διότι ἀνάγκη εἶναι τὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὁμῶς ἄλλοιομονοι εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Καὶ ἂν σὲ σκανδαλίξῃ τὸ χεῖρ σου, ἢ τὸ ποδᾶρι σου, κόψε τα, καὶ ῥίψε τα ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σου εἶναι τὰ ἔμβης εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ

κουλλὸς, παρὰ τὰ ἔχῃς δύο χεῖρα ἢ δύο ποδάρια, καὶ τὰ βαλθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως τὸ ὁμμάτιόν σου πρὸ σκανδαλίζῃ, ἔβγαλέ το, καὶ ῥίψε το ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σου εἶναι τὰ ὑπάγῃς μὲν ἐν ὁμμάτιον εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ τὰ ἔχῃς δύο ὁμμάτια, καὶ τὰ βαλθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Βλέπετε τὰ μὴ καταφρονήσῃς κἀνένα ἀπὸ τούτων τοῦς μικροῦς· διότι σὺς λέγω, οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

11 Αἰδοῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε τὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σὺς φαίνεται; εἰς τὴν τέχνη καὶ ἄνθρωπος τὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ τὰ πλανηθῇ ἓν ἐκ' αὐτῶν· δὲν ἀφίκει τὰ ἐννενητήρια ἐννέα, καὶ πηγαίνει εἰς τὰ ὄρη καὶ γυρεύει τὸ πλανώμενον·

13 Καὶ εἰς τὴν τέχνη τὰ τὸ εὖρη, βέβαια σὺς λέγω, οἱ περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννενητήρια ἐννέα τὰ ὅποια δὲν ἐπλανήθησαν.

14 Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς σας ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὰ χαθῇ ἓνας ἀπὸ τοῦς μικροὺς τούτους.

15 Καὶ εἰς ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς σέ, ὑπάγε, καὶ ἔλεξον αὐτόν μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκείνου μόνου· εἰς σου ἀκούσῃ, ἐκέδησες τὸν ἀδελφόν σου·

16 Εἰς ὁμῶς δὲν σοῦ ἀκούσῃ, ἔπαρε μαζί σου ἀκούη ἓνα ἢ δύο· διὰ τὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἀπὸ στόμα δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ εἰς παρακούσῃ καὶ αὐτῶν, εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ εἰς παρακούσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχσ τον ὡς τὸν ἰθνητὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σὺς λέγω, ὅσα ἂν δέσῃς ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὴν γῆν, θείλουσιν εἶναι δεμένα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ

ὅσα λύσῃτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶναι λύμενα εἰς τὸν οὐρανόν.

19 Πάλιν σὰς λέγει, ὅτι ἐὰν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σὰς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ καθέν, πρᾶγμα ὅπου ἤθελον ζητήσῃ, θέλει τοὺς γένει ἀπὸ τὸν Πατέρα μου ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Αἰῶμι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἰμι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσσην αὐτῶν.

21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει· Κύριε, πόσαις φοραῖς νὰ πταίσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ νὰ τὸν συγχωρήσω; ἕως ἐπὶ πόσας φοραῖς;

22 Αἰεὶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σὲ λέγω, ἕως ἐπὶ πόσας φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἑβδομήντα φοραῖς ἐπὶ.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὴ ἓνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησεν νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μὴ τοὺς δούλους του.

24 Καὶ ὅταν ἄρχισεν νὰ λογαριάζῃ, ἐφάρθη εἰς αὐτὸν ἓνας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώσκει δέκα χιλιάδας τάλαντα.

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ ἀδύνητος του νὰ πωληθῇ καὶ αὐτός, καὶ ἡ γυνὴ του, καὶ τὰ παιδιά του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ χρέος.

26 Ἐπεστὶ λοιπὸν ὁ δούλος ἐκεῖνος καὶ τὸν ἐπροσκύρει, λέγων· Αδύνητε, μακροθύμησόν με, καὶ θέλω σὲ δώσει ὅλα.

27 Καὶ ἐσπλαγχνίσθη ὁ ἀδύνητος τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸν ἐχάρισεν καὶ τὸ χρέος του.

28 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω, ὁ δούλος ἐκεῖνος, ᾤρεν ἓνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώσκει ἐκατὸν δηνάρια· καὶ τὸν ἐπίσπευ, καὶ τὸν ἔστυραχώρει, λέγων· Δὲς μου ἐκεῖνα ὅπου μοῦ χρεωπιάς.

29 Ἐπεστὶ λοιπὸν ὁ σύνδουλός του εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ τὸν ἐπαράκαλει, λέγων· Μακροθύμησόν με καὶ θέλω σοὶ πληρώσει ὅλα.

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἠθέληεν· ἀλλὰ ὑπῆγε, καὶ τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως ὅπου νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί του τὰ γεγόμενα, ἐλυπήθησαν πολλὰ καὶ ἤλθον καὶ ἐφανέρωσαν εἰς τὸν ἀδύνητην τῶν κατελεπτῶς ὅλα τὰ γεγόμενα.

32 Τότε τὸν ἔκραξεν ὁ ἀδύνητος του, καὶ τοῦ λέγει· Δούλε ποτηρὲ, ἐγὼ σοὶ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὴ ἐπαράκαλεσες·

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὲ ἐλυπήθην καὶ ἐγὼ;

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ ἀδύνητος τοῖς, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ὅπου νὰ δώσῃ ὅλον του τὸ χρέος.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς σὰς, ἐὰν δὲν συγχωρήσῃτε ἀπὸ καρδίας ὁ καθεὶς εἰς τὸν ἀδελφόν του τὰ σφάλματά των.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτελειώσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους ταύτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ τὸν ἠκολούθησαν πολλὴ πλῆθος· καὶ ἐκεῖ τοὺς λάτρευσε.

3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· Ἄν ἡμπορῇ ἄνθρωπος νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του μὴ κάθε αἰτίαν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἐδιαβάσατε, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς ἄνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τοὺς ἔκαμεν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν;

5 Καὶ εἶπε· Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὴ τὴν γυναῖκα

του· καὶ θίλουνσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνεζευξεν, ἄνθρωπος ἅς μὴ τὸ χωρίῃ.

7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διατί λοιπὸν ὁ Μωϋσῃς ἐπαράγγειλε ὁ ἀνὴρ νὰ διδῇ διαζόγιον, καὶ νὰ τὴν χωρίῃ;

8 Αἰεὶ εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Μωϋσῃς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας, σὰς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζητε τὰς γυναῖκας σας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγενεν οὕτως.

9 Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του, ἔξω ἀπὸ αἰτίας πορνείας, καὶ ὑπανδρεύῃ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅποιος ὑπανδρεύῃ γυναῖκα χωρισμένην, γίνεται μοιχός.

10 Λέγουσιν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταί του· Ἄν εἶναι τοιαύτη ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀνθρώπου μὴ τὴν γυναῖκα του, δὲν συμφέρει νὰ ὑπανδρευθῇ.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Τοῦτον τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἔμποροῦσι νὰ χωρίσωσι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἑδόθη.

12 Αἰεὶ εἶναι ἐδνοῦχοι, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν οὕτως ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς των· καὶ εἶναι ἐδνοῦχοι, οἱ ὅποιοι ἐδνοῦχισθησαν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ εἶναι ἐδνοῦχοι, οἱ ὅποιοι ἐδνοῦχισαν τὸν ἑαυτὸν των διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖνος, ὅπου ἔμπορεῖ νὰ χωρίσῃ, ἅς χωρίσῃ.

13 Τότε ἐφθέθησαν εἰς αὐτὸν μικρὰ παῖδια, διὰ νὰ βάλῃ τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ νὰ εὐχρησθῇ· καὶ οἱ μαθηταί του τὰ ἐπετίμησαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε τὰ παῖδια, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς τὰ παῖδια, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ.

16 Καὶ εὐθὺς ἦλθε τις, καὶ εἶπεν

εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί καλὸν νὰ κάμω, διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Διατί μὴ λέγεις ἀγαθόν; κἀνέεις δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός. Ὅμως ἂν θέλῃς νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς παραγγέλλας.

18 Αἰεὶ εἰς αὐτόν· Ποίος; Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· Τὸ· Μὴ φονεύῃς· Μὴ μοιχεύῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ· Νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

20 Αἰεὶ εἰς αὐτόν ἐκεῖνος ὁ νέος· Τοῦτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου· τί μὴ λείπει ἀκόμη;

21 Αἰεὶ τοῦ ὁ Ἰησοῦς· Ἄν θέλῃς νὰ γενῇς τέλειος, ὑπάγε, πώλησον ὅ, τι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δός το εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλεις ἔχει πλοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει με.

22 Καὶ ὁ νέος, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπημένος· διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι πλούσιος δυσκόλως θάλει ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Καὶ πάλιν λέγω σας, ἐκκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί του, ἐθαύμασαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἔλεγον· Ποῖος τὸ λοιπὸν ἔμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ τοὺς ἐκτίναξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸν Θεὸν ὅμως εἶναι ὅλα δυνατά.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολούθησαμεν· τί λοιπὸν θέλεις μᾶς γένοι;

28 Αἰεὶ εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ ἑστέτοι μὴ

ἠκολούθησατε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του, θέλετε καθίσει καὶ σεῖς εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίνῃτε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ καθίεις ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίαν, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρεي, καὶ ζωὴν αἰώνιον θέλει κληρονομήσει.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσι γένει ὑστεροὶ καὶ ὑστεροὶ, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. XX.

Αἰοτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἀνθρώπου οἰκακύρην, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκε τὴν αὐγὴν νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸ ἀμπέλιόν του.

2 Καὶ εὐσυμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἓν ἡμέραν τὴν ἡμέραν, καὶ τοὺς ἔστειλε εἰς τὸ ἀμπέλιόν του.

3 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν τρίτην ὥραν, καὶ εἶδεν ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο εἰς τὴν ἀγορὰν ἀργοί.

4 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ὁ, τι εἶναι δικαίον, θέλω σὺς δώσει.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον. Πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἑκτὴν καὶ τὴν ὃνάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ εὗρε καὶ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἀργοί, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Διὰ τί στέκεσθε ἔδω ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς δουλείαν;

7 Αἰγούσιν εἰς αὐτόν· Αἰοτι κίρτις δὲν ἥς ἐμισθώσε. Αἰγεί εἰς αὐτοὺς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι δίκαιον, θέλει πάρει.

8 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπέλιου εἰς τὸν ἐπίτροπόν του· Κράξε τοὺς ἐργάτας, καὶ πληρώσω αὐτοὺς, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ὑστερινόν, ὥς εἰς τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπήγον εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ καθίεις ἐπῆραν ἀπὸ ἓν ἡμέραν.

10 Καὶ ὅταν ἦλθον οἱ πρῶτοι, ἐνομισαν διὰ θέλουσι πάρει περισσάτερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓν ἡμέραν.

11 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζον ἐναντίον εἰς τὸν οἰκακύρην,

12 Αἰγόντες· Ὅτι τοῦτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα.

13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς ἓνα ἀπ' αὐτούς· Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν εὐσυμφώνησας μὲ ἐμὲ διὰ ἓν ἡμέραν;

14 Ἐπαρε τὸ ἐδικόν σου, καὶ ὑπάγε· θέλω νὰ δώσω καὶ εἰς τοῦτον τὸν ὑστερινόν, καθὼς καὶ εἰς σὲ.

15 Ἡ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ὁ, τι θέλω εἰς τὰ ἐδικά μου; ἢ εἶπαι τὸ ὁματίον σου πονηρόν, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Οὕτως οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι, ὑστερινοὶ· διότι πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἀνέβαιναν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατὰ μόνας εἰς τὸν δρόμον, καὶ τοὺς εἶπεν·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ θέλουσι τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον·

19 Καὶ θέλουσι τὸν παραδῶσει εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ τὸν περιτρίβωσι, καὶ νὰ τὸν δέρωσι, καὶ νὰ τὸν σταυρώσωσι· καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτόν ἡ μήτηρ τῶν τῶν Ζεβεδαιου, μαζὶ μὲ τοὺς υἱούς της, προσκυνούσα, καὶ ζητοῦσα κἄποιόν τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· Τί θέλεις; Ἀγείε εἰς αὐτόν· Εἰπέ, διὰ νὰ καθίσωσιν τοῦτοι οἱ δύο υἱοὶ μου, ὁ ἓνας ἀπὸ τὰ δεξιὰ σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά, εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· Δὲν ἰσχύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῆτε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πῶ, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῇτε; Ἀκούουσιν εἰς αὐτόν· Ἀνάμειβα.

23 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πίνει, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ· τὸ νὰ καθίσαιτε ὁμῶς ἀπὸ τὰ δεξιὰ μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου, δὲν εἶναι ἐδικόν μου νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠδημύησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Ἰσχύετε διὲ ἐκεῖνοι ὅπου αὐθεντεῖν οὐκ ἐβνῆ, τὰ κατακυριεύουσιν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά.

26 Εἰς σὰς ὁμῶς δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλ' ὅποιος θέλει νὰ εἶναι μέγας μετὰς σας ἄς εἶναι ὑπηρετὴς σας·

27 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος μετὰς σας, ἄς εἶναι δοῦλος σας.

28 Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του εἰς ἑξουσίαν πολλῶν.

29 Καὶ καθὼς ἔβγαινον αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουζαλὴμ, τὸν ἠκολούθησε λαὸς πολλός.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο εἰς τὸν δρόμον, διὰν ἤκουσαν, διὲ ἀπερὶν ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλεῆσόν μας, Κύριε, Υἱὸ τοῦ Ἀβραάμ.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπετίμησε, διὰ νὰ σιωπήσουν· ἐκεῖνοι δὲ ἔκραξαν

δυνατότερα, λέγοντες· Ἐλεῆσόν μας, Κύριε, Υἱὸ τοῦ Ἀβραάμ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σὰς κάμω;

33 Ἀκούουσιν εἰς αὐτόν· Κύριε, νὰ ἀνοχθῶσι τὰ ὀμμάτιά μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη, καὶ ἐτίασε τὰ ὀμμάτιά των· καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ διὰν ἤγγισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤλθον εἰς τὴν Βηθθαγῆ, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων εἰς αὐτοὺς·

2 Ὑπάγετε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀντικρὺν σας· καὶ παρευθὺς θέλετε εὑρεῖν μίαν ὄνον δεμένην, καὶ ἓν πωλάριον μαζί με αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετέ με τα.

3 Καὶ ἐὰν σὰς εἴπῃ κῆρυς τίποτε, θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Κύριός των τὰ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὰ στέλγει.

4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάληθῃ διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἰπάτε εἰς τὴν θιγατέρα τῆς Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται εἰς σὲ ἱλαρὸς, καὶ καθήμενός ἐπάνω εἰς ὄνον, καὶ πωλάριον παιδίον ὑποζυγίου.

6 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταί, ἔκαμον καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς,

7 Καὶ ἔφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέματά των, καὶ τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσώτερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκαπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωναν εἰς τὸν δρόμον·

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅσοι ἐπήγαινον ἔμπροσθεν καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν,

ἔκραζον, λέγοντες· Ὁσαννὰ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὀφίτοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐστίχθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγεν· Ποῖος εἶναι τοῦτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τῆς Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐβγάλεν ἔξω ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν καὶ ἀγόραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραλλάκτιων ἐγύρισεν ἄνω κάτω, καὶ τὰς καθέδρας ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια.

13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον· Ὁ οἶκος μου θέλει καλεσθῆναι οἶκος τῆς προσευχῆς· καὶ σὺς τὸν ἐκάμετε σπήλαιον τῶν ληστῶν.

14 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τοὺς ἰάτρουνεν.

15 Καὶ ἂψ οὐ εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα τὰ ἁπῶτα ἔκαμε, καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα ἔκραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἔλεγον, Ὁσαννὰ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Δαβὶδ· ἀδμύνησαν,

16 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἀκούεις τί λέγουσιν αὐτά; Καὶ λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ναί· δὲν ἐδιαβάσατε ποτε, Ὅτι ἀπὸ τοῦ στόμα τῶν νηπίων καὶ τῶν βουζανόντων, ἐκατασκεύασες ὑμῶν;

17 Καὶ ἀφίπων αὐτούς, ἐβῆκεν ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ πρωτὸ ἐν ᾧ ἐγόρizen εἰς τὴν πόλιν, ἐπέλυσεν.

19 Καὶ βλέπων μίαν συκῆν εἰς τὸν δρόμον, ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ δὲν εὗρηκε τίποτε εἰς αὐτήν, παρὰ μόνον φύλλον· καὶ λέγει εἰς αὐτήν· Πλέον γὰρ μὴ γένη καρπὸς ἀπὸ σέ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

20 Καὶ διὰ τὸ εἶδον οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν ἐχητε πίστιν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλητε, ὅχι μόνον τὸ πρᾶγμα τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἰπῆτε εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο· Σήκω, καὶ ὄψου εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γένει.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ἂν ζητήσητε εἰς τὴν προσευχὴν σᾶς, ἔχοντες πίστιν, θέλετε τὰ λάβη.

23 Καὶ ἂψ οὐ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν, ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐν ᾧ ἐδίδασκε, λέγοντες· Μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σὲ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τοῦτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Θέλω γὰρ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον· τὸν ὁποῖον ἐὰν μὴ εἰπῆτε, θέλω σᾶς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω τοῦτα·

25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, πόθεν ἦτον; ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο μέσα τῶν, λέγοντες· Ἐὰν εἰπωμεν, Ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· θέλει μᾶς εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύοιτε;

26 Καὶ ἐὰν εἰπωμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν· Ἄν ἐξέρομεν. Εἶπεν εἰς αὐτούς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω τοῦτα·

28 Τί ὁμῶς σᾶς φαίνεται; Ἀνθρώπος τις εἶχε δύο παιδία· καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον καὶ εἶπε· Παιδίον μου, ὑπάγε σήμερον εἰς τὸ ἀμπέλιόν μου, καὶ δούλευε.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Ἄν θέλω· ὑστερον ὁμῶς ἐματανόησε καὶ ὑπῆγε.

30 Καὶ πηγαίνων εἰς τὸν δευτερον

εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἐγὼ ὑπάγω· καὶ δὲν ὑπῆγε.

31 Ποῖος ἀπὸ τούτων δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Ἀγορεύουσιν εἰς αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Ἀγεί εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὺς λέγεις, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι πηγαίνουσι προσηγορίᾳ σὺς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διότι ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς σὰς μὲν ὁδοὺς δικαιοσύνης, καὶ δὲν τὸν ἐπιστεύσατε· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρναι τὸν ἐπίστευσαν· καὶ σεῖς ἀφ' οὗ εἴδετε τοῦτο δὲν ἐμετανοήσατε βασιλεῖον, νὰ τὸν πιστεύσητε.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦτιον κήρποιος ἄνθρωπος οἰκοκέρης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρω, καὶ ἔσκαψε μέσα εἰς αὐτὸ λινόν, καὶ ἔκτισε πύργον· καὶ τὸ ἐμίσθωσε εἰς γεωργούς, καὶ ἀνεχώρησε.

34 Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους του εἰς τοὺς γεωργούς νὰ λάβωσι τοὺς καρπούς του.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς δούλους του, ἄλλον μὲν ἔδειξαν, ἄλλον δὲ ἐσκώτισαν, καὶ ἄλλον ἐλθούσαντες.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, περιουσιότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους· καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὅμοια.

37 Ὑστερον δὲ ἔστειλε εἰς αὐτοὺς τὸν υἱὸν του, λέγων· Θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, καθὼς εἶδον τὸν υἱόν, εἶπον ἀνήμερόν των· Τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλατε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιάνοντες αὐτόν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον, καὶ τὸν ἐσκώτισαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργούς ἐκεῖνους;

41 Ἀγορεύουσιν εἰς αὐτόν· Θέλει τοὺς ἀφανίσαι ὡς κακοὺς κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλιον θέλει δώσει μὲ μισθὸν εἰς ἄλλους γεωργούς, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσῃ εἰς αὐτόν τοὺς καρπούς εἰς τὸν καιρὸν των.

42 Ἀγεί εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Καμμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσατε εἰς τὰς γραφάς· Τὴν πέτραν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν καταφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινε τοῦτο, καὶ εἶναι θαυμασιόν· εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας;

43 Διὰ τοῦτο σὺς λέγεις, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρῇ ἀπὸ σὰς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἕνα· τὸ ὅποιον θέλει κάμει τοὺς καρπούς της.

44 Καὶ ὁποῖος πέσῃ εἰς τὴν πέτραν τοῦτην, θέλει συντριβῇ· καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ αὐτὴ, θέλει τὸν τρίψει εἰς σκόνην.

45 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς του, ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσωσιν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν τοὺς εἶπε μὲ παραβολὰς, λέγων·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἓνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους διὰ τὸν υἱόν του.

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δούλους του, νὰ φωνάξωσι τοὺς καλεσμένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἔλθωσι.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Ἐπάτε εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἰδοὺ, τὸ γένημα μου ἐτοιμάσα, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ θρεπτά εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἐτοιμα· ἔλατε εἰς τοὺς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀμείλησαν· καὶ ἄλλος ὑπῆγεν εἰς τὸ χωράφιόν του, καὶ ἄλλος εἰς τὴν πραγματείαν του·

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς ββρίσαν, καὶ τοὺς ἐσκότιωσαν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του, καὶ ἐχάλασε τοὺς φονεὰς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν τὴν κατέκαιωσε.

8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του· Ὁ γάμος εἶναι ἑτοιμος, οἱ δὲ καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι.

9 Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τοὺς δρόμους· καὶ ὅσους εὗρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐβαλύνοντες ἔξω οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τοὺς δρόμους, ἐμάζωξαν ὅσους εὗρηκαν, κικλὸς καὶ κελὸς· καὶ ἐγένισεν ὁ γάμος ἀπὸ καλεσμένων.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίπων εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἓνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἐφόρει φόρεμα γάμου·

12 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φίλε, πῶς ἐμῆλθες ἔδω χωρὶς νά ἔχῃς φόρεμα γάμου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπεστομώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς υπηρέτας του· Δέσσειτέ τον χεῖρας καὶ πόδας, καὶ σηκώσατέ τον, καὶ ῥίψατέ τον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλυθμός καὶ ὁ βρυγμός τῶν ὀδόντων.

14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀλλὰ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ὑπῆγαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, πῶς νά τὸν παγιδεύσωσιν εἰς λόγον.

16 Καὶ στέλλουσιν εἰς αὐτόν τοὺς μαθητάς των μετὰ τοὺς Ἡρωδιανούς, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι εἰσαι ἀληθινός, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κἀνένα ἄνθρωπον· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σε φαίνεται; εἶναι πρόπον νά δώσωμεν κῆνον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνώρισε τὴν πονηρίαν των, καὶ εἶπε· Διατί με πειράζετε, ὑποκριταί;

19 Δεῖξάτέ μου τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Καὶ ἐκείνοι τὸν ἔφεραν ἐν δηνάριον.

20 Λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτῆ, καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε τοὺς εἶπε· Πληρώσατε λοιπὸν ὅσα εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ὅσα εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτόν, καὶ ἀνεχώρησαν.

23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς αὐτόν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν ἀποθάνῃ κἀνείς, καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδίον, θέλει ὑπανδρεύει ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἐπὶ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχων παιδίον, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα του εἰς τὸν ἀδελφόν του.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ὡς τῶν ἐπτά.

27 Ὑστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, τίνος ἀπὸ τῶς ἐπτά θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι ὅλοι τὴν εἶχον.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Πλανᾶσθε, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφάς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διότι εἰς τὴν ἀνάστασιν οὐτε ὑπανδρεύουσιν οὐτε ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Αὐτὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὰς ἐλαλήθη ἀπὸ τῶν Θεῶν, ὅτε εἶπεν·

32 Ὡγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ

ὁ Θεὸς Ἰουάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ·
ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
Θεὸς ζώντων.

33 Καὶ ἀπ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ λαὸς,
ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδασχὴν του.

34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπ' οὗ ἤκουσαν
ὅτι ἀπεισιμῶσεν τοὺς Σαδδουκαίους,
ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ ἔνας ἀπ' ἐκείνων νομικὸς
τὸν ἠρώτησε, δοκιμάζων αὐτόν, καὶ
λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι
μεγάλῃ εἰς τὸν νόμον·

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Σὺ
θέλεις ἀγαπήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν
σου μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μετὰ
ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ὅλην τὴν
διάνοιάν σου·

38 Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη
ἐντολὴ.

39 Καὶ ἡ δευτέρα ὁμοία μετὰ αὐτὴν
εἶναι· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν γείτονά
σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

40 Εἰς ταύτας τὰς δύο ἐντολάς
ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέ-
μνται.

41 Καὶ ἐν τῷ ἐμαζώχθησαν οἱ Φαρι-
σαῖοι, τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί σὺς φαίνεται διὰ τὸν
Χριστόν· τίς υἱὸς εἶναι· Λέγου-
σιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Δαβὶδ.

43 Λέγει εἰς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν ὁ
Δαβὶδ, προφητεύων μετὰ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, τὸν καλεῖ Κύριον· λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ θέσω
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου.

45 Ἄν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλῇ
Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς του·

46 Καὶ κἀκεῖς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν
ἀποκριθῇ λόγον· μηδὲ ἐτόλμησε κἀ-
νεὶς ἀπ' ἐκείνων τὴν ἡμέραν, νὰ τὸν
μετερωτήσῃ πλέον.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὑψι-
λους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς του,

2 Λέγων· Εἰς τὴν καθίδραν τοῦ
Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σὺς εἰπωσιν νὰ
φυλάττητε, φυλάττετε καὶ κἀμνετε·
κατὰ τὰ ἔργα τοῦ ὅμως μὴ κἀμνετε·
διότι λέγουσι, καὶ δὲν κἀμνοῦσι.

4 Διότι δένουνσι φορτία βαρὴα καὶ
δυσκολοσθήκωτα, καὶ τὰ βάλλουσιν
εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐτοὶ
ὅμως δὲν θέλουσιν οὐδὲ μετὰ τὸ δάκ-
τυλόν των νὰ τὰ κινήσωσι.

5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα των τὰ κἀμ-
νοῦσι διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους. Πλατύνουσι τὰ φυλακτι-
κὰ των, καὶ μεγαλύνουσι τοὺς κροσ-
σοὺς τῶν φορεμάτων των.

6 Καὶ ἀγαπῶσι τὸν πρῶτον τόπον
εἰς τὰ δείπνα, καὶ τὰς πρωτοκαθε-
δρίας εἰς τὰς συναγωγάς,

7 Καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὰς
ἀγοράς, καὶ νὰ ὀνομάζωνται ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους, Διδάσκαλε, Διδάσκαλε.

8 Σεῖς ὅμως τὴν ὀνομασθήτε διδάσκα-
λοι· διότι ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός
σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι σεῖς εἰσθε
ἀδελφοί.

9 Καὶ κἀνένα νὰ μὴν ὀνομάσῃτε
πατέρα σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· διότι
ἕνας εἶναι ὁ Πατὴρ σας, ὁ ὁποῖος
εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

10 Μηδὲ νὰ ὀνομασθήτε διδάσκα-
λοι· διότι ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός
σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ σας,
θέλει εἶναι ὑπηρέτης σας.

12 Ὅποιος δὲ ὑψώσῃ τὸν ἑαυτὸν
τον, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁποῖος
ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, θέλει
ὀψαθῇ.

13 Ἀλλοῖμονον δὲ εἰς σὰς, Γραμ-
ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων·
διότι σεῖς δὲν ἐμβάλνετε, οὐδὲ ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι ἔρχονται, ἀφίνετε νὰ
ἐμβῶσιν.

14 Ἀλλοῖμονον εἰς σὰς, Γράμμου-

τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, μὲ ἀφορμὴν ὅτι προσεύχεσθε πολλὰ· διὰ τοῦτο θέλετε πάρε περισσότερον κρίμα.

15 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι γυμνάζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, διὰ τὰ κάμητε ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γενῇ, τὸν κάμνετε ὡς γέννησιν διαλότερον ἀπὸ σᾶς.

16 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ ὅποιοι λέγετε· Ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναὸν, δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλ' ὁποιος ὁμώσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τοῦ ναοῦ, χρεώσεται.

17 Ἀνόητοι καὶ τυφλοὶ· πῶς εἶναι μεγαλύτερος, τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς ὁ ὁποῖος ἀγιάζει τὸ χρυσάφι;

18 Καὶ Ὅποιος ἠθέλεν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλ' ὁποιος ἠθέλεν ὁμώσῃ εἰς τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω του, χρεώσεται.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, πῶς εἶναι μεγαλύτερον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὁποῖον ἀγιάζει τὸ δῶρον;

20 Ὅποιος λοιπὸν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὁμῶναι εἰς αὐτό, καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω του.

21 Καὶ ὁποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναὸν, ὁμῶναι εἰς αὐτόν, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ὁποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ὁμῶναι εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω του.

23 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι δεκατρίζετε τὸ ἥδούσιον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κόμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· τοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμνητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφύνητε.

24 Ὅδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ ὅποιοι στραγγίζετε τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι καθαρίζετε τὸ ἀπέξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας.

26 Φαρισαῖοι τυφλοὶ, καθάρισον πρῶτα τὰ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ τὰ γενῇ καὶ τὸ ἔξω καθαρὸν.

27 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι ὁμοιάζετε μὲ τοὺς τάφους τοὺς ἀσβεστωμένους, οἱ ὅποιοι ἀπέξω φαίνονται εὐμορφοί, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτοι κόκκαλα τῶν ἀποθαμένων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν.

28 Οὕτω καὶ σεῖς ἀπέξω φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, καὶ ἀπομέσα εἴσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀλλοῖμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγετε· Ἄν ἡμεῖς ἡμεῖς εἰς τὰς ἡμέρας τῶν πατέρων μας, δὲν ἠθέλωμεν συμφωνήσῃ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ αἷμα τῶν προφητῶν.

31 Ποτε μαρτυρεῖτε οἱ Ἰδαῖοι, διότι εἴσθε υἱοὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐσκότωσαν τοὺς προφῆτας.

32 Καὶ σεῖς ἀναπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.

33 Ὁσίδια, γεννήματα τῶν ἐχθρῶν, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γενένης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς πέμπτω Προφῆταις, καὶ Σοφοῦς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε σκοιῶσαι καὶ θέλετε στανρῶσαι, καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε δείρει εἰς τὰς συναγωγὰς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώχνει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν.

35 Διὰ τὰ ἔλθῃ ἐπάνω σας ὅλον τὸ αἷμα τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐχόθη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ

Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφανέσασθε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι αὐτὰ ὅλα θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὴν γενεάν τούτην.

37 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ὅποια σκοτώνεις τοὺς προφήτας, καὶ πειροβαλεῖς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν εἰς σέ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ παῖδια σου, καθὼς συνάξει ἡ θρῆνς τὰ νεογέννητά της ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγας της, καὶ δὲν ἠθέλησας;

38 Ἰδοὺ, σὺς ἀφίκεται ὁ οἶκος σας ἔρημος.

39 Διότι σὺς λέγω. "Οὐ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖν, ἕως ὅπου νὰ εἰπῇτε. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐβγαίνων ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ ἱερόν, καὶ ἐπλησίασαν οἱ μαθηταὶ τοῦ διὰ νὰ τὸν δεῖξωσι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε. Δὲν βλέπετε ταῦτα ὅλα; βέβαια σὺς λέγω, δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἡ ὅποια δὲν θέλει χαλασθῇ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ χωριστά, λέγοντες. Εἰπέ μας, πότε θέλουσι γένει ταῦτα; καὶ τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς. Προσέχετε μήπως καὶ σὺς πλανήσῃ κινήεις.

5 Διότι θέλουσιν ἔλθῃ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες. Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ θέλουσι πλανήσῃ πολλοὺς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούσει πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴ συγχύσεσθε· διότι κάμνει πόλεμος νὰ γένωσι

ταῦτα ὅλα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γένει πείναι καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πλὴν ταῦτα ὅλα εἶναι ἀρχὴ τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουσι σὺς παραδώσει εἰς θλίψιν, καὶ θέλουσι σὺς σκοτώσει· καὶ θέλει εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουσι σκανδαλισθῇ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισήσει ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι σηκωθῇ, καὶ θέλουσι πλανήσῃ πολλοὺς.

12 Καὶ ἐπειδὴ θίλκε πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυφῇ.

13 Ἀλλ' ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ταῦτος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ ταῦτα τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἔθνων· καὶ τότε θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἰδῇτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, διὰ στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· (ὅποιος διαβάξει, ἄς ἄνοιγῃ·)

16 Τότε ὅσοι θέλουσιν εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἄς μὴ καταβαλεῖν νὰ πάσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

18 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ἄς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάσῃ τὰ φορέματά του.

19 Καὶ ἁλλοῖμονον εἰς τὰς ἐγγραφωμένας, καὶ ἐκείνας αἰσῶσαι βυζάνουσιν εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

20 Παρακαλεῖτε δὲ νὰ μὴ γένῃ ἡ φυγὴ σας τὸν χειμῶνα, μηδὲ τὸ σάββατον.

21 Διδίτε· θέλει εἶναι μεγάλη θλίψις, ὅποια δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου ἕως τώρα, οὐδὲ θέλει γένεαι.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελον μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, δὲν ἤθελε γλυτώσῃ καὶ μὴ σάραξ· ὅμως διὰ τοὺς διαλεγμένους θέλουσι μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι.

23 Τότε εἰς πάντας εἰπῇ· κἀν εἰς Ἰδοῦ, ἐδῶ ὁ Χριστός, ἢ ἐδῶ· μὴ πιστεύσητε.

24 Διδίτε· θέλουσι σηκωθῇ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουσι δώσει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσῃσι, ἂν ἦσαν δυνατόν, καὶ τοὺς διαλεγμένους.

25 Ἰδοῦ, πᾶς τὸ πρῶτον.

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν πᾶς εἴπωσι· Ἰδοῦ, εἶναι εἰς τὴν ἔρημον· μὴν ἐβγῆτε ἔξω. Ἰδοῦ, εἶναι εἰς τὰ ταμεια· μὴ πιστεύσητε.

27 Διδίτε καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, καὶ φαίνεται ὡς τὴν δύσιν, οὕτως θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διδίτε ὅπου καὶ ἂν εἶναι τὸ νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἅστοι.

29 Καὶ παρενθὺς ὑστερον ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει φέγγει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ.

30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουσι κλαῦσαι οἱ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδῆν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψει τοὺς ἀγγέλους τοῦ μετὰ σάλπιγγα καὶ μετὰ μεγάλην φωνήν· καὶ θέλουσι μαζώξει τοὺς διαλεγμένους τοῦ ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ πάντων ἀκρῶν τῶν οὐρανῶν ἕως πᾶς ἀλλῆς ἀκρῆς αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκῆν μάθετε τὴν παραβολήν· διὰν πλεόν γίνωσι οἱ κλάδοι τῆς ἀπολῆ, καὶ φυτρώσῃσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος.

33 Οὕτως καὶ σῆς, διὰν ἰδῆτε τοῦτο δὲν, γνωρίζετε ὅτι εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.

34 Βέβαια πᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ τοῦτη, ἕως ὅπου νὰ γίνωσι ταῦτα πάντα.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρῆλθῃ· ὅμως οἱ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρῆλθῃ.

36 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κἀν εἰς δὲν ἰξεύρεται, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, παρὰ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Καὶ καθὼς ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διδίτε καθὼς ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅτι ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ἐπαιθεύοντο καὶ ἐπᾶνδρευον, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὅποσαν ὁ Νῶε ἐμβήκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἐγνωρίσῃσι, ἕως ὅπου ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς πάντας ἐσθῆκωσεν ὅλους· οὕτως θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ ἓνας πιάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.

41 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθῃ εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἔξωπνοι, διότι δὲν ἰξεύρετε εἰς ποῖαν ὥραν ἔρχεται ὁ Κύριός σας.

43 Ἐκεῖνο δὲ ἰξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἰξεύρῃ ὁ ἀσθενὴς τῆς οἰκίας, εἰς ποῖαν φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγορεύσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν οἰκίαν του νὰ τρυπηθῇ.

44 Διὰ τοῦτο ἂς εἰσθε καὶ σῆς· εἰς ποῖαν ὥραν ἔρχεται ὁ Κύριός σας·

δὲν θαυμάσιε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον ὁ αὐθέντης του κατέστησεν ἐπιστάτην εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς διδῇ τὸ φαγητὸν των εἰς τὴν ὥραν των :

46 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δούλος, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει εὖρεῖ δι' ἡμᾶς τοιοῦτοῦτόπως.

47 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐπάνω εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.

48 Ἄν ὅμως εἰπῇ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνῃ μὲ τοὺς μεθυστάς·

50 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν τὴν ὅποیان δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν τὴν ὅποیان δὲν γνωρίζει·

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλεῖ μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τριζιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κε'. XXV.

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δέκα παρθένους, αἱ ὅποιαί ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, καὶ ἐβγήκαν νὰ συναπαντήσωσι τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ αὐτὰς ἦσαν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραῖ.

3 Αἱ ὅποιαί μωραῖ, ὅταν ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, δὲν ἐπῆραν μαζί των ἔλαιον.

4 Αἱ φρόνιμοι ὅμως ἐπῆραν ἔλαιον εἰς τὰ ἀγγεῖα των, μὲ τὰς λαμπάδας των.

5 Καὶ ἐπειδὴ ἀργησεν ὁ νυμφίος, ἐνόσταξαν ὅλαι, καὶ ἐκοιμῶντο.

6 Καὶ τὸ μεσόνυκτον ἐγενε βοή· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐβγήτε νὰ τὸν ἀπαντήσητε.

7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαι ἐκεῖναι

αἱ παρθέναι, καὶ ἠτοίμασαν τὰς λαμπάδας των.

8 Καὶ αἱ μωραῖ εἶπον εἰς τὰς φρόνιμας· Δότες μας ἀπὸ τὸ ἔλαιόν σας· διότι αἱ λαμπάδες μας σβένονται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ φρόνιμοι, καὶ εἶπον· Μήπως καὶ δὲν φθάσῃ καὶ διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ σῶς· ὑπάγετε καλλίτερα εἰς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

10 Ἐν τῷ δὲ ἐπήγγαυον αὐταὶ νὰ ἀγοράσωσι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ εἰσὶν αἱ ἐμβῆκαν μὲ αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐσφραλλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον ἦλθον καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέναι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ ταῖς εἶπε· Ἀληθινὰ σὰς λέγω, δὲν σὰς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὅποیان ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διότι καθὼς ἀνθρώπος τις θέλων νὰ ταξειδέσῃ, ἐκάλεσε τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς παρέδωκε τὰ ὑπάρχοντά του·

15 Καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε δύο, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκεν ἕνα· εἰς καθένα κατὰ τὴν δύναμιν του· καὶ ἀνεχώρησε παρευθὺς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ πέντε τάλαντα, ὑπῆγε καὶ ἐδοῦλευσε μὲ αὐτά, καὶ ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἕν, ὑπῆγε καὶ ἔκαψε τὴν γῆν, καὶ ἐπαράχωσε τὸ ἀσπῆμι τοῦ αὐθέντου του.

19 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μὲ αὐτούς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε

τά πάντα τάλαντα, καὶ ἔφερεν ἄλλα πάντα τάλαντα, λέγων· Ἀυθέντη, πάντα τάλαντα μοι ἔδωκες· ἴδε, ἄλλα πάντα τάλαντα ἐκέρδησα μὲ αὐτά.

21 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ἄλλα ἔγινες πιστὸς, θέλω σε καταστήσει εἰς πολλὰ· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε· Ἀυθέντη, δύο τάλαντα μὲ παρέδωκες· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μὲ αὐτά.

23 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ἄλλα ἔγινες πιστὸς, εἰς πολλὰ θέλω σε καταστήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ λέγει· Ἀυθέντη, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, θερίζων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρας, καὶ μαζώνων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἐπήγον καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἴδε, ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης· του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὡ κακὸ δοῦλε καὶ ὀκνηρὸ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μαζώνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα·

27 Ἐρρεψε λοιπὸν τὰ δόσης δαυεικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τραπεζίτας· καὶ ἐρχόμενος ἐγὼ ἤθελα πάρῃ τὸ ἐδικόν μου μὲ τὸν τόκον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότε το εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Διότι ὁποῖος ἔχει εἰς ἐκεῖνον θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ἀπ' ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει, θέλει παρῇ ἀπ' αὐτόν.)

30 Καὶ τὸν ἀχρηστον δοῦλον ὀρωπιάτε· τὸν ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἑσώτερον·

ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ διὰ τὴν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν του, καὶ ὅλοι οἱ ἄγιοι ἄγγελοι ὁμοῦ μὲ αὐτόν, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32 Καὶ θέλουνσι μαζωχθῇ ἡμπροσθέν του ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ θέλει τοὺς χωρίσει ἓνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ αἰγίδια.

33 Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ δεξιὰ του, καὶ τὰ αἰγίδια ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ δεξιὰ του· Ἐλάτε στίς οἱ ἐυλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν, ἣ ὅποια ἐτοιμάσθη διὰ ὑμῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου·

35 Διότι ἐπεινασα, καὶ μὲ ἐδῶκατε· τὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ μὲ ἐποτίσατε· ξένος ἦμουν, καὶ μὲ ἐπήρατε εἰς τὴν οἰκίαν σας·

36 Γυμνὸς, καὶ μὲ ἐνδύσατε· ἡρόσθησα, καὶ μὲ ἐπιμεληθήκατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἦμουν, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμὲ.

37 Τότε θέλουνσιν ἀποκριθῇ εἰς αὐτόν οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινασμένον, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σὲ εἶδομεν ξένον, καὶ σὲ ἐπήραμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας; ἢ γυμνόν, καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σὲ εἶδομεν ἄσθενῃ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθομεν εἰς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τοὺς εἰπεῖ· Βέβαια σὺς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἓνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, εἰς ἐμὲ τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀριστερά· Σύρετε ἀπ' ἐμὲ οἱ κατηραμένοι· εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμέ-

τον διὰ τὸν διάβολον καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.

42 Διότι ἐπειράσα, καὶ δὲν μὲ εἰδώκατε τὰ φάγων ἐδίψασα, καὶ δὲν μὲ ἐποίησατε.

43 Ξένος ἦμουν, καὶ δὲν μὲ ἐβάλλετε εἰς τὴν οἰκίαν σας· γυμνός, καὶ δὲν μὲ ἐνδύσατε· ἀσθενής, καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν μὲ ἐπιμεληθήκατε.

44 Τότε θέλουσι τὸν ἀποκριθῆ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, ποτε σὲ εἶδομεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σὲ ἐπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῆ λέγων· Βέβαια σὰς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἓνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, οὐδὲ εἰς ἐμὲ δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλουσιν ἐπάγει τοῦτοι εἰς τὴν κλίμασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς του·

2 Ἰεζεύρετε διὰ ὅστιμον ἀπὸ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ τὰ σταυρωθῆ.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀσλὴν τοῦ Ἀρχιερέως ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβουλευθήσαν, τὰ πιάσωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ τὰ τὸν σκοτώσωσι.

5 Καὶ ἔλεγον· Μὴ τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν, διὰ τὰ μὴ γένῃ σάγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἄφ' οὗ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Ἦλθεν εἰς αὐτὸν μία γυνὴ, ἣ ὅποια εἶχεν ἐν ἀλάστρον μύρου πολυτίμου, καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς

τὴν κεφαλὴν του, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητο.

8 Καὶ ἄφ' οὗ τὸ εἶδον οἱ μαθηταὶ του, ἐδόμωσαν, καὶ εἶπον· Διὰ τί γίνεν ὁ χαμός τούτος;

9 Ἐπειδὴ ἡμπορεῖ τοῦτο τὸ μέρος τὰ πωληθῆ διὰ πολλὰ, καὶ τὰ δοθῆ εἰς τοὺς πτωχοὺς.

10 Καὶ γνωρίζων τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί πειράζεται τὴν γυναῖκα; ἐπειδὴ καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμὲ.

11 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζὺ σας· ἀλλ' ἐμὲ πάντοτε δὲν ἔχετε.

12 Διότι αὐτὴ, ἣ ὅποια ἔχυσεν τοῦτο τὸ μέρος εἰς τὸ σῶμα μου, διὰ τὴν ταφὴν μου τὸ ἔκαμε.

13 Λέγω σὰς βέβαια, ὅτι ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θίλει λαληθῆ καὶ τοῦτο τὸ ὅποιον ἔκαμεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυρόν της.

14 Τότε ὑπῆγεν ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπε· Τί θέλετε μὲ δώσει, καὶ ἐγὼ θέλω σὰς τὸν παραδώσω; Καὶ ἐκεῖνοι ὑπεσχέθησαν τὰ τὸν δώσωσι τριάντα ὑπεσχέθησαν τὰ τὸν δώσωσι τριάντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρουν ἐδκαίριαν τὰ τὸν παραδώσῃ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἡμέρων ὑπῆξαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ποῦ θέλεις τὰ σὲ ἐτοιμάσωμεν διὰ τὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτόν· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου εἶναι ἐγγύς, εἰς σὲ θέλω τὰ κάμω τὸ πάσχα μὲ τοὺς μαθητὰς μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ του καθὼς τοὺς ἐπιτάγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Καὶ ὅταν ἐβραδάσεν, ἐκάθητο μὲ τοὺς δώδεκα.

21 Καὶ ἐν ᾧ ἔπρωγον, εἶπεν· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σὰς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπούμενοι πολλὰ, ἄρχισαν ὁ καθείς νὰ τὸν λέγῃ· Μήπως εἶμαι ἐγὼ, Κύριε;

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βουτῇ με ἐμὲ τὴν χεῖρα του εἰς τὸ πινάκιον, ἐκεῖνος θέλει με παραδώσει.

24 Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ αὐτόν· ἄλλοιμαρον ὅμως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε, καὶ εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Διδάσκαλε; Ἀγείε εἰς αὐτόν· Σὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐν ᾧ ἔπρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψαμῖον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου.

27 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔδωκε εἰς αὐτοὺς, λέγων· Πίετε ἀπ' αὐτοῦ ὅλοι.

28 Διδίκε τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Καὶ λέγω σας, ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρὸς δὲν θέλω πίνει ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ θέλω πίνει ὁμοῦ με σὰς νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς μου.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ὁμνησαν, ἐβγάξαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν.

31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τούτη τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλετε σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θείλουσι σκορπισθῇ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὑστερον ἀφ' οὗ ἀναστήθω,

θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτύτερα ἀπὸ σὰς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἄν καὶ ὅλοι ἤθελον σκανδαλισθῇ εἰς σέ, ἐγὼ ποτὶ δὲν θέλω σκανδαλισθῇ.

34 Εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σέ λέγω, ὅτι τούτην τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πτευνὸς, τρεῖς φοαῖς θέλεις με ἄρνηθῇ.

35 Ἀγείε εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος· Ἄν καὶ κάμῃ χρεῖα νὰ ἀποθάνω με σέ, δὲν θέλω σέ ἄρνηθῇ. Τὸ ἴδιον εἶπον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.

36 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς με αὐτοὺς εἰς ἓν χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῇ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως ὅπου νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ὄσους τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Παλὰ λυπεῖται ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνατε ἑδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε ὁμοῦ με ἐμεῖ.

39 Καὶ ὑπῆγεν ἐμπρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· Πάτερ μου, ἂν εἶναι δυνατόν, ἅς περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπὸ ἐμέ· ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις σὺ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ τοὺς εὗρεσκε κοιμωμένους, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν ἐδυστήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε με ἐμεῖ;

41 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σὰρξ ὅμως εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δεύτερον ὑπῆγεν καὶ ἐπροσευχθῇ, λέγων· Πάτερ μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ' ἐμοῦ, ἂν δὲν τὸ πίνω, ἅς γένη τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὗρε-

κεν κοιμωμένους· διότι ἦσαν τὰ ὀφθαλμοὶ τῶν βαρηνμένα.

44 Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ πάλιν ἐπηγγε, καὶ ἐπροσενχρίθη τρίτον, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγισεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμωμένων.

46 Σηκωθῆτε, ἅς υπάγωμεν ἀπὸ δω· ἰδοὺ ἤγγισεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ μὲ παραδώσῃ.

47 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη τὸ εἶπε, ἰδοὺ ὁ Ἰουδαῖος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἐφθασε, καὶ μὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος μὲ μαχαίρας καὶ μὲ ξύλα, ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον λέγων· Ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι πιάσαιτό τον.

49 Καὶ παρευθὺς ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν εἰπας· Χαῖρε, Διδάσκαλε. Καὶ τὸν ἐπῆλθε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε ὑπῆγεν ἐγγὺς εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του, καὶ ἐπίπασαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ ἕνας ἀπ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν, ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα του, καὶ ἐβγαλε τὸ μαχαίριόν του· καὶ ἐκτέπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκαψε τὸ ὠτίον του.

52 Τότε εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὸ μαχαίριόν σου εἰς τὸν τόπον του· διότι ὅσοι κτυπήσωσι μὲ μαχαίριον, μὲ μαχαίριον θέλουσι χαλασθῆναι.

53 Ἡ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύναμαι τώρα νὰ παρκαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει μὲ παραστήσει περυσσιένους ἀπὸ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθῆναι γραφαί, ὅτι οὗτοι πρέπει νὰ γένῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡς εἰς λησὴν ἐβγήκατε καὶ ἤλθετε μὲ μαχαίρια καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσητε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκαθήμουν μετὰ σᾶς διδάσκων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε.

56 Καὶ τοῦτο ὁλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῶσιν αἱ γραφαί τῶν προφητῶν. Τότε τὸν ἀφῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅλοι, καὶ ἔφυγον.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάροντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου ἦσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρῶν, ὅς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐμῆκε μέσα, καὶ ἐκάθισεν ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγόρευον ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι.

60 Καὶ δὲν εὗρήκαν· ἂν καὶ πολλοὶ ψευδομάρτυρες ἦλθον, ὁμοῦ δὲν εὗρήκαν. Ὑστερον δὲ ἦλθον δύο ψευδομάρτυρες,

61 Καὶ εἶπον· Τούτος εἶπεν· Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεται; τί εἶναι τοῦτα, τὰ ὅποια μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἰπῇς, ἂν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ εἶπες· ὁμοῦ λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλετε ἰδῆν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐρχό-

μενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχευε τὰ φορέματά του καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ἰδοὺ, ἀκούσατε τώρα τὴν βλασφημίαν του.

66 Τί σὺς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον· Ἄξιός ἐστιν θάνατον.

67 Τότε τὸν ἔπνυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐκολάφησαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐξέράπισαν,

68 Καὶ τὸν ἔλεγον· Προφήτευσόν μας Χριστὲ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὺ ἐκτόπησες;

69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μίᾳ δούλῃ, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Καὶ σὺ ὁμοῦ ἔσονται μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70 Καὶ αὐτὸς ἠρνήθη ὑμπεροσθεν εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε· Δὲν ἴξεύρω τί λέγετε.

71 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγήκεν ἔξω εἰς τὴν πύλην, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ὁμοῦ ἦτον μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη μετὰ ὅκον· Ὅτι δὲν ἴξεύρω τὸν ἄνθρωπον.

73 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπλησίασαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐστήκεοντὸ ἐκεῖ, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἄπ' αὐτοῦ εἶσαι· διότι τὸ ὁμῖλημά σου σὺ φανεράνεις.

74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ ὀμνῇ· Ὅτι δὲν ἴξεύρω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ παρευθὺς ἐφώναξεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινός, τρεῖς φορές θέλεις μετὰ ἀρνήσῃ. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω, καὶ ἔκλυσε πικρά.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ ἄφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλευθήσαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ

Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, νὰ τὸν θανατώσωσι.

2 Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ἄφ' οὗ εἶδεν ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἑκατέκριθη, μετανόησε, καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους,

4 Λέγων· Ἐσφαλα, ἐπειδὴ ἐπρόδωσα αἷμα ἁθῶν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ ὄψεαι.

5 Καὶ ἔρριψε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια καὶ εἶπον· Δὲν πρέπει νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκκλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος.

7 Καὶ ἄφ' οὗ ἐσυμβουλευθήσαν, ἠγόρασαν μετὰ ἐκεῖνα τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, νὰ θάπτωσι τοὺς ξένους.

8 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, Χωράφιον αἵματος, ἕως τὴν σήμερον.

9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, καθὼς μετὰ ἐπαράγγελεν ὁ Κύριος.)

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ὑμπεροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἔν ᾧ τὸν ἑκατηγόρουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

13 Τότε τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκοεῖς πόσα μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

14 Καὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν καθόλου εἰς κῆνενά λόγον· ὥστε ἰθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλὰ.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχε συνήθειαν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐλευθερώῃ ἕνα ἀπὸ τῶν δεσμίους διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ᾔθελον.

16 Καὶ τότε εἶχον δεμένον κάποιον ὀνομαστὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Βαραββᾶς.

17 Ὅτε λοιπὸν συνηθροίσθησαν, λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός;

18 Διότι ἤξευρεν, ὅτι ἀπὸ τῶν φθόνων τῶν τὸν ἐπαράδωκαν.

19 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριον, τὸν ἐμήνυσεν ἡ γυνὴ του, λέγουσα· Μὴν ἔχῃς σὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δικαίον ἐκεῖνον· διότι ἐγὼ ἔπαθον πολλὰ σήμερον εἰς τὸ θναῖνόν μου δι' αὐτόν.

20 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαόν, νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσωσι.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τοὺς εἶπεν· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον, Τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός; Λέγουσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι· Ὅς σταυρωθῇ.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν περισσά· Ὅς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Πιλάτος ὅτι δὲν κάμνει τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σάγχυσις, ἐπῆρε νερόν, καὶ ἔνιψε τὰ χεῖρας του ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ λέγων· Ἄθως εἰμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου τούτου· σεῖς ὁρᾶσθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁλος ὁ λαὸς, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ὅς εἶναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.

26 Τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδωκε, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ πραιτώριον, καὶ ὑπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὄλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.

28 Καὶ ἔκδυσαν αὐτόν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν κόκκινον φόρεμα.

29 Καὶ ἐπλεξαν καὶ ἕνα στέφανον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ τὸν ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του· καὶ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα τὸν ἔδωκαν ἕνα καλάμι· καὶ ἐγονάτισαν ἔμπροσθέν του, καὶ τὸν ἐπερίπαιζον λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πύθοντες εἰς αὐτόν, ἐπῆραν τὸ καλάμι, καὶ τὸν ἐκτύπον εἰς τὴν κεφαλὴν.

31 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπερίπαιξαν, τὸν ἔκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἔνδυσαν πάλιν τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἐπήγαγον νὰ τὸν σταυρώσωσι.

32 Καὶ ἐν ᾧ ἔβγαινον ἔξω, εὗρηκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμων· τοῦτον ἠγγάρευσαν νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόν του.

33 Καὶ ὅταν ᾤκθον εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ Κρανίου τόπος,

34 Τὸν ἔδωκαν νὰ πῇ ὀξύδιον, ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὅτε τὸ ἐγεύσατο, δὲν ᾔθελε νὰ τὸ πῇ.

35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, ῥίπτοντες λαχνούς· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου· Ἐδιαιρέσαμεν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔβησαν λαχνούς.

36 Καὶ ἐκάθηντο, καὶ τὸν ἐφύλαττον ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ με αὐτὸν δύο λησταί· ἓνας ἀπὸ τὰ δεξιὰ του, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

39 Καὶ οἱ διαβαίνοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἐβλασφήμουν, κικεύοντες τὰς κεφαλὰς των,

40 Καὶ λέγοντες· Σὺ, ὁ ὁποῖος χαλῶς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσον τὸν ἑαυτὸν σου· ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τὸν σταυρὸν.

41 Ὅμοιως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, περιπαίζοντες αὐτὸν ὁμοῦ με τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δὲν δύναιται νὰ σώσῃ· ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἅς κατεβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ θίλομεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάῤῥος του· ἅς τὸν γλυτώσῃ τώρα, ἂν τὸν ἀγαπᾷ· ἐπειδὴ εἶπεν· Ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἰμαι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ὠνειδίζον καὶ οἱ λησταί, οἱ ὁποῖοι ἐσταυρώθησαν μαζί του.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἑκτὴν ὥραν ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τῆς ὀκτῆτης.

46 Καὶ πλησίον εἰς τὴν ἑννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς με μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί· δηλαδή, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί με ἀφήκες;

47 Καὶ ἤλπιτοι ἀπὸ θείλους οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· Ὅτι τὸν Ἥλιον φωνάζει.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἓνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπήρεν ἓν σπογγάρι, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ οἰνοῦ, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἓνα καλάμι καὶ τὸν ἐπότιζε.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον· Ἀφήσε, νὰ ἴδωμεν ἂν ἐρχεται ὁ Ἥλιος νὰ τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάξας με μεγάλην φωνήν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτασμα

τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοιχθήσαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν ἀποθαμνένων ἁγίων ἀνέστησαν,

53 Καὶ ἐβγήκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημεῖα, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνησαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ με αὐτὸν, φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ εἶδον τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτον τοῦτος.

55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκες ἐκεῖ· πολλαί, ὅπου ἔβλεπον ἀπὸ μακρὰν· αἱ ὁποῖαι ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ἐπηρέτουν·

56 Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβραβύασεν, ἦλθεν ἄνθρωπός τις πλοῦσιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Τοῦτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ τὸν δοθῇ τὸ σῶμα.

59 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, τὸ ἐτόλμισε με σινδόνι καθαρόν·

60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ νέον τοῦ μνήματος τὸ ὁποῖον ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἐκόλλισε μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, καὶ ἀνεχώρησε.

61 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθοντο ἀντίκρυ τοῦ τάφου.

62 Καὶ τὴν αὐρινήν, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὴν παρυσκευήν, συν-

ἠθροίσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Ἀθήνητι, ἐνθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον ζωντανός· εἶπεν· Ὅστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνασταίνομαι.

64 Πρόσταξον λοιπὸν νὰ σφαιλισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἔλθωσι τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέψωσι, καὶ εἰπωσιν εἰς τὸν λαόν· Ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει εἶναι ἡ ὀστερινὴ πλάνη χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτην.

65 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε φύλακας· ὑπάγετε, σφαιλισατέ τον καθὼς ἰδεήρετε.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον, καὶ σφαιλίσαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὴν πέτραν, μαζὶ μὲ τὸς φύλακας.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ τὸ σάββατον βράδυ, ὅταν ἄρχισε νὰ χαράξῃ ἡ κυριακὴ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, νὰ ἴδωσι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἔγινε μέγας σεισμός· διότι ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκύλισε τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθετο ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις τοῦ καθὼς ἡ ἄστραπὴ, καὶ τὸ φόρεμά του λευκόν καθὼς τὸ χιόνι.

4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφύλακτον τὸν τάφον, καὶ ἐγινάν ὡς νεκροί.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι ἰδεήρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον γυμνάστε.

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἔλατε, καὶ ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκείετο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ὀλίγωρα ὑπάγετε καὶ εἰπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, ὑπάγει προτῆμεν ἀπὸ νῦν εἰς τὴν Γαλι-

λαιαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖν· οὕτως εἶπα.

8 Καὶ ἐβγήκαν ὀλίγωρα ἀπὸ τοῦ μνημείου μὲ φόβον καὶ μὲ μεγάλην χαρὴν, καὶ ἔτρεξαν νὰ τὴ εἰπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγαιον νὰ τὸ εἰπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ταῖς ἀπήντησε, καὶ ταῖς εἶπε· Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι ὑπῆγαν ἑγγὺς, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδάρια του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, μηνύσατε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουσι μὲ ἰδεῖν.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγαιον αὐταὶ εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ, καὶ κῆπποι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐφύλακτον, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ ἐσυμβουλευθήσαν, καὶ ἔδωκαν ἄρκετὰ ἀργύρια εἰς τοὺς στρατιώτας,

13 Λέγοντες· Εἰπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ ἦλθον τὴν νύκτα, ὅταν ἐκοιμώμεθα, καὶ τὸν ἔκλεψαν.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἡμεῖς θέλομεν τὸν καταπέσει, καὶ σὺς θέλομεν κάμει ἀκινδύνους.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἔπῃραν τὰ ἀργύρια, καὶ ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐδίδαξαν. Καὶ διεφνησθῇ τοῦτος ὁ λόγος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖ ὅπου τοὺς ἐδιδόρισεν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν ἐπροσκύνησαν· κῆπποι δὲ μὴ εἰδότες αὐτόν.

18 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐλάλησε, καὶ τοὺς εἶπε· Μὲ ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπαγετε λοιπὸν, διδάξατε ὅλα

τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάτ-

τωσι ὅλα ὅσα σὰς ἐμαράγγειλα· καὶ ἰδὼν, ἐγὼ εἶμαι ὁμοῦ με σὰς ὅλον τὸν καιρὸν, ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου· Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

Ἡ ἈΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφῆτας· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὃ ὁποῖος θέλει ἐτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου, ὃ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἔρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἰσιάζατε τοὺς δρόμους του.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης, ὃ ὁποῖος ἐβάπτισεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐπήγαινον εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας των.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐνδυμένος ἀπὸ τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην εἰς τὴν μέσσην του· καὶ ἔτρωγεν ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ὁ δυνατώτερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ κύβω καὶ νὰ λῶσω τὸ λωρὶον τῶν ὑποδημάτων του.

8 Ἐγὼ σὰς ἐβάπτισα με νερόν· ἀλλ' αὐτὸς θέλει σὰς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἔγινεν εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Ναζα-

ρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην·

10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τὸ νερόν, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς ὅτι ἐσχίζοντο, καὶ τὸ Πνεῦμα ὅτι κατέβαινε ὡς περιστέρα ἐπάνω του.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, (ἡ ὁποία ἔλεγεν·) Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἔβγαλεν εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον σαράντα ἡμέρας, καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν Σατανᾶ· καὶ ἦτον μετὰ τὰ θηρεῖα καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ἀπηρετοῦσαν.

14 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπαράδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ καιρὸς ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπλησίασε· μετανοεῖτε, καὶ πιστεῦτε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περιπατῶν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμων καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σίμωνος οἱ ὁποῖοι ἐβάρκουν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διότι ἦσαν παρὰδες·)

17 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σὰς κλέμει νὰ γενῆτε παρὰδες ἀνθρώπων·

18 Καὶ παρευθὺς ἀφίγοντες τὰ δίκτυα των, τὸν ἠκολούθησαν.

19 Καὶ πηγαίνων ὀλίγον παρεκ-

εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν του, οἱ ὅποιοι ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐδιώρθωνον τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἔκραξε· καὶ τοῦτοι ἀφῆκαν τὸν πατέρα των τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ πλοῖον μαζί με τοὺς ἐργάτας, καὶ ὑπῆγον ὅπισθεν του.

21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν Καπερναοὺν· καὶ παρευθὺς τὰ σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὴν διδασκίαν του· διότι τοὺς ἐδίδασκε ὡς ἄνθρωπος, ὃ ὅποιος ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὄχι καθὼς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν των ἦτον ἄνθρωπός τις, ὃ ὅποιος εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔκραξε,

24 Λέγων· Ἄφες, τί ἔχεις νὰ κάμῃς με ἡμᾶς, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἤλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; σὺ ἐξέθωπ ποῖος εἶσαι, ὃ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσταξε με ὀργὴν καὶ εἶπε· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔκραξε με μεγάλην φωνήν, καὶ ἐβγήκεν ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι εἰς τὸσον, ὥστε ἐζητοῦν ἀνάμυσόν των καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο; τί εἶναι αὐτὴ ἡ νέα διδασκί; διότι με ἐξουσίαν προσιτάζει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τὸν ὁπακοῦσαι.

28 Καὶ εὐθὺς ἐβγήκεν ἡ φῆμη του εἰς ὅλα τὰ περὶχωρά της Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευθὺς ἀπ' οὗ ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ὑπῆγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μαζί με τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος δακτυλοθετηθεὶς· καὶ παρευθὺς τὸν εἶπον δι' αὐτῆς.

31 Καὶ πηγαίνων ἐγγὺς, τὴν ἐπάσεν ἀπὸ τῆς χειρὸς, καὶ τὴν ἐσώκωσε·

καὶ παρευθὺς τὴν ἀφῆκεν ἡ θεράμη· καὶ τοὺς ὑπῆρτα.

32 Καὶ διὰν ἐβραδύνατε, καὶ ὁ ἥλιος ἐβασίλευεν, ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἔκρινε πολλοὺς, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἄρρωστοι ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας· καὶ πολλὰ δαιμόνια ἐβγαλε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλῶσιν, διὰ τὸν ἥξυρον.

35 Καὶ τὸ πρῶν πολλὰ αὐγὴν, ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐβγήκεν· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ὑπῆγε κατόπιν του ὁ Σίμων, καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί του.

37 Καὶ ἀπ' οὗ τὸν ἦδραν, τὸν λέγουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσι.

38 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰς χώρας ὑποῦ εἶναι ἐδὼ πλησίον, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· διότι διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν ἐξέβην.

39 Καὶ ἐκίνηρτεν εἰς τὰς συναγωγὰς των, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐβγάλλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτόν λεπρός τις, καὶ τὸν ἐπαρακάλει καὶ ἐλογάζετο, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτόν· Ὅτι ἐὰν θέλῃς, ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγχτίσθη, καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα του καὶ ἐπάσεν αὐτόν, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ διὰν τὸ εἶπε, παρευθὺς ἔπεσεν ἀπ' αὐτόν ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἀπ' οὗ τὸν ἐπρόσταξε με φοβερισμόν, παρευθὺς τὸν ἐβγάλε·

44 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φυλάττιον νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κἀνένα τίποτε· ἀλλ' ὑπάγε, εἰς τὸν ἱερεῖα δεῖξον τὸν ἑαυτοῦ σου, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σὸν ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτόν.

45 Καὶ ἐκεῖνος διὰν ἐβγήκεν ἔξω,

ἀρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἐν-
φημῇ τὸ πρᾶγμα, τόσον, ὥστε δὲν
ἤμπορεῖ ὁ Ἰησοῦς νὰ ἑμβῇ φανερὰ
μέσα εἰς κῆμιναν πόλιν· ἀλλὰ ἦτον
ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους, καὶ ἤρχοντο
εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ πάλιν ὑστερον ἀπὸ κῆμπίσας
ἡμῶς ἐμῆκε μέσα εἰς τὴν Κεπερνα-
αὴν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον.

2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχθησαν πολ-
λοὶ, ὥστε δὲν τοὺς ἐχώρουν οὔτε οἱ
τόποι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐμπροσθεν εἰς
τὴν θύραν· καὶ τοὺς ἰδίδασκε τὸν
λόγον.

3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφερον
ἕνα παράλυτον, τὸν ὅποιον ἐσηκωνον
τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμποροῦντες νὰ πλησιά-
σωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ λαοῦ,
ἐξεστέγασαν τὸ σκεῦμα τοῦ οἴκου
ἐκεῖ ὅπου ἦτον· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέ-
μασαν τὸ κραββάτιον, ἐπάνω εἰς τὸ
ὅποιον ἐκείτετο ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰν εἶδε τὴν πίσ-
τιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον·
Τέκνον, αἱ εἶναι συγχωρημέναι αἱ
ἁμαρτίαι σου.

6 Καὶ ἦσαν κῆποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμ-
ματεῖς καθήμενοι ἐκεῖ, καὶ διαλογιζό-
μενοι μέσα εἰς τὰς καρδίας των·

7 Διὰ τί βλασφημεῖ τοῦτος τοιαύτας
βλασφημίας; ποῖος ἠμπορεῖ νὰ συγ-
χωρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ ἑνας, ὁ
Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων
διὰ τοῦ πνεύματος των, ὅτι οὕτω
διαλογίζονται μέσα των, λέγει εἰς
αὐτούς· Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα
μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;

9 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ
εἰς τὸν παράλυτον, Σὲ εἶναι συγχω-
ρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἰπῶ
Σὴκω, καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου,
καὶ περιπατεῖς;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγ-

χωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·
(λέγει εἰς τὸν παράλυτον·)

11 Σὲ λέγω, σὴκω, καὶ ἔπαρε τὸ
κραββάτι σου, καὶ ἔπαρε εἰς τὸν οἶ-
κον σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆ-
ρε τὸ κραββάτι του, καὶ ἐβγήκεν ἔξω
ἐμπροσθεν εἰς ὅλους· ὥστε ὅλοι ἡμει-
ναν ἐκστατικοὶ καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ποτὲ δὲν εἶδα-
μεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἐβγήκεν ἔξω καὶ ἐπῆ-
γεν εἰς τὸν αἰγιάλον· καὶ ὅλος ὁ
λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐδί-
δασκε.

14 Καὶ περὶ τὸν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν
Λευί, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθή-
μενον εἰς τὸ τελώνιον· καὶ λέγει εἰς
αὐτόν· Ἀκολούθει με. Καὶ ἐσηκώθη
καὶ τὸν ἠκολούθησε.

15 Καὶ διὰν ἐκάθετο εἰς τὴν τρά-
πεζαν εἰς τὴν οἰκίαν του, πολλοὶ τε-
λώναι καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἤρχοντο καὶ
ἐκάθοντο μαζὺ μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ με-
τὰ τοὺς μαθητάς του· διότι ἦσαν πολ-
λοὶ, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι, βλέποντες τὸν ὅτι ἔτρωγε με-
τὰ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἔλε-
γον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τί
ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μετὰ τοὺς τε-
λώνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίσας, λέγει εἰς
αὐτούς· Οἱ ὄντιες δὲν χρειάζονται
ιατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι
ἁρῶσται· ἐγὼ δὲν ἦλθον νὰ καλέσω
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου
καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνῆστενον· καὶ
ἤρχονται καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ
τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ οἱ
μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς·
Μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον
εἶναι ὁ νυμφίος μετὰ αὐτούς, ἠμποροῦσι
νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσιν

μαζί των τῶν ρυμφίων, δὲν ἤμποροῦσι νὰ νηστεύωσι.

20 Θέλουσιν ἔλθῃ ὁμοῦς ἡμέραι, διὰν παρῇ ἅπ' αὐτοῦς ὁ ρυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θέλουσιν νηστεύσαι.

21 Καὶ κἀνεῖς δὲν ἐπιρρήπτει κομμάτιον ἀπὸ πανίον ἄξαρτον εἰς φόρεμα παλαιὸν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινούριον κομμάτιον χαλῶ ἀπὸ τοῦ παλαιῶν, καὶ γίνεται χειρότερον σκίσμα.

22 Καὶ οὐδὲ κἀνεῖς βάλλει νέον κρασίον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον σκίζει τὰ ἀσκία, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασίον, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τις νέον κρασίον εἰς ἀσκία καινούρια.

23 Καὶ ἐνuchs τὰ σάββατα νὰ διαπεράσῃ αὐτὸς μέσα ἀπὸ τὰ σπατιά, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθηταὶ τοῦ περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον νὰ μαδοῦσι σιτάζα.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον εἰς αὐτόν· Ὅδε, διατὶ κἀννοῦσι τὰ σάββατα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· Ποτὶ δὲν ἐδιαβάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, διὰν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπέειρασε καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί μὲ αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβήκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθου τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμιά τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε· Τὸ σάββατον ἔγινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔχει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὡστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κῆριος καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβήκεν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα τοῦ ξηράν.

2 Καὶ ἐπαρετήρουν ἀνίσως καὶ τὸν ἱατρεύον τὸ σάββατον, διὰ τὰ τὸν κατηγορήσωσι.

3 Καὶ λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα τοῦ ξηράν· Σήκω εἰς τὴν μέσην.

4 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἐμπορεῖ κἀνεῖς τὸ σάββατον νὰ κάμῃ καλόν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων.

5 Καὶ βλέπων αὐτοὺς μὲ θυμὸν, καὶ συλλυποῦμενος εἰς τὴν τόφλωσιν τῆς καρδίας των, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἀπλωσαι τὴν χεῖρα σου· καὶ τὴν ἄπλωσε· καὶ κατεστάθη ἡ χεὶρ τοῦ ὄγιος καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι ἅφ' οὗ ἐβγήκαν ἔξω, ἐνυμβουλεύθησαν μὲ τοὺς Ἰερωδιανοὺς ἐναντίον του, πῶς νὰ τὸν χαλάσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πέγαν μέρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περὶχωρά τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολλὸ, ἀκούσαντες ὅσα ἔκαμεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὸν καρτερῇ πλοιάριον, διὰ τὸ πλῆθος, διὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρῶσι.

10 Διότι ἱάτρυσεν πολλούς· ὥστε ἕπιπτον ἐπάνω του, νὰ τὸν πιάσωσι, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, διὰν τὸν ἔβλεπον, ἕπιπτον ἐμπροσθέν του, καὶ ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Οὐ σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρόβαινε πολλά, νὰ μὴ τὸν φανερώνωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ὅσους ἠθέλει αὐτός· καὶ ἐκεῖνοι ὤπηγον εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, διὰ νὰ εἶναι

ἑμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ διὰ τὰ τοὺς
στέλλῃ νὰ κηρύττωσι,

15 Καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ ια-
τρῶσι τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἐβ-
γάλλωσι τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν Σίμωνα τὸ
ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζε-
βεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
τοῦ Ἰακώβου· (καὶ τοὺς ὠνόμασε
Βουκκερῆς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ,
υἱὸς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον,
καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον,
καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν
τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ
Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην,
ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε. Καὶ ἦλθον
εἰς οἶκον·

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθη πολλὸς
ὄχλος, ὥστε δὲν ἠμποροῦσαν μῆτε νὰ
πράγῃσι ψαμίον.

21 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ ἐδικοὶ
του, ἐβγήκαν ἔξω νὰ τὸν πιάσωσι·
διότι ἔλεγον· Ὅτι ἐβγήκεν ἀπὸ τὸν
νοῦν του.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι
κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλε-
γον· Ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι
μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβ-
γάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ ἐπροσκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ
τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολὰς· Πῶς ἠμπο-
ρεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατα-
νᾶν;

24 Καὶ ἰὼν μία βασιλεῖα μοιρασθῇ
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἠμπο-
ρεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεῖα ἐκείνη·

25 Καὶ ἰὼν μία οἰκία μοιρασθῇ
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἠμπο-
ρεῖ νὰ σταθῇ ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ ἰὼν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐδια-
μοιράσθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλ-
λὰ τέλος ἔχει.

27 Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ πάρῃ τὰ
πράγματα τοῦ ἀνδρείου, ἐμβαίνον

εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂν δὲν θέσῃ πρῶ-
τα τὸν ἀνδρείον· καὶ τότε θέλει ἀπο-
γυμνώσει τὴν οἰκίαν του.

28 Βέβαια πᾶς λέγει, ὅτι ὅλα τὰ
ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέλουν
τοὺς συγχωρηθῇ, καὶ αἱ βλασφημίαι
ὅσας βλασφημῇσωσιν·

29 Ἀλλ' ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτὸς δὲν συγ-
χωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατα-
κρίνεται αἰώνως.

30 Διότι ἔλεγον· Ὅτι ἔχει πνεῦμα
ἀκάθαρτον.

31 Ἐρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί
του καὶ ἡ μήτηρ του· καὶ στεκόμενοι
ἔξω ἵσταίκεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἐκά-
λουν.

32 Καὶ ὄχλος πολλὸς ἐκάθητο τρυ-
γύρω του· καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
σου σὲ γυροῦσιν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐ-
τούς· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ
ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπων ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι
ἐκάθοντο τριγύρω του, λέγει· Ἰδοὺ ἡ
μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Διότι ὅποιος κάμνῃ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, τοῦτος εἶναι ἀδελφός μου,
καὶ ἀδελφὴ μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. δ' IV.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισε νὰ διδάσκη πλη-
σίον εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμα-
ζώχθη πολλὸς ὄχλος εἰς αὐτόν, ὥστε
ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκά-
θισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὄλος ὁ
λαὸς ἐστήκοντο εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς
τὴν γῆν.

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ πα-
ραβολὰς, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς εἰς
τὴν διδασκίαν του·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐβγήκεν ὁ σπα-
ρεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν
ἔπεσεν εἰς τὴν δρόμον, καὶ ἦλθον τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ ἐκατέ-
φαγον.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πε-
τρῶδη, ὃ ὁποῖος δὲν εἶχε πολλὴν γῆν·
καὶ εὐθὺς ἐφότρωσεν, ἐπειδὴ δὲν εἶ-
χε πολλὴν γῆν·

6 Καὶ ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκκυ-
ματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ῥίζαν,
ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια·
καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὸ
ἔπνιξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπὸν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλὴν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέ-
βαινε καὶ ᾠξάνε· καὶ ἔκαμε τὰ ἐν
τριάντα, καὶ τὸ ἄλλο ἐξήντα, καὶ τὸ
ἄλλο ἑκατὸν.

9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Ὅποιος
ἔχει ὥτια νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκοῇ.

10 Καὶ διὰν ἀπέμεινε καταμόνας,
τὸν ἠρώτησαν τὴν παραβολὴν, ὅσοι
ἦσαν τριγύρω του, μαζὶ μὲ τοὺς δώ-
δεκα μαθητάς.

11 Καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰς σὰς ἐδόθη
νὰ γνωρίσῃτε τὸ μυστήριον τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους ὅμως οἱ
ὅποιοι εἶναι ἀπίσω, γίνονται ὅλα μὲ
παραβολάς·

12 Ἰνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ νὰ
μὴ καταλαμβάνουσιν· καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι καὶ νὰ μὴ ἐννοήσωσιν· μή-
πως καὶ μετανοήσωσι, καὶ τοὺς συγ-
χωρεθῶσιν τὰ ἁμαρτήματά των.

13 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ταύτην
τὴν παραβολὴν δὲν ἰδεύετε· καὶ
πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλας τὰς παρα-
βολάς·

14 Ὁ σπειρὼν, σπείρει τὸν λόγον.

15 Καὶ τοῦτοί εἰναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρόμον, εἰς
τοὺς ὁποίους δηλονότι σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκούσωσι, παρ-
ευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ση-
κῶναι τὸν λόγον, ὃ ὁποῖος εἶναι ἐσ-
παρμένος μέσα εἰς τὰς καρδίας των.

16 Ὁμοίως καὶ τοῦτοί εἰναι ἐκεῖνοι
οἱ ὅποιοι σπείρονται εἰς τὰ πετρῶδη,
οἱ ὅποιοι, διὰν ἀκούσωσι τὸν λόγον,
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχονται·

17 Δὲν ἔχουσιν ὅμως ῥίζαν εἰς τὸν

ἑαυτὸν των, ἀλλὰ εἶναι πρόσκαιροι·
καὶ ἔπειτα διὰν γένηθῃ σέλις, ἢ διωγ-
μὸς διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκαν-
δαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν οἱ ὅποιοι
σπείρονται εἰς τὰ ἀγκάθια, οἱ ὅποιοι
ἀκούουσι τὸν λόγον·

19 Καὶ αἱ φροντίδες τοῦ κόσμου
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου,
καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι, αἱ ὁποῖαι ἐμ-
βαλνύουσιν μέσα των, πνίγουν τὸν λό-
γον, καὶ γίνονται ἄκαρποι.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν οἱ ὅποιοι
ἐσπαρμένοι εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν,
οἱ ὅποιοι ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ τὸν
δέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τρι-
άντα, καὶ ἄλλα ἐξήντα, καὶ ἄλλο
ἑκατὸν.

21 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Μήπως ὁ λόγος
ἔρχεται, διὰ τὰ βαλθῇ ὑποκάτω εἰς
τὸ μῦδιον, ἢ εἰς τὸ κρηβάτι· καὶ
ὅχι νὰ βαλθῇ ἐπάνω εἰς τὸν λυχνο-
στάτην·

22 Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν κρυφόν,
τὸ ὅποιον νὰ μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ
ἔγινε κἀνὲν ἀπόκρυφον, τὸ ὅποιον νὰ
μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει ὥτια νὰ ἀκούῃ, ἄς
ἀκοῇ.

24 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Ἐχετε
τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἀκούετε· μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε,
θίλει σὰς μετρηθῇ, καὶ θίλει βαλθῇ
παρεπάνω εἰς σὰς οἱ ὅποιοι ἀκούετε.

25 Ὅποιος ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐ-
τόν· καὶ ὁποῖος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο
τὸ ὅποιον ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως εἶναι ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐὰν ἄνθρωπος
ρίψῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.

27 Καὶ κοιμᾶται, καὶ σηκώνεται
νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος
βλαστάνει, καὶ μακρύνει μὲ τρόπον,
τὸν ὅποιον αὐτὸς δὲν ἰδεύει.

28 Διότι ἡ γῆ ἀφ' ἑαυτῆς κάμνει
τὸν καρπὸν, πρῶτα χορτάριον, καὶ
ὕστερον στάχυ, μετέπειτα γεμάτον
σιτάριον εἰς τὸ στάχυ.

29 Καὶ ὅταν μεσιτώσῃ, παρευθὺς στέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Εἶναι καθὼς τὸ κόκκος τοῦ σιναπίου, ὁ ὅποιος, ὅταν σπυρθῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικροῦτερος ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὴν γῆν.

32 Καὶ ὅταν σπυρθῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κἀκεῖ κλαδία μεγάλα, ὥστε ἡμποροῦσι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ φοιτεύωσιν εἰς τὸν ἵσκιόν του.

33 Καὶ μὲ τοιαύτας πολλὰς παραβολὰς τοὺς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἰδύνατο νὰ ἀκούσωσι.

34 Καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν τοὺς ἐλάλει· καὶ καταμόνας εἰς τοὺς μαθητὰς του τὰ διέλευν ὅλα.

35 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅταν ἐβραδύασεν· Ἄς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφῆκαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν καθὼς ἦτον μέου εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦσαν μαζὶ του καὶ ἄλλα πλοῖα.

37 Καὶ ἐγένεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτόπων καὶ ἐμβαινον μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε σχεδὸν ἐγέμιζε.

38 Καὶ αὐτοὺς ἦτον εἰς τὴν πρόμην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκέφαλον· καὶ τὸν ἐξυπνοῦσι, καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει διὰ χαρόμεθα;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξεν μὲ φοβερισμὸν τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἀποστομώθητι. Καὶ ὁ ἄνεμος ἤπαισε, καὶ ἐγένε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Διὰ τί εἰσθε τόσοι δειλοὶ; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον ὁ ὄνας εἰς τὸν ἄλλον·

Τάχα τίς νὰ εἶναι τοῦτος, διὸ τὸν ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε'· V.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασαν πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς καθὼς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ πλοῖον, τὸν ἀπάντησεν ἄνθρωπός τις, ὁ ὅποιος ἤρχετο ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον,

3 Ὁ ὅποιος ἐκατοίκει εἰς τὰ μνήματα, καὶ κῆνεις δὲν ἡμπόρει νὰ τὸν δέσῃ οὐδὲ μὲ ἀλυσίδας·

4 Διότι πολλαῖς φοραῖς καὶ μὲ τὰ ποδόδεσμα, καὶ μὲ τὰς ἀλυσίδας τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς καὶ τὰς ἀλυσίδας ἔκοψε, καὶ τὰ ποδόδεσμα ἐσύντριψε· καὶ κῆνεις δὲν ἡμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκτια καὶ ἡμέραν ἐφώναζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη καὶ ἐκατάκοπτε τὸν ἑαυτὸν του μὲ τὰς πέτρας.

6 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρὰν, ἔδραμε καὶ τὸν ἐπροσκύνησεν.

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις σὺ νὰ κἀμης μὲ ἐμὲ, Ἰησοῦ, Υἱὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Διότι ἔλεγεν εἰς αὐτό· Τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἔβγα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον·)

9 Καὶ τὸ ἠρώτησεν· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· διότι ἐμεθα πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ μὴ τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ἡ ὅποια ἔβοσκε.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψαι μας εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ ἐμβώμεν εἰς αὐτούς.

13 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔδωκεν ὁδίαν· Καὶ ὅταν ἐβγῆκεν τὰ ἀκάθαρα πνεύματα, ἐμβῆκεν εἰς

τοὺς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν κρημὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ὡς δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔβροσκον τοὺς χοίρους, ἐρυγον καὶ δαΐξαν, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι, διὰ τὸ ἤκουσαν, ἐβγῆκαν νὰ ἴδωσι τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔγινε.

15 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέποντες τὸν δαιμονισμένον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν λεγεῶνα, ὅτι ἐκάθειτο ἐνδυμένος· καὶ συμφρονισμένος· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸ εἶδον, ἐδιηγῆθησαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι, νὰ πηγαίῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.

18 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον προτῆτερά δαιμονισμένος, νὰ εἶναι μαζί του.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τὸν εἶπε· Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ εἰπὲ τοὺς ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Κύριος, καὶ σὲ ἠλέησε.

20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Σεκάπολιν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ὅταν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέραν μὲ τὸ πλοῖον, ἐμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος· καὶ ὅταν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια ῥα του.

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου εἶναι εἰς τὰ λείψαι· καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτήν, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζῆσαι.

24 Καὶ ὑπῆγε μαζί του· καὶ τὸν

ἠκολούθει πολὺς ὄχλος, καὶ τὸν ἔστενοχώρουν.

25 (Καὶ κάποια γυνή, ἡ ὅποια ἦτον αἰμορροῦσα δώδεκα χρόνους,

26 Καὶ ἔλαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἱατροὺς, καὶ ἐξωδίασε τὰ ἐπάρχοντά της ὅλα, καὶ δὲν ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ περισσότερο ἐπῆγαινεν εἰς τὸ χειρότερον·

27 Ἀφ' οὗ ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω του, καὶ ἔπιασε τὸ φόρεμά του.

28 Διότι ἔλεγεν· Ὅτι κἄν μόνον τὸ φόρεμά του νὰ πιάσω, θάλω ἰατρευθῇ.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἱματός της· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ σῶμα της, ὅτι ἱατρεύθη ἀπὸ τὸ βάσανον ἐκεῖνο.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ὅτι δύναμις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· Τίς ἔπιασε τὰ φορέματά μου;

31 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· Τὸν ὄχλον βλέπεις ὅτι σὲ στενοχωρεῖ, καὶ λέγεις· Τίς με ἔπιασε;

32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρω του νὰ ἰδῇ ἐκείνην, ἡ ὅποια ἔκαμε τοῦτο.

33 Καὶ ἡ γυνὴ ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἐξέβρουσα ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἔγινεν εἰς τὸν ἑαυτὸν της, καὶ ἦλθε καὶ ἐπρόσπεσε εἰς αὐτόν, καὶ τὸν εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Ὡ θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἂς εἴσῃ ὀγιῆς ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.)

35 Καὶ ἀκούῃ αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ λέγουσιν· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· καὶ τί πειράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευθὺς διὰ τὸ ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔλεγον, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγον· Μὴ φοβεῖσθαι, μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἀφῆκε κἀνένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει σὺγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐκλαίον καὶ ἐμοιρολόγουν πολλὰ.

39 Καὶ ὅταν ἐμβῇκε μέσα τοὺς εἶπε· Τί συγχύεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν κατεγέλασαν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ πίνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἐκείνους ὅσοι ἦσαν μετὰ του, καὶ ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου ἐκεῖ-
τετο τὸ παιδίον.

41 Καὶ πιάτων τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς χειρᾶ, λέγει εἰς αὐτήν· Ταῖθα κοίμη-
το ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ· Κοράσιον, (σὲ λέγω) σῆκοι.

42 Καὶ παρעυθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον, καὶ ἐπεριπάτει· διότι ἦτον δύο-
δεκα χρόνων. Καὶ ἐθαύμασαν μὲ
μεγάλῃν ἔκστασιν.

43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλὰ, κἀνείς νὰ μὴ τὸ ἱερέσῃ· καὶ εἶπε νὰ
τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐβγήκε, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὴν πατρίδα του· καὶ οἱ μαθηταὶ του
τὸν ἀκολούθησαν.

2 Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ σάββατον, ἀρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγω-
γὴν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες τον ἐθαύ-
μαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθεν
αὐτὸ εἰς τοῦτον; καὶ τί εἶναι αὐτὴ ἡ
σοφία, ἡ ὅποια τὸν ἐδόθη, ὅτι καὶ
τοιαῦται δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου
τῶν χειρῶν του;

3 Δὲν εἶναι τοῦτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς
τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώ-
βου καὶ τοῦ Ἰωσὴ καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ
τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελ-
φαὶ του ἐδῶ εἰς ἡμᾶς; Καὶ ἔσκαν-
δαλίζοντο εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι

δὲν εἶναι κἀνείς προφήτης ἄτιμος,
παρὰ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τοὺς
ἐδικούς του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

5 Καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἐκεῖ νὰ κάμῃ
κἀμμίαν ἐνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλίγους
ἀρρώστους ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπά-
νω των, καὶ τοὺς ἰάτρουν.

6 Καὶ θαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
των. Καὶ περιῆλθε τὰς τριγύρω χώ-
ρας, διδάσκων.

7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ
ἀρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο· καὶ
τοὺς ἔδιδεν ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα
τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλεν αὐτοὺς, νὰ μὴ
βαστάζωσι τίποτε εἰς τὸν δρόμον,
παρα μόνον ῥάβδον· μὴτε δισάκιον,
μὴδὲ ψωμίον, μὴδὲ χάλκιον εἰς τὰ
ζωνάρια των·

9 Ἄλλ' ὑποδεμένους σανδάλια· καὶ
νὰ μὴν ἐκδύνωνται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Εἰς
ὅποιαν οἰκίαν καὶ ἂν ἐμβῇτε, ἐκεῖ
μένετε ὥς ὅπου νὰ ἐβγῇτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, μὴδὲ
σᾶς ἀκούσωσι, ἐβγαίνοντες ἀπ' ἐκεῖ,
τινάξατε τὸν κοριοστὸν, ὁ ὅποιος
εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια σας,
διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· βέβαια σᾶς
λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κόλασις θέλει
εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ
Σόδοιμ καὶ εἰς τὰ Γόμορρα, παρὰ
εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὅταν ἐβγήκαν ἔξω, ἐκήρυτ-
τον νὰ μετανοήσωσι.

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔβγαλλον·
καὶ πολλοὺς ἀρρώστους ἤλειπον με
λάδι, καὶ τοὺς ἰάτρουν.

14 Καὶ τὸ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς, (διότι ἐφανερώθη τὸ ὄνομα
του,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροῦς,
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις
εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίας εἶναι.
Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι προφήτης εἶ-
ναι, ἢ ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

16 Ὅταν ἡμῶς τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώ-

δης, εἶπε· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκεῖτος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τοῦτος εἶναι· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐπέστειλε καὶ ἐπάσσε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδεσε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὴν ὑπανδρεύθη.

18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν εἰς τὸν Ἡρώδην· Δὲν εἶναι πρέπον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάς τὸν ἐχθρεύετο, καὶ ἠθέλε νὰ τὸν φονεύσῃ· πλὴν δὲν ἤμπορει.

20 Διότι ὁ Ἡρώδης φοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, ἰεζούων αὐτὸν ἄνδρα δικαίον καὶ ἁγίον· καὶ τὸν εὐλαβεῖτο· καὶ ἀκούων αὐτόν, ἔκαμε πολλά, καὶ τὸν ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἔγινε μιὰ ἡμέρα ἐπιτηδεῖα, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλιά του ἔκαμε δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε τοὺς μεγιστάνας του καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας.

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τραπέζαν, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησον ἅπ' ἐμὲ ὃ, τι θέλεις, καὶ θέλω σὲ τὸ δώσειν.

23 Καὶ ὠρξισεν εἰς αὐτήν· Ὅτι εἴτι καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς, θέλω σὲ τὸ δώσειν, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκείνη ἐβγήκεν ἔξω, καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της· Τί νὰ ζητήσω; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκε μέσα μεσποῦδην εἰς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐζήτησε, λέγουσα· Θέλω νὰ μὲ δώσῃς, ταύτην τὴν ὥραν, εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκπλήθη πολλὰ, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὄρκους, καὶ διὰ τοὺς καλεσμένους, οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο μαζί του, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποβάλῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἐπέστειλεν ὁ βασιλεὺς δέμειον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ του.

28 Καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, καὶ τὸν ἀπεκεφάλισε εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν του εἰς ἓν πινάκιον, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα της.

29 Καὶ διὰ τὸ ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ του, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ νεκρὸν σῶμα του, καὶ τὸ ἔβαλον εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν ὅλα, ὅσα ἔκαμαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ἐλάτε σεῖς αὐτοὶ χωριστὰ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσθητε ὀλίγον. Διότι ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπήγαινον καὶ οἱ ὅποιοι ἤρχοντο· καὶ μηδὲ κἄν νὰ φάγωσιν εἶχον εὐκαιρίαν.

32 Καὶ ὑπάγον εἰς ἓν ἔρημον τόπον μετὰ πλοῖον χωριστὰ.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδον, ὅτι ἐπήγαινον· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν ἐκεῖ περὶ ἀπὸ ὅλης τῆς πόλεως, καὶ ἦλθον προτῆτερα αὐτῶν, καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ἂφ' οὗ ἐβγήκεν, ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολλὴν ὄχλον, καὶ τοὺς ἐὼςπλαγχρίσθη, διότι ἦσαν ὡς πρόβατα τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι ποιμένα· καὶ ἤρξισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλὰ.

35 Καὶ διὰν ἐπέρασσε πολλὴν ὥρα, ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του, καὶ λέγουσιν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπόλυσέ τους, διὰ νὰ ὑπάγωσι τοιγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς τὰς χώρας, νὰ ἀγοράσωσι ψωμία διὰ τὸν ἑαυτῶν των· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δότε τους σεῖς νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Νὰ ὑπάρχωμεν νὰ ἀγοράσωμεν δια-

κοσίων δηναρίων ψωμιά, καὶ τὰ τοῖς δώσωμεν τὰ φάγοσι;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Πόσα ψωμιά ἔχετε; ἀπάγετε, καὶ ἴδετε. Ὑπήγαν καὶ εἶδον, καὶ τὸν λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσταξεν εἰς αὐτοὺς τὰ τοὺς βάλῃσιν ὅλους τὰ καθίσωσιν εἰς τὰ χλωρὰ χοιράκια, τραπέζια τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρᾶσιαι πρᾶσιαι, ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε, καὶ κατέκοψε τὰ ψωμιά, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, διὰ τὰ τὰ βάλῃσιν ἑμπροσθέν των· καὶ τὰ δύο ὀψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους.

42 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἐστήκωσαν κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμῆτα, καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια.

44 Καὶ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔφαγον τὰ ψωμιά, σχεδὸν πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς του τὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὰ περάσωσι πέραν εἰς τὴν Βεθσαιῶν, ὥς ὅπου τὰ ἀπολύσῃ τὸν ἕλκον.

46 Καὶ ἀπ' οὗ τοὺς ἀπέλυσεν, ὑπήγεν εἰς τὸ ὄρος τὰ προσευχηθῆ.

47 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, τὸ πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ τοὺς εἶδεν οὗτοι ἐβρυσανίζοντο λάμνοντες· (διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος εἰς αὐτοὺς) καὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν εἰς ἐκεῖνους, περιπατῶν ἑπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε τὰ τοὺς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν τὸν εἶδον τὰ περιπατῆ ἑπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνόμισαν οὗτοι εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφόναξαν.

50 (Διότι ὅλοι τὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐκάλεσε, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἔχετε θάρρος, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε. Καὶ πολλὰ περισσὰ ἐτρέμαζον μέσα των, καὶ ἐθαύμαζον.

52 Διότι δὲν ἐκατάλαβον τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων· ἐπειδὴ ἡ καρδία των ἦτον τυφλωμένη.

53 Καὶ ἐπέρασαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἔραξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ πλοῖου, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὸν ἐγνώρισε.

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περὶ χωρὰ ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν τὰ φέρον εἰς τὰ κραββάτια ὅλους τοὺς ἀσθενεστῆς, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἤθελεν ὑπάγει εἰς χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰς ἀγορὰς ἔβαλον τοὺς ἀσθενεστῆς, καὶ τὸν ἑπαρακάλουν, κἂν τὴν ἀκρὴν τοῦ πορέματός του τὰ πιάσωσι· καὶ ὅσοι ἤθελον τὸν πιάσῃ, ἐγλύτονον ἀπὸ τῆς ἀσθενείας.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐμαζώχθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ κῆποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ ὅταν εἶδον κῆποιους ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, οἱ ὅποιοι ἔτρωγον μὴ μολυσμένους (τοῦτ' ἐστὶ μὲ ἀκαταρκτοὺς) χεῖρας, τοὺς ἔπρεξαν.

3 (Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιφθῶσι καλά ὥς τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων.)

4 Καὶ ὅταν ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, δὲν τρώγουσι, ἂν δὲν νιφθῶσι· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι, τὰ ὅποια παρέλαβον τὰ τὰ κρατῶσι, πλυσίματα ποτηρίων καὶ ξυστίων καὶ χαλκίων καὶ κραββατίων.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτῶσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυ-

τέρων, ἀλλὰ τρώγουσι ψωμίον μὲ ἀνίστους χεῖρας·

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Καλὰ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας διὰ σῶς τοὺς ὑποκριτάς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία των εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐμέ.

7 Καὶ ματαίως μὲ τιμᾷσι, ἐπειδὴ διδάσκουσι διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

8 Διότι ἀφίοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλοσίματα ξεστῶν καὶ ποιηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κἀμνετε.

9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Καλὰ χαλᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξητε τὴν παράδοσιν τὴν ἰδικήν σας.

10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὅποιος κακολογᾷ τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα του, νὰ τὸν θανατώωσι.

11 Καὶ σὺς λέγτε· Ἐὰν εἰπῇ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του· Κορβάν (τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ, δῶρον,) εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλεις ὠφεληθῇ ἀπ' ἐμέ.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίετε πλέον νὰ κἀμῃ εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του τίποτε.

13 Κἀμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διέτην παράδοσιν τὴν ἰδικήν σας, τὴν ὅποιαν ἐπαρκοῦκατε· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια τοιαῦτα κἀμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ὅλον, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ἀκούετε μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνετε.

15 Δὲν εἶναι κενὸν πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἂν ἐμβαλεῖ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἡμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ· ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐβγαίνουν ἀπ' αὐτὸν, ἐκεῖνα εἶναι τὰ ὅποια μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει ὦτα νὰ ἀκοῇ, ἄς ἀκούῃ.

17 Καὶ διὰν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ πλῆθος, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ του διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Οὕτως εἰσαθε καὶ σεῖς ἄνθρωποι· δὲν ἀννοεῖτε ὅτι καθὲν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐμβαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ·

19 Διότι δὲν ὑπάγει εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν του· καὶ ἐβγαίνει εἰς τὸν ἀφαιδρῶνα, καὶ καθαρῶς ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διότι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἐβγαίνουν οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοί, μοιχεύει, πορνεῖται, φόνοι,

22 Κλεψίαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀνοησία.

23 Ὅλα τοῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα ἐβγαίνουν, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σφόδρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδωνος· καὶ ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἴδωσιν κἀνείς· ἀλλὰ δὲν ἡμπόρεσε νὰ κρυφθῇ.

25 Διότι καθὼς τὸ ἤκουσε μία γυνή, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτηρ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του,

26 (Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον Ἑλληνίς, τὸ γένος Συροφοινίσσα,) καὶ τὸν ἔπαρκαλει νὰ ἐβγάλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ἀφῆσε πρῶτον νὰ χορτάσωσι τὰ παιδία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸ ψωμίον τῶν παιδίων, καὶ νὰ τὸ ὀψῇ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, καὶ τὸν λέγει· Ναί, Κύριε· διότι καὶ τὰ σκυλάκια ὑποκάτω ἀπὸ τὴν τράπεζαν τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψεῖρα τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε· ἐβγῆκε τὸ δαίμονιον ἀπὸ τῆς θυγατέρας σου.

30 Καὶ διὰν ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς· ἐφθῆκεν δὲ τὸ δαίμονιον ἐβγῆκε, καὶ οἷ ἡ θυγάτηρ τῆς ἦτον βαλμένη ἐπάνω εἰς τὸ κραββάτιον.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ σῶναρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀναμείδον εἰς τὰ σῶναρα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τὸν ἔφερον ἓνα κοῦρον, ὁ ὁποῖος μόλις ἐλάλει· καὶ τὸν ἐπαρκαλουν νὰ βάλλῃ τὴν χεῖρα του ἐπάνω του.

33 Καὶ χωρίζων αὐτὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος καταμόνας, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ ὦτιά του· καὶ ἔπτυνε καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσαν του.

34 Καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀνεστέναξε, καὶ τὸν λέγει· Ἐφραθά· τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ, Ἀνείχθητι.

35 Καὶ παρευθὺς ἠρσιχθῆσαν τὰ ὦτιά του· καὶ ἐλόβη τὸ δαίμονιον τῆς γλῶσσης του, καὶ ἐλάλει ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ μὴ εἰπωσιν εἰς κἄνένα τι· ποτε· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαγγέλλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσύτερον ἐκῆρυττον.

37 Καὶ πολλὰ περισσύτερον ἰθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Καλὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τοὺς κοφούς κἄνκει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

Κεφ. η'. VIII.

Εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἦτον πολλὰ πλοῦ τὸ πλῆθος, καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς λέγει·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας μὲ καρτεροῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι·

3 Καὶ ἂν τοὺς ἀρῇσω νηστεικοὺς

νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν οἶκόν των, θέλουσιν ἀποκάμει εἰς τὸν δρόμον· διότι κἄποιοι ἀπ' αὐτοῦ ἦλθον ἀπὸ μακρὰν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Καὶ ἀπὸ ποῦ ἡμπορεῖ τις νὰ χορτάσῃ τοὺτους ἀπὸ ψωμῖα ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ τοὺς ᾠρώτα· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἑπτὰ.

6 Καὶ ἐπροσέταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὰ βάλλωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ ἔβαλον ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου.

7 Καὶ εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια· καὶ ἐδόλγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βάλλωσι καὶ αὐτὰ ἔμπροσθέν των.

8 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, ἐπὶ σφυρίδας.

9 Καὶ ὅσοι ἔφαγαν, ἦσαν ὡς τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τοὺς ἀπέλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον μὲ τοὺς μαθητάς του, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν προβάλλωσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δοκιμάζοντές του.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστεινάζας εἰς τὸ πνεῦμα του, λέγει· Διὰ τί ἡ γενεὰ τοῦτη γυρεύει σημεῖον; βέβαια σὺς λέγω, οἷ δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεάν τούτην σημεῖον.

13 Καὶ ἀπῆκεν αὐτοὺς, καὶ ἐμβῆκεν πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμῖα οἱ μαθηταί, καὶ δὲν εἶχον μαζί των παρὰ ἓν ψωμίον εἰς τὸ πλοῖον.

15 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τὴν ζόμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν ζόμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιαλογοῦντο ἀνάμυσόν των, λέγοντες· Ὅτι ψωμία δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζουν τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, τοὺς λέγει· Τί διαλογοῖσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμία; ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἀκόμη ἀναλοβήτον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;

18 Ὁμάρτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέπετε; καὶ ὅτι ἔχετε, καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε;

19 Ὅταν ἔκοφα τὰ πέντε ψωμία εἰς πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων, πᾶσα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Δώδεκα.

20 Καὶ διὰν ἔκοφα τοὺς ἐπὶ ἄρτους εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας, πᾶσα σφυρίδαις γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἐπτά.

21 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλεγε· Πῶς δὲν ἐννοεῖτε;

22 Καὶ ἄρχειται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν· καὶ τὸν φέρουσιν ἐκεῖ τυφλόν, καὶ τὸν παρακαλοῦσι νὰ τὸν πιάσῃ.

23 Καὶ πιάρων τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, τὸν ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ ὀμμάτια του, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω, καὶ τὸν ἤρώτα, ἂν βλέπῃ τίποτε.

24 Καὶ ἀφ' οὗ ἀτίενισε, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὡς δένδρα, περιπατοῦντας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτια του, καὶ ἔκαμί τον νὰ ἐξαναϊδῇ· καὶ ἐκαταστάθη καὶ εἶδε καθαρὰ ὄλους.

26 Καὶ τὸν ἐστειλεν εἰς τὸν οἶκον του, καὶ τὸν εἶπε· Μὴν ἐμβῆς μέσα εἰς τὴν χώραν, μηδὲ νὰ τὸ εἰπῇς εἰς κἀνένα μέσα εἰς τὴν χώραν.

27 Καὶ ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὰς χώρας τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλιππου· καὶ εἰς τὸν δρόμον ἠρώτα τοὺς μαθητάς του, λέγων εἰς αὐτούς· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς λέγουσιν) Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· καὶ ἄλλοι, Ἴσα ἀπὸ τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς τοὺς λέγει· Σεῖς δὲ ποῖον μὲ λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπετίμησε, νὰ μὴν εἰπωσιν εἰς κἀνένα τίποτε δι' αὐτόν.

31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, ὅτι κἀνενὴν χρειὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστῇ.

32 Καὶ ἐδίδασκε παρῆρτα τὸν λόγον. Καὶ πιάρων τὸν ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ τὸν ἐπιτιμῇ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων καὶ βλέπων τοὺς μαθητάς του, ὠνείδισε τὸν Πέτρον, καὶ τὸν λέγει· Ὑπαγε ἀπὸ μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος μὲ τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθῇ, ἄς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἄς πάρῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἄς μὲ ἀκολουθήσῃ.

35 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωὴν του διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, τοῦτος θέλει τὴν φυλάξῃ.

36 Διότι τί θέλει ὠφελησῇ ἄνθρωπον, ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του;

37 Ἡ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀλλάξαι διὰ τὴν ψυχὴν του;

38 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεάν ταύτην τὴν μοιχαλίδά καὶ ἀμαρτωλὴν, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, διὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι εἶναι κῆποιοι ἀπ' αὐτοῦς, οἱ ὅποιοι στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουσι γενεθῇ θάνατον, ὥς ὅπου νὰ ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὗτοι ἔλθετε με δύναιμι.

2 Καὶ ὑστερον ἀπὸ ἑξ ἡμέρας ἐπῆ-
ρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς ἀνέβασε
μόνους εἰς ἓν ὄρος ὑψηλὸν χωριστά·
καὶ ἐμεταμορφώθη ἔμπροσθέν των·

3 Καὶ τὰ φορέματά του ἔγινον
λαμπρά, καὶ λευκὰ κατὰ πολλὰ ὥς
ἡ χιών, ὥστε λευκαντὴς δὲν ἠμπορεῖ
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν οὕτω νὰ τὰ λευ-
κάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἥλιος
μετ' τὸν Μωϋσῃ· καὶ συνομιλοῦν με-
τ' τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέ-
γει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, κα-
λὸν εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ
ὡς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ-
μιαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῃ μιαν, καὶ
διὰ τὸν Ἥλιον μιαν.

6 Αὐτοὶ δὲν ᾔδεισαν τί νὰ εἴπῃ, ἐπει-
δὴ ᾔσαν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἔν συννεφον τοὺς ἐσκέπασε·
καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ σύννεφον,
ἡ ὅποια ἔλεγεν· Τοῦτος εἶναι ὁ Υἱὸς
μου ὁ ἡγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἔξαφνα βλέποντες τριγύρω,
πλὴν δὲν εἶδον κἀνένα παρὰ μόνον
τὸν Ἰησοῦν μαζί με τὸν ἑαυτὸν των.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον ἀπὸ τὸ
ὄρος, τοὺς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν εἴ-
πωσιν εἰς κἀνένα ἐκεῖνα τὰ ὅποια
εἶδον, παρὰ μόνον διὰν ἀναστῇ ἐκ
νεκρῶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, καὶ
ἀνάμυσόν των ἐζήτουν, τί θέλει νὰ
εἴπῃ τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Τι-
σὶ λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι κάμ-
νει χρεῖα νὰ ἴλθῃ ὁ Ἥλιος πρῶτον;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτοὺς· Ὁ Ἥλιος ἴσχεται

πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ
πράγματα) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
οὕτω πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ
καταφραγῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἥ-
λιος ἦλθε, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα
ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον
δι' αὐτόν.

14 Καὶ ἂν οὐ ἦλθεν εἰς τοὺς μαθη-
τάς του, εἶδεν ὄχλον πολλὸν τριγύρω
των καὶ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι
τοὺς ἐπρόβυλλον ζητήματα.

15 Καὶ παρευθὺς διὰν τὸν εἶδεν
ὅλος ὁ ὄχλος, ἐξῆπασθη, καὶ ἔτρεχον
καὶ τὸν ἐχαιρέτουν.

16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς Γραμματεῖς·
Τί τοὺς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἔφε-
ρον τὸν υἱὸν μου εἰς σέ, ὁ ὅποιος
ἔχει πνεῦμα ἄλλο.

18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσει, τὸν σπα-
ράττει καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ
ὀδόντιά του, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶ-
πα εἰς τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ ἐβ-
γάλῃσι, καὶ δὲν ἠμπούρεσαν.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστε, ὥς πότε
θέλω εἶμαι μετὰ σας; ὥς πότε νὰ σὰς
ἐπομένω; φέρετέ μου εἰς ἐμέ.

20 Καὶ τὸν ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ
διὰν τὸν εἶδε (τὸ παιδίον,) παρευθὺς
τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε· καὶ
ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυ-
λίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἠρώτησε τὸν
πατέρα του· Πόσος καιρὸς εἶναι ἂν
οὐ τὸ ἐπάθῃ; Καὶ τὸν λέγει· Ἀπὸ
μικρὸν παιδίον.

22 Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔῤῥωπεν
εἰς τὴν φωτὶαν καὶ εἰς τὰ νερά, διὰ
νὰ τὸν χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν δύνασαι
τίποτε, βοήθησόν μας, σπλαγχνιζό-
μενος ἡμᾶς.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ἄν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, διὰ εἶναι
δυνάμεις εἰς ἐκείνον ὁ ὅποιος πιστεύει.

24 Καὶ παρευθὺς ἔκραξεν ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, καὶ μὲ δάκρυα ἔλεγεν· Πιστεύω, Κύριε· βοήθησον εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ φοβερισμόν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων εἰς αὐτό· Τὸ πνεῦμα τὸ ἁλλοῦ καὶ κοφόν, ἐγὼ σε προστάζω· Ἐβγα ἀπ' αὐτόν, καὶ πλέον μὴν ἔμβης εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ πολλὰ τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔβγηκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγνωεν ὡς νεκρὸς, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὅταν ἔμβηκεν (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καταμόνας· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγάλωμεν αὐτό (τὸ δαιμόνιον;)·

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο τὸ γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔβγη, παρὰ μὲ προσευχῇ καὶ μὲ νηστειᾷ.

30 Καὶ ὅταν ἔβγηκεν ἀπεκεῖ, διέβαινον ἀπὸ τὴν μέσση τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ ἄνθρωποι.

31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸν θανατώσει· καὶ ὅταν θανατωθῇ, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθαι.

32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον, καὶ ἐφοβούντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναοὺν· καὶ διὰν ἔμβηκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τοὺς ἠρώτησε· Τί ἐδιαλέγεσθε εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν σας;

34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαινον· διότι ἐδιαλέχθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν των, ποῖος εἶναι μεγαλῆτερος.

35 Καὶ ὅταν ἐκάθισαν, ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·

Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέλει εἶναι ὑποτακτικὸς ἀπὸ ὅλους, καὶ ὅλων ὑπηρέτης.

36 Καὶ ἐπῆρεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἕστησεν εἰς τὴν μέσση των· καὶ ἀγκυλιάζων το, τοὺς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἐν μικρὸν παιδίον τοιοῦτον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δεχεται· καὶ ὁποῖος δεχθῇ ἐμὲ, δὲν δεχεται ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκείνον ὃ ὁποῖος μὲ ἔστειλε.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸν ἀπεκρίθη, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομεν κάποιον, ὃ ὁποῖος εἰς τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε δαιμόνιον, ὃ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διότι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι δὲν εἶναι κίνεῖς, ὃ ὁποῖος ἤθελε κάμῃ δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ.

40 Διότι ὁποῖος δὲν εἶναι ἐναντὶός μας, εἶναι διὰ ἡμᾶς.

41 Καὶ ὁποῖος σᾶς ποτίσῃ ἐν ποτίσῃ νεροῦ εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι εἴδοθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσῃ τὸν μισθόν του.

42 Καὶ ὁποῖος σκανδαλίσῃ ἓν ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτόν, νὰ βυλθῇ μία μύλπη εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐάν σε σκανδαλίσῃ ἡ χεὶρ σου, κόψε τὴν· καλλίτερόν σου εἶναι μὲ μιαν χεῖρα νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

44 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἐάν σε σκανδαλίσῃ τὸ ποδάριόν σου, κόψε το· καλλίτερόν σου εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν χαλῶς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίσῃ τὸ ὁμμάτιόν σου, ἔβγαλέ το· διότι καλλίτερόν σου εἶναι μονόφθαλμος νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὁμμάτια, καὶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

49 Διότι καθεὶς μὲ φωτὶαν θέλει ἀλατισθῇ· καὶ πᾶσα θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἀλατισθῇ.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἂν ὅμως τὸ ἅλας γένη ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσόν σας.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ Ἀπεκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τῶν τόπων οἱ ὅποιοι εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπήγαινον μαζὶ πρὸς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἠρώτησαν, ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του· δοκιμάζοντες αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Τί σὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζόγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὺς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός·

7 (Καὶ εἶπε·) Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα του·

8 Καὶ θείλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα· ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ἐκεῖνα λοιπὸν τὸ ὁπαῖον ὁ Θεὸς συνέστρεψεν, ἄνθρωπος ὡς μὴ τὸ χωρίσῃ.

10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἠρώτησαν διὰ τοῦτο.

11 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του, καὶ ὅπου δρευνῇ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἀφήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον, γίνεται μοιχαλὶς.

13 Καὶ ἔφθον εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ ἀνείδιζον ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὰ ἔφερον.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτε τὸ εἶδεν, ἐθόμωσε, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει ἐμβῇ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζων τα, ἐβαλλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17 Καὶ ἀπ' οὗ ἐξέβη αὐτὸς εἰς τὸν δρόμον, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ γονατίζων, τὸν ἠρώτα· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κἀνείς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός·

19 Τὰς παραγγελίας ἱερέεις· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ κάμῃς ζημίαν εἰς κἀνένα· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, αὐτὰ ἅλα ἐφόλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων αὐτόν, τὸν ἠγάπησε, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐν ἀκόμῃ σου λείπει· ὕπαγε, καὶ ὅσα ἔχεις πώλησέ τα, καὶ δός τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλεις· ἔχει θησαυρόν

εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολουθεῖ με, σηκώνων τὸν σταυρόν·

22 Καὶ ἐκεῖνος ἐπικράνθη εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, καὶ ἐδιέβη λυπημένος· διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὸν πλοῦτον, θέλουσιν ἐμβῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐθαύμαζον εἰς τοὺς λόγους του· Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·

Ἦ παιδία, πῶς δύσκολον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὸ θάῤῥος των εἰς τὰ χρήματα, νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τῆς τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσὰ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον ἀνάμεικτον των· Καὶ ποῶς δύναται νὰ σοῦθῃ;

27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτούς, τοὺς εἶπεν· Εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ὅχι εἰς τὸν Θεόν· διότι ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἄρχισεν ὁ Πέτρος νὰ τὸν λέγῃ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε· Βέβαια σὰς λέγω, οὐκ ἔστιν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίαν, ἢ χωράφια, διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὁ ὁποῖος δὲν θέλει τὰ πάρεα ἐκταναταπλασμένα, τώρα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ διαγμούς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον, ζῶν αἰώνιον.

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶναι ὑστεροὶ· καὶ οἱ ὑστεροὶ, πρῶτοι.

32 Καὶ ἦσαν εἰς τὸν δρόμον ἀνα-

βαίνοντες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγγαγεν ὑμυνοῦσιν, καὶ αὐτοὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο· Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐπῆρε πάλιν τοὺς δώδεκα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὅσα ἐμελλον νὰ τὸν συμβῶσι·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ θέλουσι τὸν κατακρίνειν εἰς θάνατον, καὶ τὸν παραδώσει εἰς νὰ ἔθνη·

34 Καὶ τὸν περιπαίξει, καὶ τὸν δειρεῖ, καὶ τὸν πύσει, καὶ τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθῃ.

35 Καὶ ὑπῆγαν ἐγγὺς εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ὅ, τι καὶ ἂν σὲ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Τί θέλετε νὰ σὰς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου, ὅ ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιὰ σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά σου.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δὲν ἰξέθετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῆτε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δυνάμεθα· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίνειν· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆναι;

40 Τὸ νὰ καθίσσητε ὁμοῦς ἀπὸ τὰ δεξιὰ μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ (θέλει δοθῇ) εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη.

41 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν αἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ θυμῶνῳσι διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλὼν αὐτούς, τοὺς λέγει· Ἰξέθετε ὅτι ἐκεῖ-

νοι οἱ ὅποιοι θαρρόουσιν δι' αὐθεντεῖσιν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσιν· καὶ οἱ μεγασιάνες τῶν τὰ ἐξουσιάζουσιν.

43 Ἀλλὰ εἰς σᾶς δὲν θέλει εἶναι αὐτῶς· ἀλλὰ ὁποῖος θέλει νὰ γένη μεγαλύτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι ὑπηρετὴς σας·

44 Καὶ ὁποῖος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γένη πρῶτος, θέλει εἶναι δούλος ὧν.

45 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του ἕξαρτάσμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουζαλὴμ καὶ καθὼς ἔβγαινον αὐτὸς ἀπὸ τὴν Ἱερουζαλὴμ, καὶ οἱ μαθηταὶ του, καὶ ὄχλος ἄρκετός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου ὁ Βασιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθισεν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἐζήτει.

47 Καὶ ὅταν ἤκουσαν διὰ τὸ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶναι, ἄρχισεν νὰ κράζῃ, καὶ νὰ λέγῃ· ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ πολλοὶ τὸν ὠνείδιζον διὰ τὰς σιωπῆσιν· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλὰ περισσότερον ἔκραζεν· ὦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ εἶπε νὰ τὸν φωνάξωσιν· καὶ φωνάζουσι τὸν τυφλόν, λέγοντές τον· Ἐχε θάρρος, σήμερον ἐπάνω κράξει σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίπτων τὰ φόρεμά του, ἐσηκώθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Τί θέλεις νὰ σὲ κάμω; Καὶ ὁ τυφλὸς τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, νὰ ἀναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Ὁ Υπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ παρ' αὐτοῦ ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν δρόμον.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπληρώσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθθαγῆ, καὶ Βηθανίαν

πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν του,

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὸ χωρίον τὸ ὅποιον εἶναι ἀντικρὺ σας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμβαίνειτε μέσα εἰς αὐτὸ, θέλετε εὗρεν ἐν πωλάριον δεμένον, εἰς τὸ ὅποιον κἀνεις ἀνθρώπος δὲν ἐκάθισεν ἐπάνω· λύσατε καὶ φέρετέ το.

3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κἀνεις· Διατί κάμνετε τοῦτο; εἰπέτε τον· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ τὸ χρειάζεται· καὶ παρ' αὐτοῦ θέλει τὸ στείλῃ ἐδῶ.

4 Καὶ ὑπῆγαν καὶ εὗρηκαν τὸ πωλάριον ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμένον εἰς τὸν δυόδρομον, καὶ τὸ ἔλυσαν.

5 Καὶ κἀποιοὶ ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, τοὺς ἔλεγον· Τί κάμνετε καὶ λέτε τὸ πωλάριον;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπον καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς ἀφῆκαν.

7 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰ φορέματά των ἐπάνω του· καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.

9 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπήγαινον ἐμπροσθεν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἠκολούθουν ἔκραζον, λέγοντες· Ὁσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασίλεια εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ πατρὸς μας τοῦ Δαβὶδ· Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφ' οὗ εἶδε ὅλα τρυφάροι, ἐπεὶ δὴ ἐπλησίαζε νὰ βραδυάσῃ, ἐβγήκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὶ με τοὺς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἑβδόμῃ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπείνασαν.

13 Καὶ βλέπων μίαν συκῆν ἀπὸ

μακρὰν, ἥ ὅποια εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν ἂν τόχην τὰ ἔσθην τίποτε εἰς αὐτήν· καὶ οὕτω ἤλθεν εἰς αὐτήν, δὲν ἦδεν ἄλλο παρὰ μόνον φύλλα· διότι δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σίκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτήν· Πλέον νὰ μὴ φάγῃ κἀνεὶς καρπὸν ἀπὸ σέ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τὸ ἤκουον οἱ μαθηταὶ τοῦ.

15 Καὶ ἐπῆγον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐμβατῖνον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπώλουν καὶ ἡγόραζον εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραλλάκτων, καὶ τὰ θρόνα ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια, ἐγύρισεν ἄνω κάτω·

16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις κἀνὲν ἀγγεῖον ἀπὸ τῆς μέσης τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ τοῦς ἐδίδασκε, λέγων· Δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ οἶκος μου θέλει καλεσθῇ οἶκος τῆς προσευχῆς· εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ σεις τὸν ἐκάμετε σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐγύρευον μὲ τί τρόπον νὰ τὸν χαλάσωσι· διότι τὸν ἐφοβούντο, ἐπειδὴ ὁ ὄχλος ἠθαύμαζον εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ.

19 Καὶ οὕτω ἐβραδύασεν, ἐβγήκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρῶτ' ἐπερὶ τῶν αὐτῶν ἀπεκεῖ, εἶδον τὴν σικκὴν ξηρὰν ἀπὸ πᾶς ὥρας.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναθυμηθεὶς, λέγει εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἴδε, ἡ σικκὴ τὴν ὅποιαν ἐκαταράσθης, ἐξηράνθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Διότι βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο· Σηκώθητι, καὶ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ δὲν ἀμφιβάλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγει γίνονται· θέλει γένει εἰς αὐτὸν ὁ, καὶ ἂν εἰπῇ.

24 Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, ὅλα δοκ

ζητεῖτε προσευχόμενοι, πιστεύετε διὰ τὰ λαμβάνετε, καὶ θέλουσι σὰς γένει.

25 Καὶ οὕτω στέκεσθε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρήσατε ἂν ἔχετε τίποτε ἐναντίον κἀνένος· διὰ νὰ σὰς συγχωρήσῃ καὶ ὁ Πατὴρ σὺς ὁ οὐράνιος τὰ σφάλματά σας.

26 Ἐὰν δὲ σεις δὲν συγχωρήτε, οὔτε ὁ Πατὴρ σὺς ὁ οὐράνιος θέλει συγχωρήσῃ τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἐπῆγον πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν ᾧ ἐπαισιάζετο μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἤλθον οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Μὲ ποίαν ἐξουσίαν κἀναίεις αὐτὰ; καὶ τίς σὲ ἔδωκε τοῦτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κἀμνῃς αὐτὰ;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Θέλω σὰς ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ ἐν λόγον· καὶ ἀποκριθῇ μοι, καὶ ἐγὼ θέλω σὰς εἶπε μὲ ποίαν ἐξουσίαν κἀμνῶ τοῦτα.

30 Τὸ βράστισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἡ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων; ἀποκριθῇ μοι.

31 Καὶ ἐσυλλογίζοντο μέσα των, λέγοντες· Ἐὰν εἰπώμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

32 Καὶ ἐὰν εἰπώμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων, ἐφοβούντο τὸν λαόν· διότι ὅλοι εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἴξεύρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Οὐτε ἐγὼ σὰς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κἀμνῶ τοῦτα.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἄρχισε μὲ παραβολὰς νὰ τοὺς λέγῃ· Ἀνθρώπος τις ἐφύτευεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρω, καὶ ἔσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ ἔκτισε πόρρον, καὶ τὸ ἔδωκε μὲ μισθὸν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρησε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρποῦ)

ἔστειλεν ἕνα δούλον, νὰ πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοί, πιάνοντες τὸν, τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἐν καιρῷ.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δούλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολοῦντες τὸν ἐπλήρωσαν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν· καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε,) καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἐγὼν λοιπὸν ἀκούη ἐνι νύκτον τοῦ ἀγαπητὸν, καὶ αὐτὸν ὑπερῶν ἀπέστειλεν εἰς αὐτούς, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν νύκτον μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον ἀνὰ μέσον των· Ὅτι τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε, νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θύλει εἶναι ἰδική μας.

8 Καὶ πιάνοντες αὐτὸν, τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριψαν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου; θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸ ἀμπελίον εἰς ἄλλους.

10 Οὐδὲ τοῦτην τὴν γραφὴν δὲν ἀνεγνώσατε; Ὅτι τὴν πέτραν τὴν ὅποσαν ἐκατασφράγησαν οἱ κτίσται, αὕτη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας.

11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε τοῦτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας;

12 Καὶ ἐζητήσαν νὰ τὸν πιάσωσι· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διότι ἐγνώρισαν ὅτι δι' αὐτούς εἶπε τὴν παραβολὴν· καὶ ἀφίκνυντες αὐτὸν, διέβησαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦς Ἑρωδιανούς, διὰ νὰ τὸν παγιδεύσωσιν εἰς κἀνένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, τὸν εἶπαν·

Διδάσκαλε, ἰξεδόκωμεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κἀνένα ἄνθρωπον· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Πρέπει νὰ δώσωμεν δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν των, τοὺς εἶπε· Τί με πειράζετε; φέρετέ μου ἓν δηνάριον, διὰ νὰ ἰδῶ.

16 Καὶ ἐκεῖνοι τὸ ἔφεραν. Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Δόσετε ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν εἰς αὐτόν.

18 Καὶ ἦλθον καὶ Σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὅποιοι λέγουσι ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κἀνέος ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδία δὲν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, διὰ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

20 Ἐπὶ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ τὴν ἐπῆρεν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ μὴτε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ οἱ ἐπτά, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ὑπερῶν ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, θανὰ ἀναστήθῳσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς θέλει εἶναι γυνή; διότι καὶ οἱ ἐπτά τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε τοὺς· Δὲν εἶδετε πλανημένοι διὰ τοῦ-

το, με τὸ νὰ μὴ γνωρίζητε τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διότι θίαν ἀναστῆθωσιν ἐκ νεκρῶν, οὐτε θανατοῦσιν οὐτε θανάθρονον· ἀλλὰ εἶναι καθὼς οἱ ἄγγελοι, ὅπου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

26 Καὶ διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἀνασταίνονται, δὲν ἐδιαβάσεις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωυσέως, πῶς τὸν εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βίβλον· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεῖς λοιπὸν πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ἤκουσεν αὐτοὺς ὅτι ἐδιὰλέγοντο, καὶ ἰδεύων ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἠρώτησε· Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Οἱ πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολὰς εἶναι· Ἀκούε· Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς μᾶς Κύριος ἕνας εἶναι.

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὲ ἐκείνην, εἶναι τούτη· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου καθὼς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου· μεγάλητερον ἀπὸ αὐτὰς ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Γραμματεὺς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Θεός, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν.

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ τις μὲ ὅλην τὴν καρδίαν του, καὶ μὲ ὅλην τὴν σκέσιν του, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν του, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν του, καὶ νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονά του καθὼς καὶ τὸν ἑαυτὸν του, εἶναι περισσότερον τοῦτο ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλοκρινώματα καὶ τὰς θυσίας.

34 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤκου-

σεν αὐτὸν, τὸν εἶπεν· Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ κἀνέει πλέον δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγε, διδάσκων μέγα εἰς τὸ ἱερὸν· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36 Διότι αὐτοὺς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μου, ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτοὺς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον· καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι υἱὸς του; Καὶ τὸ πολὺ πλεῖθος τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδασχὴν του· Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὅσοι οὐ θέλουσι νὰ περιπατῶσι στολισμένοι, καὶ νὰ τοὺς χαιρετῶσιν εἰς τὰς ἀγοράς,

39 Καὶ ἀγαπῶσι τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὰ δεῖπνα·

40 Οἱ ὅσοι κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, μὲ ἀφορμὴν διὰ κάμνοναι μεγάλας προσευχάς· τοῦτοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζων ἀντικρὺ τοῦ γαζοφυλακίου, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλὰ.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο λεπτά, τὰ ὅποια εἶναι ἕνας κοδράντης.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς λέγει· Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Διότι ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τοὺς ἐπερίσσευεν· αὕτη ὅμως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶχε χρεῖαν, ὅλα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὴν τὸν βίον,

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ καθὼς ἔρχονται ἀπὸ τῶ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του· Διδάσκαλε, ἴδε τί λογῆς πέτραι, καὶ τί λογῆς οἰκοδομαί.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Βλέπεις τοῦτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, ἣ ὅποια δὲν θέλει χαλασθῇ.

3 Καὶ ἐν ᾗ ἐκάθετο αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀντικρὺ τοῦ ἱεροῦ, τὸν ἠρώτησαν καταμόνας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέλουν γίνεαι τοῦτα, καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλωσι τοῦτα ὅλα νὰ τελειωθῶσι;

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Προσέχετε νὰ μὴ σὰς πλανήσῃ κήρυξις·

6 Διότι πολλοὶ θέλουνσι ἔλθει εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι (ὁ Χριστός·) καὶ θέλουνσι πλανήσῃ πολλοὺς.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ συγχυσθῆτε· διότι κάμνει χρεῖα νὰ γένωσι τοῦτα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.

8 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπ' αὐτοῖς εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπ' αὐτοῖς εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουνσι γένει σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ πεῖναι καὶ συγχύσεις.

9 Τοῦτα εἶναι ἀρχαὶ τῶν πόνων· καὶ φυλάττετε σῆς τὸν ἐαυτὸν σας· διότι θέλουνσι σὰς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς τὰς συναγωγάς· θέλετε δαρθῇ, καὶ θέλετε σταθῇ ἔμπροσθεν εἰς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἐξ αἰτίας μου, εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον τῶν.

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ πρῶτα τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

11 Καὶ ὅταν σὰς ὑπάγῃσι νὰ σὰς παραδώσωσι, μὴ φροντίζετε προτίερα τί νὰ πωτήτε, μηδὲ μελετᾶτε·

ἀλλὰ ὁ, τι καὶ ἂν σας δοθῇ εἰς ἐκτίμησιν τὴν ὥραν, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν θέλετε εἶσθαι σῆς οἱ ὅποιοι λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατήρ τὸ παιδίον του· καὶ τὰ παιδιά θέλουνσι σηκωθῇ ἐπάνω εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουνσι τοὺς θανατώσει.

13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀλλ' ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ἔκείνους θέλει σωθῇ.

14 Καὶ ὅταν ἰδῇτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὅποιον εἶπεν ὁ Δαυιδ ὁ προφήτης, νὰ στέκηται ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει, (ὅποιος διαβάζει ὡς ἐννοῇ,) τότε ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὡς φεύγωσιν εἰς τὰ βουνά·

15 Καὶ ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ ὄμα, ὡς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ νὰ ἐμβῇ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

16 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ὡς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ φόρημά του.

17 Καὶ ἄλλοιμονον εἰς τὰς ἐγγραφωμένας, καὶ ἐκεῖνας αἱ ὅποιαι βυζάνονται, εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴ γένη ἡ φυγὴ σας τὸν χειμῶνα.

19 Διότι θλίψις θέλει γένη εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, ὅποια δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως τὴν ὅποian ἔκτισεν ὁ Θεός, ὡς τώρα, καὶ μηδὲ θέλει γένη.

20 Καὶ ἔαν ὁ Κύριος δὲν ἐμίσκρυνε τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, δὲν ἔθελε σωθῇ κἀμμία σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς διαλεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιώλεξεν, ἐμίσκρυνε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἔαν σὰς εἴπῃ κήρυξις· Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστός· ἢ, Ἰδοὺ, ἐκεῖ (εἶναι) μὴ τὸν πιστεύσητε.

22 Διότι θέλουνσι σηκωθῇ ψευδὲς χριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέ-

λουσι κάμει σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσωσιν, (ὧν ἦσαν δυνατὸν,) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Σεῖς ὁμῶς προσέχετε· ἰδοὺ, οὕς τὰ εἶπα προτῆτερά υἱα.

24 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὕστερον ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὃ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη ὅτι θέλει δώσει τὸ φῶς της·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὅποιαι εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, θέλουσι σαλευθῇ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον εἰς σύννεφα μὴ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμων, ἀπὸ τὴν ἄκρην τῆς γῆς ἕως τὴν ἄκρην τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκὴν μάθετε τὴν παραβολήν· διὰ τὸ μαλακύνωσι τὰ κλαδιά της, καὶ ἐβγάλῃ φύλλα, ἵνα ἴδωτε ὅτι ἐγγὺς εἶναι τὸ θέρος·

29 Οὕτω καὶ σεῖς, διὰ τὴν ἰδέητε τοῦτα νὰ γίνωνται, γνωρίζετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι εἰς τὰς θύρας.

30 Πέβαια σὺς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ τοῦτη, ἕως ὅπου νὰ γένησι τοῦτα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρελθεῖν· ἀλλὰ τὰ λόγιά μου δὲν θέλουσι παρελθεῖν.

32 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κενεῖς δὲν τὴν ἱερεύει, οὔτε οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, οὔτε ὁ Υἱὸς, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατήρ.

33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ παρακαλεῖτε· διότι δὲν ἱερεύετε πότε εἶναι ὁ καιρὸς.

34 Καθὼς ἄνθρωπός τις ξεκιτενόμενος ἀφίνει τὴν οἰκίαν του, καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθένα τὴν δουλείαν του, καὶ τὸν θυροφύλακα παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνῇ.

35 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν (καὶ σεῖς)· (διότι δὲν ἱερεύετε πότε ἐρχεται ὁ οἰκοκύριος, ἀφραπτερῆς, ἢ τὸ μυσόνυκτον, ἢ διὰν λαλῇ ὁ πετεινός, ἢ τὸ πρωτόν)

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἔξαίφνα, καὶ σὺς εὖρη νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ὅσα σὺς λέγω, εἰς ὅλοις τὰ λέγω· Ἄς εἰσθε ἔξυπνοι.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ δύο ἡμέρας ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐξήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσωσι μὲ δόλον διὰ τὰ τὸν σκοτώσασιν.

2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν εὐαγγέλιον, μήπως καὶ συγχυσθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ διὲ ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σιμωνος τοῦ λεπροῦ, ἐν ᾧ ἐκάθητο, ἦλθε μία γυνὴ ἔχουσα εἰς ἑν ἄγγεῖον ἁλαβάστρινον, μύρον κάρδον, ἄδολον πολέτιμον· καὶ ἐσύντριψε τὸ ἄγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μύρον εἰς τὴν κεφαλὴν του.

4 Καὶ ἦσαν ἄποιοι, οἱ ὅποιοι ἐθίμωσαν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Εἰς τί ἔγινεν ὁ χαμὸς τοῦτο τοῦ μύρου;

5 Ἡμπορεῖ τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ τὴν ὀργίζοντο.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατέ την· τί τὴν περιάζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ.

7 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, καὶ, διὰν θέλητε, ἡμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμητε καλόν· ἐμὲ ὁμῶς πάντοτε δὲν ἔχετε.

8 Ἐκεῖτο, τὸ ὅποιον ἰδύνατο αὐτὴ, τὸ ἔκαμεν· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ σῶμα μου διὰ τὸν ἐνταφισμὸν μου.

9 Ἀληθινὰ σὺς λέγω, ὅπου καὶ ἂν πηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τοῦτο τὸ ὅποιον

ἔκομεν αὐτῇ, θέλει λαληθῇ διὰ μνημόσυνόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὑπῆγεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, διὰ τὰ τὸν παραδῶσιν εἰς αὐτούς.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντες το ἑχάφησαν· καὶ ἐπεσχέθησαν τὰ τὸν δώσωσιν ἀργύρια· καὶ ἐξήτει μὲ ποῖον τρόπον ἐπιτήδειον τὰ τὸν παραδῶσιν.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν αἵματων, ὅπῃτις ἐβουάζον τὸ πάσχα, λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Ποῦ θέλεις τὰ ἐπάγωμεν τὰ ἐτοιμάσωμεν, διὰ τὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σῶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος βαστάζει ἐν σταμνίον νερόν· ἀκολουθήσατε αὐτόν.

14 Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ, εἰπῆτε εἰς τὸν οἰκοκὸρον· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι ὁ τόπος, ὅπου τὰ φάγω τὸ πάσχα μαζί με τοὺς μαθητάς μου;

15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σῶς δείξει ἐν μέγα ἀνώγειον ἐστρωμένον, ἐτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε διὰ ἡμᾶς.

16 Καὶ ἐβγήκαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦδραν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦλθε μαζί με τὸν δώδεκα.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθηντο αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σῶς λέγω, ὅτι ἓνας ἀπὸ σῶς θέλει με παραδώσει, ὁ ὁποῖος τρώγει μαζί μου.

19 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν τὰ λυπῶνται, καὶ τὰ τὸν λέγων· ὁ καθεὶς ἐκ μέρους του· Μήπως εἰμαι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήπως εἰμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος βουτῇ μαζί μου εἰς τὸ πανάκιον.

21 Ὁ δὲ Ἰὺς τοῦ ἀνθρώπου ἐπά-

γει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν· ἄλλοιμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου παραδίδεται ὁ Ἰὺς τοῦ ἀνθρώπου· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμίον, καὶ εὐλόγησε καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Αἱρετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἔπιον ἅπ' ἐκεῖνα ὅλοι.

24 Καὶ εἶπε· εἰς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου, τὸ (αἷμα) τῆς νέας διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ πολλούς.

25 Βέβαια σῶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πλεῖ ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διὰ τὸ αὐτὸ νέαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἅψ' οὐ ἔφαλαν ὅμιον, ἐβγήκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

27 Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σεῖς ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῇ διὰ ἐμὲ τούτην τὴν νύκτα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπισθῇ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὑστερον ἅψ' οὐ ἀναστήσω, θέλω σας προλάβει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν λέγει· Ἄν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὅμως ὄχι.

30 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὲ λέγω, ὅτι σήμερον, τὴν νύκτα τούτην, πρὸ τοῦ τὰ λαλήσῃ ὁ πτερινὸς δύο φοραῖς, θέλεις με ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσύτερον· Ἄν καὶ χωριάσθῃ τὰ ἀποβάτω μαζί σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Καὶ τὰ ὅμοια ἔλεγον καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῇ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθη-

τάς του· Κατίσατε ἐδῶ ὥς ὅπου νὰ προσευχηθῶ.

33 Καὶ πέραν τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μαζί του· καὶ ἄρχισε νὰ τρομάξῃ καὶ νὰ ἀδμονοῇ.

34 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἡ ψυχὴ μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· σταθῆτε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ πηγαίνων παρεκείθεν ὁλόγον, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ προσέχετο, ἄν ἦναι θυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββὰ ὁ Πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ὥς περάσῃ τὸ ποιήριον τοῦτο ἀπ' ἐμέ· ἀλλὰ ὅχι τὸ ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ, τι θέλεις σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ τοὺς εὗρισκει κοιμωμένους· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾷσαι· δὲν ἠμπούρεις μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσέχεσθε, διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σὰρξ εἶναι ἄσθενης.

39 Καὶ πάλιν ἐπῆγε, καὶ προσευχήθη, λέγων τὸν ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζων, ἤδρεν αὐτοὺς πάντες κοιμωμένους, (διότι ἦσαν τὰ ὁμακίᾶ των βεβαρημένα ἀπὸ τὸν ὕπνον,) καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸν ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς λέγει· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρχεῖ, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Σηκωθῆτε, ὥς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ παραδίδει πλησιάζει.

43 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγε τοῦτο, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τῶς δώδεκα, καὶ μαζί του πολλὸ πλῆθος μὲ μαχαίρια καὶ ξίδια, ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους.

44 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὅτι

ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, αὐτὸς εἶναι πιάσατέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον ἄσφαλως.

45 Καὶ ὅταν ἦλθε, παρευθὺς ἐπῆγε πλῆσιόν του, καὶ λέγει· Διδάσκαλε, διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησε.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβάλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του, καὶ τὸν ἐπίκωσαν.

47 Καὶ κάποιος ἀπ' ἐκείνων οὗ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἔβγαλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὡς εἰς ἓνα ληστὴν ἦλθετε μὲ μαχαίρια καὶ μὲ ξίδια νὰ μὲ πιάσητε;

49 Κάθε ἡμέραν ἤμουν μὲ σῶς εἰς τὸ ἱερόν διδάσκων, καὶ δὲν με ἐπιάσατε· ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ εκπληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφίροντες αὐτὸν, ἔφυγον ὅλοι.

51 Καὶ κάποιος νέος τὸν ἠκολούθει, περιτυλιγμένος σινδόνι εἰς τὰ γυμνά· καὶ τὸν ἐπίκωσαν οἱ ἄλλοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀγῆκε τὸ σινδόνι, καὶ ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτοὺς.

53 Καὶ ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ ἐμαρτύρησαν μαζί μὲ αὐτὸν ὅσοι αἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν, ἕως μέσῃ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο μαζί μὲ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἔξεστυνίσαι εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σάναξις ἐζήτουν μαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι· καὶ δὲν εὗρισκον.

56 Διότι πολλοὶ ψευδομαρτύροισιν ἐναντίον του· καὶ αἱ μαρτυρίαι των δὲν ἦσαν ὅμοιαι.

57 Καὶ ἐσημώθησαν κάποιοι, καὶ ψευδομαρτύρουν ἐναντίον του, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἠκούσαμεν νὰ λέγῃ· Ὅτι ἐγὼ θέλω χαλᾶσαι τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ

εις τρεῖς ἡμέρας ἄλλον ἀχειροποιή-
τον θέλω κτίσει.

59 Καὶ μὴδὲ οὕτως ἦτον ὁμοία ἡ
μαρτυρία τῶν.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν,
καὶ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε ;
γ. εἶναι αὐτὰ, τὰ ὅποια μαρτυροῦσιν
τοῦτοι ἐναντίον σου ;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν
ἀπεκρίθη τίποτε. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς
τὸν ἠρώτα, καὶ τὸν λέγει· Σὺ εἶσαι
ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ ;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἶ-
μαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν
συννεφῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἄρχισε τὰ φο-
ρέματά του, καὶ εἶπε· Τί χρεῖαν ἔχο-
μεν πλέον ἀπὸ μαρτυρίας ;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε·
τί σὰς φαίνεται ; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι
τὸν κατέκριναν ὅτι ἦναι ἄξιος θανά-
του.

65 Καὶ ἄρχισαν ἄλλοι οἱ νὰ τὸν
πτύωσι, καὶ νὰ σκεπάζωσι τὸ πρόσ-
ωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυπῶσι, καὶ
νὰ τὸν λέγωσι· Προφήτευσον. Καὶ
οἱ ὀπηρεῖται τὸν ἐκτύπησαν μετὰ ῥα-
πίσματος.

66 Καὶ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν
αὐλὴν κάτω, ἦλθε μίᾱ ἀπὸ τὰς δοῦ-
λας τοῦ Ἀρχιερέως·

67 Καὶ διὰν εἶδε τὸν Πέτρον ὅτι
ἐξεσταίνεται, ἀτόνισεν εἰς αὐτὸν, καὶ
λέγει· Καὶ σὺ μαζὶ ἦσουν μετὰ τὸν
Ἰησοῦν τὸν Ναζαρεθινόν.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη, λέγων· Δὲν
ἔξερω τί λέγεις. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω
εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς
ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ δοῦλη, διὰν τὸν εἶδε
πάλιν, ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παρη-
στεκομένους· Ὅτι τοῦτος ἀπ' αὐτοῦ
εἶναι.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἠρνήθη. Καὶ
μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παραστεκόμενοι

ἔλεγον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀληθινά
καὶ σὺ ἀπ' αὐτοῦ εἶσαι· διότι καὶ σὺ
Γαλιλαεὺς εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ
νὰ ὀρκίζε· Ὅτι δὲν ἔξερω τὸν ἄν-
θρωπον τοῦτον τὸν ὅποιον λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἐφώνησεν ὁ πε-
τεινός. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν
λόγον τὸν ὅποιον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ
πετεινός δύο φορές, θέλεις μετὰ ἁρνή-
σῃ τρεῖς. Καὶ συλλογισθεῖς, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε'· XV.

ΚΑΙ παρευθὺς τὸ πρῶτον ἐσυμβουλευ-
θησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τοὺς Πρεσ-
βυτέρους καὶ Γραμματεῖς, καὶ ὄλοντο
τὸ συνέδριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν
καὶ τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν
εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε· Σὺ
εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ; Καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε·
Σὺ τὸ λέγεις.

3 Καὶ κατηγοροῦν αὐτὸν οἱ Ἀρχ-
ιερεῖς πολλά.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν μετ-
ηρώτησε, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι
τίποτε ; ἵδε πόσα κακομαρτυροῦσιν
κατὰ σοῦ.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπε-
κρίθη τίποτε, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ Πι-
λάτος.

6 Καὶ κάθε ἑορτὴν τοὺς ἐλευθέρωνεν
ἓνα δεμένον, ὅποιον ἤθελον ζητήσῃ.

7 Καὶ ἦτον ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς
δεμένος μαζὶ μετὰ τοὺς συνεπαυραστά-
τους του, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἀποστασίαν
εἶχον κάμει φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε, καὶ ἄρχισαν
νὰ ζητῶσι (νὰ τοὺς κάμῃ) καθὼς
τοὺς ἔκαμε πάντοτε.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη
λέγων· Θέλετε νὰ σὰς ἀπολύσω τὸν
Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων ;

10 (Διότι ἤξευρεν ὅτι διὰ φόβου
τὸν ἐπαράδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς.)

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἐπαραινέσαν τὸν ὄχλον, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλλιτέρα.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ τοὺς εἶπε· Λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον λέγετε Βασίλευ τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσέ τον.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε· Καί τι κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι περισσύτερον ἔκραξαν· Σταύρωσέ τον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλων νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρπασεν εἰς τὸν λαόν, τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ τὸν ἐφραγγέλωσε, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ἔφερον μέσα εἰς τὴν αὐλήν, ἣ ὅποια εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ ἐμάζωξαν ὄχλον τὸ τάγμα.

17 Καὶ τὸν ἔνδυσαν κόκκινον φόρεμα, καὶ ἔπλεξαν στέφανον ἀνάθινον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλὴν του.

18 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν χαιρετῶσι, (Λέγοντες)· Χαῖρε, ὦ Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ τὸν ἐκτόπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ καλάμι, καὶ τὸν ἔπτυον· καὶ ἐγονάτιζον, καὶ τὸν ἐπροσκύνουν.

20 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐνέπαιξαν, τὸν ἔκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἔνδυσαν τὰ φορέματα τὰ ἰδικά του· καὶ τὸν ἔφερον ἔξω, διὰ νὰ τὸν σταυρώσωσι.

21 Καὶ ἠγγάρευον κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος διέβαινον ἀπεκεῖ καὶ ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του.

22 Καὶ ἔφερον τὸν (Ἰησοῦν) εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὁ ὁποῖος ἱερμηνεύεται, κρανίον τόπος.

23 Καὶ τὸν ἔδιδον νὰ πῇ κρασίον ἀνακατωμένον μὲ σμύρναν· ἐκεῖνος ὁμως δὲν τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρυσαν τὰ φορέματά του, καὶ ἔρριπτον λαχνούς, ποῖον ἀπ' αὐτὰ ὁ καθεὶς εἶχε νὰ πάρῃ.

25 Καὶ ἦτον ὧρα τρίτη, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας τοῦ ἦτον ἐπάνω γεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζί μὲ αὐτὸν ἐσταύρωσαν δύο ληστιάς· ἓνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.

28 Καὶ ἐτετέλεσθη ἡ γραφή, ἣ ὅποια λέγει· Καὶ ἐλογαζιάσθη μαζί μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες (ἀπὸ τὸν δρόμον) τὸν ἐβλασφημοῦν, κινούντες τὰς κεφαλὰς των, καὶ λέγοντες· Ἀλλοῖμονον, σὺ, ὁ ὁποῖος χαλῆς τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς.

30 Σῶσε τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ κατάρβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31 Ὅμοιος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιπαίζοντες ἀνέμεσόν των, μὲ τοὺς Γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλους ἰσώσεν, καὶ τὸν ἑαυτὸν του δὲν δύναται νὰ σῶσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ ἰδῶμεν καὶ νὰ πιστεῦσωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί μὲ αὐτὸν ἐσταυρωμένοι, τὸν ὠνεῖδιζον.

33 Καὶ διὰ τὸ ἐγίνεν ἔκτη ὥρα, ἐσκοτεινιάσθη ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἑννάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἑννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμὲ σαβαβαί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον (Θέλει νὰ εἰπῇ)· Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διὰ τί μὲ ἀφήκες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπαραιοῦντο ἐκεῖ, καθὼς τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Ἴδοὺ, φωνάζει τὸν Ἥλιον.

36 Καὶ ἔτρεξαν ἑνὲς ἀπ' αὐτοὺς, καὶ

ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξέων ἐν σπογγᾷ, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς καλὴν, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφῆτε· νῦν ἰδόμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἥλιος νῦν τὸν καταβάσῃ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ῥίπτων μεγάλην φωνήν, ἔξεψύχησεν.

38 Καὶ τὸ καταπίεσμα τοῦ νεοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπεπάνω εἰς κάτω.

39 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ ἐκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος ἐπαραιοῦκετο ἀπ' ἐναντίας του, ὅτι ἀφ' οὗ οὐδὲν ἐκράξεν, ἔξεψύχησεν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος τοῦτος Θεοῦ υἱὸς ἦτον.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἔβλεπον ἀπὸ μακρᾶν· μετὰ δὲ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἡ Σαλώμη.

41 Αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ἠπηρετοῦν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν μαζὶ μὲ αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ὅταν ἐβραδύωσεν ἡδὴ, (ἐπειδὴ ἦτον παρασκευῇ, ἡ ὁποία εἶναι προηγήμενα ἀπὸ τὸ σάββατον.)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀρριμαθαίαν, τίμιος βουλευτῆς, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτόλμησε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἰδυύμασεν ἂν κώλως ἀπέθανεν· καὶ ἐκέλευσε τὸν ἐκατόνταρχον, καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλῆν ὥραν.

45 Καὶ ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἐκατόνταρχον, (ὅτι ἀπέθανεν,) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ σῶμα.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἠγόρασεν ἓν σινδόνιον, καὶ κατέβασε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ ἐτόλιξε μὲ τὸ σινδόνιον· καὶ τὸ ἔβαλε μέσα εἰς τὸ μνήμα, τὸ ὁποῖον ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκόλλησε μίαν πέτραν μεγάλην ἐπάνω εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσήφ κόμισσας ποῦ βάλλεται.

Κεφ. ιε', XVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρσεν τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σαλώμη, ἠγόρασαν μυρίσματα, διὰ νῦν ἀπάγωσι νῦν τὸν ἀλείψωσι.

2 Καὶ πολλὰ πρῶτὴν τὴν πρώτην τῆς εβδομάδος ἦλθον εἰς τὸ μνήμα, ὅταν ἔβγαιεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον ἀνήμερόν των· Ποῖος θέλει μᾶς κυλίσῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀνέβλεψαν καὶ θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· ἦτον δὲ πολλὰ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸ μνήμα, εἶδαν ἓνα τέον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὸ δεξιὸν ἐνδymένος φορεσίαν λευκὴν· καὶ ἐτρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρεθὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστηθι, δὲν εἶναι ἐδῶ· Ἰδοὺ, ὁ τόπος ὅπου τὸν ἔβαλον.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπέτε εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἰς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προηγήμενά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖ, καθὼς σὰς εἶπε.

8 Καὶ ἐβγήκαν ἀμέσως, καὶ ἐφυγον ἀπὸ τὸ μνήμα· διότι τὰς ἐπίσας τρομάρα καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπεν εἰς κἀνένα τίποτε· διότι ἐφοβούντο.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέστηθι τὸ πρῶτὴν τῆς πρώτης τῆς εβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔβγαλεν ἐπὶ τὰ δαιμόνια.

10 Ἀυτὴ ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν (προηγήμενα) μαζί του, οἱ ὁποῖοι ἐλυποῦντο καὶ ἔκλαιον·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἤκουσαν ὅτι

ζῇ, καὶ οἱ τὸν εἶδεν αὐτῇ, δὲν ἐπί-
στευσαν.

12 Ἄλλ' ὅτερον φανερώθη εἰς
ἄλλο εἶδος εἰς δύο ἀπ' αὐτοῦ, οἱ
ὅποιοι ἐπὶ γαίον εἰς τὸ χωράφιον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον καὶ τὸ εἶπαν
εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὕτε ἐκεῖνους
ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἐν ᾧ ἐκάθοντο οἱ ἔνδε-
κα εἰς τὴν τράπεζαν, φανερώθη εἰς
αὐτοῦ, καὶ ὠνεῖδισε τὴν ἀπιστίαν
καὶ τὴν σκληροκαρδίαν των· οἱ δὲν
ἐπίστευσαν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι τὸν
εἶδαν ἀναστημένον.

15 Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς
ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξτε τὸ εὐ-
αγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

16 Ὅποιος πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ,
θέλει σωθῇ· καὶ ὅποιος δὲν πιστεύσῃ,
θέλει κατακριθῇ.

17 Καὶ εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι πισ-
τεύουσι, τοῦτα τὰ σημεῖα θέλουσι
ἀκολουθήσει εἰς αὐτοῦ. Εἰς τὸ
ὄνομά μου θέλουσιν ἐβγάλει δαι-
μόνια· γλώσσας θέλουσι λαλήσει
νέας.

18 Ὀφίδια θέλουσι πιάσει· κῆν
φαρμάκι θανάσιμον πίωσι, δὲν θέ-
λει τοὺς βλάψει· ἐπάνω εἰς ἄρρώσ-
τους θέλουσι βάλει τὰς χεῖρας των,
καὶ θέλουσιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀφ' οὗ τοὺς
εἶπε τὰ λόγια τοῦτα, ἀνελήφθη εἰς
τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγαίνοντες ἐκρυ-
ξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον, συνερ-
γούντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιούντος
τὸν λόγον διὰ μέσου τῶν σημείων, τὰ
ὅποια τοὺς ἠκολούθησαν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ἘΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπιχειρήσθησαν νὰ
βάλωσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν τῶν
πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐπληροφόρη-
θημεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαράδωκεν ἐκεῖ-
νοι, οἱ ὅποιοι τὰ εἶδαν μετὰ τὰ ὁμμάτια
των ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔγιναν ὑπη-
ρέται τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη εὐλογον καὶ εἰς ἐμὲ, ὁ
ὅποιος ἠκολούθησα ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν μετὰ ἀκριβίαν, ὡς κράτιστε Θεόφι-
λε, νὰ σὲ τὰ γράψω καθαξῆς.

4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέβαιον ἐκεῖ-
νων τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια εἰδι-
δάχθης.

5 Εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κῆποιος

ἱερεὺς, τὸ ὄνομά του Ζαχαρίας, ἀπὸ
τὴν ἑφημερίαν τοῦ Ἀβιά· καὶ ἡ γυ-
νὴ του ἦτον ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ
Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ἑλι-
σάβει.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἔμ-
προσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπεριπατοῦν
εἰς ὅλας τὰς παραγγέλλας καὶ δικαι-
ώματα τοῦ Κυρίου ἀπταιστοί.

7 Καὶ δὲν ἔχον παιδίον, διότι ἡ
Ἑλισάβει ἦτον στείρα, καὶ οἱ δύο
ἦσαν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν
των.

8 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν
τάξιν τῆς ἑφημερίας του ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατεί-
ας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ, ἐμβαίῳ εἰς
τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ἰδὼν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦγον ἔξω καὶ ἐπροσεύχετο εἰς τὴν ὄψιν τοῦ θυμῆματός.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, στεκόμενος ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμῆματος.

12 Καὶ ἀπ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ζαχαρίας, ἐταράχθη, καὶ φόβος μέγας ἐπέσκειν εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπε· Μὴ φοβεῖσθαι, Ζαχαρία· διότι ἠκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σου ἡ Ἐλισάβετ θέλει σὲ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλεῖσαι τὸ ὄνομά του Ἰωάννην.

14 Καὶ θέλει σὲ εἶναι χαρὰ καὶ ἀγαλλίας, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ εἰς τὴν γέννησίν του.

15 Διότι θέλει εἶναι μέγας ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ κρασίον καὶ σίκερα νὰ μὴ πῇ· καὶ θέλει γεμισθῇ ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου, ἀκόμη ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του.

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον τῶν Θεῶν τῶν.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ἔμπροσθέν του μὲ πνεῦμα καὶ δύναμιν ἡλίου, καὶ θέλει γυρίσει τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ παιδιά, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, νὰ κατασκευάσῃ λαὸν ἔτοιμον εἰς τὸν Κύριον τῶν Θεῶν.

18 Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ γνωρίσω τοῦτο; διότι ἐγὼ εἰμὶ γέρων, καὶ ἡ γυνὴ μου περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος παρυστάσκωαι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάλην νὰ λαλήσω εἰς σὲ, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω τοῦτο.

20 Καὶ ἰδοὺ, θέλεις εἶσθαι βουβός, καὶ δὲν θέλεις ἠμπορεῖσαι νὰ λαλήσῃς, ὥς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅταν γίνωσι τοῦτα· διότι δὲν ἐπιστεύσας εἰς τὰ

λόγια μου, τὰ ὅποια θέλουσι τελεωθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῶν.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἀνέμενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ὅτι ἔμεινε τόσον καιρὸν μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ διὰν ἐβγῆκε δὲν ἰδόναιτο νὰ τοὺς λαλήσῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ αὐτὸς τοὺς ἔνευε· καὶ ἀπέμεινε ἄλαλος.

23 Καὶ διὰν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας του, ὑπήγεν εἰς τὸν οἶκον του.

24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ του· καὶ ἐκυρε τοὺς ἑαυτὸν τῆς πέντε μῆνας, καὶ ἔλεγεν·

25 Ὅτι οὕτω μὲ ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὰς ἡμέρας διὰν ἐπέβλεψεν εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ ἐβγάλῃ τὸ ὄνειδος μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὀποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἁφῶβωνισμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ διὰν ἐστήλην ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· σὺ εἶσαι ἐδολογημένη ἀνήμεσον εἰς τὰς γυναῖκας.

29 Καὶ ἐκείνη διὰν τὸν εἶδεν ἐσυγχύσθη εἰς τὰ λόγια του· καὶ ἐσκέλετο, ὅπως εἶναι ὁ χαιρετισμὸς τοῦτο.

30 Καὶ τὴν λέγει ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθαι, Μαριάμ· διότι ἦρδες χάριν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

31 Καὶ θέλεις ἐγγαστριωθῇ, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις καλεῖσαι τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

32 Αὐτὸς θέλει εἶναι μέγας, καὶ θέλει καλεσθῇ Ὑἱὸς Ὑψίστου· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸν δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς του.

33 Καὶ θέλει βασιλεῦσαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεῖα του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει εἶναι τοῦτο, ἐπειδὴ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ τὴν εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μέλλει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ σέ ἅγιον, θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, συνέλαβε καὶ αὐτὴ ὡς εἰς τὸ γήρας τῆς· καὶ τοῦτος ὁ μὴν εἶναι ὁ ἔκτος τῆς ἐγκυοσύνης αὐτῆς· ἡ ὅποια ἦτον στείρα.

37 Διότι εἰς τὸν Θεὸν κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε ἡ Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δοῦλη τοῦ Κυρίου· ὡς μὲ γένη κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐσηκώθη ἡ Μαριάμ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ βουνῶδη μὴ βίαν, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμῆκε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ οἱε ἤκουσαν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησεν τὸ βρόχος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ ἐξεφώνησε μὲ φωνὴν μεγάλην, καὶ εἶπεν· Ἐδόξημένῃ εἶσαι ὡς ἀνάμεσα εἰς τὰς γυναῖκες, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου εἰς ἐμέ;

44 Διότι εὐθὺς ἀπ' οὗ ἤλθεν ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ ὦτιά μου, τὸ βρόχος ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς χαρὰς του μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ μακαρία εἶναι ἐκεῖνη ἡ

ὅποια ἐπιστεύσεν· διότι θέλουναι τελευθῇ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐλαλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε ἡ Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινότητα τῆς δούλης του· καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ τώρα θέλουναι μὲ μακαρίζει ὅτι σὶ γενεαί.

49 Διότι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμὲ μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομα του εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶναι ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν φοβοῦνται.

51 Ἐκάμε δύναμιν μὲ τὴν χεῖρα του· διεσκόρπισεν τοὺς ὑπερηφάνους, μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.

52 Ἐκατέβαλε δυνάστης ἀπὸ τοῦ θρόνους των, καὶ ὤκωσε ταπεινοὺς·

53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασε μὲ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀπεδιώξεν ὀστερημένους·

54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδίον του, νὰ ἐνθουμηθῇ τὴν ἐλεημοσύνην του,

55 (Καθὼς ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα του,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριάμ ἔμεινε μαζί μὲ τὴν Ἐλισάβετ ὥς τρεῖς μῆνας· καὶ ὕστερον ἐγύμνασεν εἰς τὸν οἶκον τῆς.

57 Καὶ ἐκπληρώθη ὁ καιρὸς τῆς Ἐλισάβετ τοῦ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονές τῆς καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς, διὰ ἐμμεγαλυνε ὁ Κύριος τὸ ἔλεος του δι' αὐτήν· καὶ τὴν ἐσυχαίζοντο.

59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλθον νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ τὸ ὀνόμαζον, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ του, καὶ εἶπε· Ὁχι· ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῇ.

61 Καὶ τὴν εἶπον· ὅτι κήρυξες δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὃ ὅποιος καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.

62 Καὶ ἔνευον εἰς τὸν πατέρα του, εἰ θέλει νὰ τὸν καλέσωσι.

63 Καὶ ἐξήγησε μιναχιδίων, καὶ ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα του. Καὶ ἔθαψαν ὅλοι.

64 Καὶ παρενθὺς ἠρραῖχθη τὸ στόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσα του καὶ ἔλλαλει καὶ θνέει τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἐπλάσεν ὅλους ὅσοι ἐκατοίκουν τριγύρω των· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὅσα τῆς Ἰουδαίας ἐδιαλαλοῦντο ὅλα τὰ λόγια τοῦτα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλον μέσα εἰς τὴν καρδίαν των ὅσοι τὰ ἤκουσαν· καὶ ἔλεγον· Τί ἄρα θίλλει εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτό.

67 Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐγεμισθὴ ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου· καὶ ἐπροφήτευσεν, λέγων·

68 Ὡς εἶναι εὐλογημένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐλότρωσεν τὸν λαόν του,

69 Καὶ μᾶς ἀνέστησεν δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς του,

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων προφητῶν του, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν αἰώνων,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦς μας, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὧν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μᾶς μισοῦσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης·

73 Κατὰ τὸν ὄρκον τὸν ὅποιον ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸν πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰς χειρὰς τῶν ἐχθρῶν μας, διὰ νὰ τὸν λατρεύωμεν χωρὶς φόβου,

75 Μὲ ἁγιοσύνην καὶ δικαιοσύνην ἐμπροσθέν του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ σὺ, παῖδιον, θέλεις καλεῖσθαι προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θέλεις παῖγει ἑμπαρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ ἐταιμάσῃς τὰς ὁδοὺς του,

77 Νὰ δώσῃς γινώσκιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦ μας, μετὰ τὴν ὅποιαν μᾶς ἐπέσκεψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλῶν·

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κάθηται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου, νὰ ἰσχύσῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ειρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ᾤξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὰς ἐρημίας, ὥς τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅποιαν ἐπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, καὶ ἐβγήκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφθῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 (Αὐτὴ ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἔγινεν αὐθεντεῦντος τοῦ Κυρηναίου τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγαινον ὅλοι νὰ ἀπογραφθῶσιν, ὃ καθείς εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὅποια καλεῖται Βηθλεὲμ, (διότι αὐτὸς ἦτον ἀπὸ τὸν οἶκον καὶ ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαβὶδ.)

5 Νὰ ἀπογραφθῇ μαζὶ μετὰ τὴν Μαριὰμ τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀφ' Ἀβραάμ· μένην διὰ γυναῖκα του, ἡ ὅποια ἦτον ἐγγαστρωμένη.

6 Καὶ ἐν ᾧ ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννηθῇ αὐτὴ.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλει, καὶ τὸν ἐπλάγιασεν εἰς τὴν φάτνην· διότι δὲν εἶχον αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ ἐκκοδᾶν αὐτόν.

8 Καὶ βοσκοὶ ἦσαν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, οἱ ὁποῖοι ἤμενον ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαττον τὴν ὑπόστασιν τοῦ ποιμανιῶν των.

9 Καὶ παρעυθὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρω των· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· διότι ἰδοὺ, σὰς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἣ ὅποια θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11 Διότι σὰς ἐγεννήθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, σωτήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς Κύριος.

12 Καὶ τοῦτο θέλει σὰς εἶναι τὸ σημεῖον· ὅτι θέλετε εὐρεῖ βορέφους τυλιγμένον, νὰ κείται εἰς τὴν φάτνην.

13 Καὶ παρעυθὺς μαζὶ μὲ τὸν ἄγγελον εὐρέθη πλήθος στρατεύματος οὐρανίου, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἅψ' οὐ ἐπέρασαν ἅπ' αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ βοσκοὶ εἶπον ἀνάμυσόν των· Ἄς ἐπάγωμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ, νὰ ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅπου ἔγενε, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ὑπῆγαν ὀλίγωρα, καὶ εὐρήκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βορέφους κείμενον εἰς τὴν φάτνην.

17 Καὶ ἅψ' οὐ εἶδαν, εὐφρόμησαν τὸν λόγον ὁ ὁποῖος τοὺς ἐλαλήθη διὰ τὸ παιδίον τοῦτο.

18 Καὶ οἱ οἶον ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἐθαύμασαν εἰς ἐκείνα τὰ ὅποια τοὺς εἶπαν οἱ βοσκοί.

19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττε τοῦτα ὅλα τὰ λόγια, βάλλουσα τα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἐγύρισαν, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεόν διὰ ὅσα ἔβη ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς τοὺς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν ὁκτὼ ἡμέραι νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, τὸ ἀνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ἀνόμασεν ὁ ἄγγελος, πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, ἔφερον αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παραστήσωσιν εἰς τὸν Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· Ὅτι καθὲν ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν Θεόν·)

24 Καὶ νὰ δώσωσι θυσίαν, καθὼς λέγεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, Ἐν ζευγάρῳ τρυγόνων, ἡ δὲ περισσεύουσα.

25 Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν καιρὸν ἦσαν ἀνθρώπος τις εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά του Συμεὼν· καὶ ὁ ἀνθρώπος τοῦτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβής, καὶ ἐπρόσμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευμένον ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅτι δὲν ἤθελεν ἰδεῖ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν κινούμενος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος· καὶ ἐν ᾧ ἔμβασαν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τώρα ἐλευθερώσεις τὸν δοῦλον σου, Κύριε, με εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου·

30 Διότι τὰ ὀμμάτιά μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὁποῖον ἐτοίμασες ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Ὡς νὰ φαίτοσι τὰ ἔθνη, καὶ δάξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ

ἐθαύμαζον εἰς ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτόν.

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα του· Ἰδοὺ, τοῦτος κατὰ τὴν πίστιμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐναντιοῦται.

35 (Καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σοῦ τῆς ἰδίας θέλει περάσει ἔμφρων·) διὰ τὸ ἀποσκευασθῶσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ ἦτον Ἄννα ἡ προφῆτις, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀμνουνὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ· καὶ αὐτὴ περασμένη πολλῶν χρόνων, ἡ ὁποία ἐζησεν ἐπὶ χρόνους μὲ ἀνδρα ἅψ' οὗτο ὑπανδρεύθη.

37 Καὶ αὐτὴ ἦτον χήρα ἕως ὀγδοήκοντα τεσσάρων χρόνων, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τοῦ ἱερῶν, λατρεύουσα τὸν Θεὸν νόκτα καὶ ἡμέραν μὲ νηστείας καὶ μὲ δεήσεις.

38 Καὶ αὐτὴ ἤλθεν ἐκείνην τὴν ὥραν καὶ ἀνταποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀνέμενον λότρωναι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ἅψ' οὐ ἐτελείωσαν ὅλη ἐκείνη, τὰ ὅποια εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὁπισθὰ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν των τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἠέξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐγέμιζετο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἐπήγαγον οἱ γονεῖς του κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο δώδεκα χρόνων, ἀνέβησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνθήκεν τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ ἅψ' οὐ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐγύριζον ἐκεῖνοι, ἀπέμεινε τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ του δὲν τὸ ἔγνωσαν.

44 Αἰσιχόμενοι δὲ ὅτι εἶναι μὲ τὴν συναθίαν, ἤλθον μιᾶς ἡμέρας δρόμον· καὶ τὸν ἀνέζητουν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὗρηκαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυρεόμενοι ἐν τῇ.

46 Καὶ ἅψ' οὐ ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὗρηκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου ἐκάθετο ἀνάμεσον εἰς τοὺς διδάσκαλους, καὶ τοὺς ἤκουε, καὶ τοὺς ἠρώτα.

47 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γνώσιν του καὶ εἰς τὰς ἀποκρίσεις του.

48 Καὶ καθὼς τὸν εἶδαν, ἐθαύμασαν· καὶ τὸν λέγει ἡ μήτηρ του· Τέκνον μου, διατί μας ἐκαρπες οὕτω; Ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ἐνποιήμενοι σὲ ἐγυρεόμενοι.

49 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοῖς· Διατί μὲ ἐγυρεῖτε; δὲν ἤξετέρετε ὅτι κάμνει χρεία τὸ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρὸς μου;

50 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐννόησαν τὸν λόγον τὸν ὁσίων τοὺς εἶπε.

51 Καὶ κατέβη μαζί τους, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ ὁσιεύσαστο εἰς αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ταῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροχώρει εἰς σοφίαν καὶ εἰς ἰσχύαν, καὶ εἰς χάριν ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αἰθεντίας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, διὰν αἰθέρτευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰουδαίας καὶ Τραχανιτίδος χώρης, καὶ ὁ Αὐσανίας τετράρχης τῆς Βελήνης,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα, καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ

εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, εἰς τὴν ἐρμῆον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς ὕλην τὴν περιχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετάνοιαν εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

4 Κυβὸς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος λέγει· Φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἔρημον· Ἔστω, μᾶστατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμψατε ἵππους τοῦ δρόμου ἰου.

5 Κάθε χάσμα θέλει γεμισθῇ, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸν θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ σιγαλὰ θέλουσιν ἰσμοθῇ, καὶ οἱ ὑψηροὶ ὄρημοι θέλουσι γένεαι ὀρεοὶ.

6 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους οἱ ὅποιοι ἔβγαινον νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδιά τῶν ἐχιδνῶν, τίς σὰς ἔδειξε νὰ φάγητε ἀπὸ τὴν ὄργην ἢ ἀπὸ τίνα μέλλει νὰ ἐλθῇ;

8 Κάμψατε λοιπὸν καρποὺς ἄξιους τῆς μετάνοιαν· καὶ μὴν ἀρχίζετε νὰ λέγητε εἰς τὸν ἐκνιόν σας· Ἡμεῖς ἔχομεν παιτέρα τὸν Ἀβραάμ. Διότι σὰς λέγω, οἱ ὅτι ὁ Θεὸς δύναιται ἀπὸ τὰς πέτρας τοῦτας νὰ ἐξασπύσῃ παιδιά εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ ἰδοὺ, τὸ πελέκυ εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κείνου· κάθε δένδρον λοιπὸν ὅπου δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν λοιπὸν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τοῖς· Ὅποιος ἔχει δύο φορέματα, ἃς δώσῃ τὸ ἓν εἰς ἐκεῖνον ὅπου δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἃς κάμῃ καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει φαγητὰ.

12 Καὶ ἦλθον καὶ οἱ τελῶναι νὰ βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Τίποτε περισσώτερον μὴ ζητεῖτε ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.

14 Καὶ τὸν ἠρώτησαν καὶ οἱ στρατιῶται, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν; Καὶ τοὺς εἶπε· Κανένα μὴ ἐνοχλήσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ νὰ εἰσθε εὐχαριστοῦμενοι εἰς τοὺς μισθοὺς σας.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἐπρόσμενον ὁ λαὸς, καὶ ἐδιωλογίζοντο ὅλοι μετὰ τοὺς διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἤθελεν εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σὰς βαπτίζω με νερόν· ὅμως ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποῦ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ἰσάριον τῶν ὑποδημάτων του· αὐτὸς θέλει σὰς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον, καὶ με πῦρ.

17 Εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν χεῖρα εἶναι τὸ φανάριον καὶ θέλει καθαρίσει τὸ αἰμάτιόν σου· καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριον εἰς τὴν ἀποθήκην του, καὶ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαῦσαι με φωτίαν ἢ ὅποιον δὲν σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρακινῶν εὐαγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐπειδὴ ἐλέγχετο ἀπ' αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακὰ, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

21 Καὶ οἱ ἐβαπτίζετο ὅλος ὁ λαὸς, ἐβαπτίσθη καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐν ᾧ ἐπρόσεύχετο, ἠκολούθησαν οἱ ὀδρανοὶ.

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη με σωματικὸν εἶδος, ὡς ἂν περυσινέρι, ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ὁ ὁποῖος ἔλεγε· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς σὲ ἀγαπῶμαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὡς ἂν νὰ ἀρχίζε τριάντα χρόνους, καὶ ἦτον (κυβὸς ἐνομίζετο) υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἠλὶ.

24 Καὶ ὁ Ἠλὶ τοῦ Ματθᾶ· καὶ ὁ Ματθᾶ τοῦ Λευὶ· καὶ ὁ Λευὶ τοῦ

Μελχι· και ὁ Μελχίς τοῦ Ἰαννά·
και ὁ Ἰαννάς τοῦ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ματθαίου·
και ὁ Ματθαίας τοῦ Ἀμώς· και ὁ
Ἀμώς τοῦ Ναοὺμ· και ὁ Ναοὺμ τοῦ
Ἑσλὶ· και ὁ Ἑσλὶς τοῦ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαάθ· και
ὁ Μαάθ τοῦ Ματθαίου· και ὁ Ματ-
θαίας τοῦ Σεμεὶ· και ὁ Σεμεὶς τοῦ
Ἰωσήφ· και ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἰούδα.

27 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννᾶ· και
ὁ Ἰωαννᾶς τοῦ Ῥηά· και ὁ Ῥηᾶς
τοῦ Ζοροβάβελ· και ὁ Ζοροβάβελ τοῦ
Σαλαθιήλ· και ὁ Σαλαθιήλ τοῦ Νηρί.

28 Καὶ ὁ Νηρὶς τοῦ Μελχι· και ὁ
Μελχίς τοῦ Ἀδδί· και ὁ Ἀδδὶς τοῦ
Κωσάμ· και ὁ Κωσάμ τοῦ Ἐλμωδάμ·
και ὁ Ἐλμωδάμ τοῦ Ἡρ.

29 Καὶ ὁ Ἡρ τοῦ Ἰωσή· και ὁ Ἰω-
σής τοῦ Ἐλιέζερ· και ὁ Ἐλιέζερ τοῦ
Ἰωρεὶμ· και ὁ Ἰωρεὶμ τοῦ Ματθά-
ται· και ὁ Ματθάται τοῦ Λευί.

30 Καὶ ὁ Λευὶς τοῦ Συμεὼν· και ὁ
Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· και ὁ Ἰούδας τοῦ
Ἰωσήφ· και ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωάναν·
και ὁ Ἰωάναν τοῦ Ἐλιακίμ.

31 Καὶ ὁ Ἐλιακίμ τοῦ Μελεῖ· και
ὁ Μελεὶς τοῦ Μαϊνάν· και ὁ Μαϊνάν
τοῦ Ματθαθά· και ὁ Ματθαθάς τοῦ
Ναθάν· και ὁ Ναθάν τοῦ Δαβὶδ.

32 Καὶ ὁ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαὶ· και ὁ
Ἰεσσαὶ τοῦ Ὡβηδ· και ὁ Ὡβηδ τοῦ
Βοὺζ· και ὁ Βοὺζ τοῦ Σαλμών· και
ὁ Σαλμών τοῦ Ναασσών.

33 Καὶ ὁ Ναασσών τοῦ Ἀμιναδάβ·
και ὁ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀράμ· και ὁ
Ἀράμ τοῦ Ἐσρώμ· και ὁ Ἐσρώμ τοῦ
Φαρίς· και ὁ Φαρίς τοῦ Ἰούδα.

34 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβ· και
ὁ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαάκ· και ὁ Ἰσαάκ
τοῦ Ἀβραάμ· και ὁ Ἀβραάμ τοῦ
Θάβρη· και ὁ Θάβρης τοῦ Ναχώρ.

35 Καὶ ὁ Ναχώρ τοῦ Σαροῦχ· και
ὁ Σαροῦχ τοῦ Ραγαῦ· και ὁ Ραγαῦ
τοῦ Φαλέκ· και ὁ Φαλέκ τοῦ Ἐβερ·
και ὁ Ἐβερ τοῦ Σαλά.

36 Καὶ ὁ Σαλᾶς τοῦ Καϊνάν· και ὁ
Καϊνάν τοῦ Ἀφραζάδ· και ὁ Ἀφ-

ραζάδ τοῦ Σήμ· και ὁ Σήμ τοῦ Νῶε·
και ὁ Νῶε τοῦ Ἀμέχ.

37 Καὶ ὁ Ἀμέχ τοῦ Μαθουσάλα·
και ὁ Μαθουσάλας τοῦ Ἐνῶχ· και ὁ
Ἐνῶχ τοῦ Ἰάρεδ· και ὁ Ἰάρεδ τοῦ
Μαλελεήλ· και ὁ Μαλελεήλ τοῦ
Καϊνάν.

38 Καὶ ὁ Καϊνάν τοῦ Ἐνῶς· και ὁ
Ἐνῶς τοῦ Σήθ· και ὁ Σήθ τοῦ
Ἀδάμ· και ὁ Ἀδάμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γεμᾶτος ἀπὸ Πνεύμα
ἁγίου ἐγένισεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην·
και ἐφέρετο διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος
εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν διάβο-
λον σαράντη ἡμέρας· και τίποτε δὲν
ἔφαγεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· και
ἂφ' οὗ ἐτελεύθησαν αὐταὶ αἱ ἡμέραι,
ὥστερον ἐπειράσκει.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος·
Ἄν εἴσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπέ εἰς τὴν
πέτραν ταύτην καὶ γένη ψωμίον.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, και εἶπεν
εἰς αὐτόν· Εἶναι γεγραμμένον, δι-
ὸχι μόνον μὲ ψωμίον θίλει ζήσει ὁ ἄν-
θρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναβάζων αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ἓν ὑψηλὸν ὄρος, τὸν ἑίδειξεν ὅλας
τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου εἰς μίαν
στιγμὴν καιροῦ.

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ διάβολος·
Θέλω σὲ δώσει ταύτην τὴν ἐξουσίαν
ὅλην, και τὴν δόξαν των· διότι εἰς
ἐμὲ παραδόθη, και εἰς ὅποιον θέλω,
τὴν δίδω.

7 Ἐὰν σὺ λοιπὸν προσκυνήσῃς ἐμ-
προσθέν μου, θέλουν εἶναι ὅλα ἐν-
τά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, και τὸν
εἶπε· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
διότι εἶναι γεγραμμένον· Θίλεις
προσκυνήσῃς τὸν Κύριον τὸν Θεόν
σου, και αὐτὸν μόνον θίλεις λατρεύ-
σει.

9 Καὶ ἔφερεν αὐτόν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ, και τὸν ἔστησεν ἐπάνω εἰς

τὴν ἄκραν τοῦ ἱερῶν· καὶ τὸν εἶπεν·
Ἐάν τις εἴδῃς τὸν Θεόν, ὅψῃς
τὸν ἑαυτὸν σου ἀπεδῶ κάτω·

10 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι
θέλει προσιάξει τοὺς ἀγγέλους του
διὰ σέ, νὰ σέ διαφυλάξωσι·

11 Καὶ νὰ σὲ φέρωσιν ἐπάνω εἰς
τὰς χεῖρας των, διὰ νὰ μὴ σκοιτάψῃς
ποτέ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου·

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτόν· Ἐλαλήθη· Δὲν θέ-
λεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου·

13 Καὶ ἄφ' οὗ ἐτελείωσε κάθε πει-
ρασμὸν, ὃ διάβολος ἐμακρόνθη ἀπ'
αὐτόν ὥς καιρὸν·

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· καὶ φήμη ἐβγῆκεν εἰς ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν περὶ αὐτοῦ·

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰς
συναγωγὰς των, δοξαζόμενος ἀπὸ
ὅλων·

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, ἐκεῖ
ὅπου ἦτον ἀναθραμμένος· καὶ ἐμβῆκε
κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὴν ἡμέραν
τοῦ σαββάτου, εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ·

17 Καὶ τὸν ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγων
τὸ βιβλίον, εὗρεκε τὸν τόπον ὅπου
ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπ' ἐμὲ
εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· καὶ
μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς
πτωχοὺς, νὰ λατρεύω ἐκεῖνους οἱ
ὅποιοι ἔχουσι καρδίαν συντριμμένην,
νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αιχ-
μαλώτους, καὶ ἀνάβλεψιν εἰς τοὺς
τυφλοὺς, νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν
τοὺς πληγωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χάρον Κυρίου δεκ-
τόν·

20 Καὶ σφάλισας τὸ βιβλίον, καὶ
δίδων το εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἐκά-
θισε· καὶ τὰ ὁμαῖα ὅλων οἱ ὅποιοι
ἦσαν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀνέμεινον
εἰς αὐτόν·

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ὅτι

σήμερον ἐτελείωθη ἡ γραφή αὐτὴ εἰς
τὰ ὦτα σας·

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτύρουν εἰς αὐτόν,
καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὰ λόγια τὰ χα-
ριτωμένα τὰ ὅποια ἐβγαίνον ἀπὸ τὸ
στόμα του, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι
τοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξάπαν-
τος θύλεις μὲ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν
τούτην· Ἱατρὲ, θεράπευσον τὸν ἑαυ-
τόν σου· δοῦν ἡκούσαμεν δι' ἐγιναι
εἰς τὴν Καπερναοὺμ, κάμε τα καὶ
ἐδῶ εἰς τὴν πατριδα σου·

24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι
κάνεις προφήτης δὲν εἶναι δεκτός εἰς
τὴν πατριδα του·

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σὺς λέγω, πολ-
λαὶ χῆραι ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ
Ἠλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε
ἐσφαλίσθη ὁ οὐρανὸς τοῖς ἡμίσειαι χρό-
νοις, εἰς τόσον ὅστε ἔγινε μεγάλη
πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν·

26 Καὶ εἰς κῆρυμιν ἀπ' αὐτὰς δὲν
ἐστάλη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς Σάρπειν
τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήραν·

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὰς
ἡμέρας τοῦ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου
εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ κῆνεις
ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ
Νεεμὰν ὁ Σῦρος·

28 Καὶ ὅλοι ἐγεμίσθησαν ἀπὸ θυ-
μὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀκούοντες τὰ
λόγια ταῦτα·

29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ τὸν ἐδίωξαν
ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ τὸν ὑπῆγαν
ἕως εἰς τὸ ὄφρυδιον τοῦ ὄρους, εἰς τὸ
ὅποιον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη,
διὰ νὰ τὸν κατακρημίσωσι·

30 Αὐτὸς ὅμως ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν
μέσσην των, καὶ διέβη·

31 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καπερνα-
οὺμ, ἡ ὅποια εἶναι πόλις τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὰ
σάββατα·

32 Καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὴν διδασχὴν
του· διότι τὰ λόγια του ἦσαν ἐξου-
σιαστικά·

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον

ἄνθρωπος τις ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώνησε μὲ μεγάλην φωνήν.

31 Καὶ εἶπεν· ὦ Ἰησοῦ Ναζαρενέ, τί ἔχεις ἐνέ κένος με ἡμᾶς; ἤλθες ἐνέ μᾶς χαλᾶσαι; Ἰεζούου ποῖος εἶναι ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔσθλα ἀπ' αὐτόν. Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρριψεν εἰς τῆς μέσης, καὶ ἐβγήκεν ἀπ' αὐτόν, καὶ διὲν τὸν ἐβλαψε τελείως.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἐπίασαν ὅλους· καὶ συνωμίλουν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, ὅτι με ἐξουσίαν καὶ δύναμιν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ἐβγαίνουνσι;

37 Καὶ ἡ φήμη τοῦ ἐβγήκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώρου.

38 Καὶ σηκονόμενος ἀπὸ τὴν συναγωγῆν, ἐβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος· καὶ ἦπενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλης θερμῆς· καὶ ἐπαρκαλέσάν τον δι' αὐτήν.

39 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐσιτάθη ἐπάνω της, καὶ ἐπρόσταξε τὴν θερμὴν, καὶ τὴν ἀφῆκε· καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη καὶ τοὺς ὀπηρέται.

40 Καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀσθενημένους ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας, τοὺς ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐβαλε ἐπάνω εἰς καθένα τὰς χεῖρας του, καὶ τοὺς ἰάτρεισε.

41 Καὶ ἐβγαίνουν καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ με ὀργὴν τὰ ἐπρόσταξε, καὶ ὅλν τὰ ἄφινε ἐν ἡλώσιν, ὅτι ἤξευραν πῶς εἶναι αὐτοῦς ὁ Χριστὸς.

42 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐβγήκε καὶ ὑπῆγεν εἰς ἓνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρουν, καὶ ἦλθον εἰς ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμπόδισαν τοῦ ἐνέ μὴ πηγαῖν ἀπ' αὐτοῦς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅτι

καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κήρυττε χάριτα καὶ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· διότι διὰ τοῦτο ἐστὶν ἔσθλα.

44 Καὶ ἐκέρυττεν εἰς τὰς συνχωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε ἐν ἀκοίῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοῦς ἐστέκετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ.

2 Καὶ εἶδε διὰ πλοῖα τὰ ἑσπῶτα ἐστέκοντο εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὰ πλοῖα, ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβήκεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖα, τὸ ὅποιον ἦσαν τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρκαλέσας ἐν ἀπομακρόνῃ ὄλγον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδουσκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ πλοῖον.

4 Καὶ διὰν ἔπαινε ἐν ἡλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· Πήγαινε εἰς τὰ βαθύτερα, καὶ ῥίψατε τὰ δίκτυά σας ἐνέ ψαρεύσητε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, καὶ διὲν ἐπιείσαμεν τίποτε· πλὴν ἰώρα με τὸν λόγον σου θέλω ῥίψαι τὰ δίκτυον.

6 Καὶ διὰν ἔκαμαν τοῦτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ὡμαρίων· ὥστε τὸ δίκτυόν των ἐσχίζετο.

7 Καὶ ἔνευσαν εἰς τοὺς συνιρόφους των οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, ἐνέ ἔλθωσι ἐνέ τοὺς βοιθῆωσι· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγένισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα ὥστε ἐβυθίζοντο.

8 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, εἶπεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Κύριε, ἔσθλα ἀπ' ἐνέ, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Ἐπιβή τὸν τρομάρα ἐπίσας (τὸν Πέτρον,) καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί του, διὰ τὸ ψάρευμα τῶν ὀψαρίων τὰ ὅποια ἐπλάσαν.

10 Ὅμοιος καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβε-

δαλου, οἱ ὅποιοι ἦσαν σύντροφοι μετὰ τὸν Σίμωνα. Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· Μὴ φοβεῖσαι· ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρὸς θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανούς.

11 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγαλὼν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, ἀφῆκεν ὁ δα, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν ᾧ ἦτον αὐτὸς εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἀνθρώπος τις γεμάτος ἀπὸ λέπρας· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν παρακαλεῖ, λέγων· Κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπλώσει τὴν χεῖρα του, καὶ τὸν ἐπίεισε, καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρισθῇ. Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπαράγγειλε νὰ μὴ εἰπῇ εἰς κἀνένα τίποτε· ἀλλὰ πηγαίνων, δεῖξέ τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον σου διὰ τὸν καθαρισμὸν σου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη του διεδίδετο περὶ πάντας· καὶ ἑλθόντες οἱ ἄλλοι πολλοὶ νὰ ἀκούσῃ, καὶ νὰ ἰατρευθῶνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των.

16 Αὐτὸς ὁμοίως ἐπαρამέριζεν εἰς ἱερῆας, καὶ ἐπροσεύχετο.

17 Καὶ ἔγινε μία τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθοντο οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ κάθε τόπου τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς τὸ νὰ ἰατρεύωται αὐτοί.

18 Καὶ ἰδοὶ, (ἔρχονται) ἄνδρες φέροντες ἐπάνω εἰς κραββάτιον ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος ἦτον παράλυτος· καὶ ἐζήτηνον νὰ τὸν ἐμβάσωσι μέσα, καὶ νὰ τὸν βάλωσιν ἐμπροσθεν του.

19 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὔρον ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν ἐμβάσωσι, διὰ τὸν ὄχλον, ἀνέβηκεν ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὸν ἐκατέβασαν

μαζὶ μετὰ τὸ κραββάτιον εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐβάλαν τὸν ἐμπροσθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παράλυτον· Ἄνθρωπε, σὲ εἶναι συγχωρημένοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἄρχισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ διαλογίζονται, καὶ νὰ λέγωσι· Τίς εἶναι τοῦτος ὁ ὅποιος βλασφημεῖ; τίς δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίαν, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμούς των, ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ εἰπῇ τις· Σὲ εἶναι συγχωρημένοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἰπῇ· Σήκω ἐπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῇτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (εἶπε εἰς τὸν παράλυτον)· Σὲ λέγω, σήκω, καὶ σηκόνων τὸ κραββάτιόν σου, ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παρευθὺς ἠσηκώθη ἐμπροσθεν των, καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖνο μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐκείναι, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του, εὐχαριστῶν τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτόρμαξαν ὅλοι, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγεμίσθησαν ὅλοι ἀπὸ φόβου, λέγοντες· Ὅτι σήμερον εἶδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὑστερον ἐβῆκεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἵνα τελῶνην, τὸ ὄνομα τοῦ Λεὼν, ὁ ὅποιος ἐκάθητο εἰς τὸ τελῶνιον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφῆκεν ὁ δα, ἔσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λεὼν τὸν ἔκαμε μεγάλην δεξιῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν του· καὶ ἦτον ὄχλος πολλὸς τῶν τελωνῶν, καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ αὐτούς.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς των καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθη-

τάς του, καὶ ἔλεγον· Διὰ τί τρώγῃτε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Οἱ ὄντινές δὲν χρειάζονται ἱατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι ἁγῶστοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἤλθον νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ κίμνουσι δεήσεις, καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως· καὶ οἱ ἰδικοὶ σου τρώγουσι καὶ πίνουνσι;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Μήπως ἠμπορεῖτε νὰ κίμνητε νὰ νηστεύωσι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτοὺς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι ὅταν παρῇ ἀπ' αὐτοῦ ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας θέλουσι νηστεύσει.

36 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολὴν· Ὅτι κἄνεις ἄνθρωπος δὲν βάλλει ἐπὶ ῥῆγμα καϊνουργίαν εἰς φῶσμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ καϊνουργίον σκίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπὶ ῥῆγμα τὸ καϊνουργίον.

37 Καὶ μὴδὲ κἄνεις βάλλει κρασίον νέον εἰς ἄσκια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον θέλει σπάσει τὰ ἄσκια, καὶ τὸ κρασίον θέλει χυθῇ, καὶ τὰ ἄσκια χαλῶσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασίον κἄνει χρεία νὰ βαλθῇ εἰς καινουργία ἄσκια διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴδὲ κἄνεις ὁ ὅποιος πίνει παλαιὸν κρασίον, εὐθὺς θέλει νέον· διότι λέγει· Τὸ παλαιὸν εἶναι καλλίτερον.

Κεφ. ζ'. VI.

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σάββατον, ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ πάσχα, ἔτυχε νὰ περάσῃ αὐτὸς ἀπομείσα ἀπὸ τῆς σπαργῆς· καὶ οἱ μαθηταὶ τὸν ἐμύδουν

τὰ στάχυα, καὶ τὰ ἔτριβον μὲ τὰς χεῖρας τῶν, καὶ ἔτρωγον.

2 Καὶ κῆποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τοὺς εἶπαν· Διὰ τί κίμνετε ἐκεῖνο ὅπου δὲν πρέπει νὰ γίνηται τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, διὲ ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν μαζί του;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμῖα τῆς προθέσεως, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου ἦσαν μαζί του· τὰ ὅποια δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ φάωσιν ἄλλοι παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατον ἔτυχε νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ ἡ δεξιᾶ ἦτον ξηρά.

7 Καὶ τὸν ἐπαρτήθουν οἱ Ἰσραημιταῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν τὸν ἱατρῆσῃ τὸ σάββατον· διὰ νὰ ἐδρωσὶ κατηγορίαν ἐναντίον του.

8 Αὐτὸς ὁμοῦς ᾗξευρε τοὺς διαλογισμοὺς τῶν, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὅποιος εἶχε τὴν χεῖρα τοῦ ξηράν· Στήκω, καὶ σιάσσω εἰς τὴν μέσην. Καὶ ἐκεῖνος σηκονόμενος ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε· Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἓνα λόγον· Εἶναι πρέπον τὰ σάββατα νὰ κίμνη κἄνεις, καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκόνων τὰ ὀμράτιά του νὰ ἰδῇ ὅλους τριγέρῳ, εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· Ἀπλῶσαι τὴν χεῖρα σου. Καὶ ἐκεῖνος ἔκαμεν οὕτως· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ τοῦ ὄντινός καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγεμισθῆσαν ἀπὸ μαρίαν· καὶ ἐσυντάχαινον ἀναμεταξύ των, τί ᾗθελον κίμνει εἰς τὸν Ἰησοῦν,

12 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐβ-
γῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ
καὶ ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν προσευχὴν
τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκάλεσεν
εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητὰς του· καὶ ἐδιά-
λεξεν ἀπ' αὐτοὺς δώδεκα, τοὺς ὁποι-
ους καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε
Πέτρον, καὶ Ἀνδρίαν τὸν ἀδελφόν
του, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιπ-
πον καὶ Βαρθολομαῖον,

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον
τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα
τὸν ὁποῖον ἑκράζον Ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώβου,
καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος
ἔγινε προδότης·)

17 Καὶ καταβαίνων μὲ αὐτοὺς,
ἐστάθη εἰς μίαν πεδιάδα· καὶ ὄχλος
τῶν μαθητῶν του, καὶ πολὺ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῶν παραθα-
λάσσιον τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος,
οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ τὸν ἀκούσωσι, καὶ
νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀρρώστιας
τῶν·

18 Καὶ ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ πνεύ-
ματὸς ἀκάθαρτα ἤρχετο, καὶ ἐθερα-
πίοντο.

19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐζήτηε νὰ τὸν
πίασῃ· διότι δύναμις ἐβγαίνειν ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ ἰάτρειεν ὅλους.

20 Καὶ αὐτὸς περὶ τὰ ὀφθαλμοὺς
του εἰς τοὺς μαθητὰς του, ἔλεγε· Μα-
κάριοι σεῖς οἱ πτωχοί· διότι ἰδική σας
εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι εἰσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι
πεινᾶτε τώρα· διότι θέλετε χορτασθῇ.
Μακάριοι εἰσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι κλαίετε
τώρα· διότι θέλετε γελάσει.

22 Μακάριοι θέλετε εἰσθῆναι, ὅταν
σὺς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν
σὺς ἀφωρισώσι, καὶ σὺς ἐκλεισώσι,
καὶ ἐβγάλωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κα-
κόν, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίrete εἰς ἐκείνην ἡμέραν
καὶ πηδᾶτε· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθός σας

εἶναι πολὺς εἰς τὸν οὐρανόν· διότι
τὰ ὅμοια ἔκαμνον οἱ πατέρες των εἰς
τοὺς προφῆτας.

24 Ὅμως ἁλλοίμονον εἰς σὺς τοὺς
πλουσίους· διότι ἐπήρατε τὴν παρη-
γορίαν σας.

25 Ἅλλοίμονον εἰς σὺς τοὺς χορ-
τασμένους· διότι θέλετε πεινάσει.
Ἅλλοίμονον εἰς σὺς οἱ ὁποῖοι γελάτε
τώρα· διότι θέλετε λυπηθῇ καὶ θέλετε
κλαῖσαι.

26 Ἅλλοίμονον εἰς σὺς ὅταν σὺς
καλολογώσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διότι
τὰ ὅμοια ἔκαμνον εἰς τοὺς ψευδοπρο-
φῆτας οἱ πατέρες των.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς σὺς οἱ ὁποῖοι
ἀκούετε· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας·
κάνετε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
σὺς μισοῦσιν·

28 Ἐδόλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὺς
καταρῶνται· καὶ παρακαλεῖτε διὰ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὺς πειράζουσιν·

29 Ὅποιος σὲ κτυπήσῃ εἰς τὸ ἔν-
μαγουλον, γέμισέ τον καὶ τὸ ἄλλο·
καὶ ὁποιος πάρῃ τὸ φῶγμά σου,
ἄρῃ αὐτόν καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθέναν ὁ ὁποῖος σοῦ ζη-
τᾷ δός τον· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὁ ὁποῖος
πείρῃ· τὰ ἰδικά σου, μὴ τὰ ζητῇς
ὑπὸ σου.

31 Καὶ καθὼς θέλετε νὰ σὺς κάμ-
νωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάνετε
καὶ σεῖς εἰς ἐκείνους.

32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σὺς ἀγαπᾶσι, τί χάριν ἔχετε·
διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπᾶσιν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀγαπᾶσι.

33 Καὶ ἂν κάνητε καλὸν εἰς ἐκεῖ-
νους οἱ ὁποῖοι σὺς κάνουναι καλόν,
τί χάριν ἔχετε· διότι καὶ οἱ ἁμαρτω-
λοὶ τὸ αὐτὸ κάνουνσι.

34 Καὶ ἂν δανείζητε εἰς ἐκείνους
ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἐλπίζετε νὰ τὰ λά-
βητε, τί χάριν ἔχετε· διότι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανεί-
ζουνσι, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ σεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ-
θρούς σας, καὶ κάνετε τοὺς καλόν,

καὶ θανατίζετε μὴν ἐλπίζοντες τίποτε ἀπὸ τοῦτου· καὶ θέλει εἶναι ὁ μισθὸς σας πολλός, καὶ θέλετε γένει υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἐχαρίστους καὶ πονηροὺς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ Πατήρ σας.

37 Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῇ· μὴ κατακρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κατακριθῇ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῇ.

38 Δίδετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ μέτρον καλὸν, καὶ πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὑπερχυόμενον· θέλουσι σᾶς δώσει εἰς τὸν κόλπον σας· διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ ὅποιον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ καὶ εἰς σᾶς.

39 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολήν· Μήπως ἤμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ ὁδηγῇ τὸν τυφλόν; δὲν θέλουσι πείσει καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρεπᾶν ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ὅμως κάθε μαθητὴς τελειωμένος θέλει εἶναι ὡς ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ διατί βλέπεις τὸ ξυλάκι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι ὅπου εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιόν σου δὲν στοχάζεται;

42 Ἡ πὼς ἤμπορεῖς νὰ εἰπῇς εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφε, ἀφῇς νὰ ἐβγάλῃ τὴ ξυλάκι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιόν σου, καὶ σὺ δὲν βλέπεις τὸ δοκάρι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιόν σου; Ὑποκριτὰ, ἐβγάλε πρῶτα τὸ δοκάρι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιόν σου· καὶ ὅποτερα θέλεις ἰδεῖ νὰ ἐβγάλῃς τὸ ξυλάκι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὁμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διότι δὲν εἶναι κενὸν δένδρον καλὸν, τὸ ὅποιον κάμνει καρπὸν σαπρὸν· μηδὲ δένδρον σαπρὸν, τὸ ὅποιον κάμνει καλὸν καρπόν.

44 Διότι καθὲν δένδρον ἀπὸ τὸν καρπὸν του γνωρίζεται· διότι ἀπὸ τὰ

ἀγκάθια δὲν μαζώνουσι σῦκα, οὐδὲ ἀπὸ τὰς βάτους τρυγῶσι σταφύλια.

45 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του προφέρει τὸ καλόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του προφέρει τὸ πονηρὸν· διότι ἀπὸ τὸ περισσεῦμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σιῶμα.

46 Τί με κράζετε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγω δὲν κάμνετε;

47 Καθεὶς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τὰ λόγια μου, καὶ τὰ κάμνει, θέλω σᾶς δεῖξει μὲ τίνα ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον ὁποῦ οἰκοδομεῖ οἰκίαν, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἐβάλε θεμέλιον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ διὰν ἔγενε πλημυρὴ, ἐκτίπησεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν σαλεύσῃ· διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.

49 Ὅποιος ὅμως ἀκούει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὴν οἰκίαν ἐκτίπησεν ὁ ποταμὸς· καὶ παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πείσιμον τῆς οἰκίας ἐκείνης ἔγενε μεγάλον.

Κεφ. ε'. VII.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα του τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπερναούμ.

2 Καὶ κήποιον ἐκατοντάρχου δοῦλος ἦτον ἀβρώσιος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὅποιον εἶχεν ὁ ἀσθέντης του πολλὰ ἀκριβόν.

3 Καὶ διὰν ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς Πρῶστους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσωσι, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλον του.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπ' οὗ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρακάλουν μὲ μεγάλῃ σπουδῇ, λέγοντες, Ὅτι εἶναι

ἄξιός νά τόν κάμῃ τήν καλοσύνην αὐτήν·

5 Διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καί τήν συναγωγὴν μας ἀπὸς τὴν ἔκτισε.

6 Καί ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινε μαζί με αὐτούς. Καί σχεδὸν δὲν ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καί ἐπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἐκατόνταρχος, λέγων εἰς αὐτόν· Κύριε, μὴ πειράζεσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιός νά ἔλθῃς ἀπὸ τὴν στέγην μου·

7 Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸν ἑαυτὸν μου ἔκρινα ἄξιον νά ἔλθῃ εἰς σέ· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καί θέλει ιατρευθῇ ὁ δοῦλος μου.

8 Διότι καί ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμενος, καί ἔχω ὑποκάτω μου σιρατιώτας· καί λέγω εἰς τοῦτον· Πήγαινε, καί πηγαίνει· καί εἰς ἄλλον· Ἔλα, καί ἔρχεται· καί εἰς τὸν δοῦλον μου· Κάμε τοῦτο, καί τὸ κάμνει.

9 Καί ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς τοῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καί ἐγόμισε· εἰς τὸ πλῆθος ὁποῦ τὸν ἠκολούθει, καί εἶπε· Λέγω σας, ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὗρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.

10 Καί ἐγόμισαν ὀπίσω οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, καί εὗρηκαν τὸν ἀσθενημένον δοῦλον διγῆ.

11 Καί τὴν ἑλλην ἡμέραν ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔλεγον Ναϊν· καί μαζί με αὐτὸν ἐπήγαινον καί μαθηταί του ἄρκετοι, καί ὄχλος πολὺς.

12 Καί διεπλησίασεν εἰς τὴν θύραν τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἔφερον ἕξαι ἓνα νεκρὸν, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενῆς τῆς μητρός του, καί ἐκείνη ἦτον χήρα· καί ὄχλος ἄρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζί με αὐτήν.

13 Καί όταν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καί εἶπε· εἰς αὐτήν· Μη κλαίῃς.

14 Καί ὑπῆγε πλησίον καί ἐπίασε τὸ κραββάτιον, (καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι

τὸ βράσιον ἐστάθησαν·) καί εἶπε· Ἦ Νέε, σὲ λέγω, στήτω.

15 Καί ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καί ἐκάθισε, καί ἄρχισε νά λαλῇ· καί τὸν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.

16 Καί φόβος μέγας τοὺς ἐπίασε· οἱ δὲ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Οἱ μέγας προφήτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καί οὗ ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν του.

17 Καί ἡ φήμη αὐτῇ ἐβγήκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ αὐτὸν, καί εἰς ὅλα τα περὶχωρα.

18 Καί εἶπον εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταί του διὰ ὅλα τοῦτα.

19 Καί ὁ Ἰωάννης προσεκάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καί τοὺς ἐπεμψεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νά τὸν εἰποῖσι· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νά ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;

20 Καί πηγαίνοντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτόν, τὸν εἶπαν· Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μᾶς ἔστειλεν εἰς σέ, καί λέγει· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νά ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;

21 Καί εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθενείας καί ἀπὸ μάστιγας καί ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, καί εἰς πολλοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὴν βλέψιν.

22 Καί ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καί τοὺς εἶπε· Πηγαίνοντες εἰπάτε εἰς τὸν Ἰωάννην· διεῖνα ὁποῦ εἴδετε, καί ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουν, καί χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καί κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταίνονται, καί πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καί μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.

24 Καί ἀφ' οὗ διέβησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἄρχισε νά λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγήκετε εἰς τὴν ἔρημον νά ἰδῆτε; καλὰ μὲν ὁποῦ κινεῖται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

25 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νά ἰδῆτε; ἄνθρωπον στοχασμένον με μαλακὰ

φορέματα; Ἰδοὶ, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φοροῦσιν εὐμορφα φορέματα καὶ τρυφῶσιν, εἶναι εἰς τοὺς οἴκους τῶν βασιλέων.

26 Ἀλλὰ τί ἐβγήκατε νῦν ἰδῆτε; προφήτην; Καὶ, λέγω σας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

27 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὅποιον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθεν εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὃ ὅποιος θέλει ετοιμάσῃ τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

28 Διότι σὺς λέγῃ, ὅτι μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικας, μεγαλίστηρος προφήτης κἀν εἶναι ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλίστηρος ἅπ' αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς καὶ οἱ τελῶναι, ὅτε τὸν ἤκουσαν, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, διότι ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ κατεφρόνησαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἑαυτὸν των, διότι δὲν ἐβαπτίσθησαν ἅπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς τούτης; καὶ μὴ τί ὁμοιάζουσιν;

32 Ὁμοιάζουσι μὲ παιδία τὰ ὅποια κάθονται εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ κράζουσιν ἕν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ λέγουσι· Σὺς ἐπαίξαμεν τὸν ἀνδρὸν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σὺς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.

33 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, μὴδὲ τρώγων ψωμίον, μὴδὲ πίνων κρασίον· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁματωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ παιδία.

36 Καὶ ἄποιος ἀπὸ τούτων Φαρισαίων τὸν παρεκάλει νῦν φάγη μετ' αὐτόν· καὶ ἀπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθισεν.

37 Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἥ ὅποια ἦτον ἁμαρτωλῆ, ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἔφερον μύρον εἰς ἀγγεῖον ἀλαβαστρινόν.

38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλαιε, καὶ ἄρχισε νῦν βρέχει τὰ ποδάρια του μετὰ τὰ δάκρυά της· καὶ μετὰ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφγγίζε, καὶ κατεφίλει τὰ ποδάρια του, καὶ τὰ ἔλειψε μετὰ τὸ μύρον.

39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ὅπου τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰν εἶδεν, εἶπε μέσα του, λέγων· Τοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης, ἤθελε γνωρίσει ποία καὶ τί λογῆς γυνὴ εἶναι, ἥ ὅποια τὸν πιάνει· ὅτι εἶναι ἁμαρτωλῆ.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὡς Σίμων· κατὰ ἔχων νῦν σὲ εἰπῶ. Λέγει ὁ Σίμων· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δὺο χρεωφειλέται ἐχρεώστουν εἰς ἄποιον δανειστήν· ὃ ἕνας ἐχρεώσκει πεντακόσια δηνάρια, καὶ ὁ ἄλλος πενήντα.

42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον καὶ οἱ δύο νῦν τὰ ἀποδώσκει, τὰ ἐχάρισεν καὶ εἰς τοὺς δύο. Εἶπέ με λοιπὸν, Ποῖος ἀπὸ αὐτῶν τοὺς δύο θέλει τὸν ἀγαπήσει περισσότερο;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὅποιον αὐτὸς ἐχάρισεν τὸ περισσότερο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καλὰ ἔκρινας.

44 Καὶ γυνή τις εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις τοῦτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμύνηκα εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ νερόν εἰς τὰ ποδάρια μου δὲν ἔχυσες· καὶ αὕτη μετὰ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μετὰ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφγγισεν.

45 Σὺ δὲν με ἐφίλησας· καὶ αὕτη,

ἀπὸ τὴν ὥραν ὅπου ἐμβῆκα, δὲν ἔλειπε νὰ φιλή τὰ ποδάρια μου.

46 Σὺ μὲ λάβε τὴν κεφαλὴν μου δὲν ἤλειψες· καὶ αὐτὴ ἤλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάρια μου.

47 Διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν σὲ λέγω, εἶναι συγχωρημένοι αἱ ἁμαρτίαι τῆς αἰ πολλῆς, διότι ἠγάπησε πολὺ· εἰς ὅποιον δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ἐκεῖνος ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Συγχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο μαζὶ νὰ λέγωσι μέσα τῶν· Τίς ἀνθρώπος εἶναι τοῦτος, ὃ ὅποιος καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα εἶπεν· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὑπάγε εἰς τὸ καὶόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὑστερον ἀπὸ τοῦτο περιεπάτει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ ἐδηγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζὶ του,

2 Καὶ κῆποιαι γυναῖκες, ὅπου ἐατρεύοντο ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθενείας· ἡ Μαρία ὅπου ἐκαλεῖτο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν ὅπου ἐβγῆκαν ἐπὶ τὰ δαιμόνια.

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ Σουάννα, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἱ ὅποιαι τὸν ἐβοήθουν ἀπὸ τὰ πραγματικά των.

4 Καὶ ὅτε ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος, καὶ ἐπῆγαινον πρὸς αὐτὸν ἀπὸ κάθε πόλιν, εἶπε μὲ παραβολὴν·

5 Ἐβγάξεν ὁ σπείρων τὰ σπείρη τὸν σπόρον του· καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν αὐτὸς, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγαν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ὅν ἔφύτρωσεν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ὕδατιαν·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσε μέσα εἰς τὰ ἀγ-

κάθια, καὶ ἐπειδὴ ἐφύτρωσαν μαζὶ τὰ ἀγκάθια τὸ ἐπνίξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασιονα. Τούτοις διδάσκων ἐφώνησεν· Ὅποιος ἔχει ὠτίαν νὰ ἀκοῇ, ἄς ἀκοῇ.

9 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Τί θέλεις νὰ εἰπῇ ἡ παραβολὴ αὐτῇ;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εἰς σὰς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἄλλα εἰς τοὺς λοιποὺς καλῶς μὲ παραβολᾶς, διὰ νὰ μὴ βλέπωσι βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴ ἀκούωσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτῇ εἶναι (τοιαύτη)· Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρόμον, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀκούουσιν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν των, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσι.

13 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· πλὴν τοῦτοι ἔχουσιν, οἱ ὅποιοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρόνους.

14 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤκουσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τὰς φροντίδας τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τῶν πλουτῶν, καὶ ἀπὸ τὰς ἡδονᾶς τῆς ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Οὕτε κἄνεις ἀνάπτει λόγον, καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον, ἢ τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς τὴν κλινὴν· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνόστατον,

διὰ τὰ βλέπωσι τὸ φῶς ὅσοι ἐμβαί-
νουσι.

17 Διότι δὲν εἶναι κήρην κρυφὴν
τὸ ὅποιον δὲν θέλει φανερωθῇ· οὐδὲ
ἀπόκρυφον τὸ ὅποιον δὲν θέλει γνω-
ρισθῇ, καὶ ἔβγη εἰς τὸ φανερόν.

18 Ἔχετε τὸν πῶν σας λοιπὸν πῶς
ἀκούετε· διότι ὅποιος ἔχει εἰς αὐτόν
θέλει δοθῇ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ
ἐκεῖνο τὸ ὅποιον φαίνεται νὰ ἔχῃ,
θέλει παρῇ ἀπ' αὐτόν.

19 Ἦλθον δὲ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ
του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμπό-
ρουν νὰ τὸν συντρέχωσιν ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος.

20 Καὶ ἄποιοι εἶπαν εἰς αὐτόν·
Ὅτι ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
στέκονται ἔξω, καὶ θέλουσι νὰ σὲ
ἰδῶσι.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου, τοῦτοί εἰναι οἱ ὅποιοι
ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὸν κἀμνῶσι.

22 Καὶ μία τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἰσέ-
βη μέσα εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταί
του μαζί· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὡς
περάσωμεν ἀπὸ τῆς λίμνης. Καὶ ἐκί-
νησαν.

23 Καὶ ἐν ᾧ ἀρμένιζον, ὁ Ἰησοῦς
ἐκοιμήθη· καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος
εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὰ πλοῖον ἐγε-
μίζετο (ἀπὸ νερά,) καὶ ἐκινδύνευον.

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπῆγαν πλησίον
καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Δι-
δάσκαλε, διδάσκαλε, γινόμεθα. Καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν
ἀνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ·
καὶ ἤπαυσαν, καὶ ἔγενε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῦ εἶναι
ἡ πίστις σας; Καὶ φοβούμενοι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες ἀνάμυσόν των· Τίς
εἶναι λοιπὸν τοῦτος, ὅτι προστάζει
καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερά, καὶ
τὸν ὁπακοῦνται;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ ὅποια εἶναι
ἀντικρὺ τῆς Γαλιλαίας.

27 Καὶ καθὼς ἐβγήκεν εἰς τὴν γῆν,
τὸν ἀπήντησεν ἄνθρωπος τις ἀπὸ
τῆς πόλεως, ὃ ὅποιος εἶχε δαιμόνια
ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ φόρεμα
δὲν ἐνδύνειο, καὶ εἰς οἰκίαν δὲν ἔμε-
νεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνηματά.

28 Καὶ καθὼς εἶδε τὸν Ἰησοῦν,
ἐφώναξε, καὶ ὑπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς
τὰ ποδάρια του, καὶ μὲ μεγάλην φω-
γὴν εἶπεν· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ
Ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἐμέ;
παρακαλῶ σε, μὴ με βασανίσῃς.

29 Διότι ἐπρόσταξεν εἰς τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄν-
θρωπον· διότι πολλοὺς χρόνους τὸν
ἐκράτει· καὶ τὸν ἔδεον μὲ αὐσιδάς,
καὶ μὲ ποδόδεσμα τὸν ἐφύλαιτον·
καὶ ἐκεῖνος ἔκοπτε τὰ δεσμάτα, καὶ
ἐδιώκετο ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς
ἐρήμους.

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἠρώτησε, καὶ
εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ
ἐκεῖνος εἶπε· Λεγεὼν· διτι πολλὰ δαι-
μόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ τοὺς
προστάξῃ νὰ ἐπάγῳσιν εἰς τὴν ἄβυσ-
σον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη
τῶν χοίρων ἡ ὅποια ἔβοσκε· καὶ τὸν
παρεκάλουν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδεια
νὰ ἐμβῶσιν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς
ἔδωκεν ἄδειαν.

33 Καὶ ἐβγήκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη
ἀπὸ τὸν ἐγκρημόν εἰς τὴν λίμνην·
καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ἀπ' οὗ εἶδον οἱ βοσκοὶ τὸ
γενόμενον, ἔφυγον· καὶ ἐπῆγαν εἰς
τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ
τὸ εἶπαν.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβγήκαν νὰ
ἰδῶσιν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐγένε· καὶ
ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐθάρκην
τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐβγή-
καν τὰ δαιμόνια, καθήμενον, ἐνδυ-
μένον καὶ σφραγισμένον, εἰς τὰ πο-
δάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸ εἶδον, ἔβλεπον εἰς αὐτοὺς, πῶς ὁ δαιμονισμέ-
νος ἠλευθερώθη.

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὄλον τῆς περι-
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλεισαν
τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐ-
τοῦς, διότι τοὺς ἐπίασε μέγας φό-
βος· καὶ αὐτοὺς ἐμβήκεν εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐγύρισεν ὑπίσω.

38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ
τὸν ὅποιον ἐβγήκεν τὰ δαιμόνια, πα-
ρεκάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ ᾔναι μαζί
του· ὁ Ἰησοῦς ὁμοῦς τὸν ἀπέλυσε, λέ-
γων·

39 Γύρισε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ
διηγοῦ ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ
ὑπῆγεν εἰς ἄλλην τὴν πόλιν, καὶ ἐκή-
ρυττεν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅτε ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν
εἰδήθη ὁ ὄχλος· διότι ὅλοι τὸν ἐπρόσ-
μενον.

41 Καὶ ἐκεῖνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἄν-
θρωπός τις, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος,
καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς·
καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν
οἶκόν του·

42 Διότι εἶχε μίαν θυγατέρα μορο-
γενῆ, ἕως δώδεκα χρόνων, καὶ ἐκεῖνη
ἀπέθνησκε. Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγγαiven ὁ
Ἰησοῦς, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐσ-
τενοχώρει.

43 Καὶ μία γυνὴ ἣ ὅποια εἶχε κί-
νησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, καὶ
ἐξωδίασεν ὄλον τῆς τὸν βίον εἰς τοὺς
λατρούς, καὶ ὅν ἠμπόρεισεν ἀπὸ κή-
νεια νὰ ἱατρευθῇ.

44 Ἐπλησίασεν ὑπίσω του, καὶ
ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός
του· καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξι-
μον τοῦ αἵματός τῆς.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος μὲ
ἐπίασε; Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἀρνοῦντο,
λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
ἦσαν μὲ αὐτὸν· Διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι
σὲ σφίγγουσι καὶ σὲ στενοχοροῦσι,
καὶ λέγεις, Ποῖος μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κόποιος μὲ

ἐπίασε· διότι ἐγὼ ἐγνώρισα διὰ δέ-
ναμιν ἐβγήκεν ἀπὸ ἐμεῖ.

47 Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι δι-
τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρέμουσα, καὶ ἔπε-
σεν εἰς τὰ ποδάρια του καὶ τὸν εἴ-
πεν ἔμπροσθεν εἰς ὄλον τὸν λαόν,
διὰ ποῖαν ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, καὶ
πῶς ἱατρεύθη παρευθὺς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ὁ θά-
γατερ, ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σου σέ
ἔσωσε· ὁπάγε εἰς τὸ καλόν.

49 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε
τὸν λόγον, ἔρχεται τις ἀπὸ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου, καὶ τὸν λέγει· Ὁτι ἀπέ-
θανεν ἡ θυγατὴρ σου· μὴ πειράξης
τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἔκουσεν,
ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Μὴ φοβεῖ-
σαι· μόνον πίστευε, καὶ θέλει γλυ-
τώσει.

51 Καὶ ὅτε ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
δὲν ἀφῆκε κένενα νὰ ἔμβῃ μέσα,
παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα
τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἐλυποῦντο.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κλαίετε· δὲν
ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τὸν κατεγέλου, ἰερόδροντες
ὅτι ἀπέθανε.

54 Καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔβγαλεν ὄλους
ἔξω, καὶ πιάων τὴν ἀπὸ τὴν χεῖρα
ἐφώναξε, λέγων· Ὁ κοράσιον, στή-
νω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγύρισεν εἰς
αὐτήν, καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη· καὶ
εἶπε νὰ τὴν δάσῃ νὰ φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἐτρομάξαν·
καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς παρηγγεῖλε νὰ
μὴν εἰπωσιν εἰς κένενα ἐκεῖνα τὸ
ὅποιον ἔγινε.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς δώ-
δεκα μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔθηκεν
δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαι-
μόνια, καὶ νὰ ἱατρεύωσιν ἀσθενεῖας.

2 Καὶ τοὺς ἐστείλε νὰ κηρύττωσι

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ λα-
τρεύουσι τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Μὴ βασ-
τάξετε τίποτε εἰς τὸν ὄφθαλμον, μηδὲ
ῥάβδους, μηδὲ διστάκιον, μηδὲ ψω-
μίον, μηδὲ ἀργύριον· μηδὲ τὰ ζητε-
ῖτε ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὅποιαν οἰκίαν εἰσῆγῃτε,
ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπὸκεῖ τὰ ἐβραζομένη
ἔστω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σὰς δεχθῶσι, ἐβγαί-
νοντες ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεينῆς, καὶ
τὸν κοριοστὸν τινάζετε ἀπὸ τὰ πο-
δάριά σας, τὰ ἦναι διὰ μαρτυρίαν εἰς
αὐτοὺς.

6 Καὶ ἀναχωρίσάτες λαίρουν ἀπο-
μύσσει ἀπὸ τὰ χωρία, κηρύττοντες τὸ
εὐαγγέλιον καὶ ἰατρούοντες εἰς κάθε
τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
ἤκουσεν ὅσα εἶπεν ἅπ' αὐτῶν
τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπορεύσε, διότι
ἔλεγον κήποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέ-
στη ἐκ νεκρῶν.

8 Καὶ κήποιοι, ὅτι ὁ Ἠλίας ἐφάνη·
καὶ ἄλλοι, ὅτι ἓνας προφήτης ἀπὸ
τῶν παλαιῶν ἀνέστη.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ ἀπε-
κεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ ποῖος
εἶναι τοῦτος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ
ἀκούω τέτοια; Καὶ ἐζήτει τὰ τὸν
ἰδεῖν.

10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστολοι εἰς
τὸν Ἰησοῦν τὸν ἰδιηγῆθησαν ὅσα
ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπέτρη, καὶ
ἀνεχώρησε χωριστὰ εἰς ἓνα ἔρημον
τόπον τῆς πόλεως ὅπου ἐκαλεῖτο
Βηθσαϊδὰ.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἀφ' οὗ τὸ ἐγνώ-
ρισαν, τὸν ἠκολούθησαν· καὶ τοὺς
ἐδίωχθη, καὶ τοὺς ἔλαλει διὰ τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνους ὅσοι
ἐχρειάζοντο θεραπείας, τοὺς ἰάτρυνε.

12 Καὶ ἄρχισε τὰ βραδυνάζει· καὶ
ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τὸν εἶπαν·
Ἀπόλυσε τὸν ὄχλον, διὰ τὰ ὑπάγωσι
τριγύρω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χω-
ράφια, τὰ οἰκοκτενῶσι, καὶ τὰ ἐδω-

σι καὶ φαγητόν· διότι ἔδωκεν ἡμεῖς εἰς
ἔρημον τόπον.

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Δότε τοὺς στίς
τὰ φάγωσι· Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον·
Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν περισσούτερον ἀπὸ
πέντε ψωμῖα καὶ δύο ὑψάρια, ἔξω ἂν
ὑπάγωμεν τὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ
διὰ ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον·

14 Διότι ἦσαν οἱ ἄνδρες ὥς πέντε
χιλιάδες· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς
του· Βάλετέ τοὺς εἰς τὰς τὰς καθι-
σώσι ἀπὸ πενήντα.

15 Καὶ ἔκαμαν οὕτως, καὶ τοὺς
ἐκάθισαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέτρη τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ὑψάρια, καὶ ἀτέ-
μισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ ἐδό-
γησε· καὶ τὰ κατέκοψε, καὶ ἐδιδέ-
τα εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ τὰ τὰ
βάλλωσιν ὑπὲρ εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν
ὅλοι· καὶ ἐσθίωσαν τὰ κομμάτια
τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κο-
φίγια.

18 Καὶ διὰν ἐπροσέχετο κατα-
μόνας, ἦσαν μαζὶ οἱ μαθηταὶ του·
καὶ τοὺς ἠρώτησε, λέγων· Ποῖον μὲ
λέγουσιν οἱ ὄχλοι τὰ ἡμεῖς;

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ
εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι ὁ
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ
Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κήποιος προ-
φήτης ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀνέστη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Σεῖς δὲ
ποῖος λέγετε τὰ ἡμεῖς; Καὶ ἀπεκρίθη
ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· Ὁ Χριστὸς τοῦ
Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπροσέτρη,
καὶ τοὺς παρήγγειλε εἰς κήνενα τὰ
μὴν εἶπωσι τοῦτο·

22 Λέγων· Ὅτι κάρνει χρεῖα ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὰ πάθη πολλά,
καὶ τὰ ἀποδοκιμασθῆ ἀπὸ τῶν Πρεσ-
βυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμ-
ματεῖς, καὶ τὰ σκοτωθῆ, καὶ εἰς τὴν
τρίτην ἡμέραν τὰ ἀναστῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ὅποιος
θέλει τὰ ἔσθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀρνηθῇ

τον εαυτὸν του, καὶ ὡς σηκώσῃ τὸν
σταυρὸν σου, καθ' ἡμέραν, καὶ ὡς με

24 Διότι βασιλεὺς θέλει νὰ φυλάξῃ
τὴν ζωὴν του, ὅπως μὴ χάσῃ· καὶ
ὅποιοι, χάσῃ τὴν ψυχὴν του δι' αἰτίας
μα, τοὺς θάλλῃ τὴν κερδήσει.

25 Διότι ὁ ὠφελεῖτε ἄνθρωπος,
ὅταν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν
εαυτοῦν του χάσῃ, ἢ ζημιωθῇ;

26 Διότι ὅποιοι ἐντραπή εἰς ἐμὲ καὶ
εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου θέλει ἐντραπή δι' αὐτόν,
ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του, καὶ εἰς
ἐκείνην τοῦ Πατρὸς του, μαζὶ μὲ τοὺς
ἀγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινὰ, εἶναι
κἀποιοὶ ἀπὸ ἐκείνους ὅπου στέκον-
ται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουσιν ἀπο-
θάνει, ὥς ὅπου νὰ ἰδῶσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ἕτερον ἀπὸ τοὺς λόγους
τούτους ἕως ὅκτῃ ἡμέρας, ἐπῆρε τὸν
Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκω-
βον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσ-
ευχθῇ.

29 Καὶ ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, τὸ εἶδος
τοῦ προσώπου του ἔγινεν ἄλλης λο-
γῆς, καὶ τὰ φορέματά του λευκὰ καὶ
ἀστραπτον.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐσυντί-
χαινον μὲ αὐτόν, οἵτινες ἦσαν ὁ
Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἥλιος.

31 Οἱ ὅποιοι ἐφάνησαν μὲ δόξαν,
καὶ ἔλεγον περὶ τοῦ θανάτου του,
ὅπου ἔμελλε νὰ ἐκκληρώσῃ εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ
ὅποιοι ἦσαν μαζὶ του, ἦσαν βεβαρη-
μένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ἄφ' οὗ
ἐξόπνισαν εἶδον τὴν δόξαν του, καὶ
τοὺς δύο ἄνδρας οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο
μαζὶ του.

33 Καὶ ὅτε ἐχωρίζοντο αὐτοὶ ἀπ'
αὐτόν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ
ἡμεῖς ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ ὡς κάμωμεν
τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ μίαν, καὶ διὰ

τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἥλι-
ον μίαν· μὴ ἰδεύωμεν τί λέγει.

34 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε τούτα τὰ λόγια
ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἐν σύννεφον, καὶ
τοὺς ἐσκέπασε· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφο-
βήθησαν διὰν ἐμβῆκαν ἐκεῖνοι μέσα
εἰς τὸ σύννεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπομέσα ἀπὸ
τὸ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγε· Τοῦ-
τος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος·
ἀκούετε του.

36 Καὶ ἄφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνή, ἐν-
δόθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ
ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπον εἰς κἀνένα
τίποτε εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἀπὸ
ὅσα εἶδαν.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἄφ' οὗ
κατέβησαν ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν ἀπὴν-
τησε πολλὸς ὄχλος.

38 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἀπομέ-
σα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐβόησε, καὶ εἶπε·
Διδάσκαλε, παρακαλῶ σε, ἐπιβλέψον
εἰς τὸν υἱόν μου, δίδοι μοῦ εἶναι μο-
νογενῆς.

39 Ἐπειδὴ δαιμόνιον τὸν πιάνει,
καὶ παρευθὺς φωνάζει, καὶ τὸν σπα-
ράσσει, καὶ ἀφρίζει, καὶ μόλις τὸν
ἀφίρει, συντρίβον τον.

40 Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς
σου, νὰ τὸ ἐβγάλῃσι, καὶ δὲν ἠμπο-
ρεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶ-
πεν· Ὡς γενεὰ ἅπσις καὶ διαστραμ-
μένη, ὥς πότε θέλω εἶμαι μὲ σας,
ὥς πότε θέλω οὕς ὑπομένει; Φέρε
με ἐδῶ τὸν υἱόν σου.

42 Καὶ ἐν ᾧ ἤρχετο ὁ υἱὸς του, τὸν
ἐπίλασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐσχίσεν τον
καὶ τὸν ἐσπάραξε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,
καὶ ἵατρυνεσε τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔδει-
κεν ὅπως εἰς τὸν πατέρα του.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν
μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐν ᾧ ὁ
λαὸς ἐθαύμαζεν εἰς ἐκεῖνα τὰ ἵποια
ἐκένε· ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μα-
θητάς του·

44 Τὰ λόγια τούτα βάλουσιν το μεσο-

εἰς τὰ ὦτα σας· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἦτον (ὁ λόγος) κρυμμένος ἀπ' αὐτοῦς, διὰ νὰ μὴ τὸν ἐννοήσωσι· καὶ ἐφοβοῦντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

46 Καὶ διελογίζοντο ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον, τὸ, τίς νὰ ἦναι μεγαλύτερος ἀπ' αὐτοῦς.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας τῶν, ἐπίσθεν ἐν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησε πλησίον του·

48 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὅποιοι δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε· διότι ὁποῖος εἶναι μικρότερος ἀνάμεσόν σας, ἐκεῖνος θέλει εἶναι μεγαλύτερος.

49 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, εἶδομεν κήποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε τὰ δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν διότι δὲν ἀκολουθεῖ μὲ ἡμεῖς.

50 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι ὁποῖος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ ἡμῶς.

51 Καὶ ἔγεινε διὰν ἐπιλησίου· αἱ ἡμέραι τῆς ἀναλήψεώς του, αὐτὸς ἐγύρισεν διεσθύνων τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε προμηνυτὰς ἐμπροσθέν του· καὶ ὑπῆγον καὶ ἐμβήκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τὸν ἐτοιμάσωσι τόπον.

53 Καὶ (οἱ Σαμαρεῖται) δὲν τὸν ἐδέχθησαν, διότι ἀπὸ τοῦ πρόσωπόν του ἐφαίνετο ὅτι εἶχε νὰ ἀπαγγεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Ὁ δὲ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης οἱ μαθηταὶ του, διὰν εἶδον (αὐτὸς), εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ εἰπωμεν νὰ καταβῇ φωτὶα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἥλιος;

55 Καὶ γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀνειδίσεις, καὶ εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε ὅποιον πνεύματος εἶθε σεῖς;

56 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ἐπῆγον εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐν ᾧ ἐπῆγγαινον εἰς τὸν ὄρθρον, τὸν εἶπε κήποιος· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν ἀπάγῃς.

58 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλαποῦδες ἔχουσι φολιὰς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίᾳς· ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πού νὰ κλίτῃ τὴν κεφαλὴν του.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· Ἀκολουθεῖ με· Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Κύριε, δός με ἄδειαν πρῶτον νὰ θάψω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀφῆσε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς νεκροὺς τῶν· καὶ σὺ θάψα καὶ κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει· ἀλλὰ πρῶτον δός με ἄδειαν νὰ θάψω νὰ ἀποχαιρέτησω ἡκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· κήρεις ὁ ὁποῖος βάλλει τὴν χεῖρα του εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ βλέπει ὀπίσω, δὲν εἶναι ἄξιός διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς κατέστησεν ἄλλους ἐβδόμηκοντα μαθητάς, καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ἐμπροσθέν του, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἐμελλεν αὐτὸς νὰ ἔλθῃ.

2 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὁ Θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ Θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐβγάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρος του.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, σᾶς πέμπω ὡς ἀρνία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴ βαυτίζετε ποταμίον, μηδὲ δι-

σάκκον, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κενένα εἰς τὸν δρόμον νὰ μὴ χαίρεισθε.

5 Καὶ εἰς ὅποιαν οἰκίαν ἐμβήτε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον.

6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῆ ἑπάνω εἰς κλινὴν ἢ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσει εἰς σᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν μένετε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαργιά των· διότι ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ του. Μὴ μεταπορίζετε ἀπὸ μιᾶς οἰκίας εἰς ἄλλην.

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαλήτε, καὶ οὗς δέχονται, ἐκεῖνα τὰ ὅπλα βάλλουσιν ἐμπροσθέν σας, τρώγετε.

9 Καὶ ἱστασθε τοὺς ἀσθενημένους των, καὶ λέγετε εἰς αὐτούς· Ἐπληρώσαν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαλήτε, καὶ δὲν οὗς δέχονται, ἐξγαλίνοντες εἰς τὰς πλατείας τῆς, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κοινοβίον τῆς πόλεως σας ὁ ὅποιος ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς, σᾶς τὸν τινάζομεν· ὅμως τοῦτο ἡξέοχατε, ὅτι ἐπληρώσαν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 Ἀλλοιμονον εἰς σέ, Χοραζὶν· ἄλλοιμονον εἰς σὲ, Βηθσαϊδά· διότι ἐν τὰ θαύματα τὰ ὅποια ἔγιναν εἰς σᾶς ἡθελε γένουν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, ἀπὸ πολλὸν καιρὸν ἤθελον μετανοήσαι καθεζόμεναι εἰς σάκκον καὶ εἰς στάκτην.

14 Ὅμως πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς σᾶς.

15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾗδην.

16 Ὅποιος ἀκούει σᾶς, ἐμὲ ἀκούει· καὶ ὁποῖος ἀθετεῖ σᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ·

καὶ ὁποῖος ἀθετεῖ ἐμὲ, ἀθετεῖ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἔσπειλε.

17 Καὶ ἐγόρισαν οἱ ἐβδόμηντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ τὸ ὄνομά σου.

18 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτούς· Ἐβλεπον τὸν Σαταναῖν, ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡς ἀστραπή.

19 Ἰδοὺ, σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατήτε ἑπάνω εἰς τὰ ὄφidia καὶ εἰς τοὺς σκορπίους, καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κενὸν πρᾶγμα δὲν θέλει σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴ χαίρεσθε, ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐδοχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας τοῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ γνωστικούς, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· καὶ βέβαια, ὦ Πάτερ, ὅτι οὕτω σὲ ἤρεσε. Καὶ γυρίζων εἰς τοὺς μαθητάς, εἶπεν·

22 Ὅλα με παρεδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κενεῖς δὲν γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ Υἱός, παρὰ ὁ Πατήρ· καὶ ποῖος εἶναι ὁ Πατήρ, παρὰ ὁ Υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.

23 Τότε γυρίζων εἰς τοὺς μαθητάς, χωριστὰ τοὺς εἶπε· Μακάρια εἶναι τὰ ὁμάρτια τὰ ὅποια βλέπουσιν ὅσα βλέπετε.

24 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπείθυσαν νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη νομοδιδάσκαλός τις, δοκιμάζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τῆς αἰώνιαν;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Τί εἶναι γραμμένον εἰς τὸν νόμον; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν Θεόν σου μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ὅλην τὴν δύναμιν σου, καὶ μετὰ ὅλην τὴν διανοίαν σου· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

28 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμε, καὶ θέλεις ζῆσαι.

29 Καὶ ἐκεῖνος θέλων νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτων μου.

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀνθρώπος τις κατέβαινεν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱεριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν· οἱ ὅποιοι τὸν ἐξεγύμνωσαν καὶ τὸν κατεπλήγωσαν, καὶ τὸν ἀφῆκαν ἡμισαποθαρμένον καὶ διέβησαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἱερεὺς τις κατέβαινεν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον· καὶ βλέπων αὐτὸν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

32 Ὁμοίως καὶ κῆποιος Λευίτης, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐπῆγγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

33 Κῆποιος Συμαρείτης ὅμως ὁδοπορῶν, ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδε, τὸν ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ ὑπῆγγεν πλησίον καὶ εἶδε τὰς πληγὰς του, χύτων ἐπάνω λάδι καὶ πρᾶσιον· καὶ τὸν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸ ζῶον του, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπεμελήθη.

35 Καὶ τὴν αὔριον, διὰν ἀνεχώρει, ἔβγαλε δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐπιμελήσου τοῦτον τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ, τι ἐξοδιάσῃς παρεπάρω, ἐγὼ διὰν γυρίσω, θέλω σὲ τὸ δώσει.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς σὲ φαίνεται ὅτι ἐγίνε γείτων;

εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν;

37 Ὁ δὲ νομικὸς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὅραγε, καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ καθὼς ἐπαγγαινὸν εἰς τὸν δρόμον, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν χώραν. Καὶ κῆποια γυνή, τὸ ὄνομά της Μάρθα, τὸν ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκον της.

39 Καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν λεγομένην Μαρίας, ἣ ὁποία ὑπῆγγε καὶ ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὸν λόγον του.

40 Καὶ ἡ Μάρθα ἐνοχλεῖτο ἀπὸ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας· καὶ ὑπῆγγε πλησίον του καὶ εἶπε· Κύριε, δὲν σε μέλει τίποτε ὅτι μετὰ ἀφῆκεν ἡ ἀδελφὴ μου μοκαστῆν νὰ ὑπηρετῶ; εἰπέ τὴν λοιπὴν, νὰ με βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὴν εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, φροντίζεις καὶ συγχόζεις διὰ πολλὰ.

42 Ἀλλὰ ἐνὸς πράγματος εἶναι χρεῖα. Καὶ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν μερίδιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρῆθ' ἀπ' αὐτῆν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ μίαν φορὰν ἐν ᾗ ἦτον εἰς κῆποιον τόπον καὶ ἐπροσεύχετο, διὰν ἔπαυσε, τὸν λέγει ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του· Κύριε, διδάξε μας νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς του.

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ὁποῖος εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς ἄγισθῇ τὸ ὄνομά σου· ὡς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ὡς γένη τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμῖον μας τὸ καθημερινὸν δός μας σήμερον.

4 Καὶ συγχώρησόν μας τὰς ἁμαρτίας μας, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος μᾶς χρεώσ-

τε· καὶ μὴ μᾶς βάλη· εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσόν μας ἀπὸ τὸν πονηρὸν.

5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ποῖος ἀπὸ σῶς ἂν ἤθελεν ἔχει φίλον, καὶ ἤθελεν ἐκείνῳ εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τοῦ μεσσηνίου, καὶ τὸν εἰπεῖ· Φίλε, δάρετέ με τρία φοῖμα·

6 Ἐπεὶ δὲ φίλος μου τις ἦλθεν ἀπὸ δούλου εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ δὲν ἔχω τί νὰ βάλω ὑμπαρσθέν του·

7 Καὶ ἂν ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἀπομύσσει ἤθελεν εἰπεῖ· Μὴ με πειράξῃς· διότι τώρα ἡ θύρα μου ἡσφαλισθῇ, καὶ τὰ παῖδια μου κοιμῶνται μαζί μου· δὲν ἡμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σὲ δώσω.

8 Λέγω σας, ἂν καὶ δὲν σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ διότι εἶναι φίλος του, ὅμως διὰ τὴν ἀδυστροπλίαν του θέλει σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ ὅσα χρειάζεται.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖτε, καὶ θίλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θίλειτε εὐρεῖ· κτυπᾶτε, καὶ θίλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διότι ὅποιος ζητεῖ, λαμβάνει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὐρίσκει· καὶ ὅποιος κτυπᾷ, εἰς αὐτὸν θίλει ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ποῖος ἀπὸ σῶς ἂν εἶναι πατήρ, καὶ ἂν τὸν ζητήσῃ ὁ υἱὸς του φοῖμιον, μήπως ἤθελε τὸν δώσει πέτραν; καὶ ἂν (ἤθελε τὸν ζητήσῃ) ὄψαριον, μήπως ἀντὶ ὄψαριου ἤθελε τὸν δώσει ὀφιδιον;

12 Ἡ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσῃ ἀγὸν, μήπως ἤθελε τὸν δώσει σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν σεῖς οἱ ὅποιοι εἰσθε πονηροί, ἰερέται νὰ διδῇτε καλὰ δόγματα εἰς τὰ παῖδια σας, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος, θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ζητοῦσι.

14 Καὶ τότε εἶχεν ἐβγάλει ἓν δαιμόνιον, τὸ ὅποιον ἦταν ἀλαλὸν· καὶ ἂν ἐβγήκε τὸ δαιμόνιον, ἀλάλησεν ὁ ἀλαλὸς· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κῆποι οἱ ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν·

Μὴ τὸν Βεελζεβοὺλ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπειράζον, καὶ ἐζήτουν ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων τοὺς διαλογισμοὺς τῶν, τοὺς εἶπε· Κάθε βασιλεὺς ἂν διαμοιρασθῇ εἰς τὸν αὐτὸν τῆς ἐρημύεται, καὶ ὁ οἶκος (ἂν μοιρασθῇ) εἰς τὸν αὐτὸν του, πύπτει.

18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διμοιρασθῇ εἰς τὸν αὐτὸν του, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; διότι λέγετε, ὅτι μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοὶ σας μὲ τί τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσι γένεαι κριταὶ σας.

20 Ἄν ὅμως ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἐφθασε λοιπὸν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματωμένος φυλάττῃ τὴν αὐλήν του, εἶναι εἰρήνῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντά του·

22 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερος τοῦ καὶ τὸν νικήσῃ, πέρνει τὴν ἁρματωσίαν του, εἰς τὴν ὅποιαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ λαφύρα του.

23 Ὅποιος δὲν εἶναι μὲ ἐμὲ, εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζώνει μαζί μὲ ἐμὲ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐβγῇ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ ἀπομύσσει ἀπὸ ἀνέδρους τόπους, καὶ γυρεύει ἀνάπανσιν· καὶ διὰ δὲν εὕρῃ, λέγει· Ἄς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπεκεῖ ὅπου ἐβγήκα.

25 Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὐρίσκει σαρωμένον καὶ στολισμένον.

26 Τότε ὑπάγει καὶ πέρνει μαζί του ἄλλα ἐπὶ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ τὸν αὐτὸν του, καὶ ἔρχονται καὶ ἐμβαλνοῦσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27 Καὶ διὰ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα, μία γυνὴ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐσήκωσε τὴν φωνήν της, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Μυ-

καρπία ἡ κοιλία ἡ ὁποία σὲ ἐβόσταζε, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποῖα ἐβύζατες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μᾶλλον περισσότερον μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουσι.

29 Καὶ ὅτε συνθηροῦντο τὸ πλῆθος, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι ποικερὰ· καὶ γυροῦσι σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ μόνον τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωάννου προφήτου.

30 Διότι καθὼς ἔγινεν ὁ Ἰωάννης σημεῖον εἰς τοὺς Νινευίτας, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεάν τούτην.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν με τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς τούτης, καὶ θέλει τοὺς κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὰς ἄκρας τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶνα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλουσιν ἀκαστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν με τὴν γενεάν τούτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωάννην.

33 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ τὸν βάλλει εἰς κρυφὸν τόπον, οὐδὲ ὑποκάτω εἰς τὸ μῶδιον, ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνιστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμβαίνουνσι.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ἦναι ὁ ὀφθαλμός σου καθαρὸς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα σου εἶναι φωτεινόν· διὰ δὲ ἦναι διεφθαρμένος, καὶ τὸ σῶμα σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ σῶμα ἦναι φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει κινὴν μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶναι ὅλον φωτεινόν, καθὼς διὰ τὸν λύχνον σὲ φέγγῃ με τὴν λάμπην του.

37 Καὶ καθὼς ἐλάλησε τὸν λόγον, Φαρισαῖοις τις τὸν παρεκάλεε νὰ ὑπάγῃ νὰ φάγῃ με αὐτόν· καὶ ἐμβῆκε καὶ ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ Φαρισαῖος διὰ τὸν εἶπεν· διὰ δὲν ἐνέβληθ προῦτον πρὸ τοῦ τὰ φάγῃ, ἱθαίμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποιηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· τὸ δὲ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἀρετῶν καὶ πονηρίαν.

40 Ὡς ἀνθρώποι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα·

41 Πλὴν δότε ὅσα ἔχετε εἰς ἐλεημοσύνην· καὶ ὅλα σὰς θέλουσιν εἶναι καθάρα.

42 Ἀλλὰ ἄλλοιμονον εἰς σὰς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύσμοον καὶ τὸ πῆγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· τοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμῃτε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνητε.

43 Ἀλλοιμονον εἰς σὰς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς εἰς τὰς ἀγοράς.

44 Ἀλλοιμονον εἰς σὰς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὅποικται, διότι εἰσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαινοῦνται, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὅπου περιπατοῦν ἐπάνω δὲν τὰ γνωρίζουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νομικοὺς, καὶ τὸν λέγει· Διδάσκαλε, λέγων τοῦτα ἡμεῖς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄλλοιμονον καὶ εἰς σὰς τοὺς νομικοὺς, διότι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσώκωτα, καὶ σεῖς κἀν μηδὲ μεῖναι δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τὰ ἐργίσητε.

47 Ἀλλοιμονον εἰς σὰς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων

σας· οτι· αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ σεις κτείνετε τὰ μνημεῖα τῶν·

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Θέλω στείλλειν εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουσι σκοιῶσαι ἀπ' αὐτοῦ, καὶ θέλουσι διώκειν·

50 Διὰ τὸ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλων τῶν προφητῶν, τὸ ὅποιον ἐχόθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀβελ, ὥς τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὃ ὅποιος ἐσκοτώθη ἀνάμεικτον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου (τοῦ Θεοῦ)· βέβαια σὺς λέγω, ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀλλοίμονον εἰς σὺς τοὺς νομικοὺς, διότι ἐσηκώσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως· καὶ σεις δὲν ἐμβήκετε, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι λαβαίνον ἐμποδίζετε·

53 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἀρχίσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύωνται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν ἐρωτῶσι διὰ πολλὰ·

54 Θέλοντες νὰ τὸν παγιδεύωσι, καὶ γυρεύοντες νὰ πάρωσιν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσωσι.

Κεφ. ιβ'. XII.

Καί τις τὸν ἴδιον καιρὸν συνήχθησαν μυριάδες τοῦ ὄχλου, εἰς τόσον, ὥστε κατεπάτων ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄλλον, καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητὰς του· Πρῶτον φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ζήτην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὅποια εἶναι ὑπόκρισις·

2 Καὶ δὲν εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα σκεπασμένον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἀποσκεπασθῇ· καὶ κρυφόν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει γνωρισθῇ·

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἶπατε εἰς τὸ σκότος, θέλουσιν ἀκουσθῇ εἰς τὸ φῶς· καὶ ὃ, τι ἐλαλήσατε κρυφὰ εἰς τὸ ὦτιον εἰς τὰ ταμεία, θέλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα·

4 Καὶ λέγω εἰς σὺς τοὺς φίλους μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι σκοιόνουσι τὸ σῶμα, καὶ ὀστερον δὲν ἠμποροῦσι νὰ κάμωσι τίποτε περισσότερον·

5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω σὺς δεῖξει ποῖον νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὃ ὅποιος ἀφ' οὗ σὺ σκοιῶσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς τὴν γενναν· καὶ βέβαια σὺς λέγω, τοῦτον φοβήθητε·

6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία διὰ δύο λεπτά, καὶ τὸ ἐν ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι λησμονημένον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ·

7 Ἀλλὰ καὶ σὺ τρεῖς τῆς κεφαλῆς σας ὅλαι εἶναι μετρημέναι· Μὴ φοβείσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε·

8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος με ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ·

9 Καὶ ὅποιος με ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνον θέλει ἀρνηθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ·

10 Καὶ καθεὶς ὃ ὅποιος θέλει εἰπεῖ λόγον ἐναντίον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ· ἐκεῖνος δὲ, ὃ ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν θέλει συγχωρηθῇ·

11 Καὶ ὅταν σὺς φέρωσιν ἔμπροσθεν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, μὴ ἔχετε ἐννοίαν πῶς, ἢ τί νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·

12 Διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σὺς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια κἀνενεχρεῖα νὰ εἰπῆτε·

13 Καὶ κἀποῖος ἀπὸ τὸν ὄχλον τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, εἰπὲ εἰς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιράσῃ μᾶζι μου τὴν κληρονομίαν·

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀν-

θρῶπε, ποῖος με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς σὰς ;

15 Καὶ λέγει τοὺς· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίας· διδοὶ ἂν καὶ περισσεύωσιν εἰς τὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ζωὴ τοῦ δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς μίαν παραβολὴν, λέγων· Ἐνὸς ἀνθρώπου αλουσίου ἐδιόχησαν τὰ χωράφια.

17 Καὶ διελογίζετο μέσῳ του, καὶ ἔλεγε· Τί θέλω κάμει· ἐπεὶ δὲν ἔχω πού νά μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου, καὶ θέλω τὰς κάμει μεγαλητέρας· καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννηματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου·

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἤτοιμασμένα διὰ πολλοὺς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν· Ἀνόγηε ἄνθρωπε, τοῦτην τὴν νύκτια ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ σέ· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὅποια ἡτοίμασες, τίνος θέλουσιν εἶναι ;

21 Οὕτω γίνεται εἰς ἐκείνον ὁποῖος θησαυρίζει εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, μὴ ἐννοιάζεσθε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε· μηδὲ διὰ τὸ σῶμα σας, τί νὰ ἐνδυθῆτε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσοτέρα ἀπὸ τὸ φαγητόν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ φόρεμα.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, οἳ οὐδὲ σπεύρουσιν, οὐδὲ θρῖζουσιν· οἱ ὅποιοι οὐδὲ ταμεῖα ἔχουσιν οὐδὲ σιτοφυλάκια, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσῳ μᾶλλον διαφέρετε σεῖς ἀπὸ τὰ πετεινά ;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σὰς φροντίζειν ἔμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἡμέραν του μίαν πῆχυν ;

26 Ἐάν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε διὰ τὸ πολλὰ μικρόν, τί ἐννοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά ;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀξάνουσιν· δὲν κοπιᾶζουσιν, οὐδὲ γνέθουσιν· καὶ λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ἔλην του τὴν δόξαν ἐνδέσθῃ ὡς ἐν ἀπὸ τούτα.

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χοιτάριον τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφιον, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὴν κάμινον, ὁ Θεὸς οὕτω τὸ ἐνδύνει, πόσῳ μᾶλλον σὰς, ὀλιγόπιστοι ;

29 Καὶ σεῖς μὴ γυρεύετε τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίητε· καὶ μὴν ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διότι τούτα δια, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ζητοῦσιν· ὁ δὲ Πατὴρ σας ἰξεύρει ὅτι χρειάζεσθε τούτα.

31 Ζητεῖτε δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τούτα ὅλα θέλουνσι σὰς προστεθῇ.

32 Μὴ φοβεῖσθαι, ὃ μικρὸν ποιμνίον· διδοὶ ὁ Πατὴρ σας ἡθέλησε νὰ σὰς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλῆσατε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ ὅτε ἐλεημοσύνην. Κάμετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας πονγίᾳ τὰ ὅποια δὲν πωλαίνονται, καὶ θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκλείπει ποτέ· ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτῃς φθάνει, οὐδὲ σκώλῃς διαφθείρει.

34 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ὡς ἦναι αἱ μέσαι σας ἐξωσμέναι, καὶ οἱ λῆντοι σας ἀναμμένοι·

36 Κάμετε καὶ σεῖς ὅμοια μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀναμένουνσι τὸν αὐθέντην των, πότε νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τοῦς γάμων· καὶ ὅπστιαν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ, νὰ ἀνοιξωσιν εἰς αὐτὸν παρευθὺς.

37 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δούλοι, τοὺς ὁποῖους, διὰν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης των, θέλει εὖρεῖ ἐξύπνους· βέβαια σὰς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τοὺς καθίσει, καὶ θέλει παρασταθῇ νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν φυλακὴν, καὶ εἰς τὴν τρίτην φυλακὴν,

καὶ τοὺς εὖρη οὖτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τοῦτο ἤξευρετε, ὅτι ἂν ἤξευραν ὁ αἰθένης τοῦ οἴκου, ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγροπνεύσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ τροπήσῃσιν τὸν οἶκον του.

40 Καὶ σὺς λοιπὸν γίνεσθε ἵτοιμα· διότι τὴν ὥραν τὴν ὅποιαν δὲν θαυμάσι, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Κύριε, εἰς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην, ἢ καὶ εἰς ἄλλους;

42 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὅποιον θέλει καταστήσει ὁ κύριος εἰς τοὺς ὑπηρέτας του, νὰ διδῇ εἰς τὸν καθένα εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερίδιον τῆς τροφῆς του;

43 Μακάριοι εἶναι ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον, διὰν ἔλθῃ ὁ αἰθένης του, θέλει εὖρει νὰ κάμνῃ οὕτως.

44 Ἀληθινὰ σὺς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει οἰκονόμον εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἄν εἰπῇ ὁμοῦ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μίσα εἰς τὸν λογισμὸν του· Ὁ αἰθένης μου ἀρκεῖ νὰ ἔλθῃ καὶ ἀρχίσῃ νὰ διόρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούκας, νὰ πρῶγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθύῃ.

46 Θέλει ἔλθῃ ὁ αἰθένης τοῦ δούλου ἐκεῖνου εἰς ἡμέραν τὴν ὅποιαν δὲν ἀπερδέχει, καὶ εἰς ὥραν τὴν ὅποιαν δὲν γνωρίζῃ καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει βάλῃ μὴ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁ ὁποῖος γνωρίζων τὸ θέλημα τοῦ αἰθένης του, καὶ δὲν ἠτοίμασε οὕτε ἕκαμ κατὰ τὸ θέλημά του, θέλει διαρῆναι πολὺ.

48 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν τὸ γνωρίζῃ, καὶ κάμνῃ πράγματα ἀξία δαρμού, θέλει διαρῆναι ὀλίγον. Καὶ ἀπὸ καθένα εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ αὐ-

τὸν· καὶ ἀπὸ ἐκείνων εἰς τὸν ὅποιον ἀφήσαν πολὺ, ἀπ' αὐτὸν θέλουσι ζητήσῃ περισσότερον.

49 Φωτίαν ἤλθα νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἀναψῇ;

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως ὅπου νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἤλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὐχι, σὺς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμὸν.

52 Διότι ἀπὸ τώρα καὶ ἔμπροσθι θέλουσιν εἶναι πέντε εἰς ἓνα οἶκον διαχωρισμένοι, οἱ τοῖς ἐναντίον τῶν δύο, καὶ οἱ δύο ἐναντίον τῶν τριῶν.

53 Ὁ πατήρ θέλει διαμερισθῇ ἐναντίον τοῦ υἱοῦ, καὶ ὁ υἱὸς ἐναντίον τοῦ πατρός· ἡ μήτηρ ἐναντίον τῆς θυγατρὸς, καὶ ἡ θυγάτηρ ἐναντίον τῆς μητρὸς· ἡ πενθερὰ ἐναντίον τῆς νύμφης, καὶ ἡ νύμφη ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τῆς.

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἰδῇτε τὸ σύννεφον ὅτι ἀναίλλῃ ἀπὸ τῆς δύσης, παρευθὺς λέγετε· Ὁυ ἔρχεται βροχή· καὶ οὕτω γίνεται.

55 Καὶ ὅταν ἰδῇτε διὰ φυσᾶν τὸ νότος, λέγετε· Ὅτι καὶμα θέλει γενεῖν καὶ οὕτω γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἤξευρετε νὰ διακρίνετε· καὶ τὸν καιρὸν τούτων πῶς δὲν διακρίνετε;

57 Καὶ διὰ τί ἀπὸ ἐαυτῶν σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὅταν πηγαίνῃς μετὰ τὸν ἀντιδίκον σου εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς τὸν δρόμον κάμῃ κάθε τρόπον νὰ γινώσκῃς ἀπ' αὐτὸν μήπως καὶ σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὰ δικαίωματα, καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

59 Σὺς λέγω, ὅτι δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπεκεῖ, ἕως ὅπου νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως εἰς τὸ ἑσχατὸν λεπτόν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν παρόντες καὶ κῆποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἀνακάτωσε μὲ τὰς θύσας των.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Λογιάζετε ὅτι τοῦτοι οἱ Γαλιλαῖοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὧν τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα;

3 Ὁχι, σὺς λέγω· ἀλλὰ καὶ σεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλετε χαθῆ.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσαν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωὰμ, καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὧν τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ;

5 Ὁχι, σὺς λέγω· ἀλλὰ ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλετε χαθῆ.

6 Καὶ ἔλεγε τοῦτην τὴν παραβολὴν· Κῆποιος ἀνθρώπος εἶχε μίαν συκῆαν εἰς τὸ ἀμπελῖόν του φυτευμένην· καὶ ἐπήγε γυρεῶν καρπὸν εἰς αὐτήν καὶ δὲν εὗρηκε.

7 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀμπελοεργόν· Ἰδοὺ, τρεῖς χρόνους τῶρα ἐρχομαι καὶ γυρεῶν καρπὸν εἰς τὴν συκῆαν τοῦτην, καὶ δὲν εὗρισκω· κόψε τὴν· διὰ τί νὰ κάμῃ ἀκαρπὸν καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελοεργὸς ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει· Ἀθόνητι, ἀφισέ τὴν ἀκόμην καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἕως ὅπου νὰ σκάσω τριγύρω, καὶ νὰ βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν καρῇ καρπὸν, καλὰ· εἰ δὲ μὴ, τὸν ἐρχόμενον χρόνον θέλεις τὴν κόψαι.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς μίαν συναγωγὴν τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦσαν μία γυνὴ ἣ ὅποια εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἦτον καμπύλης, καὶ δὲν ἠμπορεῖ καθόλου νὰ συκαθῇ ὀρθή.

12 Καὶ ἂν οὐ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς,

τὴν ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν εἶπεν· Ὡ γύναι, ἐλευθερώθητι ἀπὸ τὴν ἀσθενειάν σου.

13 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας τοῦ ἐπάνω της· καὶ παρενθὺς ἰσάσθη, καὶ ἐχαρίσθη τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος, θυμωμένος, διότι τὸ σάββατον ἔαθεν· ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· Ὁ εἶναι εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δουλεύωσιν οἱ ἄνθρωποι· εἰς τούτας λοιπὸν τὰς ἡμέρας ἐρχεσθε νὰ λειτουργήσῃτε, καὶ ὅχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπεν· Ὑποκριτὰ, καθεὶς ἀπὸ σὺς τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βδίδιον τοῦ ἢ τὸν γάδαρόν του ἀπὸ τῆς γάτης, καὶ ἐπάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ αὐτῇ, ὅπου εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς τῶρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δεσμον τοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ὅτε ἔλεγεν αὐτὸς τοῦτα τὰ λόγια, ἐντροπιάζοντο ὅλοι ὅσοι τὸν ἠναντιοῦντο· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο ἅπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγεν· Μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει μὲ τὸν κόκκον τοῦ συναπίου, τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἔσπειρεν εἰς τὸν κῆπον του· καὶ ἠβῆξε, καὶ ἔγενεν ὥσάν δένδρον μεγάλον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευσαν εἰς τὰ κλαδιά του.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει μὲ προζύμι, τὸ ὁποῖον ἔλαβε μία γυνή, καὶ τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἕως ὅπου ἐξυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέφη ἀπομέσαι ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία διδάσκων, καὶ πηγαίνων εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ.

23 Καὶ κῆποις τὸν λέγει· Κύριε, εἶναι ὅλλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι σῶζονται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῇτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πολλοί, σὰς λέγω, θέλουσι εἰσέλθαι νὰ ἐμβῶσι, καὶ δὲν θέλουσιν ἔμπροσθεν.

25 Ἀπ' οὗ σηκοῦ ὁ οἰκοκύριος, καὶ σφαλιστὴ τὴν θύραν, καὶ σεις στεκόμενοι ἔξω ἀρχίζετε, νὰ κτυπήτε τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξε μας· Καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σὰς εἴπῃ· Δὲν σας γνωρίζω ἀποποῦ εἰσθε·

26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε· Ἐφάγομεν, καὶ ἐπισημεῖν ἔμπροσθέν σου, καὶ εἰς τὰς πλατείας μας ἐδίδασκες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· Λέγω σας, δὲν σας γνωρίζω ἀποποῦ εἰσθε· πηγαίνετε ἀπ' ἐμὲ ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τριξίμον τῶν ὁδόντων, διὰ τὴν ἰδῆτε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας, μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ σὰς βγαλμένους ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουσι καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἶναι ὑστερινοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι θέλουσι γένει πρῶτοι, καὶ πρῶτοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουσι γένει ὑστερινοί.

31 Ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν κῆποι οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ἐβγα, καὶ πῆγαινε ἀποδῶ· διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ εἰπέτε εἰς τὴν ἀλωποῦ τούτην· Ἰδοὺ, ἐβγάλλω δαιμόνια, καὶ λατρεύω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειώνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὐ-

ριον καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἡμέραν νὰ πηγαίνω· διότι δὲν ἔμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ὅποια σκοτίνεις τοὺς προφήτας, καὶ πετροβολεῖς τοὺς ἀπεισταμένους εἰς σέ, πόσους φοροῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδία σου, καθὼς ἡ ὄρνις μαζώνει τὰ ὀρνίθια τῆς ὁπακῆς εἰς τὰς πτέρυγὰς τῆς, καὶ δὲν ἠθέλησας;

35 Ἰδοὺ, τώρα σὰς ἀφίεται ὁ αἶκός σας ἔρημος· καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε μετ' ἰδοὺ πλέον ἔως ὅπου νὰ ἔλθῃ καιρὸς διὰ τὴν εἰσῆτε· Ἐδλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ διὰ τὴν ἐπῆγεν εἰς τὸν οἶκον κῆποιον ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμίον, αὐτοὶ τὸν παρετήρουν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἦγον ἀνθρώποις τὶς ὕδρωπικὸς ἔμπροσθέν του.

3 Καὶ ἀπεκριθὼς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς Φαρισαίους, λέγων· Ἄν πρέπει τὸ σάββατον νὰ θεραπεύῃ τις;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πᾶντων αὐτῶν τὸν λάτρευσεν, καὶ τὸν ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀπεκριθὼς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄν ἤθελε πῆσῃ τις γάδινος ἢ βόδιον εἰς πηγάδιον, δὲν ἤθελε παρ' αὐτοῦ τὸ ἐβγάλει τὸ σάββατον;

6 Καὶ δὲν ἠμπούρεσαν νὰ τὸν ἀποκριθῶσιν εἰς τοῦτα.

7 Καὶ εἶπε καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἐβλεπε πῶς ἐδιάλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων εἰς αὐτούς·

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κῆνενά εἰς γάμον, μὴν ἐπάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἴναι ἄλλος καλεσμένος τιμιώτερός σου·

9 Καὶ ἔλθῃ ἀκείνος ὁ ὅποιος ἐκάλε-

σε καὶ σέ καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει σέ εἰπεῖ· Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε θέλει· ἀρχίσαι μὲ ἐντροπὴν νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἄλλ' ὅταν καλεσθῇς, παγε κάθισαι εἰς τὸν κατώτερον τόπον· ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σέ ἐκάλεσε, νὰ σέ εἴπῃ· Φίλε, ἀνάβα παρ' ἐπ' αὐτόν. Τότε θέλει σέ εἶναι τιμὴ ἔμπροσθεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάθονται μαζί σου.

11 Διότι καθὼς ὁ ὁποῖος ὑπόκειται τὸν ἑαυτὸν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅπως ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκάστην ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κἀμνη· γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ καλῇς τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ τοὺς γειτονάς σου τοὺς πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σέ ἀντικαλέσωσι, καὶ σέ τὸ ἀνταποδώσωσιν.

13 Ἄλλ' ὅταν κἀμνη· κάλεσμα, κάλεσε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς χωλοὺς, τοὺς τυφλοὺς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι μακάριος· διότι οὐκ ἔχουσι νὰ σέ ἀνταποδώσωσι· καὶ θέλει σέ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ καθὼς ἤκουσεν ἓνας ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθητο μαζί τοῦτα τὰ λόγια, τὸν εἶπε· Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φάγῃ ψωμίον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Ἀνθρώπος τις ἔκαμε δεῖπνον μέγαλον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνον ἔστειλε τὸν δούλον του νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἐλᾶτε, διότι τώρα εἶναι ὅλα ἔτοιμα.

18 Καὶ ἀρχίσαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος τὸν εἶπε· Χωράριον ἡγόρευσα, καὶ ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀπάγω νὰ τὸ ἰδῶ παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγά-

ρια βόδια ἡγόρευσα, καὶ ἀπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπε· Ἐγὼ ὕπανδρεύθην, καὶ δὲν ἡμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἀπῆγεν ὁ δούλος ἐκεῖνος, καὶ εἶπε· ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν αὐθέντην του. Τότε ἐθύμωσε ὁ οἰκοκύριος ἐκεῖνος, καὶ εἶπε εἰς τὸν δούλον του· Ἐβγα ὀγγίλωμα εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τοὺς στενοὺς δρόμους τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς φέρε ἰδῶ.

22 Καὶ (μετ' ὀλίγον) εἶπε ὁ δούλος· Αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ὤρισας, καὶ ἀκόμη εἶναι τόπος ἄδειος.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δούλον του· Ἐβγα ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τοὺς φασγμοὺς, καὶ ἀνέγκασε νὰ ἔλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου.

24 Διότι λέγει σας, ὅτι κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνδρῶν ἐκείνους τοὺς καλεσμένους δὲν θέλει γευθῇ ἀπὸ τοῦ δεῖπνον μου.

25 Καὶ ὅχλοι πολλοὶ ἐπήγγαινον μαζί μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ἐθύρισε καὶ τοὺς εἶπε·

26 Ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκα του, καὶ τὰ παιδιά του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ζωὴν του, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητὴς μου.

27 Καὶ ὁποῖος δὲν βασιτεῖ τὸν στανρόν του, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητὴς μου.

28 Διότι ποῖος ἀπὸ σας, θέλων νὰ κτίσῃ ἓνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὸ ἔξοδον, ἂν ἔχῃ διὰ νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μήπως καὶ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν ἡμπορέσῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσωσιν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουσι νὰ τὸν περιπαίζωσι, λέγοντες·

30 Ὅτι τοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἀρχισε νὰ κτίσῃ, καὶ δὲν ἡπόρεσε νὰ τελειώσῃ.

31 Ἡ τις βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐπάγει νὰ πολεμήσῃ μὲ ἄλλων βασιλεῖς, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλευέται, ἂν ἡμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνῳ ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐπ' αὐτὸν μὲ εἴκοσι χιλιάδας;

32 Καὶ ἂν ἰδῇ οὗτο δὲν ἡμπορεῖ, ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος εἶναι μακρὰν, στέλλει πρέσβεις, καὶ ζητᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτω λοιπὸν καὶ καθεὶς ἀπὸ σῶς, ὁ ὁποῖος δὲν παραιτεῖται ἀπὸ ὅλα τοῦ τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ᾔῃ μαθητὴς μου.

34 Καλὸν τὸ ἄλλας· εὐὲν ὁμοῦ τὸ ἄλλας γένη ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ;

35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, οὐδὲ διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ὑπ-
τιουσιν ἔξω. Ὅποιος ἔχει ὅτια νὰ ἀκούῃ, ἅς ἀκούῃ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπήγαγον πληθύνοντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι τοῦτοις ἁμαρτωλοῦς ἀνθρώπους δέχεται, καὶ τρώγει μαζὶ τοὺς.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν τοῦτην, λέγων·

4 Ποῖος ἀπὸ σῶς ἂν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἦθελε χάσει ἓν ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίκει τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ὑπάγει ὀπίσω τοῦ χαμένου, ἕως νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ἂν οὗτο τὸ εὕρῃ, τὸ βάλλει ἐπάνω εἰς τοὺς ὄμους τοῦ, καὶ χαίρει.

6 Καὶ ἂν οὗτο ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ, κηρύξει τοὺς φίλους καὶ τοὺς γειτόνας, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Συγχάριτέ με, διὸ εὕρηκα τὸ χαμένον μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τέτοια χαρὰ θέλει εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ, παρὰ διὰ τοὺς ἐννεήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.

8 Ἡ κίβητις γυνή, ἡ ὅποια ἔχει δέκα δραχμάς, ἂν ἦθελε χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν ἀνάγει λύχνον, καὶ σαροῖνε τὴν οἰκίαν, καὶ γυροῦσι ἐπιμελῶς, ἕως ὅπου νὰ τὴν εὕρῃ;

9 Καὶ ὅταν τὴν εὕρῃ, κηρύξει τὰς φίλας καὶ τὰς γειτόνιστάς της, καὶ λέγει· Συγχάριτέ με, διὸ εὕρηκα τὴν δραχμὴν τὴν ὅποian ἔχασα.

10 Τέτοια χαρὰ, σῶς λέγω, γίνεται ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε· Κῆποιος ἀνθρώπος ἔχει δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸν πατέρα του· Πάτερ, δός με τὸ μέρος τῆς οὐσίας σου, τὸ ἀνήκον εἰς ἐμέ. Καὶ διευμερίσας εἰς αὐτοὺς τὸν βίον του.

13 Καὶ εἰς ὅλγας ἡμέρας ἐμάζωξεν ὅλα ὁ νεώτερος υἱός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διασκόρπισε τὴν οὐσίαν του, ζῶν ἀσώτως.

14 Καὶ ἂν οὗτο τὰ ἐξωδίασεν αὐτός ὅλα, ἔγινε πείρα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ ὑστερεῖται.

15 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐνώθη μὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψέ τον εἰς τὰ χωράφια του, νὰ βόσκη τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν τοῦ ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα τὰ ὅποια ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ κἀκεῖ δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ἂν οὗτο ἦλθεν εἰς τὸν ἐαυτὸν του, εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύονσι ψωμίου, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πείραν;

18 Ἀς σηκωθῶ καὶ ἅς ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω τὸν εἰπεῖ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔμπροσθέν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου· κάμε με ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς μισθωτοὺς σου.

20 Καὶ σκηνοδόμενος ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του. Καὶ ἐν ᾧ ἀπόμην ἦτον μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του, καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ ἤνεσεν εἰς τὸν λαιμὸν του, καὶ τὸν κατεφίλησε.

21 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ υἱός· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἱμνηροσθῆν σου, καὶ πλέον δὲν εἶμαι ἄξιός νὰ καλεσθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατήρ εἶπεν πρὸς τοὺς δοῦλους του· Ἐβγάλτε τὴν φορεσίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατέ τον, καὶ δότε εἰς τὴν χεῖρα του δακτυλίδιον, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ πόδια του.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μισθάριον τὸ θρεπτὸν καὶ σφάξατέ το· νὰ φάγωμεν, καὶ νὰ χαρῶμεν.

24 Διότι τοῦτος ὁ υἱός μου ἦτον νεκρός, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἀρχίσαν νὰ εὐφρανῶνται.

25 Καὶ ὁ μεγαλίστος του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράριον· καὶ καθὼς ἤραχτο καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χοροῦς.

26 Καὶ κράξας ἔτα ἀπὸ τοῦ δαύλου, ἠρώτησε τί τάχα σημαίνουναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου ἔσφαξε τὸ μισθάριον τὸ θρεπτὸν, διότι τὸν ἀπέλαβεν ὀγιῇ.

28 Καὶ ὀργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε εἰς τὴν οἰκίαν. Ὁ πατήρ του λοιπὸν ἐβγαίνων ἔξω τὸν παρεκάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του· Ἰδοὺ, τόσους χρόνους σὲ δουλεύω, καὶ οὐδέποτε δὲν παρήκουσα τὴν ἐντολήν σου, καὶ ποτὲ δὲν με ἔδωκες ἐρίφιον, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ με τοὺς φίλους μου.

30 Καὶ τώρα δίδωμι ἦλθεν ὁ υἱός σου τοῦτος, ὁ ὅποιος κατέφαγε τὸν βίον σου με τὰς πόδας, ἔσφαξας τὸ μισθάριον τὸ θρεπτὸν διὰ τὴν ἀγάπην του.

31 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Τέκνον

μου, σὺ πάντοτε μὲ ἐμὲ εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου ἰδικά σου εἶναι.

32 Ἐπαρῆκεν ὁμοίως νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, διότι ὁ ἀδελφός σου τοῦτος ἦτον νεκρός, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἔλκεν εἰς τοὺς μαθητὰς του· Ἦτον ἀνθρωπὸς τις πλούσιος ὁ ὅποιος εἶχεν οἰκονόμον· καὶ τοῦτος διεβόληται εἰς αὐτὸν, ὅτι σκορπίζει τὰ ἐπαρχονιά του.

2 Καὶ ἐφώνησεν αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπε· Τί εἶναι τοῦτα τὰ ὅποια ἀκούω διὰ σέ; δός με λογαριασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν σου· διότι δὲν θέλεις ἠμπορέσει πλέον νὰ οἰκονομήῃς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μετὰ του· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμέ; νὰ σκάπτω δὲν δόναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἡξεύρω τί θέλω κάμει, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσι τινὲς εἰς τοὺς οἴκους των, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ ἐπροσκάλεσε καθένα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθέντου του, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· Πόσα χρεωστεῖς εἰς τὸν αὐθέντην μου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκατὸν μέτρα λαδίου. Καὶ τὸν λέγει· Ἐπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ κάθισε ὀγλίγωρα καὶ γράψε πενήντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπε· Καὶ σὺ πόσα χρεωστεῖς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκατὸν κοιλὰ σιταρίου. Καὶ τὸν λέγει· Ἐπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ γράψε ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνιμα ἐπορεύθη· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτου εἶναι φρονιμώτεροι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν των.

9 Καὶ ἐγὼ σὰς λέγω· Κάμετε φίλους εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἀπὸ τὸν πλούτιον τῆς ἀδικίας· καὶ ὅποτε

ἀποθάνητε, θέλουσι σὰς δεχθῆ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὅποιος εἶναι πιστὸς εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ πιστὸς εἶναι· καὶ ὅποιος εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλοῦτον δὲν εἴγινετε πιστοὶ, πῶς θέλει σὰς ἐμπιστευθῆ τὸν ἀληθινόν;

12 Καὶ ἰὰν εἰς τὰ ξένα δὲν εἴγινετε πιστοὶ, τὸν ἰδικόν σας πλοῦτον τίς θέλει σὰς δώσει;

13 Κανείς δοῦλος δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο ἀθέτας· διότι ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἓνα θέλει διαλέξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει· δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ πλοῦτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουσαν τοῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγέλω· διότι ἦσαν φιλόχρηστοι.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Σεις εἰσθε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δικαιώσετε τὸν ἑαυτὸν σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ὁ Θεὸς γνωρίζει τὰς καρδίας σας· διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι ὑψηλὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, εἶναι σιχασιὰ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦσαν· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐδαγγελίζεται, καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολότερον εἶναι νὰ παρὶλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία σιγή.

18 Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοιχὸς· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑπανδρεύεται γυναῖκα ἀποκελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.

19 Ἦιον δὲ ἄνθρωπός τις πλοῦσιος, καὶ ἐνδύετο κόκκινον καὶ βύσσινον φορέματα, καὶ ἐφραίνετο καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον καὶ πτωχὸς τις τὸ

ὄνομά του Ἀζάρος, ὁ ὁποῖος ἦιον ἐξορκιζόμενος ἔμπρὸς εἰς τὴν πόλιν του πληγωμένους·

21 Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τὰς ψυχὰς αἱ ὁποῖαι ἐπιπτον ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ πλουτοῦ· ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ ἐγλυφον τὰς πληγὰς του.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ τὸν ἐπῆραν οἱ ἄγγελοι, καὶ τὸν ὕψησαν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ εἰς τὸν ἄδην, εὐρισκόμενος εἰς τὰ βάσανα, ἐσῆκωσε τὰ ὁμμάτιά του, καὶ εἶδε τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὸν Ἀζάρον εἰς τοὺς κόλπους του.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώνασε, καὶ εἶπεν· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψε τὸν Ἀζάρον, νὰ βάνῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ νερὸν, καὶ νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν μου· διότι βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγα τούτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τὸν εἶπεν· Τέκνον, ἐνθυμήσου, ὅτι σὺ ἀπέλαυσες τὰ ἀγαθὰ σου εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὁ Ἀζάρος ὁμοίως τὰ κακά· καὶ τώρα τοῦτος παρακαλεῖται, καὶ σὺ λυπεῖσαι.

26 Καὶ τέλος πάντων, ἀνάμεσον εἰς σὰς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μέγαλον χάσμα, διὰ τὸ μὴ δύνανται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περάσωσιν ἀπὸ δῶ εἰς σὰς, μηδὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπικεῖ, νὰ περάσωσιν εἰς ἡμᾶς.

27 Καὶ ἐκείνος εἶπε· Παρακαλῶ σε λοιπὸν, Πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου·

28 Διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ τοῦτα, διὰ νὰ μὴ ἐλθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Αἶγες εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ· Ἐχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφῆτας· ὡς ἀκούσωσιν αὐτούς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁχι, πάτερ

Ἀβραάμ· ἀλλ' ἂν υπάγῃ κήνεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θείλουσι μετανοήσαι.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τὸν εἶπεν· Ἄν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἂν ἀναστήθῃ κήνεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, θείλουσι τὸν πιστεῦσαι.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθωσι τὰ σκανδαλία· ἄλλοιμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχονται.

2 Καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτόν, νὰ κρεμασθῇ μολόπετρα τριγύρω εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ φρεθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλισθῇ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

3 Προσέχετε εἰς τὸν ἐαυτιόν σας. Καὶ ἐὰν σφάλῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτιμῶσέ τον· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρησέ τον.

4 Καὶ ἂν σφάλῃ εἰς σὲ ἐπὶ φθοαῖς τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπὶ φθοαῖς τὴν ἡμέραν γυρίσῃ εἰς σὲ, λέγων· Μετανοῶ· θέλεις τὸν συγχώρησαι.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον εἰς τὸν Κύριον· Ἀἰξήσε μας τὴν πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐὰν εἴχετε πίστιν ὡς τὸν κόκκον τοῦ σιναπίου, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς τούτην τὴν σικκάμινον· Ἐκριζώσου, καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἦτοκε σὰς ὑπακούσει.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ σὰς ἔχων δοῦλον κάμνοντα τὰ ἄροτρα, ἢ βόσκοντα τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, διὰν ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ τοῦ χωράφιου, τὸν λέγει παρευθής· Πέρασε ἀναπαύσου;

8 Καὶ δὲν θέλει τὸν εἰπεῖ· Ἐταίμας τίποτε νὰ δεinkenῶ, καὶ περιζώσου καὶ ὑπηρετεῖ με, ἕως ὅπου νὰ φάγω καὶ νὰ πῶ· καὶ ὑστερον θέλεις φάγῃ καὶ θέλεις πιεῖ καὶ σὺ;

9 Τάχα εὐχαριστεῖ τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμνεν ὅσα τὸν διέταξε; Δὲν τὸ στοχάζομαι.

10 Οὕτω καὶ σὺς, διὰν κάμνῃτε ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σὺς διατάχθησαν, λέγετε· Ὅτι ἔχρηστοι δοῦλοι εἰμὲθα· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐχρεωτοῦμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμωμεν.

11 Καὶ διὰ αὐτὸς ἐπήγαγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπέρασα διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαίρων εἰς κἄποιαν χώραν, τὸν ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπὸ μακρὰν.

13 Καὶ ἔβγαλαν φωνήν, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε Ἰησοῦ, ἐλέησόν μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπ' οὗ τοὺς εἶδεν, εἶπεν· Ὑπάγετε, δεῖξάτε τὸν ἐαυτιόν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ αὐτοὶ ἐν ᾧ ἐπήγαγον, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ἀπ' οὗ εἶδεν, διὰ ἰατροῦθῃ, ἐγύρισε, μὲ μεγάλην φωνὴν δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὰ ποδάρια του, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀπεκριθὼν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι;

18 Δὲν ἐγύρισαν νὰ γυρίσωσι νὰ δώσωσι δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μόνον τοῦτος ὁ ἀλλογενής;

19 Καὶ τὸν λέγει· Σήκω, πηγάινε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

20 Καὶ ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲ παρατηρησῆναι.

21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοὺ ἐδῶ, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· διότι ἰδοὺ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσου σας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάς εἶπε· Θέλουσιν ἔλθῃ ἡμεῖς, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει μίαν ἀπὸ τῶς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῇτε· καὶ δὲν θέλετε τὴν ἰδεῖ.

23 Καὶ θέλουσι σὺς εἰπεῖ· Ἰδοὺ ἐδῶ εἶναι ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· καὶ

οἷς μὴν ἐπαγγελίᾳ, μηδὲ τοὺς ἀκολου-
θήσῃ.

24 Διότι καθὼς ἡ ἀστριπὴ ἡ ὁποία
ἀστράπτει ἀπὸ τοῦ ἑν μέρους ὑποκάτω
ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ λάμπει ἕως τὸ
ἄλλο μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν·
οὕτως θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἁν-
θρώπου εἰς τὴν ἡμέραν του.

25 Καὶ πρῶτον κάμνει χρεὶα νὰ
πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ
ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας
τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὰς
ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐτρωγον καὶ ἔπινον, ἐπὶ ἁν-
δρεον καὶ ἠπανδρεῖοντο, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐμῆ-
κεν ὁ Νῶς εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἤλ-
θεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς ἐξάλαι-
σεν ὅλους.

28 Ὅμοιος ἀκόμη καθὼς ἔγινεν εἰς
τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀδὰμ· Ἐτρωγον καὶ
ἔπινον, ἠγόραζον, καὶ ἐπώλουν, ἐφύ-
τευον, καὶ ἔκτενον οἰκίας·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν
ἐβγήκεν ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τὰ Σόδομα,
ἐβρεξε φωτίαν καὶ θειάφιον ἀπὸ τὸν
οὐρανόν, καὶ τοὺς ἐξάλαισεν ὅλους.

30 Τὰ ὅμοια θέλουσιν εἶναι καὶ εἰς
τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανε-
ρωθῇ.

31 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅποιος
θέλει εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ
τὰ ἄγγεῖα του μέσα εἰς τὸν οἶκον
του, ἅς μὴ καταβῇ νὰ τὰ πάρῃ καὶ
ἐκεῖνος· ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ χωρά-
φιον, ὁμοίως ἅς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμεσθε τὴν γυναικα
τοῦ Ἀδὰμ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν
ζωὴν του, θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὁποῖος
τὴν χάσῃ, θέλει τὴν φυλάξῃ.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα
θέλουσιν εἶναι δύο εἰς ἓν κραββά-
τιον· ὁ ἓνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλ-
λος θέλει ἀφεθῇ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλέθει εἰς τὸ αὐτὸ

μέρος· ἡ μία θέλει παρθῇ, καὶ ἡ ἄλλη
θέλει ἀφεθῇ.

36 Δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χω-
ράφιον· ὁ ἓνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ
ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν λέ-
γουσι· Ποῦ, Κύριε; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτωμα,
ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἄσποί.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς καὶ παρα-
βολήν, πῶς πρέπει πάντοτε νὰ προσ-
έχωμεν, καὶ νὰ μὴ ἀκνώσῃ.

2 Λέγων· Ἦσαν κριτὴς τις εἰς μίαν
πόλιν, καὶ μηδὲ τὸν Θεὸν ἐφοβεῖτο,
μηδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπετο.

3 Ἦιον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν
ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ
ἔλεγεν· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τὸν ἐναν-
τίον μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν διὰ πολλὴν και-
ρόν· Ὅτι οὕτως εἶπε μέσα του· Ἄν
καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἁν-
θρώπων δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διότι με πειράζει ἡ χήρα
τοῦτη, ἅς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴ
ἔρχηται εἰς τὸ εἶξῃ καὶ με ἐνοχλεῖ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκούσατε
τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεός, πῶς νὰ μὴ κάμῃ τὴν
ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων του, οἱ
ὅποιοι βούυνται εἰς αὐτὸν ἡμέραν καὶ
νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμεῖ δι' αὐτοὺς;

8 Λέγω σας διὸ θέλει κάμῃ τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ὀλίγον· Ὅπως ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ, τάχα
θέλει εὐρεῖ τὴν πίστιν ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπε καὶ εἰς κάποιους, οἱ
ὅποιοι ἐπιστενοῦν εἰς τὸν ἑαυτὸν των
διὸ εἶναι δίκαιοι, καὶ καταφρόνουσιν
τοὺς ἄλλους, τοῦτην τὴν παραβολήν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ
ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ ἓνας ἦτον
Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος ἱστίαθη, καὶ εἰς
τὸν ἑαυτὸν του ἐπροσεύχετο οὕτως·

11 Θεὶ, εὐχαριστῶ σε, διότι δὲν εἶμαι ἐγὼ καθὼς αἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἔρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς τοῦτος ὁ τελώνης.

12 Νηστεύει δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ τελώνης ἐστέκετο ἀπὸ μακρῶν, καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ τὰ ὀμμάτιά του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ἐκύβη τὸ στήθος του, καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θεὶ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν.

14 Λέγω σας· τοῦτος κατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον του, παρὰ ἐκείνος· διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸν του, θίλει ταπεινωθῆ· καὶ ὁποῖος ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του, θίλει ὑψωθῆ.

15 Καὶ τὸν ἔφερον καὶ τὰ μικρὰ παιδία, διὰ τὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ του βλέποντες τα ὠνεῖδισαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὰ προσεκάλεσε, καὶ εἶπεν· Ἀφίσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Βέβαια οὕς λέγω, ὅτι ὁποῖος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς ἄν παιδίον, δὲν θίλει ἔμβη εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἔρχων τις τὸν ἠρώτησε, καὶ εἶπε· Λιδάσκαλε ἀγαθὲ, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κἀνείς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ὁ Θεός.

20 Τὰς παραγγελίας ἠξέκρεις· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Τοῦτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκούων τοῦτα ὁ Ἰησοῦς, τὸν εἶπεν· Ἀκόμη ἔν σέ λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς πώλησέ τα, καὶ μοίρασέ τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θέ-

λεις ἀποκτήσῃς θησαυρόν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει μου.

23 Καὶ ἐκεῖνος, καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλὰ· διότι ἦτον πολλὰ πλοῦσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδε διελυπήθη πολλὰ, εἶπε· Πόσον δύσκολα ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ χρήματα, θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλοῦσιος νὰ ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια οὕς λέγω, διὸ δὲν εἶναι κἀνείς ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅστις δὲν θίλει τὰ ἀπολαύσει πολλὰπλάσια εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πύρων τοὺς δώδεκα μαθητάς, τοὺς εἶπε· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσι τελειωθῆ ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα ἀπὸ τοῦ προφήτου, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διότι θίλει παραδοθῆ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θίλει ἐμκαυχθῆ, καὶ θίλει ὀβριασθῆ, καὶ θίλει πινυθῆ.

33 Καὶ ἀφ' οὗ τον δείρῳσι, θέλουσι τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θίλει ἀναστῆθῆ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τίποτε ἀπὸ τοῦτα· καὶ τοῦτος ὁ λόγος ἦτον κρυμμένος ἀπ' αὐτοὺς, καὶ δὲν ἐγνώριζον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο.

35 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱερουζαλήν, ἐκάθητο τυφλὸς τις εἰς τὸν δρόμον καὶ ἐζήτει·

36 Καὶ διὰν ἤκουσεν ὅτι ἐπέρασα τὸ πλῆθος, ἠρώτησε τί εἶναι τοῦτοι;

37 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐπέρασα.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ ὅσοι ἐπῆγαινον ἔμπροσθεν τὸν ἐπέπληττον, διὰ τὰς σιωπῆσιν· καὶ αὐτὸς πολλὰ περισσύτερον ἔκραζεν· Ὥτι τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσ-
ταξε τὰ τὸν φέρωσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἔγαν ἐπλησίασεν αὐτόν, τὸν ἠρώ-
τησε,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νὰ σὲ κά-
μω; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Κύριε, νὰ
ἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰδί·
ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ τὸν ἠκο-
λούθησε δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ὅλος
ὁ λαὸς ἀφ' οὗ τὸ εἶδον, ἐχάριστήσαν
τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐμβῆκε καὶ ἐπέρασα ἀπὸ τῆς
μέσης τῆς Ἱερουζαλῆ.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὀνομα-
ζόμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦτον
πρῶτος τελώνης, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτην νὰ ἰδῇ τὸν Ἰησοῦν
ποῖος εἶναι· καὶ ὅτεν ἐδύνατο ἀπὸ τὸ
πλῆθος, διότι ἦτον μικρὸς εἰς τὸ σῶ-
μα.

4 Καὶ ἔτρεξεν ἔμπροσθεν, καὶ ἀνέβη
ἐπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ νὰ
τὸν ἰδῇ· διότι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρό-
μον ἔμελλε νὰ περάσῃ.

5 Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν
τόπον ἐκεῖνον, ἠτένισε καὶ εἶδεν αὐ-
τόν, καὶ εἶπε· Ζακχαῖε, κατάβη δι-
λίγωρα· διότι σήμερον κάμνει χρεῖα
νὰ μείνω εἰς τὸν οἶκόν σου.

6 Καὶ ἰσπούδασα καὶ κατέβη, καὶ
τὸν εὐλόγησε χαροῦντος.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδον ὅλοι ἐγόγγυ-
ζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἰς ἄνθρωπον
ἁμαρτωλὸν ὑπῆγε νὰ οἰκονομήσῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπεν
εἰς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, Κύριε, τὰ ἡ-
μισυ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς
τοὺς πτωχοὺς· καὶ ἂν ἐπῆρα τίνας
τίποτε μὲ συκοφαντήαν τὸ δίδω ἀπὸ
σω τετραπλάσιον.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὅτι
σήμερον ἐγενε σωτηρία εἰς τὸν οἶκόν
τοῦτον, καθὼς καὶ τοῦτος εἶναι υἱὸς
τοῦ Ἀβραάμ.

10 Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χα-
μένον.

11 Καὶ καθὼς ἤκουον ἐκεῖνοι τοῦ-
τα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παρα-
βολήν, διότι ἦτον πλησίον εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ καὶ ἐλογιάζον, ὅτι πα-
ρευθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
νὰ φανῇ.

12 Λαίπδον εἶπεν· Ἄνθρωπός τις
ἐγενετὴς ἐπῆγεν εἰς χώραν μακράν,
νὰ πάρῃ διὰ τὸν ναυτὸν τοῦ βασιλεί-
αν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἔκραξε δέκα δούλους του,
καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς
εἶπε· Πραγματεῦσθε ἕως ὅπου νὰ
ἔλθω.

14 Καὶ οἱ συμπολῖται τοῦ τὸν ἐμί-
σουν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ἀποπίσω
του, καὶ ἔλεγον· Δὲν τὸν θέλομεν νὰ
βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὴν βασι-
λείαν, καὶ ἐγύρισεν, εἶπε νὰ τὸν προ-
νάξωσι τοὺς δούλους ἐκεῖνους, εἰς
τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριον των·
διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησε καθεὶς εἰς
τὴν πραγματείαν του.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν·
Αὐθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἔκαμε παρ-
επάνω δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εὖγε, δούλε
ἀγαθέ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἐγενε
πιστὸς, ἔχε ἔξουσίαν ἐπάνω εἰς δέκα
πύλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν·

Αθήνῃ, ἡ μὲν σου ἔκαμεν ἄλλας·
πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπε καὶ εἰς τοῦτον· Καὶ σὺ
γίνου ἐξουσιαστής ἐπάνω εἰς πέντε
πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν·
Αθήνῃ, ἰδοὺ, ἡ μὲν σου, τὴν ὅποιαν
εἶχον βαλμένην εἰς πανίον·

21 Δίδωμι αὐτὴν ἐφοβοῦμένην, ἐπειδὴ εἶδαι
ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκόνεις ἐκεῖνο
τὸ ὅποιον δὲν ἔβαλες, καὶ θερίζεις
ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἔσπειρες.

22 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ αὐθέντης
του· Ἀπὸ τὸ στόμα σου θάλω σε
κρίνει, ποτὴρ δούλης· ἤξευρες ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, ση-
κόνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἔβαλα, καὶ
θερίζω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἔσπει-
ρα·

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκες τὸ ἀργύ-
ριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ
διαν ἡρχόμην ἤθελον τὸ πάρει μὲ τὸ
διάφορον;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι παρ-
εστέκοντο ἐκεῖ, εἶπε· Πάρετε ἀπ' αὐ-
τόν τὴν μνᾶν, καὶ δότε τὴν εἰς ἐκεῖ-
νον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ τὸν εἶπον· Αθήνῃ, ἔχει
δέκα μνᾶς.

26 Δίδωμι ἐγὼ σὰς λέγω, ὅτι εἰς
κάθενα ὁ ὁποῖος ἔχει, θέλει δοθῇ· καὶ
ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει, καὶ ὁ,
τι ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

27 Πλὴν τοὺς ἔχθρους μου ἐκείνους,
οἱ ὅποιοι δὲν ἠθέλησαν εἰς βασιλεύειν
εἰς αὐτούς, φέρετέ μου τοὺς ἔδω, καὶ
κατασφάξαι τοὺς ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ ἀπ' οὗ εἶπε τοῦτα ὁ Ἰησοῦς,
ἐπὶ γαίαν ἐμπροσθεν, ἀναβαλὼν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ διὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν Βηθ-
σαῆν καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ
ὅποιον κρύβεται· Ῥηαίμων, ἵστετε δύο
ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

30 Καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὸ ἀν-
τικρυνὸν χωρίον· καὶ διὲ ἐμβαίνετε
εἰς αὐτὸ θέλετε εἶρει ἐν πωλάριον
δεμένον, εἰς τὸ ὅποιον κἀνέλθῃ ἄνθρω-

πος ἀκόμη δὲν ἐκάθισεν· λύσατε καὶ
φέρετέ με το.

31 Καὶ ἂν σὰς ἐρωτήσῃ τίς· Διατί
τὸ λύετε; Νῦν τὸν εἰπῇτε οὕτως· Ὁ
ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὑπήγον οἱ ἀπεσταλμένοι,
καὶ ἐδράκων καθὼς τοὺς εἶπε.

33 Καὶ ἐν ᾧ ἔλκον τὸ πωλάριον,
τοὺς εἶπον οἱ αὐθένται του· Διατί
λύετε τὸ πωλάριον;

34 Καὶ ἐκείνοι εἶπον· Ὁ Κύριος το
χρειάζεται.

35 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν
Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέ-
ματά των, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐν ᾧ ἐπίονα, ἔστρωσαν τὰ
φορέματά των εἰς τὸν δρόμον.

37 Καὶ διὲ ἤδη ἐπλησίαζεν εἰς τὸν
κατήφορον τοῦ ὄρους τῶν Ῥηαίων,
ἄρχισαν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
τῶν χαίροντες νὰ ὑμῶσι τὸν Θεὸν
μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλας τὰς δυ-
νάμεις, τὰς ὁποίας εἶδον,

38 Καὶ ἔλεγον· Εὐλογημένος ὁ ἐξ-
εχόμενος βασιλεὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου· εἰρήνη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
δόξα εἰς τὰ ὑψικά.

39 Καὶ κήποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαί-
ους ἀπομείσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τὸν εἶ-
πον· Διδάσκαλε, πρόπαρε τοὺς μα-
θητάς σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐ-
τούς· Λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ σιω-
πήσωσιν, αἱ πέτραι θίλουνσι λαλήσει.

41 Καὶ ὡς ἐπλησίασεν, καὶ εἶδε τὴν
πόλιν, ἔκλαυσεν δι' αὐτήν,

42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώριζες καὶ
σὺ, κἂν εἰς τὴν ἡμέραν σου τοτήν,
τὰ πράγματα τὰ ὅποια εἶναι διὰ τὴν
εἰρήνην σου· πλὴν τώρα ἐκρύφθησαν
ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά σου.

43 Δίδωμι θέλουσιν ἔλθαι εἰς σὲ ἡμέ-
ραι, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θίλουνσι βάλλει
τριγυρῶν σου χαράκωμα, καὶ θίλουνσι
σὲ τριγυρίσει, καὶ θέλουσι σὲ στενο-
χωρήσει ἀπὸ κάθε μέρος·

44 Καὶ θέλουσι σὲ ἀποπατάσῃ ἰσως
τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παιδία σου θί-

λοιποὶ χαλάσει μέσα εἰς σέ· καὶ δὲν θέλουνσι σέ ἀφήσει πέτραν ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου.

45 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἄρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἔξω ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπώλουν μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἡγόραζον.

46 Λέγων εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκος μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· καὶ σεῖς τὸν ἐκάμετε σπηλαιοῦ τῶν λησῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, ἐγρόμενοι νὰ τὸν χαλάσωσι.

48 Καὶ δὲν εὗρισκον τὸ τί νὰ τὸν κάμωσι· διότι ὁλος ὁ λαὸς ἐκρέματο ἀπ' αὐτὸν νὰ τὸν ἀκούῃ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ μία τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐν ᾗ ἐδίδασκε τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐσυγγέλιζεν, ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς μαζί με τοὺς Πρεσβυτέρους,

2 Καὶ εἶπον· Εἰπέ μας, με ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις τοῦτα; ἢ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σέ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τοῦτην;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον· καὶ εἰπέτε με·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου;

5 Καὶ ἐκείνοι ἐσυλλογίζοντο μέσα τῶν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἂν εἰπώμεν· Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν· θίλει εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεῖσθε;

6 Ἄν δὲ εἰπώμεν· Ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· ὁλος ὁ λαὸς θίλει μᾶς πετροβολήσῃ· διότι εἶναι καταπεσιμνός, ὅτι Ἰωάννης εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἤξεβρουνσιν ἀποποῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω με ποίαν ἐξουσίαν κάμω τοῦτα.

9 Καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν τοῦτην τὴν παραβολήν· Ἄνθρωποι· τίς ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρισεν καὶ ἔλειψε χρόνους μερικοὺς·

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δοῦλον εἰς τοὺς γεωργούς, νὰ τὸν δώσωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδειον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν καὶ ἐκείνον καὶ τὸν ἀτίμασαν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδειον.

12 Καὶ πάλιν ἐπεμψεν ἄκωμ καὶ τρίτον· καὶ ἐκείνοι καὶ τοῦτον ἐπλήρωσαν καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἶπε· Τί νὰ κάμω; ἃς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἠγαπημένον· ἴσως διὰ τὸν ἰδῶσι θέλουνσι τὸν ἐντραπῇ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ἄφ' οὗ τὸν εἶδον, ἐσυλλογίζοντο μέσα τῶν, καὶ ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε, καὶ ἃς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένη ἡ κληρονομία του ἐδική μας·

15 Καὶ ἔβγαλον αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;

16 Θίλει ἔλθει καὶ θίλει χαλάσει τοὺς γεωργούς τούτους, καὶ τὸ ἀμπέλιον θίλει δώσῃ εἰς ἄλλους· Καὶ ἐκείνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύμισε καὶ τοῖς εἶπε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν τοῦτο τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τὴν ὅποیان καταφρόνησαν οἱ κτίσται, ἐκείνη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὁποῖος πέσῃ ἐπάνω εἰς αὐτήν τὴν πέτραν, θίλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ, θίλει τὸν τρίψῃ εἰς σκόνην.

19 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν νὰ ἀπλώσωσι τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω του· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι

ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν.

20 Καὶ παραφυλάττοντες· τὸν ἔστιν· ἄνθρωποις ἐπιβόλους, οἱ ὅποιοι ὑποκρίνονται ὅτι ἦναι δίκαιοι· διὰ τὰ πάρωσιν ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς τὴν αἰθερίαν, καὶ εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, ἤξεύρομεν ὅτι καλὰ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐν' ἀληθείας τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Εἶναι πρόπον νὰ δίδωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὀχι;

23 Καὶ γνωρίζων τὴν πανουργίαν των, τοὺς λέγει· Τί με πειράζετε;

24 Δεῖξατέ με ἓν δηνάριον· τίνος εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφήν; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον· Τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δότε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιάσωσιν εἰς λόγον ἔμπροσθεν εἰς τὸν λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀποκρίσιν του, καὶ ἐσιώπησαν.

27 Καὶ κῆποιοι ἀπὸ τοῦ Σαδδουκαίους, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὸ ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ἦλθον πληθύνον του, καὶ τὸν ἠρώτησαν,

28 Καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς· Ἐὰν ἀποθάνῃ κἀνενὸς ἀδελφός, ὃς τις ἔχει γυναῖκα, καὶ τοῦτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, καὶ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

29 Ἦσαν λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἐπὶ· καὶ δὲν ἀφῆκαν παιδίον, καὶ ἀπέθανον.

32 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δούλους ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή.

33 Τίτος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἔδου· εἰς τὴν ἀνάστασιν θάλει εἶναι ἡ γυνή; διότι τὴν εἶχον καὶ οἱ ἐπὶ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπαυδρεύουσι καὶ ὑπαυδρεύονται·

35 Ἐκεῖνοι ὁμοίως οἱ ὅποιοι καταξιώθωσι νὰ τυχῶσι τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὗτοι ὑπαυδρεύονται, οὗτοι ὑπαυδρεύονται·

36 Οὐτε ἠμποροῦσι πλέον νὰ ἀποθάνωσι· διότι εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι σηκώνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐφανέρωσεν εἰς τὴν βράτον, ἐκεῖ ὅπου λέγει Κύριον, τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεός· δὲν εἶναι Θεός· νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· διότι ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κῆποιοι ἀπὸ τοῦς Γραμματεῖς καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλέον δὲν ἀπεκρίνουν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι τίποτε.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν νὰ ἦναι υἱός τοῦ Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἀπὸ τὰ δεξιὰ μου,

43 Ἔως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω εἰς τὰ πόδια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱός του;

45 Καὶ εἰς τὴν ἀκοήν δλου τοῦ λαοῦ, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

46 Προσεύχετε ἀπὸ τοῦς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι θίλουν νὰ περιπατῶσι μὲ σταλάς, καὶ ἀγαπῶσι τοὺς

χαιριστιμοὺς εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς πρῶτους τόπους εἰς τὰ δαίπνα.

47 Οἱ ὅποιοι κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουσιν ἀφορμὴν ὅτι προσεύχονται μεγάλας προσευχάς· τοῦτοι θέλουσι πάρει περισσώτερον κρίμα.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἠτένισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδε πλουσίους οἱ ὅποιοι ἔβαλλον τὰ δῶρα των εἰς τὸ τῆς ἐλεημοσύνης κοινί.

2 Καὶ εἶδε καὶ κῆποιον χήραν πτωχήν, ἣ ὅποια ἔβαλλε δύο λεπτά·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σὺς λέγω, οἱ ἣ χήρα ἣ πτωχὴ αὐτὴ ἔβαλε περισσώτερον ἀπὸ ὅλους·

4 Διότι ὅλοι τοῦτοι ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκεῖνα τὸ ὅποιον τοὺς ἐπερίσσευεν· ἀλλ' αὐτὴ ἀπὸ τὸ πτωχικὸν τῆς δλον τῆς τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχε τὸν ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κῆποιους οἱ ὅποιοι ἔλεγον διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι σιολισμένον μὲ πέτρας εὐμορφας καὶ μὲ ἀφιερῶματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ τὰ ὅποια βλέπετε, θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι, εἰς τὰς ὅποιας δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἣ ὅποια δὲν θέλει χαλασθῇ.

7 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γίνεαι τοῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλωσι νὰ γίνωσι τοῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπετε νὰ μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς τὸ ὄνομα μου, λέγοντες· Οὐ ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ παῖς ἐκκλησίᾳ· μὴν ὑπάγετε λοιπὸν ὁπίσω των.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι κάμνει χρεῖα νὰ γίνωσι τοῦτα πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρρηθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοὺς λέγει· Θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεῖα ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θέλουσι γένεαι σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πείραι, καὶ πανόλαι, καὶ πράγματα τρομερά, καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλουσιν εἶναι.

12 Καὶ προτῆτερα ἀπὸ τοῦτα ὅλα θέλουσιν ἀπλώσει τὰς χεῖρας των ἐπάνω σας, καὶ θέλουσι σὺς κατατρέξει, νὰ σὺς παραδώσωσιν εἰς συναγωγὰς καὶ εἰς φυλακάς, καὶ θέλετε παρῆρησιασθῇ εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθέντας, διὰ τὸ ὄνομα μου.

13 Καὶ θέλει σὺς ἔβγη εἰς μαρτύριον.

14 Βάλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀποκριθῆτε.

15 Διότι ἐγὼ θέλω σὺς δώσει στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν θέλουσιν ἠμπορέσει νὰ ἐναντιωθῶσι, μηδὲ νὰ ἀνισταθῶσιν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας·

16 Καὶ θέλετε παραδοθῇ καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφούς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς, καὶ φίλους· καὶ θέλουσι θανατώσει μερικὸς ἀπὸ σᾶς·

17 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομα μου.

18 Πλὴν μήτε μία τρίχα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν σας δὲν θέλει χαθῇ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονὴν σας θέλετε ἀποκτήσει τὰς ψυχὰς σας.

20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ ᾗται περιγυρισμένη ἀπὸ στρατόπεδα, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρημωσίς της·

21 Τότε ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἄς φεθῶσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὸ μέσον της, ἄς ἀναχωρήσωσι· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὰς χώρας, ἄς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν·

22 Διότι αὐταὶ εἶναι ἡμέραι ἐκδικήσεως, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀλλοιμονον εἰς τὰς ἐγγαστραμῆνας, καὶ ἐκείνας αἱ ὅποιας θυζάνονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· διότι θέλει εἶναι μεγάλη ἀνάγκη ἐπὶ

νω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὁργὴ μεγάλη εἰς τὸν λαὸν τοῦτον.

24 Καὶ θέλουσι πᾶσι εἰς τὸ στόμα τῆς μαχαίρας, καὶ θέλουσι αἰχμαλωτισθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἰερουσαλὴμ θέλει εἶναι καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ὥς ὅπου νὰ τελειωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἑθῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶναι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς τὰ ἀστρα· καὶ εἰς τὴν γῆν θλίψις ἑθῶν μὲ ἀπορίαν, καὶ βροντὴ θαλάσσης καὶ κυμάτων.

26 Θὰ λεηλοθυμώσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τῶν, καὶ ἀπὸ τὴν πρόβλεψιν τῶν κακῶν, τὰ ὅποια ἐρχονται εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφον, μὲ δυνάμειν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσωσι τοῦτα νὰ γίνωνται, σηκωθῆτε ἐπάνω, καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας· διότι πλησίαζει ἡ ἐλευθερία σας.

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολήν· Ἰδετε τὴν συκίαν καὶ ὅλα τα δένδρα·

30 Ὅταν ἀνοίξωσι, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος.

31 Ὅθιω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε τοῦτα ὅλα νὰ γίνονται, γνωρίζετε ὅτι πλησίον εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ τοῦτη, ὥς ὅπου νὰ γίνωσι τοῦτα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρελθεῖ, τὰ δὲ λόγια μου δὲν θέλουσι παρελθεῖ.

34 Καὶ προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, μήπως καὶ κήμειαν φορὰν βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας εἰς τὴν κοίτην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φροντίδας κοσμικὰς, καὶ ἔλθῃ ἔξαίρνα εἰς σᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διότι ὥσπερ παγίδα θέλει ἔλθῃ

εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι κάθονται ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὁλης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν, καὶ παρακαλεῖτε εἰς κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιωθῆτε νὰ ἀποφύγητε τοῦτα ὅλα τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ γίνωσι, καὶ νὰ σταθῇτε ἐμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τὴν νύκτα ἔβγαιεν ἔξω καὶ ἔμενεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὅποιον κρύβεται Ἐλαιὼν.

38 Καὶ ὁλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὸ ἱερὸν νὰ τὸν ἀκούωσι.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἡ ἐορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ ὅποια ἐλέγετο Πάσχα, ἐπλησίαζεν.

2 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν, μὲ τι τρόπον νὰ τὸν σκοτώσωσι· διότι ἐφοβούντο τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰούδαν ὅστις ἐκράζετο Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐόνευχε μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρατηγοὺς, τὸ, πῶς νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ τὸν δώσωσιν χρήματα.

6 Καὶ αὐτὸς ὑπεσχέθη· καὶ ἐζήτην εὐκαιρίαν νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσιν.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, εἰς τὴν ὅποιαν ἔκαμε χρεῖα νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ἐτοιμάσατέ μας διὰ νὰ φάγωμεν τὸ πάσχα.

9 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ποῦ θελεῖς νὰ ἐτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εὐθὺς, καθὼς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος βασιτάζει ἐν λαγῇνι περὶν· ἀκο-

λουθήσατέ τον εις την οικίαν, όπου εμβαίνει.

11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκοκύριον τῆς οικίας· Ὁ διδάσκαλος σὲ λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατοικημα, όπου μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζί με τοὺς μαθητάς μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σὺς δεῖξει ἀνώγειον μέγαλον ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

13 Καὶ ὑπήγον ἐκεῖνοι, καὶ εὗρηκαν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοιμάσαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισεν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζί με αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὲ ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα νὰ φάγω τοῦτο τὸ πάσχα με σὺς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16 Διότι σὺς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ὅπου νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησεν καὶ εἶπε· Πάρστε τοῦτο, καὶ διαμοιρασθῆτε το ἀνάμεσόν σας·

18 Διότι σὺς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πιεῖ ἀπὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησεν, καὶ τὸ ἔκρουσεν· καὶ τοὺς ἔδωκε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου, τὸ ὁποῖον δίδεται διὰ σὺς· τοῦτο κάμψτε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

20 Ὅμοιως καὶ τὸ ποτήριον, βοττορον ἀπ' οὗ ἔδεικτο, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς τὸ αἷμα μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ σὺς.

21 Ὅμως ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὁ ὁποῖος με παραδίδει, εἶναι μαζί μου εἰς τὴν τράπεζαν.

22 Καὶ ὁ μὲν Χρὶς τοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει καθὼς εἶναι διωρισμένον· ἀλλοιμονον ὁμως εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ ζητοῦν ἀνάμεσόν των, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτῶν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ κάμῃ τοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονικία εἰς αὐτούς, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτῶν νὰ ᾔῃαι ὁ μεγαλύτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά (τὰ ἐθνη)· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὰ ἐξουσιάζουσιν κράζονται εὐεργεταί.

26 Σοῖς ὁμως δὲν εἰσθε οὕτως· ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος ἀνάμεσόν σας, ὡς γένῃ ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προσοτῶς, ὡς ὁ ὑπηρέτης.

27 Διότι ποῖος εἶναι μεγαλύτερος, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται, ἢ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ; δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ.

28 Καὶ σοῖς εἰσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμείνατε πάντοτε μαζί μου εἰς τοὺς πειρασμούς μου·

29 Καὶ καθὼς ὁ Πατήρ μου διέθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν βασιλείαν, οὕτω καὶ ἐγὼ τὴν διαθέτω εἰς σὺς·

30 Νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνετε εἰς τὴν τράπεζάν μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσητε εἰς θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σὺς ἐζήτησεν νὰ σὺς κοσκινίσῃ καθὼς κοσκινίζουσι τὸ σιτάριον·

32 Καὶ ἐγὼ ἐπαρκαλέσσα διὰ σέ, διὰ νὰ μὴν λείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ τότε ὅταν γυρίσῃς, στετήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Κύριε, ἔτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ υπάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Σὲ λέγω, Πέτρος, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῇ τρεῖς φορές ὅτι δὲν με γνωρίζεις.

35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ὅτι σὰς ἔστιται χωρὶς πονγγεῖον, καὶ δισάκκιον, καὶ ὑποδήματα, μήπως ὑστερήθητε τίποτε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τίποτε δὲν μας ἔλειπε.

36 Τοὺς εἶπε λοιπὸν· Ἀλλὰ τώρα, ὅποιος ἔχει πονγγεῖον, ἢ τὸ πάρη ὁμοίως καὶ ὅποιος ἔχει δισάκκιον, ἢ τὸ πάρη· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει μάχαιραν, ἢς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἢς ἀγοράσῃ.

37 Δίδτε σὰς λέγω, διὰ ἀκρότη τοῦτο τὸ γραμμένον κάμνει χρεῖα νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμὲ, τὸ· Ὅτι ἐλογαριάζομαι μὲ τοὺς ἀνόμους· Δίδτε ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι γραμμένα δι' ἐμὲ ἔχουσι τέλος.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ, ἐδῶ δύο μάχαιραι. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Ἀρκεῖται εἶναι.

39 Καὶ ἐβγήκεν ἔξω, καὶ ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ελαιῶν· καὶ τὸν ἠκολούθησαν καὶ οἱ μαθηταὶ του.

40 Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε· Προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεμακρόνθη ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολίαν, καὶ γονατίζων προσεύχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, ἂν θέλῃς νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμέ· ὅμως ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν σου ὡς γένη.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος τὸν ἰδὺν κάμονε.

44 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον εἰς ἀγωνίαν, ἐπροσεύχετο πλέον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἰδρῶς του ἔγινεν ὡς ἂν ῥανίδες αἵματος καὶ ἔκαιον εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ἄφ' οὗ λογχώθη ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ᾗδεν διὰ ἐκοιμῶντο ἀπὸ τὴν λύπην των.

46 Καὶ τοὺς εἶπε· Τί κοιμάσθε; σηκώθητε, καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἐν τῷ ἀκρόμῃ ἔλεγε, ἰδοὺ, ἔφθασεν ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας θῆρας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπὶγαγεν ἑμπροσθεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ἄφ' οὗ εἶδον ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἦσαν τριγύρω του τί ἔμελλε νὰ γένη, τὸν λέγουσι· Κύριε, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν;

50 Καὶ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκτόπησεν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε, φθάνει ἔως ἐδῶ. Καὶ ἐπίασε τὸ ὠτίον του, καὶ τὸν λάτρυσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἐπάνω του· Ὡς εἰς λησὴν ἐβγήκετε εἰς ἐμὲ μὲ μάχαιρας καὶ μὲ ξίδια;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμουν μὲ σὰς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἀπλώσατε τὰς χεῖρας σας ἐπάνω μου· ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ ὄρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἐπίσταν, τὸν ἔφερον καὶ τὸν ἐμβάσαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ὁ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν.

55 Καὶ διὰν ἀναψαν φωτίαν εἰς τὴν μέσσην τῆς αὐλῆς, καὶ ἐκάθισαν αὐτοὶ, ὁ Πέτρος ἐκάθητο μεταξὺ των.

56 Καὶ ἄφ' οὗ εἶδε μία δαύλη διὰ ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὴν φωτίαν, ἀτίνισεν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Καὶ τοῦτος μαζί μὲ αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρώτη, λέγων· Γύναι, δὲν τὸν γνωρίζω.

58 Καὶ μετ' ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοῦ; εἶπαι· Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ ἄφ' οὗ ἐπέρασε ὡς μίον ὥρην, κῆτος ἄλλος τὸ ἔβεβαίονε,

καὶ ἔλεγεν· Ἐπ' ἀληθείας καὶ τοῦ-
τος μὲ αὐτὸν ἦτον· διότι Γαλιλαῖος
εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε,
δὲν ἤξεῖρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς,
ἀκόμῃ ἐν ᾧ τὸ ἔλεγε, ἐλάλησε ὁ πε-
τεινός.

61 Καὶ γυρίζων ὁ Κόριος εἶδεν εἰς
τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνεθυμήθη
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον τὸν
εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νῦν ἡλιθίῃ ὁ πε-
τεινός, θέλεις μὲ ἀρνηθῆναι τρεῖς φο-
ραῖς.

62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος, καὶ
ἔκλαιε πικρά.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὅποιοι ἐκράτουν
τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐνέπαιζον καὶ τὸν
ἔδεον.

64 Καὶ σκεπάζοντες αὐτὸν, τὸν ἐκ-
τύπουσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλεγον·
Προφήτευσε, τίς εἶναι ὁ ὅποιος σὺ
ἐκτύπησες;

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες
ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ἅψ' οὐ ἐξημέρωσαν, ἔμα-
ζόχθη τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ,
καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς,
καὶ ἀνάβασαν αὐτὸν εἰς τὴν σύναξιν
τῶν.

67 Καὶ τὸν ἔλεγον· Εἰπέ μας, ἂν
ἦσαι σὺ ὁ Χριστός; Καὶ τοὺς εἶπεν·
Ἐὰν σὺς εἰπῶ, δὲν θέλετε μὲ πισ-
τεύσει.

68 Καὶ ἂν καὶ σὺς ἐρωτήσω, δὲν
θέλετε μὲ ἀποκριθῆναι, μηδὲ θέλετε μὲ
ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρός ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίσει ἀπὸ τῶν
δεξιᾶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπον· Σὺ λοιπὸν εἶσαι
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τοὺς
εἶπεν· Σὺς τὸ λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί χρεῖαν
ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ
ᾄκουσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος του.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ σηκονόμενον ὄλον τὸ πλῆθος

τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφερον εἰς τὸν
Πιλάτον.

2 Καὶ ἄρχισαν νῦν τὸν κατηγορεῖν,
καὶ νῦν λέγων· Ἡμεῖς εὐρήκαμεν
τοῦτον ὅτι διαστρέφει τὸ ἔθνος, καὶ
τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νῦν διδόναι δό-
σιμον εἰς τὸν Καίσαρα, λέγων τὸν
ἑαυτὸν τοῦ νῦν ἦναι Χριστὸς βασι-
λεὺς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε, καὶ
εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς
Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον· Ἐγὼ
δὲν εὐρίσκω κρίμιν ἀφορμὴν εἰς τὸν
ἀνθρώπον τοῦτον.

5 Ἐκεῖνον ὅμως ἐπέμενον, λέγον-
τες· Ὅτι συγχώρει τὸν λαόν, διδάσ-
κων εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζων
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἐδῶ.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ἅψ' οὐ ἤκουσε
Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν, ἂν ὁ ἀνθρώ-
πος ἦναι Γαλιλαῖος.

7 Καὶ ἅψ' οὐ ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ
τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἐπεμ-
ψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ ὅποιος ἦτον
εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὅταν εἶδε τὸν
Ἰησοῦν, ἐχάρη κατὰ πολλὰ· διότι
ἤθελεν ἀπὸ πολλῶν καιρῶν νῦν τὸν ἰδεῖν,
διότι ἤκουε πολλὰ πράγματα δι' αὐ-
τόν· καὶ ἠλπίζε νῦν ἰδεῖν καὶ ἐν σημείον
νῦν γέννησιν αὐτόν.

9 Καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ πολλὰ λό-
για· αὐτὸς ὅμως δὲν τὸν ἀπεκρίθη
ἵπποτε.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἐστήκοντο καὶ τὸν κατηγοροῦν
δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὶ μὲ τοὺς
στρατιώτας του τὸν ἀτίμασε, καὶ τὸν
ἐνέπαιξε, καὶ τὸν ἔνδυσεν ἐν φόρε-
μα λαμπρῶν, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν
εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἔγινον
φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ὁ ἕνας

μέ τὸν ἄλλον· διότι προτίτερα εἶχον ἔχθραν ἀνέμεσόν των.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Σεῖς μὲ ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἔρα, ὁ ὁποῖος διαστρέφει τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐμπροσθέν σας τὸν ἐξέτασα, καὶ δὲν εὗρηκα καμμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅσα τὸν κατηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μηδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι ἐγὼ ἐπὶ τούτου σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἔκαμε τίποτε τὸ ὅποιον εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Θέλω τὸν παιδεύσει λοιπὸν, καὶ θέλω τὸν ἀπολύσει.

17 Εἶχε δὲ ἀνάγκην εἰς τὴν κορτὴν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἕνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐπαρὲς τοῦτον, καὶ ἀπόλυσέ μας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν διὰ καποῖαν ἐπανάστασιν ἣ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ φόνον.

20 Θέλων λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν, τοὺς ἐλάλησε πάλιν.

21 Ἐκεῖνοι ὁμοῦ ἐφώνηζον καὶ ἔλεγον· Σταύρωσά τον, σταύρωσά τον.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμεν τοῦτος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὗρηκα εἰς αὐτὸν καμμίαν ἀφορμὴν θανάτου· νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμενον φωνάζοντες μὲ μεγάλης φωνᾶς, ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ· καὶ οἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γένη τὸ ζήτημά των.

25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσεν ἐκεῖνον τὸν ὅποιον ἐζήτουν, ὅστις ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ ἐπανά-

στασιν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θάλλμα των.

26 Καὶ καθὼς τὸν ἐπήγαγον, ἐπίασαν καποῖον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω του τὸν σταυρὸν, νὰ τὸν φέρῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἠκολούθουν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἱ ὁποῖαι τὸν ἐλυποῦντο καὶ τὸν ἔκλαιον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύμνησεν εἰς αὐτάς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὡ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐμὲ, ἀλλὰ κλαίετε τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ τὰ παιδία σας·

29 Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμεῖς, εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖ· Καλότυχαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποῖα δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσαι νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ βουνὰ, Σκεπάσατέ μας.

31 Διότι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ἔξωλον κάμνωσιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέλει γένηι;

32 Καὶ ἐφέροντο καὶ ἄλλοι δύο, κακοῦργοι, νὰ σκοτωθῶσι μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλθασαν εἰς τὸν τόπον, ὁποῦ κράζεται Κρανίον, ἐκεῖ σταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακοῦργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, συγχώρησέ τους· διότι δὲν ἠξεύρουσι τί κάμνουσι. Καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά του, ἔρριψαν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἔβλεπεν· καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν κατεγέλων, καὶ ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν· ὡς σῶσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ἂν ᾖ τούτος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἐνέπαιζον καὶ οἱ στρα-

τιώται, ἐρχόμενοι πλησίον, καὶ φε-
ροῖτές τινος οὐκ ἔστιν.

37 Καὶ λέγοντες· Ἄν σὺ ᾔσῃς ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὸν
ἑαυτὸν σου.

38 Ἦτον δὲ καὶ ἡ ἐπανωγραφὴ γε-
γραμμένη ἀπὸ πάντων τοῦ μὲ γράμ-
ματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ
Ἑβραϊκὰ· ΤΟΥΤΟΣ ΕἶΝΑΙ Ὁ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤῶΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κρεμασμένους
κακοποιούς τὸν ἐβλασφήμει, καὶ ἔλε-
γεν· Ἐάν ᾔσῃς σὺ ὁ Χριστὸς, γλύ-
τωσε τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἡμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν
ἀνελθόντα, καὶ τὸν εἶπε· Δὲν φοβεῖσαι
τὸν Θεόν, διὸ σὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ
κρίμα;

41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως· διότι ἀπο-
λαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων τὰ ὅποια
ἐκάμαμεν· ἀλλ' οὗτος κἀνὼν ἁγιοποι-
εῖται.

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύ-
ριε, ἐνθυμήσου με, ὅταν ἔλθῃς εἰς
τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σὲ λέγω, σήμερον μὲ ἐμὲ θέ-
λεις εἶσαι εἰς τὴν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον σχεδὸν ἑκτη ὥρα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἔγενε σκότος εἰς ὅλην
τὴν γῆν, ὥς τὴν ἑννάτην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκότισθη καὶ τὸ
σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὴν
μέσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε μὲ φων-
ὴν μεγάλῃν, καὶ εἶπεν· Πάτερ, εἰς
τὰς χεῖρας σου παραδίδω τὸ πνεῦμα
μου. Καὶ ἅψ' οὗ εἶπε τούτα, ἐξε-
πύχθη.

47 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος ἅψ' οὗ εἶδεν
ἐκεῖνα τὸ ὅποσον ἔγινεν, ἐδόξασε τὸν
Θεόν, λέγων· Βέβαια οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλοι οἱ ὄχλοι οὗτοι ἦλθον
ὁμοῦ, διὰ τὰ εἰδῶσι (τὴν σταύρωσιν,)·
βλέποντες ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐγίνοντο,
κτυπῶντες τὰ στήθη των ἐγὼν.

49 Καὶ ἐστέκοντο ὅλοι οἱ γνώριμοι

τοῦ ἀπὸ μακρῶν, καὶ γυναῖκες αἱ
ὅποια τὸν ἠκολούθουν ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, καὶ ἔβλεπον τούτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις,
τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ἄνθρωπος ἀγα-
θὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βου-
λευτής,

51 (Τούτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς
τὴν βουλήν καὶ εἰς τὴν πράξιν αὐ-
τῶν,) ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τῆς Ἀρι-
μαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· καὶ
ἐπρόσμενε καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.

52 Τούτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον,
καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ κατέβαλε καὶ τὸ ἐτί-
λιξε μὲ σινδόνι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς
μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ ὅποιον ἀνὴρ
κἀνὼν δὲν ἦτον θαμνός.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευή,
καὶ ἐξημέροσε τὸ σάββατον.

55 Καὶ ἠκολούθησαν καὶ γυναῖκες,
αἱ ὅποια εἶχον ἔλθει μαζί μὲ αὐτὸν
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδον τὸ
μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμα του
ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζουσαι ἠτοίμασαν ἀρώ-
ματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββα-
τον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΤΗΝ δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομά-
δος, πολλὰ πρωΐ, ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα
αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφερον τὰ
ἀρώματα τὰ ὅποια ἠτοίμασαν· καὶ
κἀποῖαι ἄλλαι μαζί μὲ αὐτάς.

2 Καὶ εὗρηκαν τὴν πέτραν κυλισ-
μένην ἀπὸ τοῦ μνῆματος.

3 Καὶ ἅψ' οὗ ἐμβήκαν μέσα, δὲν
εὗρηκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἀπόρουν διὰ τοῦτο τὸ
πρῶγμα, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἦλθον εἰς
αὐτάς μὲ φορέματα τὰ ὅποια ἄστραπ-
τον.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν ἐκεῖναι, καὶ
ἐκκλιναν τὸ πρόσωπον κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐκεῖνοι ταῖς εἶπαν· Τί ζη-
τεῖτε τὸν ζῶσαντα μὲ τοὺς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ' ἀνέστη. Ἐνθυμηθῆτε πῶς σὰς εἶπε τότε, ὅτε ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

7 Αἰγών. Ὅτι κάμνει χρεὶα ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστῇ.

8 Καὶ ἐνθυμηθῆσαν τὰ λόγια του.

9 Καὶ ἅψ' οὗ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνημα, εἶπον ὅλα τοῦτα εἰς τοὺς ἑβδοκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιλοιπούς.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Ἰωάννα, καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ ἐπιλοιπαὶ μαζί με αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγον εἰς τοὺς ἀποστόλους τοῦτου.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἡμπροσθέν των ὡς φλυαρία τὰ λόγια των, καὶ δὲν τὰς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνημα· καὶ σκύπτει καὶ βλέπει τὰ σάβανα διττὰ ἐκείντο μόνα· καὶ ἐγύρισε ὀπίσω, καὶ ἰθαύμαζε μέσα του δι' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινε.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἀπ' αὐτοὺς ἐπήγαινον αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἣ ὁποία εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐξήντα πτάδια, τὸ ὄνομα τῆς Ἐμμαυῆς.

14 Καὶ αὐτοὶ ἐσυντήχαινον ἀνάμεσόν των διὰ ὅλα τοῦτα τὰ ὅσα συνέβησαν.

15 Καὶ ἐν ᾧ συνωμίλουν καὶ διελέγοντο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασεν καὶ ἐπήγγισεν μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ ὀμμάτια των ἐμποδίζοντο, νὰ μὴ τὸν γνωρίσωσι.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί εἶναι τα λόγια αὐτὰ, τὰ ὅποια συντυχαίετε ὁ ἕνας μετ' ἄλλον ἐν ᾧ περιπατεῖτε, καὶ ἴσθατε σκυθρωποὶ;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἕνας, τὸ ὄνομα του Κλεόπας, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μόνος δὲν ἤξεύρεις ἐκεῖνα ὅσα ἐγίναν μετὰ εἰς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας;

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ποῖα; Καὶ ἐκείνοι τὸν εἶπον· Τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἔγιναν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ὅστις ἦτον ἄνθρωπος προφήτης, δυνατὸς εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ἔμπροσς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν·

20 Καὶ πῶς τὸν παρέδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας τα καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἐλευθερῶσιν τὸν Ἰσραὴλ· ὅμως μετὰ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέρας μετὰ τοῦτην τὴν ἡμέραν ἔχει σήμερον, ἀπ' οὗ ἐγίναν αὐτά.

22 Ἀλλὰ καὶ ἡχοῖται γυναῖκες ἀπὸ τὰς ἐδικὰς μας μᾶς ἐτρόμαξαν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημα·

23 Καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθον καὶ εἶπον ὅτι εἶδον ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι ζῇ.

24 Καὶ ὑπῆγον ἡχοῖοι ἀπ' ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί με ἡμᾶς εἰς τὸ μνημα, καὶ εὐρόσαν οὕτω καθὼς εἶπον καὶ αἱ γυναῖκες· αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ὁ ἀνόητοι καὶ δειλοὶ εἰς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ ὅποια ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ τοῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Μωϋσῃ καὶ ἀπὸ ὅλων τοὺς προφῆτας, τοὺς ἐξήγησαν τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἐγράφησαν διὰ τὸν ταυτὸν τοῦ εἰς ὅλας τὰς γραφάς.

28 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν χώραν ὁποῦ ἐπήγαινον· καὶ αὐτὸς ἐκαμώθη διττὸν ὅπως μακρότερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μείνε μετὰ ἡμᾶς, διότι βραδυάζει, καὶ ἐπύρασεν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἐμβῆκε μετὰ νὰ μεῖνῃ μετ' αὐτούς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν αὐτὸς μετὰ αὐτοὺς, ἐπῆρε τὸ ψαμίδιον, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τοὺς ἔδιδε.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν τὰ θυμὰτιά των, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτοὺς.

32 Καὶ εἶπον ἀνάμυσόν των· Δὲν ἦτον ἡ καρδία μας καιομένη εἰς ἡμᾶς, ὅτε μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτε μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς·

33 Καὶ αὐτοὶ σηκονόμενοι ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐσθῆκαν μαζωμένους τοὺς ἑνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί με αὐτοὺς.

34 Οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ὅτι ὁ Κύριος ἀνέστη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σιμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο διηγοῦντο τὰ πρόγματα τὰ ὅποια ἔγιναν εἰς τὸν δρόμον· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐν ᾧ ἔκοπτε τὸ ψαμίδιον.

36 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγον αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὴν μέσην των, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Εἰρήνῃ εἰς σᾶς.

37 Καὶ ἐφοβήθησαν δυνατὰ καὶ ἐτρόμαξαν, καὶ τοὺς ἐφαίνετο νὰ βλέπωσι πνεῦμα.

38 Καὶ τοὺς λέγει· Διατί εἰσθε συγχυσμένοι· καὶ διατί λογισμοὶ ἀναβαλνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας·

39 Ἰδέτε τὰς χεῖρας μου καὶ τὰ ποδάρια μου, ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγὼ· ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδέτε· διότι τὸ πνεῦμα σάρκα καὶ κόκκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ὅτι ἐγὼ ἔχω.

40 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὰ ποδάρια.

41 Καὶ ἐπειδὴ ἀπίστουν ἀκόμη ἀπὸ τὴν χεράν των, καὶ ἐθαύμαζον, τοὺς εἶπεν· Ἐχετε τίποτε φαγητὸν ἐδώ·

8*

42 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδωκαν ἐν κομμάτιον ὀψαριον ψητοῦ, καὶ ἀπὸ μελίτοληρον.

43 Καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔμπροσθέν των ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Τοῦτα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὅποια σᾶς ἐλάλησα ἐν ᾧ ἀκόμη ἤμουσιν ἡμεῖς με σᾶς, ὅτι κάμνει χρεῖα νὰ πληρωθῶσιν ὅλα ἐκεῖνα ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς τοὺς προφῆτας, καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς διὰ ἐμέ.

45 Τότε τοὺς ἀνοίξε τὸν νοῦν των, νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ὅτι οὐδὲν εἶναι γραμμένον, καὶ με τέτοιον τρόπον ἔκαμε χρεῖα νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστῇ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομα του μετάνοια καὶ συγχώρησις ἁμαριῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ σεῖς εἰσθε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὴν δύσχεσιν τοῦ Πατρὸς μου εἰς σᾶς· καὶ σεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἕως ὅπου νὰ ἐνδυθῇτε δύναμιν ἀπεπάνω.

50 Καὶ ἐβγαλεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσῆκωσε τὰς χεῖρας του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς τοὺς εὐλόγει, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ με χαρὰν μεγάλην.

53 Καὶ ἦσαν πάντοτε εἰς τὰ ἱερὰ, ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν· Ἀμήν.

ΤΟ
ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Τοῦτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὸν Θεόν.

3 Ὅλα διὰ μέσου αὐτοῦ ἐγιναν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγινε κἀνὲν ἀπὸ ὅσα ἐγιναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὸ σκότος φέγγει, καὶ τὸ σκότος δὲν τὸ ἐκατάλαβεν.

6 Ἐγινέ τις ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τῶν Θεόν, τὸ ὄνομά του Ἰωάννης.

7 Αὐτὸς ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον, καὶ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ ἐγένεν· καὶ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἐδικὰ του ἦλθεν, καὶ οἱ ἐδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομά του.

13 Οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ἀπὸ αἱμάτων, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς σαρκός, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἐγινε σὰρκα· καὶ κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, (καὶ εἶδομεν τὴν δόξαν του, δόξαν ὡς ἂν μονογε-

νοῦς ἀπὸ τὸν Πατέρα,) γεμάτος ἀπὸ χάριν καὶ ἀλήθειαν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτὸν, καὶ ἔκραξε, λέγων· Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποῖου σὺς εἶπον, Ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὀπίσω μου, ἐγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον προηγετέρός μου.

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμά του ἡμεῖς ὅλοι ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἐπάνω εἰς χάριν.

17 Διότι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ μέσου τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἐγινε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν κἀνείς ποτὲ δὲν εἶδεν· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος τὸν ἐξήγησε.

19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅποταν ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα ἱερεῖς καὶ Λευῖτας, νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, Σὺ ποῖος εἶσαι;

20 Καὶ ὁμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἀρνήθη· καὶ ὁμολόγησεν, Ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησάν τον· Τί λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι σὺ; Καὶ λέγει· Δὲν εἶμαι. Ὁ προφήτης εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθη· Ὁχι.

22 Καὶ τὸν λέγουσι· Ποῖος εἶσαι λοιπόν; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπεμψαν· τί λέγεις διὰ τὸν ἑαυτὸν σου;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἐρημον· Ἰστιάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους·

25 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπον

εις αὐτόν· Διατί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι σὺ ὁ Χριστός, οὐτε Ἥλιος, οὐτε ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς νερόν· ἀνάμεσόν σας ὅμως στέκεται ἑκείνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·

27 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὅπισω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· τοῦ ὁποῦ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὁποδηματός του.

28 Τοῦτα ἔγιναν εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν δὲ αὐρίον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἰδοὺ, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον σηκώνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Τοῦτος εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπον· Ἀνθρώπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦιον προτιμωρὸς μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρον· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων εἰς τὸ νερόν.

32 Καὶ ἁμαρτήρῃσεν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατέβαινεν ὡς ἄν περισσευῇ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔμεινεν ἐπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἐπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερόν, ἐκεῖνος μὲ εἶπεν· Εἰς ὅποιον καὶ ἂν ἰδῇς τὸ Πνεῦμα νὰ καταβαίνειν, καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν, αὐτὸς εἶναι ὁ ὁποῖος βαπτίζει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον, καὶ ἁμαρτήρῃσα, διὸ τοῦτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τὴν δὲ αὐρίον πάλιν ἐστέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τούδ' μαθητὰς του δέο.

36 Καὶ βλέπων τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἰδοὺ, ὁ ἀμνὸς Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο τοῦ μαθηταί

ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων αὐτούς, ὅτι τὸν ἠκολούθουν, τοὺς λέγει·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ῥαββί, (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ μεταγλωττιζόμενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἐλθετε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν μὲ αὐτόν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα.

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, ἕνας ἀπὸ τούδ' δύο οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν.

42 Καὶ αὐτὸς πρῶτος ἦρθε τὸν ἰδίον του ἀδελφόν τὸν Σίμωνα, καὶ τὸν λέγει· Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεταγλωττιζόμενον θέλει νὰ εἴπῃ, ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερον αὐτόν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν, εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάν· σὺ θέλεις καλεσθῇ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ Πέτρος.

44 Τὴν δὲ αὐρίον πάλιν ἠβέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐβγῇ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν λέγει· Ἀκολουθεῖ με.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ἦρθε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ τὸν λέγει· Ἐκείνον διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον, καὶ οἱ προφῆται, εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ναθαναὴλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ ἔμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτε καλόν; Λέγει τὸν ὁ Φίλιππος· Ἐλθ, καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαν-

αὐτὸν ἐρχόμενον εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν. Ἴδε ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὅποιον δὲν εἶναι δόλος.

49 Ἀλέγει εἰς αὐτόν ὁ Ναθαναὴλ. Ἀποποῦ μὲ γνωρίζεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε. Πρὸ τοῦ νῦν σὺ καὶ ὁ Φίλιππος, οἱ ἔχοντες ὑποκάτω εἰς τὴν σκεῆαν, σὺ εἶδον.

50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει. Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε. Διότι σὺ εἶπον. Σὺ εἶδον ὑποκάτω εἰς τὴν σκεῆαν, πιστεύεις; μεγαλύτερα ἀπὸ τοῦτα θέλεις ἰδεῖ.

52 Καὶ τὸν λέγει. Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, Ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνοιχτόν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νῦν ἀναβαίνουσιν καὶ νῦν καταβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β. Π.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένετο γάμος εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἐπειδὴ ἔλειπε κρασίον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μήτηρ του· Κρασίον δὲν ἔχουσι.

4 Ἀλέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί ἔχεις (νῦν ὁ Ἰησοῦς) σὺ μὲ ἐμέ; ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Ἀλέγει ἡ μήτηρ του εἰς τοὺς δυνεῖς· Ὁ, τι καὶ ἂν σὺς εἰπῇ, κάμπετε.

6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ σταμνία πέτρινα ἕξ, τὰ ὅποια ἔκυντο διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, τὰ ὅποια ἐχώρουν ἀπὸ δύο ἢ τρία μέτρα.

7 Ἀλέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Γεμίσατε τὰ σταμνία νερόν. Καὶ τὰ ἐγέμισαν ἕως ἐπάνω.

8 Καὶ τοὺς λέγει. Ἀνασύρατε τώρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν συμποσιάρχην. Καὶ ἔφερον.

9 Καὶ ὅταν ἐγένεθαι ὁ συμποσιάρχης τὸ νερόν τὸ ὅποιον ἐγένετο κρασίον. (καὶ δὲν ἔξευρεν ἀποποῦ εἶναι· οἱ ἐπηρεῖται ὅμως οἱ ὑποῖτοι ἀνέστησαν τὸ νερόν τὸ ἔξευρον,) ἐλάλησε τὸν γαμβρὸν ὁ συμποσιάρχης,

10 Καὶ τὸν λέγει. Κάθε ἄνθρωπος πρῶτον βάλλει τὸ καλὸν κρασίον, καὶ ὅταν μεθύσωσι, τότε τὸ κατώτερον· σὺ δὲ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασίον ἕως τώρα.

11 Τοῦτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερασε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταὶ του εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του, καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, καὶ οἱ μαθηταὶ του· καὶ δὲν ἐσιτάθησαν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦτον πλησίον τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ ἦνδε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καθήμενους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπώλουν βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἥλλασσον τὰ νομίσματα.

15 Καὶ κάμνον φραγγίλιον ἀπὸ σχοινία, τοὺς ἐβγαλεν ἔξω ὁλοὺς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια· καὶ τὸ νόμισμα τῶν τραπέζων ἐσκόρπισε, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια, εἶπε. Σηκώσατε αὐτὰ ἄπ' ἐδῶ· καὶ μὴ κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐνθυμήθησαν, ὅτι εἶναι γραμμένον· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγε.

18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ τὸν εἶπον. Τί σημεῖον μᾶς δειχνεῖς, ἐπειδὴ κάμνεις τοῦτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς. Χαλάσατε τοῦτον τὸν να-

ὄν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω τὸν σηκώσαι.

20 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ὁ παῖς τοῦτος ἐκτίσθη εἰς σαράντα ἔξ χρόνους, καὶ σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλεις τὸν οἰκοδομήσει;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν παῖδα τοῦ σώματός του.

22 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκθρηνήθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ ὄντι τοῦτο τοῦς ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γραφὴν, καὶ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ διὰν ἦτον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του, βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐμπιστεύετο τὸν ἑαυτοῦ τοῦ εἰς αὐτοὺς, διότι αὐτοὺς ἤξευρεν ὅλους.

25 Καὶ διότι δὲν εἶχε χρεῖαν, νὰ μαρτυρήσῃ κἀνεὶς διὰ τὸν ἄνθρωπον· ἐπειδὴ αὐτοὺς ἐγνώριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἦτον ἄνθρωπός τις ἀπὸ τοῦς Φαρισαίους, τὸ ὄνομά του Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Αὐτὸς ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, ἤξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διότι αὐτὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα κάμνεις σὺ, κἀνεὶς δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν ᾖται ὁ Θεὸς με αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶπε· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἀνίσως καὶ κἀνεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Νικόδημος· Πῶς ἔμπορεᖅ ἄνθρωπος, διὰν εἶναι γέρον, νὰ γεννηθῇ; μήπως ἔμπορεᖅ δεύτερον νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του καὶ νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, οἱ ὅποιος δὲν γεν-

νηθῇ ἀπὸ νερὸν καὶ Πνεῦμα, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σὰρξ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴ θαυμάσῃς δοῦνι σὲ εἶπον, Ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῇτε αἰεὶ ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ τὴν φωνὴν τοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι καθεὶς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Πῶς ἔμποροῦσι νὰ γίνωσι τοῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἤξεύρεις τοῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, οἱ ἡμεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν δέχεσθε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπον τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς θέλτε πιστεῦσαι, ἂν σᾶς εἰπῶ τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ ὀφίδιον εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω κάμνει χρεῖα νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

15 Διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διότι τόσον ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ κα-

τακρίνη τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τὴν σωθῆναι τὸν κόσμον διὰ μέσου αὐτοῦ.

18^ο Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν κατακρίνεται· ὅποιος ὅμως δὲν πιστεύει, ἀπὸ τῶρα κατακρίθη, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις εἶναι αὐτῇ, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν περισσότερον τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διότι τὰ ἔργα τῶν ἡσάν κακά.

20 Καὶ καθεὶς ὁ ὅποιος κάμνει κακά, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὴν μὴν ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα του.

21^ο Ὅποιος ὅμως κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὴν φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἔκαμνεν εἰς τὸν Θεόν.

22^ο Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε με αὐτοῦς, καὶ ἐβάπτισε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνὼν, πλησίον τοῦ Σαλειμ, καὶ ἐβάπτισε, διότι ἐκεῖ ἦσαν πολλὰ νερά· καὶ ἐπήγγαλλον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Διότι ὁ Ἰωάννης ἀκόμη δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐγινε λοιπὸν φιλοφεικία μετὰ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου καὶ μερικῶν Ἰουδαίων διὰ τὸν καθαρισμόν.

26 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν εἶπον· Διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἦτον μὲν μετὰ σὺν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τὸν ὅποιον σὺ ἐμαρτύρησες, ἰδε, ὅτι ἐκεῖνος βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω εὐνοίαν ἄνθρωπος· τὴν μὴν ἴσως εἶναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Σεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖτε δι' ἐμεῖ, ὅτι εἶπον· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει τὴν νόμ-

φην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁ ὅποιος στέκει καὶ τὸν ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐτελέσθη.

30 Ἐκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνη, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.

31 Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔρχεται ἀπὸ ἐπάνω, εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλους· ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ὅποιος ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἶναι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνος τὸ ὅποιον εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκεῖνος μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν του πάντες δὲν δεχεται.

33^ο Ὅποιος δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν του, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διότι ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἔστειλεν ὁ Θεός, τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διότι ὁ Θεὸς δὲν τὸν δίδει τὸ Πνεῦμα μετέωρον.

35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ ἔδωκεν ὅλα εἰς τὰς χεῖρας του.

36^ο Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὅποιος δὲν πεῖθεται εἰς τὸν Υἱόν, δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. IV.

^ο ὍΤΑΝ ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ Κόριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσευτέρους μαθητὰς κάμνει καὶ βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης,

2 (Ἄν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτισεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ του,)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὑπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμε χρεῖα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Σιχάρ, πλησίον εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν υἱόν του,

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδιον τοῦ Ἰα-

κἀὼ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, κοπιᾶσμέντος ἀπὸ τῆν ὁδοπορίαν, ἐκάθισεν οὕτως εἰς τὸ πηγάδιον· καὶ ἦσαν σχεδὸν ἑκτη ὥρα.

7 Ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τῆν Σαμαρείαν, νὰ ἀνασῶρῃ νερόν· καὶ τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς, Δός με νὰ πίνω.

8 Δίδωτε οἱ μαθηταὶ τοῦ εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τροφῆς.

9 Τὸν λέγει λοιπὸν ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρείτισσα· Πῶς σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι Ἰουδαῖος, ζητεῖς νὰ πῆς ἀπὸ ἐμεῖ, ἡ ὁποία εἶμαι γυνὴ Σαμαρείτισσα; Δίδωτε οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σπρίγνται μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ἄν ἤξευρες τὴν ὁδωρὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὺ λέγει, Δός με νὰ πίνω· σὺ ἤθελες τὸν ζητήσῃς, καὶ ἤθελε σὲ δώσει νερόν ζωηρόν.

11 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, σὺ ἀνάσυρμα δὲν ἔχεις, καὶ τὸ πηγάδιον εἶναι βαθύ· ἀποτοῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερόν τὸ ζωηρόν;

12 Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδιον, καὶ ἔπινε καὶ αὐτός ἀπ' αὐτό, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ, καὶ τὰ ζῶα τοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ὁποῖος πῖν ἀπὸ τὰ νερόν τοῦτο, θέλει διψῆσαι πάλιν.

14 Ἄλλ' ὁποῖος πῖν ἀπὸ τὸ νερόν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, δὲν θέλει διψῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερόν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, θέλει γένει εἰς αὐτόν βροῦσις νεροῦ τὸ ὁποῖον νὰ ἀναβρῇ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός με τοῦτο τὸ νερόν, διὰ νὰ μὴ διψῶ, μηδὲ νὰ ἐργαζομαι ἔδω νὰ ἀνασύρω.

16 Λέγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, φῶναξέ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα. Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα.

18 Δίδωτε πέντε ἄνδρας ἔχεις· καὶ τώρα αὐτός τὸν ὁποῖον ἔχεις, δὲν εἶναι ἄνθρωπος σου· τοῦτο ἀλήθειαν εἶπες.

19 Τὸν λέγει ἡ γυνὴ· Κύριε, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπροσκύνησαν· καὶ σεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπου κάμνει χρεῖα νὰ προσκυνῶμεν.

21 Λέγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστεύουσόν με, ὅτι ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα.

22 Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἡξεύρετε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡξεύρομεν· διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοῦς Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῇται θέλουνσι προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν· διότι καὶ ὁ Πατὴρ τέτοιους ζητεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν προσκυνοῦσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι, κάμνει χρεῖα νὰ τὸν προσκυνῶσι μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν.

25 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνὴ· Ἡξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὁ ὁποῖος σὲ λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ, καὶ ἰθαυμάσαν διδοὺ θουντόχαινε μὲ γυναῖκα· κἀνείς ὁμοῦ δὲν εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, Τί συντυχάνεις μὲ αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λαγήμενόν της ἡ γυνὴ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

29 Ἐλᾶτε, νὰ ἰδῇτε ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα ἐκαταμήπως καὶ εἶναι αὐτός ὁ Χριστός;

30 Ἐβγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31 Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τὸν παρεκάλουν οἱ μαθηταί, καὶ τὸν ἔλεγον· Διδάκαλε, φάγε.

32 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἤξεύρετε.

33 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνάμεσόν των· Μήπως καὶ τὸν ἔφερε κἄνεις νὰ φάγῃ;

34 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐδικόν μου φαγητὸν εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος με ἐπεμψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλείαν του.

35 Δὲν λέγετε σεῖς, ὅτι ἀκόμη τέσσαρες μῆνες εἶναι ὥς τὸ θέρος; Ἰδοὺ, σᾶς λέγω, σηκώσατε τὰ θυμάτιά σας ἐπάνω, καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι λευκὰ ἤδη διὰ θέρος.

36 Καὶ ὁποῖος θερίζει, πέρνει πληρωμὴν, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρεται μαζὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θερίζει.

37 Διότι εἰς τοῦτο εἶναι ἀληθινὸς ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ ἄλλος ὁ ὁποῖος θερίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς ἦλθετε καὶ ἐμβέβηκετε εἰς τὸν κόπον των.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τοῦ Σαμαρείτης ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναῖκος, ἣ ὅποια ἐμαρτύρησεν, ὅτι με εἶπε ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ἀφ' οὗ ἦλθον λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτόν, τὸν παρεκάλουν νὰ ἀπομεινῇ εἰς αὐτοὺς· καὶ ἀπέμεινε δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγια του.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον· Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου· διότι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠκούσαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι

τοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς δύο ἡμέρας ἐβγῆκεν ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα του δὲν ἔχει τιμὴν.

45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθησαν οἱ Γαλιλαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶδον ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ ὑπῆγον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸν κρασίον. Καὶ ἦσαν κἄποιος βασιλικὸς, τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

47 Τοῦτος ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ καταβῇ νὰ ἰατρευθῇ τὸν υἱὸν του· διότι ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Τὸν εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν δὲν ὠθῇς σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσαι.

49 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ βασιλικὸς· Κύριε, κατάβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου.

50 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε· ὁ υἱὸς σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσεν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπήγαγε.

51 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινε, τὸν ἀπήνησαν οἱ δοῦλοι του, καὶ τὸν εἶπον, ὅτι τὸ παιδίον σου ζῇ.

52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποῖαν ἔγινε καλλίτερα· καὶ τὸν εἶπον, ὅτι χθὲς τὴν ἐβδόμην ὥραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη.

53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἡ θέρμη τὸν ἀφῆκεν ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ὅλη του ἡ οἰκία.

54 Τοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· δέυτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ τῆν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ὑστερον ἀπὸ τοῦτα ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν,) ἦτον κολυμβήθρα, ἥ ὅποια ἐλέγετο Ἑβραϊκᾶ Βηθ-εσδά, ἥ ὅποια εἶχε πέντε καμάρας.

3 Μέσα εἰς αὐτὰς ἐκεῖτετο πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἱ ὅποιοι ἐκαρτέρουν τὴν ἀνωκάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διότι ἄγγελος ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερόν· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν, ὁ ὅποιος ἤθελεν ἔμβη ὑστερα ἀπὸ τῆν ταρχὴν τοῦ νεροῦ, ἰατρῆσται, ἀπὸ ὁποῖαν ἀσθένειαν ἤθελε κρατηθῇ.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὅποιος ἦτον τριάντα ὀκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

6 Τοῦτον ὅταν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον ἐκεῖ, καὶ γνωρίζων ὅτι ἦτον πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένος, τὸν λέγει· Θέλεις νὰ γένης καλῶς;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ νὰ μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταρχθῇ τὸ νερόν· καὶ ἐν ᾧ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος προηίτερα ἀπ' ἐμέ.

8 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Σήκω, ἔλαρε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγινεν ὕγιης ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸ κραββάτιόν του, καὶ περιπάτει· καὶ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον σάββατον.

10 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἱατρουμένον· Σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σὲ πρόειπε νὰ σηκώσῃς τὸ κραββάτιόν σου.

11 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς· Ἐκείνος

ὁ ὁποῖος μὲ ἱατρευσεν, ἐκεῖνος μὲ εἶπε· Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Τὸν ἠρώτησαν λοιπὸν· Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σὲ εἶπε, Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ὁ ἱατρουμένος δὲν ἤξευρε ποῖος εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ ἦτον πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἔβηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ τὸν ᾗδον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἔγινες ὅλος ὕγιης· μὴν ἁμαρτιάνῃς πλέον, διὰ νὰ μὴ σὲ γένη τίποτε χειρότερον.

15 Ὑπήγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμεν ὕγιῃ.

16 Καὶ διὰ τοῦτην τὴν ἀφορμὴν κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν σκοτώσωσιν, διότι ἔκαμε τοῦτα τὸ σάββατον.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγὼ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσύτερον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσι, διότι ὅχι μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ ἰδίῳ του Πατέρα ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνων τὸν ἑαυτοῦν τοῦ ἴσου μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὺς λέγεις, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτε ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διότι ὅσα κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ Υἱός.

20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ τὸν δείχνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλύτερα ἔργα ἀπὸ τοῦτα θέλει τὸν δεῖξει, διὰ νὰ θαυμάζητε σεις.

21 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἀνασταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ Υἱός ὁποῖους θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διότι ὁ Πατὴρ δὲν κρίνει κἀνέ-
να, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν ἔδωκεν εἰς
τὸν Υἱόν·

23 Διὰ τὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν Υἱόν,
καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὅποιος
δὲν τιμᾷ τὸν Υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν Πα-
τέρα ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψε.

24 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι
ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πισ-
στεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἔπεμψε,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται
εἰς κατάκρισιν, ἀλλὰ μετέβη ἀπὸ
τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι
ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν
οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τῆς φωνῆς
τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι τὴν
ἀκούσωσι θέλουσι ζῆσαι.

26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν
εἰς τὸν ἑαυτὸν του, οὕτως ἔδωκε καὶ
εἰς τὸν Υἱόν τὰ ἔχει ζωὴν εἰς τὸν
ἑαυτὸν του.

27 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἔξουσίαν
τὰ κἀμνη καὶ κρίσιν, διότι εἶναι
Υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρ-
χεται ὥρα, εἰς τὴν ὅποιαν ὅλοι ὅσοι
εἶναι εἰς τὰ μὲνῆματα θέλουσιν ἀκού-
σει τὴν φωνὴν του·

29 Καὶ θέλουσιν ἐβγῆ, ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἔπραξαν κακὰ, εἰς τὴν ἀνά-
στασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἔπραξαν κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν
τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ τὰ κἀμνω ἀφ'
ἑαυτοῦ μου τίποιε· καθὼς ἀκούω,
κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία·
διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν
μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς
μου ὁ ὁποῖος με ἔπεμψε.

31 Ἄν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ τὸν ἑαυ-
τὸν μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι
ἀληθινή.

32 Ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ
διὰ ἐμέ· καὶ ἠξέβηκε ὅτι ἀληθινὴ εἶ-
ναι ἡ μαρτυρία, τὴν ὅποιαν μαρτυρεῖ
δι' ἐμέ.

33 Σεῖς ἐστέλλετε εἰς τὸν Ἰωάν-

νην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε τὴν ἀλή-
θειαν.

34 Καὶ ἐγὼ δὲν λαμβάνω ἀπὸ ἄν-
θρώπου τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σὰς
λέγω τοῦτα, διὰ τὰ σωθῆτε σεις.

35 Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος ὁ ὁποῖος
ἐκαίετο καὶ ἔφεγγε· καὶ σεις ἠθελή-
σατε προσωρινὰ τὰ χαρῆτε εἰς τὸ
φῶς του.

36 Ἐγὼ ὅμως ἔχω μαρτυρίαν με-
γαλτέραν τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ
ἔργα τὰ ὁποῖα με ἔδωκεν ὁ Πατὴρ
διὰ τὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ
ὁποῖα ἐγὼ κἀμνω, μαρτυροῦσι δι' ἐμέ,
ὅτι ὁ Πατὴρ με ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος με ἔπεμ-
ψε, αὐτὸς ἐμαρτύρησε δι' ἐμέ. Οὐδὲ
τὴν φωνὴν του ἠκούσατε ποτὲ, οὐδὲ
τὸ εἶδος του εἶδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον του δὲν ἔχετε
μένοντα εἰς σὰς· διότι δὲν πιστεύ-
ετε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος σὰς
ἔστειλεν.

39 Ἐξετάζετε τὰς γραφάς, ἐπειδὴ
λογιάζετε τὰ ἔχητε εἰς αὐτάς ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι αἱ γραφαὶ εἶναι
αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦσι διὰ ἐμέ·

40 Καὶ δὲν θέλετε τὰ ἔλθῃτε εἰς
ἐμέ, διὰ τὰ ἔχητε ζωὴν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπων δὲν
λαμβάνω·

42 Ἀλλὰ σὰς ἐγνώρισα, ὅτι τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε εἰς τὸν
ἑαυτὸν σας.

43 Ἐγὼ ἦλθον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς μου, καὶ δὲν με δέχεσθε· ἐάν
ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐδικόν
του, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἡμπορεῖτε σεις τὰ πιστεύ-
σητε, ὅταν λαμβάνετε δόξαν ὁ ἕνας
ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ τὴν δόξαν ἡ
ὅποια εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν
γυρεύετε;

45 Μὴ λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω
σὰς κατηγορήσει εἰς τὸν Πατέρα·
ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν ὁποῖον σεις ἐπι-
λέγετε, αὐτὸς σὰς κατηγορεῖ.

46 Διότι ἂν ἐπιστεῖτε εἰς τὸν

Μωϋσῃν, ἤθέλετε πιστεῦσαι καὶ εἰς ἐμέ· διότι ἐκεῖνος διὰ ἐμέ ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνου τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεῦσαι τὰ ἰδικά μου λόγια ;

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·

2 Καὶ τὸν ἠκολούθει ὄχλος πολλὸς, διότι ἔβλεπον τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς του.

4 Καὶ ἦτον πλησίον τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσῆκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ ὀμμάτια του, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι πολλὸς λαὸς ἤρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀποποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμιά, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι ;

6 (Καὶ τοῦτο εἶπεν δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.)

7 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος· Διακοσίων θηναρίων ψωμιά δὲν τοὺς φθάσει, διὰ νὰ λάβῃ ὁ καθείς ἀπὸ κομματίου.

8 Τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου·

9 Εἶναι ἔδω ἓν παιδίον τὸ ὅποιον ἔχει πέντε ψωμιά κριθαρίνα καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους ;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κάμειτε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσι. Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάριον. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες ὡς πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμιά ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια ὅσον ἤθελον.

12 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχόρτασαν, λέγει εἰς

τοὺς μαθητάς του· Μαζώξατε τὰ κομμάτια τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμιά τὰ κριθίνα, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔφαγον.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ἀφ' οὗ εἶδον τὸ θαῦμα τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ἀληθινὸς ὁ προφήτης ὁ ὅποιος ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν γνωρίζων, ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι νὰ τὸν ἀρπάξωσι διὰ νὰ τὸν κάμωσι βασιλεῖα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρων πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναοὺμ. Καὶ ἦδη ἔσκοτεινίασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν ὑπάγει εἰς αὐτούς·

18 Καὶ ἡ θάλασσα, διότι ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος, ἐσηκόνετο.

19 Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔκαμον λάμνοντες ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν διὰ περιπάτου ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθεν πλησίον εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐφραβήθησαν.

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἠθελον λοιπὸν νὰ τὸν πάρωσιν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον ἐκρίθη εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὑπῆγον.

22 Τὴν δὲ αὖριον ὁ λαὸς ὁ ὅποιος ἐσέκετο πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἄλλο πλοῖον δὲν ἦτον ἐκεῖ, παρὰ μόνον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐμβῆκαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὶ μὲ τοῖς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ του διέβησαν·

23 Ἦλθον δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, πλησίον εἰς τὴν

τάπον ἐκεῖνον ὅπου ἔφαγον τὸ ψωμίον, ἀπ' οὗ ἐχαρίστησεν ὁ Κύριος·

24 Ἀπ' οὗ λοιπὸν τὸ πλῆθος εἶδεν, δι-ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ του, ἐμβήτηκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἀπήγον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ἀπ' οὗ τὸν ἥδραν πέραν ἀπὸ τῆν Θάλασσαν, τὸν εἶπον· Διδάσκαλε, πότε ἤλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, με γυρεύετε ὅχι διότι εἶδετε σημεῖα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἀπὸ τὰ ψωμῖα, καὶ ἐχορτάσαστε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὴν τροφὴν ἣ ὅποια φθίρειται, ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν ἣ ὅποια μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὅποιαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σὺς δώσει· διότι αὐτὸν ὁ Πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Τὸν εἶπον λοιπὸν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ πράξωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσῃτε εἰς ἐκεῖνον τὸν ὅποιον αὐτὸς ἔστειλεν.

30 Εἶπον εἰς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σὺ, διὰ νὰ ἴδωμεν, καὶ νὰ σε πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγον τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄφρον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἴδωκε νὰ φάγωσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, ὅτι ὅχι ὁ Μωϋσῆς σὺς ἔδωκε τὸ ψωμίον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ μου σὺς δίδει τὸ ψωμίον τὸ ἀληθινόν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διότι τὸ ψωμίον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Κύριε, δός μας πάντοτε τὸ ψωμίον τοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ

εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς· ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμέ, δὲν θέλει πεινᾶσθαι· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει διψᾶσαι ποτέ.

36 Ἀλλὰ σὺς εἶπον, ὅτι καὶ εἶδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον με δίδει ὁ Πατὴρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμέ, δὲν θέλω τὸν ἐβγάλει ἔξω.

38 Διότι ἐγὼ κατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὅχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὅποιος με ἐπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς ὁ ὅποιος με ἐπεμψε, τὸ νὰ μὴ χάσω κἀνέν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια με ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὅποιος με ἐπεμψεν, ὅτι καθεὶς ὁ ὅποιος βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγγύζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, διότι εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ὅποιος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

42 Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι τοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἡξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Ἦως λοιπὸν αὐτοὺς λέγει·

43 Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέβηκα;

44 Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ, ἀνίσως καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὅποιος με ἔστειλε δὲν τὸν ἐλέγξῃ, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφῆτας· Καὶ ὅλοι θέλουσι διδαχθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν· Καθεὶς τὸ λοιπὸν, ὁ ὅποιος ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ.

46 Ὅχι διὰ κἀνέν εἶδε τὸν Πατέρα,

παρά εκείνος ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· αὐτὸς εἶδε τὸν Πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιοι πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σὰς ἔφαγον τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθανον·

50 Τοῦτο εἶναι τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ ὅποιος τὸ φάγῃ.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τὸ ζωντανόν, τὸ ὁποῖον κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγῃ ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σὰρξ μου, ὅπου θέλω δώσει διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχοντο λοιπὸν ἀνάμεσα τῶν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἔμπορεῖ τοῦτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα του νὰ φάγωμεν;

53 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν πίνετε τὸ αἷμα του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τὸν αὐτὸν σας.

54 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ἑσπερινὴν ἡμέραν.

55 Διότι ἡ σὰρξ μου εἶναι ἀληθινὸν φαγητόν, καὶ τὸ αἷμα μου εἶναι ἀληθινὸν ποτόν.

56 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν Πατὴρ μὴ ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ τρώγει, θέλει ζῆσαι δι' ἐμὲ.

58 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄριος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὅχι καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες σὰς τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Αὐτὰ εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκων εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦς μαθητὰς του οἱ ἅποιοι ἤκουσαν τοῦτον τὸν λόγον, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι αὐτός ὁ λόγος· τίς ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν αὐτόν του ὅτι γογγύζουσιν οἱ μαθηταὶ του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· Τοῦτο σὰς σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβῇ ἐκεῖ ὅπου ἦτον προηγήτερα;

63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ τίποτε· τὰ λόγια τὰ ὅποια σὰς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ σὰς κῆποι οἱ ὅποιοι δὲν πιστεύουσι. Διότι ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σὰς εἶπον, ὅτι κἀνείς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἂν δὲν ᾗναι δομένον εἰς αὐτόν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τότε πολλοὶ ἀπὸ τοῦς μαθητὰς του ἐγόρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν περιεπάτουν με' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα· Μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ πηγαίνετε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, εἰς τίνα νὰ ἐπάγωμεν; σὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰῶνιου.

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεῖσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ἄν ἐδιάλεξα ἐγὼ σὰς τοὺς δώδεκα, καὶ ἓνας ἀπὸ σὰς εἶναι διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διότι αὐτὸς ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. VII.

ᾠ ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ αὐτὰ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐπειδὴ τὸν ἐξήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσωσι.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον πλησίον.

3 Τὸν εἶπον λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἔργα ἀπεδῶ, καὶ ἔπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἰδῶσιν καὶ οἱ μαθηταὶ σου τὰ ἔργα τὰ ὅποια κάμνεις.

4 Διότι κἀνεὶς δὲν κάμνει τίποτε κρυφά, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις τοῦτα, φανέρωσι τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Τὸς λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἦλθεν· ὁ ἐδικός σας ὅμως πάντοτε εἶναι εἰσιμος.

7 Ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισῇ· ἐγὼ ὅμως μισῶ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακά.

8 Σεῖς ἀναβᾶτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἀναβαίλω εἰς τούτην τὴν ἑορτήν, διότι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἔμεινον εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ του, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτήν, ὅχι φανερά, ἀλλὰ ὥσάν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ ἔλεγον· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον δι' αὐτόν· ἄλλοι ἔλεγον, Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ὁχι· ἄλλα πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Κἀνεὶς ὅμως παρήρησά δὲν ἔλαλε δι' αὐτόν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς,

ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἡξεύρει αὐτὸς γράμματα, ἐν ᾧ δὲν ἔμαθεν;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἡ διδασχὴ μου δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁ ὅποιος μὲ ἐπεμψε.

17 Καὶ ἀκρίτως καὶ κἀνεὶς θέλη νὰ κάμῃ, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσῃ, ἐὰν ἀπὸ τῶν Θεῶν ἦναι αὐτὴ ἡ διδασχὴ, ἢ, ἂν ἐγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ μου λαλῶ.

18 Ὅποιος λαλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του, γυρεύει τὴν ἐδικήν του δόξαν· ὅποιος ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁ ὅποιος τὸν ἐπεμψε, αὐτὸς εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτόν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατί γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσῃτε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Αἱματόνιον ἔχεις· τίς γυρεύει νὰ σὲ σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐν ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σας θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περικοπὴν, (ὅχι διότι εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦς πατέρας,) καὶ σεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἀνθρώπων.

23 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ ἀνθρώπος περιτέμνηται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴ χαλασθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως· πῶς μὲ ὀργίζεσθε διότι ἔκαμα ὅτι ἡλόκληρον ἀνθρώπων τὸ σάββατον;

24 Μὴ κρίνετε κατὰ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον λοιπὸν κἀποιοὶ ἀπὸ τοῦς Ἰερουσαλυμίταις· Δὲν εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος τὸν ὅποιον γυρεύουσι νὰ χαλάσωσι;

26 Καὶ ἰδοὺ, συντυχαίνει παρήρησας, καὶ δὲν τὸν λέγουσι τίποτε· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν

ἀληθινά, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον ἤξεύρομεν ἀπὸ ποῦ εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς οὕτως ἔρχεται, κἀνείς δὲν ἤξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἐφώνησε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμὲ ἤξεύρετε, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶμαι ἤξεύρετε· ἐγὼ ἀπ' αὐτοῦ μου δὲν ἦλθον, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἤξεύρετε.

29 Ἐγὼ ὅμως τὸν ἤξεύρω, διότι ἀπ' ἐκείνου εἶμαι, καὶ ἐξέειπεν μὲ ἔστειλε.

30 Ἐζήτουν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσωσιν· κἀνείς ὅμως δὲν ἄπλωνεν ἐπάνω του χεῖρα, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὁτι ὁ Χριστὸς οὕτως ἔλθει, μήπως θέλει κίμει περισσώτερα ἀπὸ τούτα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν αὐτός;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸ πλῆθος οὗτο ἐγόγγυζε αὐτὰ διὰ αὐτόν· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, διὰ νὰ τὸν πιάσωσι.

33 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ σὰς, ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

34 Θέλετε μὲ γυρεῦσαι, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὔρειν· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.

35 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνάμυσόν των· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ αὐτός, ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὔρειν; μήπως μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς διευπαρεμένους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἴπῃ τοῦτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε· Θέλετε μὲ ζητήσῃ, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὔρειν· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὥσπερ ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἐορτῆς, ἐστίκετο ὁ

Ἰησοῦς, καὶ ἐφώνησε, καὶ εἶπεν· Ἐάν διψῇ κἀνείς, ἄς ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, καὶ ἄς πῇ.

38 Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ νεροῦ ζῶντος θέλουσι τρεῖσαι ἀπὸ τῆς κοιλίας του.

39 (Εἶπε δὲ τοῦτο διὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐμελλον νὰ λάβωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι ἀκόμη δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ἔπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχε δοξασθῇ.)

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, οὕτως ἤκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, ἔλεγον· Αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον, Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον, Μήπως ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ τὴν χώραν ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κἀποιοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἠθέλουν νὰ τὸν πιάσωσιν· ἀλλὰ κἀνείς δὲν ἄπλωνεν ἐπάνω του τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπον· Διατί δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Ποτὶ ἄνθρωπος δὲν ἐλάλησε καθὼς αὐτός ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθησαν· Μήπως καὶ ἐπλανήθητε καὶ σεῖς;

48 Μήπως κἀνείς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, ἢ, ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν;

49 Ἀλλὰ ὁ ὄχλος τοῦτος ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι κατηραμένους.

50 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπάγει τὴν νύκτα εἰς αὐτόν, καὶ ἦτον ἓνας ἀπ' αὐτοῦς.

51 Μήπως ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν τὸν ἀκούσῃ προτί-
τερα, καὶ γνωρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐ-
τόν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῆν Γα-
λιλαίαν; Ἰεζαΐας καταλεπτῶς καὶ
εἶπε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν
δὲν ἐσηκώθη.

53 Καὶ καθὼς ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ εἰς τὴν ὄραν τοῦ ὄρους ἤλ-
θεν πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ὄλος ὁ λα-
ὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκά-
θισεν καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

3 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι φέρονσι μίαν γυναῖκα εἰς αὐ-
τόν· ἣ ὅποια ἐπιάσθη εἰς μοιχείαν·
καὶ τὴν ἑστήσαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ τὸν λέγουσιν· Διδάσκαλε, αὐ-
τὴ ἣ γυνὴ ἐπιάσθη ἐπαντοφώρῳ ἐν ᾧ
ἐμοιχεύετο·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς
παρήγγειλεν, αἱ τοιοῦται γυναῖκες
νὰ πετροβολῶνται· σὺ λοιπὸν τί λέ-
γεις;

6 Καὶ τοῦτο ἔλεγον δοκιμάζοντες
αὐτόν, διὰ νὰ ἔχωσιν ἀφορμὴν νὰ τὸν
κατηγορῶσιν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔσκυψε
κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ καθὼς ἐπέμενον καὶ τὸν ἐρω-
τοῦσαν, ἐσηκώθη ἐπάνω καὶ τοὺς εἶ-
πε· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρ-
τίαν, ἅς ῥίψῃ πρῶτος τὴν πέτραν εἰς
αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν,
ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τῆν συνειδήσιν των,
ἔβγαινον ἕως ὁ θῆρας κατόπιν τοῦ ἁλ-
λου, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς γεροντοτέ-
ρους ὥς εἰς τοὺς νεώτερους· καὶ ἀπέ-
μεινεν ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ ἡ γυνὴ
ἣ ὅποια ἐστήκετο εἰς τὴν μέσην.

10 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ἀφ'
οὗ δὲν εἶδε κἀνένα, παρὰ τὴν γυ-
ναῖκα, εἶπεν εἰς αὐτήν· Γύναι, ποῦ
εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου; κἀ-
νεὶς δὲν σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκάλῃ εἶπεν· Κἀνεὶς, Κό-
ρις. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Οὐ
δὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· ὕπαγε, καὶ
ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρὸς πλέον μὴ
ἁμαρτάνῃς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ὡμί-
λησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· ὅποιος μὲ ἀκολουθεῖ, δὲν
θῆλει περιπατῆσαι εἰς τὸ σκότος,
ἀλλὰ θῆλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπεν λοιπὸν εἰς αὐτόν οἱ Φαρι-
σαῖοι· Σὺ μαρτυρεῖς διὰ τὸν ἑαυτὸν
σου· ἡ μαρτορία σου δὲν εἶναι ἀλη-
θινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς
εἶπε· Μὲ ὄλον διὰ τῷ μαρτυρῶ διὰ
τὸν ἑαυτὸν μου, ἡ μαρτορία μου εἶναι
ἀληθινή· διότι ἡξέσθω ἀπὸ ποῦ ἤλ-
θον, καὶ ποῦ ὑπάγω· σεις δὲ οὐκ
ἡξέσθε ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, καὶ ποῦ
ὑπάγω.

15 Σεις κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε,
ἐγὼ δὲν κρίνω κἀνένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ
ἐδική μου εἶναι ἀληθινή· διότι δὲν
εἰμαι μόνος, ἀλλὰ εἰμαι ἐγὼ, καὶ ὁ
Πατήρ ὁ ὁποῖος μὲ ἐπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν
σου εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἄν-
θρώπων ἡ μαρτορία εἶναι ἀληθι-
νή.

18 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ὁποῖος μαρτυρῶ
διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, καὶ μαρτυρεῖ
δι' ἐμὲ καὶ ὁ Πατήρ ὁ ὁποῖος μὲ
ἐπεμψε.

19 Τὸν ἔλεγον λοιπὸν· Ποῦ εἶναι
ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδὲ ἐμε ἡξέσθε, οὐδὲ τὸν Πατέρα
μου· ἂν ἡξέσθε ἐμὲ, ἡθέλετε ἡξέσ-
θαι καὶ τὸν Πατέρα μου.

20 Τοῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ γαιοφυλάκιον, διδά-
σκων εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ κἀνεὶς δὲν τὸν

ἐπίασαν, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.

21 Τοὺς εἶπε λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε με ζητήσῃ, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἡμπορεῖτε τὰ εἰσθῆ.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον· Μη-πως καὶ θέλει σκοτώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει, ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἡμπορεῖτε νὰ εἰσθῆ;

23 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς εἴσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ὑπάνω· σεῖς εἴσθε ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτου, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτου.

24 Σὺς εἶπον λοιπὸν· διὸ θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διότι ἂν δὲν πιστεύητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέ-λετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Τὸν ἔλεγον λοιπὸν· Καὶ ποῖος εἶσαι σὺ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνο εἶμαι τὸ ὁποῖον σὺς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρῖνω διὰ σῶς· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με ἐπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσα ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν διὸ διὰ τὸν Πατέρα τοὺς ἔλεγεν.

28 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρῆσαι ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ἅψ' ἑαυτοῦ μου δὲν κάμνω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς με ἐδί-δαξεν ὁ Πατήρ μου, αὐτὰ λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με ἐπεμψε, μετ' ἐμοῦ εἶναι. Καὶ δὲν με ἀφῆκε μοναχόν· ὁ Πατήρ, διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀρέσκουσιν εἰς αὐτόν.

30 Ἐν ᾧ ἔλεγεν αὐτὸς αὐτὰ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἐάν σεῖς μείνητε εἰς τὸν

λόγον τὸν ἐδικόν μου, εἴσθε ἀληθινὰ μαθηταί μου.

32 Καὶ θέλετε γνωρῆσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σὺς ἐλευθερώσῃ.

33 Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς εἰμεθα σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κήνενά δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ· πῶς σὺ λέγεις, ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆ;

34 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, ὅτι ὅποιος κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δούλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δούλος δὲν μένει εἰς τὴν οἰκίαν παρτοικινά· ὁ Υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐάν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σὺς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλευθεροὶ θέλετε εἶσθ.

37 Ἡξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ εἴσθε· ἀλλὰ γινέσθε νὰ μὲ φανερώσῃτε, διότι ὁ λόγος ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς σῶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον πλησίον εἰς τὸν Πατέρα μου, λαλῶ καὶ σεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν εἶπον· Ὁ πατήρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ· τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἦσθε παῖδια τοῦ Ἀβραάμ, ἡθέλετε κάμνει τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Τώρα ὁμως ζητεῖτε νὰ μὲ φανερώσῃτε, ἀνθρώπων ὁ ὁποῖος σὺς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὅπου ἤκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· τοῦτο ὁ Ἀβραάμ δὲν ἔκαμε.

41 Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς σας. Εἶπον λοιπὸν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννηθῆμεν· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ Πατήρ σας, ἡθέλετε ἀγαπᾶ ἐμὲ· διότι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθον· διότι ἅψ' ἑαυτοῦ μου δὲν ἦλθον, ἀλλὰ ἐκεῖνος με ἔστειλε.

43 Διὰ τί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλίαν

μον; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε τὰ ἀκούετε τὰ λόγια μου.

44 Σεῖς εἴσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμνητε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθη· διότι ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· διὰ τὴν καλὴν τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὰ ἰδικὰ του λαλεῖ· διότι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Διότι ἐγὼ λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε.

46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; καὶ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί δὲν με πιστεύετε;

47 Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι δὲν εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλὰ, διὸ Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Ἐγὼ ὅμως δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι τις ὁ ὁποῖος τὴν ζητεῖ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Τὸν εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα ἐγνωρίσαμεν διὸ ἔχεις δαιμόνιον· Ὁ Ἀβραάμ καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον, καὶ σὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μήπως εἶσαι σὺ μεγαλιτερός ἀπὸ τὸν Πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· ποῖον κάμνεις σὺ τὸν θάνατον σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἐγὼ δοξάζω τὸν θάνατον μου, ἢ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτε· ὁ Πατὴρ μου εἶναι

ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας·

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ ὅμως τὸν ἔξεύρω καὶ ἂν εἰπῶ, ὅτι δὲν τὸν ἔξεύρω, θέλω εἶμαι καὶ ἐγὼ ψεύστης, καθὼς καὶ σεῖς· ἀλλὰ τὸν ἔξεύρω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.

56 Ὁ Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σας χαρὰν τὸ εἶχε, νὰ ἰδῇ τὴν ἡμίραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπον· Ἀκούη πενήντα χρόνων δὲν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσῆκωσαν λοιπὸν πείρας, νὰ ῥίψωσιν ἐπάνω του· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκρέβη, καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ ἱερόν, περὶ τὸν ἀπὸ τὴν μέσην των· καὶ οὕτως διέβη.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ περὶ τὸν εἶδεν ἓνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς ἀπ' οἱον ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, ποῖος ἡμαρτε, αὐτός, ἢ οἱ γονεῖς του, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ αὐτός, ἡμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλός,) διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐγὼ πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, ὥς ὅπου εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νῦν καὶ τότε κἀνεὶς δὲν θάναται νὰ ἐργάζηται.

5 Ὅταν ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Αὐτὰ εἶπε, καὶ ἔπεμψεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ πῦμα του, καὶ ἔχρισεν τὸν πηλὸν εἰς τὰ ὀμμάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ τὸν εἶπε· Ὑψαγε, νίσου εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, (τὸ ὁποῖον θίλει νὰ εἰπῇ, ἀπεσταλμένος.) Ὑψηγε λοιπὸν, καὶ ἐνίφθη, καὶ ἐγύρισεν βλέπων.

8 Οἱ γαστράντες λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸν ἔβλεπον προηγήτερα ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγον· Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁποῦ ἐκάθητο καὶ ἐζήτει·

9 Ἄλλοι ἔλεγον· "Οὐ αὐτός· εἶναι. Ἄλλοι δέ· "Οὐ τὸν ὁμοιάζει. Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν· "Οὐ ἐγὼ εἰμαι.

10 Ἐλεγον λοιπὸν εἰς αὐτόν· Πῶς ἀνοίχθησαν τὰ ὁματῖά σου·

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπός τις λεγόμενος Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ ὁματῖά μου, καὶ μὲ εἶπεν· "Υπαγε εἰς τὴν κορυβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψου. Ὑπῆγον δι καὶ ὅταν ἐνιφθῇ, ἀνέβλεψα.

12 Τὸν εἶπον λοιπὸν· Καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; Ἀγεί· Δὲν ἤξεύρω.

13 Καὶ ἔφερον εἰς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτὲ τυφλόν.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, καὶ ἀνοιξε τὰ ὁματῖά του, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἠρώτουν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ ὁματῖά μου, καὶ ἐνιφθῇ, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κἄποιοι ἀπὸ τοῦς Φαρισαίους ἔλεγον· Αὐτός ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι δὲν φυλάττει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμνη τέτοια σημεῖα; Καὶ ἦτον σχίσμα ἀνάμεσόν των.

17 Ἀγροῦσι πάλιν εἰς τὸν τυφλόν· Σὺ τί λέγεις διὰ αὐτόν, ἐπειδὴ ἀνοιξε τὰ ὁματῖά σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· "Οὐ προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν ὁ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ὥς διου ἤκραξαν τοὺς γονεῖς του.

19 Καὶ τοὺς ἠρώτησαν, καὶ εἶπον· Αὐτός εἶναι ὁ υἱὸς σας, τὸν ὅποιον λέγατε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός; πῶς λοιπὸν τώρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρίθησαν

καὶ εἶπον· Ἠξεύρομεν διὰ τοῦτο· εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Τώρα δὲ πῶς βλέπει, δὲν ἤξεύρομεν· ἢ τίς ἀνοιξε τὰ ὁματῖά του, ἡμεῖς δὲν ἤξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, ἐρωτήσατέ τον· αὐτὸς διὰ τὸν ἑαυτὸν του θέλει σῶς εἰπεῖ.

22 Αὐτὰ εἶπον οἱ γονεῖς του, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· Ζεῖται καὶ προηγήτερα ἐσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ αὐτόν ὅτι εἶναι Χριστός, νὰ τὸν διώξωσιν ἀπὸ τὴν συναγωγῇ.

23 Διὰ τοῦτο εἶπον οἱ γονεῖς του· "Οὐ ἡλικίαν ἔχει, αὐτόν ἐρωτήσατε.

24 Ἐκραξαν λοιπὸν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλός, καὶ τὸν εἶπον· Δόξασε τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἤξεύρομεν διὰ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄν ἦναι ἁμαρτωλός, δὲν ἤξεύρω· ἐν μόνον ἤξεύρω, διὰ τυφλὸς ὢν, τώρα βλέπω.

26 Εἶπον δὲ πάλιν εἰς αὐτόν· Τί σὲ ἔκαμε; πῶς ἀνοιξε τὰ ὁματῖά σου;

27 Τοὺς ἀπεκρίθη· Σὺς τὸ εἶπον προηγήτερα, καὶ δὲν ἤκούσατε· διατί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσῃτε; μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ γένητε μαθηταὶ του;

28 Τὸν ὀβρισαν λοιπὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς ὅμως εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἡμεῖς ἤξεύρομεν, διὰ ὁ Θεὸς ἐλάλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· τοῦτον ὅμως δὲν ἤξεύρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστόν, διὰ σπὶς δὲν ἤξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἀνοιξε τὰ ὁματῖά μου.

31 Ἠξεύρομεν ὅμως, διὰ ἁμαρτωλὸν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν ἦναι κἀνείς ὁ ὁποῖος σέβεται τὸν Θεόν, καὶ κάμνη τὸ θέλημά του, τοῦτον ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξε κλέμεις ὁμύκτια πρὸς ὁποῖος ἐγεννήθη τυφλός.

33 Ἄν δὲν ἦτον αὐτὸς ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠμποροῖ νὰ κάμνη τι-
ποτε.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐ-
τόν· Σὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς
τὰς ἁμαρτίας, καὶ σὺ μᾶς διδάσκεις;
Καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι τὸν ἔβ-
γαλον ἔξω· καὶ διᾶν τὸν ᾗδρε, τὸν
εἶπε· Πιστεύεις σὺ εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε·
Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πι-
στεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Καὶ
τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι, ὁ ὁποῖος
συντυχάνει με σέ.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Πιστεύω, Κύ-
ριε· καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ διὰ
κρίσιν ἦλθον εἰς τοῦτον τὸν κόσμον·
διὰ νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν
βλέπουνσι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βλέ-
πουνσι νὰ γένωσι τυφλοί.

40 Καὶ ὅσοι ἦσαν με αὐτόν ἀπὸ
τοῖς Φαρισαίοις, ἤκουσαν αὐτὰ τὰ
λόγια, καὶ τὸν εἶπον· Μήπως καὶ
ἡμεῖς τυφλοὶ ἐμεθα;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἄν
ᾗσθε τυφλοὶ, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν·
τώρα ὅμως λέγετε, Ὅτι βλέπομεν· ἡ
ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. Χ.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σὰς λέγω, ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν
εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ
ἀναβαίνει ἀπ' ἄλλου, ἐκεῖνος εἶναι
κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἐμβαίνει ἀπὸ
τὴν θύραν, εἶναι βοσκὸς τῶν προ-
βάτων·

3 Εἰς τοῦτον ὁ θυροφύλαξ ἀνοίγει
καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουσι τὴν φωνὴν
του· καὶ τὰ ἰδικὰ τοῦ προβάτου κη-
-

ζει κατὰ τὰ ὀνόματά των, καὶ τὰ ἐβ-
γάλλει ἔξω.

4 Καὶ διᾶν ἐβγάλη τὰ ἰδικὰ του
πρόβατα, πηγαίνει ἔμπροσθεν των·
καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦσιν,
διότι γνωρίζουσι τὴν φωνὴν του.

5 Τὸν ξένον ὅμως δὲν θέλουσιν ἀκο-
λουθήσει, ἀλλὰ θέλουσι φύγει ἀπ'
αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζουσι τῶν ξέ-
νων τὴν φωνήν.

6 Αὐτὴν τὴν παροιμίαν τοὺς εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐγνώρι-
σαν, ὅτι ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς
ἐλάλει.

7 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς πάλιν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ
εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθον προτύτερα ἀπὸ
ἐμε, εἶναι κλέπται καὶ λησταί· ἀλλὰ
τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἤκουσαν.

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἂν ἐμβῇ
τις διὰ μέσου ἐμοῦ, θέλει σωθῇ· καὶ
θέλει ἐμβῇ καὶ θέλει ἐβγῇ, καὶ θέλει
εἶσθαι βοσκὴν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἐρχεται, παρὰ
διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ καὶ νὰ
χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι
ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ εὐπορίαν πε-
ρισσὴν.

11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς βοσκός· ὁ
καλὸς βοσκὸς βάζει τὴν ζωὴν του διὰ
τὰ πρόβατα.

12 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι μισ-
θωτός, καὶ δὲν εἶναι βοσκός, καὶ τοῦ
ὁποῖου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικὰ
του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὅτι ἐρχε-
ται, ἀφίκει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει·
καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει, καὶ σκορπίζει
τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι
εἶναι μισθωτός, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ
τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς βοσκός· καὶ
γνωρίζω τὰ ἰδικὰ μου, καὶ γνωρίζω-
μαι ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου.

15 Καθὼς με γνωρίζει ὁ Πατήρ,
γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα· καὶ βά-
ζω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρόβατα

16 Ἐγὼ καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ-
την· καὶ κάμνει χρεῖα νὰ μαζώξω
καὶ ἐκεῖνα· καὶ θέλουσιν ἀκοῦσαι
τὴν φωνήν μου· καὶ θίλει γένει μία
ποίμνη, καὶ ἕνας βοσκός.

17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ,
διότι ἐγὼ βάζω τὴν ψυχὴν μου, διὰ
νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κάνεις δὲν τὴν πέρνην ἀπ' ἐμὲ,
ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάζω ἀπ' ἐαυτοῦ μου·
ἔγω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔγω
ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω αὐτὴν
τὴν παραγγέλων ἔλαβον ἀπὸ τὸν
Πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν σχίσμα ἀνά-
μυσον εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὰ λό-
για τοῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγον·
Δαιμόνιον ἔχει, καὶ εἶναι μανικός·
διαίτι τὸν ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Αὐτὰ τὰ λόγια
δὲν εἶναι δαιμονιζόμενον· μήπως καὶ
δαιμόνιον δύναιται νὰ ἀνοίγῃ τὰ ὁμ-
ωάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἔγινεν εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα ἡ ἀφιέρωσις, καὶ ἦτον χειμῶν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει μέσα
εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σο-
λομῶντος.

24 Τὸν ἐτριγύρισαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ὁὗς πότε
ἔχεις κρημασμένην τὴν ψυχὴν μας;
ἂν ἦσαι σὺ ὁ Χριστός, εἰπέ μας τὸ
φανερὰ.

25 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Σὰς εἶπον, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ
ἔργα τὰ ὅποια ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ Πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦσι
δὲ ἐμὲ.

26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε, διότι
δὲν εἰσθε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά
μου· καθὼς σὰς εἶπον.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκοῦ-
ουσι τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ τὰ
γνωρίζω· καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι,

28 Καὶ ἐγὼ τοὺς δίδω ζῶνι αἰώνιον·
καὶ δὲν θέλουσι χαλασθῆ εἰς τὸν

αἰῶνα, καὶ κἀνεῖς δὲν θίλει τὰ ἀρ-
πάσει ἀπὸ τὰς χεῖρας μου.

29 Ὁ Πατὴρ μου ὁ ὁπίστος μὲ τὰ
ἐδοκεν, εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους·
καὶ κἀνεῖς δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρπάσῃ
ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν τιμῇθα.

31 Καὶ πάλιν ἐπίσταν πείρας οἱ
Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη·
Πολλὰ καλὰ ἔργα σὰς ἐδοίξα ἀπὸ
τὸν Πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον
ἀπὸ αὐτὰ μὲ λιθάξετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ
τὸν εἶπον· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε
λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν, καὶ
διότι σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι ἄνθρωπος, κάμ-
νεις τὸν ἑαυτὸν σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ἀν-
εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας·
Ὅτι, Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ εἰσθε;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε Θεοὺς, εἰς
τοὺς ὁποίους ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἡ γραφὴ δὲν ἤμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ
ἠγάπησε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσ-
μον, σεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς·
διότι εἶπον, ὅτι Υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἄν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ
Πατρὸς μου, μὴ με πιστεύετε·

38 Ἄν ὁμῶς τὰ κάμνω, κὲν ἐμὲ δὲν
πιστεύετε, τὰ ἔργα μου πιστεύσατε·
διὰ νὰ γνωρίσητε, καὶ νὰ πιστεύσητε,
ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ
εἰς τὸν Πατέρα.

39 Ἐξήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν
πιάσωσιν· αὐτοὺς ὁμῶς ἐξέβη ἀπὸ τὰς
χεῖρας των.

40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ
Ἱερὸν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον
ὁ Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ
ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς αὐτόν, καὶ
ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε
κἀνὲν σημεῖον· ὅλα ὁμῶς ὅσα εἶπεν ὁ
Ἰωάννης διὰ τοῦτον, εἶναι ἀληθινά·

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς
αὐτόν.

Κεφ. ια'. XI.

ἦτον καὶ κῆποιος ἀσθενῆς, Ἀάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας, καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς τῆς.

2 (Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ἡ ὁποία ἔλκευε τὸν Κύριον μὲ μέρον, καὶ μὲ τὰ μαλλία τῆς ἐσφόγγας τὰ ποδάρια του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Ἀάζαρος ἦτον ἀσθενῆς.)

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ του εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Κύριε, ἰδὲ, ἐκκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς, ἀσθελεῖ.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, εἶπε· Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν δοξασθῆναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἠγάπα τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς, καὶ τὸν Ἀάζαρον.

6 Καθὼς λοιπὸν ἤκουσε διὰ ἀσθελεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τόπον οὗ ἦτον, δύο ἡμέρας.

7 Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο λέγει εἰς τοὺς μαθητάς· Ἄς ὑπάγωμεν πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Τὴν λέγουσιν οἱ μαθηταί· Διδάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὺ ἐξήτουν οἱ Ἰουδαῖοι γὰρ σὺ λιθάσωσι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Ἄν εἶναι δώδεκα αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας; ὁποῖος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοτιάζεται, διότι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου.

10 Ἐάν ὅμως περιπατεῖ κῆρις τὴν νύκτα, σκοτιάζεται, διότι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

11 Αὐτὰ εἶπε· καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο τοὺς λέγει· Ὁ Ἀάζαρος ὁ φίλος μας ἐκοιμήθη· καὶ πηγαίνω, γὰρ τὸν ἐξυπνίσα.

12 Εἶπον λοιπὸν οἱ μαθηταί· Κύριε, ἂν ἐκοιμήθῃ, θέλει γλυτώσει.

13 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοὺς εἶπε διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ εἰς ἐκεῖνον

ἐφάνη διὰ τὸ κοῖμημα τοῦ ὑπνου λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε παρόρησά· Ὁ Ἀάζαρος ἀπέθανε.

15 Καὶ χαίρομαι διὰ σὺς, διὰ τὴν πιστεύσητε, διὰ ἐγὼ δὲν ἤμουν ἐκεῖ· ἀλλὰ ἂς ὑπάγωμεν εἰς αὐτόν.

16 Ὁ Θωμᾶς λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγχετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάς του· Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ γὰρ ἀποθάνωμεν μὲ αὐτόν.

17 Ἀφ' οὗ ἦλθς λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν εἶδον διὰ εἶχεν ἤδη τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὸ μνῆμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον πλησίον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθον εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μάρθαν, γὰρ τὰς παρηγορήσωσι διὰ τὸν ἀδελφόν των.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν καθὼς ἤκουσεν διὰ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν προῦπήντησεν· ἡ Μαρία ὅμως ἐκάθητο εἰς τὸν οἶκον.

21 Εἶπεν λοιπὸν ἡ Μάρθα εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἂν ᾔσουν ἰδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἠθέλει ἀποθάνει.

22 Ἀλλὰ καὶ τώρα ἡξέσρω, διὰ ὅσα ζητήσης ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ Θεὸς θέλει σὺ τὰ δώσεις.

23 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀναστήθῃ ὁ ἀδελφός σου.

24 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ἡξέσρω διὰ θέλει ἀναστήθῃ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ζῆσει.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ναί, Κύριε· ἐγὼ ἐπίστευσα, διὰ σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ἀπ' οὗ εἶπεν αὐτὰ, ἐπῆγε καὶ ἔκραξε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφήν τῆς κρυφῆς, καὶ τῆς εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος ἐστὶν ἔδῳ, καὶ σὺ κωλύεις.

29 Ἐκεῖνη καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἐσηκώθη ὀβλιγνῶσα, καὶ ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν ἐπῆρτησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀποῦ μὲ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν παρηγόρουν, ἀπ' οὗ εἶδον τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ὀβλιγνῶσα καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, τὴν ἠκολούθησαν, λέγοντες· Ὅτι ὑπάρκει εἰς τὸ μυστήριον, διὰ τὸ κλεισθῆναι ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἀπ' οὗ ἦλθεν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια αὐτοῦ, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Κύριε, ἐάν ᾔσων ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνει ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, καθὼς τὴν εἶδεν ὅτι ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί ὅτι ἔκλαιον, ἐλυπήθη ἡ ψυχὴ του, καὶ ἐσυγχρόσθη.

34 Καὶ εἶπε· Πού τὸν ἐβάλλετε; Τὸν λέγουσι· Κύριε, ἔλα καὶ ἴδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσεν.

36 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς τὸν ἠγάπα.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοῦ εἶπον· Αἰεὶς ὁ ὅποιος ἀνοίξῃ τὰ ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἰδύνατο νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ μὴ ἀποθάνῃ καὶ τοῦτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν λυποῦμενος μέσα του, ἐπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἦτον σπῆλαιον, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔκειτο πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε τὴν πέτραν. Τὸν λέγει ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμένου, ἡ Μάρθα· Κύριε, ἤδη βρωμὴ· διότι εἶναι τεσσάρων ἡμερῶν (νεκρός.)

40 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σὺ εἶπον, ὅτι ἐάν πιστεύσῃς, θείλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἔκειτο ὁ ἀποθαμμένος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ ὀφθαλμὰ του ἐπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι μοῦ ἤκουσας.

42 Καὶ ἐγὼ ἤξευρα ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν ὁ ὅποιος στέκει τριγύρω τὸ εἶπον, διὰ νὰ πιστεῦσῶσιν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

43 Καὶ καθὼς εἶπε τοῦτα, μὲ μεγάλην φωνὴν ἔκραξε· Αἶψατε, ἔβγα ἔξω.

44 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένος τὰ πόδια καὶ τὰς χεῖρας μὲ τὰ σάβανα· καὶ τὸ πρόσωπόν του δεμένον μὲ πατίον. Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δέσαστέ τον, καὶ ἀφήτε τον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦς Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι ἦλθον εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Κάποιοι ὅμως ἀπ' αὐτοῦς ἐπῆγον εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ τοὺς εἶπον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Οἱ Ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐσύναξαν συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί νὰ κάμωμεν; διότι τοῦτος ὁ ἄνθρωπος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἄν τὸν ἀφήσωμεν οὕτως, ὅλοι θέλουσι πιστεῦσαι εἰς αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουσι χαλάσαι καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοῦς, (ὁ λεγόμενος) Καϊάφας, ὁ ὅποιος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπε· Σεῖς δὲν ἠξεύρετε τίποτε·

50 Οὐ δὲ βάλλετε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴ χαλασθῇ ὅλος τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν εἶπεν ἀπ' ἑαυτοῦ του· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἦτον Ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφῆτευσεν ὅτι ἐμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·

52 Καὶ ἔτι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἅλ-

λά διὰ τὰ μαζώξῃ εἰς ἐν τὰ τέσσαρα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν συνεβουλευθήσαν, νὰ τὸν χαλάσωσιν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλεον παρήσια δὲν περιεπάτει μετὰ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ὑπῆγεν ἀπεκεῖ εἰς τὴν χώραν ἣ ὅποια εἶναι πλησίον εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραίμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε με τοὺς μαθητάς του.

55 Καὶ ἦτον πλησίον τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτῆτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσωσι τὸν ἑαυτὸν τῶν.

56 Ἐξήτουν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον ὁ ἓνας μετὸν ἄλλον, στέκοιτες εἰς τὸ ἱερόν· Τί σὰς φαίνεται, τὸ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανεῖς ποῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσωσιν.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξ ἡμέρας προτῆτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἀάζαρος, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

2 Τὸν ἔκαμαν λοιπὸν δέκτρον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετεῖ· καὶ ὁ Ἀάζαρος ἦτον ἓνας ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν μαζὶ μετὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρου ἀπὸ νάρδον, ἀδόλον πολυμήτηον, καὶ ἔλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τὰ μαλλία τῆς τὰ ἰσοφόγγισε· καὶ ἡ οἰκία ἐγένιμσεν ἀπὸ τὴν μυρωδιάν τοῦ μύρου.

4 Αἰεὶ λοιπὸν ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

5 Διὰ τὸν δὲν ἐπωλήθη τοῦτο τὸ μύ-

ρον διὰ τριακόσια δηνάρια, διὰ τὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς;

6 Καὶ τοῦτο εἶπεν, ὅχι διότι τὸν ἔμελλε διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτον κλέπτης, καὶ εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, καὶ ἐκράτει δσα ἐβάλλοντο.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες τὴν τὴν ἐφύλαξεν διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Τοὺς πτωχοὺς δὲ ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.

9 Παλὸς λοιπὸν ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθον ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθον ὅχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶσι καὶ τὸν Ἀάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐβουλεύθησαν νὰ σκοτώσωσι καὶ τὸν Ἀάζαρον.

11 Διὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν (Ἀάζαρον) παρακινούμενοι ἐπήγγαγον, καὶ ἐπίστευσον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν δὲ αἴριον ὁ πολὺς ὄχλος ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν ἑορτήν, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βῆλα τῶν φοινίκων, καὶ ἐβῆγκαν νὰ τὸν ἀπαντήσωσι, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ᾄδεν ἐν γαδουράκι, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβέσθαι, ὦ θυγατέρα τῆς Σιών· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἐρχεται, καθήμενος ἐπάνω εἰς πολάριον γαδοῦρας.

16 Καὶ αὐτὰ δὲν ἐγνώρισαν οἱ μαθηταὶ του εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ἂφ' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνθυμήθησαν, ὅτι τοῦτα ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτόν, καὶ αὐτὰ ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἦτον ὁμοῦ μετὰ αὐτόν, ἔμαρτύρει ὅτι ἐφώταξε τὸν Ἀάζαρον ἀπὸ τὰ μνημα, καὶ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπῆντησε τὸ πλῆθος, διότι ἤκουσε πῶς ἔκαμεν αὐτὸς τοῦτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπον ἀνέμεσόν των· Βλέπετε πῶς δὲν ὤφελεῖτε τίποτε; ἰδοὺ, ὁ κόσμος ὅλος ὑπῆγε κατόπιν αὐτοῦ.

20 Ἦσαν καὶ κῆποιοι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀνέβαινον τὰ προσκυνήσωσιν εἰς τὴν ἑορτήν.

21 Αὐτοὶ λοιπὸν ὑπῆγον εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὅποιος ἦτον ἀπὸ τῆν Βηθσαῦδ᾽ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Κύριε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος καὶ τὸ λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἥλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σὺς λέγεις, ἂν δὲν πέσῃ ὁ κόκκος τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος ἀπομένει· ἂν ὅμως ἀποθάνῃ, φέρει πολλὸν καρπὸν.

25 Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν μισεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς ζωὴν αἰώνιον.

26 Ἐάν μὲ ὑπηρετῇ κἀνείς, ὥς μὲ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἴμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρετῆς ὁ ἰδικός μου· καὶ ἂν μὲ ὑπηρετῇ κἀνείς, θέλει τὸν τιμῆσαι ὁ Πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ; Πάτερ, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῆν ὥραν ταύτην; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου. Φωνὴ ἦλθε λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, (λέγονσα·) Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θῶ τὸ δοξάσαι.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁ ὅποιος ἐστέναζε καὶ ἤκουσεν, ἔλεγε ὅτι βροντὴ ἔγινε.

Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος τὸν ἐστέναζεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· Αὐτὴ ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ σῶς.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ῥιφθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἂν ὑψωθῇ ἀπὸ τῆν γῆν, θέλω ἐλκύσει ὅλους εἰς τὸν ἑαυτὸν μου.

33 (Καὶ τοῦτα ἔλεγε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος τὸν ἀπεκρίθη· Ἥμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, κἀνέι χρεῖα νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀκούη ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μὲ σῶς· περιπατεῖτε ἕως ὅπου ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σὺς πλακώσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅποιος περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, δὲν ἤξεύρει ποῦ ὑπάγει.

36 Ἔως ὅπου ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Αὐτὰ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ὑπῆγε καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοὺς.

37 Καὶ μὲ ὅλον ὅτι τόσα σημεῖα ἔκαμεν ὑπερουσέν των, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, τὸν ὅποιον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου εἰς ποῖον ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρουν νὰ πιστεῦσάσιν, διότι πάλιν εἶπεν Ἠσαΐας·

40 Ἐτόφλωσε τὰ ὀφθαλμοὺς των, καὶ ἐσκέληρυνε τὴν καρδίαν των· διὰ νὰ μὴν ἰδῶσι μὲ τὰ ὀφθαλμοὺς των, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν των, καὶ γνῶσις, καὶ τοὺς λατρεύσας.

41 Αὐτὰ εἶπεν Ἠσαΐας, διὰν εἶδε τὴν δόξαν του, καὶ ἐλάλησε διὰ τὸν Χριστόν.

42 ° Ομως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν τὸν ὁμολόγουν, διὰ τὸ μὴ διωχθῶσιν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς.

43 Διότι ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώταξε καὶ εἶπεν· ° Οποῖος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἐπεμψε.

45 Καὶ ὁποῖος βλέπει ἐμὲ, βλέπει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἐπεμψεν.

46 Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὸ μὴ μελεῖν εἰς τὸ σκότος καθεῖς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμὲ.

47 Καὶ ὁποῖος ἀκούσῃ τὰ λόγια μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διότι δὲν ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

48 ° Οποῖος με καταφρονεῖ, καὶ δὲν λαμβάνει τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν κρίνει· ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Διότι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος με ἐπεμψεν, αὐτὸς με παρήγγειλε, τί εἰπῶ, καὶ τί εἰ καλῶ.

50 Καὶ ἤξεύρω ὅτι ἡ παραγγελία τοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ ὅσα ἐγὼ λαλῶ, καθὼς με τὰ εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ προτῆτερα ἀπὸ τὸν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἤξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του, διὰ τὸ περάσῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπειδὴ ἠγάπησε τοὺς ἰδιούς του οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον, ἵως τὸ τέλος τοὺς ἠγάπησεν.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθη τὸ δεῖπνον, (καὶ ἔβαλεν ἤδη ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, καὶ τὸν παραδώσῃ)

3 Ἐξέφρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα ἔδωκεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας του, καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ βάλεν κάτω τὰ φορέματά του· καὶ πύργων σφουγγιστῆρι, ἐξώσθη.

5 Ἐπειτα ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἀρχισεν εἰς τὴν πόδα τῶν μαθητῶν, καὶ τὰ τὰ σφουγγίζῃ μετὰ τὸ σφουγγιστῆρι ὅπου ἦτον ζωσμένος.

6 Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μου;

7 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπεν· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνω ἐγὼ, σὺ τῶρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ὑστερον ὅμως θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Τὸν λέγει ὁ Πέτρος· Σὺ δὲν θέλεις νίψαι ποτὶ τὰ ποδάρια μου. ° Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἄν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ὅχι μόνον τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας μου, καὶ τὴν κεφαλὴν μου.

10 Αἶγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ° Ὁ λουμένος δὲν ἔχει χρεῖαν μήτις τὰ ποδάρια του εἰς νίψιν, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροὶ ἐσθε, ἀλλ' ὅχι ὅλοι.

11 Διότι ἐγνώριζεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν ἐσθε ὅλοι καθαροί.

12 ° Ὅταν ἔνιψεν λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν καὶ τοὺς εἶπε· Γνωρίζετε τί οὗς ἔκαμα;

13 Σεῖς με κράζετε· ° Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλὰ λέγετε· διότι εἰμαι.

14 Ἄν ἐγὼ λοιπὸν ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστεῖτε καὶ σεῖς ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου εἰς νίπτειν τὰ ποδάρια.

15 Διότι παράδειγμα οὗς ἔδωκα,

διὰ τὰ κάμνητε καὶ σεις, καθὼς ἐγὼ ἔκαμα εἰς σᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κήνεις δούλος μεγαλιτερος ἀπὸ τὸν αὐθινην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλιτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐπεμψεν.

17 Ἐάν ἡξεύρητε αὐτὰ, μακάριοι θέλετε εἶσθε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνητε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· δίδωκε ἡξεύρω ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους εἰδιάλεξα· ἀλλὰ, διὰ τὰ ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει ψωμίον μετ' ἐμοῦ ἐστίκωσεν ἑναντίον μου τὴν φτέρναν του.

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω, πρὸ τοῦ νᾶ γένῃ, διὰ τὰ πιστεύσητε ὅτιαν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὁποῖος δέχεται ὁποῖον θέλω πέμψει, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁποῖος δέχεται ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μετ' ἐπεμψέ.

21 Αὐτὰ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχὴν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μετ' παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἔβλεπον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀποροῦσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλῃν τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἔκρουσεν εἰς αὐτόν, διὰ τὰ ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν λέγει· Κύριε, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν λέγει· Εἰς ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει τὸ ψωμίον, ἀπ' οὗ τὸ βυθίσω, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ ἀπ' οὗ ἐβούτισε τὸ ψωμίον, τὸ ἔδωκε εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ἄλλοτερον ἀπὸ τὸ ψωμίον,

ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Τὸν λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τί ἔχεις τὰ κάμνης, κάμε το ἀγλίγωρα.

28 Καὶ κήνεις ἀπ' ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν ἐγνώρισεν διατὶ τὸν εἶπε τοῦτο.

29 Κεῖνοι δὲ ἐλογίζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, διὰ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀγύρασον ὅσα χρειαζόμεθα εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ, διὰ τὰ δώσῃ τίποτε εἰς τοὺς πτωχοὺς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἀπ' οὗ ἔλαβε τὸ ψωμίον, παρευθὺς ἐβῆκεν ἔξω· ἦτον δὲ νύξ.

31 Ὅτε λοιπὸν ἐβῆκε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἔδοξάσθη ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἔδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐάν ὁ Θεὸς ἔδοξάσθη εἰς αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τὸν αὐτόν του, καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδί μου, ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' σᾶς. Θέλετε μετ' ζητήσῃ· καὶ καθὼς εἶπον εἰς τοὺς Ἰουδαίους· καὶ εἰς σᾶς τώρα τὸ λέγω· Ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεις δὲν ἡμπορεῖτε νᾶ ἔλθῃτε.

34 Νέαν παραγγελίαν σᾶς δίδω, νᾶ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, οὕτω καὶ σεις νᾶ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Εἰς τοῦτο θέλουσι σᾶς γνωρίσει ὅλοι ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐάν ἔχητε ἀγάπην ὁ ἕνας μετ' ὁ ἄλλον.

36 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σὺ τώρα δὲν ἡμπορεῖς νᾶ με ἀκολουθήσῃς· ἄλλοτερον ὁμοῦς θέλεις με ἀκολουθήσῃ.

37 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, διατὶ δὲν δύναμαι νᾶ σὲ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ζωὴν μου θέλω βάλλω διὰ σέ.

38 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ζωὴν σου θέλεις βάλλω δὲ ἐμὲ; Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὁ πετεινὸς

δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὅπου νὰ μὴ ἀρνηθῇς τοὺς φοβὰς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΑΣ μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμέ.

2 Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρὸς μου εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· εἰ δὲ μὴ, ἤθελον σὰς εἰπεῖ. Ἐγὼ ὑπάγω νὰ σὰς ἐτοιμάσω τόπον.

3 Καὶ ἐὰν ὑπάγω, καὶ σὰς ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σὰς πάρεῖ πρὸς τὸν ἑαυτὸν μου· διὰ νὰ ἴσθης καὶ σεῖς ἐκεῖ ὅπου εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς τὸ ἡξεύρετε, καὶ τὸν δρόμον ἡξεύρετε.

5 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν ἡξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἡμποροῦμεν νὰ ἡξεύρωμεν τὸν δρόμον;

6 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ὁ δρόμος, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· κἀνείς δὲν ἔρχεται εἰς τὸν Πατέρα, παρὰ διὰ μέσον ἐμοῦ.

7 Ἄν ἐγνωρίζετε ἐμὲ, ἠθέλητε γνωρίζει καὶ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἶδετε.

8 Τὸν λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξε μας τὸν Πατέρα, καὶ μᾶς ἀρεῖ.

9 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μετὰ σὰς, καὶ δὲν με ἐγνώρισας, Φίλιππε; ὅποιος εἶδεν ἐμὲ, εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξε μας τὸν Πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ; Τὰ λόγια τὰ ὅποια σὰς λέγω, ὅσ' ἑαυτοῦ μου δὲν τὰ λέγων· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ ὅποιος ἐνδύσκειται εἰς ἐμέ, αὐτὸς κἀνεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε με ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, κἄν δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετε με.

12 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὅποια

κἀνέω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλύνει ἀπὸ αὐτά· διότι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου.

13 Καὶ ὅτι καὶ ἂν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομα μου, θέλω τὸ κάμει· διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ εἰς τὸν ὕψον.

14 Ἐὰν ζητήσητε τίποτε εἰς τὸ ὄνομα μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὴ ἀγαπᾶτε, τὰς παραγγελίας μου φυλάξτε.

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σὰς δώσει ἄλλον Παράκλητον, διὰ νὰ ἐνδύσκειται μετὰ σὰς εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὅποιον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ, διότι δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρίζει· σεῖς ὅμως τὸ γνωρίζετε, διότι εἰς σὰς ἐνδύσκειται, καὶ εἰς σὰς θέλει εἶναι.

18 Δὲν θέλω σὰς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι εἰς σὰς.

19 Ἀκούη ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν θέλει με ἰδεῖ· σεῖς ὅμως θέλετε με ἰδεῖ· διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζῆσαι.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σὰς.

21 Ὅποιος ἔχει τὰς παραγγελίας μου, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ὅποιος με ἀγαπᾷ καὶ ὅποιος με ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσαι τὸν ἑαυτὸν μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας (ὁ καὶ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, πόθεν προέρχεται τὸ ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν ἑαυτὸν σου εἰς ἡμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον;

23 Ἀπεκριθὼν ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπεν· Ἐὰν κἀνείς με ἀγαπᾷ, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ Πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλωμεν ἔλθει εἰς αὐτόν, καὶ θέλωμεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 °Οποῖος ὁμοῦς δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἐδικὸς μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἐπεμψε.

25 Ἀυτὰ σὰς ἐλάλησα, εὐρισκόμενος ὁμοῦ μὲ σὰς.

26 °Ο δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ πέμψῃ ὁ Πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σὰς διδάξαι ὅλα, καὶ θέλει σὰς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα σὰς εἶπον.

27 Εἰρήνην σὰς ἀφίνω, τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου σὰς δίδω· ὅχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σὰς δίδω. Ὡς μὴ ταραττήται ἡ καρδία σας, μηδὲ νὰ φοβῆται.

28 °Ηκούσατε ὅτι ἐγὼ σὰς εἶπον· Ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι εἰς σὰς. Ἄν μὲ ἀγαπᾶτε, ἡθέλετε χαρὴ διότι εἶπον, πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα· ἐπειδὴ ὁ Πατὴρ μου εἶναι μεγαλιτερός μου.

29 Καὶ τώρα σὰς τὸ εἶπον πρὸ τοῦ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεῦσθε, ὅταν γένῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω συντῆχει πολλὰ μὲ σὰς· διότι ἔρχεται ὁ ἄρχων τοῦτον τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς μὲ παρήγγειλεν ὁ Πατὴρ, οὕτω κάμνω σηκωθῆτε, ὥς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. XV.

°ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατὴρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμέ, τὸ κόπτεται· καὶ κάθε κλῆμα τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν, τὸ καθαρίζεται, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον.

3 Τώρα σὺς καθαροὶ εἰσθε, διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον σὰς εἶπον.

4 Μείνατε εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σὰς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπ' ἑαυτοῦ του, ἂν δὲν

σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλιον· οὕτως οὐδὲ σὺς, ἂν δὲν μείνητε εἰς ἐμέ.

5 °Εγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελος, σὺς τὰ κλήματα. °Οποῖος μένει εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπὸν· διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν ἡμπορεῖτε νὰ κάμνητε τίποτε.

6 °Εάν δὲν μείνη κανεὶς εἰς ἐμέ, ἐρρήφθη ἔξω ὡσάν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τὰ συνάγουσι, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, καὶ καίονται.

7 °Εάν μείνητε εἰς ἐμέ, καὶ τὰ λόγιά μου μείνωσιν εἰς σὰς, ὅ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσῃ, θέλει σὰς γένει.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, διὰ νὰ καρποφορήσῃτε πολὺ· καὶ οὕτω θέλετε γένει μαθηταὶ μου.

9 Καθὼς μὲ ἡγάπησεν ὁ Πατὴρ, ἡγάπησα καὶ ἐγὼ σὰς· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 °Εάν φυλάξῃτε τὰς παραγγελίας μου, θέλετε μένει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας τοῦ Πατρὸς μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11 Ἀυτὰ σὰς ἐλάλησα, διὰ νὰ μείνη ἡ χαρὰ μου εἰς σὰς, καὶ ἡ χαρὰ σας νὰ γένῃ τέλετα.

12 Ἀυτὴ εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σὰς ἡγάπησα.

13 Μεγαλιτέραν ἀπὸ τούτην τὴν ἀγάπην κανεὶς δὲν ἔχει, ἀπὸ τοῦ νὰ βάλῃ κανεὶς τὴν ζωὴν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Σὺς φίλοι μου εἰσθε, ἂν κάμνητε ὅσα σὰς παραγγέλλω.

15 Δὲν σὰς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δούλος δὲν ἔξασκει τί κάμνει ὁ ἀσθέντης του· ἐγὼ δὲ σὰς ἀνέμασα φίλους, διότι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, σὰς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Σὺς δὲν με ἐδιαλέξατε, ἀλλὰ ἐγὼ σὰς ἐδιαλέξα, καὶ σὰς ἔβαλα διὰ νὰ ἀπάγῃτε νὰ φέρητε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ μένῃ διὰ νὰ σὰς

δόσῃ ὁ Πατήρ, ὅ, τι καὶ ἂν τὸν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου.

17 Ἀνὰ σὰς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπάτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

18 Ἐάν ὁ κόσμος σὰς μισῇ, ἡξεύρετε ὅτι ἐμὲ ἐμίσησε προτιήτερα ἀπὸ σὰς.

19 Ἄν ἦσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἠθέλει ἀγαπήσει τὸ ἴδιόν του· ἀλλὰ διότι δὲν εἰσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ σὰς ἐδιόλεξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σὰς μισεῖ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμείσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον σὰς εἶπον· Ἄν εἶναι δοῦλος μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, Ἄν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σὰς θέλουσι διώξει· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἰδικόν σας θέλουσι φυλάξει.

21 Ἀλλὰ αὐτὰ δια θέλουσι σὰς κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐγνώρισαν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἐπεμψε.

22 Ἐάν δὲν ἠθελον ἔλθει, καὶ δὲν ἠθελον τοὺς λαλήσει, δὲν εἶχον ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.

23 Ὅποιος μισεῖ ἐμὲ, μισεῖ καὶ τὸν Πατέρα μου.

24 Ἄν δὲν ἠθελον κάμει εἰς αὐτοὺς τὰ ἔργα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἄλλος κήνεις δὲν ἔκαμε, δὲν εἶχον ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως καὶ εἶδον, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.

25 Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος εἶναι γεγραμμένος μεσση εἰς τὸν νόμον των· Ὅτι χάρισμα με ἐμίσησαν.

26 Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σὰς θέλω πέμψαι ἀπὸ τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει δι' ἐμέ.

27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ εἴσθε.

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΥΤΑ σὰς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῇτε.

2 Θέλουσι σὰς διώξει ἀπὸ τὰς συναγωγὰς· ἀλλὰ θέλει ἔλθει ὥρα, εἰς τὴν ὅποian καθεὶς ὁ ὁποῖος σὰς ἀκούσῃ, νὰ νομίσῃ ὅτι προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ αὐτὰ θέλουσι σὰς κάμει, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ αὐτὰ σὰς εἶπον, διὰ νὰ τὰ ἐνθυμῇσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σὰς τὰ εἶπον. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σὰς τὰ εἶπον, διότι ἤμουν με σὰς.

5 Τώρα ὅμως ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἐπεμψε, καὶ κήνεις ἀπὸ σὰς δὲν με ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἀλλὰ διότι σὰς ἐλάλησα αὐτὰ, ἡ κόπη ἐγένεσε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἄλλ' ἐγὼ σὰς λέγω τὴν ἀλήθειαν· ὡφέλιμον εἶναι εἰς σὰς, νὰ ὑπάγω ἐγὼ· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς σὰς· ἂν ὅμως ὑπάγω, θέλω σὰς τὸν πέμψαι.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης, διότι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλεον δὲν θέλετε με ἰδεῖ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τοῦτου ἐκρίθη.

12 Ἀκούη πολλὰ ἔχω νὰ σὰς εἰπῶ, ἀλλὰ τώρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὰ βαστάτε (εἰς τὸν νοῦν σας.)

13 Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σὰς ὁδηγήσει εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ του· ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θέλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ ἔλθωσι θέλει σὰς εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμὲ, διότι θέλει πάγει ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου, καὶ θέλει σὰς τὰ εἰπεῖ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἰδικόν

μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου θέλει πάρει, καὶ θέλει σᾶς τὴ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ, διότι ἐγὼ ἐπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου.

17 Εἶπον λοιπὸν ἄποιοι ἀπὸ τοῦς μαθητὰς του ἀνάμεσόν των· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὅποιον λέγει· Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ἐπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου·

18 Ἐλεγον λοιπὸν· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὅποιον λέγει, τὸ θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς; Δὲν ἔξεύρομεν τι λέγει.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Διὰ τοῦτο ζητεῖτε ἀνάμεσόν σας, ὅτι εἶπον· Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ·

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαῖσαι καὶ θρηνῆσαι, ὁ κόσμος ὁμοῦς θέλει χαρῇ· Σεῖς θέλετε λυπηθῇ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει μεταβληθῇ εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀλλ' ὅταν γεννηθῇ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἐνθυμεῖται τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ σεις λοιπὸν τώρα ἔχετε λύπην· ἐγὼ ὁμοῦς πάλιν θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρῇ, καὶ τὴν χαρὰν σας κήρεις δὲν θέλει πάρεῖ ἀπὸ σας.

23 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμὲ δὲν θέλετε ἐρωτῆσαι τίποτε. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσητε ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἔως τώρα δὲν ἐζητήσατε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε, καὶ θέλετε

λάβει, διὰ νὰ ἦται ἡ χαρὰ σας τελε-
κομένη.

25 Αὐτὰ μὲ παροιμίας σᾶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροιμίας, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει φανερά διὰ τὸν Πατέρα.

26 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσαι τὸν Πατέρα διὰ σας·

27 Διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, διότι σεις ἀγαπήσατε ἐμὲ, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα.

28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίγω τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα.

29 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Ἰδοὺ, τώρα λαλεῖς φανερά, καὶ δὲν λέγεις κἀμμίαν παροιμίαν.

30 Τώρα ἔξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεῖα νὰ σε ἐρωτῇ κἀνεὶς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε·

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθε, νὰ σκορπισθῇτε ὁ καθεὶς εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ νὰ ἀφήσητε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, διότι ὁ Πατὴρ μου εἶναι μὲ ἐμὲ.

33 Αὐτὰ σᾶς εἶπον, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνην εἰς ἐμὲ. Εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίβιν· ἀλλὰ ἔχετε θάψος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ις'. XVII.

ΑΥΤΑ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά του εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπεν· Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξα σοι τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σε δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου·

2 Καθὼς τὸν ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς κάθε σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους, ὅσους ἔδωκες εἰς αὐτόν.

3 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔστειλες, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ ἔδωκες διὰ τὰ κάμωι, τὸ ἐτελεῖωσα.

5 Καὶ τώρα, ὦ Πατέρ, σὺ δόξασόν με πλησίον σου, μὲ τὴν δόξαν τὴν ὅποιαν εἶχον ἀπὸ σέ, πρὸ τοῦ νὰ γένη ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἐδικοί σου ἦσαν, καὶ εἰς ἐμὲ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τώρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα δσα εἰς ἐμὲ ἔδωκες, ἀπὸ σέ εἶναι.

8 Διότι τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἔδωκες εἰς ἐμὲ, εἰς αὐτοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἔλαβον, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι ἀπὸ σέ ἐβγήκαν, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

9 Ἐγὼ δὲ αὐτοὺς παρακαλῶ· ὅχι διὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διότι εἶναι ἐδικοί σου.

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα ἐδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἐδικά σου ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθην εἰς αὐτούς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, τοῦτοι ὅμως εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διὰ τὰ ἦναι ἐν ὡσάν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττον εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα, καὶ κῆκεῖς ἐπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὃ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ τὰ ἐκτελεσθῆναι ἡ γραφή.

13 Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ λαλῶ αὐτὰ εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὰ ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐδικήν μου τελείαν εἰς τὸν αὐτὸν των.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διότι δὲν

εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ τὰ τοὺς σηκώσης ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὰ τοὺς φυλάξης ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἀγιάσε τους εἰς τὴν ἀληθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμὲ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ τοὺτους ἀγιάζω ἐγὼ τὸν αὐτὸν μου, διὰ τὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τοὺτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ πιστεύσωσι διὰ μέσον τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ.

21 Διὰ τὰ ἦναι ὅλοι ἐν, καθὼς εἶσαι καὶ σὺ, Πάτερ, εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σέ, τὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἐν εἰς ἡμᾶς· διὰ τὰ πιστεῖν ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν τὴν ὅποιαν ἔδωκες εἰς ἐμὲ· διὰ τὰ ἦναι ἐν, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτούς, καὶ σὺ εἰς ἐμὲ· διὰ τὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ διὰ τὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες, καὶ τοὺς ἠγάπησες, καθὼς ἠγάπησες ἐμὲ.

24 Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔδωκες εἰς ἐμὲ, θέλω ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, τὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ· διὰ τὰ βλέπωσι τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου, τὴν ὅποιαν μὲ ἔδωκες, διότι μὲ ἠγάπησες προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐγνώρισεν, ἀλλ' ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, καὶ αὐτοὶ ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

26 Καὶ ἔκαμα τὰ γνωρίσωσιν αὐτοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμη θέλω τὸ κάμει γνωρίμον εἰς αὐτούς· διὰ τὰ ἐφρίσκηται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀγάπη μὲ

τὴν ὁποίαν μὲ ἡγάγησες, καὶ ἐγὼ νῦν ἐνδύσκωμαι εἰς αὐτοὺς.

Κεφ. 17. XVIII.

ΑΦ' οὗ εἶπε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, ἐβγήκε ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κιδρὼν, ὅπου ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε μέσα αὐτοὺς καὶ οἱ μαθηταὶ του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διότι πολλὰς φορὰς ὁ Ἰησοῦς ἐπηγγενέκει ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἔλαβε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανὸς καὶ λαμπάδας καὶ ἄρματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι οὗτοι ἔρχοντο ἐπ' αὐτὸν, ἐβγήκεν ἔξω καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ποῖον ζητεῖτε;

5 Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι. Καὶ ἐστέκετο μὲ αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν.

6 ΑΦ' οὗ τοὺς εἶπε λοιπὸν, ὅτι ἐγὼ εἰμαι· ἐσφύθησαν ὀπίσω, καὶ ἔπeson κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς μετηρώτησε· Ποῖον ζητεῖτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺς εἶπον, ὅτι ἐγὼ εἰμαι· ἂν λοιπὸν ζητῇτε ἐμὲ, ἀφῆτε τοὺς νῦν ἀπάγωσι.

9 Διὰ τὸ νῦν ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν· ὅτι ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους μὲ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κἀνθάδε.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν ὁ ὁποῖος εἶχε μάχαιραν, τὴν ἐβγάλε, καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα, τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς

τὴν θήκην· τὸ ποιήριον τὸ ὁποῖον μὲ ἔδωκεν ὁ Πατήρ μου, νῦν μὴ τὸ πῶ;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδεσαν.

13 Καὶ τὸν ὑπήγαγον πρῶτα εἰς τὸν Ἀνναν· διότι ὁ Ἀννας ἦτον πενθερός τοῦ Καϊάφα, ὁ ὁποῖος ἦτον Ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ ὁποῖος ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει ἓνας ἄνθρωπος νῦν χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἠκολούθουν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γινώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐμβῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ Πέτρος ὅμως ἐστέκετο ἔξω εἰς τὴν θύραν. Ἐβῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦταν γινώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θυροφύλακα, καὶ ἐβάλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυροφύλαξ εἰς τὸν Πέτρον· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Ἀν εἰμαι.

18 Καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκοντο καὶ ἀναπνέον ἀνθρακοφωτίαν, διότι ἦτον κρύος, καὶ ἔξεστατοντο· καὶ ἐστέκετο καὶ ὁ Πέτρος ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς καὶ ἔξεστατοντο.

19 Ὁ Ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάς του, καὶ διὰ τὴν διδασκίαν του.

20 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ φανερά ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· πάντοτε ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντοθεν μαζόνονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κρυφά τίποτε δὲν ἐλάλησα.

21 Διὰ τί μὲ ἐρωτᾷς; ἐρώτησε ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἠκούσαν, τί τοὺς ἐλάλησα· Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἤξερόνουν ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐγὼ εἶπον.

22 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁ ὁποῖος παρεστήκετο ἐκεῖ, τὸν ἐκτύπησε ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· Οὕτως ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν Ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἄν ἐλάλησα κακὰ, μαρτύρησον διὰ τὸ κακόν· ἂν ὁμῶς ἐλάλησα καλὰ, διατί μὴ δέρονεῖς;

24 Ὁ Ἄννης λοιπὸν τὸν εἶχε στείλει δερμάρον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετο καὶ ἐξασταίνεται. Τὸν εἶπον λοιπὸν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του; Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη, καὶ εἶπε· Ἄν εἶμαι.

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἐκομψεν ὁ Πέτρος τὸ ὄπιόν· Ἄν σε εἶδον ἐγὼ εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέτρος, καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἦτον ταχύ· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μωυνοῦσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φάγωσιν τὸ πᾶσχα.

29 Ἐβγήκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Ποίαν κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἄν αὐτὸς δὲν ἦτον κακοποιὸς, δὲν ἠθέλαμεν τὸν παραδώσῃ εἰς σέ.

31 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Πάρετέ τον σείς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατέ τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν πῶνένα.

32 Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, σημαίνων μενοῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε

τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἀφ' αὐτοῦ σου λέγεις τοῦτο, ἢ ἄλλος σὺ τὸ εἶπε διὰ ἐμέ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήπως ἐγὼ ἤματι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς σὲ παραδῶκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμος τούτου· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τὸν κόσμος τούτου, οἱ ὑπηρέται μου ἠθελαν ἀγωνισθῇ, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ κόσμου.

37 Ὁ Πιλάτος τὸν εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν· Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν ἀκούει τὴν φωνὴν μου.

38 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Τὸ εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε τοῦτο, πάλιν ἐβγήκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς λέγει· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω κρίμιν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς σᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πᾶσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπον· Μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτο ἡγιστής.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδραμε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐπλεξαν σιδήρεον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὸν ἔδρασαν ἐν φόρεμα κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τοὶ ἔδραρον.

4 Ἐβγῆκε λοιπὸν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἰδοὺ, πᾶς τὸν φέροι ἔξω, διὰ τὴν γνῶσιν ὅτι δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτὸν καμμίαν αἰτίαν.

5 Ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, καὶ ἐφόρει τὸν ἀγκάθινον στέφανον, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ εἶπον· Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Πάρετέ τον σεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διότι ἐγὼ καμμίαν ἀφορμὴν δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἀπεκρίθησαν· Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρῶσται νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτὸν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Ἀπὸ ποῦ εἶσαι σὺ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀπεκρίθη.

10 Τὸν λέγει λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Εἰς ἐμὲ δὲν καλεῖς; δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Καμμίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχει ἐναντίον μου, ἀν δὲν σὲ ἦτον δεδομένον ἀπ' ἐπάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ παρέδωκεν εἰς σὲ ἔχει μεγαλύτεραν ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ τότε ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· οἱ Ἰουδαῖοι δὲμος ἐκραζον, καὶ ἔλεγον· Ἄν ἀπολύσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· ὁποῖος κάμνει τὸν ἑαυτὸν τοῦ βασιλέως, ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἂν οὐ ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον, ἐβγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς

τὸ πραιτώριον, εἰς ἓνα τόπον τὸν ὁποῖον λέγουσι Λιθόστρωτον, καὶ Ἐβραϊκὰ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὅρα σχεδὸν ἔκτη· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν· Σήκωσέ, σήκωσέ, σταύρωσον αὐτόν· Τοῦς λέγει ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν παρέδωκε, διὰ τὴν σταυρώσῃ. Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπήγαγον.

17 Καὶ ἐσήκωσε τὸν σταυρόν του καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον λεγόμενον τόπον Κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἐβραϊκὰ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτόν ἄλλους δύο, ἓνα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἐπανωγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν· Ἦτον δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Αὐτὴν τὴν ἐπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἀνέγνωσαν· διότι ἦτον πλησίον εἰς τὴν πόλιν ὁ τοπὸς ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένον Ἐβραϊκὰ, καὶ Ἑλληνικὰ, καὶ Λατινικὰ.

21 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράψῃς, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅτε λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματα του, (καὶ τὰ ἔκαμαν τέσσαρες μερίδια, εἰς καθένα στρατιώτην ἓνα μερίδιον,) καὶ τὸ ἐπανωφόρεμα καὶ αὐτὸ ἦτον ἄρραφον, ἀπεπᾶνω ἔως κάτω ὅλον ἐφασμένον.

24 Ἐπὶ λοιπὸν ἀνάμυσόν των· ἵνα μὴ τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ὡς ῥήσωμεν λαγρούς δι' αὐτὸ, τίνας θέλει εἶναι. Διὰ τὴν ἐκτελεσθῆναι ἡ γραφή ἡ ὅποια λέγει· Ἐμοίωσαν τὰ φορέματά μου ἀνάμυσόν των, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἐβόων λαγρούς. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἔκαμον αὐτά.

25 Καὶ ἐπέκοροντο πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός του, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ.

26 Καθὼς εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν τὸν ὅποιον ἠγάπα ὅτι ἐστέκοτο πλησίον, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Γίνου, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν μαθητὴν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείτης τὴν ὥραν τὴν ἐπῆγεν ὁ μαθητὴς ἐκείνος εἰς τὴν οἰκίαν του οἰκίαν.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπειδὴ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ τὴν ἐκτελεσθῆναι ἡ γραφή, λέγει· Λιγὴ.

29 Ἐκεῖτο λοιπὸν ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτων ὀξέδι· καὶ ἐκεῖνοι, γεμίσαντες ἐν σφογγάριον ὀξέδι, καὶ ἐμπήξαντες τα εἰς καλάμι, τὸ ἔβαλον εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὀξέδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελειώθη· καὶ σκυπτιὸν τὴν κεφαλὴν του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν μὴ μείνωσι τὰ σῶματα ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνου ἦτον μεγάλη,) παρέκάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ τὴν συντρίψωσι τὰ σκέλη των, καὶ τὰ τοὺς σηκώσωσιν.

32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου συνέτριψαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου ὁ ὅποιος ἐσταυρώθη ἑμὸς μὲ αὐτόν.

33 Ἀλλ' ὅφ' οὗ ἦλθον εἰς τὸν

Ἰησοῦν, καὶ εἶδον δι' ἧτον ἀποθαμίζοντες, δὲν συνέτριψαν τὰ σκέλη του.

34 Ἀλλὰ ἓνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν πλευράν του μετὰ τὴν λόγχην του, καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος τὸ εἶδε τοῦ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινῶς εἶναι ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος ἠξέουρεν διὰ ἀληθινὰ λέγει, διὰ τὴν πιστεύουσαις.

36 Διότι αὐτὰ ἔγινον, διὰ τὴν ἐκπληρωθῆναι ἡ γραφή ἡ ὅποια λέγει· Κόκκαλον δὲν θέλει συντριβῆ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν ἰδεῖν εἰς ἐκεῖνον τὸν ὅποιον ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ, ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ τῆς Ἀριμαθαίας, (ὁ ὅποιος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, τὴν σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἔδωκεν ἄδειαν. Ἐπῆγαν λοιπὸν καὶ ἐσῆκασαν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε ὁμοῦ καὶ ὁ Νικόδημος (ὁ ὅποιος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα) καὶ ἔφερεν ἐν μύγμῃ σμύρνης καὶ ἀλός· ἑως ἑκατὸν λίτρας.

40 Ἐπῆγαν λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἔδεσαν μετὰ οἰνίδιον ὁμοῦ μετὰ τὰ μυριστικά, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὴν θάψιν.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἐν μνημείον κενόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκούη κείναι· δὲν ἐβάλλθη.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλον τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· διότι ἦτον τὸ μνημεῖον πλησίον.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ

τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνῆμα, ἐν ᾧ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι· καὶ βλέπει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγάπησεν Ἰησοῦς· καὶ τοὺς λέγει· Ἐσήμεσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἤξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλον.

3 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ· ὁ δὲ ἄλλος μαθητής προέδραμεν ὀλιγωρότερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ ἔσκυψε, καὶ εἶδε τὰ σινδόνια κείμενα· ὁμοῦ δὲν ἐμβῆκε μέσα.

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτὸν, καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὰ σινδόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ πανίον τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, ὅχι μὲ τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωριστὰ τυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, ὁ ὅποτος ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε.

9 Διότι ἀκόμη δὲν ἐγνώριζον τὴν γραφὴν, ὅτι κἀναεὶ χρεῖα αὐτοῦς νὰ ἀναστειθῇ ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

10 Καὶ ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ ἰδιὰ των.

11 Ἡ δὲ Μαρία ἰστέκετο ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιε· καθὼς ἔκλαιε λοιπὸν, ἥσकुψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μὲ λευκὰ φορέματα, ὁ ἓνας εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπου ἐκατίειο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὴν ἐκεῖνον Γόται, θιατὶ κλαίεις; Ἀλεγει εἰς αὐτοῦς· Διότι ἐσήμεσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἤξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλον.

14 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν στεκόμενον· καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Γόται, διατὶ κλαίεις; ποῖον ζητεῖς; Ἐκείνη, λογιζόμενα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρὸς, τὸν λέγει· Κύριε, ἐάν σὺ τὸν ἐσήμεσας, εἰπέ με ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θάλω τὸν σηκώσαι.

16 Ἀλεγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ τὸν λέγει· Ραββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Διδάσκαλε.

17 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Μὴ με πύσῃς· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν Πατέρα μου· ὑπάγε δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τοὺς· Ἀναβαίτω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ εἶπε αὐτὰ εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι τὴν εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὅταν ἐβραδύασε λοιπὸν, τὴν ἤμειραν ἐκείνην τὴν πρῶτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἦσαν αἱ θύραι σφαλισμέναι, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.

20 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας του καὶ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ διὰν εἶδον τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ Πατήρ, ὅτι καὶ ἐγὼ σᾶς πέμπω.

22 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἁμαρτίας συγχωρήσῃτε, ἔσονται συγχωρημέναι· καὶ ὅποιον κενήσῃτε, εἶναι κενημέναι.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Διδυμος, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν

ἦτον ἐκεῖ με' αὐτούς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἶδαμεν τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἄν δὲν ἴδῃ εἰς τὰς χεῖρας του τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεῦσαι.

26 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅκτις ἡμέρας, πάλιν ἦσαν οἱ μαθηταί μεῖνα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἦλθεν δ' Ἰησοῦς, ἐν ᾧ αἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν σφαλιωμένοι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς.

27 Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἔδω, καὶ ἰδὲ τὰς χεῖρας μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρα σου, καὶ βάλε τὴν εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Διότι με' εἶδες, Θωμᾶ, ἐπιστεύσας· μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν εἶδον, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐμπροσθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ αὐτὰ ἐγράφησαν, διὰ νὰ πιστεύσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ πάλιν ἐφάνηκε τὸν ἑαυτὸν του ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ τὸν ἐφάνηκε τοιοῦτοτρόπως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Να-

θανὰν ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τῆς Καπὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοῦς μαθητάς του.

3 Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ψαρεύσω. Τὸν λέγουσιν οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μαζί σου. Ἐβγῆκαν ἔξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐκείτην τὴν νύκτα διὲν ἐπίασαν ἰσχυροί.

4 Καὶ ἄφ' οὗ ἐφωγῆσαν, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραθαλάσσιον· ὁμοῦ οἱ μαθηταί δὲν ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Παῖδες, μήπως ἔχετε ἰσχυροὺς προσφάγιον; Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ὁχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ θέλετε εὖρεи. Ἐβύβαντα λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ σφύρωσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὀψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Ὁ Κύριός εἶναι. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καθὼς ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριός εἶναι, ἐξώσθη τὸ ὑποζυγίον, (διότι ἦτον γυμνός,) καὶ ἐβρίβη εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταί ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖον, (διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακοσ(ας) πηχας,) σφύροντες τὸ δίκτυον τῶν ὀψαρίων.

9 Ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακοφωτίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον κείμενον ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτίαν, καὶ ψωμίον.

10 Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ὀψάρια τὰ ὅποια ἐπιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔλαβε τὸ δίκτυον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ἀπὸ ὀψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἦσαν τόσα δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλάτε, ἀνάγετε. Κάνετε ὅπως δὲν ἐτόλμα

ἀπὸ τῶν μαθητῶν καὶ τὸν ἐξετάσῃ, σὺ ποῖος εἶσαι; ἤξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὰ πόδια, καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε, καὶ τὸ ὑψάριον ὁμοίως.

14 Αὕτῃ ἦτον τότε τρίτη φορὰ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς του, ἀφ' οὗτου ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

15 Ὅτε λοιπὸν ἔφαγον, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; Λέγει εἰς αὐτόν· Ναί, Κύριε· σὺ ἤξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Τὸν λέγει Βόσκε τὰ ὄρτια μου.

16 Λέγει εἰς αὐτὸν πάλιν δεύτερον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Τὸν λέγει· Ναί, Κύριε· σὺ ἤξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει εἰς αὐτόν· Ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει εἰς αὐτὸν τὸ τρίτον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος διὰ τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ ἤξεύρεις ὅλα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, διὰ ἥσουν νεώτερος, ἐξώνεσο, καὶ περιπάσεις ὅπου ἤθελες· διὰν ὅμως γηράσεως, θέλεις ἀπλώσει τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζῶσει, καὶ

θέλεις ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.

19 Καὶ τοῦτο εἶπε, σημαίνων μὴ ποῖον θάνατον θέλει δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, λέγει εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με.

20 Καὶ γυρίζων ὁ Πέτρος βλέπει διὰ ἠκολούθει ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος του εἰς τὸ δεξιόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ παραδίδει;

21 Ὅτε εἶδεν ὁ Πέτρος τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καὶ τοῦτος τί (θέλει γένει);

22 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ θέλω καὶ μένη αὐτὸς ἕως ὅπου καὶ ἔλθω, τί σε μέλει; σὺ ἀκολούθει με.

23 Ἀπὸ τότε λοιπὸν διεδόθη ὁ λόγος τοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· δὲν τὸν εἶπεν ὁμοῦς ὁ Ἰησοῦς διὰ δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλὰ· Ἐάν ἐγὼ θέλω καὶ μένη αὐτὸς ἕως ὅπου καὶ ἔλθω, τί σε μέλει;

24 Αὐτὸς εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ διὰ αὐτὰ, καὶ ὁ ὁποῖος ἔγραψε τοῦτα· καὶ ἤξεύραμεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφονται καθ' ἕν, λογιάζω διὰ οὐδὲν αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσῃ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἤθελον γραφθῇ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. I.

ἘΓΩ, ὁ Θεόφιλε, γράψαι τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀρχισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ κάμνη καὶ καὶ διδάσκη,

2 Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν

ὁποίαν ἀνελήφθη, ἀφ' οὗ ἔδωκε προσταγὰς διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποῖους ἐδιδάλεξεν.

3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρέστησε τὸν θάνατόν του ζωντανόν· δεύτερον ἀπὸ

τὸ πάθος του, μὲ πολλὰ σημεῖα, διὰ σαράντα ἡμέρας φαινόμενος εἰς αὐτοὺς, καὶ λέγων τὰ πρᾶγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συγκαταστρεφόμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς παρήγγειλεν, ἀπὸ τῆν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴν ἀναχωρήσωσιν, ἀλλὰ νὰ προσμένωσι τὴν ἐπόσχεσιν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, ὅτι οὕτως εἶπον·

5 Διότι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν με νερόν, σεις ὅμως θέλετε βαπτισθῆ με Πνεύμα ἅγιον, ὅστερον ἀπὸ ὧν ἡμεῖς.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἦλθον ὅλοι μαζί, καὶ τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Κύριε, τίχα εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ἀποκαταστήσεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς· Δὲν εἶναι ἐδικόν σας νὰ γνωρίζητε χρόνους ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν.

8 Ἀλλὰ διὰν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς σᾶς, θέλετε πάρε δύναμιν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ θέλετε εἶθε μαρτυρῆς μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκρην τῆς γῆς.

9 Καὶ ἂν οὐ εἶπεν αὐτὰ, ἐν ᾧ ἔβλεπον ἐκεῖνοι, ὑπόβη· καὶ ἔν σὺννεφον τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ὀμμάτια των.

10 Καὶ καθὼς ἐστέκοντο καὶ ἔβλεπον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἐν ᾧ ἐπῆγαιεν ἐκεῖνος, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐστάθησαν πλησίον εἰς αὐτοὺς μὲ φορέματα λευκά·

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπον· ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ὁποῖος ἀνελήφθη ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν ἴδιον τρόπον θέλει ἔλθῃ πάλιν, καθὼς τὸν εἶδετε πηγαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ λεγόμενον Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν

Ἱερουσαλὴμ, ἔχον διάστημα δρόμου σαββάτου.

13 Καὶ ὅτε ἐμβῆκαν, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου ἐκάθοντο, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος Ἀλφαῖου καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ ὁ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Τοῦτοι ὅλοι προσεκατέρουν ὁμοψύχως εἰς τὴν προσηυχὴν καὶ εἰς τὴν δέησιν, ὅπου μὲ (τινὰς) γυναῖκας, καὶ μὲ τὴν Μιρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ με τοὺς ἀδελφούς του.

15 Καὶ εἰς αὐτοὺς τὰς ἡμέρας ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπε· (καὶ ἦτον πλήθος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν ὀνομάτων·)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔκαμε χρεία νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ μίσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διότι ἦτον συνηριθμημένος με ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχτὸν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

18 Αὐτὸς λοιπὸν ἀπέκτησεν ἕν χωράφιον ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπεσεν ἐμπρόστυα, καὶ ἔοκασεν εἰς τὴν μίσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω διὰ τὰ ἐντόσθια του·

19 Καὶ τοῦτο ἰγνωρίσθη εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐκαλέσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, εἰς τὴν γλώσσαν τὴν ἑδικήν των, Ἀκeldαμά, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, χωράφιον αἵματος.

20 Διότι εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· Ὡς γένῃ ἡ κατοικία του Ἰησοῦς, καὶ ὡς μὴν ἦναι κἄνεις νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν. καὶ τὸ ἄξιωμα του ὡς πάρε ἄλλος.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι συνηκολούθησαν με ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν

καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον ἐμβήκε καὶ ἐβγήκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζων ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἕως τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεληφθῇ ἀπὸ ἡμᾶς, ὅσας ἀπὸ τούτους ὁμοῦ με ἡμᾶς νὰ γένῃ μάρτυς τῆς ἀναστάσεώς του.

23 Καὶ ἔβαλον δύο, τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο Βαρσαβᾶς, ὁ ὁποῖος ὀνομάσθη καὶ Ἰούδας, καὶ τὸν Μαθθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπον· Σὲ, ὦ Κύριε, ὁ ὁποῖος γνωρίζεις τὰς καρδίας ὅλων, φανέρωσε ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἐδιάλεξας ἀπὸ τούτους τοὺς δύο,

25 Διὰ νὰ πάρῃ τὸν λαχὸν τῆς ὑπηρεσίας τούτης καὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρέβη ὁ Ἰούδας, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ τῶν ἰδίων.

26 Καὶ ἐρρίψαν λαχνούς, καὶ ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Μαθθίαν, καὶ συνηριθμήθη ὁμοῦ με τοὺς ἑνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ὥς οὐ ᾔλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἓνα τόπον.

2 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία βοή ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καθὼς ἂν ἤρχeto ὁρητικὸν φέσημα ἄερος, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἐκάθοντο.

3 Καὶ τοὺς ἐφάνησαν γλῶσσαι διαμοιραζόμεναι ὥσάν ἀπὸ φωτίαν, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς καθένα ἀπ' αὐτούς·

4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἄρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λαλῶσι.

5 Καὶ ἠκούσκουν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὥς οὐ ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἐμαζέχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυνγχεύθη·

διότι ἤκουεν ὁ καθείς ὅτι ἐσυντάχοντο αὐτοὶ τὴν ἐδικὴν του διάλεκτον.

7 Καὶ ἐτρόμαζον ὅλοι καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον ὁ ὅσας εἰς τὸν ἄλλον· Δὲν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι συντυχαίνουσι, Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τοὺς ἀκούομεν ὁ καθείς με τὴν ἐδικὴν μας διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι, καὶ Μηδοί, καὶ Ἑλαμίται, καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Ἀβύβης, ἡ ὁποία εἶναι πρὸς τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, τὸσον Ἰουδαῖοι ὅσον καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς, ὅτι λέγουσιν με τὰς γλώσσας τὰς ἐδικὰς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον περισσὰ καὶ ἠπόρουν, λέγοντες ὁ ὅσας εἰς τὸν ἄλλον· Τί θέλει νὰ ἦναι τοῦτο;

13 Καὶ ἄλλοι ἐμπαιζόντες ἔλεγον· Ὅτι εἶναι μεστωμένοι νεόκραστοι.

14 Καὶ ὁ Πάτερς ἐστάθη ὁμοῦ με τοὺς ἑνδεκα, καὶ ἐσέγκωσε τὴν φωνήν του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὡ ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ σεῖς ὅλοι ὅσοι κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἅς ἦναι γνώριμον τοῦτο εἰς σᾶς, καὶ ἀκούσατε τὰ λόγια μου.

15 Διότι τοῦτοι δὲν μεθύουσι, καθὼς σεῖς λογιάζεσθε· διότι ἀκόμη τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς τὰς ὀσπερινὰς ἡμέρας, λέγει ὁ Θεός, θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουσι προφητεῦσαι οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὄραμα, καὶ οἱ γε-

ροντότεροί σας θέλουν ἐνυπνιασθῆ
ὄνειρα·

18 Καὶ θέλω γόσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμα
μου εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τοὺς
δούλους μου καὶ εἰς τὰς δούλας μου,
καὶ θέλουν προφητεύσει.

19 Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἐπάνω
εἰς τὸν ὄφρανον, καὶ σημεῖα κάτω εἰς
τὴν γῆν, αἷμα καὶ φωτὶαν καὶ ἀνα-
θυμίαςιν καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος θέλει μεταβληθεῖ εἰς
σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα, πρὶν
τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγά-
λη καὶ λαμπρά.

21 Καὶ τότε, ὅποιος ἐπικαλεσθῇ τὸ
ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῇ.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε
τοῦτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς
σᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυνάμεις καὶ
τέρατα καὶ σημεῖα, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς
ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνάμεσιν εἰς
σᾶς, καθὼς ἡξέρετε καὶ σεῖς,

23 Τοῦτον δεδομένον μὲ τὴν ὠρι-
μένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν πρόγνωσιν
τοῦ Θεοῦ πιάνοντες σεῖς, καὶ διὰ μέ-
σου ἀνόμων χειρῶν σταυρώσαντες
τὸν ἐσκοτώσατε.

24 Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λὼν τοὺς πόρους τοῦ θανάτου, καθ-
ὼς δὲν ἦτον δυνατόν νὰ τὸν κρατῇ
ὁ θάνατος.

25 Διότι καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐ-
τόν· Προέβλεπον τὸν Κύριον πάντοτε
ἐμπροσθέν μου· ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ
δεξιὰ μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράν-
θη, καὶ ἡ γλῶσσα μου ἠγαλλιάσθη·
καὶ ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα μου θέλει
ἀναπαυθεῖ εἰς τὴν ἐλπίδα.

27 Διότι δὲν θέλεις ἀφῆσαι τὴν
ψυχὴν μου εἰς τὸν ᾄδην, οὐδὲ θέλεις
συγχωρῆσαι τὸν βαῖον σου νὰ ἰδῇ
διαφθοράν.

28 Ἐκαμὲς μὲ νὰ γνωρίσω τοὺς
δρόμους τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γεμίσει
χαρὰν διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἡμποροῦμεν

νὰ εἰπώμεν μὲ ἐλευθερίαν εἰς σᾶς
διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ
ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μῆμα
τοῦ εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως εἰς τὴν ἡμέ-
ραν ταύτην.

30 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦτον προφήτης,
καὶ ἤξευρεν διὰ ὁ Θεὸς ὤρισεν εἰς
αὐτόν μὲ ὄφρανον, ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς
μίσσης τοῦ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χρισ-
τὸν κατὰ σάρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ
εἰς τὸν θρόνον του.

31 Προγνωρίσας ἐλάλησε διὰ τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπέ-
μεινεν ἡ ψυχὴ του εἰς τὸν ᾄδην, οὐδὲ
τὸ σῶμα του εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν
ὁ Θεὸς, τοῦ ὅποιον ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα
μάστιγες.

33 Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἐπειδὴ ὑψώθη
μὲ τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρεν
ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, δίδοκε τοῦτο τὸ
ὅποιον βλέπετε καὶ ἀκούετε σεῖς τώ-
ρα.

34 Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς
τοὺς οὐρανούς· ἀλλ' αὐτὸς λέγει·
Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου,
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθροὺς
σου ὑποπάτημα εἰς τὰ ποδάρια σου.

36 Ἄς γνωρίξῃ λοιπὸν ὅλος ὁ οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀσφάλειαν, ὅτι τοῦ-
τον τὸν Ἰησοῦν τὸν ὅποιον σεῖς ἐ-
σταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε Κύριον
καὶ Χριστόν.

37 Καὶ οἱ τὸ ἤκουσαν κατενέχθη
ἡ καρδία των, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέ-
τρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους·
Τι νὰ κάμωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελ-
φοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε· Μετα-
νοήσατε, καὶ ἅς βαπτισθῇ καθείς
ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν
καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεάν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος·

39 Διότι εἰς σᾶς εἶναι ἡ ὑπόσχεσις
καὶ εἰς τὰ παιδία σας, καὶ εἰς ὅλους

τοὺς μακρυνούς, δούους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς μας.

40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσώτερα ἐμαρτύρει, καὶ τοὺς παρέκίνει, λέγων· Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν χεῖρ ἰούτου τὴν διεστραμμένην.

41 Καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι μετὰ χαρᾶς ἰδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προσετίθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς τρεῖς χιλιάδες ψυχῶν.

42 Καὶ προσεκαρτέρουν εἰς τὴν διδασχὴν τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ κόψιμον τοῦ ψωμοῦ, καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

43 Καὶ καθὲς ψυχὴ ἐφοβείτο· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευον ἦσαν εἰς ἓνα τόπον, καὶ εἶχον ὅλα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπόγχοιτά των ἐπώλουν, καὶ τὰ ἐμοίραζον εἰς ὅλους, κατὰ ἀναλογίαν τῆς χρείας τοῦ καθένου·

46 Καὶ καθὲς ἡμέραν προσεκαρτέρουν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ κόπτοντες ψωμοῖον ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον, μετελάμβανον τροφὴν μὲ χαρὰν καὶ μὲ ἀπλήν καρδίαν,

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν ἐμπρὸς εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος ἐπρόσθετο καθὲς ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤμελλον νὰ σωθῶσι.

Κεφ. γ'. III.

Ὁ δὲ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαινον ἐντάνυ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἑννάτην.

2 Καὶ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του, ἰσχυώνετο τὸν ὅποιον ἔβαινον καθὲς ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίαν, διὰ τὰ ζητῆ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐμβαίνουν εἰς τὸ ἱερὸν.

3 Ὁ ὁποῖος, καθὼς εἶδε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἤμελλον νὰ ἐμ-

βωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτη ἐλεημοσύνην.

4 Ὁ δὲ Πέτρος ἀνενίστων εἰς αὐτὸν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰωάννην, εἶπε· Ἰδοὶ εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ ὀνείδιά του εἰς αὐτοὺς, ἀνυμένων νὰ λάβῃ τίποτε ἀπ' αὐτούς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀσῆμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὅποιον ἔχω, ἐκεῖνο σὲ δίδω· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου στήκω ἐπάνω καὶ περιπάτει.

7 Καὶ τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν δεξιᾶν χεῖρα καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ πατοῦσαι του, καὶ οἱ ἀστράγαλοι του·

8 Καὶ πηδῶν ἐστάθη, καὶ περιεπάτει· καὶ ἐμβῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ πηδῶν, καὶ ὁμνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὁλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅτι περιεπάτει καὶ ὠμνεῖ τὸν Θεόν·

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζον ὅτι ἦτον αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὴν Ὁραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶν ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συνέβη εἰς αὐτόν.

11 Καὶ ὁ χωλὸς ὁ ὁποῖος ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὁλος ἐκπεπληγμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν καμάραν ἣ ὅποια ἐκράζετο τοῦ Σολομῶντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὅτε εἶδε τοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς τοῦτο; ἢ διατὶ ἀνενίστετε εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἂν ἐκάμαμεν μὲ δύναμιν ἢ σοφίαν ἐδικήν μας νὰ περιπατῇ αὐτός;

13 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ἐδόξατε τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἡγήθητε ἑμπαροσθεν τοῦ Πιλάτου, ἐν ᾧ ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύσῃ.

14 Σεις ὁμῶς ἠρνήθητε τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζητήσατε νὰ σᾶς χαρίσῃ ἕνα ἄνδρα φονέα·

15 Καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς σκοτώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἰμεθα μάρτυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματος του, τὸ ὄνομά του ἐστερέωσε τοιοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ ἡξέβηθε· καὶ ἡ πίστις ἡ ἥποια εἶναι δι' αὐτοῦ τὸν ἔδωκε τούτην τὴν ὑγιαίνοντα ὄλον τοῦ σώματος ἐμπρὸς εἰς ὄλους σας.

17 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἡξέβηθε, ὅτι μὴ ἡξέβηροντες τὸ ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἀρχοντές σας.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπε διὰ μέσου τοῦ στόματος ὄλων τῶν προφητῶν του, νὰ πάθῃ ὁ Χριστός, οὕτω τὰ ἐτέλεσε.

19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ γυρίσατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας· διὰ νὰ ἔλθωσι καιροὶ παραγγелиας ἀπὸ τοῦ πρόσωπον τοῦ Κυρίου·

20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἦτον προτῆτερα κηρυγμένος εἰς σᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀγαθαῖον νὰ ἔχῃ ὁ οὐρανὸς ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπου νὰ ἀποκατασταθῶσιν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὄλων τῶν ἁγίων του προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας· Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοῦ ἀδελφούς σας, ὡς ἐγώ· καὶ αὐτοῦ νὰ ἀκούσῃτε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς σᾶς.

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἡ ὁποία δὲν θέλει ἀκοῦσαι τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθεν, ὅσοι ἐλάλησαν, προεῖπον καὶ τὰς ἡμέρας τούτας.

25 Σεις εἰσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν,

καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποῖαν διέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγων εἰς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουσιν εὐλογηθῆ ὅλα αἱ γενεαὶ τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτα ἀνέστησεν εἰς σᾶς τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἐστειλε νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀποστρίψῃ καθένα ἀπὸ τὰς πονηρίας σας.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐν τῷ ἐκτυπώματι αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τὸν λαόν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Ἀντημένοι πολλὰ διότι ἐδίδασκον αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυττον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ἀνάστασιν.

3 Καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως εἰς τὴν αὔριον· ἐπειδὴ τότε ἦτον βράδυ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἔγινεν ὡς πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν αὔριον ἐσυνάχθησαν οἱ ἀρχόντες των καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ ὁ Ἀννας ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Καϊάφας καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένος ἀρχιερατικόν.

7 Καὶ τοὺς ἔστησαν εἰς τὸ μέσον, καὶ τοὺς ῥώπων· Μὴ ποῖαν δύναμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τοῦτο σεις;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεθα διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπου ἀσθενησμένου, μὴ τίνα τρόπον αὐτὸς ἰατρεύθη·

10 Ὅτι ἦναι γνωστὸν εἰς ὄλους σᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ,

διεῖς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τῶν νεκρῶς, εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ παραστέκεται ἡγίης ἐμπροσθέν σας.

11 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος, ὃς ὁποῖος κατεφρονήθη ἀπὸ πάντων τῶν κτίστας, καὶ ἔγενε κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλλον πᾶντα· διότι δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει χρεῖα νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν παρρησίαν τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· καὶ ἐγνώριζον αὐτοὺς, ὅτι εἰχον σταθῆ πρώτητερα ὁμοῦ μετὰ τὸν Ἰησοῦν.

14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον τὸν ἰατρευμένον ὃς ὁποῖος ἐστήκετο μετὰ αὐτῶν, δὲν ἠμπόρουν νὰ ἐναντιωθῶσι τίποτε.

15 Ἀλλὰ ἅψ' οὐ τοὺς ἐπρόσταξαν νὰ ἐβγῶσιν ἔξω ἀπὸ τὴν σύνοδον, ἐσυμβουλευθήσαν ἀνάμυσόν των,

16 Λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους; διότι, ὅτι ἔγενε διὰ μέσου αὐτῶν σημεῖον γνῶσιν, εἶναι φανερόν εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν.

17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διασκορπισθῇ περισσότερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λαόν, ὥς τοὺς φοβερίσωμεν διὰ νὰ μὴ ὁμιλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς πᾶντα ἄνθρωπον.

18 Καὶ ἔκραξαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρήγγειλαν καθόλου μηδὲ νὰ λέγωσι, μηδὲ νὰ διδάσκωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τοὺς εἶπον· Ἄν ᾖναι δίκαιον ἐμπροσθέν τοῦ Θεοῦ, νὰ

ἀκούωμεν πᾶς περισσότερον παρὰ τὸν Θεόν, κρίνατε σεῖς.

20 Ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν, νὰ μὴ ὁμιλῶμεν ἐκεῖτα, τὰ ὁποῖα εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ἅψ' οὐ τοὺς μετεφοβέρισαν, τοὺς ἀπέλυσαν, ἐπειδὴ δὲν εὗρισκον τίποτε ἀφορμὴν πῶς νὰ τοὺς τιμωρήσωσι, διὰ τὸν λαόν· διότι ὅλοι ἐδόξαζον τὸν Θεόν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγενε.

22 Διότι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγενε τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρείας, ἦτον περισσότερον παρὰ πάντα χρόνων.

23 Καὶ ἅψ' οὐ ἀπεκρίθησαν ἡλθον εἰς τοὺς ἐδικούς των, καὶ εἶπον ὅσα τοὺς εἶπον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκεῖνοι, ἅψ' οὐ τὸ ἠκούσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσώκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἶπαν· Ὡς Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὃς ὁποῖος ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά.

25 Σὺ ὃς ὁποῖος εἶπες διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς σου· Διατί ἐσυγχρόσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια·

26 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐσυνάχθησαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ τοῦ.

27 Διότι ἐπ' ἀληθείας ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν πόλιν τοῦτην ἐναντίον τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, ὃς Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος, μετὰ τὰ ἔθνη καὶ μετὰ τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ,

28 Διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα προδιώρισεν ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ σου νὰ γένηται.

29 Καὶ τώρα, Κύριε, στοχάσου εἰς τοὺς φοβερισμούς των, καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ ὁμιλῶσι τὸν λόγον σου μετὰ πάντων ἡλευθερίαν,

30 Μὴ τὸ νὰ ἀπλόγηται τὴν χεῖρα

σου εἰς ἰατρείαν, καὶ τὰ ῥὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ἄφ' οὗ παρεκάλεσαν, ὁ τότε ὅλος εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν μαζωμένοι ἐσαλεύθη· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ ἐλευθερίαν.

32 Καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἐπίστευσεν, ἦτον ἡ καρδία των καὶ ἡ ψυχὴ των μία· καὶ κήνεις ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του δὲν ἔλεγε νὰ ᾔται τίποτε ἐδικόν του, ἀλλὰ ὅλα ἦσαν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δόναμιν παρέδιδον τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διότι κήνεις δὲν ἦτον ἐνδεής μεταξὺ αὐτῶν· καὶ ὅσοι ἦσαν πηχτοὺς τόπων ἢ οἰκίων, ἐπώλουν καὶ ἔφερον τὰς τιμὰς ἐκείνων τὰ ὅποια ἐπωλοῦντο,

35 Καὶ τὰ ἔθετον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐδίδοντο εἰς καθένα κατὰ ἀναλογίαν τῆς χρείας του.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας (τὸ ὅποιον μεθερμηνεύεται, υἱὸς παραρηγορίας,) Λευῆτης, τὸ γένος τοῦ Κύπριος,

37 Εἶχεν ἐν χωράφιον, καὶ τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκα του τὴν Σαπφείραν ἐπώλησε χωράφιον·

2 Καὶ ἐσχώρησε διὰ τὸν αὐτὸν τοῦ μέρους ἀπὸ τῆς τιμῆς, μὲ τὴν ἐλθῆσιν τῆς γυναίκος του· καὶ ἔφερεν ἐν μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Ἀνανία, διατί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν

καρδίαν σου, νὰ εἰπῇς ψεύματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ χωρίσῃς διὰ τὸν αὐτὸν σου ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωραφίου;

4 Ἄν τὸ ἐκράτεις, δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἄφ' οὗ ἐπωλήθη, δὲν ἦτον εἰς τὴν ἔξουσίαν σου; διατί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν εἶπες ψεύματα εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἄφ' οὗ ἤκουσε τοῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ἔγινε μεγάλος φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἤκουσαν.

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ νέοι, καὶ τὸν ἐσυμμάζωσαν, καὶ ἔβγαλάν τον καὶ ἐπῆγον καὶ τὸν ἔθαψαν.

7 Καὶ ἐπέρασαν ὡς τρεῖς ὧρες, καὶ ἡ γυνὴ του μὴ ἠξέφρουσα ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐμβῆκε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπεν· Εἰπέ μου, ἂν ἐπωλήσατε τὸ χωράφιον τόσα; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπε· Διατί ἐσυμφωνήσατε σεῖς νὰ πειράξητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδοὺ, τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἶναι εἰς τὴν θύραν, καὶ θέλουσιν ἐβγάλει καὶ σέ.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ὅτε ἐμβῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν ἐσῆκαν ἀποθαμένην, καὶ ἔβγαλον καὶ ἐκέντην, καὶ τὴν ἔθαψαν πλησίον εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον τοῦτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο εἰς τὸν λαὸν διὰ μέσου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· (καὶ μὴ μίαν ψυχὴν ὅλοι ἐδίδοντο εἰς τὴν σιὸν τοῦ Σολομῶντος·

13 Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους κήνεις δὲν εἶδμα νὰ ἐπάγῃ νὰ σταθῇ πλησίον των. Ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμα μεγάλως·

14 Καὶ περισσότερον ἠῆξαν τὰ

πλήθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τόσον ὥστε ἔβγαλλον ἔξω τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὰς πλατείας, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς κλῖνας καὶ κραββάτια, διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ εἰς κἀνένα ἀπ' αὐτοῦς ἡ σκιά τοῦ Πέτρου διὰν περνοῦ.

16 Καὶ τὸ πλήθος τῶν πόλεων αἱ ὁποῖαι ἦσαν περιγύρω μαζόνοντο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφερον τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐκείνους ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἰατρούοντο.

17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μετ' αὐτῶν, ἡ ὅποια ἦσαν ἡ αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνου.

18 Καὶ ἔπλωσαν τὰς χεῖρας τῶν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς φυλακὴν κοινήν.

19 Καὶ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἔξω, καὶ εἶπε·

20 Πηγαίνετε, καὶ σταθέντες λαλῆτε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαὸν ὅλα τὰ λόγια τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Καὶ ἂν οὐδὲν ἤκουσαν, ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἐμβήκαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκαν. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὄντων τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλαν ἀνθρώπους εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν αὐτοὺς φέρωσι.

22 Καὶ οἱ ὀπηρέται ὀπήγουν, καὶ δὲν τοὺς εὐρήκαν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ γυρίζοντες ἀνέφερον.

23 Λέγοντες· Ὅτι τὴν φυλακὴν εὐρήκαμεν σφραλισμένην μετὰ πύσαν ἀσφάλειαν, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω στεκομένους ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας· ἂν οὐδὲν ὅμως ἤνοιξαμεν, δὲν εὐρήκαμεν μέσα κἀνένα.

24 Καὶ ὅτε ἤκουσαν τὰ λόγια ταῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ

καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἠπόρουν δι' αὐτοὺς ποῦ θελεῖ καταστήσει τοῦτο.

25 Καὶ κάποιος ὀπήγε καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποῖους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν, εἶναι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στέκονται καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.

26 Τότε ὀπήγαν ὁ στρατηγὸς ὁμοῦ μετὰ τοὺς ὀπηρέτας, καὶ τοὺς ἔφερον, ὅχι μὲν βίαν· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν, τὴν μὴ τοὺς λιθάσωσι.

27 Καὶ ἂν οὐδὲν τοὺς ἔφερον, τοὺς ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον· καὶ τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Καὶ εἶπε· Δὲν σὺς παρηγγελάμεν ἡμεῖς παντελῶς τὴν μὴ διδάσκητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ἰδοὺ, σεῖς ἤδη ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς διδασχῆς σας, καὶ βρόλεσθε τὴν ὀλίγην ἐπάνω μὲν τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπον· Κάμνει χρεῖα περισσώτερον τὴν ὑπακοὴν τις εἰς τὸν Θεόν παρά εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσκοτώσατε, καὶ ἐκρεμάσατε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς τοῦτον ὑψωσε μετὰ τὴν δεξιάν του ἀρχηγόν καὶ σωτῆρα, τὴν δόσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐμεθεὶς μάρτυρες αὐτοῦ ταύτων τῶν λόγων, καὶ ἀκόμη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπακούουσι.

33 Καὶ ἐκείνοι, ἂν οὐδὲν ἤκουσαν ταῦτα, ἔτριζον τὰ ὀδόντια των, καὶ συμβουλευόντο τὴν αὐτοὺς φονεύωσι.

34 Ἀλλὰ ἐσηκώθη μέσα εἰς τὴν σύναξιν ἓνας Φαρισαῖος, τὸ ὄνομα του Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος ἀπὸ ὅλων τῶν λαῶν, καὶ ἐπρόσταξε τὴν ἐβγάλωσιν ἔξω ὅλγον τοὺς ἀποστόλους.

35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ἄνδρες

Ἰσραηλίται, στοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμῃτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους.

36 Διότι πρὶ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ἡ Θεοῦδας, λέγων τὸν καὶ τὸν τοῦ νὰ ἦναι κήποιος μέγας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκολλήθησαν ἄνδρες ὡς τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν· ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευσαν, ἰσχορπίσθησαν, καὶ ἔγινον εἰς τιποτε.

37 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τούτων ἐσηκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὑπὸ τὸν καὶ ἔχαλάσθη καὶ ἐκέναν, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευον, ἰσχορπίσθησαν.

38 Καὶ τώρα σὰς λέγω, λείπετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ἀφῆτε τους· διότι ἐὰν ἦναι ἡ βουλὴ αὐτῇ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπων, θίξει χαλασθῇ.

39 Ἄν ὅμως ἦναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἔμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσῃτε, μήπως καὶ εὐρεθῆτε καὶ Θεομάχοι.

40 Καὶ κατεπείσθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔδειραν, καὶ τοὺς παρήγγειλαν νὰ μὴ ὀμιλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπήγαγον ἀπὸ τὸ πρῶτον τῆς συνόδου μὲ χαρὰν, ὅτι κατηξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας δὲν ἔπαυον νὰ διδάσκωσι, καὶ νὰ εὐαγγελίζωσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τοὺς οἴκους.

Κεφ. 8. VI.

ΚΑΙ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὅτε ἐπλήθυνον οἱ μαθηταί, ἐλόγγυζον οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χῆραι τῶν παρεβλέποντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐπροσκέλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπον· Ἄν μᾶς πρέπει νὰ ἀφῆσωμεν τὸν λόγον

τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ὑπηρετῶμεν τραπέζας.

3 Προμηθεύσατε λοιπὸν ἀπὸ αὐτῶν ἐπὶ ἄνδρας, ἀδελφοί, μαρτυρημένους, γεμάτους ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρείαν τούτην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὐρίσκεισθαι εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐμπροσθεν εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐδιέλεξαν τὸν Στέφανον, ὁρθρωπὸν γεμάτον ἀπὸ πίστιν καὶ Πνεῦμα ἁγίον, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀντιοχεᾶ τὸν προσήλυτον.

6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἀφ' οὗ προσευχήθησαν, ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας τῶν.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥεκε, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπληθύνετο κατὰ πολλὰ μέτρα εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ· καὶ πολλὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν ἱερεῖς ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος γεμάτος ἀπὸ πίστιν καὶ δύναμιν ἔκαμε μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν κήποιοι ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἡ ὁποία ἐλέγετο τῶν Αἰβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφίλονεσκον μὲ τὸν Στέφανον.

10 Καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀντισταθῶσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ὀμιλεῖ.

11 Τότε ἔβαλον κρυφὰ ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν νὰ ὀμιλῇ λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ παρεκίνησαν τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἦλθον καὶ τὸν ἤρπασον, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν σὺνᾱξιν.

13 Καὶ ἔβαλον μάρτυρας ψεύστas,

οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Τοῦτος δ' ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ ὁμιλῇ λόγια βλάσφημα ἐναντίον τοῦ ἁγίου τόπου τούτου καὶ τοῦ νόμου·

14 Διότι ἤκούσαμεν αὐτὸν νὰ λέγῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς ὁ Ναζωραῖος θέλει χαλάσει τοῦτον τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξει τὰς τέξεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωκεν ὁ Μωϋσής.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθοντο εἰς τὴν σύναξιν, ἠρένισαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδον τὸ πρόσωπόν του ὡς ἂν πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέφανον· Ἀνίσως καὶ τάχα αὐτὰ εἶναι οὕτως·

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ ὅτε ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαρρὴν·

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐβγα ἀπὸ τὴν γῆν σου καὶ ἀπὸ τῆς συγγενείαν σου, καὶ ἕλθε εἰς τὴν γῆν τὴν ὅποian θέλω σὲ δεῖξει.

4 Τότε ἐβγαίνων ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, κατοίκησεν εἰς τὴν Χαρρὴν. Καὶ ἀπεκεί, ὕστερον ἀπ' οὗ ἀπέθανεν ὁ πατὴρ του, τὸν μετὰ κατοίκησεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τοῦτην, εἰς τὴν ὅποian σὲς κατοικεῖτε τώρα·

5 Καὶ δὲν τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, οὐδὲ ἐν πάτῃμα ποταμοῦ· καὶ τὸν ὑπεσχέθη νὰ τὴν δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερον ἀπ' αὐτόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἀκόμη δὲν εἶχε παῖδιν.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν οὕτως· Ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶναι πάροικον εἰς ξένην γῆν, καὶ θέλουσι τὸ δουλώσει, καὶ τὸ ταλαιπωρήσει τετρακοσίους χρόνους·

7 Καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσι δουλεύσει, ἐγὼ θέλω κρίνει,

εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερον θέλουσι ἔβγῃ, καὶ θέλουσι μετὰ λατρεύσει εἰς τὸν τόπον τούτον·

8 Καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καλοῦτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας·

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐξῆλθον, τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὁμως ἦτον μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ τὸν ἡλευθέρωσεν ἀπὸ ἡλίας τὰς θλίψεις του, καὶ τὸν ἔδωκε χάριν καὶ σοφίαν ἔμπρὸς εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν κατέστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλον τοῦτον τὸν οἶκον·

11 Καὶ ἦλθε πείνα εἰς ἅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς τὴν Χαναάν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὗρισκον φαγητὰ·

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὅτε ἤκουσεν εἶναι σιτάρια εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέρας μας πρῶτον·

13 Καὶ τὴν δευτέραν φορὰν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς του, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸν Φαραῶ·

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακώβ, καὶ ἅλην του τὴν γενεάν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐβδομήντα πέντε ψυχαί·

15 Καὶ ὁ Ἰακώβ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας·

16 Καὶ τοὺς μετετόπισαν εἰς τὴν Συχέμ, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς τὸ μνήμα τὸ ὅποιον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραάμ μετὰ χρημάτων ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμέρ τοῦ Συχέμ·

17 Καὶ καθὼς ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὅποian ὤμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἠδύσησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον·

18 Ὅπως ὅπου ἐσηκώθη ἄλλος βασι-

λεύς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Τοῦτος κατετέχνευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, ὥς τε ἐξέθετον τὰ βρέφη των, διὰ τὰ μὴ ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ἁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀντιγράφη τρεῖς μῆνας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς του.

21 Καὶ διε τὸν ἐξέθεσαν, τὸν ἐπὶ-
ραν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱὸν της.

22 Καὶ ἐταδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ διε ἐτέλειωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν στοχασμὸς εἰς τὴν καρδίαν του νὰ ὑπάγῃ νὰ ἰδῇ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν κτεποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὅς τις ἀδικεῖτο, τὸν ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φανεύσας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐλογιάζεν διὰ ἥθειον ἐννοήσας οἱ ἀδελφοὶ του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου της χειρὸς του θέλει τοὺς δώσει σωτηρίαν· ὅμως ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐνόησαν.

26 Τὴν δὲ ἐπομένην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἐν ᾧ ἐμάχοντο, καὶ τοὺς ἀνάγκασε διὰ τὰ κάμωσιν εἰρήνην, λέγων· Ὡ ἄνδρες, σεις εἴθετε ἀδελφοί, διατὶ ἀδικεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀδικεῖ τὸν γείτονά του, τὸν ἀπεδιώξε, καὶ εἶπε· Ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;

28 Μήπως θέλεις νὰ σκοτώσῃς καὶ ἐμεῖ, καθὼς ἐσκοτώσας ἐχθρὸς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἤκουσε τὸν λόγον τοῦτον ἐφυγε, καὶ ἐγένετο πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς

αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτίας μετὰ βράτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν εἶδεν, ἐθαύμασε τὸ ὄραμα· καὶ καθὼς ἐπύχαινε πλησίον νὰ καταλάβῃ τοῦτο, τὸν ἦλθε φωνὴ Κυρίου ἡ ὁποία ἔλεγεν·

32 Ὑγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ διὲν ἐτόλμα νὰ ἀτερίσῃ νὰ ἰδῇ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Ἀύσαν· τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάρια σου· διότι ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα, εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν Αἰγύπτιον, καὶ ἤκουσα τοὺς στεναγμούς των, καὶ κατέβηκα νὰ τοὺς ἐλευθερώσω· καὶ τώρα ἔλα, θέλω σὲ στείλει εἰς τὴν Αἰγύπτιον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἠρνήθησαν, λέγοντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μετὰ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου· ὁ ὁποῖος τὸν ἐφάνη εἰς τὴν βάλαν.

36 Αὐτὸς τοὺς ἐβγάλεν, ἀφ' οὗ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἰγύπτιον καὶ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, σαράντα χρόνους.

37 Αὐτὸς εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραὴλ· Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὥσαν ἐμεῖ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσῃτε.

38 Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἔρημον, ὁμοῦ μετὰ τὸν ἄγγελον ὁ ὁποῖος ἐσυντόχαινε μετὰ αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ὁμοῦ μετὰ τοὺς πατέρας μας· ὁ ὁποῖος ἐδέχθη λόγια ζωντανά, νὰ μᾶς τὰ δώσῃ.

39 Εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησαν οἱ πατέρες μας νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλὰ

τὸν ἀπαλίσαν, καὶ ἐγύρισεν μὲ τὰς καρδίας των εἰς τὴν Αἴγυπτον.

40 Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἀαρὼν· Κάμε μας Θεοὺς, διὰ τὰ πηγαίνωσιν ἡμ- προσθὲν μας· διότι ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς ὁ ὁποῖος μᾶς ἐβγαλεν ἀπὸ τῆς Αἴγυπ- τον, δὲν ἤξεύρομεν τί ἐγένεεν εἰς αὐ- τόν.

41 Καὶ ἔκαμον μασχάρι εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, καὶ ἰδυσίασαν εἰς τὸ εἰδωλόν, καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ πρόσω- πόν του ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς παρ- ἔδωκε τὰ λατρεύουσι τὴν σιρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· Οἰκία τοῦ Ἰσραὴλ, μήπως ἐφύρατε εἰς ἡμὶ σφακίᾳ καὶ θυσίας σαράντι χρόνους εἰς τὴν ἔρημον;

43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμψάν, τοὺς τύπους τοὺς ὁποῖους ἐκάμπετε τὰ τοὺς προσκυνοῦντες· καὶ θέλω σᾶς μετακατοικίσει παρεπάνω ἀπὸ τῆς Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτον μὲ τοὺς πατέρας μας εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει μὲ τὸν Μωϋσῆν διέταξε, τὰ τὴν κάμην κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἐβλέπε·

45 Τὴν ὅποian σκηνὴν διαδεχθέν- τες οἱ πατέρες μας ἰδοὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν (τοῦ Νανῆ) τὴν ἔμβασαν μέσα εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκυρίαυσαν ἀπὸ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν πατέρων μας, ἕως εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβὶδ.

46 Ὁ ὁποῖος εὗρε χάριν ἡμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐζήτησε τὰ εὖρη κατ- οικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομὼν ἔκαμε δι' αὐτὸν ἓνα οἶκον.

48 Ἀλλὰ ὁ ὁ Χριστὸς δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς οἱ ὁποῖοι γίνονται μὲ χει- ρας, καθὼς λέγει ὁ προφήτης·

49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιμα τῶν ποδῶν

μου· Ποῖον οἶκον θέλετε κάμει δι' ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος· ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀναπαύσεώς μου;

50 Αὐτὰ ὅλα δὲν ἔκαμεν ἡ χεὶρ μου;

51 Ὡς πληροῖσθαι, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς καρδίας καὶ τῶν ὠτίων, σεῖς πάντοτε ἐναντιοῦσθε εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρες σας οὕτω καὶ σεῖς.

52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφήτας δὲν ἐδίδωσαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἐσκοτώ- σαν ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι προσέειπον διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦτον τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποῖου τῶρα σεῖς ἐγίνεστε προδότες καὶ φονεῖς.

53 Οἱ ὁποῖοι ἐλάβετε τὸν νόμον διὰ μέσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξατε.

54 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἤκουον τοῦτα, ἐκόπτοντο αἱ καρδίαι των, καὶ ἐτι- ζον εἰς ἐκεῖνον τὰ ὀδόντιά των.

55 Καὶ ἐκεῖνος γεμάτος ἀπὸ Πνεῦ- μα ἁγίου, ἠτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἐστέκετο ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

56 Καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, βλέπω τοὺς οὐ- ρανοὺς ἀνοικτούς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι στέκεται ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

57 Καὶ κράζοντες μὲ μεγάλην φωνήν, ἔφραξαν τὰ ὠτία των, καὶ ὤρ- μησαν ὅλοι μὲ ἓνα θυμὸν ἐπάνω του.

58 Καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἔβγαλον καὶ ἔθεναν τὰ φορέματά των εἰς τὰ πόδια καὶ κή- ποιον νέον, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Σαῦ- λος.

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος προσέειπε καὶ ἔλεγεν· Κύ- ριε Ἰησοῦ, δέξε τὴν ψυχὴν μου.

60 Καὶ γονατίζων, ἐκράξε μὲ με- γάλην φωνήν καὶ εἶπε· Κύριε, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτος τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον του. Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγινε μέγας διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣ ὅποια ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους.

2 Καὶ ἄποιοι ἄνδρες ἐδλαβεῖς ἔφερον εἰς μνήμα τὸν Στέφανον, καὶ ἔκαμον μέγαν θρήνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος κατηρτίμαζε τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων μέσα εἰς τοὺς οἴκους, καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς παρέδιδεν εἰς τὴν φυλακὴν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὅποιοι διέσκορπίσθησαν περιήλθον, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος κατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἔδιδε προσοχὴν ὁμοψύχως εἰς ὅσα ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ἀκούοντες καὶ βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἔκαμε.

7 Διότι πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἔβγαινον ἀπ' αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι τὰ εἶχον, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντα· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ χωλοὶ ἰατρούθησαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγενεν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ ἄποιοις ἄνθρωπος, τὸ ὄνομα του Σίμων, ἦτον ἀπὸ προητέρεα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἔφερον εἰς ἔκκληξιν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων τὸν ἑαυτὸν του πᾶ ἦναι πάνεις μέγας.

10 Εἰς τὸν ὅποιον ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἔδιδον προσοχὴν, καὶ ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπέβλεπον εἰς αὐτόν, διότι τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν νοῦν των ἀρκετὸν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας του.

12 Ὅταν ὁμοῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὅποιος ἐδηγγέλιζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ἀπ' οὗ ἐβαπτίσθη, ἐστέκετο ὁμοῦ μὲ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπων τὰ σημεῖα καὶ τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὅποια ἐγίνοντο ἀπ' αὐτῶν, ἐθαύμαζε κατὰ πολλὰ.

14 Καὶ ἀπ' οὗ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην.

15 Οἱ ὅποιοι ὅταν κατέβησαν προσευχήθησαν διὰ αὐτοὺς, διὰ πᾶ λαβῶσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Διότι ἀκόμη δὲν εἶχε κατέβει εἰς κέντρα ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Καὶ τότε ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐδίδετο τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἔφερε χρήματα,

19 λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, ὥστε εἰς ὅποιον βάλω τὰς χεῖρας μου ἐπάνω, πᾶ λαμβάνη Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Τὸ ἀργύριόν σου ἃς ἦναι ὁμοῦ μὲ σὲ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτάται μὲ χρήματα.

21 Δὲν ἔχεις σὸ μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴση ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ παρακάλεσον τὸν Θεόν, ἵν τύχη πᾶ σὲ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διότι βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς πολλὴν πικρίαν καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε·

Παρακαλέσατε πρὸς τὸν Κύριον διὰ ἐμοῦ, διὰ τὸ μὴ ἔλθῃ τίποτε κακὸν εἰς ἐμὲ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶπατε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀπ' οὗ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῶν Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· Σήκω, καὶ πήγαινε εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὸν δρόμον ὃ ὁποῖος καταβαίνει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὸς εἶναι ἔρημος.

27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε· καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας εὐνοῦχος, δυνάστης τῆς Κανδάκης τῆς βασιλισσας τῶν Αἰθιόπων, ὃ ὁποῖος ἦτον ἐπιστάτης εἰς ὅλον τῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,

28 Καὶ ὑπέστρεψε, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ἀμάξιόν του, καὶ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Πήγαινε πλησίον, καὶ κολήσῃ εἰς τὸ ἀμάξιον τοῦτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον, καὶ τὸν ἤκουσεν διεδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπε· Τάχα καταλαμβάνεις αὐτὰ τὰ ὅποια διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· Πῶς ἤθελον ἡμπορέσει, ἐὰν δὲν με ὡδήγησῃ κάποιος; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτοῦ.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς τὸ ὁποῖον ἐδιάβαζεν, ἦτον τοῦτο· Ὡς πρῶτον ἐφῆρθη εἰς τὴν σφαγὴν· καὶ καθὼς ἄρion ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνον ὃ ὁποῖος κόπτει τὸ μαλλίον του εἶναι ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του.

33 Εἰς τὴν κατεκνωσὴν τοῦ ἐσηκώθη ἡ κρίσις του· τὴν γενεάν του ὅμως εἰς ἡμῶν νὰ διηγηθῇ; διὰ τοῦτο σηκώνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζῶή του.

34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον λέγει τοῦτο; διὰ τὸν αὐτὸν του, ἢ διὰ ἄλλον κανένα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἀνοίξε τὸ στόμα του, καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, ἐξηγγέλισεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἐπῆγαινον εἰς τὸν δρόμον, ἦλθον εἰς τι νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ, νερόν· τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἄν πιστεύῃς με δὴν σου τὴν καρδίαν, ἡμπορεῖς. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ ἦναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ σταθῇ τὸ ἀμάξιόν του· καὶ κατέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν ἐβῇ ἀπὸ τὸ νερόν, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπῆγαινε τὸν δρόμον του χαρόμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὐρέθη εἰς τὴν Ἀζωτον· καὶ περιῶν διὰ μέσου ἐξηγγέλιζε τὰς πόλεις ὅλας, ὡς ὅπου ἦλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἀκόμη πνέων φοβερῶς καὶ φρόνους ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἀρχιερέα,

2 Καὶ ἐζητήσεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιστολὰς εἰς τὰς συναγωγὰς, αἱ ὅποιαι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν, ὥστε ἐὰν εἶδῃ ἐκεῖ τινὰς οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐπῆγαινε, καὶ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης, ἐστραψεν τραγῶν του πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν·

4 Καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν ἣ ὅποια τὸν ἔλεγε· Σαουλ, Σαουλ, διατί με διώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ κατατρέχεις· σκληρὸν εἶναι διὰ σέ τὸ νὰ κυπῆς τοὺς πόδας σου εἰς κέντρον.

6 Καὶ ὁ Σαουλ τρέμων καὶ ἀπορῶν εἶπεν· Κύριε, τί με ὀρίζεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Στήκω, καὶ ἔμβα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλω σὲ λαληθῇ τί κάμνει χρεὶα νὰ κάμῃς.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τὸν συνώδευον, ἐστέκοντο ἄφωνοι, ἀκούοντες τὴν φωνὴν, καὶ κἀνένα μὴ βλέποντες.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ μ' ὕλον δι' εἶχε τὰ ὀμμάτιά του ἀνοικτά, κἀνένα δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί του ὀδηγοῦντες τὸν ἀπὸ τὴν χεῖρα, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς τὴν Λαμασκὸν.

9 Καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ· καὶ μὴδὲ ἔφαγε, μὴδὲ ἔπινε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Λαμασκὸν ἦτον μαθητὴς τις τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὀράματος· Ἀνανία. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶμαι, Κύριε.

11 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Κύριος· Στήκω καὶ ὑπάγε εἰς τὸν δρόμον ὃ ὁποῖος κράζεται Ἰσους, καὶ ζήτησον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰουδα, κἀποιον τὸ ὄνομά του Σαῦλον, ὃ ὁποῖος εἶναι Ταρσεύς· δίδωι τούτῃ τὴν ὥραν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσου δράκοντος ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν, ὃ ὁποῖος ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτόν τὴν χεῖρα του, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, πόσα κακὰ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦς Ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὄλους, ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Ὑπάγε, δίδωι αὐτὸς εἶναι ὄργανον διαλεγμένον, νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

16 Δίδωι ἐγὼ θέλω τὸν δεῖξει ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὑπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ ἄφ' οὗ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς αὐτόν, εἶπε· Σαουλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος, ὃ Ἰησοῦς, ὃ ὁποῖος ἐφάνη εἰς σέ εἰς τὸν δρόμον καθὼς ἤρχεσσο, μὲ ἔστειλε διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπescan κάτω ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά του ὥσαν ἥλιον, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν μεταεῖδε· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ ἄφ' οὗ ἔφαγεν, ἐδυνάμωθη. Καὶ ἔκαμε κήρυκτος ἡμέρας ὁ Σαῦλος ἐκεῖ μὲ τοὺς μαθητάς οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Λαμασκὸν.

20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, δι' αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὄλοι ὅσοι τὸν ἤκουον ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι τοῦτος ὃ ὁποῖος κατέστρεψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνους ὅσοι ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ διὰ τοῦτο ἤλθε καὶ ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσώτερον ἐδυναμόνετο, καὶ ἐόγχυζε τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν Λαμασκὸν, βεβαιῶντων δι' αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὅταν ἐπέρασαν ἡμέραι πολλαί, ἐσυμβουλευθήσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσιν·

24 Ὁ Σαῦλος ὁμοῦς ἔμαθε τὴν ἐπιβουλὴν τῶν· καὶ παρεφύλαττον τὰς

πίδας ἤμειραν καὶ κύκτια, διὰ τὰ τὸν σκοτώσωσιν.

25 Οἱ δὲ μαθηταὶ πέρνοντες αὐτὸν τὴν κύκτια, τὸν ἔβαλον εἰς ἓν κοφίνον, καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τοῦ τείχους.

26 Καὶ διε ὑπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἑδοκίμαζε γὰρ ἐνωθῆ με τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβούντο, δίδωσι δὲν ἐπίστευον ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ὁ δὲ Βαρνάβας τὸν ἐπῆρε, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς διηγῆθη πῶς εἰς τὸν δρόμον εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσύντυχε με αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Λαμακὸν ἐπαφῆρηται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ συναναστρέφειτο με αὐτὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπαφῆρηται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονέκει με τοὺς Ἑβραίους οἱ ὅποιοι ἐλλήνιζον· καὶ ἐκεῖνοι ἑδοκίμαζον γὰρ τὸν σκοτώσωσιν.

30 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὅτε τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφερον εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἐστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν αἱ ὅποιαι ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶχον εὐφρόνην, καὶ οἰκοδομοῦντο, καὶ ἐπῆγγαινον με τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ με τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Καὶ περὶ τὸν Πέτρος διὰ μέσων ὄλων, κατέβη καὶ εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τὴν Ἀδδακ.

33 Καὶ ἐκεῖ ἐβήκεν ἓνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομα τοῦ Αἰνέαν, ὁ ὁποῖος ἐκείκειτο ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κραββάτιον, καὶ ἦτον παράλυτος.

34 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος· Αἰνέε, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ λατρεύει σήμερον ἐπάρω, καὶ σιγῶσιν τὸ κραββάτιόν σου. Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν Ἀδδακ καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ ὅποιοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομα τῆς Ταβιθά· ἢ ὁποία μεταγλωττιζομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνης τὰς ὁποίας ἔκαμε.

37 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνέβη ὅτι ἡσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀπ' οὗ τῆς ἑλουσας, τὴν ἔβαλον εἰς τὸ ἀνῶγειν.

38 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον πλησίον εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Ἀδδα, οἱ μαθηταὶ διανέκουνσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν Ἀδδακ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς αὐτόν, παρακαλοῦντες αὐτόν γὰρ μὴ ἀκνήσῃ γὰρ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος σηκώθη καὶ συνέβη με αὐτούς· καὶ ἀπ' οὗ ἦλθε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνῶγειν· καὶ ἐστάθησαν τριγύρω του ὅλοι αἱ χήραι, καὶ ἑκατον, καὶ τὸν ἐδείκνυντο τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ φορέματα τὰ ὅποια ἔκαμεν διὰ ἧτον με αὐτάς ἡ Δορκάς.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ γονατίσας προσεκύνη· καὶ ἐστρεψεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶπε· Ταβιθά, σήκω ἐπάνω. Καὶ ἐκείνη ἤνοιξε τὰ ὀμμάτια τῆς· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Καὶ δίδων εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρα του, τὴν ἐσήκωσε· καὶ ἐφώναξε τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας, καὶ τὴν παρέστησαν εἰς αὐτοὺς ζωντανήν.

42 Καὶ ἔγινε γνωστὸν τοῦτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου Σίμωνος βαφιά.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον εἰς τὴν Καισάρειαν, τὸ ὄνομα τοῦ Κορνήλιος, ἐκατόνταρχος ἀπὸ τοῦ τάγματος τοῦ ὁποῖον ἐκράζετο Ἰταλικόν,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν με ὅλον του τὸν οἶκον, κάρμων

ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν πάντοτε.

3 Αὐτὸς εἶδεν εἰς ὄραμα φανερά, περὶ τὴν ἐνστάτην ὄραν τῆς ἡμέρας, ἓνα ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν εἶπεν· Κορνήμιο.

4 Καὶ αὐτὸς ἀνέστην εἰς αὐτόν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε· Τί εἶναι, Κύριε; Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπεν· Αἱ προσευχαὶ σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μυημόνιον προσθεν τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ τώρα λέμψον εἰς τὴν Ἰόππην ἄνδρας, καὶ προσκάλεισον κῆποιον Σίμωνα ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος.

6 Αὐτὸς ξενοδοχῆται εἰς κῆποιον Σίμωνα βαφιά, τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκία εἶναι εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ αὐτὸς θέλει σε εἰπεῖ τί κάμνει χρεῖα νὰ κάμῃς.

7 Καὶ ἂψ· οὐ διέβη ὁ ἄγγελος ὁ ὁποῖος ἐλάλει εἰς τὸν Κορνήμιον, αὐτὸς ἐφώναξε δύο ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ ἓνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο πάντοτε μετ' αὐτόν,

8 Καὶ διηγρήθη εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἵσταίκεν εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τὴν δὲ αὖριον ἐν ᾧ περιεπάτουν αὐτοί, καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα νὰ προσευχηθῇ, περὶ τὴν ἔκτην ὥραν.

10 Καὶ ἔγινε νὰ πεινάσῃ, καὶ ἤθελε νὰ γευθῇ· καὶ ἐν ᾧ ἡτοίμαζον οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας φαγητόν, ἔπεσεν εἰς αὐτόν ἔκστασις.

11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀνοικτόν, καὶ ἐν ἀγγείῳ τὸ ὅποιον κατεβαίνει εἰς αὐτόν, ὥσαν σινδόνι μεγάλῳ, δεμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἁκρας, καὶ καταβιβαζόμενον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

12 Εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετά, καὶ ὅλα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγεν· Πέτρε, σήκω, σφάζε καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὁχι, Κύριε· ὅτι ποτε δὲν ἔφαγα τίποτε σικχιμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου τὸν ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ σικχαίνεσαι.

16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φορὰς· καὶ πάλιν ἀνελήθη τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἠπόρει ὁ Πέτρος εἰς τὸν ἑαυτὸν του τί νὰ ἤθελεν εἶναι τὸ ὄραμα τὸ ὅποιον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήμιον, ἐρωτήσαντες διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνα, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν.

18 Καὶ φωνάξαντες ἠρώτησαν ἀντίσως ὁ Σίμων ὁ ὁποῖος καλεῖται Πέτρος ἦτον ξενοδοχούμενος ἐκεῖ.

19 Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἐνεθυμείτο τὸ ὄραμα, τὸν εἶπε τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες σὲ ζητοῦσιν.

20 Σήκω λοιπὸν καὶ κατάβα, καὶ ὑπάγε με αὐτούς, καὶ τίποτε νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃς· διότι ἐγὼ τοὺς ἵσταίλα.

21 Καὶ κατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήμιον εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ζητεῖτε· τίς εἶναι ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπεν· Ὁ Κορνήμιος ὁ ἐκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενος ἀπὸ ὅλων τῶν ἔθνων τῶν Ἰουδαίων, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Θεόν διὰ μέσον ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκλήσῃ εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ σέ.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν τοὺς ἐπροστάχσε μέσα, καὶ τοὺς ἐξενοδόχησε. Καὶ τὴν αὖριον ὁ Πέτρος ἐβγήκεν ὁμοῦ μετ' αὐτοὺς, καὶ κῆποιον ἀπὸ

τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰόππην ὁπῆγαν μετ' αὐτοῦ.

24 Καὶ τὴν αὖριον ἐμβήκαν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ὁ Κορνήλιος τοὺς περιέμενε, προσκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους του τοὺς ἀνάγκαλους.

25 Καὶ καθὼς ἐμβήκεν ὁ Πέτρος, τὸν συναπήντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν προσκύνησεν.

26 Ὁ Πέτρος ὁμῶς τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω ἐπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἶμαι.

27 Καὶ συνομιλῶν με αὐτόν, ἐμβήκε μέσα, καὶ ἐσθῆκε πολλοὺς συνηγμένους.

28 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς ἡξέστετε καλὰ διὸ εἶναι ἀνομία εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συγκαλλῆται ἢ νὰ σμίγῃ με ἄλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς ἐμὲ, νὰ μὴ λέγω κἀνένα ἄνθρωπον σιγκαμένον ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο καθὼς ἐπροσκάλεσθην ἦλθον χωρὶς ἀντιλογίας· Ἐρωτῶ σας λοιπὸν, διὰ ποῖον λόγον μὲ ἐπροσκάλεσται;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν· Ἀπεδῶ καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἔως εἰς τούτην τὴν ὥραν ἐνήστευσον, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσηυχόμεν εἰς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἰδοὺ, ἕνας ἄνθρωπος ἐστάθη ἔμπροσθέν μου με φῶγμα λαμπρόν.

31 Καὶ λέγει· Κορνήλιε, ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνεθυμίσθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁποῖος κράζεται Πέτρος· Αὐτὸς ξενοδοχῆται εἰς τὴν οἰκίαν κλιποῖον Σίμωνος βαφιά εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ ἐκεῖνος διὰν ἔλθῃ θέλει σὲ ὁμιλήσῃ.

33 Καὶ ἅπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς σέ· καλὰ ἔκαμες καὶ σὺ δι' ἡλθες· τώρα λοιπὸν ἡμεῖς ὅλοι ἐυρισκόμεθα ἐδῶ ἔμπροσθεν τοῦ

Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια σὲ ἐπρόσταξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω διὸ ὁ Θεὸς δὴν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκείνον ὁ ὁποῖος τὸν φοβεῖται, καὶ κἀμνε δικαιοσύνην, τὸν δέχεται.

36 Κατὰ τὸν λόγον τὸν ὅποιον ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εὐαγγελίζων εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς εἶναι Κύριος δλων·

37 Σεῖς ἡξέστετε τὸ πρῶγμα τὸ ὅποιον ἔγινεν εἰς ἑλὴν τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζον ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἑσπερον ἀπὸ τὸ βάπτισμα τὸ ὅποιον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ τὴν Ναζαρετ, πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με δύναμιν, ὁ ὁποῖος ἐπέφρασεν ἐνεργετῶν καὶ ἰατρῶν ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐτυραννοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολον, διότι ὁ Θεὸς ἦτον ὁμοῦ με αὐτόν.

39 Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα μάρτυρες ὅλων τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια ἔκαμε, καὶ εἰς τὴν τόπον τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· τὸν ὅποιον ἐκεῖνοι ἐφόνευσαν κρεμάσαντές τον εἰς τὸ ξύλον·

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ.

41 Ὅχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς οἱ ὅποιοι εἰμεθα μάρτυρες προηγήτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι ἡμεῖς συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν με αὐτόν, ἵστερον ἂν οὐ ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

42 Καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, διὸ αὐτὸς εἶναι ὁ διωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεόν κριτὴς καὶ τῶν ζωντῶν καὶ τῶν νεκρῶν.

43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται διὰ τοῦτον μαρτυροῦσιν, διὸ καθεὶς ὁ ὁποῖος

πιστεύει εἰς αὐτὸν θέλει λάβει τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ διὰ τὸ ὄνομα του.

44 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Πέτρος ἐλάλει τούτα τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤκουον τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τοῦ 'Ιουδαίου ἦλθον ὁμοῦ μετὰ τὸν Πέτρον, ἐξεπλόγησαν, οἷ ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύθη καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

46 Διότι ἤκουον αὐτοὺς ὅτι ἐλάλουν γλώσσας, καὶ ἐμεγάλυνον τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήπως ἔμπορεῖ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερόν διὰ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθῶσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν παρεκάλεσαν νὰ ἀπομεινῇ κάμπους ἡμέρας.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν 'Ιουδαίαν, οἷ καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ 'Ιερουσόλυμα, ἐφίλονεῖσκον μετὰ αὐτὸν ἐκεῖνοι ὅσοι εἶχον περιτομήν,

3 Καὶ ἔλεγον· Ὅτι μετὰ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἀκροβυστίαν ὁπότε γες, καὶ ἔφαγες μετὰ αὐτούς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀρχισε, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν 'Ιόππην, καὶ προσευχόμεν· καὶ εἶδον εἰς τὴν ἑκστασίν μου ὄραμα, ἐν ᾧ ἄγγελος ὥσάν σινδόνι μέγαν, κρεμασμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἁκρας, καὶ κατέβαινεν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς ἐμέ·

6 Εἰς τὸ ὅποιον ἠτένισα καὶ ἐστοχάσθην, καὶ εἶδον ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετά, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ οὐρανοῦ.

7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μετέλεγεν· Πέτρε, σῆκω, σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Ὁχι, Κύριε· διότι κτήν σικχαμένον ἡ ἀκάθαρτον κάμμιαν φορὰν δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐμέ μία φωνὴ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἑκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ λέγῃς σικχαμένα.

10 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φορὰς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, παρευθὺς τρεῖς ἄνδρες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἤμουν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρειαν εἰς ἐμέ.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μετέλεπε νὰ ὑπάγω μετὰ αὐτοὺς, καὶ νὰ μὴ ἁμφιβάλω τίποτε· καὶ ἦλθον μετὰ μου καὶ αὐτοὶ οἱ ἔξ ἀδελφοί, καὶ ὑπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον εἰς τὸν οἶκον του διὰ ἐστάθῃ, καὶ τὸν εἶπε· Στείλον ἀνθρώπους εἰς τὴν 'Ιόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κρέσσεται Πέτρος,

14 Ὅς τις θέλει σὲ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλεις σωθῆναι σὺ καὶ ὁ οἶκος σου.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἄρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς λαλῶ, ἔπεσεν ἐπάνω τῶν τῶν Πνεύματος τὸ ἅγιον, καθὼς ἔπεσε καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐνεθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὅποιον ἔλεγεν· Ὅτι ὁ 'Ιωάννης μὲν ἐβάπτισε μετὰ νερόν, σὺ εἰς ὅμως θέλετε βαπτισθῆναι μετὰ Πνεύματος ἁγίου.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον 'Ιησοῦν Χριστὸν, ἔδωκε τὴν ἰσὴν χάριν ὥσάν καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐγὼ οὖν ἡμῶν δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐτὰ, ἡσέχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἴθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωήν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅσοι διεσκαρπίσθησαν διὰ τὴν θλίψιν ἣ ὅποια ἐγένετο εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ὥς εἰς τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν εἰς κἀνένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου παρὰ μόνον εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κἀποιοὶ ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὅποιοι διὰν ἐμβήκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, οὐκ οὐκ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐδηγγέλιζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτοῦ· καὶ πολλὰς ἀριθμὺς ἐκίστευσε καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη των ἠκούσθη εἰς τὰ ὅτια τῆς ἐκκλησίας ἣ ὅποια ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐστείλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἐλθῇ ὥς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὅποιος διὰν ἐπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνουθέτει ὅλους νὰ στέκωνται στερεοὶ εἰς τὸν Κύριον μετ' τὴν ὑπερίστασιν τῆς καρδίας των.

24 Αὐτὸς ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ γεμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου καὶ πίσυν· καὶ πολλὴ πλήθος προσετέθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβγήκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Ταρσόν, νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ διὰν τὸν ἦρε, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἐνα χρόνον σωμάτων συνήχθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολλόν, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὠνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας κατήβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη τις ἀπ' αὐτοῦς τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγαθοῦ, καὶ ἐφανέρωσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, ὅτι μέλλει

νὰ γένῃ μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἣ ὅποια καὶ ἐγένετο εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ καθεὶς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ὄρισεν, καθὼς ἠμπόρει ὁ καθεὶς, νὰ πέμψωσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι ἐκάθητο εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὅποιον καὶ ἔκαμαν, ἀποστείλαντες τὴν εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. XII.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλε τὰς χεῖρας του ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, νὰ κακοποιηθῇ μερικὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Καὶ ἐφόνευσεν τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου, μετ' ἀνδρῶν.

3 Καὶ διὰν εἶδεν ὅτι τοῦτο ἀρέσκει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσε νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· (καὶ ἦσαν τότε ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)

4 Τὸν ὅποιον διὰν ἐπίασε, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς δεκαεξέ στρατιώτας νὰ τὸν φυλάττωσι, θέλων ἕστερον ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἡ ἐκκλησία προσηύχετο κατὰ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεόν διὰ αὐτόν.

6 Καὶ διὰν ὁ Ἡρώδης ἐμελλε νὰ τὸν φέρῃ ἔξω ἐμπρὸς εἰς τὸν λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο ἀνάμεσον εἰς δύο στρατιώτας, δεμένος μετ' αὐτοῦ αὐσίδας, καὶ ἐφύλαττον καὶ φυλακάτορες ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἐλαμψεν ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητο, καὶ ἐκτόπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρον, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω δολίγηρα. Καὶ αἱ αὐσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰς χεῖρας του.

8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ ἄγγελος·

Ζώσου, καὶ βάλε τὰ σανδάλιά σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ τὸν λέγει· Βάλε τὸ ἐπανωφόρεμά σου, καὶ ἀκολούθει με.

9 Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ τὸν ἠκολούθει· καὶ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνετο ἀπὸ τὸν ἄγγελον· ἀλλὰ ἐφαίνετο εἰς αὐτόν, ὅτι ἔβλεπεν ὄραμα.

10 Καὶ ἄφ' οὗ ἐπέρασαν τὴν πρώτην φύλαξιν καὶ τὴν δευτέραν, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν τὴν αἰδηρᾶν, ἥ ὅποια φέρει εἰς τὴν πόλιν, ἥτις μόνη τῆς τοῦς ἡναιχθῆ· καὶ ἐβγήκαν, καὶ ὑπῆγον ἔμπρὸς ὁδὸν μίαν, καὶ παρευθὺς ὁ ἄγγελος διέβη ἀπ' αὐτόν.

11 Καὶ οἷε ὁ Πέτρος ἦλθεν εἰς τὸν αὐτὸν του, εἶπε· Τώρα ἡξεύρω ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὴ ἡλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ οἷε τὸ ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Μάρκος, ὅπου ἦσαν καὶ ἄρκετοι ἀδελφοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσήκοντο.

13 Καὶ καθὼς ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ὑπῆγε μία δούλη, τὸ ὄνομά τῆς Ῥόδη, καὶ ἀκροαοῦσθί τις εἶναι.

14 Καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαράν τῆς δὲν ἤνοιξε τὸ προαύλιον, ἀλλ' ἔδραμε μέσα καὶ εἶπεν ὅτι στέκεται ὁ Πέτρος ἔμπρὸς εἰς τὸ προαύλιον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι τὴν εἶπον· Μωρὴ εἶσαι. Καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίονε, ὅτι οὕτως ἔχει. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον· Ὁ ἄγγελός του εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐπέκειτο καὶ ἐκτίπα· καὶ ἄφ' οὗ ἤνοιξαν καὶ τὸν εἶδον, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μετὰ τὴν χεῖρα του τοὺς ἄσους καὶ αἰσιπῶσι, καὶ τοὺς διηγῆθαι πῶς ὁ Κύριος τὸν ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν φυλακῆν· καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰπάτε τοῦτα εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τοὺς

ἀδελφοὺς. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ διέβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν ἔγενετο μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατιώτας, τὸ, τί νὰ ἔγενεν ὁ Πέτρος.

19 Καὶ οἷε ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζητήσας καὶ δὲν τὸν ἤρεν, ἐξέτασε τοὺς φυλακάρχους, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ὑπαγάσῃ νὰ τοὺς χαλῶσιν· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐκχρεωμένος εἰς τοὺς Τυρίους καὶ Σιδωνίους· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον συμφώνως εἰς αὐτόν, καὶ κατέπεισαν τὸν Βλάστον, τὸν κραββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτησαν εἰρήνην· διότι ἡ χώρα των ἐτρέφετο ἀπὸ τὴν βασιλικῆν (χώραν.)

21 Καὶ εἰς τὴν διατεταγμένην ἡμέραν ὁ Ἡρώδης ἐνδυμένος τὸ βασιλικὸν φόρεμα, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον του, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε· Θεοφωτῆ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευθὺς τὸν ἐκτίπησεν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἰδῶκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκαληκοφάγηται καὶ ἐξεφύχθη.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡβήσεν καὶ ἐπληθύνετο.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ἄφ' οὗ ἐτελείωσαν τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸν Ἰωάννην ὁ ὁποῖος ἐπωνομάζετο Μάρκος.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἥ ὅποια ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἦσαν κληποὶ προφητῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ὁ Μαναῆν ὁ σύντροφος τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ἐν ᾧ ὑπηρετοῦν αὐτοὶ τὸν

Κύριον καὶ ἀνίστατον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Χωρίσατέ με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐκάλεσα.

3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἐβαλον τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν,

4 Τοῦτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλεύσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχον καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὅτε διετέραςαν τὸ ἔτησιον καὶ ἦλθον ἕως εἰς τὴν Πάφον, ἦραν ἐκεῖ κῆποιον μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά του Βαρισοῦς,

7 Ὁ ὁποῖος ἦτον ὁμοῦ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀνθρώπος φρόνιμος· αὐτὸς ἐπροσέκαλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκοῦσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Τούς ἐναντιοῦτο ὁμοῦς ὁ Ἐλύμας ἦγον· ὁ μάγος (διότι οὕτως ἐρμηνεύεται τὸ ὄνομά του) ζητῶν νὰ διαστρέψῃ τὸν ἀνθρώπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁ ὁποῖος ὀνομάσθη καὶ Παῦλος) ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἠνέμισεν εἰς αὐτόν,

10 Καὶ εἶπεν· Χρὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμίαις ἀπὸ κάθε εἶδος δολιότητος καὶ κάθε εἶδος πονηρίας, ὅτε θέλεις παύσει νὰ διαστρέφῃς τὰς ἡσυχὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἔφθασεν εἰς σὲ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλός, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως εἰς ἱκανὸν καιρὸν. Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἐπάνω του ὁμίχλη καὶ σκότος· καὶ περιφερόμενος ἐζήτει ἀνθρώπους νὰ τὸν βαστώσιν ἀπὸ τὴν χεῖρα.

12 Τότε ὅτε εἶδεν ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινεν, ἐπίστευσε,

καὶ ἐξεπλήχθη εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ οἱ υἱοὶ ἦσαν περιγύρω του ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν Πάφον, καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἐτέραςαν ἀπὸ τὴν Πέργην, καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ ἐμῆκον εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἐκάθισαν.

15 Καὶ ὅφ' οὗ ἔγινεν ἡ συνηθισμένη ἀνάγνωσις τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπον· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐν ἔχτε τινα λόγον νὰ νοθευθῇτε τὸν λαόν, λέγετέ τον.

16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ ἔεισε τὴν χεῖρα του, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐδιέλεξε τοὺς πατέρας μας, καὶ ὕψωσε τὸν λαόν ἐν ᾧ ἦσαν πατριάρχαι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ με χεῖρα ὑψηλὴν τοὺς ἐβγάλεν ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

18 Καὶ σαράντα χρόνους ὑπέφερε τοὺς τρόπους τῶν μέσων εἰς τὴν ἐρημίαν.

19 Καὶ ὅφ' οὗ ἐχάλασεν ἐπὶ τὴν γῆν εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναάν, τοὺς ἔδωκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐκείνων.

20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ὡς τετρακοσίους πενήντα χρόνους τοὺς ἔδωκε κριτὰς, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλεῖα, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κίς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, σαράντα χρόνους.

22 Καὶ ὅφ' οὗ ἐβγάλεν αὐτόν, τοὺς ἐσῆκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλεῖα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· Εὐρήκα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσ-

σαι, ἄνδρα κατὰ τῆς καρδίας μου, ὁ ὁποῖος θέλει κάμει ὅλα τὰ θεληματά μου.

23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα τούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἐξανέστησεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα, Ἰησοῦν,

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης προεκήρυξε ἐμπροσθιζτερα ἀπὸ τὸν ἐρχομὸν τοῦ βαπτισμοῦ μετανοίας εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐν ᾧ ἐτελείωνεν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Ποῖον μὲ θαυρεῖτε νὰ ᾔμαι· δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται τις κατόπιν ἀπὸ ἐμὲ, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδιὰ τῶν.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι εἶναι ἀνάμεσα εἰς σᾶς φοβοῦμενοι τὸν Θεόν, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας τούτης εἰς σᾶς ἐστάλην.

27 Διότι ἐκεῖνοι ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν, τοῦτον δὲν ἐγνώρισαν, καὶ κατακρίναντες τὸν, ἐτελείωσαν τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται κάθε σάββατον.

28 Καὶ ἂν καὶ δὲν ἐδρῆκαν καμμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πλάτων τὸ νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ἂν οὐκ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα δι' αὐτὸν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ ξέλον καὶ τὸν ἔβαλον εἰς τὸ μνημεῖον.

30 Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς.

31 Καὶ αὐτὸς διὰ πολλὰς ἡμέρας ἐφάνη εἰς ἐκεῖνους ὁ ὁποῖος ἀπέβαινον ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ μάρτυρες τοῦ εἰς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν τὴν ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐτελείωσεν εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἐσμὲθα παιδία τῶν, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γραμμένον καὶ εἰς τὸν δεῦτερον Ψαλμὸν· Υἱὸς μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, καὶ πλέον δὲν μέλλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν διαφθοράν, οὕτως εἶπεν· Ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ὅσα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθη·ν εἰς τὸν Δαβὶδ, τὰ πιστά.

35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον Ψαλμὸν λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν θρόνον σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

36 Διότι ὁ Δαβὶδ ἀφ' οὗ δηρὸν ἐστὶν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν καιρὸς τῆς ζωῆς του, ἐκοιμήθη, καὶ ἐβάλθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.

38 Ἄνδρες ἀδελφοί, ὥς ἦναι λοιποῖς γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι διὰ μέσου τοῦ τοῦ κηρύττεται εἰς σᾶς ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα, ἀπὸ τῶν ὁποῖα δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦτον, πᾶς ἄνθρωπος ὅστις πιστεύει δικαιώνεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη εἰς τοὺς προφῆτας·

41 Ἴδετε σεῖς οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεῦσαι, ἂν σᾶς τὸ διεγερθῇ κῆρυξ.

42 Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἔβγαινον ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη τοὺς παρεκάλουν νὰ τοὺς διεγερθῶσι ἀπὸ τὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἂν οὐκ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς ἔξηνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐσεβεῖς ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὁποῖοι συνευχαριζοῦντες τοὺς, τοὺς ἐπειθον νὰ στέκωνται εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον ὁ

σχεδόν ἡ πόλις συνήχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε εἶδον τὸ πλῆθος, ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνου, καὶ ἐναντιοῦντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαθήσαντασθαι, καλεῖπον· Ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λαληθῇ εἰς σὺς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὁμοῦς ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώκετε, καὶ δὲν κρίνετε τὸν ἑαυτὸν σας ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Δίδωμι οὖτω μᾶς παρήγγειλεν ὁ Κύριος, λέγων· Ἐβαλά σε διὰ νὰ ἦσαι φῶς τῶν ἔθνων εἰς τὴν σινηριάν ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὅτε ἤκουσαν τοῦτα τὰ λόγια ἔχαλροντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν διωρισμένοι διὰ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου περιεφέρετο διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐδύλαβειαν εἰς τὴν θρησκείαν των, καὶ τὰς τιμημένας, καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοὺς ἀπεδιώξαν ἀπὸ τὰ σύνορα των.

51 Καὶ αὐτοὶ ἐτίναξαν εἰς ἐκείνους τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τὰ ποδάρια των, καὶ ἐπῆγον εἰς τὸ Ἰκόνιον.

52 Καὶ οἱ μυηταὶ ἐγέμισαν ἀπὸ χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, ὁμοίως ἐπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ οὕτως ἐλάλησαν, ὥστε πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι δὲν κατεπελάσθησαν, παρεκίνησαν εἰς κακὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἔθνων ἐναντίον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαθήσαντασθαι μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρει τὸν λόγον τῆς χάριτός του, καὶ ἐδίδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν ὁμοῦ μετὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοι ἦσαν ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀποστόλους.

5 Καὶ ὅτε ἔγινεν ὁρμὴ τῶν ἔθνων καὶ τῶν Ἰουδαίων ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀρχοντας των, νὰ ὑβρίσωσι τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσωσι,

6 Ἐκεῖνοι τὸ ἐγνώρισαν καὶ ἔφυγον καὶ ἐπῆγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περὶχωρα.

7 Καὶ ἐκεῖ ἐπηγγέλιζον.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθητο, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του, καὶ ποτὲ δὲν ἐπεριπάτησε.

9 Ταῦτος ἤκουε τὸν Παῦλον ἐν ᾧ ἐλάλει· ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἀτένισεν εἰς αὐτόν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ,

10 Εἶπε με μεγάλην φωνήν· Σῶμα ὀρθὸς ἐπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου. Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε, καὶ ἐπεριπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὅτε εἶδον ἐκεῖνον τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνὴν των Λυκαονιστῶν, καὶ εἶπον· Οἱ Θεοὶ ὁμοιωθήσαν μετὰ ἀνθρώπους καὶ κατέβησαν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκάλουν τὸν Βαρνάβαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγοούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὁποῖου ὁ ναὸς ἦτον ἐμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνους εἰς τὸ προαίλιον, ὁμοῦ μετὰ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Οἱ δὲ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἐσχίσαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπῆδον·

σαν μέσα εἰς τὸ πλήθος, καὶ ἔκρα-
ζον,

15 Καὶ ἔλεγον· Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί,
διατί κάμνετε τοῦτα; καὶ ἡμεῖς ἄν-
θρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεθα ὡσάν καὶ
σεῖς, καὶ σὺς εὐαγγελίζομεν νὰ ἐπι-
στρέψῃτε ἀπὸ τοῦτα τὰ μάταια εἰς
τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς
αὐτά·

16 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς περασμένας
γενεάς ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ πεμ-
πατῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν·

17 Ἄν καὶ δὲν ἀφῆκεν ἁμαρτήρη-
τον τὸν ἑαυτὸν του, κάμνων καλοσύ-
νην, καὶ δίδων μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
χορηγᾶς ἀπὸ φαγητὰ καὶ ἐσφρο-
σύνην τὰς καρδίαις μας.

18 Καὶ λέγοντες τοῦτα, μόλις κατέ-
βησαν τὸ πλήθος ἀπὸ τὸ νὰ μὴ
θυσιάζωσιν εἰς αὐτοὺς.

19 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν
καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ
κατέπεισαν τὸ πλήθος, ὥστε καὶ
ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν
ἔσυρον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, λογιάζον-
τες ὅτι ἀπέθανεν.

20 Καὶ καθὼς τὸν ἐπερικύκλωσαν
οἱ μαθηταί, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα
εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν αἰρίον ἐβγῆ-
κεν ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ὑπῆ-
γον εἰς τὴν Λέσβον.

21 Καὶ εὐηγγέλισαν τὴν πόλιν
ἐκείνην, καὶ ὅτε ἐμαθήτευσαν πολ-
λοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἀσίαν
καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀν-
τιόχειαν·

22 Καὶ ἐστερέονον τὰς ψυχὰς τῶν
μαθητῶν, κοινοποιῦντες αὐτοὺς νὰ
στέκωνται εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ
πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεῖα νὰ
ἐμβῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

23 Καὶ ἂν οὐ τοὺς ἐχειροτόνησαν
Πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλησίαν,
καὶ προσευχήθησαν μὲ νηστειάν,

τοὺς συνέστησαν εἰς τὸν Κύριον, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ διεπέρασαν τὴν Πισιδίαν
καὶ ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25 Καὶ ἂν οὐ ἐλάλησαν εἰς τὴν
Πέργην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ
ἔβησαν εἰς τὴν Ἀιτάλειαν·

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔβησαν εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦσαν
παραδεδομένοι μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
εἰς τὰ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὅτε ὑπῆγον ἐκεῖ καὶ ἐσθῆ-
σαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπον ὅσα πράγ-
ματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου τῶν
καὶ ὅτι ἤνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύρας
τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολλὴν και-
ρὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ἄρχοι οἱ ὁποῖοι κατεβησαν
ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδίδασκον τοὺς
ἀδελφούς, λέγοντες· Ὅτι ἂν δι-
περιτμηθῇτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
Μωϋσέως, δὲν ἡμπορεῖτε νὰ σωθῇτε.

2 Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε μεγάλη φιλονει-
κία καὶ ζήτησις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ
Βαρνάβαν μὲ ἐκείνους, διέταξαν τὸν
Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ ἄλλοις
πολλοῖς ἄλλους ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀναβῶ-
σιν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς
Πρεσβυτέρους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν προπεμφθέντες
ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διεπέρασαν τὴν
Φοινίκην καὶ τὴν Συαρίαν, καὶ
διηγούντο τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν
(εἰς τὴν πίστιν) καὶ ἔδιδον χαρὰν
μεγάλην εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

4 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, τοὺς ἀπεδέχθη ἡ ἐκκλησία
καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι
καὶ αὐτοὶ εἶπον δοῦν ἁγίασμα ἔκαμε
ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῶν.

5 Καὶ ἄρχοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ
τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπί-
στευσαν, ἐσηκώθησαν, λέγοντες· Ὅτι
κάμνει χρεῖα νὰ περιεμένωμεν τὸν

ἔθνη τὰ ὅποια ἐπιστευσαν, καὶ νῦν τοὺς παραγγέλλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, νὰ ἰδῶσι διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

7 Καὶ ὅτε ἔγινε μεγάλη ἐξέτασις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ἄνδρες ἀδελφοί, σεῖς ἤξεύρετε ὅτι ἀπὸ ἡμέρας παλαιάς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάγκης μας ἐδιέλεξε νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη διὰ μέσου τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ νὰ πιστεύωσι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε, δίδων εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς·

9 Καὶ δὲν ἐχώρισε τίποτε ἀναμεταξύ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὐτοὺς, καθαρῶς τὰς καρδίας των διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεόν, βάλλοντες ζυγὸν ἐπάνω εἰς τὸν τραχήλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρες μας οὐδὲ ἡμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ βασιτάσωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ σωθῶμεν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθὼς (ἐσώθησαν) καὶ ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἤκουον τοῦ Βαρνάβη καὶ τοῦ Παύλου, οἱ ὅποιοι ἐξήγουν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαιμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου των.

13 Καὶ ὑπεροχὴν ἅψ' οὐ ἐκωπήσαν αὐτοί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Ὁ Συμεὼν ἐξηγήθη, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσεκέφη νὰ πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομά του.

15 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν λόγον συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς γέγραπται·

16 Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ θέλω ἐπαναστρέφει, καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν κατεπεσμένην·

καὶ τὰ χαλασμένα τῆς θέλω ἀνοικοδομήσει καὶ θέλω τὴν σηκώσει.

17 Διὰ νὰ ζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκαλέσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτοὺς· λέγει Κύριος ὁ ὁποῖος κάμνει αὐτὰ ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεόν ὅλα τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ διδωμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὰς μεμιασμένας (θυσίας) τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορνείας, καὶ ἀπὸ πνικτὰ (ζῶα,) καὶ ἀπὸ αἵματα.

21 Διότι ὁ Μωϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιάς γενεάς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας οἱ ὅποιοι τὸν κηρύττουσι, διαβαζόμενος κάθε σάββατον εἰς τὰς συναγωγάς·

22 Τότε ἐφάνη εὐλογον εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους ὁμοῦ μετ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, νὰ διαλέξωσιν ἄνδρας ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁμοῦ μετ' οὗτον Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν ἔχοντες τὸν Ἰούδαν ὁ ὁποῖος καλεῖται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἄνθρωπος ἡγουμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτῶν τοῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφούς ἀπὸ τὰ ἔθνη, χαίρετε·

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι κῆτοι ἐβγαίνοντες ἀπὸ ἡμᾶς ἦλθον καὶ σὰς ἐτάραξαν μετ' ὅλα, διαστρέφοντες τὰς ψυχὰς σας, καὶ λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν ἐπροστάξαμεν τοῦτο·

25 Μᾶς ἐφάνη εὐλογον ἅψ' οὐ συνήχθημεν μετ' ἑκὼν ψυχῇ, νὰ διαλέξωμεν καὶ νὰ πέμψωμεν εἰς σᾶς

ἀνδρες, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον,

26 Οἱ ὅποιοι εἶναι ἄνθρωποι οἰκτιρῶντες παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὅποιοι θέλουσιν εἰπεῖν μὲ λόγον τὰ αὐτὰ (τὰ ὅποια γράφομεν.)

28 Διότι ἐφάνη εὐλογον καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ ἔργων καὶ εἰς ἡμᾶς, τίποτε περισσώτερον βάρος τὰ μὴ σὰς ἐπιφορτίσωμεν ἔξω ἀπὸ τοῦτο τὰ ἀναγκαῖα.

29 Νὰ ἀπέχῃσθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ (ζῶα,) καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὅποια φυλάττοντες τὸν ἑαυτὸν σας, θύετε πράξει καλὰ. Ὑγιαίνετε.

30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅτε ἀπελύθησαν, ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐσυνέλεξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν·

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὴν ἀνέγνωσαν, ἐχάρησαν εἰς τὴν παρηγορίαν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνουθέτησαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ὅφ' οὗ ἕκαμον ἐκεῖ κἀμπόσων καιρὸν, ἀπελύθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἐφάνη ὁμοῦς εὐλογον εἰς τὸν Σίλαν τὰ ἀναμεινῆν ἐκεῖ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁμοῦ μὲ ἄλλους πολλούς.

36 Καὶ ὅτερον ἀπὸ κίμπόσας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· Ἄς ἐπιστρέψωμεν καὶ ἄς ἐπισκεφθώμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὰς ὁποίας ἐδιδάξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδῶμεν πῶς ἔχουσι.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβουλεύθη τὸ πάρεμμάς του τὸν Ἰωάννην ὁ ὅποιος ὀνομάζεται Μάρκος.

38 Ὁ Παῦλος θυμὸς ἔκρινεν ἔξω, ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ἐπῆγεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, τὰ μὲν τὸν πάρωσι μὲς τὸν.

39 Μεγάλῃ λοιπὸν πίκρῃ ἔγινεν ἔστίς τὰ ἀποχωρισθῶσιν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπήγαγε τὸν Μάρκον, καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν καὶ ἐβῆκε, παραδοθεὶς εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς.

41 Καὶ περιήρχετο τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, στερεόνων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ κατήχησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ τὴν Ἀσίτραν· καὶ ἰδοὺ, ἦτον κῆποιος μαθητὴς τὸ ὄνομά του Τιμόθεος, υἱὸς κῆποιος γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς, ἀπὸ πατέρα θυμὸς Ἕλληνα·

2 Ὁ ὅποιος μαρτυρεῖται ὡς καλὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν Ἀσίτραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος τὸ ἐπάγειν μὲς τὸν· καὶ τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν περιέτεμε, διὰ τοὺς Ἰουδαίους· οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους· διότι ὅλοι ἤξευρον τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλληνα.

4 Καὶ καθὼς ἐπέειν διὰ τὰς πόλεις, τὰς παρέδιδον τὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα, τὰ ὅποια ἦσαν ἀποφασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεόνοντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ κάθε ἡμέραν ἐπερίσσευον εἰς τὸν ἀριθμὸν.

6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τὸ ὄγιον Πνεῦμα τὸ λαλῆσαι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ὅφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν Μν-

σαν, ἔδοκίμαζον νὰ υπέγωσαν εἰς τὴν Βιθυνίαν· καὶ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἄφηκε.

8 Καὶ περάσαντες τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἕν ὄραμα· ἐστέκετο ἄνθρωπος τις Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν παρεκάλει, λέγων· Πέρασον εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ βοήθησόν μας.

10 Καὶ ἅψ' οὗ εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὄραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν νὰ υπέγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπρωτίζοντες ἀπὸ τοῦτο ὅτι μᾶς ἐκάλεισεν ὁ Κύριος νὰ τοὺς εὐαγγελισώμεν.

11 Ἐσκηθόμεν λοιπὸν μὲ πλοῖον ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ἐπήγαμεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἅψ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φιλιππους, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη πόλις ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Μακεδονίας, καὶ εἶναι κολώνια· καὶ ἤμεθα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμεν κημπόσας ἡμέρας.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐβγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπλίσσιον, εἰς ἕνα τόπον, ὅπου ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχωνται· καὶ ἅψ' οὗ ἐκαθίσταμεν συννυχάζοντες μὲ τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι συνήχθησαν.

14 Καὶ κίψαια γυνὴ τὸ ὄνομά της Λυδία, ἡ ὁποία ἐπώλει πορφυρᾷ ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, καὶ ἐσέβητο τὸν Θεόν, ἤκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἠνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχη τὸν νοῦν τῆς εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15 Καὶ οὔτε ἐσαπτίσθη αὐτὴ, καὶ ἡ οἰκογένειά της, τοὺς παρεκάλει καὶ εἶπεν· Ἄν μὲ κρίνητε ὅτι εἰμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἔλατε νὰ μεῖνῃτε εἰς τὸν οἶκον μου. Καὶ μᾶς ἐβίασε.

16 Καὶ καθὼς ἐπηγάτομεν εἰς τὴν προπυλῆν, μᾶς ἀπήντησε μία δούλη ὅπου εἶχε πνεῦμα Πύθωνος, ἡ ὁποία

μαρτεβοῦσα, ἔδιδε πολὺ κέρδος εἰς τοὺς αὐθέντας τῆς.

17 Αὐτὴ ἠκολούθησε τὸν Παῦλον καὶ ἡμᾶς, καὶ ἔκραζε, λέγουσα· Τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, αἱ ὁποῖαι σὰς διδάσκουσιν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Καὶ τοῦτο ἔκαμε πολλὰς ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Παῦλος ἐβαρύνθη, ἐπέστρεψε καὶ εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· Προστάζω περὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐβγῇς ἅψ' αὐτήν. Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐβγήκε.

19 Καὶ οὔτε εἶδον οἱ αὐθένται τῆς ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους τῶν, ἐπίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ τοὺς ὑπῆγον εἰς τοὺς στρατηγούς, καὶ εἶπον· Τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι συγχύουσιν τὴν πόλιν μας, ἐπειδὴ εἶναι Ἰουδαῖοι.

21 Καὶ μᾶς λέγουσι τάξεις, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ δεχώμεθα, μηδὲ νὰ κάνωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἰμεθα Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον ἐσκηθῇ ἐναντίον τῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔαχσαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπρόσταζον νὰ τοὺς δειρώσι.

23 Καὶ ἅψ' οὗ τοὺς ἔδωκαν πολλὰς πληγὰς, τοὺς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα, νὰ τοὺς φυλάττῃ μὲ ἀσφάλειαν.

24 Ὁ ὁποῖος ἅψ' οὗ ἐπῆρε τοιοῦτην παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάριά των ἐσφάλισεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὸ μερόνυχτον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσηύχοντο καὶ ᾤμουν τὸν Θεόν· καὶ τοὺς ἤκουον οἱ δεμένοι.

26 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μέγας σεισμός, τόσον ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμελίαι τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἀνοίχθησαν αἱ θύραι ὅσαι, καὶ τὰ δεσμάτα ὅλων ἐλύθησαν.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε τοὺς δεμένους ἐξέπηρε, καὶ καθὼς εἶδε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἀνοιγνύσθαι, ἐβγαλε τὸ μαχαίριον διὰ τῆς σκοτώσεως τὸν ἑαυτὸν τοῦ, νομίζων ὅτι ἐφυγον οἱ δεμένοι.

28 Ὁ Παῦλος ὁρῶς ἐφύναξε μὲ μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπε· Μὴ κάμης τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου· διότι ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα ἰδοί.

29 Καὶ ἐξήγησε πῶς καὶ ἐπέδωκε μέναι, καὶ τρομασμένος ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.

30 Καὶ ἐβγάλεν αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπε· Ἀδελφταί, τί γίναι χρεῖα νὰ κάμω, διὰ νὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Πιστεύσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θέλεις σωθῆναι σὺ καὶ ὁ οἶκος σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ᾔσαν μέσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ.

33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἔλουσεν ἀπὸ τὰς πληγὰς· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτός· καὶ οἱ ἰδικοὶ τοῦ ὅλοι παρευθῆς.

34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ, καὶ ἔβαλεν ἔμπροσθέν των τράπεζαν, καὶ ἐχάρη καθ' ὑπερβολὴν μὲ ὅλον τὸν τὸν οἶκον πιστεύσας εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὅτε ἐξημέρωσεν, οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ῥαβδούχους, καὶ ἔλεγον· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοί, νὰ σὺ ἀπολύσωμεν· τώρα λοιπὸν ἐβγαίνοντες, ὑπάγετε εἰς εἰρήνην.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπε· Ἀφ' οὗ μᾶς ἔδειξαν παύσασθαι, χωρὶς κρίσειν, ὅντας ἀνθρώπους Ῥωμαίους, καὶ μᾶς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, τῆρα μᾶς ἐβγάλλουσι κρυφά· Δὲν γίνεταί ποτε οὕτως· ἀλλὰ ὅς ἔλθωσιν αὐτοὶ καὶ ὅς μᾶς ἐβγάλωσι.

38 Καὶ οἱ ῥαβδούχοι ὑπήγον καὶ

εἶπον αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τοὺς στρατηγούς· καὶ οἱ στρατηγοὶ ὅτε ἤκουσαν, οἱ εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.

39 Καὶ ἦλθον καὶ τοὺς παρηγόρησαν, καὶ τοὺς ἐβγάλον ἔξω καὶ τοὺς παρεκάλεσαν νὰ ἐβγῶσιν ἀπὸ τῆς πόλεως.

40 Καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ ὑπήγον εἰς τὸν οἶκον τῆς Αὐδίας· καὶ ὅτε εἶδον τοὺς ἀδελφούς, τοὺς ἐνουθέτησαν, καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τῆς πόλεως.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ ἂφ' οὗ διεπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ὑπήγον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του Παῦλος ἐμῆλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τρεῖς σάββατα διελέγετο μὲ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γραφάς,

3 Ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων, ὅτι ἦτον χρεῖα νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστῇ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς· τὸν ὑποῖον ἐγὼ (λέγει) σὺς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς κατεπεῖσθησαν, καὶ ἠνέθησαν μὲ τὸν Παῦλον καὶ μὲ τὸν Σίλαν, καὶ πολλοὶ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πολλὰ γυναῖκες ἀπὸ τῆς πρώτης.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅσοι δὲν ἐπίβητον ἐφθόνησαν, καὶ ἐσύναξαν κήποιους ἄνδρας πορνηροὺς χυδαίους, καὶ ἔκαμαν ὄχλον, καὶ ἐσέγγχεον τὴν πόλιν· καὶ ἂφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν τὸν Παῦλον καὶ ὅσοι ᾔσαν ὁμοῦ, διὰ νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἤδραν, ἐσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ κήποιους ἀδελφούς εἰς τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως, φωνάζοντες· Ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔφερον ἂνω κάτω τὴν οἰκουμένην, αὐτοὶ ἦλθον καὶ εἰδῶ,

7 Τῶς ὁποῖους ἐπεδέχθη ὁ Ἰάσων

καὶ αὐτοὶ ὅλοι κάμνουσιν ἐναντίον τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἄλλος βασιλεὺς, ὁ Ἰησοῦς.

8 Καὶ ἐτάραξαν τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, διε ἤκουον τοῦτα.

9 Καὶ ἅφ' οὗ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὸν Ἰάσονα καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀπέλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν νίκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέροιαν· οἱ ὅποιοι ἅφ' οὗ ἐφθάσαν, ὑπῆγον εἰς τὴν συνάγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ αὐτοὶ (οἱ Βεροῦῖται) ἦσαν πλέον εὐγενικώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθησαν τὸν λόγον μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέραν τὰς γραφάς, ἃν αὐτὰ εὐρίσκωνται οὕτω.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας τὰς τιμημένας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ὅχι ὀλίγοι.

13 Καὶ καθὼς ἔμαθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βέροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἦλθον καὶ ἐκεῖ, κινούντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς ἂν εἰς τὴν Θάλασσαν· καὶ ἀπέμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐχρεώσονται νὰ φυλάξωσιν εἰς τὸν δρόμον τὸν Παῦλον μὴ ἀσφάλειαν, τὸν ἔφερον ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἅφ' οὗ ἔλαβον παραγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθωσι παλὰ ὀκλήγωρα εἰς αὐτόν, ἀνεχώρησαν.

16 Καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἐπρόσμενον ὁ Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπικραίνετο μῆσα τὸ πνεῦμα του, διότι ἔβλεπε τὴν πόλιν ὅλην γεμάτην νὰ ᾖ ἀπὸ εἰδωλά.

17 Καὶ συντόχαιεν εἰς τὴν συν-

αγωγὴν μὲ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐκείνους αἱ ὅποιοι ἦσαν ἐσθιβεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους ἠθέλεν εἰσεῖν.

18 Καὶ κῆποιοι ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρεῖους, καὶ ἀπὸ τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους διελέγοντο μὲ αὐτόν· καὶ κῆποιοι ἔλεγον· Τί τάχα θέλει νὰ λέγῃ τοῦτος ὁ υπερβολικός; Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Φαίνεται νὰ ᾖ μὴνυτὴς ξένων θεῶν· διότι τοὺς εὐηγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάσαντες τον, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ἀρείον πάγον, καὶ εἶπον· (Τάχα) ἠμποροῦμεν νὰ μάθωμεν ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ νέα διδασχὴ, τὴν ὅποیان λέγεις σὺ;

20 Αὐτοὶ φέρεις κῆποιον παρὰ ξένα πράγματα εἰς τὰς ἀκοάς μας· καὶ θέλωμεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί θέλεις νὰ ᾖ αὐτά.

21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐκεῖ, ἄλλο τίποτε δὲν εἶχον νὰ κάμωσι, παρὰ νὰ λέγωσι καὶ νὰ ἀκούωσι κῆρὲν νεώτερον.)

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ κατὰ πάντα σὺς βλέπω ὅτι εἰσθε δεισιδαίμονες περισσώτερον ἀπὸ ὅ, τι πρέπει.

23 Αὐτοὶ διαβαίνων καὶ βλέπων τὰ σεβύσματά σας, εὐρήκα καὶ βωμὸν, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον ἐπιγεγραμμένοι Ἀγνώστῳ Θεῷ. Τοῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὅποιον σὺς μὴ ἠξεδύοντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ σὺς καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτόν, τοῦτος ἐπεὶ δὲ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς κτισμένους ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπων.

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπων, ὡς ἂν ἐχρειάζετο τίποτε, δίδων αὐτὸς εἰς ὅλους τὴν ζωὴν καὶ τὴν προὴν καὶ ὅλα.

26 Καὶ ἀπὸ ἐν αἵμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικῶσιν ἐπάνω εἰς ὕλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἰδιώρισεν καιροὺς προτεταγμένους καὶ τὰ σένορα τῆς κατοικίας των·

27 Διὰ νὰ ἑγῶσιν τὸν Κύριον, ἐάν τάχα ψηλαφῶντες θύλωσι τὸν εὐρεῖ· ἂν καὶ δὲν ἦναι μακρὰν ἀπὸ καθένου ἀπὸ ἡμῶν.

28 Διότι εἰς αὐτὸν ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἔμεθα· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοῦς ποιητὰς σὺς εἶπον· Ὅτι τοῦ Θεοῦ γένος εἴμεθα.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεθα γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρῆστοίμεν νὰ νομιζώμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσάφι ἢ ἀσημί ἢ πέτραν, καὶ χρυάγματα τὰ ὅποια εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τοῦ στοχασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

30 Καὶ ἂν τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας ὁ Θεὸς παρέβλεψε, τῶρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ νὰ μετανοήσωσιν.

31 Διότι ἰδιώρισεν μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνη διὰ μέσου ἀνδρὸς τὸν ὅποιον ὥρισεν, καὶ τοῦτο ἐπίστωσε φανερὰ εἰς ὅλους, ἔπειδὴ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

32 Καὶ καθὼς ἤκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν ἐπεριγέλουν· ἄλλοι εἶπον· Θέλομεν σοῦ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ μέσον των·

34 Καὶ κῆποιοι ἄνδρες ἠνώθησαν μὲ αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν· ἀνάμεσον εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυνὴ τὸ ὄνομά της Λάμαρις, καὶ ἄλλοι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ ἀνεχώρησεν ὁ Παῦλος ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2 Καὶ ἐπειδὴ εὗρηκεν κῆποιον Ἰουδαῖον τὸ ὄνομά του Ἀκύλαν, Μαυρο-

θαλασσίτην τὸ γένος, ὁ ὁποῖος ἦλθεν πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν μὲ τὴν Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα του, (διότι ἐπρόταξεν ὁ Κλαύδιος νὰ ἀναχωρήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τῆν Ῥώμην,) ἀπῆγεν εἰς αὐτούς·

3 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον συντεχνίτης, ἐτίσκειτο ὁμοῦ μὲ αὐτούς, καὶ ἐδοῦλευεν· διότι ἡ τέχνη των ἦτον νὰ κάμνωσι σκευάς.

4 Καὶ κάθε σάββατον ὠμίλει εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ κατέπειθε τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5 Καὶ διε κατέβησαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ἐστεινοχωρεῖτο ὁ Παῦλος εἰς τὸ πρεῶμα, καὶ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Χριστός.

6 Καὶ αὐτοὶ ἐστέκοντο ἐναντίον καὶ ἐβλασφήμουν, καὶ ὁ Παῦλος τινάξας τὰ φορέματά του, τοὺς εἶπε· Τὸ αἷμα σὺς ὥς ἦναι εἰς τὴν κεφαλὴν σὺς· ἐγὼ καθαρὸς εἶμαι· εἰς τὸ ἐξῆς θύλω ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μεταποτίσας ἀπ' ἐκεῖ, ἀπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν κῆποιον τὸ ὄνομά του Ἰούστου, ὅστις ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκία ἦτον πλησίον εἰς τὴν συναγωγὴν.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλον τὸν τὸν οἶκον· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦς Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὄραμα τὸν Μὴ φοβεῖσαι, ἀλλὰ ὁμιλεῖ, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγὼ εἶμαι μὲ σὲ, καὶ κἄνεις δὲν θίλει βάλει χεῖρα ἐπάνω σου, νὰ σὲ κακοποιήσῃ· διότι πολλὸς λαὸς μου ἐστρέφεται εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἓνα χρόνον καὶ ἔξ μηνάς, διδάσκων εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ὅτι δὲ ὁ Γαλλίων ἔγενεν ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθησαν

ἅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὴ μίαν γνώμην ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ ἔλεγον· Τοῦτος καταισιθεί τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν μὴ τρόπον ἐναντίον εἰς τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐν ᾧ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀπολεῖ τὸ σίγμα του, εἶπεν ὁ Γαλλίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἄν ἴσως καὶ ἦτον, ὧ Ἰουδαῖοι, τίποτε ἀδικήμα, ἢ ἔργον κακὸν, ἤθελα σὺς ἐπομνησεὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

15 Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἶναι ζήτημα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ διὰ τὸν νόμον σας, σεις θέλετε ἰδεῖ· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γένω κριτὴς τοιούτων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.

17 Καὶ ἅλοι οἱ Ἕλληνες πιάσαντες τὸν Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερον ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο (τὸ πρᾶγμα) δὲν ἔμελε τίποτε τὸν Γαλλίαν.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπέμεινεν ἐκεῖ ἀκόμη ἀρκετὰς ἡμέρας, ἔπειτα ἐχαίρεισεν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὰ μαλλία του εἰς τὰς Κεγχρεάς· διότι εἶχεν τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος κατήντησεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖνους ἀφῆκεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβὰς εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη μὲ τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρεκάλουν νὰ σταθῇ μὲ αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ὅμως δὲν ἔκρινεν.

21 Ἀλλὰ τοὺς ἀπεχαίρεισεν, καὶ εἶπε· Χρεῖα εἶναι βέβαια, τὴν ἐρχομένην ἑορτὴν νὰ τὴν κάμω εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα· καὶ πάλιν ἂν θέλῃ ὁ Θεός, θέλω ἐπιστρέφει εἰς σὺς. Καὶ ἐβῆκε μὲ πλοῖον ἀπὸ τὴν Ἐφεσον.

22 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ

καὶ ἐχαίρεισεν τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα κατέβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ἀπ' οὗ ἔκαμεν ἐκεῖ κήρυκτον καιρὸν, ἐβῆκε, καὶ διήρχετο καθεστῆς τὸν τόπον τῆς Γαλιτίας καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων ἅλους τοὺς μαθητάς.

24 Καὶ κῆποιος Ἰουδαίας τὸ ὄνομα του Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἄνθρωπος λόγιος, κατήντησεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς τὰς γραφάς.

25 Αὐτὸς ἦτον κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ θερμῶς κατὰ τὸ πνεῦμα ὁμιλεῖ καὶ ἐδίδασκε καταλεπτῶς τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, μ' ὅλον ὅτι ἤξευρε μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

26 Τοῦτος ἄρχισε νὰ παρήρσιαζεται εἰς τὴν συναγωγὴν. Καὶ ἀκούοντες αὐτὸν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπήρσαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ τὸν ἐδίδαξαν ἀκριβέστερον τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.

27 Καὶ ὅτε ἤθελεν αὐτὸς νὰ ἐπάγῃ εἰς τὴν Ἀχαίαν, τὸν παρεκίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοί, γράψαντες εἰς τοὺς μαθητάς νὰ τὸν δεχθῶσι· ὁ ὁποῖος ὅτε ἐφθασεν, ἐβοήθησε πολλὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν διὰ μέσου τῆς χάριτος.

28 Διότι ἤλεγχε δυνατὰ τοὺς Ἰουδαίους παρήρσιας, δεικνύων ἀπὸ τὰς γραφάς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Ἀπολλῶς εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Παῦλος διεπέρασε τὰ ἐπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἐφεσον· καὶ ἐτόλκε κῆποιους μαθητάς,

2 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Τάχα ἐλάβετε Πνεῦμα ἁγίον, διὰν ἐπιστεύσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἀλλὰ οὐδὲν ἦναι Πνεῦμα ἁγίον, ἡκούσαμεν.

3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εἰς τι λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι

εἶπον· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισα βάπτισμα μετανοίας, λέγων εἰς τὸν λαόν, νὰ πιστεῦσωσιν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται κατόπι του, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τοῦ ἤκουσαν, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλεν ὁ Παῦλος τὰς χεῖρας του ἐπάνω των, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτοὺς καὶ ἐσυντόχαιναν γλώσσας καὶ ἐπροφήτευον.

7 Καὶ ὅλοι ἦσαν δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαθρούνετο, διὰ τρεῖς μῆνας διαλεγόμενος καὶ πείθων εἰς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κἄποιοι ἐσκληρόνουν καὶ δὲν ἐπίθοντο, καὶ ἐκακολόγουν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος, ἐμακρόνθη ἀπ' αὐτοῦς, καὶ ἐχώρισε τοὺς μαθητὰς, καὶ διελέγετο κάθε ἡμέραν εἰς τὸ σχολεῖον κἄποιον ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Τύραννος.

10 Καὶ τοῦτο ἐγένετο δύο χρόνους· ὥστε ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσον τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἔκαμε δυνάμεις πολλὰ μεγάλας.

12 Ὡστε ἔφερον εἰς τοὺς ἰσθενημένους ἀπὸ τὸ σῶμα του μανθῆλια ἢ ποδιάς, καὶ ἡλευθερόνουντο αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἔβγαινον ἀπ' αὐτοῦς.

13 Καὶ κἄποιοι ἀπὸ τοὺς ἐπιερχομένους Ἰουδαίους ἐξορκιστὰς, ἄρχισαν νὰ ὀνομάζωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἔχον τὰ πονηρὰ πνεύματα, λέγοντες· Σὺς ὀρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τοῦτο, ἦσαν οἱ ἐκτὶς υἱοὶ ἐνὸς Ἰουδαίου Ἀρχιερέως τὸ ὄνομα του Σκευᾶ.

15 Καὶ τοὺς ἀπεκρίθη τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν γινώριζοι, καὶ τὸν Παῦλον ἡξεόρω· ἀλλὰ σεῖς ποῖοι εἰσθε;

16 Καὶ ἐπήδησεν ἐπάνω των ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κατεσκημένον τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ ἐδυναμώθη ἐναντίον των τόσοον, ὥστε ἔφυγον γυμνοὶ καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τῶν οἰκῶν ἐκείνου.

17 Καὶ τοῦτο ἔμαθον ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν τὴν Ἔφεσον· καὶ μέγας φόβος ἔπεσεν εἰς αὐτοὺς ὅλους, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύνετο.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν, ἤρχοντο καὶ ἐξομολογοῦντο, καὶ ἔλεγον τὰς πράξεις των.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ μαγικὰ πράγματα, ἔφερον τὰ βιβλία των, καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐμπροσθεν εἰς ὅλους· καὶ ὁλοκαρτίαν τὴν τιμὴν των, καὶ ἐφῆκαν νὰ ἀξίωσι πενήντα χιλιάδας ἀργύρια.

20 Ὅπως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε δυνάμει, καὶ ἐδυναμώμετο.

21 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὐτὰ, ὁ Παῦλος ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του, ἀφ' οὗ διαπεράσῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων· Ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω ἐκεῖ, εἶναι χρεῖα νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ρώμην.

22 Καὶ ἐστίασε δύο ἀπ' ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπηρεῖσαν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἐραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτοὺς ἐστάθη κἀμπόσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔγενεταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν ὁδὸν (τῆς πίστεως.)

24 Διὰτι κἄποιος τὸ ὄνομα του Διό-

μήτριος, χρυσοκόμος, ἐκπαιδὴ ἔκαμε παύρος ἀσημένιος τῆς Ἀρτέμιδος, ἴδιδεν εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον κέρδος.

25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας καὶ ἐργάτας, ὅσοι ἦσαν εἰς τότοιμα πράγματα, ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ὡς ἄνδρες, ἡξεύρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ τούτης τῆς δουλείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας.

26 Καὶ τώρα βλέπετε καὶ ἀκοῦετε, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἐφεσον, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν τοῦτος ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ μετέβαλε πολλὸν λαόν, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ ὅσοι γίνονται με χεῖρας.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἡμᾶς εἰς ἐλεγχθῆ τοῦτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς μὴ λογαριασθῇ διὰ τίποτε, καὶ μέλλει εἰς χαλισθῇ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκαῖνοι ὅτι τὸ ἤκουσαν, ἐθύμωσαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἐφώνηζον καὶ ἔλεγον· Ἡ Ἐφεσίαις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγεμίσθη ἀπὸ σόγχου· καὶ ὁρμησάν ὁμοῦ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἤρπασαν ὁμοῦ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε εἰς ἐμβῆ μῖσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ δὲν τὸν ἀφῆκαν.

31 Καὶ κἀποῖτοι ἀπὸ τοῦς ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φίλοι του, ἐστεῖλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους, καὶ τὸν παρεκάλουν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώνηζον ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσύτεροι δὲν ἡξεύρον διὰ ποίαν ἀφορμὴν συνηλθον.

33 Καὶ ἀπὸ τῶν ὅλων προεβίβασαν

τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν ἐβαλлон ἐμπρὸς οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσεισε τὴν χεῖρα του, καὶ ἤθελε εἰς ἀποκριθῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀφ' οὗ ὁμοῦ ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλων, οἱ ὁποῖοι ἐφώνηζον ὡς δύο ὄχρους· Ἡ Ἐφεσίαις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἀφ' οὗ καθήσχεσε τὸ πλῆθος, εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἐφεσῖοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος ὅστις δὲν ἡξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, ὅτι εἶναι λάτρις τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (ειδώλου) τοῦ ὁποῖον ἔπεσεν ἀπὸ τῶν Διᾶ;

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὰ εἶναι ἀναντιρρήτα, πρέπει σεῖς εἰς ἡσυχάζετε, καὶ εἰς μὴ κἀνήτε κἀνὲν ἀπόκοτον.

37 Διότι ἐφέρατε τοὺτους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν θεὰν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἀνίσως λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ ὅσοι εἶναι ὁμοῦ με αὐτὸν συντεχνῖται ἔχωσι με κἀνέρα κρίσειν, εἶναι ἡμέραι ὅτι γίνονται κρίσεις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθρώπων ὅς ἐγκαλεσθῶσιν ὁ ἕνας με τὸν ἄλλον.

39 Ἀνίσως δὲ καὶ ζητῆτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν σύνοδον τὴν διατεταγμένην.

40 Διότι κινδυνεύομεν εἰς ἐγκαλεσθῶμεν ὅτι ἐκάμαμεν σήμερον ἐπανάστασιν, ἐν ᾗ δὲν ἦτον κἀμμία αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἡμπορώμεν εἰς δώσωμεν λογαριασμὸν τούτης τῆς συνδρομῆς. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἔλυσε τὴν σύναξιν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ σύγχυσις, ἐπροσκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ ἐβγῆκε εἰς τὴν Ἀφῆκον εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Καὶ διεπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ με πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, καὶ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοῦς Ἰουδαίους ἑναντίον του, ὅτε ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ μὲ πλοῖον εἰς τὴν Συρίαν, ἐβουλεύεθαι νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἠκολούθουν ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βεροιαῖος· καὶ ἀπὸ τοῦς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρισταρχος καὶ ὁ Σεκοῦνδος· καὶ Γάιος ὁ Δερβαιοὺς καὶ ὁ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοῦς Ἀσιανοὺς, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ αὐτοὶ ὑπῆγον προτῆτερά καὶ μᾶς ἀνέμενον εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἡμεῖς ὑστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τοῦς Φιλίππους, καὶ ἦλθομεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέρας.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδόμης, ὅτε ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθηταὶ νὰ κώψωσι ψαμίον, ὁ Παῦλος τοὺς ὤμεικε, ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν αὐρίον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως εἰς τὸ μεσούρκειον.

8 Καὶ ἦσαν καὶ πολλαὶ λαμπάδες ἀναμμέναι εἰς τὸ ἀνῶγειον, ἐκεῖ ὅπου ἡμεῖς συνηγμένοι.

9 Καὶ κῆποιος νέος τὸ ὄνομά του Εὐτυχος, ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκοιμᾶτο βαθύτα, καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος διελλγέτο περισσύτερον, ὁ νέος κατακρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω καὶ τὸν ἐσθλάσαν τεκερόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη καὶ ἔπεσεν ἐπάνω του, καὶ τὸν ἠγκαλίωσε καὶ εἶπε· Μὴ συγχύζεσθε· διότι ἡ ψυχὴ του εἶναι μέσα του.

11 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε ψαμίον καὶ ἔφαγε, καὶ ὠμίλησεν ἀκριτὰ ἕως εἰς τὴν αὐγὴν, οὕτως ἐβγήκε.

12 Καὶ ἔφερον τὸ παιδίον ζωντανόν, καὶ παρηγορήθησαν πολλὰ.

13 Καὶ ἡμεῖς ἐπτήγαμεν πρότερον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐσθκώθημεν διὰ

τὴν Ἀσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διότι οὕτως εἶχε δώσει παραγγελίαν, ἐπειδὴ ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ἀφ' οὗ μᾶς συνυπήτησαν εἰς τὴν Ἀσσον, τὸν ἐπῆραμεν καὶ ἦλθομεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκαμεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν κατητήσαμεν ἀντικρὶ τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἐμείναμεν εἰς τὸ Τρωγύλλιον, καὶ τὴν ἄλλην ἦλθομεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διότι ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἐφεσον, μήπως καὶ γένῃ εἰς αὐτὸν ἐμπόδιον καὶ ἀγρήσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν· διότι ἐσπούδαζεν, ἀνὴρ ἡμπόρει, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἐπεμφεν ἀνθρώπων εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς αὐτὸν, τοὺς εἶπε· Σεῖς ἡξέφατε, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἡμουν ὄλον τὸν καιρὸν μὲ σᾶς.

19 Δουλεύων τὸν Κύριον μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ μὲ πολλοὺς πειρασμοὺς, οἱ ὅποιοι μὲ συνέβησαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰουδαίων.

20 Καὶ ὅτι μὴδὲ κἄν ἐν ἀπὸ δόσε ἦσαν ὀφείλιμα σᾶς ἔκρυψα, ὥστε νὰ μὴ σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ διδάξω καὶ παρόρησις καὶ εἰς οἴκους.

21 Διαμαρτυρούμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, νὰ μετανοήσωσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ πιστεῦσώσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ὑπάγω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δεμένος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ δὲν ἡξέσχω ἐκεῖνα τὰ ὅποια μέλουσι νὰ μὲ συμβῶσιν ἐκεῖ.

23 Παρὰ μόνον ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ ἐληροφόρησε εἰς κάθε πό-

λιν, λόγον, ὅτι δεσμά καὶ θλίψεις με ἀναμένουσιν.

24 Ἀλλὰ κενὸν πρᾶγμα δὲν μετῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν ζωὴν μου τιμᾶν εἰς τὸν ἐαυτὸν μου, ὥστε νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβα ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν, νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ ἤξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλεις ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι σεις, μεταξὺ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέγρασα κηρύττειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σὺς τὸ μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τῷ αἵμα ὅλων.

27 Διότι ἐγὼ δὲν ἴδεια συστολὴν ὥστε νὰ μὴ σὺς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐχετε λοιπὸν προσοχὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σὺς ἐβαλεν ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μετὰ τὸ ἰδίον του αἷμα.

29 Διότι ἐγὼ ἤξεύρω τοῦτο, ὅτι ἀπ' οὗ ἀπάγω θέλουσιν ἔλθαι λόκοι κακοὶ εἰς σὺς, χωρὶς νὰ λιπηθῶσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπὸ σὺς τοὺς ἰδίους θέλουσι σηκωθῇ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θέλουσι λαλεῖ διεστραμμένα λόγια, διὰ νὰ σέσωσιν ὅπισιν των τοὺς μαθητάς.

31 Διὰ τοῦτο ὡς ἦσθε ἔξυπνοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέρα δὲν ἔπαισα με δάκρυα νὰ ρουθεῖω κάθ' ἑνα.

32 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σὺς συνσταίτω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὸν οἰκοδομὴν σας, καὶ νὰ σὺς δώσῃ κληρονομίαν ὁμοῦ με ὅλους τοὺς ἡγιασμένους.

33 Ἀσῆμι ἡ χρυσάφι ἡ ἐνδυμασίαν ἀνεκτός ἀνθρώπου δὲν ἐπεθόμῃσα.

34 Καὶ σεις ἐξέφρτε, ὅτι σῆται αἱ

χεῖρες ὑπηρετήσαν εἰς τὰς χρεῖας μου καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ με ἐμὶ.

35 Εἰς ὅλα σὺς ἔδειξα, ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νὰ κοπιᾷμεν διὰ νὰ βοηθώμεν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμώμῃθα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον νὰ δίδῃ τις παρὰ νὰ λαμβάνῃ.

36 Καὶ ἀπ' οὗ εἶπε αὐτά, ἐγονάτισε με ὅλους αὐτῶς, καὶ προσευχήθη.

37 Καὶ μέγας κλαυθμὸς ἔγενεν ὅλων· καὶ ἔπεσον ὅλοι εἰς τὸν λαμόν του, καὶ τὸν κατεφύλον.

38 Καὶ ἐλυποῦντο περισσώτερον εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουσι πλέον νὰ ἰδῶσι τὸ πρόσωπόν του. Καὶ τὸν συμπραευσάμενον ἕως εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦς, ἐπλεύσαμεν, καὶ ἐκάμαμεν δρόμον ἴσον καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.

2 Καὶ ἐκεῖ ἐσθόντες πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπέγρα εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ ἐπλεύσαμεν.

3 Καὶ ἀπ' οὗ εἶδομεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν εἰς τὰ ἀριστερά, ἐπλόμεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Τύρον· διότι ἐκεῖ ἤθελε τὸ πλοῖον νὰ ἀποφορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.

4 Καὶ ἐσθόντες μαθητάς, ἐστάθημεν ἐκεῖ ἐπὶ ἡμέρας καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγον εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴν ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ἀπ' οὗ ἐτελειώσαμεν ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, ἐβγήκαμεν καὶ ἐπηγαίνομεν, καὶ μᾶς συμπροσέπεμπον ὅλοι με γυναῖκας καὶ με παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραθαλάσσιον, προσευχήθημεν.

6 Καὶ ἐχαιρετήθημεν ὁ ἄναξ μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὰ πλοῖον· καὶ ἐκεῖνοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Καὶ ἡμεῖς τελειώσαντες τὸ πλεῖσιμον, ἀπὸ τῆς Τύρου κατηγνήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαῖδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐστάθημεν εἰς ἐκεῖνους μίαν ἡμέραν.

8 Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐβγήκεν ὁ Παῦλος καὶ ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἡμεῖς μετὰ αὐτόν, καὶ ἦλθομεν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, (ὁ ὅποιος ἦτις ἦν ἄναξ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ διακόνοις,) καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ αὐτὸς εἶχε τέσσαρας θυγατέρας παρθένους καὶ ἐπροφύτευσεν.

10 Καὶ καθὼς ἐδρισκόμεθα ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, κατέβη κέποις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγαθοῦ·

11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰς χεῖρας του καὶ τὰ πόδια αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Τοῦτο λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι οὕτω θέλουσι δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῦν εἶναι ἡ ζώνη τοῦτη, καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἑθνῶν.

12 Καὶ διὰ ἡκούσαμεν αὐτά, τὸν παρεκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Τί κάμνετε, μετὰ τὸ νὰ κλαίετε καὶ συντριβέτε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ὅχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἤκουον, ἐσιώπησαμεν, καὶ εἵπομεν· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ᾗς γένηται.

15 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐπήραμεν τὰ σκεύη μας καὶ ἀνεβαίνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

16 Καὶ ἦλθον κέποις μαθηταὶ ἀπὸ τῆς Καισάρειας ὁμοῦ μετὰ ἡμᾶς, καὶ

ἔφερον καὶ ἓνα ἄνθρωπον εἰς τοῦ ὁποῦν τὴν οἰκίαν τὰ οἰκονομεῖσμεν, τὸ ὄνομα τοῦ Μνάσεως Κυπρίωτην, παλαιὸν μαθητὴν.

17 Καὶ διὰν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μετὰ χαρὰν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβήκεν ὁ Παῦλος ὁμοῦ μετὰ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦσαν παρόντες καὶ ὅλοι οἱ Πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἄφ' οὗ τὸς ἐχαιρέτησε, τοὺς διηγείτο καθ' ἓν ἀπὸ ὧν ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.

20 Καὶ ἐπεὶ οἱ ἄφ' οὗ τὰ ἤκουσαν ἐδόξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπον εἰς τὸν Παῦλον· Βλέπεις, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἶναι ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ὑπακούοντες τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἔμαθον διὰ σέ, ὅτι διδάσκεις ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὅσοι εἶναι μετὰ τῶν ἑθνῶν, καὶ λέγεις, νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τῶν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ παιδία των, μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰς συνηθείας.

22 Τί λοιπόν; βέβαια μέλλει νὰ συνέλθῃ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἡλθες.

23 Τοῦτο λοιπὸν κάμε, τὸ ὅποιον σέ λέγομεν· Ἐδῶ εἶναι τέσσαρες ἄνδρες οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐπάνω των τάξιμον·

24 Ἐπαρε τούτους, καὶ καθαρῶς ὁμοῦ μετὰ αὐτοῦς, καὶ ἐξόδευσον εἰς αὐτοὺς, νὰ ἔσπισαν τὴν κεφαλὴν των· καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι, ὅτι ἡμεῖς τὰ ὅποια ἤκουσαν διὰ σέ δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ σὺ (κατὰ τὴν συνήθειαν) καὶ φυλάττεας τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη τὰ ὅποια ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ φυλάττωσι κτῆν πραγμὰ τοιούτων, παρὰ μόνον νὰ φυλάττωσιν αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδω-

λόβητα, καὶ τὸ πῆμα, καὶ τὸ πνικτὸν (ζῶον,) καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἀνδρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθάρισθη μὲ αὐτοὺς· καὶ ἐμβήκεν εἰς τὸ ἱερὸν, λέγων φανερά τὴν τελείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, ἕως ὅπου προστεφέρθη διὰ καθ' ἓνα ἀπ' αὐτοὺς προσφορά.

27 Καὶ ὅτε ἐμελλον νὰ τελειωθῶσιν αἱ ἐπὶ τὰς ἡμέραι, οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, ἐπειδὴ τὸν εἶδον εἰς τὸ ἱερὸν, ἐσύγχυσαν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του.

28 Καὶ ἔκραζον· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε· Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅλους εἰς κάθε τόπον ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τοῦτον· καὶ ἀκόμη ἐμβασεν Ἑλληνας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐμίανε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον.

29 (Διότι εἶδον προηγήτερα τὸν Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μέσα εἰς τὴν πόλιν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον διὰ τὸν Παῦλον· ἐμβασεν εἰς τὸ ἱερὸν.)

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔγινε σύναξις τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπίασαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν Κουρην ἔξω ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ παρευθὺς ἐσφυλισθησαν αἱ θύραι.

31 Καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν σκοτώσωσι, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ στρατεύματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἰερουσαλὴμ ἐσυγχύσθη.

32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς ἐπῆρε στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἔτρεξεν ἐπάνω των. Καὶ ἐκείνοι ἀπ' οὗ εἶδον τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ θέρωσι τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐπλησίασεν ὁ χιλιάρχος καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ ἐπροστάξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἀλυσίδας· καὶ ἠρώτησε, ποῖος εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζον ἄλλοι, καὶ

ἄλλοι ἄλλο μέσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο ὁ χιλιάρχος ἀπὸ τὴν σύγχυσιν νὰ μάθῃ τὸ βέλβαιον, ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἐφθασεν εἰς τὰ σκαλοπάτια, ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου τὸν ἐσήκονον οἱ στρατιῶται.

36 Διότι ἠκολούθει τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ ἔκραζον· Ἐβγαλέ τον ἀπὸ τὸ μέσον.

37 Καὶ ὅτε ἐμελλον νὰ ἐμβάσωσι τὸν Παῦλον εἰς τὸ κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὸν χιλιάρχον· Εἶναι δυνατόν νὰ σὲ εἰπῶ ἓνα λόγον; Καὶ ὁ χιλιάρχος εἶπε· Ἡξεύρεις Ἑλληνικά;

38 Δὲν εἶσαι σὸς Αἰγύπτιος ὁ ὁποῖος ἀπεστατίσεις προηγήτερα ἀπὸ τοῦτας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐβγαλεις εἰς τὴν ἐρημον τέσσαρας χιλιάδας ἀνδρας ἀπὸ τοὺς σικαρίους;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος Ταρσεύς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, πολίτης πόλεως ἑξακουστῆς· καὶ παρακαλῶ σε, δός με ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ὅτε τὸν ἔδωκεν ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὰ σκαλοπάτια, καὶ ἔσεισε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν λαόν· καὶ ἀπ' οὗ εἰσηγήσαν, προσεφώνησε μὲ τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν. λέγων·

Κεφ. κβ'. XXII.

Ὡς ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τὴν ἀπολογίαν τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ σᾶς ἀποκριθῶ.

2 (Καὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι τοὺς ὁμίλει μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, περισσότερον ἔδωκαν ἡσυχίαν· καὶ εἶπεν·)

3 Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννήθην εἰς τὴν Ταρσὺν τῆς Κιλικίας, ἀναθραμμένος εἰς τὴν πόλιν τοῦτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιῆλ, καὶ ἐπαυδεύθην καταλειπὼς τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχων ζῆλον τοῦ

Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ σεῖς ὅλοι σήμερον·

4 Καὶ κατέτρεξα τούτην τὴν πίστιν ὡς θανάτου, δένων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον τὸ Πρεσβυτέριον· ἀπὸ τοῦς ὑποίοις ἐπῆρα καὶ ἐπιστολὰς διὰ τοῦς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπήγαγον εἰς τὴν Λαμασκὸν, νὰ φέρω ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐκεῖ, δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ τιμωρηθῶσι.

6 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαγον καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν Λαμασκὸν, μὲ συνέβη, εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἔξαιφρα νὰ ἀστράψῃ τριγύρω μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἔπisa κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἣ ὅποια μὲ ἔλεγε· Σαουλ, Σαουλ, διὰ τί μὲ διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην· Ποίος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ μὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὅποιον σὺ διώκεις.

9 Καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί μου εἶδον τὸ φῶς, καὶ ἐφοβήθησαν· τὴν φωνὴν ὅμως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔλάλει δὲν ἤκουσαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Τί νὰ κάμω, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε· Σήκω, πήγαινε εἰς τὴν Λαμασκὸν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ λαληθῇ ὅλα ὅσα σὲ εἶναι διαταγμένα νὰ κάμῃς.

11 Καὶ ἐπεὶ δὲν ἔβλεπον πλέον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ φωτός, βασιταζόμενοι ἀπὸ τὴν χεῖρα ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί μου, ἦλθον εἰς τὴν Λαμασκὸν.

12 Καὶ κἄποιος Ἀνανίας, ἄνθρωπος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Λαμασκὸν,

13 Ἦλθεν εἰς ἐμέ, καὶ ἐστάθη ἐπ' αὐτῷ μου καὶ μὲ εἶπε· Σαουλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ

ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνέβλεπα εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προφύλαξε διὰ τὸ γνωρίσῃς τὸ θέλημά του, καὶ νὰ ἴδῃς τὸν δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἀπὸ τοῦ στόματός σου.

15 Διότι μέλλεις νὰ ἦσιν μάρτυρ σου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐκείνων τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια εἶδες καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς; σήκω ἐπάνω, βαπτίσου, καὶ λούσου τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ἂν οὐδέποτε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχόμεν εἰς τὸν ἱερὸν, μὲ συνέβη ἔκστασις,

18 Καὶ εἶδον τὸν Χριστὸν ὁ ὁποῖος μὲ ἔλεγε· Τάχυνον, καὶ ἔβγα ὀφθαλμὸν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ· διότι δὲν θέλουσι δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν σου δι' ἐμέ.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἠξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείτους οἱ ὅποιοι ἐπίστευαν εἰς σέ·

20 Καὶ διε ἐχόνετο τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἔστεκον παρὼν, καὶ ἤμουν σύμφωνος εἰς τὸν φόνον του, καὶ ἐφύλαττον τὰ φορέματα ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸν ἐκόντον.

21 Καὶ μὲ εἶπε· Πήγαινε· διότι ἐγὼ θέλω σὲ στείλει εἰς ἔθνη μακράν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὡς εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἤκουον τοῦ Παύλου, καὶ ἔπειτα ἠσπασαν τὴν φωνὴν των καὶ εἶπον· Ἐβγάλε ἀπὸ τὴν γῆν τὸν τοιοῦτον (ἄνθρωπον)· διότι δὲν πρέπει νὰ ζῇ.

23 Καὶ διε ἔκραζον ἐκεῖνοι, καὶ ἐφύλαττον τὰ φορέματά των, καὶ ἔβαλλον κοριοστὸν εἰς τὴν αἶρα,

24 Ἐπρόσταξεν ὁ χιλαρχος νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ κάστρον, καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξετάσωσι μὲ μάστιγας· διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν

ἀφορμὴν ἐφώναζον οὕτως ἐναντίον
του.

25 Καὶ καθὼς τὸν ἐξέπλωσαν καὶ
τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λωρία νὰ τὸν δει-
ρῶσιν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκα-
τόνταρχον ὃ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκπύ-
"Εχετε σὺς τάχα ἐξουσίαν νὰ δέξητε
ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὅτε τὸ
ἤκουσεν, ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν
χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλλεις
νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος τοῦτος
εἶναι Ῥωμαῖος.

27 Καὶ ὁ χιλιάρχος ὑπῆγε πλησίον
εἰς τὸν Παῦλον καὶ τὸν λέγει· Εἰπέ
με, ἂν ᾖσαι Ῥωμαῖος; Καὶ ὁ Παῦ-
λος εἶπε· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλιάρχος καὶ εἶπεν·
"Εγὼ ἀπέκτησα σὴν τὴν πολιτείαν
μὲ πολὺ ἔξοδον. Καὶ ὁ Παῦλος εἶ-
πεν· "Εγὼ δὲ καὶ ἐγεννήθην (Ῥω-
μαῖος.)

29 Καὶ παρευθὺς διέβησαν ἀπ' αὐ-
τὸν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμελλον νὰ τὸν
ἐξετάσωσιν· καὶ ὁ χιλιάρχος ὅτε
ἔμαθεν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη,
καὶ δίδωσι τὸν ἔδεσεν.

30 Τὴν δὲ αὖριον ἐπειδὴ ἤθελε νὰ
γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ τί κατηγα-
ρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἔλυσεν
ἀπὸ τὰ δεσμά, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἔλ-
θωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ πύναξις
τῶν· καὶ κατέβασεν τὸν Παῦλον, καὶ
τὸν παρέστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀνενίζων εἰς τὴν σὺν-
αξιν, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
ἐπολιτεύθην εἰς τὸν Θεὸν ἕως εἰς
τούτην τὴν ἡμέραν μὲ πᾶσαν συνεί-
δησιν καλὴν.

2 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας
ἐπρόσταξεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρε-
στέκοντο νὰ κτυπῶσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς αὐτὸν·
"Ὡ τοῖχε ἀσβεστωμένε, ὁ Θεὸς μέλλει
νὰ σὲ κτυπήσῃ· καὶ σὺ κάθῃσαι νὰ
μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρα-

βαίνων τὸν νόμον προστάξεις νὰ μὲ
κτυπῶσι;

4 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρεστέ-
κοντο εἶπον· Τὸν Ἀρχιερεῖα τοῦ Θεοῦ
ὀβριζεῖς;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευ-
ρον, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι Ἀρχιερεὺς·
διότι εἶναι γραμμένον· Ἀρχιερα τοῦ
λαοῦ σου νὰ μὴ κακολογήσῃς.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπειδὴ ἐγνώρισεν
ὅτι τὸ ἐν μέρος εἶναι τῶν Σαδδου-
καίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῶν Φα-
ρισαίων, ἐφώναξεν εἰς τὸ συνέδριον·
Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρι-
σαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ κρίνομαι
περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ἂν ὅς εἶπε τοῦτο, ἔγινε φι-
λονεικία τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν
Σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἔχω-
ροβη εἰς δύο.

8 Διότι οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι
δὲν εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος,
μηδὲ πνεῦμα· ἀλλ' οἱ Φαρισαῖοι ὁμο-
λογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βῆθ· καὶ ἐπη-
κόθησαν οἱ Γραμματεῖς οἱ ὁποῖοι
ἦσαν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Φαρισαίων,
καὶ ἐμάχοντο καὶ ἔλεγον· Κρίνῃ κα-
κὸν δὲν εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον· καὶ ἀνίως καὶ ἑλάλησεν εἰς
αὐτὸν ἢ πνεῦμα, ἢ ἄγγελος, μὴ Θεο-
μαχῶμεν.

10 Καὶ ὅταν ἔγινε πολλὴ φιλονει-
κία, φοβούμενος ὁ χιλιάρχος μήπως
καὶ κατασχισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτοῦς,
ἐπρόσταξε τὸ σιράτευμα νὰ καταβῶ-
σι καὶ νὰ τὸν ἀρπάσωσιν ἀπὸ τὸ μέ-
σον τῶν, καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ
κάστρον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτια ἐφάνη
εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ τὸν εἶπεν·
"Ἐγὼ θάρρος, Παῦλε· διότι καθὼς
ἡμαρτύρησας τὰ ἰδικά μου εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, οὕτως εἶναι χρεῖα νὰ
τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, κήρυξεν
ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἕκαμον πύναξιν,
καὶ ἐπεθεμάτισαν τὸν ἐναντὶν τῶν,

καὶ εἶπον μὴδὲ νᾶ φάγωσι μὴδὲ νᾶ πῖωσιν ἕως ὅπου νᾶ σκοτώσωσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ὅσοι ἔκαμον τοῦτην τὴν ὀρκωμοσίαν ἦσαν περισσύτεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὅποιοι ὑπῆγον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ εἶπον· Ἡμεῖς ἀνεθεματίσαμεν τὸν αὐτὸν μας, νᾶ μὴ φάγωμεν τίποτε ἕως ὅπου νᾶ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τώρα λοιπὸν σεῖς φανερώσατε εἰς τὸν χιλιάρχον ὁμοῦ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νᾶ τὸν φέρῃ κάτω αὐριον εἰς σᾶς, ὡς ἂν ἐμέλλετε τάχα νᾶ γνωρίσητε ἀκριβέστερον τὰ πράγματά του· καὶ πρὸ τοῦ νᾶ πλησιάσῃ αὐτός, ἡμεῖς εἰμεθα εἰτοιμοὶ νᾶ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἤκουσε τὴν ἐπιβουλὴν τοῦτην, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐμύπηκε μέσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον.

17 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπροσκάλεσεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ τὸν εἶπε· Φέρε τοῦτον τὸν νέον εἰς τὸν χιλιάρχον· διότι ἔχει κῆτι τί νᾶ τὸν εἰπῇ.

18 Καὶ ὁ ἑκατοντάρχος τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ εἶπεν· Ὁ θεσμός ὁ Παῦλος μὲ ἔκραξε καὶ μὲ παρεκάλει νᾶ φέρω τοῦτον τὸν νέον εἰς σέ, ὁ ὁποῖος ἔχει κῆτι τί νᾶ σὲ ὁμιλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλιάρχος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ ὑπῆγε χωριστὰ, καὶ τὸν ἠρώτησε· Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχεις νᾶ μὲ εἰπῇς;

20 Καὶ εἶπεν· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνφώνησαν νᾶ σε παρακαλέσωσι, νᾶ φέρῃς κάτω αὐριον τὸν Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὡς ἂν ἐμελλον τάχα νᾶ ἐρωτήσωσι τίποτε ἀκριβέστερον διὰ αὐτόν.

21 Σὺ λοιπὸν μὴ καταπιεσθῇς εἰς αὐτούς· διότι περισσύτεροι ἀπὸ σα-

ράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπιβουλεύονται, οἱ ὅποιοι ἀνεθεμάτισαν τὸν αὐτὸν τὸν μὴδὲ νᾶ φάγωσι μὴδὲ νᾶ πῖωσιν ἕως ὅπου νᾶ τὸν σκοτώσωσι· καὶ τώρα εἶναι εἰτοιμοὶ καὶ ἀναμένοντες νᾶ ἀκούσωσι τί θέλεις ὑποσχεθῇ.

22 Ὁ χιλιάρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τὸν νέον, καὶ τὸν παρήγγειλε νᾶ μὴ εἰπῇς εἰς κἄνένα ὅτι μὲ ἐφανέρωσας αὐτά.

23 Καὶ ἐπροσκάλεσε δύο τινὰς ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας, διὰ νᾶ ὑπάγωσιν ἕως εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐβδομήντα ἵππεις, καὶ διακοσίους σωματοφύλακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτός.

24 Καὶ φέρετε καὶ ζῶα, διὰ νᾶ βάλωσιν ἐπάνω τὸν Παῦλον καὶ νᾶ τὸν ἐγχειρίσωσι σῶον εἰς τὸν Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.

25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστολὴν ἐν ὅποιᾳ περιεῖχε τοῦτον τὸν τύπον·

26 Κλαύδιος Αὐσῆς τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐμέλλε νᾶ φορευθῇ ἀπ' αὐτοῦς, καὶ ἐγὼ ὑπῆγον μὲ τὸ στράτευμα καὶ τὸν ἔβγαλον ἀπὸ τὰς χεῖρας των, ἀφ' οὗ ἐμαθον ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος.

28 Καὶ ἐπειδὴ ἤθελον νᾶ γνωρίσω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐκεκάλουν, τὸν ἔφερα κάτω εἰς τὴν σύναξιν των·

29 Τὸν ὅποιον εὗρήκα ὅτι ἐνεκαλεῖτο διὰ ζητήματά τοῦ νόμου των, καὶ ὅν ἐγχε κἄνεν ἔγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμίματος.

30 Καὶ οἷς μὲ ἐμνησθῇ ὅτι ἐπιβουλὴ ἐμέλλε νᾶ γένη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἐβόης τὸν ἑπτάμιστος εἰς σέ· καὶ παρήγγειλα εἰς τοὺς κατηγόρους νᾶ εἰπωσιν ἐμπροσθῇ σου ὅσα ἔχουσιν ἐναντίον του. Ὑγίαινε.

31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, καθὼς ἦσαν παραγγελμένοι, ἐπῆραν τὸν

Παῦλον καὶ τὸν ἔφερον τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τὴν δὲ αὐτοὺς ἀφῆκαν τοὺς ἱππεῖς νὰ ἀπάγωσι μὲ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ ἱππεῖς ἐμβαίοντες εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἠρώτησε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶναι, καὶ ὅτε ἤμαθεν διὸ εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν.

35 Εἶπε· Θέλω σοῦ ἀκούσει, διὰ τὸ ἔλθωσιν αἱ κατήγοροί σου. Καὶ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττηται εἰς τὸ πραιτώριον τοῦ Ἡρώδου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ὅσπερ ἀπὸ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κίπποιον ἤτορα Τέρτυλλον, οἱ ὅποιοι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσαν τὸν Παῦλον, ἄρχισεν ὁ Τέρτυλλος νὰ τὸν κατηγορῇ, λέγων·

3 Κράντιστε Φῆλιξ, ἡμεῖς ἐπειδὴ ἔχομεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου σου, καὶ κατορθώματα γίνονται εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο διὰ μέσου τῆς δικῆς σου προνοηθείας, γνωρίζομεν ἵπτα, καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ παραβαρῶ περισσότερον, παρακαλῶ σε νὰ μᾶς ἀκούσῃς συντόμως κατὰ τὴν καλοσύνην σου.

5 Διότι εὐσχήκαμεν τοῦτον τὸν ἄνδρα φθοροποιόν, καὶ παρακινεῖντα ἀποστασίαν εἰς ἄλλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς ἀθέσεως τῶν Ναζωραίων.

6 Ὁ ὅποιος ἔδοξαμιν νὰ μιάνη καὶ τὸ ἱερόν· τὸν ὅποιον καὶ παλάμεν,

καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰδικόν μας ἡβλήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἦλθεν ὁμοῦ ἐναντίον μας ὁ Ἀναίας ὁ χιλιάρχος, καὶ τὸν ἐπῆρε μὲ πολλὴν βίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας μας·

8 Καὶ ἐπρόσταξεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν κατηγόρουσαν νὰ ἔλθωσι εἰς σέ· διὰ νὰ ἤθελες δυνηθῇ νὰ γνωρίσῃς, ἔξετάσας αὐτὸν, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον ἐσυμφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες διὸ αὐτὰ οὕτως εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸν ἐνευσεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν·) Ἐπειδὴ γνωρίζω καλὰ ὅτι σὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, μὲ εὐθυμότεραν καρδίαν ἀπολογοῦμαι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου·

11 Διὰ νὰ δυνηθῇ σὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι ἐγὼ ἔχω παρὰ δώδεκα ἡμέρας ἀφ' οἷου ἀνέβην εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερόν μὲ ἐβῆκαν νὰ διαλέγωμαι μὲ κινέειν, ἢ νὰ κάμνω σύραξιν πλήθους, οὐδὲ εἰς τὰς συναγωγὰς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν·

13 Οὐδὲ δέονται νὰ βεβαιώσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια μου κατηγοροῦσι τώρα.

14 Τοῦτο δὲ σὲ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν δρόμον (τῆς θρησκείας) τὸν ὅποιον λέγουσιν (τοῦτοι) αἵρεσιν, οὕτως λατρεύω τὸν πατρικὸν Θεόν, καὶ πιστεύω εἰς ἅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τοὺς προφήτας·

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, ὅτι μέλλει νὰ γένῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω, νὰ ἔχω συνελθῇσιν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκανδάλιστον διαπει-
τός.

17 Καὶ ὅσπερ ἀπὸ πολλοὺς χρό-

νους ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ τὰ καὶ μὴ ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσφοράς·

18 Ἀνάμεσον εἰς τὰ ὅποια κῆποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῆς Ἀσίας μὲ εὐδῆκαν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερὸν, χωρὶς ἀλήθους, καὶ χωρὶς ταραχῆν·

19 Οἱ ὅποιοι ἐπρεπε νὰ ἦναι ἐδῶ παρόντες ἐμπροσθέν σου, καὶ νὰ κατηγορῶσιν, ἂν ἔχωσι τίποτε ἐναντίον μου.

20 Ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἄς εἰπωσιν, ἂν εὐδῆκαν εἰς ἐμὲ κῆνεν ἀδίκημα, ὅταν ἐστάθην εἰς τὴν συνέαξιν·

21 Παρὰ μόνον ἂν δὲν ἦναι διὰ ἓνα λόγον τοῦτον, τὸν ὅποιον εἶπον σινοκόμενος ἀνάμεσον τῶν· Ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ οὗτος περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φηλιξ, ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλεν αὐτοῦς, ἐπειδὴ ἤθευρεν τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καταλεπτῶς, καὶ εἶπεν· Ὅταν καταβῇ ὁ Αὐσῆας ὁ χιλιάρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσιν σας.

23 Καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν ἐκατόνταρχον νὰ φυλάττῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τὸν διδῇ ἄρεσιν, καὶ κῆνεν ἀπὸ τοῦς ἐδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίσῃ νὰ τὸν ἀπηρετῇ, ἢ νὰ πηγαίῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φηλιξ μὲ τὴν Αἰρουσίλλην τὴν γυναῖκα του, ἣ ὅποια ἦτον Ἰουδαία, καὶ μετεκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἤκουσεν ἂν ὅ ἔλεγε διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ ὅτε ὦρθε ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρήσεως ἣ ὅποια μέλλει νὰ γένη, ἐφοβήθη ὁ Φηλιξ καὶ ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ἐπαγε· καὶ διὰν εὖρω καιρὸν, θέλω σὲ μετακαλέσει.

26 Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἔλπιζεν ὅτι θέλει τὸν δώσει ὁ Παῦλος χρήματα, διὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τοῦτο τὸν μετεκάλεε συχνότερον, καὶ τὸν ἐσυνεύχαινε.

27 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν οὗτοι χρόνοι, ἀρῆκε διάδοχον ὁ Φηλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φησιον· καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φηλιξ, ἀρῆκε τὸν Παῦλον δεμένον.

Κεφ. κε'. XXV.

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ λοιπὸν διὰν ἐμῆκε εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅτερον ἀπὸ τοῦ ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς Καισάρειας.

2 Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν παρεκάλουν,

3 Ζητοῦντες χάριν ἐναντίον του, νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· κάμνοντες ἐπιβουλὴν νὰ τὸν σκοτώσωσιν εἰς τὸν δρόμον.

4 Ἀλλ' ὁ Φησιος ἀπεκρίθη, νὰ φυλάττῃται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι πρὸς μέλλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ τὸ ὀλιγοώτερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ οὗτος ὀνκατοὶ, εἶπεν, ἄς καταβῶσιν ἡμεῖς, καὶ ἂν ἦναι τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἄς τὸν κατηγορήσωσιν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσοτέρας παρὰ δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ τὴν αὐτὸν ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φέρωσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ διὰν ἦλθεν αὐτός, ἐπαθήσασθαι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὅποιοι κατέβησαν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλεγον ἐναντίον τοῦ Παύλου πολλὰ καὶ βιαιότητος κατηγορίας, τὰς ὅποιας δὲν ἠμπόρουν νὰ ἀποδείξωσιν.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, λέγων· Ὅστις εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὖτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὖτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔσφαλα τίποτε.

9 Ἀλλ' ὁ Φησιος ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θά

λεις τὰ ἀναβῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὰ κριθῆς ἐκεῖ διὰ αὐτὰ ἔμπροσθέν μου·

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται να κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους τίποτε δὲν ἠδίκησα, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ σὺ καλλίτερον.

11 Διότι ἂν ἠδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτε τὸ ὁποῖον ἦναι ἄξιον θανάτου, δὲν φοβῶ τὸν θάνατον· ἀνίσως δὲ καὶ δὲν ἦναι τίποτε ἀπὸ ὅσα αἰτοί μου κατηγοροῦσι, κἀνεῖς δὲν δύνανται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς· ἐπικαλοῦμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆσιτος, ὅψ' οὐ συνωμίλησε μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρα ἐπεκάλεσας· εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει.

13 Καὶ ὅψ' οὐ ἐπέρασεν μερικαὶ ἡμέραι, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς τὴν Καισάρειαν, διὰ νὰ χαίρεισιν τὸν Φῆσιτον.

14 Καὶ ἐν ᾧ διέτριβον ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Φῆσιτος ἀνέφερεν εἰς τὸν βασιλεῖα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπός τις εἶναι ἐδῶ δεμένος, τὸν ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ Φῆλιξ·

15 Διὰ τὸν ὁποῖον, διὰν ὑπῆγον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζητήσαν νὰ τιμωρηθῇ.

16 Εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζωσι κἀνέναν ἄνθρωπον διὰ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ὁ κατηγορούμενος ἔμπροσθεν εἰς τὸ πρῶτον τὸν τοὺς κατηγοροῦς του, καὶ νὰ λάβῃ ἄδειαν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἔγκλημά του.

17 Καὶ ὅψ' οὐ συνῆλθον αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἔκαμα κἀνέναν ἀναβολήν, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐκάθισα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος.

18 Κατὰ τοῦ ὁποῖου ὅτε ἐστάθησαν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέφερον κἀν-

μίαν αἰτίαν ἀπὸ ὅσας ἐγὼ ὑπόπτευον·

19 Ἀλλὰ εἶχον ἐναντίον του κἀποιὰ ζητήματα διὰ τὴν ἐδικήν των θρησκείαν, καὶ διὰ κἀποιον Ἰησοῦν ἀποθαμένον, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος δι' ἑξῆς.

20 Καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπαρῶσα εἰς τὴν ζήτησιν τοῦτης τῆς ὑποθέσεως, εἶπον ἂν θέλῃ νὰ ὑπέρῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ διὰ αὐτά.

21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα νὰ φυλάττηται, ὡς ὅπου νὰ τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆσιτον· Ἦθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ Φῆσιτος εἶπεν· Ἀῤῥιον θέλεις τοῦ ἀκούσει.

23 Τὴν δὲ αῤῥιον λοιπὸν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴν φάνταξιν, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὁμοῦ μὲ τοὺς χιλιάρχους καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας τῆς πόλεως, ἐπρόσταξεν ὁ Φῆσιτος, καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος·

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆσιτος· Ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἰσθε συμπρόκοντες μὲ ἡμεῖς, βλέπετε τοῦτον, διὰ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων προσῆλθον εἰς διὰ καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἐγὼ ὅτε κατέλαβα δι' ἑαυτὸν κἀνέναν πρῶτον ἄξιον θάνατον, καὶ ὅτε ἐπεκαλέσθη αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν Σεβαστὸν, ἀπεφάνισα νὰ τὸν πέμψω.

26 Διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω νὰ γράψω τίποτε βέβαιον εἰς τὸν κύριόν μου διὰ τοῦτο τὸν ἔφερον ἔμπροσθέν σας, καὶ περισσώτερον, ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππα, ἔμπροσθεν εἰς σέ, διὰ νὰ γένη ἡ ἐξέτασις, καὶ οὕτω νὰ ἔχω τι νὰ γράψω.

27 Διότι μὲ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δεμένον, καὶ νὰ μὴ φανερώσω τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας.

Κεφ. κβ'. XXVI.

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Σὺ δίδεται ἄδεια νὰ ὁμολήσῃς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου. Τότε ὁ Παῦλος ἀπλώσας τὴν χεῖρα του, καὶ ἀπελογεῖτο (λέγων·)

2 Ἐγὼ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐπειδὴ μέλλω νὰ δώσω σήμερον ἀπολογίαν ἔμπροσθέν σου διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐγκυλοῦμαι ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου, νομίζω νὰ ἦμαι καλόνυχος·

3 Μάλιστα ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι γνωρίζεις τὰ ἥθη καὶ τὰ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, μὲ ὑπομονὴν νὰ μοῦ ἀκούσῃς.

4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά μου ζωὴν, τὴν ὅποιαν ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ ἔθνους μου εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἠξέουρουσι·

5 Προγνωρίζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, (ὅν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν,) ὅτι ἐγὼ ἔζησα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας μας, Φαρισαῖος.

6 Καὶ τώρα στέκομαι καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὅποیان ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας·

7 Εἰς τὴν ὅποیان ὑπόχεσιν ἐλπίζει νὰ φθάσῃ τὸ γένος μας τὸ δωδεκάφυλον, λατρεῖον παντοτινὸν νόμιον καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ τὴν ὁποίαν ἐλπίδα, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐγκυλοῦμαι ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου.

8 Διὰ τοῦ ἀπιστοῦ κρίνεται ἀπὸ σῶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀνασταίῃ νεκροὺς·

9 Ἐγὼ τῶνόν τι τοιοῦτά σθηεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὅποion καὶ ἔκαμον εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγίους ἐσφάλισα εἰς τὰς φυλακάς, ἐπειδὴ ἔλαβον ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ

Ἀρχιερεῖς· καὶ διὰ τὸν τοῦ θανάτου, ἔδωκα καὶ ἐγὼ τὴν ψῆφον μου.

11 Καὶ εἰς ὅλας τὰς συναγωγὰς πολλαῖς φωναῖς τοὺς ἐτιμώρουν, καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι· καὶ πολλὰ ἰδαιμονίζομεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἰδίωκον ὥς καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὅποια κακὰ ἐν ᾧ ἐπῆγαινον εἰς τὴν Ἀμασκόνην μὲ ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν Ἀρχιερέων.

13 Εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἔδωκα εἰς τὴν ὁδόν, ὦ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ ὅποion ἔλαμπε τριγύρου μου περισσώτερον ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ τριγύρου ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπῆγαινον μαζί μου.

14 Καὶ διὲ ἐπεσον ὅλοι κάτω εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν ἣ ὅποια μὲ ἔλεγε μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διατί μὲ διώκεις; σκληρὸν εἶναι εἰς σὲ τὸ νὰ κτυπᾷς τοὺς πόδας σου εἰς τὰ κέντρα.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὅποion κατατρέχεις σὺ.

16 Ἀλλὰ σῶμα ἐπάνω, καὶ σιάσου εἰς τὰ ποδάρια σου· διότι διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σὲ, νὰ σὲ κάμω ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ἐκείνων τὰ ὅποια εἶδες, καὶ ἐκείνων τὰ ὅποια θέλω σὲ φανερώσει·

17 Ἐκλέγων σε ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια τώρα σὺ στέλλω,

18 Διὰ νὰ ἀνοίξῃς τὰ ὀφθαλμοὺς τῶν, καὶ νὰ τοὺς ἐπιπληρώσῃς ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρονομίαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἡγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως.

19 Διὰ τὸ ὅποion αὐτὸ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἔγινον ἀπειθῆς εἰς τὴν ὁπτασίαν τὴν οὐράνιον·

20 Ἀλλὰ πρῶτον ἐκήρυξε εἰς ἐκεῖ-
νοὺς ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν Λαμασκὸν,
καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα
τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ
ἔθνη, νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν Θεόν, κἀκινόντες ἔργα
ἀξια μετανοίας.

21 Διὰ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπίσταν
εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμαζον νὰ μὲ
θανατώσωσιν.

22 Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ,
στέκομαι ἕως εἰς τὴν σήμερον, μαρ-
τυρῶν εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον,
καὶ δὲν λέγω τίποτε ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα
τὰ ὅποια προεῖπον οἱ προφῆται καὶ ὁ
Μωϋσῆς, διὲ μὲλλουσι νὰ γένωσιν.

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ,
καὶ ὅτι μέλλει νὰ ἀναστῇ ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ μέλλει
νὰ καταγγέλλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ
εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν ᾧ ἀπολογεῖτο ὁ Παῦλος
αὐτὰ, εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν ὁ
Φῆσιτος· Μωραίνεις, Παῦλε· τὰ πολ-
λὰ γράμματα σὲ τρέπουσιν εἰς μα-
ριαν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὡ κρά-
τιστε Φῆσιτε, δὲν μωραίνω, ἀλλὰ λέ-
γω λόγια ἀληθινὰ καὶ σώφρονα.

26 Διότι καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν
ὁποῖον λαλῶ παρήρησι, τὰ ἡξέουει
καὶ πιστεύω νὰ μὴ τὸν λανθάνῃ τί-
ποτε ἀπὸ αὐτὰ· διότι τοῦτο δὲν ἔγινεν
εἰς καρμὶαν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις
τοὺς προφήτας; Ἡξέουω διὲ πισ-
τεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν
Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ
γένω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἦθελον
εὐχθῇ εἰς τὸν Θεόν, ὅχι μόνον σὺ,
ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι μὲ ἀκούουσι σή-
μερον, νὰ γένωσι τοιοῦτοι, ὁποῖος
εἰμαι καὶ ἐγώ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς
πολὺ, ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ δεσπρά.

30 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος
τοῦτα, ἐσχηκῶθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ

ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι ἐζάθηντο ὁμοῦ μὲ αὐτούς.

31 Καὶ ὅτε παρεχώρησαν, ὤμωσαν
ἀνήμερόν των, καὶ ἔλεγον· Ὅτι τοῦ-
τος ὁ ἄνθρωπος δὲν κἀνεὶ τίποτε
ἄξιον διὰ θάνατον ἢ διὰ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν
Φῆσιτον· Ἄν δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ
τὸν Καίσαρα, ἡμπορεῖ νὰ ἀπαλυθῇ
αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ ὅτε ἀπεφασίσθη νὰ ταξιδεύ-
σωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν
τὸν Παῦλον καὶ κῆποιους ἄλλους
δεσμίους εἰς ἓνα ἑκατόνταρχον, τὸ
ὄνομα του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον
ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστιῶν.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς πλοῖον
Ἀδραμυτηνόν, μέλλοντες νὰ πλεύ-
σωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας,
ἐβήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ ἦτον
ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὁ Ἀρισταρχος ὁ Μα-
κεδὼν ὁ Θεσσαλονικεὺς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀράξαμεν
εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος σὺν ἀν-
θρώποις ἐφέρθη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ
ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς φί-
λους του νὰ τὸν ἐπιμεληθῶσι.

4 Καὶ ὅτε ἀπεκεῖ ἐσχηκῶθμεν, ἰτα-
ξειδεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κύ-
προν, ἐπειδὴ ἦσαν οἱ ἄνεμοι ἐναν-
τίοι.

5 Καὶ περάσαντες τὸ πέλαγος τὸ
ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Κιλικίαν
καὶ Παμφυλίαν, ἤλθομεν κάτω εἰς
τὰ Μόρα τῆς Συρίας.

6 Καὶ ἐκεῖ ἐσθῆκεν ὁ ἑκατόνταρχος
πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον
ἐπλεεε εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μᾶς ἐμ-
βάσεν εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλὰς ἡμέρας πλέοντες ἀρ-
γά, καὶ μόλις πλησιάσαντες εἰς τὴν
Κνίδον, διότι δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνε-
μος, ἐπλεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν
Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην.

8 Καὶ μόλις παραπλέοντες αὐτὴν,
ἤλθομεν εἰς κῆποιον τόπον ὀνόματι

μενον Καλοῦς λιμένας, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον πλησίον ἡ πόλις Λυσαια.

9 Καὶ ὅτε ἐπέρασε πολλὰς καὶροῦς, καὶ τὸ πλεῖστον πλεόν ἦτον κινδυνώδες, διότι καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς ἐνουθέτει,

10 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὡ ἄνδρες, βλέπω, ὅτι μέλλει νὰ γένη τοῦτο τὸ ταξίδιον μὲ βλάβην καὶ πολλὴν ζημίαν, ὅχι μόνον τοῦ φορτώματος καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἄλλ' ὁ ἐκατόνταρχος περισσότερον ἐπίστευε τὸν κυβερνήτην καὶ τὸν ναύκληρον παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ὁ λιμὴν ἀνεπιτήδειος διὰ παραχειμασμοῦ, οἱ περισσότεροι συνεβόλευσαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἀπεκί, ἀνίστως ἐδύνατο νὰ φθάσωσι νὰ παραχειμασῶσιν εἰς τὸν Φοινίκαν, ὁ ὁποῖος εἶναι λιμὴν τῆς Κρήτης· καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ εἰς τὸν Σῶρον.

13 Καὶ ὅτε ἐφόρησε σιγανὰ Νότος, ἐνόησαν ὅτι ἐπέιπχον τοῦ σκοποῦ, καὶ ἔκαμον ἄρμενα, καὶ ἔπλεον πλησίον τῆς Κρήτης.

14 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐφόρμησεν ἐναντίον τῆς Κρήτης ἀνεμοστρόβιλος, ὁ ὁποῖος καλεῖται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ὅτε συνηρπάσθη τὸ πλοῖον, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἀνεμος, τὸ παρεδόκαμεν εἰς τὸν ἀνεμος καὶ ἐφερόμεθα.

16 Καὶ τρέξαντες ὑπὸ κῆποιον νησί, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ γένωμεν κύριοι τῆς σκάφης.

17 Τὴν ὁποίαν ἀφ' οὗ ἀνέσυχον εἰς τὸ πλοῖον, μετεχειρίζοντο βοηθείας καὶ ἐξώνυνον τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τὴν Σόρην, κατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ οὕτως ἐφέροτο.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐκινδυνεύομεν δύνατά, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμον χύσιν·

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας ἐρρύψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου.

20 Καὶ ὅτε μήτε ὁ ἥλιος, μήτε ἄστρα ἐφαίνοντο εἰς πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἕαλη πολλὴ μῆς ἐπλάκονε, μᾶς ἀπέμεινε πλεόν κῆρυμία ἐλπίς σωτηρίας.

21 Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦσαν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοί, ἐστάθη ὁ Παῦλος εἰς τὸ μέσον των, καὶ εἶπεν· Ὡ ἄνδρες, ἔηρατε νὰ μοῦ ἀπακούσητε, καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, καὶ νὰ κερδήσητε τὴν βλάβην καὶ τὴν ζημίαν τούτην.

22 Καὶ τώρα σὺς τουθετὸ νὰ εὐθυμήτε· διότι κῆρυξ ἀπὸ πᾶς δὲν θάλασσαι τὴν ζωὴν του, παρὰ μόνον τὸ πλοῖον (θάλει χαθῇ.)

23 Διότι τούτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου εἶμαι, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον λατρεύω,

24 Καὶ μὲ εἶπεν· Παῦλε, μὴ φοβῆσαι· χρειάζεται νὰ σταθῇς ἐμπρὸς εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἰδοὺ, οὐ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους ὅσοι πλείουσιν μὲ σέ.

25 Διὰ τοῦτο εὐθυμεῖτε, ὦ ἄνδρες· διότι πιστεῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι οὕτω μέλλει νὰ ᾖται, καθὼς μὲ ἐλάληθη.

26 Καὶ χρειάζεται νὰ πέσωμεν ἐξ οὗ εἰς κῆποιον νησίον.

27 Καὶ διὰν ἦλθεν ἡ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ, ἐν ᾗ διεσπλευόμεν εἰς τὸ πέλαιος τὸ Ἀδριατικόν, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ὑπώπτευσαν νὰ πλησιάσωσιν εἰς κῆποιον χώραν.

28 Καὶ ἐρρύψαν τὸ βαθύμετρον καὶ ἐερῆκαν εἰκοσὶν ὀργυῖας· καὶ διὰν προεχώρησαν ὀλίγον, πάλιν ἐβαθύνθησαν, καὶ ἐερῆκαν δεκαπέντε ὀργυῖας.

29 Καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τόπους τραχεῖς, ἐρρύψαν τεσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τὴν πρόρμην· καὶ παρεκάλουν νὰ ἐξημερώσῃ.

30 Καὶ ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ κατὰ

έβασαν τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προσφάσει διὰ μέλλουσιν ἀπὸ τὴν πλώραν νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας.

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ τοὺς στρατιῶτας· "Ἄν δὲν ἀπομείνωσιν αὐτοῖς μέσα εἰς τὸ πλοῖον, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκομαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ τὴν ἀφῆκαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ὥς ὅπου ἔμελλε νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς παρεκάλει ὅλους νὰ φάγωσι ψωμίον, λέγων· Δεκατέσσαρες ἡμέραι εἶναι σήμερον, ὅπου μένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐγένηθε τίποτε.

34 Διὰ τοῦτο σὺς παρακαλῶ νὰ φάγητε· διότι τοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διότι κἀκενὸς ἀπὸ σᾶς τριχὰ δὲν θάλει πᾶσι ἀπὸ τὴν κεφαλὴν.

35 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε αὐτά, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ ἐευχαρίστησε τὸν Θεὸν ἡμυροσθεν ὅλων, καὶ ἔκοψε καὶ ἔρριψε νὰ τρώγῃ.

36 Ἐγίνον δὲ ὅλοι εὐθυμοί, καὶ ἔφαγον καὶ αὐτοί.

37 Καὶ ἡμεῖθα εἰς τὸ πλοῖον ὅλοι αἱ ψυχαί, διακόμεσι ἑβδομήκοντα ἔξ.

38 Καὶ ἄφ' οὗ ἐχορηγίσθησαν ἀπὸ τροφὴν, ἔχονον τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἐξηλάφρουν τὸ πλοῖον.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· ἔβλεπον ὅμως κάποιον κόλπον ὁ ὁποῖος εἶχε περιγιάλι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἂν δύνανται, νὰ ἀμπώσασιν τὸ πλοῖον.

40 Καὶ ἄφ' οὗ ἐσῆκωσαν τὰς ἀγκύρας, τὸ ἀφῆκαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταύτῃ ἔλυσαν καὶ τὰ δεσμά των τιμωρίων· καὶ ὑψώσαν τὸ πανῖον τοῦ καρταίου τῆς πλώρας εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ προέβαινον εἰς τὸ περιγιάλι.

41 Καὶ περιπεσόντες εἰς ἓνα τόπον ὁποῖος εἶχε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη θάλασσαν, ὑπῆρξαν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πλώρα του ἐμπήχθη εἰς τὴν γῆν

καὶ ἔμεινον ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρόμνη ἔλυστο ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐβουλεύθησαν, νὰ φρονέωσι τοὺς δεμένους, διὰ νὰ μὴ κολυμβήσῃ κἀνείς καὶ φύγῃ.

43 Ἄλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἐπειδὴ ἤθελε νὰ σώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλὴν των, καὶ ἐπρόσταξεν, ὅσοι δύνανται νὰ κολυμβῶσι, νὰ ῥιφθῶσι πρῶτοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐβγῶσιν εἰς τὴν γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἐπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἐπάνω εἰς λείψανα τινὰ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ὅλοι ἐσώθησαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ὅταν ἐσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος ὀνομάζεται Μελίτη.

2 Καὶ οἱ βάρβαροι μᾶς ᾤδεξαν μεγάλην φιλοφροσύνην· δότι ἀναψαν φωτίαν, καὶ μᾶς προσεδέχθησαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ἡ ὕπνια ἔβρεξε, καὶ διὰ τὸ κρύος.

3 Καὶ ἄφ' οὗ συνέλεξαν ὁ Παῦλος πολλὰ φρόγανα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν φωτίαν, μία ἄχεντρα ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν ἔσπην, καὶ ἐσφίχθη εἰς τὴν χεῖρα του.

4 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ βάρβαροι τὸ θεῖον νὰ κρέμαται ἀπὸ τὴν χεῖρα του, ἔλεγον ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον· Βέβαια φορεὶς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος, τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ ἐσώθῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀφίνει νὰ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἀπετίναξε τὸ θεῖον μέσα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ κἀνὲν κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνέμνον νὰ πρισθῇ ὁ Παῦλος, ἡ νὰ πέσῃ κἀνὼ παρενθὺς ἀποθαμένος. Καὶ πολλὴν ὄραν ἀναμένοντες, ὅταν εἶδον ὅτι δὲν ἔπαθε κἀνὲν κακὸν, μετεβλήθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι αὐτὸς Θεός.

7 Καὶ περίεξ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρίον ὁ πρῶτος τοῦ νησιῦ, τὸ

ἡγορία του Πόπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐξενοδόχησε τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔνυχε καὶ ὁ πατήρ του Ποπλίου καὶ ἐκεῖτετο ἀπὸ θέριμν καὶ δυσσετερίαν· εἰς τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, προσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω του, καὶ τὴν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινε τοῦτο, ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι ἦσαν ἡσθενημένοι εἰς τὸ νησίον καὶ ἰατροῦντο.

10 Οἱ ὅποιοι μᾶς ἐτίμησαν μὲ πολὺς τιμὰς, καὶ διὰν ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον, μᾶς ἐφόρτισαν μὲ διὰ τὰ χρειαζόμενα.

11 Καὶ ὑστερον ἀπὸ τρεῖς μῆρας ἐμβήκαμεν εἰς ἓν πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἐξεχειμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησίον, καὶ εἶχε τὸ σημεῖον τῶν Διοσκουρίων.

12 Καὶ κατεβήκαμεν εἰς τὰς Συρακοῦσας, καὶ ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας.

13 Ἐκείθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὑστερον ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐφόσησε Νότιος, καὶ τὴν δευτέραν ἤλθομεν εἰς τοὺς Ποταίλους.

14 Ὃπου ἐδῶκαμεν ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ μείνωμεν εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἡμέρας· καὶ οὕτως ἐκείθεν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἐκείθεν οἱ ἀδελφοὶ διὰν ἤκουσαν διὰ ἡμᾶς, ἐβγήκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἕως εἰς τὸν φάρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς τὰς Τρεῖς ταβέρνας· τοὺς ὁποίους διὰν εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ ἐπήρξε θάρρος.

16 Καὶ διὰν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· εἰς δὲ τὸν Παῦλον ἐδόθη ἄδεια νὰ μένῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὁμοῦ μὲ τὸν στρατιώτην ὅστις τὸν ἐφύλαττε.

17 Καὶ ὑστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος συνεκάλεσε τοὺς πρῶτους τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀφ' οὗ συνήλθον,

τοὺς ἔλεγεν· Ἐγὼ, ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, δὲν ἔκαμα κῆρὸν ἐναντίον εἰς τὸν λαόν ἢ εἰς τὰ ἔθνη τὰ πατρικὰ, καὶ μὲ παρέδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ μὲ ἐξέτισαν ἤθελον νὰ μὲ ἀποκρίνωσι, διότι διέημι καὶ καμία αἰτία θανάτου εἰς ἐμεῖ.

19 Καὶ ἐπειδὴ ἠγαντιοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἠγαγκάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· ὅχι ὅς νὰ ἔχω νὰ κατηγορήσω τίποτε τοῦ ἔθνους καί.

20 Διὰ τοῦτην λοιπὸν τῶν αἰτίων παρεκάλεσα νὰ σὺς ἰδῶ καὶ νὰ σὺς ἀντιπῶ· διότι ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος μὲ τοῦτην τῇ ἀλυσίδᾳ.

21 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς οὐτε γράμματα ἐδέχθημεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας περὶ σοῦ· οὐτε κῆνεις ἀπὸ τοῦ ἀδελφούς ἤλθε καὶ ἀνέφερεν, ἢ ἐλάλησεν κῆρὸν κακὸν περὶ σοῦ.

22 Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ σέ τίνα γνώμην ἔχεις· διότι διὰ τοῦτην τῇ αἰρεσὶν ἡξέειρομεν ὅτι πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἀντίλογον.

23 Καὶ ὅτε ἐδωρίσαν εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, ἦλθον πολλοὶ εἰς τὴν κατωκίαν του· τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθὼν αὐτοὺς εἰς τὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἡμέρας.

24 Καὶ ἄλλοι καταπειθάρτο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν, ἄλλοι ἠπύουν.

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐσυμφώνουν ἀνὰ μέσον των, ἀνεχώρουν, ἀφ' οὗ εἶπε ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡοσίου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Ἀλεγον· Ὑπαγε εἰς τὸν λαόν τοῦτον, καὶ εἰπὲ· Μὲ τὴν ἀκοήν θέλετε ἀκούσαι, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσαι καὶ βλέποντες θέλετε βλέπει, καὶ διὰ θέλετε ἰδεῖ.

27 Διότι ἐπαχόνθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὥτια των βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ ὀφθαλμοὶ των ἐκλείσαν· μήπως καὶ ἰδῶσι μὲ τὰ ὀφθαλμοὶ των, καὶ μὲ τὰ ὥτια των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν των ἐννοήσωσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ τοὺς λατρεύσω.

28 Ὡς ἦναι λοιπὸν γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλη ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουσι τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε αὐτὰ ὁ Παῦλος, ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάνυσόν των.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους ὁλοκλήρους εἰς τὸ ἐξ ἰδίων του πληρωμένον κατοικημα· καὶ ἐδέχετο ὅλους ὅσοι ἐπήγαινον εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἐκήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδίδασκε τὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ πᾶσαν ἐλευθερίαν, χωρὶς κἀνέν ἐμπόδιον.

Ἡ ΠΡΟΣ 'ΡΩΜΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, διωρισμένος εἰς τὸ νᾶ κηρύξω τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,

2 (Τὸ ὅποιον ὑπεσχέθη προηίτερα διὰ μέσου τῶν προφητῶν τον εἰς τὰς ἀγίας γραφάς,)

3 Διὰ τὸν Υἱὸν του, (ὃ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἐδιωρίσθη Υἱὸς Θεοῦ μὲ δόναμιν, κατὰ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀγιασμένης, διὰ τῆς ἀναστάσεώς του ἀπὸ τῶς νεκρῶς,) τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν·

5 (Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔλαβόμεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰσθε καὶ σᾶς, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·)

7 Εἰς ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ρώμην, τοὺς ἡγαπημένους τοῦ Θεοῦ, καλεσμένους ἁγίους· Ὡς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πίστις σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

9 Διότι μαρτυρῶ εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὅποιον ἐγὼ λατρεύω μὲ ὅλον μου τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Υἱοῦ του, ὅτι ἀδιαλείπτως σᾶς ἐνθυμούμαι·

10 Παρακαλῶ πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μου, ἀνίσως καὶ κἀμῖλαν φορὰν θέλω εὐδοκηθῇ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νᾶ ἔλθω εἰς σᾶς.

11 Διότι ἔχω μεγάλον πόθον νᾶ σᾶς ἰδῶ, διὰ τὰ σᾶς μεταδώσω κἀνέν χάρισμα πνευματικόν, εἰς τὸ νᾶ στηριχθῆτε σεις·

12 Καὶ τοῦτο εἶναι, διὰ νᾶ συμπαρασηγορηθῶ μὲ σᾶς διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐδικῆς μου καὶ τῆς ἐδικῆς σας, τὴν ὅποιαν ἔχομεν ἀνάνυσόν μας·

13 Καὶ θέλω νᾶ ἡξεύρητε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἐβαλον σκοπὸν νᾶ ἔλθω εἰς σᾶς, (καὶ ἐμποδίσθην ἕως τώρα,) διὰ νᾶ ἀπολαύσω κἀνένα καρπὸν καὶ εἰς σᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς τοὺς

Ἔλληνας, καὶ εἰς τοὺς Βαρβάρους, καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἀνοήτους·

15 Οὕτως εἶμαι πρόθυμος ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν μου νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς σὰς οἱ ὅποιοι εἶδτε εἰς τὴν Ῥώμην.

16 Διότι ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· διότι εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ καθενὸς ὁ ὁποῖος πιστεύει, πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον καὶ ὑστερον εἰς τὸν Ἕλληνα.

17 Διότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανερόνεται μέσα εἰς αὐτὸ (τὸ εὐαγγέλιον) ἀπὸ πίστιν εἰς πίστιν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δίκαιος θέλει ζῆσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

18 Διότι ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ φανερόνεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐναντίον κάθε ἀσεβείας καὶ ἀδικίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι κατακρατοῦσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι γνώριμον περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν εἰς αὐτοὺς· ὁμοίως ὁ Θεὸς τοὺς τὸ ἐφανερώσει.

20 Διότι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀόρατα, ἔχουν ἡ παντοκρινὴ του δύναμις καὶ θειότης, βλέπονται φανερά εἰς τὰ ποιήματά του, ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεκτιζόμενα μὲ τὸν τοῦν· διὰ τὰ μένωσιν αὐτοὶ ἀναπολόγητοι·

21 Διότι οἱ ἐγνώρισαν τὸν Θεόν, δὲν τὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν ὡς Θεόν· ἀλλὰ ἐμταυώθησαν εἰς τοὺς συλλογισμοὺς των, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀνόητος καρδία των·

22 Καὶ λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοί, ἐμωάνθησαν·

23 Καὶ ἠλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα ἐκδόρου φθοριτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἑρπετῶν·

24 Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς μὲ τὰς ἐπιθυμίας των καρδιῶν των· εἰς ἀκαθαρσίαν, διὰ τὰ ἀτιμά-

ζονται τὰ σώματά των ἀναμεταξύ των·

25 Οἱ ὅποιοι ἠλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα περὶ σοφίαν παρὰ ἐκείνον ὁ ὁποῖος τὸ ἐκτίσεν, ὅς τις εἶναι ἐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἁτίμα· διότι αἱ γυναῖκες των ἠλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως καὶ οἱ ἄνδρες ἀφήσαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τοῦ θηλυκοῦ, ἐξεκαθήσαν εἰς τὴν ὕψιν των ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντας τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τοὺς ἀρσενικοὺς, καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν των τῆς πλάνης των τὴν πληρωμὴν, τὴν ὁποίαν ἐπηρεσε (νὰ ἀπολαμβάνωσι).

28 Καὶ καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν νὰ γνωρίσωσι μὲ πίστιν τὸν Θεόν, οὕτως τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, νὰ κάμνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν πρέπει·

29 Γεμίτους ἀπὸ κάθε ἀδικίας· πορνείαν, ποτηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν· γεμίτους ἀπὸ θόβου, φόβου, φιλονεικίαν, δόλον, κακὰ ἔθνη·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεομισητὰς, ὕβριστὰς, ὑπερηφάνους, κενόδοξους, ἐφευρετὰς κακῶν, ἀνυποτάκτους εἰς τοὺς γονεῖς των,

31 Ἀνοήτους, παραβιάτας συνθηκῶν, ἀσπλαγχνούς, ἀδιαλλάκτους, ἀνελεήμονας·

32 Οἱ ὅποιοι γνωρίσαντες τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ὅσοι κάμνουναι τὰ τοιοῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου,) ὅχι μόνον αὐτοὶ τὸ κάμνουναι, ἀλλὰ καὶ εὐαρεστούνται εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι τὰ κάμνουναι·

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ τοῦτο, ὡ ἄνθρωπε, ὁποῖος καὶ ὦ ἦσαι σὺ, ὁ ὁποῖος κρίνεις, εἰσω ἀναπολόγητος· διότι εἰς ὃ, τε κρίνεις

τὸν ἄλλον, τὸν ἑαυτὸν σου κατακρίνεις· διότι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἡξέσφομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰ τοιοῦτα.

3 Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὅστις κρίνεις ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰ τοιοῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτὰ, ὅτι θέλεις φύγει σὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς καλοσύνης του, καὶ τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀγνοῶν ὅτι ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανοήτον σου καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἄνα κατὰ τὰ ἔργα του.

7 Εἰς ἐκείνους μὲν οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἔργων, θέλει δώσει ζωὴν αἰώνιον.

8 Εἰς δὲ τοὺς φιλονείκους, καὶ ἐκείνους ὅσοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει δοθεῖ θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπίστω εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὅστις κάμνει τὸ κακόν, πρῶτον Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνος.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει δοθεῖ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ καλόν, πρῶτον εἰς Ἰουδαίον καὶ εἰς Ἑλληνα.

11 Διότι μὲ τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωπολήψια.

12 Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλουνσι ἀπολεσθῆ χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θέλουνσι κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13 (Διότι ὅσοι ἀκούουσι τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι ἐνώπιον εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅσοι κάμνουσιν ἐκείνα τὰ ὁποῖα διορίζει ὁ νόμος, θέλουνσι δικαιωθῆ.

14 Διότι διὰ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, αὐτοὶ μὴν ἔχοντες νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος εἰς τὸν ἑαυτὸν των.

15 Οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς τὰς καρδίας των, ἐν ᾧ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησις των, καὶ κατηγοροῦσιν οἱ λογισμοὶ των ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἢ καὶ ἀπολογοῦνται.)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ὅτε ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὰ εὐαγγέλιόν μου.

17 Ἰδοὺ, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν,

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοκιμάζεις τὰ συμφέροντα, διδασκόμενος ἀπὸ τῶν νόμων.

19 Καὶ πιστεύεις τὸν ἑαυτὸν σου νὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, καὶ πῶς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ σκότος.

20 Παιδευτὴς τῶν ἀνοήτων, διδάσκαλος τῶν νηπίων, μὲ τὸ νὰ ἔχῃς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.

21 Σὺ λοιπὸν ὁ ὁποῖος διδάσκεις ἄλλον, τὸν ἑαυτὸν σου δὲν διδάσκεις; σὺ ὁ ὁποῖος κηρύττεις νὰ μὴ κλέπτωσι, κλέπτεις;

22 Σὺ ὁ ὁποῖος λέγεις νὰ μὴ μοιχεύωσι, μοιχεύεις; σὺ ὁ ὁποῖος σιγᾷ τρεσαι τὰ εἰδωλὰ, ιεροσυλεῖς;

23 Σὺ ὁ ὁποῖος καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ὀβριζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ σὺς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γραμμένον.

25 Διότι ἡ περιτομὴ ὠρεῖται μετ', ἐὰν ἐκτελεθῇ τὸν νόμον· εἰ δὲ παρα-

βαίνης τὸν νόμον, ἡ περιτομή σου ἔγινεν ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάττῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου, δὲν θέλει λογιρασθῇ ἡ ἀκροβυστία τοῦ διὰ περιτομῆν;

27 Καὶ ἡ ἀκροβυστία ἡ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν ἐκτελῇ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνῃ σὲ, ὁ ὁποῖος παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομήν;

28 Διότι δὲν εἶναι Ἰουδαῖος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ φανερόν Ἰουδαῖος· οὐδὲ περιτομή εἶναι ἐκείνη, ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸ φανερόν, κατὰ σάρκα.

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶναι Ἰουδαῖος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυφόν Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή εἶναι ἡ περιτομή τῆς καρδίας, ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὅχι εἰς τὸ γράμμα· τοῦ τοιοῦτου Ἰουδαίου ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεοῦ.

Κεφ. γ'. III.

ΠΟΙΑ εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου; ἡ ποία εἶναι ἡ ὀφείλεια τῆς περιτομῆς;

2 Ἀυτὴ εἶναι πολὺ, κατὰ πάντα τῶσαν. Πρῶτον μὲν, ὅτι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐμπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἠπιστήσαντινες, τί; μήπως ἡ ἀπιστία των θέλει καταργήσῃ τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἄς ᾔναι ἀληθινός, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἄς ᾔναι ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τὰ δικαιωθῆς εἰς τὰ λόγια σου, καὶ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.

5 Ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἀδικία μας συσταίῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θέλομεν εἰπεῖ; μήπως εἶναι ἀδικος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀνθρωπινῶς λαλῶν)

6 Μὴ γένοιτο· διότι (ἀλλῶς) πῶς θέλει κρίνῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διότι ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσειεν εἰς τὴν δόξαν τοῦ μετὰ τὸ ἐδικόν μου ψεῦσμα, διατὶ ἀκόμη καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαριώδης;

8 Καὶ ὅχι (καθὼς βλασφημοῦμαι καὶ καθὼς λέγουσιν οἱτινες οἱ λέγοντες ἡμεῖς) ὅτι ἂς κἀμῶμεν τὰ κακὰ διὰ τὰ ἔλλωσι τὰ ἀγαθὰ; τῶν ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατὰκριμα εἶναι διακαίον.

9 Τί λοιπὸν; ἔχομεν προτίμησιν Οὐδαμῶς· διότι ἡμεῖς προαιπεδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος οὐδὲ ἓνας.

11 Δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ἔζητ' τὸν Θεόν.

12 Ὅλοι παρέκλιναν, ὅλοι ἐξηχρεώθησαν· δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει καλοσύνην, δὲν εἶναι ἕως ἐνός.

13 Ὁ λόγος τῶν εἶναι τάφος ἀνοικτός· καὶ μὲ τὰς γλώσσας των ἔκαμνον δολιχότηας· φαρμάκων τῶν ἀσπίδων εἶναι κρυμμένον ὑποκάτω ἀπὸ τὰ χεῖλη των.

14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα εἶναι γεμάτον ἀπὸ κατάρτας καὶ πίκρας.

15 Τὰ ποδιὰ τῶν εἶναι ταχεία εἰς τὸ τὰ χάσωσιν αἷμα.

16 Εἰς τὰς ὁδοὺς των εἶναι σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία.

17 Καὶ τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐμπρός· εἰς τὰ ὀνείματα των.

19 Καὶ ἤξερόμεν, ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκείτους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον· διὰ τὴν φραγὴν κάθε στόμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος τὰ γένη ὑπεέθυνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

20 Διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ κἀμμία σὰρξ ἐμπροσθέν του· διότι διὰ μέσου τοῦ νόμου γυμνάζεται ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ τώρα χωρὶς νόμον ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μαρτυρεῖται ἀπὸ τῶν νόμων καὶ ἀπὸ τοῦ προφήτου.

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγει τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους ὁσπιστατεύουσι· διότι δὲν εἶναι διαφθόρα.

23 Δίδει ὅλοι ἡμαρτον, καὶ ὅστε ροῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

24 Δικαιονόμους χάρισμα μὲ τὴν χάριν του, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

25 Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς προέθεσεν ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως μὲ τὸ αἷμα του, εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης του, διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτημάτων τὰ ὅποια προέμελλαν,

26 Εἰς τὴν ὁποιομένην τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης του, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν· ὥστε νὰ ᾔνοι αὐτὸς δικαίος, καὶ δικαιοῦνται ἐκεῖνοι ὁ ὅποιοι πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐκλεσθὲ ἔξω. Μὲ ποῖον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔργων; Ὁχι· ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι μὲ τὴν πίστιν δικαιώνεται ἄνθρωπος, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἡ (τάχα) ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν.

30 Ἐπειδὴ εἷας εἶναι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος θέλει δικαιώσει τὴν περιτομὴν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τῆς πίστεως κένομεν ἄργον τὸν νόμον; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιόνομεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν ὅτι εὐφρόνουν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατὴρ μας κατὰ σάρκα;

2 Διότι ἰὰν ὁ Ἀβραάμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ

δὲν ἔχει καύχημα ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

3 Δίδει τί λέγει ἡ γραφή; Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογαρεύσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος ἐργάζεται, ὁ μισθὸς δὲν λογαρεύεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀλλ' ὅποιος δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δικαιώνει τὸν ἁεβῆ, ἡ πίστις του λογαρεύεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ ἀναφέρει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς λογαρεύει δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργα·

7 (Λέγων,) Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσυνχωρήθησαν αἱ ἁνομίαι, καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς δὲν λογαρεύει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν τοῦτος, διὰ τὴν περιτομὴν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; Δίδει λέγομεν, ὅτι εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλογαρεύσθη ἡ πίστις του εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν ἐλογαρεύσθη; ὅτε ἦτον εἰς τὴν περιτομὴν, ἢ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν; Ὁχι εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, ὡς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅτε ἦτον ἀκόμη εἰς τὴν ἀκροβυστίαν· ὥστε νὰ ᾔνοι αὐτὸς πατὴρ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν (ὄντες) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ τὴν λογαρευσθῆναι καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη.

12 Καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἔχουσι τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ παιήματα τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς μας Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν εἶχεν, ἐν ᾧ ἦτον εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Δίδει ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου

ἦτον ἡ υπόσχεσις εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἡ εἰς τὸ σπέρμα του, ὅτι ἤθελεν εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι, ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, καὶ ἡ υπόσχεσις ἔγινεν ἀργή.

15 Διότι ὁ νόμος ἀργὴν κατεργάζεται· διότι ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ τὰ ἦναι κατὰ χάριν, ὥστε νὰ ἦναι βεβαία ἡ υπόσχεσις εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὅχι μόνον εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι πατὴρ ὅλων μας.

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁτι ἐγὼ σὲ κατέστησα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,) ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ καλεῖ ὅσα δὲν εἶναι, ὡς ἂν ἦσαν.

18 Ὁ ὁποῖος παρ' ἐλπίδα ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ νὰ γένῃ αὐτὸς πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, καθὼς ἐλαλήθη· Ὁὅτω θέλει εἶναι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴν ἀσθενήσας εἰς τὴν πίστιν, δὲν παρετήρησε ὅτι τὸ σῶμα του τότε ἦτον νεκροῦσμενον, ἐπειδὴ ἦτον περὶ πον ἑκατὸν χρόνων, καὶ ὅτι ἐνεκρώθη ἡ μήτηρ τῆς Σάρρας.

20 Καὶ εἰς τὴν υπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστίαν, ἀλλὰ ἐδυναμώθη μὲ τὴν πίστιν, δίδων δόξαν εἰς τὸν Θεόν.

21 Καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφρήθη, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη (ὁ Θεὸς) δύναιται καὶ νὰ τὸ κάμῃ.

22 Διὰ τοῦτο ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν τοῦτο εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφη μόνον δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογαριάσθη εἰς αὐτόν.

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποῖους μέλλει νὰ λογαριασθῇ, οἵτινες πιστεύομεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,

25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἀνστήθη διὰ τὴν δικαιοσύνην μας.

Κεφ. ε' - V.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεόν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ἐλάβομεν τὴν εἰσόδον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν στεκόμεθα καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις· ἡξέφροντες ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπομονήν.

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα.

5 Καὶ ἡ ἐλπίς δὲν ἐντροπιάζει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἐδόθη.

6 Διότι ὅταν ἀκόμη ἦμεθα ἀσθενεῖς, εἰς διωρισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

7 Διότι μόλις θέλει ἀποθάνει καὶ νεῖς διὰ δίκαιον ἄνθρωπον· διότι διὰ ἀγαθὸν ἄνθρωπον ἴσως τολμᾷ κάμει νὰ ἀποθάνῃ.

8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συσταίνει τὴν ἀγάπην του εἰς ἡμᾶς, διότι ἀκόμη διὰ ἡμεῖς ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς.

9 Πολὺ περισσότερον λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐδικαιώθημεν τώρα μὲ τὸ αἷμα του, θέλομεν σωθῇ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀργῆς.

10 Διότι ἐὰν ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλωθήμεν μὲ τὸν Θεόν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ του, πολὺ περισσότερον ὄντες φιλωμένοι θέλομεν σωθῇ μὲ τὴν ζωὴν του.

11 Καὶ ἔχει μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ χαυλώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἀπεκτήσαμεν τὴν φιλιώσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος· καὶ οὕτως ὁ θάνατος ἐπέρασεν ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθ' ὅσον ὅλοι ἡμάρτων.

13 Διότι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου ἦτον ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον· ἀλλ' ἁμαρτία δὲν μετρεῖται ὅταν δὲν ᾖ νῦν νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἡμάρτησαν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ἔτι ὥς τὸ σφάλμα, οὕτως εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἕαν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἐνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοί, πολλὸ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ εἰς τοὺς πολλοὺς διὰ τῆς χάριτος ἐνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι ὡς ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἔγινε διὰ μέσου ἐνὸς ὁ ὁποῖος ἡμάρτησεν· διότι τὸ κρίμα εἶναι ἀπὸ ἑνα εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα εἶναι ἀπὸ πολλὰ σφάλματα εἰς δικαιοσύνην.

17 Διότι ἕαν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἐνὸς (ἀνθρώπου,) ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος διὰ μέσου τοῦ ἐνὸς, πολλὸ περισσότερον ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεῦσαι εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἐνὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἐνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρίμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ διὰ μέσου ἐνὸς δικαιοφάντος, ἦλθε τὸ χάρισμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαιοσύνην ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ, οὕτω καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς, θέλουσι κατασταθῇ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Ἀλλὰ ὁ νόμος ἐμβῆκε διὰ τὰ περισσεῖσθαι ἡ ἁμαρτία· ὅπου δὲ ἐπερίσσευσεν ἡ ἁμαρτία, ἐπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις.

21 Διὰ τὰ βασιλεύει καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης· εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Κυρίου τοῦ Κυρίου μας, καθὼς ἐβασίλευσε καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν; θέλομεν ἐπιμένει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὰ περισσεῖσθαι ἡ χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζῆσαι πλέον μέσα εἰς αὐτήν;

3 Ἡ δὲν ἡξέσθετε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐτάφημεν ὁμοῦ μὲ αὐτόν εἰς τὸν θάνατον· διὰ τὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς νεότητα ζωῆς, καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς.

5 Διότι ἕαν ἡμεθα ἐμφυτευμένοι μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου του, θέλομεν (εἶναι) καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του.

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ὁ παλαιὸς μας ἀνθρώπος ἐσταυρώθη ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν, διὰ τὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ δουλεύωμεν ἡμεῖς πλέον τὴν ἁμαρτίαν.

7 Διότι ὅποιοι ἀπέθανον, ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

8 Καὶ ἕαν ἀπεθάνομεν μὲ τὸν Χριστόν, πιστεύομεν διὰ καὶ θέλομεν ζῆσαι μετ' αὐτοῦ.

9 Ἡξέσραντες ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, δὲν ἀπο-

θυγάκει πλέον· ὁ θάνατος πλέον δὲν τὸν κυριεύει.

10 Διότι καθ' ἡ ἀπέθανεν (ὁ Χριστός,) ἀπέθανε διὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φορὰν καθ' ἡ δὲ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Ὅδοι καὶ σεῖς λογιμάζεστε τὸν ἑαυτὸν σας νῦν ἥσθε νεκροὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νῦν ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Ἄς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητὸν σας σῶμα, ὥστε νῦν ὑπακούετε εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἂν ἀπὸ νεκρῶς ζῶντες, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἴθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπὸν; Θέλομεν ἁμαρτήσει, διότι δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Ἄν ἡξεύρετε ὅτι εἰς ὅποιον παριστάνετε τὸν ἑαυτὸν σας δοῦλους εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἴθε δοῦλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ χάρις ἔστω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι σεῖς ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπακούσατε δὲ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδασχῆς εἰς τὸν ὅποιον παρεδόθητε.

18 Καὶ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας· διότι καθὼς παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νῦν κάμνετε ἀνομίαν· οὕτω τώρα

παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διότι, εἰς ἥσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλευθεροὶ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τὸν ἀπὸ ἐκείνων τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὅποια τώρα ἐντρέπεσθε; διότι τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Διότι ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

Κεφ. ζ'. VII.

Ἡ δὲν ἡξεύρετε, ἀδελφοί, (διότι ἐγγὺς εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι γνωρίζοντες νόμον,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Διότι ἡ γυνὴ ἡ ἐπανδρευμένη εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς τὸ ἄνδρα, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, ἡλευθερώθῃ γυνὴ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός.

3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός τῆς ἂν μυχθῇ μὴ ἄλλον ἄνδρα, θέλει χρηματίσει μοιχαλὶς· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, εἶναι ἐλευθερὰ ἀπὸ τὸν νόμον· ὥστε νῦν μὴν ἦναι μοιχαλὶς· ἂν καὶ ἐπανδρευθῇ μὴ ἄλλον ἄνδρα.

4 Ὡστε καὶ σεῖς, ἀδελφοί μου, ἀπεθάνετε εἰς τὸν νόμον διὰ μέσου τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ τὸ ἐπανδρευθῆτε σεῖς μὴ ἄλλον ἄνδρα μὴ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἀπὸ τοῦ νεκρῶς, διὰ νῦν φέρομεν καρπὸς εἰς τὸν Θεόν.

5 Διότι ὅταν ἡμεθα εἰς τὴν σάρκα ἐνηργούνητο εἰς τὰ μέλη μας τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, αἱ ὅποια ἦσαν διὰ τοῦ νόμου, διὰ νῦν καρποφοροῦμεν εἰς τὸν θάνατον.

6 Ἀλλὰ τώρα ἡλευθερώθημεν ἀπὸ

τὸν νόμον, διότι ἀπέθανεν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐκρατοῦμεθα· διὰ τὰ δου-
λεύομεν εἰς νεότητα πνεύματος, καὶ
ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ; ὁ νόμος
εἶναι ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα εἰ μὴ διὰ
μέσου τοῦ νόμου· διότι καὶ τὴν ἐπι-
θυμίαν δὲν ἤξευρον, ἂν δὲν ἔλεγεν ὁ
νόμος· Νὺ μὴν ἐπιθυμήσῃς.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, κατηρ-
γᾶσθαι εἰς ἐμὲ πᾶν εἶδος ἐπιθυμίας·
δίδωμι χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία
ἦτον νεκρά·

9 Καὶ ἐγὼ χωρὶς τὸν νόμον ἔζων
ποτέ· ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἡ
ἁμαρτία ἀνέζησε·

10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανα· καὶ ἡ ἐντολή
(ἡ ὅποια ἐδόθη) εἰς ζωὴν, αὐτὴ μὲ
ἐδράσθαι εἰς θάνατον.

11 Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἀπάτησε, καὶ
διὰ μέσου τῆς μὲ ἐθανάτωσε.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἁγίος·
καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία, καὶ δικαία,
καὶ ἀγαθὴ.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμὲ ἔγινε
θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρ-
τία· διὰ τὰ φανεῖ ἁμαρτία κατερ-
γαζομένη θάνατον εἰς ἐμὲ διὰ μέσου
τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ τὰ γένη καθ' ὑπερ-
βολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ μέ-
σου τῆς ἐντολῆς.

14 Διότι ἡξευρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶ-
ναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρ-
κικός, πωλημένος ὑποκάτω εἰς τὴν
ἁμαρτίαν.

15 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατερ-
γάσομαι, δὲν τὸ ἐγκρίνω διότι δὲν
κάνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλω· ἀλλὰ
κάνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον
δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον ὅτι
εἶναι καλός.

17 Καὶ τώρα πλέον δὲν κατεργάζο-
μαι ἐγὼ αὐτό, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ ὅποια
κατοικεῖ εἰς ἐμὲ.

18 Διότι ἡξεύρω ὅτι δὲν κατοικεῖ εἰς
ἐμὲ (τοιούτων εἰς τὴν σάρκα μου)
κἀνὲν ἀγαθόν· διότι τὸ θέλω, ἔχω,
τὸ καὶ κατεργάζομαι δὲ τὸ καλόν, δὲν
ἐδράσκω.

19 Διότι ἐγὼ δὲν κάνω τὸ καλόν
τὸ ὅποιον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακόν τὸ
ὅποιον δὲν θέλω, τοῦτο κάνω.

20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάνω ἐκεῖνο, τὸ
ὅποιον δὲν θέλω, δὲν κατεργάζομαι
πλέον ἐγὼ αὐτό, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ
ὅποια κατοικεῖ εἰς ἐμὲ.

21 Εδράσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς
τον ἑαυτὸν μου, ὅταν θέλω τὰ κάνω
τὸ καλόν, ὅτι ἐδράσκεται εἰς ἐμὲ τὸ
κακόν.

22 Διότι συγχάizω εἰς τὸν νόμον τοῦ
Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς
τὰ μέλη μου, ὁ ὁποῖος ἀντιστρατεύε-
ται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοῦς μου, καὶ
μὲ αἰχμαλωτίζει εἰς τὸν νόμον τῆς
ἁμαρτίας ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰ
μέλη μου.

24 Τυχαίως ἄνθρωπος ἐγὼ· ποι-
ος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ σώ-
μα τοῦτον τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν διὰ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας,
Λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν
δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· μὲ
τὴν σάρκα δὲ, εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρ-
τίας.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΩΡΑ λοιπὸν δὲν εἶναι πᾶν κα-
τάκριμα εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν
περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ Πνεῦμα.

2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς
ζωῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν
νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανά-
του.

3 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἐδόξατο
τὰ καμὴ ὁ νόμος, καθὼ ἦτον ἀσθενὴς
ἐξ ὁμιλίας τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας

τὸν ὕψιν του μὴ ὁμοίωμα σαρκὸς ἡμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἡμαρτίαν, κατέκρινε τὴν ἡμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα.

4 Διὰ τὰ ἐκπληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα.

5 Διότι ὅσοι εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκὸς· καὶ ὅσοι εἶναι κατὰ τὸ Πνεῦμα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος.

6 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, εἶναι θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδὴ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· οὐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν δύνανται τὰ ἀγέσωσιν εἰς τὸν Θεόν.

9 Σῶς δὲ δὲν εἴθε εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐὰν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ εἰς σᾶς· ἐὰν δὲ τις δὲν ἔχῃ Πνεῦμα Χριστοῦ, αὐτὸς δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς ᾗναι εἰς σᾶς, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ τὴν ἡμαρτίαν· τὸ δὲ Πνεῦμα εἶναι ζῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀλλ' ἀνίσως τὸ Πνεῦμα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, κατοικῇ εἰς σᾶς, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, θέλει ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σας σώματα, διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του τὸ ὅποιον κατοικεῖ εἰς σᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χρεώσται εἶμεθα ἡμεῖς ὅχι εἰς τὴν σάρκα, διὰ τὰ ζῶμεν σαρκικῶς.

13 Διότι ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλετε νὰ ἀποθάνητε· ἐὰν δὲ θανατόνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος μὲ τὸ Πνεῦμα, θέλετε ζῆσαι.

14 Διότι ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ

Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ εἶναι νύκτες Θεοῦ.

15 Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε Πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας, μὲ τὸ ὅποιον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μὲ τὸ πνεῦμα μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· ἐὰν πάσχωμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, διὰ τὸ δοξασθῶμεν καὶ ὁμοῦ.

18 Διότι νομίζω ὅτι τὰ παθήματα τοῦτου τοῦ καιροῦ δὲν εἶναι ὅξια ὡς πρὸς τὴν δόξαν ἣ ὅποια μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.

19 Διότι ἡ μεγάλη ἀπαντοχὴ τῆς κτίσεως ἀπαρτέχει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διότι ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὅχι θεληματικῇ, ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὴν ὑπέταξεν.

21 Μὲ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Διότι ἡξέφρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις συστηρίζει καὶ συμπονεῖ ἕως τώρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀναστενάζομεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, περιμένοντες υἰοθεσίαν, τοιούτῃ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ σώματος μας.

24 Διότι ἡμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπίς ἡ βλέπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι πῶς θέλει ἐλπίζει κἄνεις ἐκεῖνο τὸ ὅποιον βλέπει;

25 Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν βλέπομεν, ἐλπίζωμεν, τὸ περιμένομεν μὲ ὑπομονήν.

26 Ὅμοιως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας μας· διότι δὲν ἡξέφρομεν τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν καθὼς πρὸς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα

μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς μὴ στεναγμούς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὰς καρδίας, ἤξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτε μεσιτεύει διὰ τοὺς ἁγίους κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἤξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργοῦσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καλεσμένοι κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ.

29 Διότι ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους προ-εγνώρισεν (ὁ Θεός,) αὐτοὺς καὶ προ-ᾤρισεν νὰ γίνωσιν ὅμοιοι τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ του, διὰ τὴν ἣν αὐτὸς πρωτότοκος ἀναμεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν.

30 Καὶ ὅσους προᾤρισε, τοὺτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τοὺτους καὶ ἐδικαίωσε· καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τοὺτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς αὐτά; Ἐὰν ὁ Θεὸς ᾔηται διὰ ἡμᾶς, τίς θέλει εἶναι ἐναντίος μας;

32 Ὁ ὁποῖος δὲν ψυχοπόνεσε τὸν ὄντων τὸν Υἱόν, ἀλλὰ διὰ ὅλους ἡμᾶς τὸν παρέδωκε, πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσῃ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Ποῖος μέλλει νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντίον τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος δικαιοῦναι.

34 Ποῖος θέλει τοὺς κατακρίνει; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅστις ἀπέθανε, μᾶλλον δὲ ἀνέστη, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς.

35 Ποῖος θέλει μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐξ αἰτίας σου θανατοῦνόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ὡς πρίβατα τῆς σφαγῆς ἐλογίσθημεν.)

37 Ἀλλὰ εἰς ὅλα τοῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ μέσου ἐκεῖνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε.

38 Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι

οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε τὰ παρόντα, οὔτε τὰ μέλλοντα,

39 Οὔτε ὕψος, οὔτε βάθος, οὔτε κἀμμία ἄλλη κτίσις θέλει δυνηθῇ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. IX.

ἈΔΗΘΕΛΑΝ λέγω εἰς Χριστόν, δὲν ψεύδουμαι, (ἐπειδὴ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνειδήσις μου εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,)

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ καρποτικὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διότι αὐτὸς ἐγὼ ὑπόχρητον καὶ ἡμῶν ἀνάθεμα ἀπὸ τὸν Χριστόν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ κομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐποσχέσεις·

5 Τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι ὁ Χριστὸς ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα Θεὸς ἐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ὅτι ἐξεπесεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διότι ὅχι ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ, αὐτοὶ εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἰς τὸν Ἰσαάκ θέλει κληθῇ σπέρμα σου.

8 Τουτέστιν, ὅχι τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐποσχέσεως, λογαριάζονται διὰ σπέρμα.

9 Διότι ὁ λόγος τῆς ἐποσχέσεως αὐτὸς εἶναι· Θέλω ἔλθαι εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

10 Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ρεβέκκα, ὅτε συνέλαβεν ἀπὸ ἑνα, (τουτέστι) τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαάκ·

11 Διότι πρὶν γεννηθῶσι τὰ παιδία, καὶ πρὶν κάμωσι κρῖν καλὸν ἢ κακόν, (διὰ τὰ μένη ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐκλογὴν, ὅχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνων ὁ ὁποῖος καλεῖ,)

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτήν· ὅτι ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὴν Ἰακώβ ἠγάπησα, καὶ τὸν Ἡσαΐ ἔμισα.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν; Μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ γένοιτο.

15 Διότι λέγει εἰς τὸν Μωϋσῃ· Θέλω ἐλέησαι ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἐλεῶ, καὶ θίλω σπλαγχνισθῇ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον σπλαγχνίζομαι.

16 Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ ἔλεος.

17 Διότι λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραῶ· ὅτι διὰ αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐσήκωσα, διὰ τὰ δείξω εἰς σὲ τὴν δυνάμιν μου, καὶ διὰ τὰ κυρηχθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἐκείνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλει, ἐλεεῖ· καὶ ἐκείνον τὸν ὁποῖον θέλει, σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μὲ εἰπεῖ· Διὰ τί ἀκόμη μέμψεται; τίς ἀντίστη εἰς τὸ θέλημά του;

20 Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι σὺ, ὅστις ἀποκρίσεαι ἐναντίον εἰς τὸν Θεόν; Μὴ πως θέλῃ εἰπεῖ τὸ πλῆγμα εἰς ἐκείνον ὁποῖος τὸ ἐπλάσεν· Διὰ τί μὲ ἔκαμες οὕτως;

21 Ἡ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τὸ αὐτὸ μίγμα τὰ κάμη ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Καὶ (ποῖος θέλει εἰπεῖν) ἀνίσως ὁ Θεὸς θέλων τὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν του, καὶ τὰ κάμη γνώριμον τὴν δυνάμιν του, ἐπέφραξεν μὲ πολλὴν μακροθυμίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς κατασκευασμένα εἰς ἐκείνην;

23 Καὶ διὰ τὰ κάμη γνώριμον τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του εἰς ἀγγεῖα ἑλέους, τὰ ὁποῖα προητοιμάσεν εἰς δόξαν;

24 Καὶ ἡμῶς τοὺς ὁποῖους ἐκάλεσεν, ὅχι μόνον ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν Ὡσηέ· Ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι λαὸς μου, θέλω καλέσει λαόν μου· καὶ ἐκείνην ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἠγαπημένη, θέλω ὀνομάσει ἠγαπημένην.

26 Καὶ θέλει εἶναι, εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ὅπου ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς· Σεῖς δὲν εἴσθε λαὸς μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας φωνάζει διὰ τὸν Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἤθελεν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν νῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὀλιγώτερον μέρος θέλει σωθῇ.

28 Διότι τὸν λογαριασμὸν θέλει τελειώσει καὶ συντέμει μὲ δικαιοσύνην, διότι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν συντομον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς προτίπεν ὁ Ἡσαΐας· Ἄν δὲν ἤθελε μᾶς ἀφήσει ὁ Κύριος Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλομεν γένει ὡς τὰ Σόδομα, καὶ ὁμοιωθῇ ὡς τὰ Γόμορρα.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν; ὅτι ἐὰν τὰ ὁποῖα δὲν ἠκολούθουν δικαιοσύνην, ἐφθασαν εἰς τὴν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην (λέγω) ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ πίστιν.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶν τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἐφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης.

32 Διὰ τί; Διότι δὲν (ἠκολούθει δικαιοσύνην) ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· ἐπειδὴ ἐσκότιασαν εἰς τὸν λίθον τοῦ σκοπτάμματος.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδοὺ, βάλλω εἰς τὴν Σιών λίθον σκοπτάμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει ἐντροπισθῇ.

Κεφ. ε'. X.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐδικῆς μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλυψις μου εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν Ἰσραὴλ, εἶναι εἰς σωτηρίαν τοῦ.

2 Διότι τοὺς μαρτυρῶ, ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὄχι μετ' ὠρίων.

3 Διότι ἀγνοοῦντες τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες τὰ σιγήσαι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικήν των, δὲν ὑπεισέχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην εἰς καθένα ὁ ὁποῖος πιστεύει.

5 Διότι ὁ Μωϋσῆς περιγράφει τὴν δικαιοσύνην ἣ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅστις κάμνει αὐτά, θέλει ζῆσαι διὰ μέσου αὐτῶν.

6 Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἣ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν οὕτω λέγει· Μὴ ἐμπῆς εἰς τὴν καρδίαν σου· Ποῖος θέλει ἀναβῆ εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι, τὰ καταβιβάζει τὸν Χριστὸν.

7 Ἡ· Ποῖος θέλει καταβῆ εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι, τὰ ἀναβιβάζει τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

8 Ἀλλὰ τί λέγει· Ὁ λόγος εἶναι πλησίον σου, εἰς τὸ στόμα σου καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου· τοῦτ' ἔστιν, ὁ λόγος τῆς πίστεως τὸν ὁποῖον κηρύττομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μετ' ὁ λόγος σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀπέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς, θέλεις σωθῆ.

10 Διότι μετ' ὁ λόγος πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· καὶ μετ' ὁ λόγος ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διότι λέγει ἡ γραφή· Κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει ἐντραπῆ.

12 Διότι δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων· ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς εἶναι Κύριος ὢλων, καὶ πλουτίζει ὢλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπικαλοῦνται.

13 Διότι ὁποῖος καὶ ἂν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῆ.

14 Πῶς λοιπὸν μέλλουσι τὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἐκείνον εἰς τὸν ὅποιον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς μέλλουσι τὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐκείνον διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἤκουσαν; καὶ πῶς μέλλουσι τὰ ἀκούσῃς χωρὶς τὰ κηρύττειν;

15 Καὶ πῶς μέλλουσι τὰ κηρύξωσιν ἐὰν δὲν σταλθῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον εἶναι ὕψαι τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εὐαγγελίζονται τὴν εὐαγγέλιον, οἱ ὁποῖοι εὐαγγελίζουσι τὰ ἀγαθὰ.

16 Ἀλλὰ ὄχι ὅλοι ἐπῆκουσαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυμά μας;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοή εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἤκουσαν; Βέβαιον εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐβγῆκεν ἡ φωνὴ των, καὶ εἰς τὰς ἀκρας τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια των.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραὴλ; Πρώτως ὁ Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σὺς παρακινήσει εἰς ζῆλειαν διὰ μέσου ἐνὸς ἔθνους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἔθνος, καὶ διὰ μέσου ἔθνους ἀσυνέτου θέλω σὺς παροργίσει.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Ἐδρέβην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν με ἐζήτουν, ἐφανερῶσθην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠρώτων διὰ ἐμέ.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξάπλωσα τὰς χεῖρας μου εἰς λαὸν ὁ ὁποῖος ἀπειθεῖ καὶ ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. XI.

ΑΕΓΩ λοιπὸν· Μήπως ὁ Θεὸς ἀπέβαλε τὸν λαόν του; Μὴ γένοιτο· διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν.

2 Δὲν ἀπέβαλεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν του τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἡ δὲν ἤξερατε διὰ τὸν Ἰλλίαν τί λέγει

ἡ γραφή· πῶς αὐτὸς μεσιτεύει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἐθα-
νάτωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα μό-
νος, καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγεις εἰς αὐτὸν ἡ ἀπό-
κρισις τοῦ Θεοῦ· Ἀφῆκα διὰ τὸν
ἐαυτὸν μου ἐπὶ χιλιάδας ἀνδρας, οἱ
ἵπποισι δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὴν Βαβυλ.

5 Οὐτω λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον τὸν
καιρὸν ἔμεινεν ἕν μέρος κατ' ἐκλογὴν
τῆς χάριτος.

6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν
εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διότι ἄλ-
λέως ἢ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις·
ἐὰν ἦναι δὲ ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι
πλέον χάρις· ἀλλέως τὸ ἔργον δὲν
εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπὸν; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζη-
τεῖ ὁ Ἰσραὴλ, τοῦτο δὲν ἐπέτυχεν·
ἀλλ' οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπέτυχον, καὶ
οἱ λοιποὶ ἐνυφλώθησαν,

8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τοὺς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς πνεῦμα νουσιασμοῦ,
ὁμμάτια νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ ὠτία νὰ
μὴ ἀκοῶσιν,) ἕως εἰς τὴν σήμερον
ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἄς γένη ἡ
τράπεζά των εἰς παγίδα, καὶ εἰς
βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ ἀνι-
σμοῖν εἰς αὐτοὺς·

10 Ἄς σκοτισθῶσι τὰ ὁμμάτιά των
ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχιν
των καμπύλωσον διαπαντός.

11 Ἀγῶ λοιπὸν, Μὴ ποῖς ἔπταισαν,
διὰ νὰ πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὸ πέσιμόν των ἔγενε σωτηρία εἰς
τὰ ἔθνη, διὰ νὰ τοὺς παρακινήσωσιν
εἰς ζηλείαν.

12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμόν των ἦναι
πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ὀλιγό-
τευσις των ἦναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν,
πόσῳ μᾶλλον τὸ περισσευμά των;

13 Δίδωμι ἐγὼ λίγω εἰς οὓς τὰ ἔθνη,
ἐφ' ὅσον εἰμι ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν,
δοξάζω τὴν ὑπερβολὴν μου·

14 Ἵσως καὶ προσκαλέσω εἰς ζηλεί-
αν τοὺς ἀπὸ τὴν σάρκα μου, καὶ σέ-
σω τινὰς ἀπ' αὐτοῦς.

15 Δίδωμι ἐὰν ἡ ἀποβολὴ των ἦναι
φιλιώσις τοῦ κόσμου· τί θέλει εἶναι
ἡ δεξιῶσις αὐτῶν, παρὰ ζωὴ ἀπὸ τοῦ
νεκροῦς;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ ἦναι ἁγία,
καὶ τὸ ζῆλωμα εἶναι ἁγιον· καὶ ἐὰν
ἡ ῥίζα ἦναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδιά εἴ-
ναι ἁγία.

17 Ἄλλ' ἀνίσως καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ
κλαδιά ἐξεκόπησαν, καὶ ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
σύ, ἀγριελαία ἐνεκεντριώθη εἰς αὐ-
τὰ, καὶ ἔγινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζας
καὶ τῆς πυδότητος τῆς ἐλαίας,

18 Μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν
κλάδων· καὶ ἐὰν κατακαυχᾶσαι, σὺ
δὲν βαστῆς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα
βαστᾷ σέ.

19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπὸν· Ἐξεκόπη-
σαν τὰ κλαδιά, διὰ νὰ ἐγκεντριωθῶ
ἐγώ.

20 Καλὰ· διὰ τὴν ἀπιστίαν των
ἐξεκόπησαν, σὺ δὲ στέκεσαι μὲ πῖσ-
τιν. Μὴν ὑψηλοφρονῆς λοιπὸν, ἀλλὰ
φοβοῦ·

21 Δίδωμι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη
τὰ φυσικὰ κλαδιά, μήπως καὶ δὲν
λυπηθῇ οὐδὲ σέ.

22 Ἰδὲ λοιπὸν καλοσύνην καὶ αὐστη-
ρότητα τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖ-
οι ἔπεσαν, αὐστηρότητα· εἰς σέ δὲ
καλοσύνην, ἐὰν ἐπιμείνης εἰς τὴν
καλοσύνην· εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ θέλεις
κοπῆ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι, ἂν δὲν ἐπιμεινῶσιν
εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεν-
τριωθῆ· δίδωμι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς
πάλιν νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.

24 Δίδωμι ἐὰν σὺ ἐξεκόπης ἀπὸ τὴν
φυσικὴν ἀγριελαίαν, καὶ ἐνεκεντριώ-
θης παρὰ φύσιν εἰς καλλιελαίαν, πό-
σῳ μᾶλλον τοῦτοι οἱ κατὰ φύσιν, θέ-
λουσιν ἐγκεντριωθῆ εἰς τὴν ἰδίαν
ἐλαίαν;

25 Δίδωμι ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοί,
νὰ ἀγνοῇτε εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο,

(διὰ τὰ μὴν στοχάζεσθε τὸν ἑαυτὸν σας φρόνιμον,) ὅτι τυφλότης κατὰ μέρος ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὥς ὅπου νὰ ἔμβῃ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) τὸ περισσεύμα τῶν ἔθνων.

26 Καὶ οὕτω θέλει σωθῇ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς πῆναι γεγραμμένον· θέλει ἔλθει ἀπὸ τὴν Σιών ὁ Ἐλευθερωτής, καὶ θέλει ἀποδιώξῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτοὺς, διὰν ἀφαιρέσω τὰς ἀμαρτίας των.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σῶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Διότι τὰ χαρίσματα καὶ τὸ κλέσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετανόητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ σῆς ἐγίνατε ποτὲ ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ τώρα διὰ τὴν ἀπειθειαν τοῦτων ἡλεθίθητε·

31 Οὕτω καὶ αὐτοὶ τώρα ἔγινον ἀπειθεῖς, διὰ νὰ ἡλεθῶσι καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ ἔλεός σας.

32 Διότι ὁ Θεὸς ὅλους ἔκλεισεν εἰς τὴν ἀπειθειαν, διὰ νὰ ἡλεσθῇ ὅλους.

33 Ὡς βάλος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· πόσον ἀνεξέταστοι εἶναι αἱ κρίσεις του, καὶ ἀκατανόητοι αἱ ὁδοὶ του.

34 Διότι ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου; ἢ ποῖος ἔγινε συμβουλὸς του;

35 Ἡ ποῖος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρῶτος, καὶ μέλλει νὰ ἀνταποδοθῇ εἰς αὐτόν;

36 Ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὸν, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα· καὶ εἰς αὐτόν (ὡς εἶναι) ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ σας λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν ζωντανήν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, τὴν λογικὴν σας λατρείαν.

2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε ὁμοίως με

τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μεταμορφώσεσθε εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ νοῦς σας, εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε σῆς τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθόν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον.

3 Διότι ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος ἣ ὅποια μὲ ἐδόθη, εἰς καθ' ἓνα ὁ ὅποιος εἶναι μεταξὺ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑπεράνω, ἀπὸ ὅσον πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ εἰς τὸ νὰ συμφρονῇ, καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς τὸν καθ' ἓνα μέτρον πίστεως.

4 Διότι καθὼς εἰς ἓν σῶμα ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πράξιν·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ εἰμεθα ἓν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ καθ' ἓνας ἀπὸ ἡμῶς εἰμεθα μέλη ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου.

6 Καὶ ἔχοντες διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ἣ ὅποια μᾶς ἐδόθη, εἴτε ἔχομεν προφητείαν, ὥς προφητεύωμεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ὥς διακονῶμεν· εἴτε καὶ εἶναι τις διδάσκαλος, ὥς διδάσκῃ·

8 Εἴτε καὶ νοθετεῖ τις, ὥς νοθετῇ· ὅποιος μεταδίδει, ὥς μεταδώσῃ μὲ ἀπλότητα· ὁ προσεστώς, ὥς προσεστώῃ μὲ σπουδὴν· καὶ ὅποιος ἐλεεῖ, ὥς ἐλεῇ μὲ ἰαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη ὥς ἦναι ἀνυπόκριτος· Ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρὸν, ἐνώσεσθε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Φιλοστοργεῖτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ φιλαδελφίαν. Εἰς τὴν τιμὴν προτιμᾶτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν μὴ ἦσθε ἀκηροί. Θεωρεῖτε εἰς τὸ πνεῦμα. Δουλέεστε εἰς τὸν Κύριον.

12 Εἰς τὴν ἐλπίδα χαίρετε. Εἰς τὴν θλίψιν ὀπομένεστε. Εἰς τὴν προσευχὴν προσκαρτερεῖτε.

13 Εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων γίνεσθε συνεργοί. Τὴν φιλοξενίαν ζητεῖτε.

14 Εὐλόγετε ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς κατατρέχουσιν· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ κατὰ

15 Χαίρετε μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι χαίρουσι, καὶ κλαίετε μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κλαίουσι.

16 Ἐχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα ὃ ἔνας πρὸς τὸν ἄλλον. Μὴν ὑψηλοφρονῆτε, ἀλλὰ συμπορεύεσθε μὲ τοὺς ταπεινούς. Μὴν ἔχετε ὡς φρόνημον τὸν ἑαυτῶν σας.

17 Μὴ ἀνταποδίδετε εἰς κῆνερα κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Προμηθεύεσθε καλὰ ἐνώπιον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

18 Ἄν ἦναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμιν σας, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

19 Μὴν ἐκδικεῖτε τὸν ἑαυτῶν σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δίδετε τόπον εἰς τὴν ὁργήν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐδική μου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει ὁ Κύριος.

20 Ἐάν πεινῇ λοιπὸν ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε τον· καὶ ἐάν διψῇ, πότιζε τον· διότι ἐάν κάμῃς τοῦτο, θέλεις σωρεῖσαι εἰς τὴν κεφαλὴν του ἀναμμένα πυρρῶνα.

21 Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ μὲ τὸ καλὸν νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἄς ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι δὲν εἶναι ἐξουσία παρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ ὁποῖαι εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν διατεταγμέναι.

2 Ὅποτε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται, θέλουσι λάβει κρίμιν εἰς τὸν ἑαυτῶν των.

3 Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος εἰς τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἰς τὰ κακά. Καὶ θέλεις νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμνε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτήν.

4 Διότι (ὁ ἐξουσιαστικὸς) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς σὲ διὰ τὸ καλόν. Ἄν ὅμως κάμῃς τὸ κακόν, φοβοῦ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ τὴν μάχαιραν εἰς μάτην. Διότι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ

Θεοῦ, ἐκδικητὴς εἰς ὁργὴν ἐπ' αὐτοὺς ἐκείνους ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσασθε, ὥς μόνον διὰ τὴν ὁργὴν (τῶν ἐξουσιαστικῶν,) ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν σας.

6 Διότι διὰ τοῦτο πληροῦντε καὶ δοσμάτα· διότι ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον προσκατεροῦσαι.

7 Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς ὅλους τὰ χρεὴ σας· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ δόσιμον, τὸ δόσιμον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ τελώνιον, τὸ τελώνιον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸν φόβον, τὸν φόβον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

8 Καὶ μὴ χρεωστεῖτε εἰς κῆνερα τίποτε, παρὰ τὴ νὰ ἀγαπᾶτε ὃ ἕνας τὸν ἄλλον· διότι ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐκπλήρωσε τὸν νόμον.

9 Διότι τὸ· Μὴ μοιχεύσεις· Μὴ φονεύσεις· Μὴ κλέψεις· Μὴ ψευδομαρτυρήσεις· Μὴ ἐπιθυμήσεις· καὶ ὅποια ἄλλη ἐντολὴ καὶ ἂν ἦναι, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιοῦται· εἰς τὸ· Ἀγαπήσεις τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτῶν σου.

10 Ἡ ἀγάπη εἰς τὸν γείτονα κακόν δὲν κάμνει· ἐκπλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, ἡξέδουρτες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα εἶναι πλέον νὰ ἐξυπνήσωμεν· διότι τώρα εἶναι πλησιωτέροί μας ἡ σοτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεῦσωμεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασε· ἄς ἀποθλώμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἄς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὅς περιπατήσωμεν εὐτακτα, ὡς εἰς τὴν ἡμέραν· ὅχι εἰς συμπόσια καὶ μέθας, ὅχι εἰς μίξεις καὶ ἀσελγείας ὅχι εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον.

14 Ἄλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριον μετὰ τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ φρονιζέτε διὰ τὴν σάρκα, διὰ νὰ κάμνητε τὰ ἐπιθυμίας της.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἐκείνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, προσδέχεσθε, ὅχι εἰς φιλονεικίας ζητημάτων.

2 Ἄλλος πιστεύει ὅτι δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλων· ἄλλος δέ, ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ, τρώγει λάχανα.

3 Ὅποιος τρώγει, ὥς μὴ καταφρονῇ ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν τρώγει· καὶ ὁποῖος δὲν τρώγει, ὥς μὴ κατακρίνῃ ἐκείνον ὁ ὁποῖος τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν προσεδέχθη.

4 Ποίος εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις ἄλλον δοῦλον; Εἰς τὸν ἐδικόν του κύριον στέκει, ἢ πταίει· ὅμοιος θέλει σταθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5 Ἄλλος μὲν κρίνει τιμιωτέραν μίαν ἡμέραν παρὰ ἄλλαν ἡμέραν· ἄλλος δὲ τιμῇ κάθε ἡμέραν· ὁ καθ' ἑνὸς ὥς ἦναι πληροφωρημένος εἰς τὸν ἰδίον του νοῦν.

6 Ὅποιος παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, τὴν παρατηρεῖ διὰ τὸν Κύριον· καὶ ὁποῖος δὲν παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν Κύριον δὲν τὴν παρατηρεῖ. Καὶ ὁποῖος τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον· διότι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· καὶ ὁποῖος δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

7 Διότι κἀν εἰς ἀπὸ ἡμῶς δὲν ἔχῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ κἀν εἰς δὲν ἀποθνήσκει εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

8 Διότι καὶ ἐὰν ζῶμεν, εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἐὰν ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκωμεν· λοιπὸν καὶ ἂν ζῶμεν, καὶ ἂν ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἰμεθα.

9 Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνίστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

10 Ὅμως σὺ, διατί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διατί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; διότι ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διότι εἶναι γραμμένον· Ζῶ ἰγώ,

λέγει Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον μέλλει νὰ κληθῇ εἰς ἐμὲ, καὶ κάθε γλώσσα μέλλει νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμῶς θέλει δώσῃ λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεόν διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

13 Μὴ κρίνωμεν πλέον λοιπὸν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τοῦτο κρίνατε, τὸ νὰ μὴ θίγητε ἐμπόδιον εἰς τὸν ἀδελφόν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἡξέσθω, καὶ εἶμαι πεπεισμένος διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι κἀν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον ἐξ ἑαυτοῦ· ἀλλ' εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος νομίζει νὰ ἦναι τι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκείνον εἶναι ἀκάθαρτον.

15 Ἀλλ' ἐὰν λυπηῖται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγητόν σου, δὲν περριπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴν ἀφάνιζε μὴ τὸ φαγητόν σου ἐκείνον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἄς μὴ βλασφημηθῇ λοιπὸν τὸ ἀγαθόν σου.

17 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαγητόν καὶ ποτὶν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Διότι ὁποῖος δουλεύει μὲ ἀδικίαν εἰς τὸν Χριστόν, εἶναι εὐάρεστος εἰς τὸν Θεόν, καὶ δούκιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἄς ἀκολουθῶμεν λοιπὸν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον.

20 Μὴ κατὰστρεφε διὰ τὸ φαγητόν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁποῖος τρώγει μὲ σκάνδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πλῆς κρασίον, μηδὲ νὰ κάμῃς τι, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἀδελφός σου σκοριάζεται, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πιστὴν ἔχεις· ἔχε τὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν.

Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν κατακρίνει τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δοκιμάζει.

23 Καὶ ὁποῖος ἀμφιβάλλει, ἐὰν φάγῃ, καταδικάζεται, διότι δὲν τρώγει μὲ πίστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπὸ πίστεως, εἶναι ἁμαρτία.

Κεφ. ιε'. XV.

ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βασιλεύωμεν νὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴν ἀρέσκωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας.

2 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμῶς ὡς ἀρέσκει εἰς τὸν γέιτονά του εἰς τὸ ἀγαθὸν διὰ οἰκοδομήν.

3 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρπασεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οἱ ὀνειδισμοὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σὲ ὀνειδίζουσιν, ἔπασαν ἐπάνω εἰς ἐμὲ.

4 Διότι ὅσα προεγράφησαν, προεγράφησαν διὰ ἐδικήν μας διδασκαλίαν· διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ μέσου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἶθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῇτε τὸ αὐτὸ ἀνάμεσόν σας, κατὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Διὰ νὰ δοξάζητε ὁμοψύχως καὶ μὲ ἓν σιγῆμα τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς προσεδέχθη εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Καὶ λέγει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς ὑποσχέσεις τῶν πατέρων.

9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεός του· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσει εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλλει εἰς τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, ὁμοῦ μὲ τὸν λαόν του.

11 Καὶ πάλιν· Δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινεσαίτε τον ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἠσαΐας λέγει· Θέλει εἶναι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει σηκωθῇ διὰ νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίζει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἶθε νὰ σᾶς γεμίσῃ μὲ πᾶσαν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην διὰ μέσου τῆς πίστεως, εἰς τὸ νὰ περισσεύητε σεῖς εἰς τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

14 Καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ σᾶς, ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ καλοσύνης, πλήρεις ἀπὸ κάθε γνώσει, καὶ δύνασθε νὰ κουθεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ὅμως ἔγραψά σας τολμηρότερον, κατὰ τι μέρος, ἀδελφοί μου, ὡς ἐπαναθυμίζω σας, διὰ τὴν χάριν ἡ ὅποια μὲ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν,

16 Εἰς τὸ νὰ ἡμῶι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεροῦργων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένῃ ἡ προαφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπροσδεκτος, ἡγιασμένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

17 Ἐγὼ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Θεόν.

18 Διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἰπῶ κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξεν ὁ Χριστὸς διὰ μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ἐπακούσωσι τὰ ἔθνη, μὲ λόγον καὶ ἔργον,

19 Μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· ὥστε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ περίεως εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν διεκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ οὕτως ἐφιλοτιμούμενον νὰ εὐαγγελίζω, ἔχι ἐκεῖ ὅπου ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἐπάνω εἰς ἄλλον θεμέλιον.

21 Ἀλλὰ, καθὼς ἐγράφη· Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐμνημόθη περὶ αὐτοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἤκουσαν, θέλουσιν ἐννοῆσαι.

22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμεν πολ-
λάκις νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

23 Ἀλλὰ τώρα μὴν ἔχων πλέον εἰς τὰ κλίματα τοῦτα τόπον, καὶ ἔχων μεγάλον πόθον νὰ ἔλθω εἰς σᾶς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους·

24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν Σπανίαν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· διότι ἐλπίζω διερχόμενος, νὰ σᾶς ἰδῶ, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προσευδοθῶ ἐκεῖ· ἀνίσως πρῶτον καὶ χοριάσω ἀπὸ σᾶς κατὰ τι μέρος·

25 Τώρα ὁμοῦ πηγαίνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὑπηρετῶν εἰς τοὺς ἁγίους·

26 Δίδει εὐδόκησαν οἱ ἀπὸ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα, νὰ κάμωσι κῆποιον βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

27 Δίδει εὐδόκησαν, καὶ εἶναι χρεώσται των· διότι ἂν τὰ ἔθνη ἐκοινώρησαν εἰς τὰ πνευματικά των, χρεωστούσιν νὰ τοὺς ὑπηρετήσωσι καὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Τοῦτο λοιπὸν ἀφ' οὗ τελειώσω, καὶ σφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τοῦτον, θέλω ἀπέλθει διὰ μέσου σας εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Καὶ ἡξεύρω, ὅτι ἐρχόμενος εἰς σᾶς, θέλω ἔλθει μὲ ἀφθονίαν εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ σεῖς μὲ ἐμὲ εἰς τὰς προσευχὰς σας διὰ τὸν ταῦτόν μου πρὸς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γένη ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὴ χαρὰν εἰς σᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ ὁμοῦ μὲ σᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ᾧς ᾗται μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΓ' οὕς συνάττειν τὴν Φοῖβην, τὴν ἀδελφὴν μας, ἡ ὁποία εἶναι διακόμισσα τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς Κεγχρεάς·

2 Διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῆτε εἰς τὸν Κύριον καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παρασταθῆτε εἰς ὃ, τι πρᾶγμα χρειάζεται ἀπὸ σᾶς· διότι καὶ αὕτη παρεστάθη πολλοὺς, καὶ αὐτὸν ἐμὲ.

3 Ἀσπάσατε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργοὺς μου εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν·

4 (Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ζωὴν μου ἔβαλον κάτω τὸν λαιμόν των· τοὺς ὁποίους ὅχι ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐκκλησίαι των ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκον των· Ἀσπάσατε τὸν Ἐπαύλειον τὸν ἡγαπημένον μου, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν·

6 Ἀσπάσατε τὴν Μαριάμ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσατε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ πρότεροί μου εἰς τὸν Χριστόν·

8 Ἀσπάσατε τὸν Ἀμπλιαν, τὸν ἀγαπητόν μου εἰς τὸν Κύριον.

9 Ἀσπάσατε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν μας εἰς Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἡγαπημένον μου.

10 Ἀσπάσατε τὸν Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον εἰς τὸν Χριστόν· Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακοὺς τοῦ Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσατε τὸν Ἡρωδῖωνα, τὸν συγγενῆ μου· Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακοὺς τοῦ Ναρκίσσου, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀσπάσατε τὴν Τρόφαιναν καὶ

τὴν Τρυφῶσαν, αἱ ὁποῖαι κοπιᾶζουσι διὰ τὸν Κύριον. Ἀσπάσατε τὴν Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥ ὅποια πολλὰ ἐκοπίασε διὰ τὸν Κύριον.

13 Ἀσπάσατε τὸν Ῥούφον τὸν ἐκλεκτὸν εἰς τὸν Κύριον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσατε τὸν Ἀσόγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἐρμῆν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖαι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς.

15 Ἀσπάσατε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν του, καὶ τὸν Ὀλυμπῆν, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖαι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς.

16 Ἀσπάσατε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἁγίων. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σᾶς, ἀδελφοί, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μάνησιν τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἔξω ἀπὸ τὴν διδασχὴν τὴν ὅποیان ἐμάθετε· καὶ φύγετε ἀπ' αὐτοὺς.

18 Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσιν εἰς τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν των· καὶ μὲ καλὰς λέξεις καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας των ἀκάκων.

19 Διότι ἡ ὑπακοὴ σας ἐφθασεν εἰς ὅλους. Χαίρομαι λοιπὸν διὰ σᾶς· καὶ σᾶς θέλω νὰ ᾔσθε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀπλοὶ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει

συντρίβει τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω εἰς τὰ πόδια ὑμῶν ὡς ὀφθαλμὸν. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς ᾔηται ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

21 Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργὸς μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάκωβ· καὶ Σωσίπαιρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς ἀσπάζομαι εἰς τὸν Κύριον ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ ὁποῖος ἔγραψα τὴν ἐπιστολήν.

23 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάιος, ὁ ξενοδόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς εἶναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σᾶς. Ἀμήν.

25 Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖος θάναται νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ ὁποῖον ἐσωπλήθη ἀπὸ χρόνων αἰώνιων.

26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως.

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, ᾗς ᾔηται ἡ δόξα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς εἰς Κεγχρεᾶς ἐκκλησίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, καλεσμένος ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἥ

ὅποια εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, εἰς τοὺς ἡγιασμένους εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καλεσμένους ἁγίους, ὁμοῦ μὲ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρισ-

τοῦ εἰς κάθε τόπον, ἰδικοῦ των καὶ ἰδικοῦ μας·

3^ο Ὡς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς μας, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5^ο Οἱ εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγίνετε πλοῦστοι εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνώσιν·

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἰβεβαιώθη εἰς σᾶς·

7^ο Ὡστε νὰ μὴν ἦσθε σεῖς ὑστερημένοι ἀπὸ κἀνὲν χάρισμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ ὅποιος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως εἰς τὸ τέλος διὰ νὰ ἦσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁπῶν ἐκαλέσθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀγίου Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτὸ, καὶ νὰ μὴν ἦναι εἰς σᾶς σχίσματα, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελὼς ἡνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην·

11 Διότι διὰ σᾶς, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ τῆς Κλῆρος, ὅτι εἶναι φιλονεικίαι μεταξὺ σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι καθεὶς ἀπὸ σᾶς λέγει· Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήπως εἶναι μερισμένος ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σᾶς; ἢ μήπως εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι κἀνὲν ἀπὸ σᾶς δὲν ἐβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίστον καὶ τὸν Γάβον·

15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τις, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα μου ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον τοῦ Στεφανῆ· δὲν ἠξεύρω λοιπὸν ἐάν ἐβάπτισα κἀνὲν ἄλλον.

17 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν με ἔστειλε νὰ βαπτίσω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον· ὅχι με σοφίαν λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς τοὺς ἀπωλεσμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσαι τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Ποῦ εἶναι ὁ σοφός; Ποῦ ὁ γραμματεὺς; Ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Διότι ἐπειδὴ εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας, τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημείον ζητοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν·

23 Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὅποιος εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς καλεσμένους, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τὸν Χριστόν, τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν σοφίαν.

25 Διότι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενές τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, βλέπετε τὸν καλεσμὸν σας, ὅτι δὲν εἰσθε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐδὲ πολλοὶ δυνατοί, οὐδὲ εὐγενεῖς πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐδιόλεξεν ὁ Θεός· τὰ μυστήρια τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατεντρο-

πιάσῃ τοὺς σοφοὺς· καὶ τὰ ἀσθενῆ
τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, διὰ τὰ
κατεντροπιάσῃ τὰ δυνατὰ·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ
τὰ ἐξουθενημένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεός,
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν εἶναι, διὰ τὰ
καταργήσῃ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι·

29 Διὰ τὰ μὴ καυχῇ καμία
σάρξ· ἔμπροσθεν εἰς αὐτόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν εἶθε σεις εἰς τὸν
Χριστὸν· Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς
ἐγένεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν,
καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἁγιασμός, καὶ
ἀπολύτρωσις·

31 Διὰ τὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον,
ὁποῖος καυχᾶται, καθὼς εἶναι γε-
γραμμένον.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγὼ ὅτε ἦλθον εἰς σᾶς, ἀδελφοί,
δὲν ἦλθον μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο-
φίας, κηρύττων εἰς σᾶς τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διότι ἀπεφάσισα τὰ μὴ γνωρίζω
ἄλλο τί μετὰξὺ σας, εἰμὶ τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ εἰς ἀσθένειαν, καὶ εἰς
φόβον, καὶ εἰς πολλὴν τρόμον ἐδόθην
μεταξὺ σας.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά
μου δὲν ἦτον μὲ καταπειστικὰ λόγια
τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ
ἀπόδειξιν Πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Διὰ τὰ μὴν ἦναι ἡ πίστις σας εἰς
τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς
τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς
τελείους· ἀλλ' ὅχι σοφίαν τοῦ αἰῶνος
τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου, οἱ ὅποιοι φθίβονται·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σο-
φίαν Θεοῦ, τὴν σοφίαν τὴν ἀποκε-
κρυμμένην, τὴν ὅποιαν προώρισεν ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν
μας·

8 Τὴν ὅποιαν κἀνεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρ-
χοντας τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν ἐγνώ-
ρισαι· διότι ἂν ἤθελον τὴν γνωρίσει,

δὲν ἤθελον σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς
δόξης.

9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁρμάτιον δὲν εἶδε,
καὶ ὅτιον δὲν ἤκουσας, καὶ εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀνέβησαν,
ἐκεῖνα ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ κείνων·
οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσιν·

10 Εἰς ἡμᾶς δὲ τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ
Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του·
δίδωι τὸ Πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει, καὶ
τὰ βάθῃ τοῦ Θεοῦ.

11 Διότι ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
γνωρίζει τὰ πράγματα τοῦ ἀνθρώπου,
παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ
ὅποιον εἶναι μέσα εἰς αὐτόν; οἷον
καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κἀνεῖς δὲν
γνωρίζει, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ
πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ γνωρίσωμεν
ὅσα μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός·

13 Τὰ ὅποια καὶ λαλοῦμεν ὅχι μὲ
λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει ἡ ἀν-
θρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγους τοὺς
ὁποίους διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
συγκρίνοντες τὰ πνευματικὰ μὲ τὰ
πνευματικὰ.

14 Ἀλλ' ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν
δέχεται τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐ-
τόν, καὶ δὲν δύναται τὰ τὰ γνωρίσει,
ἐπεὶ δὲ διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀλλ' ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος
ἀνακρίνει μὲν ὅλα, αὐτὸς δὲ δὲν ἀνα-
κρίνεται ἀπὸ κἀνέναν.

16 Διότι ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν
τοῦ Κυρίου, ὥστε τὰ διδάξῃ πρὸς
ἡμᾶς ὅμως ἔχομεν τὸν νοῦν τοῦ
Χριστοῦ.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν ἐδυνήθην τὰ
σᾶς λαλήσω ὡς πνευματικὸς, ἀλλὰ
ὡς σαρκικός, ὡς νήπιος εἰς τὸν
Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὅχι φαγη-
τόν· διότι ἀκόμη δὲν ἐδύνασθε τὰ τὰ

δεχθῆτε· ἀλλ' οὔτε τῷρ᾽ ἀκόμη δύνασθε.

3 Διότι ἀκόμη σαρκικοί εἰσθε· διότι ἐπειδὴ εἶναι εἰς σὰς ζῆλεια, καὶ φιλονεικία, καὶ διχοστασίαι, δὲν εἰσθε σαρκικοί, καὶ δὲν περιπατεῖτε ὡς ἄνθρωποι·

4 Διότι ὅταν λέγῃ ὁ ἑνας, Ἐγὼ εἰμαι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος, Ἐγὼ εἰμαι τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἰσθε σαρκικοί·

5 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ ποῖος εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, παρὰ ὑπηρεταί διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε, καὶ καθὼς ἐχάρισεν ὁ Κύριος εἰς τὸν κῆθόν·

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἤρξανεν.

7 Ὡστε οὔτε ὁποῖος φυτεύει εἶναι ἵπποτε, οὔτε ὁποῖος ποίττει, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἠρξάνει.

8 Καὶ ὁποῖος φυτεύει, καὶ ὁποῖος ποίττει εἶναι ἔν· καὶ καθεὶς θέλει λάβει τὸν μισθόν του κατὰ τὸν ἰδίον του κόπον.

9 Διότι εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· σεῖς εἰσθε γεώργημα τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

10 Κατὰ τὴν χάριν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεός, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων ὕβαλον θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομεῖ ἐπάνω· καθεὶς ὅμως ἅς βλέπῃ πῶς οἰκοδομεῖ.

11 Διότι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ βάλῃ ἄλλο θεμέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κεῖται, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ θεμέλιον οἰκοδομῇ χρυσάφι, ἄσῃμι, λίθους τιμίους, ὕδα, ἁγίον, καλὰμι·

13 Τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσει· ἐπειδὴ μὲ τὴν φωτίαν φανερόνεται· καὶ τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς ὁποῖον εἶναι, ἡ φωτὶα θέλει τὸ δοκιμάσει.

14 Ἄν τις τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον

οἰκοδομήσῃ, μένη, θέλει λάβει μισθόν.

15 Καὶ ἂν τις τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ· αὐτὸς δὲ θέλει σωθῇ, ἀλλ' οὕτως ὡς διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἤξεύρετε διὸ εἰσθε νὰὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς σὰς·

17 Ὅποῖος φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν φθείρει· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος νὰὸς εἰσθε σεῖς.

18 Κἀνεὶς ἅς μὴν ἀπατῇ τὸν εἰαυτόν του· ἂν κἀνεὶς φαίνεται νὰ ἦναι σοφὸς μεταξύ σας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἅς γένη μωρός, διὰ νὰ γένη σοφός.

19 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τοῦτον εἶναι μωρία μὲ τὸν Θεόν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς πιάγει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν των.

20 Καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.

21 Ὡστε κἀνεὶς ἅς μὴ καυχῆται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ὅλα ἰδικὰ σας εἶναι.

22 Ἐἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα· ὅλα ἰδικὰ σας εἶναι.

23 Καὶ σεῖς εἰσθε τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ' IV.

ΟΥΤΩΣ ἅς μᾶς λογαριάζῃ καθεὶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Τὸ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ ἐρεθῇ κἀνεὶς πιστός.

3 Εἰς ἐμὲ δὲ εἶναι διὰ μικρότατον πρᾶγμα τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σας, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνων κρίσιν· ἀλλ' οὐδὲ τὸν εἰαυτόν μου κρίνω.

4 Διότι μὲ τὴν συνειδησίμ μου δὲν γνωρίζω κἀνὲν κακόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο

δὲν εἶμαι δικαιωμένος· ὁ Κύριος δὲ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ κρίνει.

5 Αἰσιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ καιροῦ τίποτε, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρύφια τοῦ σκοτεινοῦ, καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε καθεὶς θέλει λάβει τὸν ἔπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Τοῦτα, ἀδελφοί μου, μετεσχημάτισα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶν, διὰ τῶν· διὰ τὰ νὰ μάθητε ὡς ἡμεῖς τὸ νὰ μὴ φρονήτε ὑπερφανῶς ἀπὸ τοῦ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ τὰ μὴ κενοδοξῇ καί τις διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν ἄλλων.

7 Διὸ ποῖος σε διακρίνει ἀπὸ τῶν ἄλλων; Καὶ εἰς τὸ ἔλαβες, διατί καυχᾶσαι ὡς ἂν δὲν τὸ ἔλαβες;

8 Τώρα χορηγησμένοι εἰσθε, τώρα ἐπλουτίσαιτε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ εἶδε νὰ ἠθέλητε βασιλεῦσαι διὰ τὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τῶν.

9 Διὸ μὲ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς τῶς ἀποστόλοις ἐσχάτους, ὡς ἀποφασισμένους εἰς θάνατον, διὰ τὸ ἐγίναμεν θέλατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

10 Ἡμεῖς εἴμεθα μωροὶ διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ σῖς εἰσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστὸν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ σῖς δυνατοί· σῖς ἑνδοξοί, καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι.

11 Ὡς εἰς τοῦτην τὴν ὄραν καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ εἴμεθα γυμνοί, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ δὲν ἔχομεν ποῦ νὰ σταθώμεν.

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας· ἐβριζόμενοι, ἐδολογούμεν· διωκόμενοι, ὑπομένομεν.

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς καθάρματα τοῦ κόσμου ἐγίναμεν, ἀποφρίξιμα ὧν ζωὴ τῶν.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω τοῦτα διὰ τὰ

σᾶς ἐντροπιάσω, ἀλλὰ σᾶς συμβαίω ὡς τέκνα μου ἡγαπημένα.

15 Διὸτι ἐὰν καὶ ἔχητε μυρίους παιδαγωγούς εἰς τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διὸτι ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν, γίνεσθε μιμηταί μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἡγαπημένον καὶ πιστὸν εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος θέλει ὡς ἐνθυμίσει τὰς δόξας μου αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν, καθὼς διδάσκει πανταχοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18 Τινὲς δὲ ἐκενοδόχησαν, ὡς ἐὰν δὲν ἐμελλον νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει ὀκλίγῳρᾳ εἰς σᾶς, ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὅτι τὸν λόγον τῶν κενοδόχων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διὸ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε; Νὰ ἔλθω εἰς σᾶς μετὰ ῥάβδον, ἢ μετὰ ἀγάπῃ, καὶ μετὰ πνεύματι πραότητος;

Κεφ. ε'. V.

ΓΕΝΙΚΩΣ ἀκούεται μεταξὺ σας πορνεία, καὶ τοιοῦτη πορνεία ἣ ὁποία οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται ὥστε νὰ ἔχῃ κἀποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς του.

2 Καὶ οἱ εἰσθε κενοδόχοι, καὶ δὲν ἐλοπήθητε κάλλιον, διὰ τὰ σηκώσθαι ἀπὸ τὸ μέσον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμνεν τὸ ἔργον τοῦτο;

3 Ἐγὼ ὅμως ἐπειδὴ εἶμαι μακρὸν μὲν κατὰ τὸ σῶμα, εἶμαι δὲ παρὼν κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς ἂν νὰ ἔμουν παρὼν, ἐκείνον ὁ ὁποῖος ἔκαμνεν τοῦτο οὕτως,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντες σὺν καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

5 Νὰ παραδώσῃτε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς βλαθρὸν τῆς σαρκὸς, διὰ τὴν σωθῆναι τὸ πνεῦμα τοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἤξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη ζυμῶνει ὅλον τὸ ζυμωτὸν;

7 Καθαρίσατε λοιπὸν τὴν παλαιὰν ζύμην, διὰ τὴν γένητε νέον ζυμωτὸν, καθὼς εἰσθε ἄζυμοι· διότι ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ πάσχα μᾶς, ἔθυσ· ἴσθη διὰ ἡμᾶς.

8 Ὡς ἐφορᾶμεν λοιπὸν, ὅχι μὲν ζύμην παλαιὰν, μηδὲ μὲν ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲν ἄζυμα εὐκρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν, νὰ μὴ συμμίγησθε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν λέγω νὰ μὴ συμμίγησθε παντάπασιν μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἄρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρους· ἐπειδὴ τότε χρωστέεστε νὰ ἐβῇτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ συμμίγησθε, ἂν κἀνείς ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται ἀδελφός, ἢναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· μὲ τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε.

12 Διότι τί χρέος ἔχω ἐγὼ νὰ κρίνω καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; Δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀλλὰ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Σηκώσατε λοιπὸν τὸν κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΟ ΑΜΑ κἀνείς ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχη διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ κρίνηται ἐμπροσθεν τῶν ἀδίκων, καὶ ὅχι ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων;

2 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι οἱ ἄγιοι θέλουσι κρίνειν τὸν κόσμον; Καὶ ἔάν ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἰσθε νὰ κρίνητε τὰ μικρότατα πράγματα;

3 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνειν

ἀγγέλους; πόσω μᾶλλον τὰ πράγματα τούτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐάν ἔχητε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα τούτης τῆς ζωῆς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξουθενημένοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοὺτους καθιστάνετε κρίτας.

5 Διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω· οὐτως δὲν εἶναι μεταξὺ σας οὐδὲ ἓνας σοφός, ὅστις ἤθελε δυνηθῆναι νὰ διακρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ του;

6 Ἀλλὰ ἀδελφός μὲ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐμπροσθε ἀπίστων;

7 Τώρα λοιπὸν διόλου σφάλμα εἶναι εἰς σᾶς τοῦτο, ὅτι ἔχετε κρίσεις ἀνὰ μέσον σας· διατὶ κάλλιον δὲν προκρίνετε τὰ ἀδικήσας; διατὶ δὲν προκρίνετε τὰ ἁποστερήσας;

8 Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.

9 Ἡ δὲν ἤξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι βασιλεύουσιν Θεοῦ δὲν δέλουσι κληρονομήσει; Μὴ πλανᾶσθε· οἷτε πόρνοι, οἷτε εἰδωλολάτραι, οἷτε μοιχοί, οἷτε μιλακοί, οἷτε ἄρσενόκοιτοι,

10 Οἷτε κλέπται, οἷτε πλεονέκται, οἷτε μέθυστοι, οἷτε ὀφεισται, οἷτε ἄρπαγες, θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ τέτοιοι ἦσθε μερικοί· ἀλλὰ ἐκθαρισθῇτε, ἀλλὰ ἡγιασθῇτε, ἀλλὰ ἐδικαιώσῃτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μᾶς.

12 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆναι ἀπὸ κἀνὲν πράγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει χαλῆσαι. Τὸ δὲ σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα·

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε, καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.

15 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι τὰ σῶματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Λοιπὸν θέλω πάρεῖ ἐγὼ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλω τὰ κάμει πόρνῃς μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἡ δὲν ἤξεύρετε ὅτι ὅποιος προσκολλᾶται μὲ τὴν πόρνην, εἶναι ἐν σῶμα (μὲ αὐτήν;) διότι λέγει, Θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα.

17 Ὅποιος δὲ προσκολλᾶται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι ἐν πνεύμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα τὸ ὅποιον ἤθελε κάμῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα· ὅποιος ὅμως πορνεύει, ἁμαρτιάνει εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα.

19 Ἡ δὲν ἤξεύρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὅποιον εἶναι μέσα εἰς σᾶς, τὸ ὅποιον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἰσθε τοῦ ἑαυτοῦ σας;

20 Διότι ἐξηγοράσθητε μὲ τιμὴν· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεόν μὲ τὸ σῶμα σας, καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μὲ ἐγράψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴν πλησιάζῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ (νὰ ἀποφύγῃτε) τὰς πορνείας καθεὶς ὡς ἔχη τὴν γυναῖκα του, καὶ κάθε μία ὡς ἔχη τὸν ἴδιον ἄνδρα της.

3 Ὁ ἄνθρωπος ὡς δίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ἣ ὅποια χρεωστεῖται εἰς αὐτήν· ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα της.

4 Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν της σῶμα, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν του σῶμα, ἀλλὰ ἡ γυνή.

5 Μὴν ἀποστρεφείτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἔξω ἂν ᾖναι μὲ συμφωνίαν πρὸς κυρίον, διὰ νὰ σπουδάζετε εἰς τὴν ἐρησίαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν νὰ συντρέχησθε εἰς τὸ αὐτὸ, διὰ

νὰ μὴ σᾶς πειράξῃ ὁ Σατανᾶς, διότι δὲν ἐγκρατεῖσθε.

6 Καὶ τοῦτο λέγω κατὰ ἄδελφον, καὶ ὄχι κατὰ προσταγὴν.

7 Διότι ἐγὼ ἤθελον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ᾖναι ὡς τὸν ἑαυτὸν μου· ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὸ ἐδικόν του χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ μὲν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὁ δὲ κατὰ ἄλλον.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνυπάνδρους καὶ εἰς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς εἶναι μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.

9 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεῖσθαι, ὡς ὑπάνδρευθῶσι· διότι καλλίτερον εἶναι νὰ ὑπάνδρευθῶσι παρὰ νὰ πυρόντωνται.

10 Καὶ εἰς τοὺς ὑπάνδρευμένους παραγγέλλω ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἡ γυνὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της.

11 Καὶ εἰναι χωρισθῇ, ὡς μείνῃ ὑπάνδρος, ἢ ὡς κάμῃ πάλιν ἀγάπην μὲ τὸν ἄνδρα της· καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν ἀφίγῃ τὴν γυναῖκα του.

12 Καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοιποὺς ἐγὼ λέγω, καὶ ὄχι ὁ Κύριος· Ἐὰν κἀνεῖ, ἀδελφὸς ἔχη γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μὲ αὐτόν, ὡς μὴ τὴν ἀφίγῃ.

13 Καὶ ὅποια γυνὴ ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μὲ αὐτήν, ὡς μὴ τὸν ἀφίγῃ.

14 Διότι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄπιστος ἀγιάζεται διὰ μέσου τῆς γυναικὸς· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἀγιάζεται διὰ μέσου τοῦ ἀνδρός· ἄλλῶς τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶναι ἀκάθαρτα· τώρα δὲ εἶναι ἅγια.

15 Καὶ εἰναι ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ὡς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν ἐδουλώθη εἰς τὰ τοιοῦτα· εἰς οὐ μὴν ἐιρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διότι τί ἤξεύρετε, ὦ γύναι, ὡς σώσης τὸν ἄνδρα σου; ἢ τί ἤξεύρετε, ὦ ἄνερ, ὡς σώσης τὴν γυναῖκα σου;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς εἰς καθένα, καὶ καθὼς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος καθένα, οὕτως ὡς περιπατεῖ

καὶ οὕτω διατάσσω εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18 Περιτεταγμένος ἐκαλέσθη κἀνείς (εἰς τὴν πίστιν;) ὥς μὴ γίνηται ἀκροβυστος. Εἰς τὴν ἀκροβυστίαν ἐκαλέσθη κἀνείς; ὥς μὴ περιτμηθῇ.

19 Ἡ περιτομή δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καθεὶς εἰς ὅποιον κλήσιν ἐκαλέσθη, εἰς ἐκείνην ὥς μένη.

21 Ἐκαλέσθη δούλος; ὥς μὴ σὲ μίλην. ἀλλὰ εἰς δύνασαι νὰ γένης ἐλεύθερος, μεταχειρίσου καλλίτερον κτῆν ἐλευθερίαν.

22 Δίδωμι ὅποιος ἐκαλέσθη εἰς τὸν Κύριον ὄντας δούλος, εἶναι ἡλευθέρωμένος τοῦ Κυρίου ὁμοίως καὶ ὅποιος ἐκαλέσθη εἰς τὸν Χριστὸν ὄντας ἐλεύθερος, εἶναι δούλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἠγοράσθητε μὲ τιμὴν· μὴ γίνεσθε δούλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Καθεὶς, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐκαλέσθη, εἰς ἐκεῖνο ὥς μένη μὲ τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὰς παρθένους προσταγήν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ δίδω γνώμην ὥς ἡλεημένος ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ ἦμαι πιστός.

26 Νομίζω λοιπὸν νὰ ἦναι τοῦτο καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἦναι οὕτως.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; Μὴ ζῆναι νὰ λυθῇς. Εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα; Μὴ ζῆναι γυναῖκα.

28 Καὶ εἰς τὴν ἐκτενέωσιν, δὲν ἐσφαλές· καὶ εἰς τὴν ἐκτενέωσιν ἡ παρθένο, δὲν ἐσφαλέν· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θύλουσιν ἔχει θλίψιν εἰς τὴν σάρκα· ἐγὼ ὁμῶς οὕτως λυσιτελοῦμαι.

29 Καὶ τοῦτο σὺς λέγω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς εἰς τὴν ἐξῆς, εἶναι στενός· διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι γυναῖκας, νὰ ἦναι ὥς ἂν νὰ μὴν ἔχουσι.

30 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κλαίουσιν,

ὥς ἂν νὰ μὴ κλαίωσι· καὶ οἱ χαίροντες, ὥς ἂν νὰ μὴ χαίρωσι· καὶ οἱ ἀγαθάζοντες, ὥς ἂν νὰ μὴ κατέχωσι τίποτε.

31 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται τὸν κόσμον τοῦτον, ὥς ἂν νὰ μὴν τὸν μεταχειρίζονται· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τοῦτου περνᾷ.

32 Καὶ σὺς θέλω νὰ ἦσθε χωρὶς φροντίδας· ὅποιος δὲν ὑπανδρεύθῃ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον.

33 Ἀλλ' ὅποιος ὑπανδρεύθῃ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα του.

34 Διαφέρει ἡ γενὴ καὶ ἡ παρθένο· ἐκεῖνη ἡ ὅποια δὲν ὑπανδρεύθῃ φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ πῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἐκεῖνη δὲ ἡ ὅποια ὑπανδρεύθῃ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα της.

35 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας· ὅχι νὰ σὺς βάλω βρόχιν, ἀλλὰ νὰ παραστήκησθε ἐδωχημένως εἰς τὸν Κύριον, καὶ κἀνὲν πρᾶγμα νὰ μὴ σὺς ἀποσπᾷ ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀλλ' ἀντὶς καὶ κἀνείς νομίζῃ νὰ ἀσχημονῇ εἰς τὴν παρθένον του, εἰς τὴν περασμένην ἀπὸ τὸν καιρὸν της, ὅθεν καὶ κἀμνη χρεῖα νὰ ὑπανδρεύθῃ· ὅ, τι θέλει ὡς κἀμνη, δὲν σφαλῆναι ὡς ὑπανδρεύονται.

37 Ὅποιος ὁμοίως στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἔχει δὲ ἐξουσίαν νὰ κἀμνη ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλει, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλὰ κἀμνει.

38 Ὡστε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος τὴν ὑπανδρεύει, καλὰ κἀμνει· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλλίτερα κἀμνει.

39 Ἡ γενὴ εἶναι δεμένη ἀπὸ τοῦ κόσμου εἰς ὅσον καιρὸν ζῇ ἡ ἀγία της· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀγίος της, εἰς αἰ

ἐλευθέρῳ μὲ ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, μόνον εἰς τὸν Κύριον.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ οὕτως, εἶναι μακαριωτέρα, κατὰ τὴν ἐδικήν μου γνώμην· διότι νομίζω καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΔΙΑ δὲ τὰ εἰδωλόθυτα, ἡξέυρομεν δι' ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις ὀγκώνει, ἡ ἀγάπη δὲ οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἐὰν κἀνεῖς νομίζῃ ὅτι γνωρίζει τι, ἀκόμη δὲν ἐγνώρισε τίποτε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἀλλ' ἂν ἀγαπᾷς κἀνεῖς τὸν Θεόν, οὗτος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4 Ὡς πρὸς τὸ τρώγειν λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἡξείρομεν ὅτι τὸ εἰδωλὸν δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς παρὰ ἑνός.

5 Διότι ἐὰν καὶ ἦναι τινὲς λεγόμενοι Θεοί, εἴτε εἰς τὸν οὐρανόν, εἴτε ἐπὶ τῇ γῇ· (καθὼς εἶναι Θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί.)

6 Ὅμως εἰς ἡμῖς εἶναι ἑνὸς Θεοῦ ὁ Πατήρ, ἀπὸ τὸν ὅποιον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα εἰς αὐτόν· καὶ ἑνὸς Κυρίου Ἰησοῦς Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα διὰ μέσου του.

7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶναι εἰς ὅλους· καὶ κἀποιοὶ μὲ τὴν συνειδήσιν τοῦ εἰδωλὸν ἕως τῶρα τρώγουσι τὸ τοιοῦτον φαγητόν ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνειδήσις των ὡς ἡσθενημένη μόλυνεται.

8 Τὸ φαγητόν δὲν μᾶς παρασταίνει εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὀστεροῦμεθα.

9 Καὶ προσέχετε μήπως καὶ αὐτὴ ἡ ἔξουσία σας γένη ἱμῶδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

10 Διότι ἐὰν κἀνεῖς ἰδῇ σὶ ὁ ὅποιος ἔχεις γνῶσιν, ὅτι κἀθεσται καὶ τρώγῃς εἰς τὸν καὶν τῶν εἰδωλῶν, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ, ὁ

ὁποῖος εἶναι ἀσθενής, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα·

11 Καὶ διὰ τὴν γνῶσιν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἀσθενής, διὰ τὸν ὅποιον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ οὕτως ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ πληγώνοντες τὴν συνειδήσιν των ἡ ὅποια εἶναι ἡσθενημένη, ἀμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγητόν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγειν κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. θ'. IX.

ΔΕΝ εἰμαι ἀπόστολος· Δὲν εἰμαι ἐλεύθερος· Δὲν εἶδον ἐγὼ τὸν Κύριον· μᾶς Ἰησοῦν Χριστόν· Δὲν εἶδοις σείς τὸ ἔργον μου εἰς τὸν Κύριον·

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν ἦμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς σᾶς εἰμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἐδικῆς μου ἀποστολῆς σείς εἶδοις εἰς τὸν Κύριον.

3 Ἡ ἐδική μου ἀπόκρισις εἰς ἑκείνους οἱ ὅποιοι μὲ ἰξετάζουσιν, αὐτὴ εἶναι·

4 Μήπως δὲν ἔχομεν ἔξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πῶμεν·

5 Μήπως δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἔξουσίαν νὰ περιφέρωμεν συνάμα ἀδελφὴν γυναῖκα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς·

6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας· δὲν ἔχομεν ἔξουσίαν τοῦ νὰ μὴ ἐργαζώμεθα·

7 Ποῖος δουλεύει εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἰδικά του ἔξοδα· Ποῖος φυτεῖ ἀμπέλιον, καὶ ἀπὸ τὸν καρπὸν του δὲν τρώγῃ· Ἡ ποῖος βόσκει κοπάδι, καὶ ἀπὸ τὰ γάλα τοῦ κοπαδίου δὲν τρώγῃ·

8 Μήπως κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ τοῦτα· Ἡ δὲν λέγει καὶ ὁ νόμος τοῦτα·

9 Διότι εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Νὰ μὴ χαλινώσῃς

τὸ βῆδι τὸ ὅποιον ἀλωνίζει. Μήπως διὰ τὰ βῆδια μέλει εἰς τὸν Θεόν;

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς βέβαια τὰ λέγει· Δίδει διὰ ἡμᾶς ἐγράφη τοῦτο, οἱ ὅποιος ἀποτρέβη, χρεωστὴ εἶναι ἀποτρέβη μὲ ἐλπίδα· καὶ ὅποιος ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, χρεωστὴ εἶναι μετέβη ἀπὸ τῆς ἐλπίδας τινος.

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπειράμεν εἰς σῶς τὰ πνευματικά, μὴ γὰρ εἶναι ἔτι ἡμεῖς θερίσμεν τὰ σαρκικά σας;

12 Εἰναι οἱ ἄλλοι μετέχουσιν ἀπὸ τοῦτον τῆς ἐξουσίας ἐπ' αὐτοὺς, δὲν μετέχουσιν ἡμεῖς περισσώτερον; Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐξουσίαν τοῦτην· ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένοντες, διὰ τὸ μὴ κάμωμεν κἀνὲν ἐμποδίων εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

13 Δὲν ἤξετέχετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐργάζονται τὰ ἱερά, τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ἱερά; Καὶ οὗτοι παρημένουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ αἰσθητοῦ, ἔχουσι μερίδιον ἀπὸ τῆς θυσιαστικῆς;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος θέταξεν εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζῶσιν ἀπὸ τῆς εὐαγγελίας.

15 Ἐγὼ δὲ δὲν μεταχειρισθῶ κἀνὲν ἀπὸ αὐτῶν. Καὶ δὲν ἔγραψα τοῦτα, διὰ τὸ γένη οὕτως εἰς ἐμὲ· διότι καλλίτερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω, παρὰ νὰ κάμῃ τις μάταιον τὸ καθήκον μου.

16 Διότι ἔτι εὐαγγελίζομαι, δὲν ἔχω καθήκον διὰ τοῦτο· ἐπεὶ δὲ αὐτὸ εἶναι εἰς ἐμὲ ἀνάγκη· καὶ ἁλλοίμονον εἰς ἐμὲ ἔτι δὲν εὐαγγελίζομαι.

17 Διότι ἔτι τὸ κάμνω μὴ τὸ θάλημα μου, ἔχω μισθόν· ἀλλ' ἂν κάμνω ἀκούσιως, οἰκονομίαν εἶμαι ἐμπιστευμένος.

18 Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου; Νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀνέξοδον, διὰ νὰ εὐαγγελίζομαι, εἰς τὸ νὰ μὴ μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὅποιαν ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διότι ἂν καὶ ἡμεῖς ἐκείθεν ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἰδοὺλαίμεν τὸν θάνατόν μου, διὰ τὸ κερδήσω τοὺς περισσοτέρους.

20 Καὶ ἔτι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς Ἰουδαίους, διὰ τὸ κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον (ἔτινα) ὡς ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον, διὰ τὸ κερδήσω ἐκεῖνους· οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐγὼ εἰς τοὺς ἄνθρωπος ὡς ἄνθρωπος, (μὴ ὡς ἄνθρωπος εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἄνθρωπος εἰς τὸν Χριστόν,) διὰ τὸ κερδήσω ἄνθρωπος.

22 Ἐγὼ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀσθενεῖς, διὰ τὸ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς ὅλους ἔτινα ὅλα, διὰ τὸ σῶσω βέβαια μερικούς.

23 Καὶ τοῦτο κάμνω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ τὸ γένοι συγκατακρινὸς αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἤξετέχετε, ὅτι οὗτοι τρέχουσιν εἰς τὸ σταδίον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, ἕνας δὲ λαμβάνει τὸ χάρισμα; τοιοῦτοτρόπως τρέχετε, διὰ τὸ ἐπιτύχητε.

25 Καὶ καθεὶς ὁ ὅποιος ἀγωνίζεται, ἐγκρατεῖται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεῖνται καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὸ πάρωσι φθαρτὸν στέφανον· ἡμεῖς δὲ, ἀφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, ὅχι ὡς ἀδύνατος· οὕτως ἀγωνίζομαι, ὅχι ὡς δέυνων τὸν ἀέρα·

27 Ἀλλὰ βασανίζω τὸ σῶμα μου καὶ τὸ κάμνω δοῦλον, μήπως κηρύξω εἰς ἄλλους, ἐγὼ εὐρεθὴς ἀδόκιμος.

Κεφ. ι'. X.

ΔΕΝ θέλω δὲ, ἀδελφοί, νὰ ἄγνοητε, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑποκᾶτω εἰς τὸ σύννεφον· καὶ ὅλοι ἐπείρασαν διὰ μέσον τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβασίλευσαν εἰς τὸ σύννεφον καὶ εἰς τὴν θαλάσσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητόν·

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευ-

ματικὸν ποτόν· διότι ἔπινον ἀπὸ τῆν πνευματικὴν πέτραν ἣ ὅποια τοὺς ἔχολούθει· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοὺς πειραστούρους ἀπ' αὐτοὺς· διότι ἔπεσον εἰς τὴν ἔρημον.

6 Καὶ αὐτὰ ἔγιναν τύποι ἐδικοί μας, διὰ τὸ μὴν ἐπιθυμῶμεν ἡμεῖς τὰ κακά, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ νὰ γένητε εἰδυλοκάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παύωσι.

8 Μηδὲ νὰ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ νὰ πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπίτρεξαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφίδια.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλεσθησαν ἀπὸ τὸν ἔσολοθρευτὴν.

11 Καὶ τοῦτα ὅλα συνέβαινον τυποὶ εἰς ἐκεῖνους· καὶ ἐγράψθησαν διὰ νομοθεσίαν ἐδικήν μας, εἰς τοὺς ὁποίους κατήντησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι στέκει, ἅς βλέπῃ μήπως πύσῃ.

13 Πειρασμὸς δὲν σὰς ἔλαβεν παρὰ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι πιστός, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σὰς ἀφῆσει νὰ πειραχθῇτε ὑπεράνω ἅψ' ὅ, τι δύνασθε, ἀλλὰ ὁμοῦ μὲ τὸν πειρασμόν θέλει κάμει καὶ τὴν ἔκβασιν, διὰ τὸ δύνηθῃτε σεῖς νὰ ὑποφέρητε.

14 Αὐτὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδυλοκατρείαν.

15 Ὡς εἰς φρονίμους καλοὺ κρίνατε σεῖς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὅποιον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ· τὸ ψωμίον τὸ ὅποιον πότιομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

17 Ἐπειδὴ ἐν ψωμίον, ἐν σώμα, εἴμεθα ἡμεῖς· οἱ πολλοὶ διότι δλον μετέχοντες ἀπὸ τοῦ ἐν ψωμίον.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ τὸν κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τρώγουσι τὰς θυσίας·

19 Τί λοιπὸν λέγω· ὅτι τὸ εἰδυλόγον εἶναι τί· ἢ ὅτι τὸ εἰδυλόβυτον εἶναι τί;

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουσιν εἰς τὰ δαιμόνια, καὶ ὄχι εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.

21 Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ μετέχητε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.

22 Ἡ κινούμεν εἰς ζήτην τὸν Κύριον· Μήπως εἴμεθα ἡμεῖς δυνατότεροι τοι;

23 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Κάνετε ἅς μὴ ζητῇ τὸ ἐδικόν του, ἀλλὰ καθεὶς ἅς ζητῇ τὸ τοῦ ἄλλου.

25 Κάθε πρᾶγμα τὸ ὅποιον πωλεῖται εἰς τὸ μακελλεῖον, τρώγετέ το, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Αὐτοὶ ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου καὶ ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.

27 Καὶ ἂν κἄνεις ἀπὸ τοὺς ἀπίστοις σὰς προσκαλῇ, καὶ θέλεις νὰ ὀπάγητε, ὅ, τι βάλλεται ὑμπεροσθῆσας τρώγετε, μὴν ἐξετάζοντες τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἀλλ' ἂν κἄνεις σὰς εἰπῇ· Τοῦτο εἶναι εἰδυλόβυτον· μὴ φάγετε διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.

29 Καὶ συνείδησιν λέγω ὄχι τὴν ἐδικήν σου, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τοῦ

ἄλλοι· καὶ διατέ κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλων συνειδησιν;

30 Καὶ εἰς ἡμᾶς χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε λοιπὸν τρώγετε, εἴτε πίνετε, εἴτε κἀνευτε ἄλλο τι, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ κἀνευτε.

32 Γίνεσθε ὑπεκτάτοις, καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσχω εἰς ὅλους καθ' ὅλα; μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

Κεφ. ια'. XI.

ΜΙΜΗΘΗΤΕ ἐμεῖ, καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χριστόν.

2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ καθὼς σὰς παρέδωκα τὰς παραδόσεις, τὰς κρατεῖτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἡξεύρητε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός· καὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ ἀνὴρ· καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἀνὴρ ὁ ὅποιος προσέχεται, ἢ προφητεύει καὶ ἔχει τὴν κεφαλὴν του σκεπασμένην, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλὴν του.

5 Καὶ κάθε γυνὴ ἡ ὁποία προσέχεται, ἢ προφητεύει μὲ κεφαλὴν ὑποτάσσον, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλὴν τῆς· διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ τὴν ξυρισμένην.

6 Διότι ἂν δὲν σκεπάζεται ἡ γυνή, ὡς κόπιτῃ καὶ τὰ μαλλία τῆς· καὶ ἂν ἦναι ἀσχημον εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κόπιτῃ τὰ μαλλία τῆς ἢ νὰ ξυρίζηται, ὡς σκεπάζεται.

7 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν χρεώσται νὰ σκεπάζῃ τὴν κεφαλὴν του, καθ' ὅσον εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.

8 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

9 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐδημιουργήθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεώσται τὴν ἔχῃ ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς κλύμα, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Ὅμοιος οὖτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς γυναῖκα, οὕτε ἡ γυνὴ χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι διὰ τῆς γυναικὸς· ἀλλὰ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἀνάμυσόν σας κρίναι, πρέπει ἡ γυνὴ νὰ προσέχεται εἰς τὸν Θεόν ὑποτάκτως;

14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις οὕς διδάσκει, ὅτι ὁ ἀνὴρ εἰς τρέφῃ τὰ μαλλία του, εἶναι ἀτίμητος εἰς αὐτόν;

15 Ἀλλ' ἡ γυνὴ εἰς τρέφῃ τὰ μαλλία τῆς, εἶναι τιμὴ εἰς αὐτήν· διότι τὰ μαλλία ἐδόθησαν ἀντὶ σκεπάσματος.

16 Ἀνίσως δὲ καὶ φαίνεται κἀκεῖ· νὰ ἦναι φιλόνηκος, ἡμεῖς τοιοῦτην συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σὰς ἐπαινῶ, ὅτι ἔχι εἰς τὸ κλιότερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συνέρχεσθε.

18 Διότι πρῶτον διὰν συνέρχεσθε αἰεὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι εἶναι εἰς σὰς σχίσματα· καὶ κατὰ μέρος τὸ πιστεύω.

19 Διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἦναι καὶ αἰρέσεις εἰς σὰς, διὰ νὰ φανερωθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶναι ἀνάμυσόν σας δόκιμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν συνέρχεσθε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, δὲν εἶναι διὰ νὰ τρώγητε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διότι καθὲς λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἰδικόν τοῦ δεῖπνον ἐν ᾧ τρώγητε, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεθύει.

22 Μήπως δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνετε; Ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ

κατεντροπιάζετε εκείνους οι οποίοι δὲν ἔχουσι; Τί νὰ σὰς εἰπῶ; νὰ σὰς ἐπαινέσω; Εἰς τοῦτο δὲν σὰς ἐπαινῶ.

23 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὰς παρέδωκα, τὸ παρέλαβον ἀπὸ τὸν Κύριον, διὸ ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν παραδίδετο, ἐπῆρε ψωμίον.

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε, καὶ εἶπε· Ἀβρεῖτε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου τὸ ὁποῖον κόπτεται διὰ σὰς· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

25 Μὲ τὸν ὕιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ἅφ' οὗ ἰδεῖν ἤλεγχε· τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς τὸ αἷμα μου· τοῦτο κάμνετε, ὡς ἂν καὶ ἐγώ, εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

26 Διότι ὡς ἂν καὶ ἐγώ, εἰς τὸ ποτήριον τοῦτο πίετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου μνηστέ, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ.

27 Ἔστε καθεὶς ὁ ὁποῖος τρώγει τὸ ψωμίον τοῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὡς δοκιμάσῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ οὕτως ὡς τρώγῃ ἀπὸ τοῦ ψωμίου τοῦτο, καὶ ὡς πίνῃ ἀπὸ τοῦ ποτήριον τοῦτο.

29 Διότι ὁποῖος τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσόν σας εἶναι πολλοὶ ασθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἄρκετοί.

31 Διότι ἐὰν ἐκρίνομεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλομεν κριθῆ.

32 Ἄλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδεύομεθα ἀπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ κατακριθώμεν μετὰ τὸν κόσμον.

33 Αὐτοὶ δὲ, ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε εἰς τὸ φαγεῖν, καρτερεῖτε ὅπως τὸν ἄλλον.

34 Ὅμως ἂν πεινᾷ κἀνείς, ὡς τρώγῃ εἰς τὸν οἶκον του, διὰ νὰ μὴ συν-

έρχησθε εἰς κατάκριμα. Καὶ τὰ ἐπιλοιπα, ὡς ἂν ἔλθω, θέλω διατάξει.

Κεφ. ιβ'. XII.

Αἱ δὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ τὰ ἀγνοήτε.

2 Ἡξερεῖτε ὅτι σὺς ἦσθε ἔθνη, καὶ ἐφέρεσθε εἰς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σὰς ἔφερον.

3 Διὰ τοῦτο σὰς κάμνω νὰ γνωρίσητε, διὸ κἀνείς ὁ ὁποῖος λαλεῖ μετὰ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ κἀνείς δὲν δύναται νὰ εἰπῇ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μετὰ Πνεῦμα ἔχον.

4 Καὶ εἶναι διαιρέσεις τῶν χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὁμοῦς εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι καὶ διαιρέσεις ὑπηρεσιῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6 Εἶναι καὶ διαιρέσεις τῶν ἐνεργημάτων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς καθένα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Διότι εἰς ἕνα δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον πίστις, μετὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον χαρίσματα ἰαμάτων, μετὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ εἰς ἄλλον προφητεία, καὶ εἰς ἄλλον διακρίσεις πνευμάτων, καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσσῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἐρμηνεῖα γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα τοῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἕν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίων κατ' ἰδίαν εἰς τὸν καθένα καθὼς βούλεται.

12 Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι πολλὰ, ὁμοῦς εἶναι ἓν σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Διότι ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς Πνεύματος εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτισθήμεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλλη-

νες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ ὅλοι εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διδότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἰπῇ τὸ ποδάριον· Διδότι δὲν εἶμαι χεὶρ, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ σῶμα· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ σῶμα;

16 Καὶ ἔὰν εἰπῇ τὸ ὠτίον· Διδότι δὲν εἶμαι ὁματίον, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ σῶμα· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ σῶμα;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ᾦτον ὁματίον, ποῦ (ἦτον) ἡ ἀκοή; Ἐὰν ᾦτον ὅλον ἀκοή, ποῦ (ᾦτον) ἡ διαφθορά;

18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε καθὲς ἐν μέλος εἰς τὸ σῶμα, καθὼς ἠθέλησε.

19 Καὶ ἂν ᾦσαν ὅλα ἐν μέλος, ποῦ (ᾦτον) τὸ σῶμα;

20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Καὶ δὲν δύναται τὸ ὁματίον νὰ εἰπῇ εἰς τὴν χεῖρα· Δὲν εἰ χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ πόδια· Δὲν εἰ χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ ὅποια φαίνονται νὰ ᾦναι ἀσθενέστερα, εἶναι πολὺ περισσύτερον ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια νομίζομεν νὰ ᾦναι ἀτιμότερα μέλη τοῦ σώματος, τὰ τιμῶμεν περισσύτερον· καὶ τὰ ἀσχημά μας ἔχουσι περισσύτεραν ἐδυσχημοσύνην.

24 Τὰ δὲ μέλη μας τὰ τίμια, δὲν ἔχουσι χρεῖαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, δίδων περισσύτεραν τιμὴν εἰς τὸ μέλος τὸ ὑστερούμενον.

25 Διὰ νὰ μὴν ᾦναι σχίσμα εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζωσι τὸ σὸν τὸ ἐν διὰ τὸ ἄλλο.

26 Καὶ ἔὰν πάσῃ ἐν μέλος, συμπαύχουσιν ὅλα τὰ μέλη· καὶ ἔὰν δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέλη.

27 Καὶ σὺ εἰσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ νῦν ἐβαλεν ὁ Θεὸς εἰς

τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἰς χάρισματα ἱαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μήπως ὅλοι εἶναι προφῆται; μήπως ὅλοι εἶναι διδασκαλοὶ; μήπως ὅλοι ἔχουσι δυνάμεις;

30 Μήπως ὅλοι ἔχουσι χάρισμα ἱαμάτων; μήπως ὅλοι μὲ γλώσσας συντηχαίνουσι; μήπως ὅλοι ἐξηγοῦσιν;

31 Ἐπιθυμεῖτε δὲ πολὺ τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλύτερα· καὶ ἀκόμη σὰς δεκνόντος ὁδὸν ὑπερβολικὰ ἀφῆλῃν.

Κεφ. ιγ'· XIII.

ἘΑΝ λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁ ὁποῖος ἔχει, ἢ κύμβαλον τὸ ὁποῖον ἀλαλάζει.

2 Καὶ ἔὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ ἔὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε καὶ τὰ βουνα νὰ μετατοπίζω, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, δὲν εἶμαι τίποτε.

3 Καὶ ἔὰν θρέψω μὲ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἔὰν παραδώσω τὸ σῶμα μου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, τίποτε δὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἐδωπλὰχνίζεται· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν κενοδοξεῖ,

5 Δὲν κάμνει ἀσχημα, δὲν ζητεῖ τὰ ἐδικὰ της, δὲν παροργίζεται, δὲν βιάζει εἰς τὸν νοῦν της τὸ κακόν,

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν.

7 Ὅλα βασιάζει, ὅλα πιστεύει, ὅλα ἐλπίζει, ὅλα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι θύλουσι κατεργηθῇ· καὶ αἱ γλώσσαι θύλουσι

παύσει· και ἡ γνώσις θέλει καταργηθῇ.

9 Διότι μερικῶς γινώσκομεν, και μερικῶς προφητεύομεν·

10 °Οταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει καταργηθῇ τὸ μερικόν.

11 °Οταν ἤμουν νήπιον, ὡς νήπιον ἐλάλουν, ὡς νήπιον ἐφρόνουν, ὡς νήπιον ἐλογιζόμην· διὰ τὸ ἐγὼ ἀνὴρ, κατήγγησα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.

12 Διότι τώρα βλέπομεν ὡς εἰς καθρέπτην αἰνιγματικῶς, τότε δὲ θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω μερικῶς, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς και ἐγνωρίσθην.

13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία τοῦτα, πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ τοῦτα εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἈΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ τὴν ἀγάπην· ἐπιθυμεῖτε δὲ τὰ πνευματικὰ χάρισματα, και περισσότερον διὰ τὰ προφητεύετε.

2 Διότι ὁποῖος λαλεῖ γλώσσαν ἀγνώριστον, δὲν λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν· διότι κἀνεὶς δὲν ἀκούει, ἀλλ' αὐτὸς μετ' αὐτοῦ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια·

3 °Οποῖος ὁμῶς προφητεύει, λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν, και πυράκλησιν, και παρηγορίαν.

4 °Οποῖος λαλεῖ γλώσσαν ἀγνώριστον, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτὸν του· ὁποῖος δὲ προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησίαν.

5 Καὶ ἤθελον ὁλοὶ σας νὰ ὁμιλήτε διαφόρους γλώσσας, ἀλλὰ περισσότερον διὰ τὰ προφητεύετε· διότι μεγαλύτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προφητεύει, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λαλεῖ γλώσσας, ἔξω ἐὰν διερμηνεύῃ, διὰ τὰ λαβὴ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω εἰς σὰς καλῶν εἰς γλώσσας, τί θέλω σὰς

ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σὰς καλήσῃ ἢ με ἀποκάλυσιν, ἢ με γνῶσιν, ἢ με προφητείαν, ἢ με διδασχὴν;

7 °Ομῶς τὰ ἄψυχα τὰ ὅποια διδουσι φωνὴν, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν δὲν χωρίζουσιν τὰς φωνάς, πῶς θέλει γνωρίσθῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον παίζεται μετὰ τὸν αὐλὸν ἢ μετὰ τὴν κιθάραν;

8 Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν ἀσήμαντον, ποῖος θέλει ἐταίμασθῇ εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω και σεῖς ἐὰν δὲν δώσητε λόγον ἐδοκλοσύμαντον διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρίσθῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λαλεῖται; θέλετε ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἄέρα.

10 Τόσα γένη φωνῶν εἶναι κατὰ τὴν εἰς τὸν κόσμον, και κἀνὲν ἀπὸ αὐτῶν δὲν εἶναι ἀσήμαντος.

11 °Εὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶναι βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ· και ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λαλεῖ, θέλει εἶναι βάρβαρος εἰς ἐμέ.

12 Τοιοῦτοτρόπως και σεῖς, ἐπειδὴ εἰσθε ζῆλωται τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητεῖτε νὰ περισσεύητε εἰς αὐτὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ὁποῖος λαλεῖ γλώσσαν ἀγνώριστον, ὥς παρρησιάζῃ τὸν Θεόν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν χάριν διὰ τὰ διερμηνεύῃ.

14 Διότι ἐὰν προσεύχωμαι μετὰ γλώσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμα μου προσεύχεται· ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.

15 Τί λοιπόν; Θέλω προσευχηθῇ μετὰ τὸ πνεῦμα, και θέλω προσευχηθῇ και μετὰ τὸν νοῦν· θέλω ψάλλει μετὰ τὸ πνεῦμα, και θέλω ψάλλει και μετὰ τὸν νοῦν.

16 °Επειδὴ ἐὰν εὐλογῇς μετὰ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, ἐπειδὴ δὲν ἤξεύρει τί λέγεις;

17 Διότι σὺ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Ἐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου, ὅτι λαλῶ περισσύτερας γλώσσας ἀπὸ ἄλλους σας·

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλιτέρον θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μίσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ καταγῆσω καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίους λόγους εἰς γλώσσαν ἀγνωστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὰς φρένας· ἀλλὰ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν κακίαν, εἰς δὲ τὰς φρένας γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον·^ο Οἱ μὲ ἀλλογλώσσους, καὶ μὲ ξένα χεῖλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ οὐδὲ οὕτως θέλουσι μὲ εἰσακούσει, λέγει Κύριος.

22 Ἀκοῦν αἱ γλώσσαι εἶναι εἰς σημεῖον, ἔχει εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὅμως δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὅλοι λαλῶσι μὲ γλώσσας ἀγνωστούς, καὶ ἐμβῶσιν ἰδιῶται ἢ ἀπιστοὶ, δὲν θέλουσιν εἰπεῖν ὅτι εἰσθε μανικοὶ;

24 Ἀλλ' εἰάν ὅλοι προφητεύωσι, καὶ ἐμβῇ κήρυξ ἀπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλων, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρόφια τῆς καρδίας του φανερόνται· καὶ οὕτω πίπτειν κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνῆσαι τὸν Θεόν, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς σᾶς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδασκίαν, ἔχει γλώσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἐρμηνείαν· ὅλα ἅς γίνονται εἰς οἰκοδομὴν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κήρυξ μὲ γλώσσαν ἀγνωστον, ἅς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ περισσύτερον τρεῖς, καὶ ὁ ἓνας κατέκρινε τοῦ ἄλλου· καὶ ἓνας ἅς διεκρινεῖται.

28 Καὶ εἰάν δὲν ᾔηται κήρυξ νὰ διεκρινεῖται, ἅς σιωπῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἅς λαλῇ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ εἰς τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφητῆται δύο ἢ τρεῖς ἅς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἅς διακρινώσι·

30 Καὶ εἰάν ἀποκαλυφθῇ τι εἰς ἄλλον ὁ ὁποῖος κάθηται, ὁ πρῶτος ἅς σιωπῇ.

31 Διότι ὅλοι δόνασθε ὁ ἓνας κατέκρινε τοῦ ἄλλου νὰ προφητεύητε, διὰ νὰ μαυρῶσιν ὅλοι, καὶ ὅλοι νὰ παραγοῦνται.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας·

33 Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας εἰς τὰς ἐκκλησίας ἅς σιωπῶσι· διότι δὲν ταῖς ἐδόθη ἄδεια νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλωσι νὰ μάθωσι τι, ἅς ἐρωτῶσι τοὺς ἄνδρας τῶν εἰς τὸν οἶκον· διότι ἄσχημον πρᾶγμα εἶναι νὰ λαλῶσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἡ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐβγήκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς σᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κήρυξ νὰ ᾔηται προφήτης, ἢ πνευματικὸς, ἅς γνωρίζῃ ὅτι τοῦτα τὰ ὅποια σᾶς γράφω, εἶναι παραγγελίαι τοῦ Κυρίου·

38 Καὶ ἂν κήρυξ δὲν γνωρίζῃ, ἅς μὴ γνωρίζῃ.

39 Ὥστε, ὦ ἀδελφοί, ζητεῖτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύητε, καὶ μὴ ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλῶσι μὲ γλώσσας.

40 Ὅλα ἅς γίνονται μὲ εὐσχημόνην καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ σᾶς γνωστοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, τὸ ὅποιον σᾶς ἐπηγγέλισα, τὸ ὅποιον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὅποιον καὶ στέκεσθε·

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσ-

θε, ἰάν τὸ κρατῆτε, μὲ τίνα λόγον
σᾶς τὸ εὐαγγέλιον· ἔξω ἰάν ἐπιστεύ-
σατε εἰς μίαν.

3 Διότι πρῶτον σᾶς παρέδωκα ἐκεῖ-
νο τὸ ὅποιον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ
Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας
μας, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐπέφη, καὶ ὅτι ἀνέστη
τὴν τρίτην ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν,
ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ἐφάνη ἐπ' αὐτοὺς εἰς πεν-
τακοσίους ἀδελφούς μιαν φοράν, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους οἱ περισσώτεροι μένουσιν
ἔως τώρα, καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον·
ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους·

8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους, ὡς ἂν
εἰς ἀπόβαμα, ἐφάνη εἰς ἐμέ.

9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ μικρότερος ἀπὸ
τοὺς ἀποστόλους· ὁ ὁποῖος δὲν εἶμι
ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι
κατέγραφα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἶμαι
ἐκεῖνος τὸ ὅποιον εἶμαι· καὶ ἡ χάρις
τοῦ ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἐμέ, δὲν ἔγινεν
εἰς μίαν, ἀλλὰ περισσώτερον ἀπ' αὐ-
τοὺς ὅλους ἐκοπίασα· καὶ ἔτι ἐγὼ,
ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι
ἰσχυρὴ ἐν ἐμῇ.

11 Ἐπεὶ ἐγὼ λοιπὸν, εἴτε ἐκεῖνοι,
οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύ-
σατε.

12 Καὶ ἰάν ὁ Χριστὸς κηρύττηται
ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, πῶς
λέγουσι τινες ἀνάρμευόν σας, ὅτι ἀνά-
στασις νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἰάν δὲν ᾔνοι ἀνάστασις
νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

14 Καὶ ἰάν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη,
μάταιον λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυμά μας,
καὶ ματαία εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Εὐδοκίμεθα δὲ καὶ ψευδομάρ-
τυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν
περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν
Χριστὸν· τὸν ὅποιον δὲν ἀνέστησεν,
ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστai-
νῶνται.

16 Διότι ἰάν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστai-
νῶνται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

17 Καὶ ἰάν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη,
ἡ πίστις σας εἶναι ματαία· ἀκόμη
ἐδράκασθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας·

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι
ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀπο-
κρίθησαν.

19 Ἐὰν ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν
εἰς τὴν ζωὴν τούτην μόνον, ἐμμεθα
ἐλασιώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους.

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη
ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν.

21 Διότι ἐπειδὴ διὰ μέσου ἀνθρώ-
που ὁ θάνατος, οὕτω καὶ διὰ μέσου
ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Διότι καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι
Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῇ.

23 Ἀλλὰ καθὼς εἰς τὴν ἰδίαν τὴν
τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπαρχὴ,
ἔπειτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι τοῦ
Χριστοῦ, εἰς τὴν παρουσίαν του.

24 Ἐπειτα θέλει εἶναι τὸ τέλος,
ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν
Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν καταργήσῃ
κάθε ἀρχὴν, καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ
δύναμιν.

25 Διότι εἶναι χρεῖα νὰ βασιλεύῃ
αὐτός, ἕως ὅπου νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς
ἐχθροὺς ὑποκάτω εἰς τὰ πόδια του.

26 Ὑστερινὸς ἐχθρός, ὁ ὁποῖος κατ-
αργεῖται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διότι ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω
εἰς τὰ πόδια του. Καὶ ὅταν εἴπῃ,
ὅτι ὅλα εἶναι ὑποταγμένα, ἡμετέρων
εἶναι ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ὑπέταξε τὰ πάντα εἰς αὐτόν.

28 Καὶ ὅταν ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτόν
τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτός ὁ Υἱὸς
θέλει ὑποταχθῇ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ὑπέταξεν εἰς αὐτόν τὰ πάντα, διὰ
νὰ ᾔνοι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι βαπτίζονται διὰ τοὺς νε-
κροὺς; Ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν

ἀνασταίνονται, διατί καὶ βαπτίζον-
ται διὰ τοὺς νεκροὺς :

30 Καὶ διατί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύο-
μεν καθ' ἑκάστην ὥραν :

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὴ
τὴν ἐδικήν σας καύχουσαί, τὴν ὅποιαν
ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύ-
ριόν μας.

32 Ἐάν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα
μὲ θρησκίαν εἰς τὴν Ἐφεσον, τί εἶναι τὸ
ὠφελός μου ; Ἐάν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνα-
σταίνονται, ὥς φάγομεν καὶ ὥς πίνω-
μεν· δίδω ἀδύνατον ἀποθνήσκειν.

33 Μὴ πλανᾷσθε. Αἱ κακαὶ ὁμι-
λίαι φθείρουσι τὰ καλὰ ἔθη.

34 Ἐξυπνισθῆτε εἰς δικαιοσύνην,
καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· δίδωτε κἀποιοὶ
δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν· διὰ ἐντρο-
πὴν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κἀκεῖς θέλει εἰπεῖ· Πῶς
ἀνασταίνονται οἱ νεκροί ; καὶ με ποῖον
σῶμα ἔρχονται ;

36 Ἀνάγχε, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σπεί-
ρεις σὺ, δὲν ζωοποιεῖται, ἐάν δὲν
ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σπείρεις,
δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὅποιον μέλλει
να γένη, ἀλλὰ γυμνόν κόκκον, ἢ
ἐύχην, σιταρίου, ἢ κίμενος ἀπὸ τὰ
λοιπὰ σπέρματα.

38 Ἀλλ' ὁ Θεὸς δίδει σῶμα εἰς αὐτὸ
καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς καθὲν ἀπὸ τὰ
σπέρματα τὸ ἴδιόν του σῶμα.

39 Ὅχι πᾶσα σὰρξ εἶναι ἡ αὐτὴ
σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν ὀφθαλίων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν πτερινῶν.

40 Εἶναι καὶ σῶματα ἐπουράνια,
εἶναι καὶ σῶματα ἐπίγεια· ἀλλὰ
ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων,
καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπίγειων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ
ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῆς
σελήνης, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν
ἀστέρων· δίδωτε ἀστέρες διαφέρειν ἀπὸ
ἀστέρας εἰς τὴν δόξαν.

42 Οὕτως εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις
τῶν νεκρῶν· σπείρεται εἰς φθοράν,
ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν·

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, ἀνασταί-
νεται εἰς δόξαν· σπείρεται εἰς ἀσθέ-
νειαν, ἀνασταίνεται εἰς δύναμιν·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἀνα-
σταίνεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι
σῶμα ψυχικόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευ-
ματικόν.

45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον·
Ἔγινεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ
εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ δεύτερος Ἀδάμ
εἰς πνεῦμα ζωοποιόν.

46 Ἀλλὰ ὅχι πρῶτον ἔγινε τὸ
πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἐπει-
τα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ἀπὸ
τὴν γῆν, χωματένιος· ὁ δεύτερος ἄν-
θρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν οὐ-
ρανῶν.

48 Ὁποῖος ἦτον ὁ χωματένιος,
τοιοῦτοι εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι· καὶ
ὅποιος εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι
εἶναι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰ-
κόνα τοῦ χωματερίου, οὕτω θέλομεν
φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα-
νίου.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοί, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα δὲν δύναται νὰ
κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν
ἀφθαρσίαν.

51 Ἰδοὺ, σὺς λέγω μυστήριον· Ὅλοι
δὲν θέλομεν κοιμηθῆ, ἀλλὰ ὅλοι θέ-
λομεν ἀλλαχθῆ.

52 Εἰς μιαν στιγμήν, ἐν ᾗ τῇ ὀφ-
θαλμοῦ, εἰς τὴν δεύτερην σάλπιγγα·
(δίδωι μέλλει νὰ σαλπίσῃ) καὶ οἱ
νεκροὶ θέλουσιν ἀναστῆθ' ἀφθαρτοί,
καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῆ.

53 Διότι χρεωστῇ τὸ θθαρίαν
τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ
θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.

54 Καὶ διὰ τὸ φθαρίον τοῦτο ἐν-
δυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε μέλλει νὰ

γένῃ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατέπαυθῃ ὁ θάνατος εἰς νίκην.

55 Ἡ θάνατε, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου; Ἡ νίκη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Ἀλλ' ὡς ἦναι χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἡμᾶς δίδει τὴν νίκην διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε, γνωρίζοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΔΙΑ ΔΕ Τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἁγίους, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλιτίας, οὕτως κάμειτε καὶ σεις.

2 Κάθε κυριακὴν καθίς ἀπὸ σᾶς ὡς παραθήτῃ, θησαυρίζων κοντὰ τοῦ ὁ, τι ἂν εὐπορήῃ· διὰ νὰ μὴ γίνωνται τότε συνάξεις τῆς ἐλεημοσύνης, ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποῖους ἂν γράψῃς εἰς τὰς ἐπιστολάς σας, ὅτι εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψαι νὰ ἀποκομίσωσι τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἐάν ᾖναι ἄξιον νὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ, θέλουνσιν ὑπάγει μαζύ μου.

5 Καὶ ὅταν διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· (διότι πρέπει νὰ διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν.)

6 Καὶ ὥς θέλω παραμένει εἰς σᾶς, ἥ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ μὲ προσοδηγήτε σεῖς ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

7 Διότι δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τῶρα περυστικός· ἐλπίζω δὲ νὰ ἀπομείνω κῆμποσον καιρὸν εἰς σᾶς, ἂν συγχωρήσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνει εἰς τὴν Ἐφεσον ἕως τῆς πεντηκοστής.

9 Διότι μὲ ἠρoίχθη θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἐάν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ ᾖναι χωρὶς φόβου μὲ σᾶς· διότι ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.

11 Κύνεις λοιπὸν ὡς μὴ τὸν καταφρονήσῃ· ἀλλὰ προπύμνατέ τον με εὐφροσύνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμεῖς διότι τὸν περιμένω ὁμοῦ με τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν παρεκάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς σᾶς ὁμοῦ με τοὺς ἀδελφούς· καὶ πάντῃ δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τῶρα· θέλει ὅμως ἔλθει ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε εἰς τὴν πίστιν· ἀνδριάνεσθε, κραταίωνεσθε.

14 Ὅλα σας (τὰ ἔργα) ὡς γίνωνται μὲ ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, γνωρίζετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἁγίους.

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσῃσθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιοῦτους, καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος συνεργεῖ καὶ κοπιᾷ.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ, καὶ τοῦ Φουρτουνάτου καὶ τοῦ Ἀχαΐκου, διότι τὸ ἔδικόν σας ὁστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.

18 Διότι καὶ τὸ ἔδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἔδικόν σας ἀνέπαυσαν· γνωρίζετε λοιπὸν τοὺς τοιοῦτους.

19 Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται κατὰ πολλὰ εἰς τὸν Κύριον ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ με τὴν ἐκκλησίαν τὴν ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκον των.

20 Οἱ ἀδελφοί ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται. Ἀσπασθῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἁγίων.

21 Τοῦτος ὁ ἀσπασμὸς (ἐγράφη) μὲ τὴν ἑδικήν μου χεῖρα τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς ἦναι ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧς ἔχει με σᾶς.

24 Ἡ ἀγάπη μου ᾧς ἔχει με ὅλους σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγγραφὴ ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανῶ, καὶ Φουρτιουνάτου, καὶ Ἀχάϊκον, καὶ Τιμοθέου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, μετὰ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.

2 Ἄς ἔχῃ χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἄς ἔχῃ εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας.

4 Ὅστις μᾶς παρηγορεῖ εἰς ὅλας μας τὰς θλίψεις, εἰς τὸ νὰ δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς πᾶσαν θλίψιν, διὰ μέσου τῆς παρηγορίας διὰ τῆς ὁποίας παρηγορούμεθα ἡμεῖς ἀπὸ τῶν Θεῶν.

5 Διότι καθὼς περισσεύουσιν εἰς ἡμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡ παρηγορία μας περισσεύει διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

6 Ἐπεὶ δὲ θλιβόμεθα, διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν σωτηρίαν σας, (θλιβόμεθα,) εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα διὰ τὴν ἰδικὴν σας παρηγορίαν, ἣ ὁποία ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὅποια πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ ἐλπίς μας διὰ σᾶς εἶναι βεβαία.

7 Γνωρίζοντες ἡμεῖς, ὅτι καθὼς εἶσθε μέτοχοι τῶν παθημάτων, οὕτως θέλετε εἶσθαι μέτοχοι καὶ τῆς παρηγορίας.

8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῇτε σεῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν θλίψιν μας ἣ ὁποία μᾶς συνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβλαβήμεν καθ' ὁπερβολὴν ὑπὲρ τὴν δυνάμιν μας, εἰς τόσον, ὥστε ἀπελπίσθημεν καὶ ἀπὸ τῆς ζωῆς μας.

9 Ἀλλὰ εἰχαμεν αὐτοὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μας τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν ὁ ὁποῖος ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς.

10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τόσον μεγάλου θανάτου, καὶ μᾶς ἐλευθερώνει· εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμη θέλει μᾶς ἐλευθερώσει.

11 Ἐν ᾧ συνυπηρετεῖτε καὶ σεῖς μετὰ τὴν δόξιν σας διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐδωχαριστηθῇ διὰ ἡμᾶς ἀπὸ πολλῶν προσώπων τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη διὰ μέσου πολλῶν.

12 Διότι ἡ καύχησίς μας αὕτη εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας, ὅτι μετὰ ἀπλότητα καὶ μετὰ εὐκρίνειαν Θεοῦ, ὅχι μετὰ σοφίαν σαρκικὴν, ἀλλὰ μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ συνανεστράφημεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ περισσώτερον εἰς σᾶς.

13 Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα, παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀναγινώσκετε, ἣ καὶ γνωρίζετε· καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἔοις εἰς τὸ τέλος θέλετε γνωρίσειν.

14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, καθὼς καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι καύχημά μας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μετὰ τούτην τὴν ἐμπιστοσύνην

ἔβλεπον νὰ ἔλθω προτῆτερα εἰς σᾶς, διὰ νὰ ἔχητε καὶ δευτέραν χάριν·

16 Καὶ διὰ μέσου σας νὰ περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος, μήπως ἄρα καὶ μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα; ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βουλευομαι, σαρκικῶς βουλευομαι, διὰ νὰ ἦναι μὲ ἐμὲ τὸ ναι ναι, καὶ τὸ ὄχι ὄχι;

18 (Καθὼς) ὁμοῦς ὁ Θεὸς εἶναι πιστός, ὁ λόγος μας εἰς σᾶς δὲν ἔγινε ναι καὶ ὄχι.

19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη εἰς σᾶς διὰ μέσου μας, διὰ μέσου ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλβανανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγινε ναι καὶ ὄχι, ἀλλὰ ναι ἔγινεν εἰς αὐτὸν,

20 (Διότι ὅλοι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι ναι, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀμήν,) εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου μας.

21 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαίονει ὁμοῦ μὲ σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ μᾶς ἔχρισεν, εἶναι ὁ Θεός·

22 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε, καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀρρήθωτον τοῦ Πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι λυπούμενός σας δὲν ἦλθον ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον·

24 Ὅχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· διότι στέκεσθε διὰ μέσου τῆς πίστεως.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΕΦΑΣΙΣΤΑ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου τοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλιν μὲ λύπην εἰς σᾶς.

2 Διότι ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ ποῖος ἔστιν ὅστις θέλει μὲ εὐφράνει, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λυπείται ἀπὸ ἐμὲ;

3 Καὶ ἔγραψά σας τοῦτο αὐτό, διὰ νὰ μὴ ἔχω λύπην, διὰ νὰ ἔλθω, ἀπ'

ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους χρεία νὰ χαίρωμαι· θαρσύνω ὅλους σας, ὅτι ἡ ἐδικὴ μου εἶναι χαρὰ ὅλων σας.

4 Διότι ἀπὸ πολλὴν θλίψιν στενοχωρίαν τῆς καρδίας μου ἔγραψα μὲ πολλὰ δάκρυα· νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωστὴν ἀγάπην τὴν ὅποیان ἔχω περὶ τερὸν εἰς σᾶς.

5 Ἄν κἀνείς μὲ ἐλόπησε, δόνησεν ἐμὲ, ἀλλὰ κατὰ μέρος, μὴ βαρύνω ὅλους σας.

6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοῦ ἐπιτιμήσεως αὐτῇ ἡ ὁποία ἔγινεν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολλούς·

7 Εἰς τόσον, ὥστε τὸ ἐναντίον περὶ μᾶλλον νὰ κάμνῃτε χάριν τὸν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, καὶ ἀπὸ τὴν περισσοτέραν λυπῶν τοιοῦτος καταποθῇ.

8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ βεβαιώσητε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἔγραψα νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν ἦσθε ὑπῆκοοι.

10 Καὶ εἰς ὅποιον σῆς συγχωρῶ, καὶ ἐγὼ (συγχωρῶ,) διότι ἐχάρισά τι, εἰς ὅποιον ἐχάρισα, σᾶς τὸ ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ τοῦ, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶμεν Σατανᾷ.

11 Διότι γνωρίζομεν τὰς πειρασίας του.

12 Καὶ διὰ νὰ ὑπῆγον εἰς τὴν ἐλπίδα (νὰ κηρύξω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡνοιχθῇ εἰς ἐμὲ εἰς τὸν Κόρινθον, δὲν ἀνεπαύσθην μου, διότι δὲν ἤθελα τὸν Τίτον ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρέτησας ἐβγήκα καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀσίαν.

14 Καὶ χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὁ μὴ κάμνῃ νὰ θριαμβεύωμεν τε διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερῶμεν τὴν δαμνὴν τῆς γνώσεώς του ἐν ὑμῶν εἰς κάθε τόπον.

15 Διότι ἡμεῖς εἰμεθα εἰδωδία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι σώζονται, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀπολοῦνται·

16 Εἰς κῆποιους, εἰμεθα ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· καὶ εἰς κῆποιους, ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ εἰς τοῦτο πολὺς εἶναι ἱκανός·

17 Διότι δὲν εἰμεθα ὡς ἂν οἱ πολλοί, νὰ καπηλεύωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εὐκρινείας, ὡς ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. III.

ΑΡΧΙΖΟΜΕΝ πάλιν νὰ συσταίνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας· ἡ χρειαζόμεθα, ὡς χρειαζονται μερικοί, συστατικὰς ἐπιστολάς εἰς σᾶς, ἡ συστατικὰς ἀπὸ σᾶς·

2 Σεῖς εἴσθε ἡ ἐπιστολὴ μας, γεγραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνωριζομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ἀπὸ ὅλων τούτων ἀνθρώπων·

3 Ὅντες φανεροί, δι' εἴσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπηρετήθη ἀπὸ ἡμῶν, γεγραμμένη ὅχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὅχι εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλὰ εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τοιοῦτον θάρρος εἰς τὸν Θεόν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὅχι δι' εἰμεθα δυνατοὶ ἅψ' ἑαυτοῦ μας νὰ νικήσωμεν τι, ὡς ἐξ ἑαυτοῦ μας, ἀλλὰ ἡ δύναμις μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·

6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμε δυνατοὺς νὰ ἦμεθα διάκονοι τῆς νέας διαθήκης, ὅχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα σκοτίζει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἡ ὁποία ἦτον μὲ γράμματα ἐντυπωμένη εἰς πέτρας, ἔγινεν ἔνδοξος, εἰς τόσον, ὥστε δὲν ἐδύναντο νὰ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν

δόξαν τοῦ προσώπου του, ἡ ὁποία ἐμελλε νὰ καταργηθῇ·

8 Πῶς δὲν θέλει εἶναι περισσότερον ἔνδοξος ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος·

9 Διότι ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατὰ κτίσεως ἔγινεν ἔνδοξος, πολὺ περισσότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει εἰς δόξαν.

10 Διότι ἐκεῖνα τὸ ὅποιον ἐδοξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπεροχικῆς δόξης.

11 Διότι ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ παύσῃ, ἔγινεν ἔνδοξον· πολὺ περισσότερον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μένει, πρέπει νὰ ᾔναι ἔνδοξον.

12 Ἐχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, μεταχειριζόμεθα πολλὴν παύρησιαν·

13 Καὶ ὅχι ὡς ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβαλλε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴν ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος (τοῦ νόμου) ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ οἱ νόες των ἐτυφλώθησαν· διότι ἕως εἰς τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα μένει εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀναγνώσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ἀποσκεπάζεται, τὸ ὅποιον (σκέπασμα) καταργεῖται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀλλ' ἕως τὴν σήμερον, ὅπότεν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν των.

16 Ἀλλ' ὅπότεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κύριον, θέλει ἀπαρθῇ τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲ ἀπεσκεπασμένον πρόσωπον βλέποντες, ὡς εἰς καθρέπτην, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφωόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Κεφ. δ'. IV.

Αἶψά τοῦτο ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν

τούτην, καθὼς ἐλείθημεν, δὲν ἀποκρίνομεν.

2 Ἀλλὰ ἀπηνήθημεν τὰ κρίμα τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μετὰ πανουργίαν, μηδὲ δολοῦμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν φανερωσιν τῆς ἀληθείας συσταίνομεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς κάθε συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἐὰν ἦναι σκεπασμένον τὸ εὐαγγελίον μας, εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀπολοῦνται εἶναι σκεπασμένον.

4 Εἰς τοὺς ὁπαίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τοῦτου ἐτόφλωσε τοὺς νόας τῶν ἀπίστων, διὰ τὰ μὴ τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον· καὶ τὸν ἑαυτὸν μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Διότι ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος εἶπε τὰ λαμψή φῶς ἀπὸ τὸ σκοτός, ἐκεῖνος (εἶναι) ὁ ὅποιος ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ἀγγεῖα πηλινὰ, διὰ τὰ ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἢ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τούτης, καὶ ὄχι ἀπὸ ἡμῶν.

8 Θλιβόμεθα εἰς κάθε (πράγμα), ἀλλὰ δὲν στενοχωρούμεθα· εἴμεθα εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθα.

9 Διωκόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀπολειπόμεθα· ῥιπτόμεθα κάτω, ἀλλὰ δὲν ἀπολόμεθα.

10 Πάντοτε περιφέρομεν εἰς τὸ πῶμα μας τὴν ἐκκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ τὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμα μας.

11 Διότι πάντοτε ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ζῶμεν, παραδιδόμεθα εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν θνητὴν μας σάρκα.

12 Ὡστε ὁ θάνατος ἐνεργεῖται

εἰς ἡμᾶς, ἡ δὲ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς.

13 Καὶ ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν.

14 Ἠξέροντες, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμοῦ μετὰ αὐτοῦ.

15 Διότι ὅλα διὰ σᾶς εἶναι, διὰ τὴν περισσεύσῃ τὴ χάρις, ἡ ὅποια ἐπλεόνασε, μετὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκρίνομεν ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἕξω ἄνθρωπος ἡμῶν διαφθείρηται, ἀλλ' ὁ ἕσω ἀνακατασκευάζεται καὶ ἡμεῖς.

17 Διότι ἡ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὴ θλίψις μας, μᾶς προξενεῖ αἰώνιον βάρος καθ' ὑπερβολὴν περισσῆς δόξης.

18 Ἐν ᾧ δὲν στοχαζόμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνα τὰ ὅποια βλέπονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν βλέπονται, διότι ἐκεῖνα τὰ ὅποια βλέπονται, εἶναι πρόσκαιρα· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὅποια δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ ἡξέρομεν, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπιγείως μας οἰκία τούτης τῆς σκηνῆς χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2 Διότι εἰς τούτην στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν τὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ νῦν ῥάνιον μας κατοικητήριον.

3 Ἀνίσως καὶ ἐνδύβεντες, δὲν θέλομεν εὐρεθῇ γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἴμεθα εἰς τούτην τὴν σκηνὴν, ἀναστενάζομεν βαρυνόμενοι· ὄχι διὰ τοῦτο θέλομεν τὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ τὰ ἐπενδυθῶμεν ἄλλην, διὰ τὰ καταποθῇ ἡ θνητὴ ἀπὸ τὴν ζωὴν.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός· ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀρχιϋβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Ἐχοντες λοιπὸν πάντοτε θάρρος, καὶ ἡξεύροντες, ὅτι ἐφ' ὅσον κατοικοῦμεν εἰς τὸ σῶμα, ξενιτευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον.

7 (Διότι περιπατοῦμεν μὲ πίστιν, καὶ ὄχι μὲ διάν.)

8 Διὰ τοῦτο καὶ θάρρος ἔχομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσότερον νὰ ξενιτευθῶμεν ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ νὰ ἐδρασκώμεθα μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, εἴτε ἐδρασκόμενοι (εἰς τὸ σῶμα,) εἴτε ξενιτευόμενοι (ἀπ' αὐτοῦ,) νὰ ἡμεθα ἐόρραστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διότι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμεῖς ὅλοι ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πάρῃ καθεὶς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔπραξε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε καλόν, εἴτε κακόν.

11 Ἡξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καταπείθωμεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐφανερώθωμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐφανερώθωμεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας.

12 Διότι πάλιν δὲν συσταίνομεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς σᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ ἡμᾶς· διὰ νὰ ἔχητε (καύχημα) εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καυχῶνται κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ ὄχι ἀπὸ καρδίας.

13 Διότι εἴτε ἐκστατικοὶ εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα· εἴτε φρόνιμοι εἴμεθα, διὰ τὴν ὠφέλειάν σας εἴμεθα.

14 Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει·

15 Κρίναντες τοῦτο, ὅτι ἐὰν ἕνας ἀπέθανε διὰ ὕλους, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθανον· καὶ δι' ὅλους ἀπέθανε, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλεον εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ζῶσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος ἀπέθανε καὶ ἀνέστη διὰ αὐτοὺς.

16 Ὡστε ἡμεῖς εἰς τὸ ἔξης κἀνένα δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν δι

καὶ ἠγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τῶρα πλεον δὲν τὸν γνωρίζομεν.

17 Ὡστε ἐὰν ἦναι κἀνεὶς εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι νέα κτίσις· τὰ παλαιὰ ἐπέρασαν, ἰδοὺ ἔγιναν ὅλα νέα.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφιλώσε μὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιχρησίαν τῆς φιλιώσεως.

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον εἰς τὸν Χριστὸν φιλιόνων τὸν κόσμον μὲ τὸν ἑαυτὸν του· μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ σφάλματά των· καὶ ἔβαλεν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς διὰ τὸν Χριστὸν πρεσβεύομεν, ὥς ἂν παρεκάλει αὐτὸς ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν· παρακαλοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν, φιλιώθητε μὲ τὸν Θεόν.

21 Διότι ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἠγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ζ'. VI.

ΚΑΙ συνεργοῦντες μὲ αὐτόν, παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαιῶς.

2 Διότι λέγει· Εἰς δεκτὸν καιρὸν σὲ ἐπήκουσα, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τῶρα εἶναι ὁ ἐπαρόδδεκτος καιρὸς· ἰδοὺ, τῶρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας.

3 Εἰς κἀνὲν πρᾶγμα δὲν δίδομεν κἀνὲν ἐμπόδιον, διὰ νὰ μὴ ψεχθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συσταίνοντες τὸν ἑαυτὸν μας ὥς ἀπαιρεῖται τοῦ Θεοῦ· μὲ πολλὴν ὑπομονήν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας,

5 Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακάς, εἰς ἀκαταστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηστείας,

6 Μὲ καθαρότητα, μὲ γνώσιν, μὲ μακροθυμίαν, μὲ καλοσύνην, μὲ

Πνεῦμα ἅγιον, μὲ ἀγάπην ἀνυπόκριτον,

7 Μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ θεῖα καὶ ἀριστέρα,

8 Ἀναμέσον δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀναμέσον κακῆς καὶ καλῆς φήμης· ὡς πλάνοι, καὶ ὅμως ἀληθινοί·

9 Ὡς ἀγνώριστοι, καὶ ὅμως γνωριζόμενοι· ὡς ἂν νύ ἀποθνήσκωμεν, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατοῦμενοι·

10 Ὡς ἂν νύ λυπούμεθα, καὶ πάντοτε χαίρομεθα· ὡς πτωχοί, καὶ πολλοὺς πλουτίζομεν· ὡς ἂν νύ μὴν ἔχωμεν τίποτε, καὶ ἔχομεν ὅλα.

11 Ὡς Κορίνθιοι, τὸ στίγμα μας ἐφαιλόθη εἰς σᾶς· ἡ καρδιά μας ἐπλάτνθη.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἡμᾶς· ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγχχνα σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν, (ὡς εἰς παιδία μου λέγω,) πλατύνθητε καὶ σεις·

14 Καὶ μὴ σμίγῃτε ὑπὸ ἓνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· διότι ποίαν μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; καὶ ποίαν κοινωσίαν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκότος;

15 Καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαρ; ἡ ποίαν μερίδα ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποίαν συνθήκην ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἰδωλά; Διότι σεις εἴσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι θέλω ἐγκατοικῆσαι εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλω ἐμπεριπατῆσαι εἰς αὐτούς· καὶ θέλω εἶναι Θεὸς τῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαὸς μου.

17 Διὰ τοῦτο ἐβγῆτε ἀπὸ τὸ μέσον τῶν καὶ ἀποχωρισθῆτε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκάθαρτον μὴ ἐγγίετε· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ,

18 Καὶ θέλω εἶσθαι Πατὴρ σας, καὶ

σεῖς θέλετε μοῦ εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. VII.

ἘΧΟΝΤΕΣ λοιπὸν, ἀγαπητοί, αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις, ἃς καθαρίσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀπὸ κάθε μολυσμῆ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος, τελειώνοντες ἀγιωσύνην μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μας· κήνένα δὲν ἠδικήσαμεν, κήνένα δὲν ἐφθείραμεν, κήνένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισιν σας διότι προσέπον, ὅτι εἰς τὰς καρδίας μας εἴσθε εἰς τὸ νῦν συναποθάνωμεν καὶ νῦν συζῶμεν.

4 Πολλὴν παῖδυσιν ἔχω εἰς σᾶς· πολλὴν καύχουσα ἔχω διὰ σᾶς· εἰς γεμάτος ἀπὸ παρηγορίαν, εἰς δλας· τὰς θλίψεις μας ἡ χαρὰ μου ὑπερπερισσεύει.

5 Διότι ὅταν ὑπήγαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, κήμματα ἀνεσιν δὲν ἔχεν ἡ σὰρξ μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρῶγμα ἐθλιβόμεθα· ἀπὸ ἔξω μάχαι ἀπὸ μέσου φόβου.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος παρηγορεῖ τοὺς ταπεινοὺς, ἐκεῖνος μᾶς παρηγόρησε διὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τοῦ ἐρχομοῦ του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν μὲ τὴν ὅποιαν παρηγορήθη διὰ σᾶς λέγων μας τὸν πόλιν σας πόθον, το κλαυθμὸν σας, τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ἔχετε διὰ ἐμὲ· εἰς τόσον, ὥστε ἐγὼ ἐχάρην περισσότερον.

8 Διότι ἂν καὶ σᾶς ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολὴν, δὲν μετανόη, ἂν καὶ μετενόουν· διότι βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιστολή, ἂν καὶ πρὸς ὄραν, σᾶς ἐλύπησε.

9 Τώρα χαίρομαι, ὅχι διὰ ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεὸν διὰ τὸ μὴ ζημιωθῆτε ἀπὸ ἡμᾶς ἐκ κήνεν πρῶγμα.

10 Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη προσ-

καὶ μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἣ ὅποια ποιεῖ δὲν φέρει μεταμέλειαν· ἣ δὲ λύπη τοῦ κόσμου προξενεῖ θάνατον.

11 Διότι ἰδοὺ αὐτὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐκλήθητε σεις κατὰ Θεόν, πύσιν ὑποῦδὴν ἐπροξένισεν εἰς ὑμᾶς· καὶ ἀπολογίαν, καὶ ἀγανάκτησιν· καὶ φόβον, καὶ ἀγάπην· καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν· ὅπως δι' ὅλου ἀπεδείξατε τὸν θάνατόν σας ὅτι εἰσαθε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Αὐτὸν ἂν καὶ ὑμεῖς ἔγραψα, δὲν ὑμεῖς ἔγραψα διὰ ἐκείνον ὃ ὁποῖος ἠδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκείνον ὃ ὁποῖος ἠδικήθη· ἀλλὰ διὰ τὸ φανερωθῆναι εἰς ὑμᾶς ἡ σπουδὴ μας τὴν ὅποιαν (ἔχομεν) διὰ ὑμᾶς, ἕως εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· περισσότερον δὲ ἐχάρημεν εἰς τὴν χάριν τοῦ Τιτοῦ, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπὸ ὧν σας.

14 Διότι ἂν τι ἐκαυχίθητε εἰς αὐτόν διὰ ὑμᾶς, δὲν ἐντροπιάσθη· ἀλλὰ καθὼς ὑμεῖς ἐλαλήσαμεν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν, οὕτως καὶ ἡ καύχησίς μας τὴν ὅποιαν ἐκάμαμεν εἰς τὸν Τίτον, ἔγινεν ἀλήθεια.

15 Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ εἶναι περισσότερα εἰς ὑμᾶς, ἀναθυμωμένον τὴν ὑπακοὴν ὧν σας, πῶς τὸν ἐδέχθητε μὴ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάρρος εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὑμεῖς κάμνομεν νὰ γνωρίζητε, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἣ ὅποια ἐδόθη εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας.

2 Ὅτι μὴ πολλὴν δοκιμὴν θλίψεως ἢ περισσὴν τῶν χαρᾶν, καὶ ἡ βεβαιότης τῶν πτωχείων ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητός των.

3 Διότι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δυνάμιν των (καὶ τὸ μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ τὴν δυνάμιν των ἔγινον ἀντιστοιχοῦντες εἰς τοῦτο τὸ ἔργον.

4 Παρακαλοῦντες μας μὴ πολλὰν παρακάλεσιν, νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς διακονίας ἣ ὅποια γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους.

5 Καὶ δὲν ἔναμον (μόνον) καθὼς ἠέπισαμεν· ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἐδοκίμων πρῶτον τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς ἡμᾶς μὴ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

6 Εἰς τόσον, ὥστε παρεκάλεσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἄρχισε πρότερον, οὕτως καὶ νὰ τελειώσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν τοῦτον.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα περισσεύετε, εἰς τὴν πίστιν, καὶ εἰς τὸν λόγον, καὶ εἰς τὴν γνώσιν, καὶ εἰς κάθε σπουδὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ἣ ὅποια εἶναι ἀπὸ ὑμᾶς εἰς ἡμᾶς, (οὕτως) περισσεύσατε καὶ εἰς τοῦτον τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω τοῦτο προσιτάζων, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων, καὶ δοκιμάζων τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης σας.

9 Διότι γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὡς πλοῦσιος διὰ ὑμᾶς ἐπιώχρευσεν, διὰ νὰ πλουτήσητε σεις μὴ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς τοῦτο· διότι τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς ὑμᾶς, ὅτι ὅποιοι ἀπὸ πέρουσι προσηργίσατε ὅχι μόνον τὸ νὰ κάμητε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλῃτε.

11 Καὶ τώρα τελειώσατε καὶ τὸ νὰ κάμητε· διὰ νὰ ᾖ καὶ ἡ τελειώσις τοῦ ἔργου ἀφ' ὃ, τι ἔχετε, καθὼς ἔγινεν ἡ προθυμία τῆς θλίψεως.

12 Διότι ἐάν ᾖ καὶ ἡ προθυμία, καθὼς εἶναι ἐπαρόδεκτος, δίδων καθ' ὅσον ἔχει, καὶ ὅχι καθ' ὅσον δὲν ἔχει.

13 Διότι (τοῦτο λέγω) ὅχι διὰ νὰ ᾖ ἀνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς σὺς θλίψις· ἀλλὰ νὰ ᾖ καὶ ἡμεῖς, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, ὥστε τὸ περισσεύμα τὸ ἐδικόν σας ὡς ἀναπληροῦν τὸ ἄλλοις ἐκείνων.

14 Καὶ τὸ περισσεύμα ἐκείνων ἔστι·

ἀναπληρώσῃ τὸ ὑστέρημα τὸ ἐδικόν σας, διὰ τὰ γένη ἰσότητος·

15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος (ἐσώταξε) τὸ πολὺ, δὲν ἐπῆρε τίποτε περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον)· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος (ἐσώταξε) τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρεν ὀλιγώτερον.

16 Καὶ χάρις (ὥς εἶναι) εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου·

17 Διότι τὴν μὲν παρακάλεισιν ἀδέλφη· καὶ ὡν πρόθυμος, μὲ τὸ ὅτιον του θέλημα ἐβγήκε καὶ ἔρχεται εἰς σᾶς.

18 Καὶ ἐπέψαμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποῖου ὁ ἑταῖρος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διὰ μέσου ὧν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Καὶ ὅχι μόνον (ταῦτο) ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν νὰ ἀποδημήσῃ ὁμοῦ μὲ ἡμῖς, μὲ τὴν χάριν ταύτην ἣ ὅποια διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν σας·)

20 Ἀποφεύγοντες τοῦτο, μήπως καὶ κἄν εἰς μᾶς κατηγορήσῃ εἰς ταύτην τὴν περιουσίαν ἣ ὅποια διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς·

21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι καλὰ, ὅχι μόνον ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἐπέψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον ἰδοκίμασamen πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ εὐρήκαμεν πρόθυμον, καὶ ἰώρα εἶναι πολὺ σπουδαιότερος, διὰ τὴν πολλὴν πεποιθήσιν τὴν ὅποیان ἔχει εἰς σᾶς.

23 Περὶ δὲ τοῦ Τίτου, εἶναι σύμβουλος μου καὶ εἰς σᾶς συμβοηθὴς· καὶ οἱ λοιποὶ μας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα τοῦ Χριστοῦ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχῆσεώς μας διὰ σᾶς,

εἰς αὐτοὺς δείξατε, καὶ ἐμπρὸς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. γ'. IX.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ἣ ὅποια γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους, περιττὸν εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Διότι ἡξέφρω τὴν προθυμίαν σας διὰ τῆς ὁποίας καυχώμαι διὰ σᾶς εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἡτοιμασμένη ἀπὸ πέρους· καὶ ὁ ἐδικόν σας ζῆλος παρεκίνησε πολλοὺς.

3 Καὶ ἐπεμψα τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον τὸ καύχημά μας διὰ σᾶς· διὰ νὰ (καθὼς ἔλεγον) ἦσθε ἡτοιμασμένοι.

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσιν ὁμοῦ μὲ ἐμὰ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὐρωσιν ἀνετομους, ἐντροπισθῶμεν ἡμεῖς (διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς) εἰς τοῦτο τὸ στίγμα τῆς καυχῆσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογίασα παρακαλῶν τοὺς ἀδελφούς, νὰ ἔλθωσι προτύτερον εἰς σᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσωσι τελείως τὴν εὐλογία σας τὴν ὅποیان προῦπεσχήθητε, διὰ νὰ ἦναι ἔτοιμη, οὕτως ὡς εὐλογία καὶ ὅχι ὥς πλεονεξίαν.

6 Καὶ ἡξέφρετε τοῦτο, ὅτι ὁποῖος σπεῖρει ὀλίγα, θέλει θερίσει καὶ ὀλίγα· καὶ ὁποῖος σπεῖρει πλούσια, θέλει θερίσει καὶ πλούσια.

7 Καθὼς (ὥς δώση) καθὼς προαρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του· ὅχι μὲν λόπην, ἣ ἐξ ἀνάγκης· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἡμερον δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατός καὶ πάντα χάριν νὰ τὴν περισπεύσῃ εἰς σᾶς· διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα καὶ κάθε ἀντάρκειαν, καὶ νὰ περισσεύετε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

9 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσχόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸ αἶμα.)

10 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προμηθεύει σπέρμα εἰς τὸν σπορεῖα, καὶ γροῦμα εἰς τὴν φαινήν, εἶπε νὰ προμηθεύσῃ καὶ

πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας.)

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα πλουτοῦντες μὲ κάθε ἀπλότητι, ἣ ὅποια προξενεῖ διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας τούτης οὐ μόνον ἀναπληροῖ τὴν χρεὶαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ μέσου εὐχαριστιῶν πολλῶν εἰς τὸν Θεόν.

13 (Διὰ μέσου τῆς δοκιμῆς τῆς ὑπηρεσίας τούτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀπλότητα τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους.)

14 Καὶ μὲ τὴν παρακάλεισιν αὐτῶν διὰ σῶς, ἐπιποθοῦντες σας πολὺ διὰ τὴν υπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

15 Καὶ χάρις (ὥς εἶναι) εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν προύλητα καὶ ἐπιτίκειαν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγὼ, ὃν παρῶν, ἤμουν ταπεινὸς εἰς σᾶς, ὃν δὲ ἀπὼν ἔχω θάρρος εἰς σᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας, οὗτοι κάμετε, ὥστε νὰ μὴ χρευσθῶ, διὰν θέλω εἶμαι παρῶν, τὴν πεποίθησεν μὲ τὴν ὁποίαν λογίζομαι νὰ τολμήσω εἰς τινὲς οἱ ὁποῖοι μᾶς λογιζονται ὅτι περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διότι ἂν καὶ περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα, δὲν στρατευόμεθα κατὰ τὴν σάρκα.

4 (Διότι τὰ ὅπλα τῆς στρατείας μας δὲν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν εἰς ἀφανισμὸν τευχισμάτων.)

5 Καταστρέφοντες τοὺς λογισμοὺς, καὶ κάθε ὕψωμα τὸ ὁποῖον ὑψώνεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ

σύροντες εἰς αἰχμαλωσίαν κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐκδικήσωμεν κάθε παρακοήν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ κατ' ἐπιφάνειαν βλέπετε; Ἐὰν κἀνείς ἔχῃ θάρρος εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅτι ἦναι τοῦ Χριστοῦ, ὡς λογαριάσῃ τοῦτο πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ.

8 Διότι ἐὰν καὶ καυχῇθῃ τι περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ ὅχι εἰς ἀφανισμὸν σας, δὲν θέλω ἐντραπῇ.

9 Διὰ νὰ μὴ φανῶ ὡς ἂν νὰ σᾶς κατεφύβιζον μὲ τὰς ἐπιστολὰς.

10 Διότι λέγει κἀποῖος, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ εἶναι βουραὶ καὶ δυναταί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος εἶναι ἡσθενημένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι ἐδωκαφρόνητος.

11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ὡς λογιᾶται τοῦτο, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα μὲ τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀπόντες, τοιοῦτοι εἴμεθα καὶ παρόντες μὲ τὸ ἔργον.

12 Διότι δὲν τολμῶμεν ἡμεῖς νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας μὲ τινὰς, οἱ ὁποῖοι συνιστάνουσι τὸν ἑαυτὸν των· ἀλλὰ ἐκεῖνοι μετροῦντες τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ συγκρίνοντες τὸν ἑαυτὸν των μὲ τὸν ἑαυτὸν των, δὲν ἐννοοῦσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ δὲν θέλομεν καυχῇθῃ εἰς τὰ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμοίρασεν ὁ Θεός, νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς σᾶς.

14 Διότι δὲν ἐξαπλόνομεν τὸν ἑαυτὸν μας περισσότερον (ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν) λέγοντες ὅτι ἐφθάσαμεν ἕως εἰς σᾶς, μὴ φθάσαντες· διότι καὶ ἕως εἰς σᾶς ἐφθάσαμεν μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

15 Δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἁμείψα εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἔχοντες ἐλπίδα, αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας, νὰ μεγαλυνθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς σὰς περιστά κατὰ τὸν κύριον μας.

16 Ὡστε νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι παρεκεί ἀπὸ σᾶς· καὶ ὅχι νὰ καυχῶμαι εἰς ἄλλον κενόν διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἔτοιμα.

17 Ὅποιος δὲ καυχᾶται, ὡς καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον.

18 Διότι ἔχει ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ τὸν ἑαυτόν του, εἶναι δοκιμος, ἀλλὰ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον συνιστᾷ ὁ Κύριος.

Κεφ. ια'. XI.

Εἶθε νὰ ἐπεμένετε ὀλίγον τὴν ἀφοροῦν μου· ἀλλὰ καὶ ὑπομένετε με.

2 Διότι σὰς ἀγαπῶ περιστά μὲ ἀγάπην κατὰ Θεόν· διότι σὰς ἤρμωσα μὲ ἓνα ἄνδρα διὰ νὰ σὰς παρστήσω εἰς τὸν Χριστὸν ὡς παρθένον καθαράν.

3 Φοβοῦμαι ὅμως μήπως καθὼς ὁ ὅπως ἐξηπάτησε τὴν Ἑδᾶν μὲ τὴν πανοργίαν του, οὕτω φθαρθῶσι τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχητε εἰς τὸν Χριστόν.

4 Διότι ἐὰν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς σὰς κηρύττει ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλητε τὸν ὑπομένει.

5 Διότι λογίζομαι ὅτι κατ' οὐδὲν εἶμαι ἐλλειπής ἀπὸ τοῦς ἄκρους ἀποστόλους.

6 Καὶ ἐὰν ἦμαι ἰδιώτης εἰς τὸν λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης) εἰς τὴν γνώσιν· ἀλλὰ ἐφανερῶθην ὅπως δι' ὅλου εἰς κάθε πρῆγμα εἰς σὰς.

7 Ἡ ἔκταμα ἁμαρτιῶν, ταπεινῶν τὸν ἑαυτόν μου διὰ νὰ ὑψωθῇτε σεις,

ὅτι χρεῖσμα σὰς εὐηγγέλισα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύμνωσα, λαβὼν πληρωμὴν, διὰ τὴν διακονίαν σας· καὶ διὲ ἡμουν παρὼν εἰς σὰς καὶ ὑποτερήθην, δὲν παρηβάρυνα κἀνέναν.

9 Διότι τὴν χρεῖαν μου ἀνέπληρωσαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἰς κάθε πρῶγμα ἐφυλάχθη νὰ μὴ σὰς παραβαρύνω, καὶ θέλω φυλαχθῇ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰς ἐμὲ, ὅτι ἡ καύχησις αὐτῇ δὲν θέλει φραχθῇ εἰς ἐμὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀχαΐας.

11 Διὰ τὴν διότι δὲν σὰς ἀγαπῶ ὁ Θεὸς τὸ ἡξέουρι.

12 Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κἀννω, καὶ ἀκόμη θέλω κἀμει, διὰ νὰ κόψω τὴν ἀφορμὴν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀφορμὴν, διὰ νὰ εὐρεθῶσιν εἰς ὑμᾶς καυχῶνται καθὼς εἰμεθα καὶ ἡμεῖς.

13 Διότι οἱ τοιοῦτοι ψευδαπώστολοι εἶναι ἐργάται δόλου, καὶ μετασχηματίζουν τῶν ἑαυτῶν τῶν εἰς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστόν· διότι καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ὡς ἄγγελος φωτός.

15 Δὲν εἶναι μεγάλαν (πρῶγμα) λοιπόν, ἐὰν καὶ οἱ ἀπὸ τῆς μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶναι κατὰ τὰ ἔργα των.

16 Πάλιν λέγω, μὴ λογιᾶσθ κἀνεί· ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, κἄν ὡς ἄφρων δεχθῇτε με, διὰ νὰ καυχῶμαι καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.

17 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καλῶ, δὲν τι καλῶ κατὰ τὸν Κύριον, ἀλλὰ ὡς ἄφρων, εἰς τοῦτην τὴν ἀφορμὴν τῆς καυχῆσεως.

18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχῶμαι καὶ ἐγώ.

19 Διότι μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε τοὺς ἄφρονες, ὄντες φρόνιμοι.

20 Διότι ἐὰν κἀνεῖς σὰς καταδόν-

λόγῃ, ἂν κἀν εἶς σὺς κατατρώγῃ, ἂν κἀν εἶς σὺς πῆρῃ τε, ἂν κἀν εἶς ὑψήνηται, ἂν κἀν εἶς σὺς δέξηται εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν ὑπομένετε.

21 Διὰ αἰμιάν λέγω, ὅς ἐστι ἡμεῖς ἡσθενησάμεν· ἀλλὰ εἰς ὅποιον πρῶγμα τολμᾷ κἀν εἶς, (ὡς ἄφρων λέγω,) τολμᾷ καὶ ἐγώ.

22 Ἐβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἐβραῖος· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλῆτης· σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

23 Διάκονοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (παμφρονῶν λαλῶ,) ἐγὼ περισσότερον ἀπ' αὐτοῦς· εἰς τοὺς κόπους περισσότερον εἶμι, εἰς τὰς πληγὰς τοὺς ὑπερβαίνειν, εἰς τὰς φυλακὰς περισσότερον, εἰς θανάτους πολλὰς φοροῦν.

24 Ἀπὸ τοῦς Ἰουδαίους πέντε φοραῖς ἔλαβον σαράντα (πληγὰς) παρὰ μίαν.

25 Τρεῖς φορὰς ἐράβδισθην, μίαν φορὰν ἐλιθάσθην, τρεῖς φορὰς ἐκαυάγησα, ἓν ἡμερῶνυχιον ἔκαμαν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

26 Πολλὰς φορὰς εἰς τὰς ὁδοπορίας, εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν, κινδύνους ἀπὸ τοῦς ληστὰς, κινδύνους ἀπὸ τῷ γένος μου, κινδύνους ἀπὸ τῷ ἔθνει, κινδύνους εἰς τὰς πόλεις, κινδύνους εἰς τὰς ἐρημίας, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἐν μέσῳ τῶν ψευδοδελφῶν.

27 Εἰς κόπον καὶ μόχθον, πολλὰς φορὰς εἰς ἀγρυπνίας, εἰς πείναν καὶ δίψαν, πολλὰς φορὰς εἰς νηστειας, εἰς ψόχραν καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς τῶν παρίξω, ἢ καθ' ἡμέραν ταραχὴ μου, (εἶμαι) ἢ φροντίς ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Ποῖος ἁσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἁσθενῶ; ποῖος σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν πυρόνομαι;

30 Ἄν κάμῃ χρεῖα νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχῆσθαι εἰς τὰ πράγματα τῆς ἁσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐδόλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἡξέσθω, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δυμασκὸν ὁ ἑθνάρχης τοῦ βασιλεῦς Ἀρείου ἐπέλαττε τὴν πόλιν τῶν Δυμασκητῶν, θέλων ἐάν τι πάσῃ.

33 Καὶ καταβιβάσθην ἀπὸ τὸ τοίχος, διὰ μέσου μίας θυρίδος εἰς κοφίον, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὰς χεῖρας του.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΝΑ καυχῶμαι βέλται δὲν μὲ ὠφελεῖ· διότι θέλω εἶσθαι εἰς ὀπισθίους καὶ ἀποκαλύψαις Κυρίου.

2 Γνωρίζω ἄνθρωπον εἰς τὴν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος πρὸ δεκαεσσάων χρόνων, ἡρπάχθη ἔως τὸν τρίτον οὐρανὸν (ἀλλ' εἶπε μὲ τὸ σῶμα, δὲν ἡξέσθω, εἶπε διχως τὸ σῶμα, δὲν ἡξέσθω, ὁ Θεὸς ἡξέσθω.)

3 Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (ἀλλ' εἶπε μὲ τὸ σῶμα, εἶπε διχως τὸ σῶμα, δὲν ἡξέσθω ὁ Θεὸς ἡξέσθω.)

4 Ὅτι ἡρπάχθη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσε λόγια ἄγῃστα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλέσῃ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω καυχῆσθαι· διὰ δὲ τὸν ἐνυῖόν μου δὲν θέλω καυχῆσθαι, παρὰ εἰς τὰς ἁσθενείας μου.

6 Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχῆθω, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· διότι θέλω εἶπαι τὴν ἀλήθειαν· φυλάττομαι δὲ, μήπως κἀν εἰς λογισθῇ δι' ἐμὲ ὑπεράνω τοῦ ὅ, τι μὲ βλέπει, ἢ ὅ, τι ἀκούει ἀπ' ἐμὲ.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴν ὑπερυψώνωμαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μὲ ἐδόθη κέντρον εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σαταν, διὰ νὰ μὲ κολαφίσξῃ, διὰ νὰ μὴν ὑπερυψώνωμαι.

8 Διὰ τοῦτο τρεῖς φορὰς παρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ (τὸν) ἀποχωρίσῃ ἀπ' ἐμὲ.

9 Καὶ μὲ εἶπεν· Ἀρκεῖ σε ἡ χάρις

μον· διότι ἡ δύναμις μου εἰς ἀσθενεῖαν τελειοῦται. Μετὰ πολλῆς λοιπὸν χαρᾶς θέλω καυχῆσθαι εἰς τὰς ἀσθενείας μου, διὰ τὸ κατοικήσθαι εἰς ἐμὴν ἢ δύναμιν τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀσθενείας, εἰς τὰς λοιδορίας, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας διὰ τὸν Χριστόν· διότι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄφρων· σεῖς μὲ ἠραγκάσατε· διότι ἐγὼ ἔπρεπε τὸ συνιστάσθαι ἀπὸ σῶς· διότι εἰς οὐδὲν ἔγινα ἐλλειπῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρούς ἀποστόλου, ἂν καὶ δὲν ἦμαι τίποτε.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἔγινα εἰς σᾶς με κάθε ὁποιοτήν, με σημεῖα καὶ τέρατα καὶ με δυνάμεις.

13 Διότι τί εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐγίνατε κατώτεροι ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς παρεβάρυνα; Χερισατέ με τὴν ἀδικίαν τούτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἶμαι ἑτοιμος τὸ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς παραβαρύνει· διότι δὲν ζητῶ τὰ ἐδικὰ σας, ἀλλὰ σᾶς· διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα τὸ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα.

15 Καὶ ἐγὼ μετὰ πολλῆς χαρᾶς θέλω ἐξοδιάσει καὶ θέλω ἐξοδιασθῆ διὰ τὰς ψυχὰς σας· ἂν καὶ ἀγαπῶν σας περισσύτερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον.

16 Ὅμως ὥς ἦναι, ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα· ἀλλ' ὡς πανούργος, σᾶς ἐπίπασα με δόλον.

17 Μήπως διὰ τινὸς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔστειλα εἰς σᾶς, διὰ μέσου αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς;

18 Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἀπὸ σᾶς ἐπλεονέκτησεν ὁ Τίτος; δὲν περιεπατήσαμεν με τὸ αὐτὸ πνεῦμα; δὲν περιεπατήσαμεν με τὰ νῦν ἔχοντα;

19 Πάλιν, λογίσεσθε ὅτι σᾶς ἀπολογούμεθα; Ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν· καὶ ὅλα, ἀγαπητοί, εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.

20 Διότι φοβοῦμαι, μήπως ὅταν ἔλθω, σᾶς εὖρω ὅχι ὁποίους θέλω, καὶ ἐγὼ εὖρεθῶ εἰς σᾶς ὁποῖον δὲν θέλετε· μήπως ἦναι εἰς σᾶς φιλονεικίαι, ζηλῖαι, θυμοί, λογομαχίαι, καταλαλῖαι, ψιθυρισμοί, κενοδοξίαι, ἀκαταστασίαι.

21 Μήπως ὅταν ἔλθω πάλιν εἰς σᾶς, με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου, καὶ κλάσω πολλοὺς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προήμαρτον, καὶ δὲν μετενόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ πορεύαν, καὶ ἀσεβείαν, τὴν ὁποῖαν ἐπραξαν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΡΙΤΗΝ τούτην φορὰν ἐρχομαι εἰς σᾶς· ἀπὸ στόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει σταθῇ κάθε λόγος.

2 Προεῖπον, καὶ προέλεγον, ὥς ἂν τὸ ἔμουν παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν, τώρα γράφω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προήμαρτον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω τοὺς λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς λαλεῖ μέσα εἰς ἐμὲ, ὁ ὁποῖος εἰς σᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατός εἰς σᾶς.

4 Διότι ἂν καὶ ἐσταυρώθῃ διὰ τὴν ἀσθενείαν, ἀλλὰ ἔτι διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ θέλομεν ζῆσαι ὁμοῦ με αὐτόν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

5 Ἐξετάζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ἂν ἦσθε εἰς τὴν πίστιν, τὸν ἑαυτὸν σας δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς σᾶς; ἐὰν δὲν ἦσθε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἰμεθα ἀδόκιμοι.

7 Καὶ εὐχομαι εἰς τὸν Θεόν, τὸ μὴ

κάμητε κἀνὲν κακόν· ὅχι διὰ τὰ φανώμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ τὰ κάμητε σεις τὸ καλόν, ἡμεῖς δὲ τὰ εἰμεθα ὡς ἀδόκιμοι.

8 Διότι δὲν δυνάμεθα τὰ κάμωμεν τίποτε ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.

9 Διότι ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, καὶ σεις ἦσθε δυνατοί, χαίρουμεν· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειοποιήσιν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω τοῦτα ἀπὸν, ἵνα παρὼν μὴ σὺς μεταχειρισθῶ σκληρῶς, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν με ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ ὅχι εἰς ἀφανισμόν.

11 Ἀσιανόν, ἀδελφοί, χαίρετε, ἡμεῖς τέλειοι, παρηγορεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ με σᾶς.

12 Ἀσπασθῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον με φιλημα ἁγίων· οἱ ἅγιοι ὅλοι σὺς ἀσπάζονται.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ᾧς ἦναι ὁμοῦ με ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λουκά.

Ἡ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος (ὅχι ἀπὸ ἀνθρώπων, οὐδὲ διὰ μέσου ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἀνίστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς.)

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ με ἐμὲ, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας·

3 Ἄς ἦναι χάρις εἰς σᾶς, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν του διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ τὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντα αἰῶνα τὸν πονηρὸν, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας·

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ᾧς ἦναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω διὸ οὕτως ὀκλήγωσι ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος σὺς ἐκάλεισε με τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, μεταθέτεσθε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον·

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ

μόνον εἶναι τινὲς οἱ ὁποῖοι σὺς ταράττουσι, καὶ θέλουσι τὰ μεταστρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἡμεῖς, ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σὺς εὐαγγελίσῃ ἄλλο, παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺς εὐαγγελίσασμεν, ᾧς ἦναι ἀνάθεμα.

9 Καθὼς προείπομεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω, ἐὰν κἀνεις σὺς εὐαγγελίσῃ ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρελάβετε, ᾧς ἦναι ἀνάθεμα.

10 Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ τὰ ἀρέσκω εἰς τοὺς ἀνθρώπους; διότι ἂν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἤμουν Χριστοῦ δούλος.

11 Καὶ σὺς γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, διὸ τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον εὐαγγελίσθη ἀπὸ ἐμὲ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον·

12 Διότι οὐδὲ ἐγὼ τὸ παρελάβον, οὐτε τὸ ἐκιδάχθην ἀπὸ ἀνθρώπων· ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς ἀπορρήτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διότι ἤκουσατε τὴν ποτὲ πολιτείαν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, διὰ καθ' ὑπερβολὴν κατεδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἡγήμαζον.

14 Καὶ ἐπρόκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ὑπὲρ πολλοὺς συνομηλικούς μου εἰς τὸ γένος μου, ὃν περισσότερον ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν μου παραδύεω.

15 Ὅταν δὲ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, καὶ μὲ ἐκάλεσε διὰ μέσου τῆς χάριτός του,

16 Νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν υἱὸν τοῦ εἰς ἐμὲ, διὰ τὰ τὸν εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυμβουλευέθην μὲ σάρκα καὶ μὲ αἷμα.

17 Οὐδὲ ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς προτέραν μου ἀποστόλους· ἀλλὰ ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπίστρεψα εἰς τὴν Συριακὴν.

18 Ἐπειτα μετὰ τρεῖς χρόνους ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ τὸν Πέτρον· καὶ ἀπέμεινα μὲ αὐτὸν δεκαπέντε ἡμέρας.

19 Καὶ ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδον, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Αὐτὰ δὲ τὰ ὅποια σῶς γράφω, ἰδοὺ ἐμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν, διὰ δὲν ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἦμουν δὲ εἰς τὸ πρόσωπον ἀγνώριστος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας, αἱ ὅποιαι ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον δὲ ἤκουσαν. Ὅτι ὅστις μᾶς κατεδίωκε ποτὲ, τώρα εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν τὴν ὅποιαν ποτὲ ἠρῆμαζε.

24 Καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι εἰς ἐμὲ τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. Π.

ἘΠΕΙΤΑ μετὰ δεκατέσσαρας χρόνους ἀνέβην πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα

ἅμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν, παραλαβὼν ἅμοῦ καὶ τὸν Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβην καθὼς μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός, καὶ τοὺς ὁμιλοῦντας τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὅποιον περὶ τοῦ εἰς τὴν κατ' ἰδίαν δὲ εἰς ἐκείτους ὅποιοι ἦσαν εὐδόκιμοι, μήπως τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς μάτην.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτος ὁ ὁποῖος ἦτον μαζί μου, μ' ὅλον ὃν ἦτον Ἕλληνας, δὲν ἠναγκάσθη νὰ περιτριμθῇ.

4 Διὰ δὲ τοὺς πειραστικούς ψευδοαδελφούς, οἱ ὅποιοι ἐμβῆκαν κρυφὰ μὲ δόλον νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ὅποιαν ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ μᾶς καταδουλώσωσιν.

5 Εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὅραν ἔδωκαμεν ὑποταγὴν, διὰ τὰ μέντοι πίστετε ἢ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς σᾶς.

6 Ἀπὸ ἐκείτους δὲ οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι τι, ὅποιοι ποτὲ καὶ ἄν ἦσαν, δὲν μὲ μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ ἠθέλησαν τίποτε.

7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅταν εἶδον ὅτι ἐγὼ ἐπεπιστεύθην τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς.

8 (Διότι ὅστις ἐνήργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη.)

9 Καὶ ὅταν ἐγνώρισαν τὴν χάριν ἢ ὅποια μὲ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι σίλοι, ἔδωκαν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν τὰς δεξιὰς τῆς κοινωνίας· διὰ τὰ ὅπως ὡς ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μόνον (μᾶς παρήγγειλαν) νὰ ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχοὺς· τὸ ὅποιον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κέρω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς

τὴν Ἀντιόχειαν, ἀντεστάθην εἰς ἀδ-
τὸν κατὰ πρῶτον, δίδωι ἦτον κατ-
εγνωσμένους.

12 Δίδωι πρὸς τὸ νὰ ἔλθωσι τινὲς
ἀπὸ τοῦ Ἰερώβου, ἔρρωγεν ὁμοῦ μὲ
τὰ ἔθνη· ὅταν δὲ ἦλθον, ὑπεχώρη
καὶ ἐξεχώρηε τὸν ἑαυτὸν του, φο-
βούμενος ἐκείτους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ
τὴν περιτομήν.

13 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συνεπεκρί-
θησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε
καὶ ὁ Βαρνάβας συνεπεφάρθη ἀπὸ
τὴν ἐπάκριον αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδον ὅτι δὲν ἔστεκον
ὁρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγε-
λίου, ἔλθον εἰς τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν
εἰς ὅλους· Ἄν σὺ ὁ ὅποιος εἶσαι
Ἰουδαῖος ζῇς ἐθνικῶς, καὶ ὅχι Ἰου-
δαϊκῶς, διατί ἀνιγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ
Ἰουδαῖωσιν;

15 Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἰμεθα φυσικῶς,
Ἰουδαῖοι, καὶ ὅχι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ
ἔθνη.

16 Ἠξέστησαν οὖν οἱ δὲν δικαιοῦνται
ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου,
ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεβάμεν
εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τὰ δι-
καιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χρισ-
τοῦ, καὶ ὅχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου·
δίδωι δὲν θέλει δικαιοῦσθαι ἀπὸ τὰ ἔργα
τοῦ νόμου κἀμμία σάρξ.

17 Ἀλλὰ ἀνίστατε ζητοῦντες νὰ δι-
καιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐδρά-
θμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ,
ἅρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπηρέτης τῆς
ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο.

18 Δίδωι ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ὅποια κατ-
έστηρεν, τοῦτο πάλιν οἰκοδομῶ,
κἀνω τὸν ἑαυτὸν μου παρβαίνην.

19 Δίδωι ἐγὼ διὰ μέσου τοῦ νόμου
ἀπέβην εἰς τὸν νόμον, διὰ τὰ ἔχου
εἰς τὸν Θεόν.

20 Συνεσταυρώθην μὲ τὸν Χρισ-
τόν· καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλὰ ὁ
Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνο τὸ
ὅποσον ζῶ τῶρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μὲ
τὴν πίστιν τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος

μὲ ἠγάπησε, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυ-
τὸν τοῦ δι' ἐμέ.

21 Δὲν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ·
δίδωι ἐὰν ἦναι ἡ δικαιοσύνη διὰ μέσου
τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν ματαίως
ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. III.

1 Ὡς ἀνέστητε Γαλιταῖ, ποῖος σὺς ἐβά-
σκαρε νὰ μὴ πείθῃσθε εἰς τὴν ἀλή-
θειαν; ἔμπρὸς εἰς τὰ ὅρματα τῶν
ὁποίων προεγράφη ὁ Ἰησοῦς Χρισ-
τός, ἐσταυρωμένος μετὰ ὑμῶν.

2 Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ
σῶς· Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἐλάβετε
τὸ Πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοήν τῆς
πίστεως;

3 Ὅπως εἴπατε ἀνέστητε; ἀρχίσαν-
τες μὲ τὸ Πνεῦμα, τῶρα τελειοῦσθε
μὲ τὴν σάρκα;

4 Τῶς ἐπάθετε ματαίως; ἂν ἦτον
καὶ ματαίως.

5 Ὅπως λοιπὸν σὺς δίδει τὸ Πνεῦ-
μα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς σῶς,
ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κἀνειν, ἢ
ἀπὸ τὴν ἀκοήν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς ὁ Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εἰς
τὸν Θεόν, καὶ ἐλογαρεύσθη εἰς αὐτὸν
εἰς δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπὸν ὅτι ἐκεῖνοι οἱ
ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, τοῦτοι
εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ προειδοῦσα, ὅτι ὁ
Θεὸς θέλει δικαιοῦσαι τὰ ἔθνη ἀπὸ
τὴν πίστιν, ἐδηγγέλισε πρότερον εἰς
τὸν Ἀβραάμ· Ὅτι εἰς σὲ θέλουσιν
ἐβλογηθῆ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Ὡς οὖν ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν,
ἐβλογοῦνται ὁμοῦ μὲ τὸν πιστὸν Ἀ-
βραάμ.

10 Δίδωι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ
νόμου, εἶναι ὑποκῆτοι εἰς τὴν κατά-
ραν· δίδωι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπι-
κατάρατος εἶναι καθείς, ὅστις δὲν
μένει εἰς ὅλα, τὰ ὅποια εἶναι γεγραμ-
μένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, καὶ νὰ
τὰ κἀνῃ.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κἀνείς δὲν

δικαιώνεται εμπρός εις τὸν Θεόν, φανερόν εἶναι· διότι ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι ἀπὸ τῆς πίστεως.

12 Ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς πίστεως· ἀλλ' ὅστις κάμνει αὐτὰ, θέλει ζῆσαι εἰς αὐτὰ.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξηγόρασεν ἀπὸ τῆς κατάρτης τοῦ νόμου, γενόμενος διὰ ἡμᾶς κατάρτης· διότι εἶναι γεγραμμένον· Καθεὶς ὅστις εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Διὰ τὴν γέννην εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, διὰ τὴν λάβωμεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πνεύματος μετὰ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνθρώποις λέγω· ὅπως διαθήκη ἀνθρώπου βεβαιωμένην κῆνεις δὲν ἀθετεῖ, οὐδὲ προσθέτει τι εἰς αὐτήν.

16 Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ ὑποσχέσεις, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. Αἶν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς διὰ πολλὰ, ἀλλ' ὡς διὰ ἓν· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου· τὸ ὅποιον εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω, διαθήκη ἡ ὅποια εἶναι προβεβαιωμένη ἀπὸ τὸν Θεόν εἰς τὸν Χριστόν, ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος ἔγινε μετὰ τετρακοσίους καὶ τριάντα χρόνους, δὲν κάμνει ἀβέβαιον, εἰς τὸ νῦν καταργῆσαι τὴν ὑπόσχεσιν.

18 Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Εἰς τί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμος; Προσετέθη χάριν τῶν παραβάσεων, ὥς ὑποὺν νῦν ἔλθῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ ὅποιον ἔγινεν ἡ ὑπόσχεσις, καὶ ἐδόθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων εἰς χεῖρα μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μέσιτος δὲν εἶναι ἐνός· ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἓνας.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; Μη-

γένοιτο· διότι ἐὰν νόμος ἤθελε δοθῇ ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νῦν ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλεισεν ἅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὴν δοθῇ εἰς ἐκείτους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν ἢ ὑπόσχεσις, ἢ ὅποια εἶναι ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τοῦ νῦν ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφελαιτόμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, συγκεκλεισμένοι ὥς εἰς τὴν πίστιν, ἢ ὅποια ἐμελλε νῦν ἀποκαλυφθῇ.

24 Ὡστε ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστόν, διὰ τὴν δικαιοθῶμεν ἀπὸ τῆς πίστεως.

25 Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν ἐμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστόν Ἰησοῦν.

27 Διότι ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τὸν Χριστόν, ἐνεδύθητε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην· δὲν εἶναι πλέον δούλος οὐδέ ἰλεῦθερος· δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι ὅλοι σεῖς ἓνας εἴσθε εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἐὰν σεῖς ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραάμ λοιπὸν εἴσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.

Κεφ. δ' IV.

ΚΑΙ λέγω, ὅτι εἰς ὅσον καιρὸν ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιον, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δούλον, ἂν καὶ ἦναι κύριος ὧν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ὑποκάτω εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους, ὥς εἰς τὸν καιρὸν τὸ διωρισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεθα νήπια, ἦμεθα δουλωμένοι ὑποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου.

4 Ὅτε δὲ ἐκπληρώθη ὁ διωρισμένος καιρὸς, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυ-

νόμοι, καὶ ἔγινεν ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον.

5 Διὰ τὴν ἐξαγοράσιν ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον, διὰ τὴν ἀπολάβωμεν ἡμεῖς τὴν υἱοθεσίαν.

6 Καὶ διότι εἰσθε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κράζει, Ἄββᾶ, ὁ Πατὴρ.

7 Ὡστε δὲν εἶσαι πλέον δούλος, ἀλλὰ υἱός· καὶ ἐὰν ἦσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε, μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι φυσικῶς Θεοί.

9 Τώρα δὲ, γνωρίσαντες τὸν Θεόν, καὶ περισσότερον γνωρισθέντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὅποια θέλετε πάλιν τὴν δουλείαν;

10 Τὰς ἡμέρας παρατηρεῖτε, καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς χρόνους.

11 Φοβούμεαι διὰ σᾶς, μήπως ἐκπλασά ματαιῶς εἰς σᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, διότι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡς σεῖς· ἀδελφοί, παρακαλῶ σας· δὲν μὲ ἡδικήσατε τίποτε.

13 Καὶ ἤξεύρετε ὅτι μὴ ἀσθενεῖαν τῆς σαρκὸς σᾶς ἐδηγγέλισα πρότερον.

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου, τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν σάρκα μου, δὲν κατεφρονήσατε, οὐδὲ ἀπερρίψατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδέχθητε, ὡς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ποῖος λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός σας; διότι σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον δυνατὸν, τὰ ὁμαρτιά σας ἠθέλετε ἐβγάλλειν καὶ μὲ τὰ δῶσθαι.

16 Ἐγὼ λοιπὸν ἐχθρός σας, διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν;

17 Ἐχουσιν εἰς σᾶς ζῆλον ὅχι ἀπὸ καλῆς διαθέσεως· ἀλλὰ θέλουσι τὴν μᾶς ἀποκλείωσι, διὰ τὴν ἔχρησιν ζῆλον σεῖς εἰς αὐτοὺς.

18 Καλὸν δὲ εἶναι τὸ τὴν ἔχρησιν ζῆλον εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὅχι μόνον διὰ τὴν ἡμῶν παρὼν εἰς σᾶς.

19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποῖους πάλιν πόρους γέννας ὑποφέρω, ἕως ὅπου τὴν μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς σᾶς.

20 Καὶ ἤθελον τὴν ἡμῶν παρὼν εἰς σᾶς τώρα, καὶ τὴν ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς.

21 Λέγετέ με, σεῖς οἱ ὅποιοι θέλετε τὴν ἡσθε ὑποκᾶτω εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ Ἀβραάμ εἶχε δύο υἱούς· ἓνα ἀπὸ τὴν δούλην, καὶ ἓνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν δούλην, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ ἄλλος δὲ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν, ἐγεννήθη διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως.

24 Τὰ ὅποια ἀλληγοροῦνται· ὅτι αὐταὶ εἶναι αἱ δύο διαθήκαι· ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ βουνὸν τὸ Σινᾶ, καὶ γεννᾷ εἰς δουλείαν, ἡ ὅποια εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διότι τὸ Ἄγαρ, εἶναι βουνὸν Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὅποια εἶναι τώρα, καὶ δουλεύει ὁμοῦ μὲ τὰ τέκνα τῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρη, ἡ ὅποια εἶναι μήτηρ ὅλων μας.

27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι στείρα ἡ ὅποια δὲν γεννᾷ· ἔφησε φωνὴν καὶ βόησον σὺ ἡ ὅποια δὲν ὑποφέρεις πόρους γέννας, διότι περισσότερα εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου παρὰ ἐκείνης ἡ ὅποια ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὡς ὁ Ἰσαάκ, εἰμεθα τέκνα τῆς ἐπαγγελίας.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὅστις ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐδῶκε τὸν γεννηθέντα κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐβγάλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν τῆς.

δοῖτε δὲν θέλει πληροποιῆσαι ὁ υἱὸς τῆς δοῦλης ὑμῶν μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρου.

31 Αὐτοὶν, ἀδελφοί, δὲν ἐξημετέρεται τῆς δοῦλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρου.

Κεφ. ε'. V.

ΣΤΕΚΕΣΘΕ λοιπὸν σταθεροί εἰς τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ὑποτακὴν μᾶς ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστός, καὶ μὴ ὑποβάλλασθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Ἰδοὺ, ἐγὼ ὁ Παῦλος οὕτως λέγω, οἱ ἔγωγε περιέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει οὕτως ὡς ἐλπίσει ἵπποις.

3 Καὶ πάλιν μογιτόρησαι εἰς καθὲν ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος περιέμενεται, οἱ εἶναι χρεώστης καὶ κάμῃ ὅλον τὸν τόμον.

4 Στὶς ὅσαι δικαιοῦνσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχωρίσθετε ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ ἐξέπέσατε ἀπὸ τῆς χάριτος.

5 Δοῦτε ἡμεῖς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμύνομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Δοῦτε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὐτε ἡ περικομὴ δόγματι τί, οὐτε ἡ ἀποφύστα, ἀλλὰ ἡ πίστις ἡ ὅπου ἐνεργεῖ διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

7 Καλῶς εἰφέχετε πάως οὕτως ἐμπόδιζε τὰ μὴ ἐτίθησθε εἰς τὴν ἀλλοτρίαν.

8 Ἡ καὶ κρείσσεις καὶ ἡ δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος οὕτως καλεῖ.

9 Ὅλιγον προσέρι ζυμῶνται ὅλον τὸ ζυμῶν.

10 Ἐγὼ ἔχω πεποιθῆσιν εἰς σᾶς διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, οἱ δὲν θέλει ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλ' ὅσαις σᾶς ταχύνει, θέλει βυσιάζει τὸ πῶμα, ὅποιος καὶ ἂν ἦται.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, ἔγωγε ἀπόμνη πρῶτον περιτομῆς, διὰ καὶ καὶ τῆς ἑτέρας· ἔγωγε λοιπὸν ὡς τὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Εἴθε τὰ ἀποκαπῶσιν ἐκείνοι οἱ ἄποιοι οὕτως ἀντιστοιχίσι.

13 Δοῦτε οὕτως, ἀδελφοί, ἐκκελεύει εἰς ἐλευθερίαν· μόνον μὴ μετρίχητε.

ζεσθε τὴν ἐλευθερίαν διὰ ἀφορμὴν εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ δουλεύετε ὁ ἑνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Δοῦτε ὅπως ὁ ἑναὶς εἰς ἑνα λόγον κλειόνεται, εἰς τὸ· Ἄν ἀγαπᾷς τὸν γειτοῖά σου ὡς τὸν ἑαυτὸν σου.

15 Ἐάν ὁμοῦς δουράγητε καὶ κατατρώγητε ὁ ἑναὶς τὸν ἄλλον, βλέπετε μήπως ἀφανισθῇτε ὁ ἑναὶς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγων Περιπατεῖτε μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλτε κάμει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός.

17 Δοῦτε ἡ οὐκ ἐπιθυμῇ ἐναντίον τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκκρίνει τῆς σαρκός· καὶ τοῦτα ἐκκρίνεται τὸ ἔν με τὸ ἄλλο, διὰ τὰ μὴ κάμνῃτε ὅπου θέλει.

18 Ἐάν δὲ ὁδηγῆσθε ἐπὶ τοῦ Πνεύματος, δὲν ἔσθε ἐποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὸ ὅπου εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἐσέλγισμα,

20 Εἰδωλολατρεία, θυμολατρεία, ἐχθρὰ, φιλονεκία, ζηλοῦσι, θυμοί, λογισμαί, διχοστασίαι, αἰρέσεις,

21 φθόροι, φόροι, μέθυ, συμπτώσις, καὶ τὰ ὅμοια ταῦτοις· τὰ ὅπου οὕτως προλέγει, καθὼς καὶ προῖπον, οἱ οἱ οἱ καὶ καὶ τὰ τοιαῦτα, δὲν θέλουνσι πληροποιῆσαι βουλήν Θεοῦ.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εὐφροσύνη, μακροθυμία, κλησύνη, ἀγαθοσύνη, πίστις, πραΰτης, ἐγκράτεια.

23 Ἐναντίον τὸν τοιοῦτων δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ οἱ οἱ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐκκελεύουν τὴν οὐκ ὁμοῦ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὸς ἐπιθυμίας.

25 Ἐάν ζῶτε μὲ τὸ Πνεῦμα, ὡς περιπατεῖτε καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα.

26 Ὡς μὴ γινώμεθα καὶ ὁδοῦσι, μακαρίζετε ὁ ἑναὶς τὸν ἄλλον, καὶ ἰθοῦντες ὁ ἑναὶς τὸν ἄλλον.

Κεφ. ε'. VI.

ΑΔΕΛΦΟΙ, τὰ καὶ παραπομπή αν-

θραυπος εἰς κἀνὴν σφάλμα, σεις οἱ πνευματικοὶ διορθῶντες τὸν τοιοῦτον μὴ πνεῦμα προδοτικῶς προσέχων τὸν ἑαυτὸν σου, μήπως καὶ σὺ πειραχθῇς.

2 Βαστάζετε τὰ βάρη ὃ ἔνας τοῦ ἄλλου, καὶ οὕτως τελειώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διότι ἂν νημιζῇ κἀνείς ὅτι εἶναι τί, μὴ ὃν τίποτε, τὸν ἑαυτὸν του ἔξαπατᾷ.

4 Καὶ καθείς ὡς δοκιμάζῃ τὸ ἴδιόν του ἔργον, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μόνον εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ὅχι εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διότι καθείς θέλει βαστάσει τὸ ἴδιόν του φορτίον.

6 Καὶ ὅστις διδάσκεται τὸν λόγον, ὡς κἀμνη κοινῶν τὸν διδάσκαλον, εἰς ὅλα τὰ ἀγαθὰ του.

7 Μὴ πλανᾷσθε· ὁ Θεὸς δὲν περιγελαῖται· διότι ὃ, τι ἂν σπειρῇ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει.

8 Διότι ὅστις σπειρεῖ εἰς τὴν σάρκα του, ἀπὸ τῆς σαρκὸς θέλει θερίσει φθοράν· καὶ ὅστις σπειρεῖ εἰς τὸ Πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ Πνεύματος θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Ὡς μὴ ὀκνεῶμεν κάμνοντες τὸ καλόν· διότι ἂν δὲν παραλυώμεθα, εἰς τὸν ἴδιόν του καιρὸν θέλομεν θερίσει.

10 Ὡς οὐ λοιπὸν ἔχομεν καιρὸν, ὡς κάμνωμεν τὸ καλόν εἰς ὅλους, καὶ

περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε πόσον μακρὰ γράμματα σὰς ἔγραψα μὲ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα.

12 Ὅσοι θέλουσι νὰ δεῖξωσιν εὐμορφίαν εἰς τὴν σάρκα, τοῦτοι σὰς ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διότι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνόμενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνησθε υεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν σάρκα σας.

14 Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυχῶ, παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὐδὲ ἡ περιτομὴ δύναται τί, οὐδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ νεία κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, ὡς ἦναι εἰρήνη εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Εἰς τὸ ἐξῆς, κἀνείς ὡς μὴ μὲ διδῇ κόπους· διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ σιγῆματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμα μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἦναι ὁμαῦ μὲ τὸ πνεῦμα σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

Ἡ ΠΡΟΣ ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Ἐφεσον καὶ πιστοὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ὡς ἦναι χάρις εἰς σὰς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ὡς ἦναι ἐδόξημένος ὁ Θεὸς καὶ

Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδόξησεν μὲ καθεὶ ἐλόγια πνευματικὴν εἰς τὰ ἐπουράνια εἰς τὸν Χριστόν.

4 Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν πρὸ τοῦ νὰ θεμελιωθῇ ὁ κόσμος, νὰ ἡμεῖς ἅγιοι καὶ ἀμώμητοι ἑμπροσθέν του μὲ ἀγάπην.

5 Προδιωρίσας ἡμᾶς εἰς τὴν υἱοθε-

σαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θελήματός του,

6 Διὰ τὸ ἔπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτός σου, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχαρίτωσεν εἰς τὸν ἡγαπημένον (υἱόν σου.)

7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰ μέσου τοῦ αἱματός σου, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός σου.

8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ περισσεύῃ εἰς ἡμᾶς μὲ κάθε σοφίαν καὶ φρόνησιν.

9 Κάμτων εἰς ἡμᾶς γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ Θελήματός σου κατὰ τὴν εὐδοκίαν σου, τὴν ὁποίαν προέθεσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου.

10 Ὅποτε εἰς οἰκονομίαν τῆς τελειώσεως τῶν καιρῶν, νὰ ἐπιθέσῃ εἰς ὅλα, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μίαν κεφαλὴν, τὸν Χριστόν.

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐλάχμεν κληρὸν, προδιωρισθέντες κατὰ τὸν σκοπὸν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θελήματός του.

12 Εἰς τὸ νὰ ἡμεῖς ἡμεῖς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης σου, αἰτῶνς ἡλπίσαμεν πρότερον εἰς τὸν Χριστόν.

13 Εἰς τὸν ὁποῖον (ἡλπίσατε) καὶ σεις, ἀφ' οὗ ἠκούσατε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς ἐποσχέσεως τὸ ἅγιον.

14 Ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρράβων τῆς κληρονομίας μας, εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτησεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης σου.

15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἀκούσας τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην σας εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

16 Ἄν παύω νὰ εὐχαριστῶ διὰ σας, μνημονεύων σας εἰς τὰς προσευχάς μου.

17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα σοφίας καὶ ἐποκαλύψεως, ὥστε νὰ τὸν γνωρίσητε.

18 Καὶ νὰ φωτίσῃ τὰ ὄμματα τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ νὰ ἴδητε ποῖος εἶναι ἡ ἐλπίς τοῦ καλέσματος τοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας τοῦ εἰς τοὺς ἁγίους.

19 Καὶ τί εἶναι τὸ υπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς τοῦ εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς τοῦ,

20 Τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν εἰς τὸν Χριστόν, ἀναστήσας αὐτόν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, καὶ τὸν ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιάν τοῦ εἰς τὰ ἐπουράνια,

21 Ὑπεράνω ἀπὸ πάσαν ἀρχήν, καὶ ἐξουσίαν, καὶ δυνάμιν, καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄνομα τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ὄχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα.

22 Καὶ ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας σου· καὶ τὸν ἔδωκεν ἐπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ, τὸ γέμισμα ἐκείνου ὁ ὁποῖος γεμίζει ὅλα εἰς ὅλους.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ (ἐζωοποίησε) σᾶς, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας.

2 Εἰς τὰς ὁποίας ἔνα καιρὸν περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τώρα εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

3 Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ὅλοι συναρυστράφημεν ἕνα καιρὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς μας, κάμνοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοῶν· καὶ φυσικῶς ἡμεῖς τέκνα ὁργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ ὁποῖος εἶναι πλοῦσιος εἰς ἔλεος διὰ τὴν πολλὴν τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν μᾶς ἠγάπησε,

5 Καὶ ἡμᾶς νεκροὺς ὄντας εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐζωοποίησεν ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· (ἀπὸ χάριν εἴθε σσώσμεν.)

6 Καὶ μᾶς ἀνανέστης, καὶ μᾶς

υπεκαθήσεν εἰς τὰ ἑπουράνια εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Διὰ τὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτός σου, μὲ καλοῦντήν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

8 Διότι ἀπὸ τῆς χάριτος εἴθε σεωσόμεναι διὰ μέσου τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σῆς· τὸ χάρισμα (εἶναι) τοῦ Θεοῦ.

9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ τὰ μὴ καυχῆσθαι κἀνείς.

10 Διότι αὐτοῦ εἴμεθα ποιῆμα, κτισθέντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὅποια προητοιμάσεν ὁ Θεὸς διὰ τὰ περιπατήσωμεν εἰς αὐτά.

11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, διὸ σεῖς οἱ ὅποιοι ἦσθε ἓνα καιρὸν κατὰ σάρκα, καὶ ἐλλέγεσθε ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς εἰς τὴν σάρκα χειροποιημένης.

12 Ὅτι σεῖς ἦσθε εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον χωρὶς τὸν Χριστὸν, ἐποξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι ἀπὸ τῆς διαθήκης τῆς ἐπαγγελίας, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, καὶ ἄθεοι εἰς τὸν κόσμον.

13 Τώρα δὲ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, πεῖς οἱ ὅποιοι ἦσθε ἓνα καιρὸν μακρὰν, ἐγένετε πλησίον διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ δύο ἓν, καὶ ἔλυσε τὸ μεστωχόν τοῦ φραγμοῦ.

15 Καταργήσας εἰς τὴν σάρκα τοῦ τὴν ἔχθραν, τὸν κόρον τῶν ἐπιτολῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὰ δόγματα· διὰ τὰ κτίσῃ εἰς τὸν αὐτὸν τοὺς δύο εἰς ἓνα ἓν ἄνθρωπον, κἀμῶν εἰρήνην.

16 Καὶ διὰ τὰ φιλιώσῃ τοὺς δύο εἰς ἓν σῶμα μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ σταυροῦ, θανατώσας τὴν ἔχθραν μὲ αὐτῶν.

17 Καὶ ἦλθε καὶ ἐδηγγέλισεν εἰρήνην εἰς σῆς οἱ ὅποιοι ἦσθε μακρὰν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν πλησίον.

18 Διότι διὰ μέσου τοῦ ἔχομεν τὴν εἰσόδον καὶ οἱ δύο μὲ ἓν Πνεῦμα εἰς τὸν Πατέρα.

19 Ἄρα λοιπὸν δὲν εἴθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκειακοὶ τοῦ Θεοῦ.

20 Οἰκοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὁτις αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λίθου ἀκρογωνιαίου.

21 Εἰς τὸν ὅποιον ὅλη ἡ οἰκοδομὴ συνηρμοσμένη αὐξάνει εἰς τὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

22 Εἰς τὸν ὅποιον καὶ σεῖς συνοικοδομησθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

Κεφ. γ'. III.

1 ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σῆς τὰ ἔθνη.

2 Ἐὰν ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη διὰ σῆς.

3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψεν μὲ ἔκαμε γινώσκον τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα μὲ ἄλλα λόγια,

4 Εἰς τὸ ὅποιον δόνασθε ἀναγινώσκοντες καὶ νοήσαντες τὴν σύνεσιν τὴν ὁποία ἔχω ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.)

5 Τὸ ὅποιον εἰς ἄλλας γενεάς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ ἀποστόλου καὶ προφήτου διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος.

6 Διὰ τὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρονομία καὶ σῶσώμα, καὶ συμμετοχὰ τῆς ἐνοσχέσεώς σου εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

7 Τοῦ ὁποίου ἔργα διάκονος, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνεργειάν τῆς δυνάμεώς σου.

8 Ἡ χάρις αὕτη ἐδόθη εἰς ἐμὲ τὸν μικρότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους, διὰ τὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀνεξερεύνητον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ τὰ φωτίσω ὅλους, ποῖα εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὰ πάντα διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς ἀρχάς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας εἰς τὰ ἰσχυράνια, διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 Κατὰ τὸν αἰῶνιον σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας·

12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παύσασιν καὶ τὴν εἰσοδὸν μὴ πεπολοθῶσιν, διὰ μέσου τῆς πίστεώς του.

13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυρήτε διὰ τὰς θλίψεις μου αἱ ὁποῖαι εἶναι διὰ σᾶς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀνομάζεται ὅλη ἡ πατριὰ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ κραταιωθῇτε μὲ δύναμιν διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας·

18 Ἐρριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ δυναθῇτε νὰ καταλάβετε μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, αἱ εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος, καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος·

19 Καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν γνώσιν, διὰ νὰ γεμισθῇτε ἀπὸ ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται ὑπὲρ ὅλα νὰ κάμῃ ὑπερπερισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡμεῖς ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς.

21 Ὡς ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΓΩ λοιπὸν ὁ δῆμιος διὰ τὸν Κύριον ὡς παρακαλῶ, νὰ περιπατήσητε ἄξιως τῆς καλέσεώς μετ' ἡμῶν ὁποῖα ἰκατέσθητε,

2 Μὴ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μὴ μακροθυμίαν, ἐπομένοντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην·

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττιτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος μετ' ὅντων δεσμον τῆς εἰρήνης.

4 Ὡς σῶμα εἶναι καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἰκατέσθητε εἰς μιαν ἐκκλησίαν τῆς καλέσεώς σας·

5 Ὡς ὅτις, ὡς μία πίστις, ἐν βάπτισμα.

6 Ὡς ὅτις Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσου ὅλων, καὶ εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τοῦ χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος, ἡχημαλώτισε αἰχημαλώσιαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἄνθρώπους·

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι παρὰ οὗ καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς·

10 Ὡς οὗτος ὁ ὁποῖος κατέβη, αὐτὸς ὁδῶσι καὶ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν νὰ ἦναι ἀπόστολοι, τοὺς δὲ, προφῆται, τοὺς δὲ, εὐαγγελισταί, τοὺς δὲ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,

12 Διὰ τὴν συνάρμοσιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Ὡς ὅπου νὰ καταστήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἁνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ γεμίματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Διὰ νὰ μὴ ἡμεθα πλέον νήπια, κυματιζόμενα καὶ περιφερόμενα μὲ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τέχνας τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν πανουργίαν πρὸς τὴν μηχανεύσιν τῆς πλάνης·

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ ἀνέξωμεν κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα

συναρμολογούμενον καὶ συνδεδεμένον διὰ μέσου κάθε συναφῆς ἢ ὅποια ἐδόθη εἰς αὐτό, κατὰ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὸ μέτρον καθ' ἑνὸς μέρους, κάμνει τὴν ἀύξεισιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἐδικήν του οἰκοδομὴν μὲ ἀγάπην.

17 Τοῦτο λοιπὸν λέγω, καὶ μαρτύρομαι εἰς τὸν Κύριον, νὰ μὴ περιπατῇτε πλεόν, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη, εἰς τὴν ματαιότητι τοῦ νοῦ των.

18 Ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν, ὄντες ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ἢ ὅποια εἶναι εἰς αὐτοὺς, διὰ τὴν τυφλότητα τῆς καρδίας των.

19 Οἱ ὅποιοι ἀναισθητήσαντες παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀσέλγειαν, εἰς τὴν ἐργασίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἀχορήστως.

20 Σῆς δὲ δὲν ἐμάθετε τοιοῦτοτρόπως τὸν Χριστόν.

21 Ἄν καὶ αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν.

22 Διὰ νὰ ἀποθήσχητε σεῖς κατὰ τὴν προτέραν διαγωγὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος φθείρεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης.

23 Καὶ διὰ νὰ ἀνανεώνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοῦ σας,

24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην καὶ δικαιοσύνην τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τοῦτο ἀποθέσαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθ' ἑνας ὁμοῦ μὲ τὸν γείτονά του· διότι εἰμεθα μέλη ὁ ἑνας τοῦ ἄλλου.

26 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ὅς μὴ δόσῃ εἰς τὸν πυρρογισμόν σας.

27 Μὴ ἰδείτε τόπον εἰς τὸν διάβολον.

28 Ὅποιος ἐκλεπτεν ὅς μὴ κλέπτῃ πλεόν, ἀλλὰ περισσύτερον ὅς κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖρας του, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος ἔχει χρεῖαν.

29 Κἀκεῖς λόγος σαφὲς ὅς μὴ ἐβγαίῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας· ἀλλὰ εἶναι

εἶναι τις λόγος καλὸς εἰς τὴν χρεῖαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὅποιον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ὅς σηκωθῇ ἀπὸ σοῦ, ὁμοῦ μὲ πᾶσαν κακίαν.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ὁ ἑνας εἰς τὸν ἄλλον, εὐσπλαγχοι, συγχωροῦντες ὁ ἑνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ὡς ἐσυνχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. V.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἡγαπημένα.

2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἡγάπησε, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ ἡμᾶς* προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὁμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία ὅς μὴδὲ ὀνομάζεται μεταξύ σας, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Καὶ ἡ αἰσχροτήτης, καὶ ἡ μορολογία, ἢ γελοιοποιία, τὰ ὅποια δὲν πρέπουσι· ἀλλὰ περισσύτερον ἡ εὐχαριστία.

5 Διότι τοῦτο γνωρίζετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κἀκεῖς ὅς μὴ ὡς ἀπατῇ μὲ λόγους ματαίους· διότι διὰ τοῦτα ῥέχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διότι ἦσθε ποτὲ σκότος, τώρα δὲ ἐλαθε φῶς εἰς τὸν Κύριον· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός.

9 (Διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι εἰς πᾶσαν ἀγαθωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν.)

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε μετὰ τὰ ἔργα τὰ ἀκαρπία τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγγετέ τα.

12 Διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γίνονται κρυφῶς ἀπὸ αὐτοῦ, αἰσχρὸν εἶναι καὶ τὰ λέγομεν.

13 Ὅλα δὲ ὅσα ἐλέγχονται, ἀπὸ τοῦ φῶς φανερόνονται· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φανερόνεται κάθε πρῶγμα, εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει· Στήχω σὺ ὁ ὁποῖος κοιμᾶσαι, καὶ ἀνάστα ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· ὅχι ὡς ἄσσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί.

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ἐννοοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύετε μετὰ τὸν οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἄσωτια, ἀλλὰ γεμίζεσθε μετὰ τὸ Πνεῦμα·

19 Ἀλοῦντες ἀναμεταξύ σας με ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μετὰ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ ὅλα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ὑποτασσόμενοι ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον με φόβον Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὡς εἰς τὸν Κύριον·

23 Διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναίκος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, παρομοίως καὶ αἱ γυναῖκες ὡς ὑποτάσσονται εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας εἰς κάθε πρῶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς ἰδίας

σας γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ δι' αὐτήν·

26 Διὰ τὴν ἀγάπην, καθαρῶς αὐτήν μετὰ τὴν λουσίαν τοῦ νεροῦ διὰ μέσου τοῦ λόγου·

27 Διὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἑνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν ῥυτίδα, ἢ ῥυτίδα, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ τοιοῦτα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἵναι ἁγία καὶ ἁμωμος.

28 Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰ ἀγαπᾶσι τὰς γυναῖκας των, ὡς τὰ ἰδία των σώματα· ὁποῖος ἀγαπᾷ τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀγαπᾷ·

29 Διότι οὐδὲ κανεὶς ποτὲ ἐμίσησε τὴν ἰδίαν του σάρκα, ἀλλὰ τρέφει καὶ περιβάλλει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματος του, ἀπὸ τὴν σάρκα του, καὶ ἀπὸ τὰ ὁσπία του.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα του, καὶ ἑλίουσι γένει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ σεῖς ὁ καθεὶς τὴν ἰδίαν του γυναῖκα οὕτως ὡς ἀγαπᾷ ὡς τὸν ἑαυτὸν του· καὶ ἡ γυνὴ ὡς φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ε'. VI.

Τὰ τέκνα ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας εἰς τὸν Κύριον· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μετὰ ὑπόσχευν·)

3 Διὰ τὴν ἡγῆς καλὸν, καὶ τὴν ἡσὺ πολυχρόνιος ἐπάκου εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ σεῖς οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἀνατρέφετέ τα εἰς παιδεύειν καὶ νοθεύειν Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς

κατὰ σάρκα κυρίου σας, με φόβον
καὶ τρόμον, με ἀπλότητα τῆς καρδίας
σας, ὡς εἰς τὸν Χριστόν·

6 Μὴ δουλεύετε μόνον διὰ τὰς
βλέψεις, ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ψυχῆς,

7 Μὲ εὐνοίαν δουλεύοντες εἰς τὸν
Κύριον, καὶ ὅχι εἰς ἄνθρώπους·

8 Ἡξεύροντες ὅτι ὁ, τι ἂν κάμῃ
καθεὶς, ἐκεῖνο θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ
Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ σεῖς οἱ κύριοι, κάμνετε τὰ
ἔργα εἰς αὐτοὺς, ὡς ὁ Θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὡς
ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ Θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
καὶ προσωπολήψια δὲν εἶναι μετὰ
αὐτῶν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυνα-
μόνασθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ
κράτος τῆς δυνάμεώς του·

11 Ἐνδυσθῆτε ὅλην τὴν ὅπλισιν τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ δύνασθε νὰ σταθῆτε
ἐναντίον εἰς τὰς τέχνας τοῦ δια-
βόλου·

12 Διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας πρὸς
αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς
ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶ-
νος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε ὅλην τὴν
ὅπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε
νὰ ἀνισταθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
πονηρὰν, καὶ διὰ νὰ τελειώσῃτε διὰ
τὴν ἀληθείαν.

14 Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι
τὴν μέσσην σας μετὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ
ἐνδυσθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύ-
νης,

15 Καὶ υποδέσαστε τὰ πόδια σας

μετὰ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου
τῆς εἰρήνης·

16 Πρὸ πάντων ἀναλαβόντες τὴν
ἀσπίδα τῆς πίστεως, μετὰ τὴν ὁποίαν
θέλετε δυνηθῆναι νὰ ἀνστήσῃτε διὰ
τὰ βέλη τὰ πεφυρωμένα τοῦ πονηροῦ·

17 Καὶ νὰ δεχθῆτε τὴν περιεφε-
ραίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχα-
ραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ
ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μετὰ κάθε προσ-
ευχὴν καὶ δέξασιν εἰς κάθε καιρὸν εἰς
τὸ Πνεῦμα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγ-
ρυπνοῦντες μετὰ κάθε προσκαρτερίαν
καὶ δέξασιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους,

19 Καὶ διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ με δοθῇ λόγος
νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μετὰ παρρη-
σίας, νὰ κάμω γνώριμον τὸ μυστήρι-
ον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Διὰ τὸ ὅποιον εἰμαι πρέσβυς μετὰ
τὴν ἁλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω μετὰ παρ-
ρησίας δι' αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λα-
λήσω.

21 Καὶ διὰ νὰ ἡξεύρητε καὶ σεῖς τὰ
ἔργα μου, τί κάμνω, ὁ Τυχικός ὁ ἀγα-
πητὸς ἀδελφός καὶ ἐμπιστευμένος
διάκονος εἰς τὸν Κύριον θέλει σὰς
φανερῶσαι ὑμῖν·

22 Τὸν ὅποιον σὰς ἐπεμψα δι' αὐτὸ
τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσῃτε τὰ ἔργα μου,
καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας,

23 Ὡς ἦναι εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστιν ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις ἂς ᾖ ἡμεῖς μετὰ ὅλους ἐκεί-
νους, οἱ ὅποιοι ἀγαπῶσιν ἀφθάρτως
τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.
Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐγγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ τοῦ Τυχικοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους
εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν, οἱ ὅποιοι εἰ-

και εις τοὺς Φιλιππους, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ διακόνους·

2 * Ἄς ᾔναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἐχαριστῶ τὸν Θεόν μου εἰς πλην τὴν ἐνθόμῃσιν τὴν ὅποیان ἔχω διὰ σᾶς,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλας μου τὰς δεήσεις διὰ ὅλους σας μετὰ χαρᾶς κάμνων τὴν δέησιν.)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὡς τώρα.

6 Πιστεύων αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἄρχισεν εἰς σᾶς τὸ ἔργον τὸ καλόν, θέλει τὸ τελεῖωσαι ὡς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ τοῦτο διὰ ὅλους σας, διότι σᾶς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, ὥστε καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, εἰσθε σεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμοῦ μὲ ἐμὲ.

8 Δίδωι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, πόσον σᾶς ἐπιποθῶ ὅλους εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσέχομαι, διὰ νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἀκόμη περισσότερον καὶ περισσύτερον εἰς γνῶσιν καὶ κάθε αἰσθησίν·

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε ἐκεῖνα τὰ ὅποια συμφέρουν, διὰ νὰ ᾔσθε καθαροὶ καὶ ἀσκανδάλιστοι εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ.

11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, οἱ ὅποιοι εἶναι διὰ μέσον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζητε σεῖς, ἀδελφοί, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια μὲ συνέβησαν, ἦλθον εἰς περισσύτεραν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου.

13 * Ὅστε τὰ δεσμά μου διὰ τὸν Χριστὸν ἔγεναν φανερά εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους.

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς

ἀδελφούς οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον, ἔχοντες πεποιοῦσιν εἰς τὰ δεσμά μου, περισσύτερον πολυῶσι νὰ λαλῶσι τὸν λόγον χωρὶς φόβου.

15 Καὶ τινὲς μὲν διὰ φόβου καὶ φιλονεικίας, τινὲς δὲ ἀπὸ καλὴν προαίρεσιν, κηρύττουσι τὸν Χριστόν.

16 * Ἄλλοι μὲν ἀπὸ συνερίαν κηρύττουσι τὸν Χριστόν· ὅχι καθαρῶς, νομιζόντες τὰ μὲ κάμωσι τὰ θελήω περισσύτερον εἰς τὰ δεσμά μου.

17 * Ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἀγάπην, ἡξεύροντες ὅτι εἶμαι δεμένος εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.

18 Τί λοιπόν; πλὴν κατὰ πάντα τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει, εἴτε μὴ ἀλήθειαν, ὁ Χριστὸς κηρύσσεται καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῇ.

19 Διότι ἡξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μὲ ἀποβῆ εἰς σωτηρίαν διὰ μέσου τῆς δεήσεώς σας, καὶ τῆς παντοτινῆς δόσεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

20 Κατὰ τὴν βεβαίαν προσδοκίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν ὅποیان ἔχω, ὅτι εἰς κέρειν πρᾶγμα δὲν θέλω ἐντραπῇ, ἀλλὰ μὲ κάθε παθήσειαν, ὡς καὶ πάντοτε, καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμα μου, εἴτε διὰ μέσον ζωῆς, εἴτε διὰ μέσον θανάτου.

21 Δίδωι εἰς ἐμὲ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστός· καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, εἶναι κέρδος.

22 * Ἐάν δὲ τὸ νὰ ζῶ εἰς τὴν σάρκα, τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ καρπὸς ἔργου, καὶ ἡ θέλω ἐκλέξει, δὲν γνωρίζω.

23 Διότι στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ νὰ ἤμω ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· διότι τοῦτο εἶναι πολὺ πλεον καλλίτερον.

24 Τὸ νὰ μένω ὅμως ἀκόμη εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.

25 Καὶ μὲ πεποιοῦσιν αὐτὸ γνωρίζω, ὅτι θέλω μένει καὶ συμπαραμεῖναι μὲ ὅλους σας διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως.

26 Διὰ τὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἐξ αἰτίας

ρον, διὰ μέσον τῆς ἐδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς σᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ νὰ ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, εἴτε ἔλθω καὶ σᾶς ἰδῶ, εἴτε ἴμηναι ἀπὸν, οἱ σιέ-
κεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, με μίαν ψυχὴν συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴ θορυβοῦμενοι εἰς κῆνεν πρᾶγμα ἀπὸ τῶν ἐναντίων, τὸ ὅποιον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπολείας, εἰς σᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

29 Διότι εἰς σᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστόν, ὅχι μόνον τὸ νὰ πιστεῦσθε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε δι' αὐτόν.

30 Ἐχόντες τὸν αὐτὸν ἄγωνα ὅποιον εἶδετε εἰς ἐμὲ, καὶ τῶρα ἀκούετε ὅτι εἶναι εἰς ἐμὲ.

Κεφ. β'. II.

ΕἴΑΝ ἦναι λοιπὸν κῆρυμα κατηγορία εἰς τὸν Χριστόν, ἐὰν κῆρυμα πυγμαθία τῆς ἀγάπης, ἐὰν κῆρυμα κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἐὰν τινα σπλίγγα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Τελειώσατε τὴν χαρὰν μου, διὰ τὸ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὅστις ὑμῶν ψυχοί, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

3 Κῆρδεν πρᾶγμα μὴ κάρνετε με φιλοκεκταὶν ἢ μὴ κενοδοξίαν, ἀλλὰ με τὴν ταπεινοφροσύνην ὃ ἐνὸς ἄς λογίζεται τὸν ἄλλον ὅτι ὑπερέχει τοῦ ἐνυτοῦ του.

4 Μὴ στοχάζεσθε καθείς διὰ μόρον τὰ ἐδικὰ του πράγματα, ἀλλὰ καθὼς καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Ὅς εἶναι τὸ ἴδιον φρόνημα εἰς σᾶς, τὸ ὅποιον ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν.

6 Ὁ ὅποιος ἀπάγων εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλογίσθη ἄρπαγ-
μὸν τὸ νὰ ἦναι ἴσα με τὸν Θεόν.

7 Ἀλλ' (ὁμῶς) ἐκένωσε τὸν ἐνυτόν

του, λαβὼν μορφὴν δούλου, καὶ γενόμενος καθ' ὁμοίωμα τῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἐφύθη εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἐνυτόν του, γεγόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τὸν ἐχάρισεν ὄνομα τὸ ὅποιον ἵνα ὁπὲρ πάν ὄνομα.

10 Διὰ τὸ κλητὴ πάν γόναιον ἐπουρανίων καὶ ἐπίγειων καὶ καταχθονίων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ τὸ ἐξομολογήσθαι πᾶσα γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

12 Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ἐπηκούσατε, ὅχι μόνον εἰς τὴν παρουσίαν μου, ἀλλὰ πολὺ περισσύτερον τῶρα εἰς τὴν ἀπουσίαν μου, με φόβον καὶ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὅποιος ἐνεργεῖ εἰς σᾶς καὶ τὸ θέλει, καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημά του.

14 Κάρνετε ὅλα τὰ ἔργα χωρὶς γογγυσμοῦ καὶ διαλογισμοῦ.

15 Διὰ τὸ γέννηε ἄκρατοι καὶ ἀκακοί, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ μεταξὺ σχολῆς καὶ διεισθημένους γενεῶς ἀκατακτῆδ τῶν ὁποίων λάμπει ὡς φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον.

16 Κατεχόντες τὴν λόγον τῆς ζωῆς διὰ καθήκον μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲν ἐτιμῶν εἰς μάτην, οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίσασθε.

17 Ἀλλ' ἐὰν καὶ προσφέρω τὸν ἐνυτόν μου εἰς τὴν θουλίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χεῖρ καὶ συγχέω με ὅλους σας.

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ σὺς χαίρετε, καὶ συχαίρετε με ἐμὲ.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πῶσω ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ τὸ καλοκαρδίως καὶ ἐγὼ, μαρθάνων τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Διότι δὲν ἔχω κῆρδεν ἰσχύοντα, ὅστις θέλει φροντίσει τὰ περὶ ὑμῶν καθαρῶς.

21 Διότι οἱ ζητοῦσι τὰ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ὄχι τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν του γνωρίζετε, οἷ ὡς τέκνον μὲ τὸν πατέρα, ἐδοῦλευσεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω τὰ πέμψω, καθὼς ἰδὼ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μου, πάραντα.

24 Καὶ ἔχω πεποιοθῆσιν εἰς τὸν Κύριον, οἷ καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθει ταχέως εἰς σᾶς.

25 Ἄλλ' ἐλογίσθην ἀναγκαῖον νὰ πέμψω εἰς σᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολὸν σας, καὶ ὑπηρετὴν τῆς χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἐπεπόθει ὁλως, καὶ ἡδυνόκει, διότι ἤκουσατε οἷ ἡσθένησε.

27 Διότι βέβαια ἡσθένησε καὶ ἦλθε παραπλησίον εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἡλέησε· καὶ ὄχι αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην ἐπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἔπεμψα τὸ θλιγωρότερον, διὰ νὰ χαρῆτε, διὰ τὸν ἰδῆτε πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ ἦμαι ἀλυπηρότερος.

29 Προσδεχθῆτε τὸν λοιπὸν εἰς τὸν Κύριον μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἔχετε ἐντίμους.

30 Διότι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἕως εἰς τὸν θάνατον ἐπλησίασε, καὶ παρέβλεψε τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑπηρεσίας σας τῆς πρὸς ἐμὲ.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ νὰ γράφω εἰς σᾶς τὰ ἀδιά, εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀνηρόν, εἰς σᾶς δὲ εἶναι ἀσφαλές.

2 Φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς σκάλους, προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, προσέχετε τὴν κατατομὴν.

3 Διότι ἡμεῖς ἐμεθα ἡ περιτομή, οἷ ὅποιοι λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ κυνῶμεθα εἰς τὸν Χρισ-

τὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν ἔχομεν πεποιοθῆσιν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ θόναμαι νὰ ἔχω πεποιοθῆσιν καὶ εἰς τὴν σάρκα. Ἀκάνεις ἄλλος νομίζῃ οἷ ἔχει πεποιοθῆσιν εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περὶ σούτερον.

5 Περιετμημένος εἰς τὴν ὀγδόῃ ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, Ἐβραῖος ἀπὸ Ἑβραίους, Φαρισαῖος κατὰ νόμον,

6 Κατὰ ζῆλον κατέτρεχον τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἡμουν ἁμερπτος.

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς ἐμὲ κέρδος, τὰ ἐλογαρίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν.

8 Ἀλλὰ δὲ καὶ ὅλα λογαριάζω οἷ εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου· διὰ τὸν ὅποιον ἐζημιώθη ὅλα, καὶ τὰ λογαριάζω οἷ εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστόν.

9 Καὶ νὰ εὐρεθῶ εἰς αὐτόν, μὴν ἔχω τὴν ἐδικήν μου δικαιοσύνην ἡ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην ἡ ὅποια εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Διὰ νὰ γνωρίσω αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του, συμμορφούμενος μὲ τὸν θάνατόν του.

11 Μήπως καταστήσω καὶ ἐγὼ, εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὅχι οἷ ἡδὴ ἔλαβον (τὸ βραβεῖον,) ἡ ἡδὴ ἐφθασα εἰς τὴν τελειότητα· ἀλλὰ διώκω ἂν καὶ τὸ πιάσω διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐπιάσθην ἀπὸ τὸν Χριστόν Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογίζομαι τὸν ἑαυτὸν μου οἷ τὸ ἐπίασα.

14 Ἀλλ' ἐν ἀρχῇ (κάννω,) ἡμουν τὰ ὅπισω, καὶ παρεκτείνωμενος εἰς τὰ ὑπεροσθεν, τρέχω κατὰ τὸ σκοπὸν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἀνωθ-

καλέσεως τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ὡς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῆτε κατὰ τὴν διαφορετικῶς, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐφθάσαμεν, μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα ὡς περιπατοῦμεν, τὸ αὐτὸ ὡς φρονῶμεν.

17 Συμμιμηταὶ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ παρατηρεῖτε μὲ προσοχὴν ἐκείνους οἱ ὅποιοι περιπατοῦσιν οὕτως, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Διότι πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλὰκις σᾶς ἔλεγον, τώρα δὲ καὶ κλαίον λέγω, διὸ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα εἶναι εἰς τὴν αἰσχύνῃ των, οἱ ὅποιοι φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.

20 Διότι ἡ ἐδική μας πολιτεία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅθεν καὶ ἀπεκδέχομεθα σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Ὁ ὁποῖος θέλει μετасαχημαίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ γένη αὐτὸ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν ὅποیان δύνανται αὐτὸς καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΛΟΥΙΠΟΝ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί καὶ ἐπιπόθῃτοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στέκεσθε εἰς τὸν Κύριον, ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐδοίαν καὶ τὴν Συντέχην νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ σέ, συντροφί μου γνήσιε, βοήθει αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι συνηγωνίσθησαν μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλέμента καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρετε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω, χαίρετε.

5 Ἡ μετριότης σας ὡς γνωρισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον.

6 Μὴ φρονίζετε διὰ κτήν πρᾶγμα· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν ὁμοῦ μὲ εὐχαριστίαν ὡς γνωρίζονται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξῃ τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα πρᾶγματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα ἀγαπητὰ, ὅσα εὐφροσύνη, ἐάν ᾖται τις ἀρετὴ, καὶ ἐάν τις ἐπαινος, τοῦτα λογίζεσθε.

9 Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε, καὶ παραλάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε εἰς ἐμὲ, αὐτὰ κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.

10 Ἐχάρην δὲ μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, διὸ ἤδη ποιεῖ ἐξηγήθησεν ἡ ἐπὶ ἐμοῦ φροντίς σας τὸ νὰ φρονιζήτε διὰ ἐμὲ· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφροντίζετε, δὲν εἴχετε ὁμοῦ εὐκαιρίαν.

11 Ὅχι διότι ἐγώ· ὅστερημένος τὸ λέγω· διότι ἐγὼ ἔμαθον εἰς ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εὐρίσκομαι, νὰ ᾤμαι εὐχαριστημένος.

12 Ἡξεδύω καὶ νὰ ταπεινώνομαι, ἡξεδύω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον ἰδιόαχθην καὶ νὰ χορταίνω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω καὶ νὰ ὑστεροῦμαι.

13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς διὰ μέσον τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖος μὲ ἐνδυναμώνει.

14 Πλὴν καλῶς ἐκάμετε, συγκοινωνήσαντες εἰς τὴν θλίψιν μου.

15 Καὶ ἡξεδύετε καὶ σεῖς, Φιλίππησιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὁπότε ἐξηλθὼν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, οὐδεμία ἐκκλησία μὲ ἐκοινῶνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, ἐμὴ σεῖς μόνον.

16 Διότι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκη μίαν φορὰν καὶ δύο ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου.

17* Οχι διότι ζητώ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ ζητώ τὸν καρπὸν διὰ τὰ περισσεύει εἰς λογαριασμὸν σας.

18 Ἐγω δὲ ὅλα, καὶ περισσεύω· εἶμαι γεμάτος, δεξιόμενος ἀπὸ τῶν Ἐπαγγελιῶν ἐκτείνω τὰ ὅποια ἐστειλάτε, ὡς μὴ ἐκώδισας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν.

19 Ὁ δὲ Θεός μου θέλει ἐκπληρώσει κάθε χορεῖον σας κατὰ τὸν πλοῦτον τοῦ εἰς δόξαν, εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

20 Ἡ δὲ δόξα ἣς ἦναι εἰς τὸν Θεόν

καὶ Πατέρα μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάζεσθε κάθε ἅγιον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Οἱ ἀδελφοί οἱ ὅποιοι εἶναι μαζί μου σὰς ἀσπάζονται.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σὰς ἀσπάζονται, μάλιστα δὲ ἐκτείνω οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐγγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ Ἐπιφροδίου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἀδελφούς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὰς Κολοσσάς· ἣς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ σᾶς,

4 Ἐξ ὅτου ἠκούσαμεν τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ἣ ὅποια εἶναι ἀποθεμένη διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν ὁποίαν προσηκούσατε εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τὸ ὁποῖον ἤλθεν εἰς σᾶς καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς σᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ ἀλήθειαν.

7 Καθὼς καὶ μύθετε ἀπὸ Ἐπαφροῦ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ

ὁποῖος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς·

8 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐφανερώσε τὴν ἀγάπην σας διὰ τοῦ Πνεύματος.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐκείτης τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν τὰ προσευχόμεθα διὰ σᾶς, καὶ τὰ ζητοῦμεν, διὰ τὰ γεμισθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος τοῦ εἰς κάθε σοφίαν καὶ σύνεσιν πνευματικὴν·

10 Διὰ τὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς κάθε ἀρεσκείαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες καὶ ὑψαίνεσθαι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Δυναμοσώμενοι μὲ κάθε δύναμιν κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης του, εἰς κάθε ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν ἱκανούς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων εἰς τὸ φῶς·

13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς μετέθεσεν εἰς τὴν βσιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης του.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξ-

αγιάζειν διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ
τῆν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν.

15 Ὁ ὅποιος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
τοῦ ὁρατοῦ, πρωτότοκος ὅλης τῆς
κτίσεως·

16 Δίδει διὰ μέσου αὐτοῦ ἐκτίσθη-
σαν τὰ πάντα, ὅσα εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανοὺς, καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν
γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί,
εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα διὰ μέσου
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισθῆσαν·

17 Καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων,
καὶ τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ συν-
τίθενται·

18 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ
σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὁ ὅποιος
εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἀπὸ τοῦ
νεκροῦς, διὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ εἰς
ὅλα πρῶτος·

19 Δίδει ἡρεσεν (εἰς τὸν Πατέρα)
να κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ ἐκ-
πλήρωμα,

20 Καὶ διὰ μέσου τοῦ να φιλήσῃ
τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ, εἰρηνο-
ποιήσας διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ
σταυροῦ τοῦ, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ,
εἴτε ἐκεῖνα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, εἴτε
ἐκεῖνα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

21 Καὶ σᾶς, οἱ ὅποιοι ἦσθε ἔνα
καιρὸν ἀποξενωμένοι καὶ ἐχθροὶ με-
τὰ τὴν διάστασιν εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ,
τώρα σᾶς ἐφιλήωσεν,

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σαρκὸς τοῦ,
διὰ μέσου τοῦ θανάτου, διὰ τὴν σᾶς
παραστήσῃ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ
ἀκταγγορήτους ἑμπροσθέν τοῦ·

23 Ἐάν ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν
θεμελιωμένοι καὶ στερεοί, καὶ δὲν
μετακινήσθε ἀπὸ τῆς ἐλπίδα τοῦ
εὐαγγελίου τὸ ὅποιον ἠκούσατε, καὶ
τὸ ὅποιον ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτί-
σιν ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ
ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγινα διάκο-
νος.

24 Καὶ τώρα χαίρωμαι εἰς τὰ παθή-
ματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπλη-
ρῶν τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων
τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ

τὸ σῶμα τοῦ, τὸ ὁποῖον σῶμα εἶναι
ἡ ἐκκλησία·

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα
διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ
Θεοῦ, ἡ ὁποία με ἐδόθη εἰς σᾶς, να
ἐκκληρώσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυμμέ-
νον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γε-
νιῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς
ἁγίους τοῦ·

27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς να
κἀμῃ να γνωρίσωσι ποῶς εἶναι ὁ
πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου
τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ
Χριστὸς εἰς σᾶς, ἡ ἐλπίς τῆς δόξ-
ης·

28 Τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν,
νοθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ δι-
δάσκοντες κάθε ἄνθρωπον εἰς κάθε
σοφίαν, διὰ να παρηγοήσωμεν κάθε
ἄνθρωπον ἰλλειον εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν·

29 Εἰς τὸ ὅποιον καὶ κοπάζω, ἄγω-
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειάν τοῦ ἡ
ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἐμὲ με δύναμιν.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟΤΙ θέλω να ἰδεύητε σεις πόσον
μεγάλον ἄγωνα ἔχω διὰ σᾶς, καὶ διὰ
ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Λαο-
δικίαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδον τὸ πρόσω-
πόν μου εἰς τὴν σάρκα·

2 Διὰ να παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι
τῶν, συμβιβασθῶσι εἰς ἁγάπην, καὶ
εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας
τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυσ-
τηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ
τοῦ Χριστοῦ·

3 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κεκρυμμένοι
ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω, διὰ να μὴ σᾶς
παραλογίσῃ τις με πιθανολογίας.

5 Δίδει ἂν καὶ εἰς τὴν σάρκα ἡμῶν
ἀπὸν, ἀλλὰ εἰς τὸ πνεῦμα εἶναι ἡμῶν
με σᾶς, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τιμίαν
σας, καὶ τὴν σταθερότητα τῆς πί-
στεώς σας εἰς τὸν Χριστόν,

6 Καθὼς λοιπὸν περιλάβετε τὸν

Κέρριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅτι οὐκ εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε·

7 Ῥιζομύνοι καὶ ἰσικοδομώμενοι εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιονόμενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

8 Προσέχετε μή πως σὰς ἀπογυμνώσῃ τις διὰ μέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.

9 Διότι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ γέμισμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ εἶσθε τέλει οἱ εἰς αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Εἰς τὸν ὅποιον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποιήτων, εἰς τὸ νὰ ἐκδυθῇτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Συναφέντες μὲ αὐτόν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἀνιστήθητε ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

13 Καὶ ἐν ᾧ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκὸς σας, σὰς συνεζωοποίησε μὲ αὐτόν, χαρίσας εἰς σὰς ὅλας τὰς ἁμαρτίας,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον εἰς τὰ ὀνόματα, τὸ ὅποιον μᾶς ἦτον ἐναντίον, καὶ ἐσῆκωσεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μέσου, προσελήσους αὐτὸ εἰς τὸν σταυρόν·

15 Καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδωγμάτων αὐτὰς παύθησιν, θριαμβεύσας αὐτὰς εἰς τὸν σταυρόν.

16 Κάνειτε λοιπὸν ὡς μὴ σὰς κατ' ἡμῶν διὰ βρώσιν ἢ πόσιν, ἢ εἰς μέρος ἐσότης, ἢ νομηνίας, ἢ τῶν σαββάτων·

17 Τὰ ὅποια εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

18 Κάνειτε ὡς μὴ σὰς σκερῆσαι ἀπὸ τὸ βραβεῖον σας, περισποιούμενος τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν ὑποταγήν τῶν ἀγγέλων, πολυπραγμονῶν ἐκεῖνα

τὰ ὅποια δὲν εἶδε, ματαιῶς ἀλαζονόμενος ἀπὸ τῶν νοῦν τῆς σαρκὸς του,

19 Καὶ μὴ κραιπνὴν τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅλον τὸ σῶμα, διὰ μέσου τῶν ἀρμῶν καὶ συνδέσμων προμθενόμενον καὶ συναρμολογούμενον, αὐξάνει τὴν ἀύξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐάν λοιπὸν ἀπεθάνετε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διατὶ ὡς ζῶντες εἰς τὸν κόσμον ἀπακούετε εἰς τὰ ὀνόματα;

21 Μὴ πιάσης, μηδὲ γενθῆς, μηδὲ ἐγγίξης·

22 Ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὅλων ἡ χρεὴς εἶναι εἰς θορὰν, κατὰ τὰς παραγγελίας καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·

23 Τὰ ὅποια ἔχουσι σχῆμα σοφίας εἰς ἐβελοθησκειαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀφροσύνην τοῦ σώματος, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχωσιν εἰς τιμὴν τινὰ τὸν χορτασμόν τῆς σαρκὸς.

Κεφ. γ'. III.

ἌΝΙΣΤΕΣ λοιπὸν ἀνέστητε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν, ζητεῖτε τὰ ἄνω, καὶ οὐκ ὁ Χριστὸς κάθηται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

2 Φρονεῖτε διὰ τὰ ἄνω, καὶ ὄχι τὰ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν.

3 Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι περικυμμένη ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε φανερωθῆ ὁμοῦ μὲ αὐτόν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὅποια εἶναι εἰδωλολατρεία·

6 Διὰ τὰ ὅποια ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ κατὰπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·

7 Εἰς τὰ ὅποια περιεπατήσατε καὶ σεῖς ἵνα καυρὸν, διὰ ἐξῆς εἰς αὐτά·

8 Τώρα ὅμως ἀποθέσατε καὶ σεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογία ἀπὸ τοῦ στόματος σας.

9 Μὴ ἀνέδραστε ὅθεν εἰς τὸν ἄλλον· ἀφ' οὗ ἐκδόθητε τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον μὴ τὰς πράξεις του·

10 Καὶ ἐνδόθητε τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνακαινοῦνται εἰς γινώσκειν κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἔκτισε·

11 Ὃπου δὲν εἶναι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος καὶ Σκύθης, δούλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα καὶ εἰς ὅλους.

12 Ἐνδόθητε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσύνης, ταπεινοφροσύνης, πραότης, μακροθυμίας·

13 Ὑποφέροντες ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ συγχωροῦντες ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὡς ἔχη τις εἰς τὴν ἑμῶν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ὡς ἐσυγχώρησεν, ὁμοίως καὶ σεις.

14 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα τοῦτα ἐνδόθητε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὡς βασιλείᾳ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐκαλέσθητε εἰς ἓν σῶμα· καὶ ὡς ἦσθε εὐχάριστοι·

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ὡς κατωικῇ εἰς σὰς πλουσίως, εἰς κάθε σφίαν· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ψάλλοντες μὲ χάριν εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ πᾶν ὃ, τι καὶ ἂν κάμνητε, μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα ὡς γίνονται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς ἀνέκει, εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας σας, καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας καθ' ὅλα· διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον·

21 Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, διὰ τὸ μὴ χάνωσι τὴν προθυμίαν των·

22 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε καθ' ὅλα εἰς τοὺς σαρκικοὺς σας κυρίους, μὴ δουλεύοντες διὰ τὰ ὁμμάτια ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ μὲ ἀπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὃ, τι καὶ ἂν κάμνητε, ἐργάζεσθε ἀπὸ ψυχῆς, ὡς εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

24 Ἡξεύροντες ὅτι θέλετε ἀπολάβει ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ὃποῖος δὲ ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀδικίαν τὴν ὁποίαν ἡδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. IV.

Οἱ κύριοι, δίδετε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐσθήτην εἰς τοὺς δούλους σας, ἡξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2 Προσκαρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ ἄγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαρίστησιν·

3 Καὶ προσεύχεσθε ὁμοῦ καὶ διὰ ἡμῶν, διὰ τὸ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένους·

4 Διὰ τὸ φανερώσω αὐτό, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.

5 Πρὸς τοὺς Ἰβῶ περιπατεῖτε φρονίμως, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρὸν.

6 Ὁ λόγος σας ὡς ἦναι πάντοτε μὲ χάριν, ἁρτυμένος μὲ ἄλως, διὰ τὸ ἡξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε εἰς καθ' ἓνα.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ ὅλα θέλει σὰς φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος εἰς τὸν Κύριον·

8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψε εἰς σὰς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ τὸ μάθῃ τὰ περὶ ὧν, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας·

9 Ὁμοῦ μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν πρῶτον

στὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνας ἀπὸ σᾶς· αὐτοὶ θέλουσι σὺ φαιερῶσαι τὰ ἐδῶ.

10 Σὺ, ἀσπάζεταιται ὁ Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμαλώτης μου, καὶ ὁ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλάβετε παραγγελίαν· ἐὰν ἔλθῃ εἰς σᾶς, δεχθῆτε τὸν.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουδοῦς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομὴν· τοῖσι μόνον εἶναι συμβοηθεῖς μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐγίναν παρηγορία εἰς ἐμέ.

12 Σὺ ἀσπάζεταιται ὁ Ἐπιφρόνις ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνας ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἀγωνιζόμενος πάντοτε διὰ σᾶς· εἰς τὴν προσευχάς, διὰ τὸ σταθῆτε τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διότι μαρτυρῶ διὰ αὐτὸν ὅτι ἔχει ζῆλον πολλόν διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν

Λαοδικείαν, καὶ εἰς τὴν Ἱεράπολιν.

14 Σὺ ἀσπάζεταιται ὁ Αὐκῆς ὁ πατὴρ ὁ ἀγαπητός, καὶ ὁ Δημῆς.

15 Ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφούς οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ τὸν Νυρκᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἣ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ.

16 Καὶ διὰ ἀναγνωσθῇ ἀγαπητὰ ὑμῶν ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν, κάμειτε διὰ τὴν ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικείων· καὶ διὰ τὴν ἀναγνώσῃ καὶ στίς ἐκείνην ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν.

17 Καὶ εἰπότε εἰς τὸν Ἀρχιεπὸν· Πρόσχε τὴν ὁπηρεσίαν τὴν ὁποίαν παρέλαβες εἰς τὸν Κόριον, διὰ τὴν ἐκκλησίαν.

18 Ὁ ἀσπασμὸς μὲ τὴν χεῖρα ἐμοὶ τοῦ Παύλου· Ἐνθυμιεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις ἔς ἡμεῖς ὅμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ἡ πρὸς Κολλασσαεῖς διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἣ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Κόριον Ἰησοῦν Χριστόν· ὃς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εὐεργετὴ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἐνθυμώμενοί σας εἰς τὴν προσευχάς μας·

3 Ἀκαταπαύστως ἔχετε μνημὴν τοῦ ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τῆν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας·

4 Ἡ εὐεργετία, ἀδελφοί ἀγαπημένοι, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν σας·

5 Διότι τὸ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἔργεν εἰς σᾶς κατὰ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἁγίον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλήν· καθὼς ἡξέφρατε ὅποιοι ἡμεῖς μεταξὺ σας διὰ σᾶς.

6 Καὶ στίς ἐμνήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κόριον, δεξάμενοι τὸν λόγον μὲ πολλὴν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

7 Ὡστε ἐγίνατε στίς παραδειγματὶς εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διότι ἀπὸ σᾶς ἀντήχησεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὅχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἣ πιστὸς σας τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν ἁγθασαν, ὥστε δὲν ἔχομεν χρεῖαν ἡμεῖς νὰ λαλῶμεν τίποτι.

9 Διότι αὐτοὶ ἀπαγγέλλουσι διὰ ἡμῶς ὑποψίαν εἰσοδὸν ἔχουμεν εἰς σᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἰδῶκα, διὰ τὰ δουλεύητε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν.

10 Καὶ τὰ ἀναμένετε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ὁποῖον ἀνέστησαν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἡμᾶς ἐλευθερόνῃ ἀπὸ τῆς ἐρχομένης ὀργῆς.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟΤΙ αὐτοὶ σεῖς ἡξέεργετε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδὸν ἡμῶς εἰς σᾶς, ὅτι δὲν ἔγινεν ἀνωφελής.

2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ προεπάθομεν καὶ ὑβρίσθημεν, καθὼς ἡξέεργετε, εἰς τοὺς Φιλίππους, ἐπαθῆναι αἰσθημεν ὅμως εἰς τὸν Θεὸν ἡμᾶς τὰ καλῆσωμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ἀγῶνα.

3 Διότι ἡ παράκλησις ἡμῶς δὲν ἔγενεν ἀπὸ πλάνης, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίας, οὐδὲ μὲ δόλον.

4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰ ἡμᾶς ἐμπιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, ὅχι ὡς ἀρέσκοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος δοκιμάζει τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Διότι οὕτως ποτὶ λόγους κολακείας μετεχειρίσθημεν, καθὼς ἡξέεργετε, οὕτως πρόφασιν πλεονεξίας· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὕτως ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου δόξαν, οὕτως ἀπὸ σᾶς, οὕτως ἀπὸ ἄλλων· ἂν καὶ ἐδυνάμεθα τὰ γίνωμεν εἰς βᾶρος, ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

7 Ἀλλὰ γίνωμεν ἡμεροὶ μεταξὺ σας, ὡς ἡ τροφὴ περιθάλλει τὰ τέκνα τῆς.

8 Οὕτως ἐπιθυμοῦντες σας, ἀγαπῶμεν τὰ σᾶς μεταδώσωμεν ὅχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διότι ἦσθε ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς.

9 Διότι ἐνθυμέσθε, ἀδελφοί, τὸν

κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν· διότι νύκτια καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ τὰ μὴ παραβαρύνωμεν κανένα ἀπὸ σας, ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Σεῖς εἴσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μωψῆν ἡμεῖς εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.

11 Καθὼς ἡξέεργετε, ὅτι καθ' ἕνα ἀπὸ σας, ὡς πατὴρ τὰ τέκνα του, ἐνουθετοῦμεν καὶ ἐπαρηγοροῦμεν,

12 Καὶ σᾶς ὠρκεῖσθε, εἰς τὸ τὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ δόξαν του.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ἀκαταπαύστως, διότι παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ ἡμῶν, τὸν ἐδέχθητε ὅχι ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς εἶναι ἀληθινόν) ὡς λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.

14 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, ἐμεμψήθητε τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ αἱ ὅσαι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐπάθετε καὶ σεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου σας ὁμοφύλου, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου.

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόβουν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφῆτας, καὶ ἡμᾶς κατεδίωξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἶναι ἐναντίοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδιζομένης ἡμῶν τὰ καλῆσωμεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ τὰ συνῶσιν, εἰς τὸ τὰ ἀποπληρώσωσι πάντοτε τὰς ἀμαρτίας των· ἔφθασε δὲ εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορραγισθέντες ἀπὸ σας πρὸς καιρὸν ὥρας, εἰς τὸ πρόσωπον, ὅχι εἰς τὴν καρδίαν, περισσώτερον ἐσπουδάσαμεν τὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν τὰ ἔλθωμεν εἰς σᾶς (ἐγὼ μὲν ὁ Παῦλος)

καὶ μίαν φοράν καὶ δύο, ἀλλ' ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισε.

19 Διότι ποῖος εἶναι ἡ ἑλπίς μας, ἢ ἡ χαρὰ μας, ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχασεώς μας; ἢ δὲν εἴσθε καὶ σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του;

20 Διότι σεῖς εἴσθε ἡ δόξα μας καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. III.

ΔΙΑ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ υποφέρωμεν, ἐστέρξαμεν νὰ ἀπομεινωμεν μοναχοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν πίστιν σας.

3 Διὰ νὰ μὴ κλονίζηται κίβεις διὰ τοῦτας τὰς θλίψεις· διότι καὶ αὐτοὶ ἠξέσχετε ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα διατεταγμένοι εἰς τοῦτο.

4 Διότι καὶ ὅταν ἡμεῖς ὁμοῦ μὲ σᾶς, προεβήκαμεν εἰς σᾶς ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεθα, καθὼς καὶ ἐγίνε, καὶ τὸ ἠξέσχετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴν ὑποφέρω πλέον, ἔπεμψα εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὴν πίστιν σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπειράξεν ὁ πειράζων, καὶ ὁ κόπος μας γένη μίσαιος.

6 Ἦδη δὲ, ὅτε ὁ Τιμόθεος ἦλθεν ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἔφερε καλὰς ἀγγελίας διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας, καὶ δι' ἔχετε ἰσχύοντες ἀγαθὴν διὰ ἡμᾶς πάντοτε, ἐμποδοῦντες νὰ μᾶς ἰδῇτε, καθὼς καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμεν σᾶς.

7 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν, ἀδελφοί, διὰ σᾶς, εἰς ὅλην μας τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς πίστεως σας.

8 Διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς στέκησθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διότι τίνα πύχναριον δυνάμεθα νὰ ἐνδυσώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸ, νὰ ἔλθῃ τὴν χαρὰν μὲ τὴν ὑπο-

αν χαίρομεθα διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ μας,

10 Νύκτα καὶ ἡμέραν παρακαλοῦντες ὑπερπερισσῶς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεώς σας;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, εἶθε νὰ μᾶς κατενοώσῃ εἰς σᾶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος εἶθε νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἀνάμυσόν σας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἰς σᾶς.

13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτὸς τὰς καρδίας σας ἀκατηγόρητους εἰς τὴν ἀγνωστέην, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί, δέομεθά σας καὶ παρακινούμεν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμῶν τὸ πῶς εἶναι χρεῖα σεῖς νὰ περιπτυγῇτε καὶ νὰ ἀρεσκῇτε εἰς τὸν Θεόν, (οὕτω) νὰ περισσεύητε μᾶλλον.

2 Διότι ἠξέσχετε τίνας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν διὰ μέσον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ ἀπέχσθε σεῖς ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4 Νὰ ἠξέσῃ καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ φυλάττῃ τὸ ἄγγεῖον του εἰς ἁγιασμόν καὶ τιμὴν.

5 Ὅχι εἰς τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ ὅποια δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν.

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίῃ καὶ πλεονεκτῇ κίβεις εἰς τοῦτο τὸ πρῶγμα τῶν ἀδελφόν του· διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐκδικητὴς διὰ ὅλα τοῦτα, καθὼς σᾶς προείπαμεν καὶ διεμαρτυρήσαμεν.

7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλει εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν.

8 Τὸ λοιπὸν ὅστις καταφρονεῖ τοῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἀνθρώπον, ἀλλὰ

τὸν Θεόν, ὃ ὁποῖος καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμα τοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράψωμεν· διότι αὐτοὶ σεῖς εἰσθε θεοδιδάκτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

10 Διότι καὶ κάμνετε αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν· σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νὰ περισσεύητε μᾶλλον.

11 Καὶ νὰ φιλοτιμηθῆτε νὰ ἰσχυρίζητε, καὶ νὰ κάμνητε τὰ ἰδιά σας, καὶ νὰ ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδιὰς σας χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν.

12 Διὰ νὰ περιπατήτε πρὸς τοὺς ἕξω ἐντίμως, καὶ νὰ μὴ χρειάζησθε τίποτε.

13 Διότι δὲν σᾶς θέλω νὰ ἀγνοῇτε, ἀδελφοί, διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσιν ἐλπίδα.

14 Διότι ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει ἡμῶν μετ' αὐτὸν.

15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὅποιοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν.

16 Διότι αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ πρόσταγμα, μὲ φωνὴν ἀρχιγγέλου, καὶ μὲ σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ νεκροὶ εἰς τὸν Χριστὸν θέλουσιν ἀναστήθῃ πρῶτον.

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὅποιοι ἀπομένομεν, ἅμα μὲ αὐτοὺς θέλομεν ἀρπαχθῆ εἰς τὰς νεφέλας εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἴρα· καὶ οὕτω πάντοτε θέλομεν εἶσθαι ἡμῶν μετ' αὐτὸν.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια τούτα.

Κεφ. ε'. V.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν και-

ρῶν ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράψωμεν.

2 Διότι σεῖς ἡξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου οὕτως ἔρχεται ὡς ὁ κλέπτης τὴν νύκτα.

3 Διότι ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνῃ καὶ ἀσφάλειᾳ, τότε αἰφνιδίως θέλει ἔλθε, κατεπάνω των ὁ βλεπτός, καθὼς ὁ πόνος τῆς γέννας εἰς τὴν ἐγγαστριωμένην· καὶ δὲν θέλουσι φύγει.

4 Σεῖς δὲ, ἀδελφοί, δὲν εἶσθε εἰς τὸ σκότος, ὥστε νὰ σᾶς προφθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὡς κλέπτης.

5 Ὅλοι σεῖς εἰσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεθα τῆς νυκτός, οὐδὲ τοῦ σκότους.

6 Ἄς μὴ κοιμώμεθα λοιπὸν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ὡς ἀγρυπνῶμεν καὶ ὡς ἐγκρατεῦμεθα.

7 Διότι ὅποιοι κοιμῶνται, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ ὅποιοι μεθύουσι, τὴν νύκτα μεθύουσι.

8 Ἡμεῖς δὲ οἱ ὅποιοι εἴμεθα τῆς ἡμέρας, ὡς ἐγκρατεῦμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ περικεφαλαιᾶν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔθεσεν εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν σωτηρίας, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 Ὁ ὁποῖος ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ ζῶμεν ἡμῶν μετ' αὐτὸν, εἴτε ἀγρυπνοῦμεν, εἴτε κοιμώμεθα.

11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.

12 Καὶ σᾶς δεόμεθα, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζητε ἐκείνους οἱ ὅποιοι κοπιᾶζουσιν ἀνάμεσόν σας, καὶ εἶναι προσετιῶτες σας εἰς τὸν Κύριον, καὶ σὺς ρουθετιᾶσι,

13 Καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε ὑπερπερισσῶς μὲ ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον τῶν εὐαγγελιζέσθαι ἀναμεταξύ σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, ρουθετεῖτε τοὺς ἀνάγκιους, παρηγορεῖτε τοὺς λυγροφύλους, βοηθεῖτε

τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς ὅλους.

15 Βλέπετε, νὰ μὴν ἀποδώσῃ κήνεις εἰς κήνενά κακὸν ἀντὶ κακοῦ· ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθεῖτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀναμεταξὺ σας, καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαίρεσθε.

17 Ἀκαταπαύστως προσεύχεσθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν διὰ σᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Τὰς προφητείας μὴ καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε· κατέχετε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε εἵδους πονηρίας ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε

νὰ σᾶς ἀγιάσῃ ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρόν σας, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, εἴθε νὰ διαφυλαχθῶσι χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος καὶ θέλει τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς.

26 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς ἀδελφούς μετὰ φιλήμα ἁγίων.

27 Σᾶς ὀρκίζω εἰς τὸν Κύριον, νὰ ἀνυμνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἦναι ὁμοῦ μετὰ σᾶς, Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σίλωνας καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων εἰς τὸν Θεόν καὶ Πατέρα μας, καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ὡς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Χρεωστούμεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ἡ πίστις σας ὑπερβαίνει, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη τοῦ καθ' ἑνὸς ὅλων σας ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον.

4 Ὡστε ἡμεῖς αὐτοὶ κοινώμεθα εἰς σᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁπομονήν σας καὶ πίστιν, εἰς ὅλους τοὺς διωγμούς σας καὶ τὰς θλίψεις τὰς ὁποίας ὑπομένετε.

5 (Τὸ ὅποιον εἶναι) ἀπόδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καὶ καταξιωθῇτε σεῖς τῆς βασιλείας τοῦ

Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε.

6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς θλίβουσι,

7 Καὶ εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι θλίβεσθαι ἀνεὶν ὁμοῦ μετὰ ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του,

8 Μὴ πῦρ φλογός, διὰ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουσι Θεόν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἱτινες θέλουσι καταδικασθῇ, εἰς ὀλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεώς του.

10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ εἰς τοὺς ἁγίους του, καὶ νὰ θανατωθῇ εἰς

δλους εκείνους οι οποίοι πιστεύουσι, (διότι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρία μας με-
ταξὺ σας,) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὸ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σᾶς, διὰ τὸ ὅτι σὺς ἀγαθὸς τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεὸς μας, καὶ τὸ ἐκπλη-
ρῶσαι πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως με δύναμιν.

12 Διὰ τὸ ἐνδοξασθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς σᾶς, καὶ σεῖς εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. II.

ΔΕΘΟΜΕΘΑ σας δι, ἀδελφοί, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συναγωγὴν μας εἰς αὐτόν,

2 Νὰ μὴ σαλευθῆτε ταχέως σεῖς ἀπὸ τὸν ναὸν σας, μήτε τὸ φορηθῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς ἀπὸ ἡμᾶς, ὡς ἂν ᾔλθεν πλησίον ἡ ἡμέρα τοῦ Χρισ-
τοῦ.

3 Κάνετε ὥς μὴ σὺς ἐξαπατήση εἰς κἀνένα τρόπον· (διότι δὲν θέλει ἔλ-
θει ἐκείνη ἡ ἡμέρα) ἢ δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἐναντίας καὶ ὁ ὑπερβαλλόμε-
νος ἐπάνω εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡς Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικ-
νύων τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐν ᾧ ἡμῶν ἀκό-
μη ὁμοῦ με σᾶς, σὺς ἔλεγον τοῦτα;

6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἐμποδίζει, εἰς τὸ νὰ ἀποκαλυφ-
θῇ αὐτὸς εἰς τὸν ἰδιὸν του καιρὸν.

7 Διότι ἤδη ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ανομίας, μόνον ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσαι ἕως ὅπου νὰ ἐκβληθῇ ἀπὸ τὸ μέσον.

8 Καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὅποιον ὁ Κύριος θέλει ἀπολλῆσαι με τὸ πνεῦμα τοῦ στήμα-

τός του, καὶ θέλει ἀφανίσαι διὰ τῆς ἐπιφάνειας τῆς παρουσίας του.

9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ με κάθε δύναμιν, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα ψεύδους,

10 Καὶ με κάθε ἀπάτη τῆς ἀδι-
κίας, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· διότι τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας αὐτοὶ δὲν ἐδέχθησαν εἰς τὸ νὰ σωθῶσι,

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψαι εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ νὰ πιστεῦσωσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ψεῦδος.

12 Διὰ τὸ κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖ-
νοι οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἠρῶσθσαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἡμεῖς δὲ χρεωστοῦμεν τὰ εὐχα-
ριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σὺς ἔκλεξεν ὁ Θεὸς ἐξ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἀγασμοῦ τοῦ Πνεῦ-
ματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας.

14 Εἰς τὸ ὅποσον σὺς ἐκάλεσεν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπό-
κτησιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ τῆς ἐπιστολῆς μας.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ μας, ὁ ὁποῖος μᾶς ἡγάγησε, καὶ μᾶς ἔδωκε παρηγορίαν αἰώνιον καὶ ἐλπίδα ἀγά-
θην διὰ τῆς χάριτος,

17 Εἶτε νὰ παρηγορηθῇ τὰς καρ-
δίας σας, καὶ νὰ σὺς στηρίξῃ εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, διὰ ἡμᾶς, διὰ τὸ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς γί-
νεται καὶ εἰς σᾶς.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοῦς αἰτόνους καὶ πονηροῦς ἀνθρώ-
πων· διότι ἡ πίστις δὲν εἶναι ὥστε

3 Πιστός δὲ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει σὺς στηριξέαι καὶ σὺς φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Καὶ ἔχομεν πεποιθήσιν εἰς τὸν Κύριον διὰ τῶν, ὅτι ἐκείνα τὰ ὁποῖα σὺς παραγγέλλομεν, καὶ κάμνετε καὶ θέλετε κάμνει.

5 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε καὶ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σὺς παραγγέλλομεν, ἀδελφοί, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποφεύγητε σεῖς κάθε ἀδελφὸν ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἀτάκτως, καὶ ἔχει κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ἀπὸ ἡμῶν.

7 Διότι σεῖς ἠξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μᾶς μιμῆσθε· διότι δὲν ἡτανήσασμεν ἀναμεταξύ σας·

8 Οὐδὲ ἐφάγομεν ἀπὸ κἀνέναν ψωμίον ὡρεάν· ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μόχθον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρύνομεν τινὰ ἀπὸ σῶν.

9 Ὅχι διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωμεν τὸν ἑαυτὸν σας παράδειγμα εἰς σῶν, εἰς τὸ νὰ μᾶς μιμῆσθε.

10 Διότι ὅτε ἡμεθα ὁμοῦ μὲ σῶν, τοῦτο σὺς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις δὲν

θῇ νὰ ἐργάζεται, μὴδὲ ἄς τρώγῃ.

11 Διότι ἀκούομεν τινὰς οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν ἀναμεταξύ σας ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζόμενοι, μόνον περιεργαζόμενοι.

12 Καὶ εἰς τοὺς τοιοῦτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακινούμεν διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγῃσι τὸ ψωμίον των, ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.

13 Σεῖς δὲ, ἀδελφοί, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμψετε.

14 Καὶ ἂν δὲν ὁπακούῃ τις εἰς τὸν λόγον μας διὰ τῆς ἐπιστολῆς, σημειώ-νετε τοῦτον· καὶ μὴ συναναστρέψῃσθε μὲ αὐτόν, διὰ νὰ ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ τὸν λογαριάζετε ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ νοθεύετε τον ὡς ἀδελφόν·

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἶπε νὰ σῶν δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε κατὰ πάντα τρόπον· ὁ Κύριος ἄς ᾔναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας.

17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον εἰς κάθε ἐπιστολήν· οὕτω γράφα.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὁμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ προσηκῆν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· ἃς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς σὺ παρεκάλεσα πορευόμε-

νος εἰς τὴν Μακεδονίαν, νὰ προσμενῇς εἰς τὴν Ἐφεσον, διὰ νὰ παραγγεῖλῃς εἰς τινὰς νὰ μὴ διδάσκωσιν ἄλλην διδασκίαν,

4 Μὴδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἰνίνας παρέχουσι μᾶλλον ζητήματα παρὰ οἰκοδομὴν Θεοῦ ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν.

καὶ ἀπὸ συνελθῆσαι ἀγαθὴν, καὶ ἀπὸ
πίστιν ἀνυπόκριτον.

6 Ἀπὸ τὰ ὅποια τινὲς ἀσταχίσαν-
τες, ἐξέλευσαν εἰς ματαιολογίαν,

7 Θέλοντες νὰ ᾔναι τομοδιδάσκα-
λοι, μὴ νοῦντες μήτε ἐκείνα τὰ ὅποια
λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαί-
ουσι.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὅτι ὁ νόμος εἶναι
καλὸς, ἂν τις τὸν μεταχειρίζεται
νομίμως.

9 Γνωρίζω τοῦτο, ὅτι διὰ τὸν δι-
καιον ὁ νόμος δὲν ἐτέθη, ἀλλὰ διὰ
τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, ἁσε-
βεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἀνόσιους καὶ
βεβήλους, πατροκτόνους καὶ μητροκ-
τόνους, ἀνθρωποφόνους,

10 Πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνθρω-
ποκλέπτας, ψεύστας, ἐπιδόκους, καὶ
εἴ τι ἄλλο εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ὀγι-
αίνουσιν διδασκαλίαν.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης
τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὅποιον ἐνεπισ-
τεύθην ἐγώ.

12 Καὶ ἀποδίδω χάριν εἰς τὸν Κό-
ριόν μας Χριστὸν Ἰησοῦν ὁ ὅποιος
μὲ ἐνεδυνάμωσεν, διὰ μὲ ἐλογαρίασε
πιστὸν, θέσας με εἰς ὑπηρεσίαν.

13 Ἐμὲ ὁ ὁποῖος ἤμουν πρότερον
βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὕβρι-
στῆς· ἀλλ' ἤλεθην, διότι ἀγκοῶν τὸ
ἔκαμα, ὡς εἰς τὴν ἀπιστίαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν ὑπερπερίσσευσεν.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστὸς, καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἁξίος, διὰ ὃ Χριστὸς Ἰη-
σοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους
εἰμαι ἐγὼ ὁ πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἤλεθην, διὰ
νὰ δείξῃ εἰς ἐμὲ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ὅλην τὴν μακροθυμίαν, πρὸς
παράδειγμα ἡμετέρων οἱ ὁποῖοι ἐμελλον
νὰ πιστεύσωσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Ἄς ᾔναι δὲ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν
βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον,
τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν,

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

18 Τοῦτην τὴν παραγγελίαν ἐμ-
πιστεύομαι εἰς σέ, ὦ τέκνον Τιμόθεε,
κατὰ τὰς προφητείας αἱ ὁποῖαι προ-
εδόθησαν διὰ σέ, διὰ νὰ στρατεύῃσαι
μὲ αὐτάς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἐχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συν-
είδησιν, τὴν ὅποیان τινὲς ἀποφρίσαν-
τες, ἐνανάγησαν εἰς τὴν πίστιν.

20 Ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι ὁ Ὑμέ-
ριμος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος· τοὺς ὁποι-
ους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶ, διὰ
νὰ μάθωσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.

Κεφ. β'. II.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ λοιπὸν πρῶτον ἀπὸ
ὅλα, νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχάς,
ἐκσεύας, εὐχαριστίας διὰ ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους·

2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους
οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς ἁξίαν· διὰ νὰ δι-
άγωμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἡσυχον·
μὲ κάθε εὐσεβείαν καὶ σεμνότητι.

3 Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ ἀπο-
δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος μας
Θεοῦ.

4 Ὁ ὁποῖος θέλει νὰ σωθῶσιν ὅλοι
οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν
τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν.

5 Διότι εἶναι ἕνας Θεός, καὶ ἕνας
μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρω-
πος Χριστὸς Ἰησοῦς.

6 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ
ἐξαγάρασμα διὰ ὅλους, εἰς μαρτυρίαν
κατὰ καιρὸς διωρισμένους.

7 Εἰς τὴν ὅποian μαρτυρίαν ἐτέθην
ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπάτολος, (ἀλήθειαν
λέγω εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ὅλην ψεύδο-
μαι,) διδάσκαλος τῶν ἰθιῶν εἰς τὴν
πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ
ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, ὑψώνοντες
ὅσιους χεῖρας χωρὶς ὀργῆν καὶ ἁμφι-
βολίαν.

9 Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες νὰ κοσ-
μῶνται μὲ στολισμὸν κόσμον, μὲ
ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὥχι μὲ
πλεξάδας, ἢ χρυσᾶς, ἢ μαργαρίτας,
ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελεῖ.

10 Ἀλλὰ (τὸ ὅποσον πρέπει εἰς γυναικας ἐπαγγελλόμενας θεοσέβειαν) μὴ ἔργα ἀγαθὰ.

11 Ἡ γυνὴ ἡσώχως ὡς μανθάνη, μὴ κάθε ὑποταγήν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ εἰς τὴν γυναικα νὰ διδάσκη, οὐδὲ νὰ αὐθεντήσῃ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζη.

13 Διότι ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτος, ἔπειτα ἡ Εὕα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἡπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐγενεὶ εἰς παράβασιν.

15 Ὅμως θέλει σωθῇ διὰ μέσου τῆς τεκνογονίας, ἵνα μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν με σωφροσύνην.

Κεφ. γ'. III.

ἌΛΗΘΙΝΟΣ εἶναι τοῦτος ὁ λόγος· Ἄν τις ὁρῇται ἐπισκοπήν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπισκοπος νὰ ᾔηται ἀπατηγόρητος, μὴς γυναικὸς ἀνὴρ, ἀγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, ἐπιτηδεύς εἰς τὸ νὰ διδάσκη.

3 Μὴ μεθυστής, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής· ἀλλὰ ἡμερὸς, ἁμαχος, ἀφιλάργυρος.

4 Ἐπιστατὼν καλῶς, εἰς τὸν ἰδίον του οἶκον, ἔχων εἰς ὑποταγήν τὰ τέκνα του μὴ κάθε σεμνότητι.

5 (Ἄν δὲ τις δὲν ἤξεύρῃ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸν ἰδίον του οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;)

6 Μὴ ἀρχάριος, μήπως κενοδοξήσας ἐμπίσῃ εἰς τὸ πρῶτον τοῦ διαβόλου.

7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχη καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοῦ ἐξω, διὰ νὰ μὴν ἐμπίσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ πηγάδα τοῦ διαβόλου.

8 Ὡσαύτως οἱ διάκονοι πρέπει νὰ ᾔηται σεμνοί, νὰ μὴ ᾔηται διγλωπσοί, νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς πολλὸν οἶνον, νὰ μὴ ᾔηται αἰσχροκερδεῖς.

9 Ἐχόντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὴ καθυγάν συνειδητῶν.

10 Καὶ τοῦτοι ὡς δοκιμάζονται

πρῶτον, ἔπειτα ὡς διακονῶσιν, ἵνα ᾔηται ἀνέγκλητοι.

11 Ὡσαύτως πρέπει καὶ αἱ γυναῖκες τὸν νὰ ᾔηται σεμναί, νὰ μὴ διαβάλλωσιν, νὰ ᾔηται ἐγκρατεῖς, πισταί εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ὡς ᾔηται μὴς γυναικὸς ἄνδρες, ἐπιστατοῦντες καλῶς εἰς τὰ τέκνα των καὶ εἰς τοὺς ἰδίους των οἶκους.

13 Διότι ὅσοι διακονήσωσι καλῶς, ἀποκτιῶσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ πολλὴν παῖσιν εἰς τὴν πίστιν ἢ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τοῦτα σὲ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω εἰς σὲ τὸ ὀλιγοῦτερον.

15 Ἄν ὅμως βραδέτω, διὰ νὰ γνωρίσῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτεύῃσαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στίλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερῶθαι εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λέγει φανερώς, διὰ εἰς τοὺς ὑστέρους καιροὺς θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων,

2 Εἰς ὑπόκρισιν ψευδοῶν, εἰς τὴν ἰδίαν των συνειδητῶν κεκαυτηριασμένων,

3 Οἱ ὅποιοι ἐμποδίζουσι νὰ ὑπανδρεύωνται, καὶ διορίζουσι νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ φαγητῶν, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἔκτισεν διὰ νὰ τὰ μεταλαμβάνωσι μὴ εὐχαριστίαν οἱ πιστοί, καὶ οἱ γνωρίζοντες τὴν ἀλήθειαν.

4 Διότι κάθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, ὅταν λαμβάνηται μὴ εὐχαριστίαν.

5 Διότι ὁγιασθεὶς διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἰκεσίας.

6 Ἐάν τοῦτα συμβουλευῇς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, θύλεις εἰσβαῖν καλῶς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὅποیان παρηκολούθησας.

7 Τοὺς δὲ μύθους τοὺς βεβήλους καὶ γραῶδεις παραιτεῖν καὶ γυμναζεῖν τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διδότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἰς ἄλλων εἶναι ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμος, ἔχουσα ἐπὶ ὀφείλει τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς εἶναι τοῦτος ὁ λόγος καὶ κάθε ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Καθότι διὰ τοῦτο καὶ κοπιᾷσιν καὶ ἀνειδιζόμεθα, ἐπειδὴ ἡλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὅποιος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλε τοῦτα καὶ διδάσκει.

12 Μηδεὶς ὥς καταφρονῇ τὴν κερδήτιά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν εἰς τὸν λόγον, εἰς τὴν πολιτείαν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἔως ὅπου νὰ ἴλθω πρόσεχε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴν ἀμελεῖς τὸ χάρισμα τὸ ὅποιον εἶναι εἰς σὲ, καὶ σὲ ἐδόθη διὰ μέσου προφητείας, μετὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Τοῦτα μελέτα, εἰς τοῦτα ὥς ἵσται διὰ νὰ ᾖ καὶ ἡ πρόκοπὴ σου φανερά εἰς ὅλους.

16 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐπίμενε εἰς αὐτά· δίδοι κήρυκων τοῦτο, καὶ τὸν ἑαυτὸν σου θύλεις σώσει καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι σοῦ ἀκούουσι.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗΝ ἐπιπλήξῃς γεραίτων, ἀλλὰ νουθετεῖ αὐτοὺς ὡς πατέρα· τοὺς νεωτέρους, ὡς ἀδελφοὺς·

2 Τὰς γεραίτας, ὡς μητέρας· τὰς

νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, μὴ κάθε καθαρότητι.

3 Τίμα τὰς χήρας, τὰς ἀληθῶς χήρας.

4 Ἄν ὅμως χήρα τις ἔχῃ τέκνα ἢ ἐγγόνους, ὥς μανθάνωσι πρῶτον νὰ εὐσεβῶσιν εἰς τὸν ἰδίον τὸν οἶκον, καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀνταμοιβάς, εἰς τοὺς προγόνους· δίδοι τοῦτο εἶναι καλόν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς τὰς προσευχὰς νόκτα καὶ ἡμέραν.

6 Ἡ δὲ χήρα ἡ ὅποια ἔζη εἰς ἡδονάς, ζῶσα ἀπέθανε.

7 Καὶ παράγγελλε τοῦτα, διὰ νὰ ᾖ ἀκατηγόρητοι.

8 Ἐάν δὲ τις δὲν προκοπῇ διὰ τοὺς ἰδίους καὶ μάλιστα τοὺς οἰκιακοὺς του, ἔρηθῃ τὴν πίστιν, καὶ εἶναι χειρότερος τοῦ ἀπίστου.

9 Χήρα ὥς καταλέγεται ὅποια ἔχον ἐτῶν ὄχι ὀλιγώτερον τῶν ἑξήντα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μεριτνουμένη· ἐάν ἔθρεψε τέκνα, ἐάν ἐδέχθῃ ξένους, ἐάν ἔναιε πόδας ἀγίων, ἐάν ἐβοήθησεν εἰς τοὺς θλιβομένους, ἐάν ἐἐκκολούθησεν εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

11 Τὰς χήρας δὲ τὰς νεωτέρας παραιτεῖ· διότι ὅταν ἀσεληγῇσιν κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ ὑπανδρευθῶσιν.

12 Ἐχουσαι κρῖμα, διότι ἐθέτησαν τὴν πρώτην πίστιν.

13 Ἄρα δὲ μανθάνουσι νὰ ᾖ καὶ ἀργαὶ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· καὶ ὄχι μόνον ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φάθαροι καὶ περὶεργοί, λαλοῦσαι τὰ ἀπρεπῆ.

14 Θέλω λοιπὸν τὰς νεωτέρας νὰ ὑπανδρευῶνται, νὰ τεκνογονῶσι, νὰ οἰκοδοσωτῶσι, νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὸν ἀντικείμενον κήμιν ἀφορμὴν εἰς λοιδόριαν.

15 Διδότι ἦδη τινὲς ἀπειράπησαν ὁπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐάν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ

χήρας, ὥς βοηθῇ εἰς αὐτάς, καὶ ὥς μὴ βαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ τὰ βοηθήσῃ εἰς τὰς ζώντας χήρας.

17 Οἱ πρεσβύτεροι οἱ ὅποιοι εἶναι καλοὶ προσετίτες, ὥς ἀξιῶνται διπλὴν τιμὴν· μάλιστα οἱ κοπιᾶζοντες εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διότι λέγει ἡ γραφή· Βοῖδιον τὸ ὅποιον ἀλωνίζει, νὰ μὴ χαλινώσῃς. Καὶ· Ἄξιός ἐστιν ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ του.

19 Καὶ μὴ παραδέχου κατηγορίαν κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐκτός εἰ μὴ ἔμπροσθεν δέῃ ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἁμαρτάνουσιν, ἔμπροσθεν ὧν ἐλεγχε, διὰ τὰ ἔχουσι φόβον καὶ οἱ λοιποί.

21 Ὁρκίζω σε ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα φυλάξῃς τοῦτα χωρὶς προτίμησιν, μὴ κάμνων τίποτε ἀπὸ κλισίῃν.

22 Τὰς χεῖρας εἰς κίνημα μὴν ἐπιθέτει ταχέως, μηδὲ κοινώνει εἰς ξένας ἁμαρτίας· διατήρει τὸν ἑαυτὸν σου καθαρὸν.

23 Μὴ πλέον πίσης νερόν, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον ὀϊνον διὰ τὸν σίτομαχόν σου καὶ τὰς συχνὰς σου ἀσθενείας.

24 Αἱ ἁμαρτίαι τινῶν ἀνθρώπων εἶναι πασιδῆλοι, καὶ προηγούμεναι εἰς τὴν κρίσιν· εἰς τινὰς δὲ αἱ ἁμαρτίαι ἐπακολουθοῦσιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πασιδῆλα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀλλέως, δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσιν.

Κεφ. ε'. VI.

°ΟΣΟΙ δοῦλοι εἶναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ὥς λογαριάσωσιν τοὺς ἰδίους τῶν κυρίους ἀξίους κάθε τιμῆς· διὰ τὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ὅσοι ἔχουσι πιστοὺς κυρίους, ὥς μὴ τοὺς καταφρονῶσι, διότι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ μᾶλλον ὥς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοί, οἱ

ὅποιοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. Τοῦτα διδάσκει, καὶ παρακινεῖ.

3 Ἐάν τις ἐτεροδιδάσκη, καὶ δὲν προσέρχεται εἰς τὰ ὑγιή λόγια τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν κατὰ τὴν εὐσέβειαν,

4 Ἐκεῖνος κενοδοξεῖ, μηδὲν γνωρίζων, ἀλλὰ μαινόμενος εἰς ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἀπὸ τὰ ὅποια γίνεται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημίαι, ὑποψίαι πονηραί,

5 Διατριβαὶ μάταιαι ἀνθρώπων τὸν νοῦν διεσθαρμένων, καὶ ἀπιστε-ρημένων τῆς ἀληθείας, οἱ ὅποιοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἡ εὐσέβεια κέρδος· ἀναχώρει ἀπὸ τοῖς τοιούτοις.

6 Εἶναι δὲ μέγα κέρδος ἡ εὐσέβεια ὁμοῦ μὲ εὐχαρίστησιν.

7 Διότι τίποτε δὲν ἐφέραμεν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· καὶ φανερόν ἐστίναι ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐβγάλωμεν τίποτε.

8 Καὶ ἔχοντες τροφὰς καὶ σκεπάσματα, ὥς εὐχαριστηθῶμεν εἰς τοῦτα.

9 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ πλουτῶσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἱ ὅποια βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὀλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Διότι ῥίζα ὧν τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὅποιαν τινὲς ὀρεγόμενοι ἐπλητῆθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ διεπέρασαν τὸν ἑαυτὸν τῶν μὲ πολλὰς ὁδύνας.

11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεύγε τοῦτα· καὶ ἀκολούθει δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πιάσε τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὅποιαν καὶ ἐκάλεισθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ ὅποιος ζῶσποιεῖ τὰ πάντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὁ ὅποιος ἐμαρτύ-

ρησεν ἔμπροσθεν τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Νὰ διατηρήσῃς τοῦτην τὴν ἐντολὴν ἐμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ὡς τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποῖαν εἰς διακριμένους καιροὺς θέλει δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἀθανασίαν, καὶ ὁποῦ κατοικεῖ τὸ ἀπλησίαστον φῶς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων εἶδεν, οὐδὲ δύναται νὰ ἰδῇ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κρότος αἰώνιον· ἀμήν.

17 Παράγγελλε εἰς τοὺς πλουσίους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, νὰ μὴ ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὴν

ἀβεβαιοτητα τοῦ πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς ἡμᾶς πλουσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν.

18 Νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶσιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ ᾔναι μεταδοτικοί, κοινωνητικοί.

19 Ἀποθησαυρίζοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν των θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

20 Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην τοῦτην φύλαξον, ἀποτρέπων τὰς βεβήλους ματαιολογίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.

21 Τὴν ὁποῖαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγγραφὴ ἀπὸ Λαοδικείας, ἡ ὁποία εἶναι μητροπολὶς Φρυγίας τῆς Πακατινῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατὰ τὴν ἐπόσχεσιν τῆς ζωῆς ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον ἀγαπητὸν τέκνον· ὃς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον λατρεῖν ἀπὸ τῶν προγόνων μου με καθαρὰν συνειδήσιν, διὸ ἀκατάπαυστον ἔχω τὴν διὰ σὲ μνήμην εἰς τὰς προσευχάς μου νύκτα καὶ ἡμέραν.

4 Ἐπιποθῶν νὰ σὲ ἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ ἀπὸ χαρᾶν.

5 Ἀναθυμιάμενος τὴν πίστιν σου τὴν ἀνυπόκριτον, ἡ ὁποία ἐκατοίκησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην σου τὴν Λαῖδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου τὴν

Εὐνίκην· καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι καὶ εἰς σέ.

6 Διὰ τὴν ὁποῖαν αἰτεῖν σὲ ἀναθυμίζω, νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ αἰσχυρθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου μας, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιόν του· ἀλλὰ συγκακοπάθησον με ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε, καὶ ἐκάλεσε με κάλεσιν ἁγίαν· ὃχι κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν πρὸ χρόνων αἰώνων.

10 Τώρα δὲ ἐφανερώθη διὰ μέσου τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος μας Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατέλυσε τὸν θάνατον, καὶ ἐφώτισε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀσφαλείαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἔθνων.

12 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν πάσχει καὶ τοῦτα· ἀλλὰ δὲν αἰσχύνομαι διότι ἤξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατός νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ἑγῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἤκουσας ὑπὸ ἐμὲ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου τὸ ὁποῖον κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς.

15 Γνωρίζεις τοῦτο, ὅτι ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἀπεσιγράφησαν, ἀπὸ τοῦς ὁποίους εἶναι ὁ Φωγγελλος καὶ ὁ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος εἶπε νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου· διότι πολλάκις μὲ ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἑλπίσιν μου δὲν ἠσχένησεν.

17 Ἀλλὰ ὦν εἰς τὴν Ῥώμην, μὲ πολλὴν ἀπουδίην μὲ ἐζήτησας, καὶ μὲ ἤνθρεν.

18 Ὁ Κύριος εἶπε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἐβρῇ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα μὲ ὑπερέβησεν εἰς τὴν Ἐφεσον, σὺ γνωρίζεις καλλίτερα.

Κεφ. β'. II.

Σὺ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμόνουν μὲ τὴν χάριν ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅπερ ἤκουσας ἀπὸ ἐμὲ διὰ μέσου πολλῶν μαρτύρων, παρόβες τοῦτα εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, ὅτινες θέλουσιν εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξωσι καὶ ἄλλους.

3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὥς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς ὑμῶν στρατεύεται ἐμπλέ-

κεται εἰς τὰς πραγματείας τῆς ζωῆς τούτης, διὰ νὰ ἀρτίσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐκλεξε στρατιώτην.

5 Καὶ ἐὰν τις ἀβλήῃ, δὲν στεφανό-νεται ἐὰν δὲν ἀβλήσῃ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὁ ὁποῖος κοπιᾷ, πρέπει νὰ μεταλαμβάνῃ ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦς καρποῦς.

7 Νόει δ, τι λέγων καὶ εἶθε ὁ Κύριος νὰ σὲ δώσῃ σθένειν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡγεμένον ἀπὸ τοῦς νεκροῦς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Διὰ τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ζωὴς εἰς δεσμά, ὡς κακοῦργος· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται.

10 Διὰ τοῦτο ὅλα ὑπομένω διὰ τοῦς ἐκλεκτοὺς, διὰ νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τῆς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Ὁ λόγος τοῦτος εἶναι πιστός· διότι ἐὰν συναποθάνωμεν μὲ τὸν Χριστὸν, θέλομεν συζῆσει καὶ μὲ αὐτόν.

12 Ἐὰν ὑπομένωμεν, καὶ θέλομεν συμβασιλεύσει· ἐὰν τὸν ἀρνώμεθα, καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῇ.

13 Ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δὲν δύνανται.

14 Τοῦτα ἐνθύμιζε τοὺς, διαμαρτυρούμενος εἰς αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ λογομαχώσιν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλὰ εἰς καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον νὰ παρυστήσῃς τὸν ἑαυτὸν σου δοκίμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀκατασχυντον, καὶ νὰ ὀρθοιομήσῃς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους ματαιολογίας φεῦγε· διότι θέλουσι προχωρήσῃ εἰς περισσοτέραν ἀσέβειαν.

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν ὡς γάγγραινα θέλει ἔχει βοσκήν· ἀπὸ τοῦς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλιππὸς,

18 Οἳ τινες ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες ὅτι ἔγενεν ἡ ἀνάστασις ἤδη· καὶ ἀνατρέκουσι τὴν πίστιν τινῶν.

19 *Ὅμως τὸ στερεὸν θεμέλιον τοῦ θεοῦ στέκει, ἔχων τὴν σφραγίδα τοῦτην· Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ἰδιοὶ του· καὶ· Ἄς σταθῇ μακρὰν τῆς ἀδικίας καθένας ὅς τις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλην οἰκίαν δὲν εἶναι μόνον ἀγγεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πηλῖνα· καὶ τὰ μὲν εἶναι εἰς τιμὴν, τὰ δὲ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 *Ἀνελπόν τις ἀποκαθαρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ τοῦτα, θέλει εἶναι ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἡτομασμένον.

22 Φεύγε τὰς ἐπιθυμίας τὰς πτωτικὰς· καὶ ἀκολουθεῖ τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθάραν καρδίαν.

23 Τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραίτει, γνωρίζων ὅτι γεννηθεὶς μάχης·

24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ ᾔηται ἡμερος εἰς ὅλους, διδασκτικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τοὺς κακοὺς,

25 Μὴ πρῶτιστα παιδεύων ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀντιδιατίθενται· ὥστε ὁ θεὸς δώσῃ εἰς αὐτοὺς μετάνοιαν, εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας,

26 Καὶ ἐξυπνηθῶσιν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζῶντες ἐκιάσθησαν εἰς τὸ θέλημά του.

Κεφ. γ'. ΠΙ.

ΓΝΩΡΙΖΕ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς καταστάσεις ἡμέρας θέλουσιν ἐπέλθει καιροὶ ἐπικίνδυνον·

2 Διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἶναι φιλαυτοὶ, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ἀπερίφρατοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἀσπλαγχοὶ, ἀφιλοποῖ, διαβάλλοντες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλόγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, πεφυσισμέ-

νοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι,

5 Ἐχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δυνάμιν τῆς ἡρηγμένη· καὶ τούτους ἀποστρέφου.

6 Διότι ἀπὸ τούτους εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι παρεισάγονται εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύουσιν τὰ γυναῖκάκια πεφορτισμένα ἀπὸ ἁμαρτίας, ἀπαγόμενα ἀπὸ ἐπιθυμίας ποικίλης,

7 Μανθάνοντες πάντοτε, καὶ μηδέποτε δυνάμενα νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας.

8 Καθ' ὃν τρόπον δὲ ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρὴς ἐναντιώθησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω καὶ τοῦτοι ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει περισσότερο· διότι ἡ ἀνοησία των θέλει γένει φανερά εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀνοησία) ἐκείτων ἔγινε.

10 Σὺ ὅμως μὴ παρηκολούθησας εἰς τὴν διδασκαλίαν, τὴν διαγωγὴν, τὴν προθυμίαν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὁπομονήν,

11 Τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, ὅποια μὲ ἔγιναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρα· ὅποιοις διωγμοῖς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλων μὲ ἡλευθέρωσεν ὁ Κύριος.

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, θέλουσι διωχθῇ.

13 Ἀνθρωποὶ δὲ ποτῆροι καὶ ἀπατεῶνες θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε εἰς ἐκείνα τὰ ὅποια ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, γνωρίζων ἀπὸ τίνα τὰ ἔρασθες,

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος γνωρίζεις τὰ λεγόμενα γράμματα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ σε σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν, διὰ μέσον τῆς πίστεως τῆς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὡς ἡ γραφὴ εἶπαι θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκαλίαν,

εις Ελεγχον, εις διόρθωσιν, εις παι-
δευσιν τὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

17 Διὰ τὴν ἡμῶν τέλειος ὁ ἄνθρωπος
τοῦ Θεοῦ, ἐντελὲς ἡτοιμασμένος εἰς
κάθε ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ λοιπὸν ἐγὼ
ἐνὶ ὧν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέλλει
ἐν κρίσει ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ
τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ τὴν βασι-
λείαν του.

2 Κήρυξον τὸν λόγον· παραστήσου
ἐγκαίρως, παρακαίρως· ἔλεγξον, ἐπι-
τίμησον, παρακίνησον μὲ κάθε μα-
κροθυμίαν καὶ διδαχὴν.

3 Διότι μέλλει ἐν εὐκαιρίᾳ, ὅτε
δὲν θέλουσιν ἐποφθερίει τὴν ὑγιαίνου-
σαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ τὰς
ἰδίας τῶν ἐπιθυμίας θέλουσιν ἐπισω-
ρεύσει εἰς τὸν λαὸν τῶν διδασκά-
λους, γαργαλιζόμενοι εἰς τὴν ἀκοήν.

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν ἀλήθειαν θέ-
λουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν, εἰς δὲ
τοὺς μύθους θέλουσι παρεκτραπῇ.

5 Ἀλλὰ σὺ ἀγρόπνεις εἰς ὅλα, κακο-
πάθῃσον, κάμει ἔργον εὐαγγελιστοῦ,
πληροφόρησον τὴν διακονίαν σου.

6 Διότι ἐγὼ ἤδη γίνομαι θυσία, καὶ
ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφ-
θασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην,
τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν
διετήρησα.

8 Λοιπὸν, φυλάττεται δι' ἐμέ ὁ στέ-
φανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον
θέλει μὲ ἀποδώσει ὁ Κύριος εἰς ἐκεί-
νην τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτὴς· καὶ
ὄχι μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους
ὅσοι ἀγαποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπούδασον ἐὰν ἔλθῃς εἰς ἐμέ τα-
χέως.

10 Διότι ὁ Δημῆς μὲ ἀφῆκεν, ἀγα-
πήσας τὸν παρόντα αἰῶνα, καὶ ἐπο-
ρεύθη εἰς τὴν Θεσσαλονικίην· ὁ Κρή-
σκης εἰς τὴν Γαλιatian, ὁ Τίτις εἰς
τὴν Σαλαματιαν.

11 Ὁ Λουκᾶς μόνος εἶναι ὁμοῦ με

ἐμέ. Λάβε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε
τον μαζὺ σου, διότι μὲ εἶναι πολὺ
χρήσιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς
τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα
εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τοῦ Κάρπου, ἐρ-
χόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλισ-
τα τὰς μεμβράνας.

14 Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ
κακὰ μὲ ἔδειξεν· εἴθε ὁ Κύριος ἐὰν ἀπο-
δώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα του.

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάτ-
του· διότι πολὺ ἀντεστάθη εἰς τὰ λό-
για μας.

16 Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν
οὐδεὶς μὲ παρεστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ
ἀφῆκαν· (εἴθε ἐὰν μὴ λογαριασθῇ εἰς
αὐτοὺς.)

17 Ὁ δὲ Κύριος μὲ παρεστάθη, καὶ
μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ τὴν γένη πλη-
ροφορημένον τὸ κήρυγμα διὰ μέσου
μου, καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν ὅλα τὰ ἔθνη·
καὶ ἡλευθερώθῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
λέοντος.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθε-
ρώσει ἀπὸ κάθε ἔργον κακόν, καὶ
θέλει μὲ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
του τὴν ἐπουράνιον· εἰς τὸν ὁποῖον
ὡς ἦναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων· ἀμήν.

19 Ἀσπασε τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν
Ἀκύλαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησι-
φόρου.

20 Ὁ Ἐραστὸς ἀπέμεινεν εἰς τὴν
Κόρινθον· τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα
εἰς τὴν Μίλητον ἀσθενῇ.

21 Σπούδασον ἐὰν ἔλθῃς πρὸ τοῦ
χειμῶνος· Ἀσπάζεται σε ὁ Εὐβούλος,
καὶ ὁ Ποῦδης, καὶ ὁ Λίνος, καὶ ἡ
Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς
ἦναι μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χά-
ρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς
Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρώτην ἐπίσκο-
πον χειροτονηθέντα, ἐγγράφη ἀπὸ
Ῥώμης, διὰ τοῦ δευτέρου παρόντος
Παῦλος εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Θεοῦ, ἀποστόλος διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ' ἐυσέβειας·

2 Μὲ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου, τὴν ὅποیان ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων,

3 Ἐφάνερωσε δὲ εἰς καιροῦς διωρισμένους τὸν λόγον τοῦ, διὰ τοῦ κηρύγματος τὸ ὅποιον ἐμπιστεύθην ἐγὼ κατὰ προσταγὴν τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ·

4 Εἰς τὸν Τίτον γνήσιον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν· ὥς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος μας.

5 Τοῦτο χάριν σὲ ἀφῆκα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ τὴν διορθώσῃς τὰ ἑλλείποντα, καὶ νὰ καταστήσῃς εἰς κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς σὲ διέταξα·

6 Ἐὰν ἦναι τις ἀνέγκλητος, μὴς γυναικὸς ἀκέραιος, καὶ ἔχῃ τέκνα πιστά, ὅχι κατηγορούμενα δι' ἄσωτιαν, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ· μὴν αὐθάδης, μὴν ὀργίλος, μὴ μεθυστὴς, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής·

8 Ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, δσιος, ἐγκρατής·

9 Κρατῶν τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασκείας, διὰ τὴν ἦναι δυνατὸς καὶ νὰ παρακινήῃ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν ὀρίαν, καὶ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς ἀντιλέγοντας.

10 Διότι εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοί, ματαιολόγοι, καὶ φρενοπλάνοι, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι τῆς περιτομῆς·

11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπιστομίζωμεν· οἵτινες δλοκλήρους ὀφκούς ἀναποδογυρίζουν, διδάσκοντες

ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν πρέπει, διὰ αἰσχρὸν κέρδος.

12 Ἐνας ἐξ αὐτῶν ἰδιὸς τῶν προφήτης εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάντοτε ψεύσται, κακὰ θηρία, κοιλίαι ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὐτὴ εἶναι ἀληθινή· διὰ τὴν ὅποیان αἰτίαν ἐλεγχέ τους ἀσχηρὰ, διὰ τὴν νὰ θυμιάνωσιν εἰς τὴν πίστιν·

14 Μὴ προσέχοντες εἰς μύθους Ἰουδαϊκοὺς, καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς καθαρούς· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστοις τίποτε δὲν εἶναι καθαρὸν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένος καὶ ὁ νοῦς τῶν καὶ ἡ συνειδήσις.

16 Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσιν τὸν Θεόν, μὲ τὰ ἔργα δὲ τὸν ἀρνοῦνται, ὄντες βδελυκτοὶ καὶ ἀπειθεῖς, καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀποδόκιμοι.

Κεφ. β'. II.

Σὺ δὲ λάλεῖς τὰ πρόποντα εἰς τὴν θυμιάνουσαν διδασκαλίαν·

2 Οἱ γέροντες νὰ ἦναι ἀμέθυσοι, σεμνοὶ, σώφρονες, ὁσιεῖς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομοχλήν·

3 Ὡσαύτως αἱ γερόντισσαι νὰ ἦναι εἰς τὴν διαγωγὴν ἱεροπρεπεῖς, νὰ μὴ διαβάλλωσι, νὰ μὴ δουλόωνται εἰς πολλὸν οἶνον, νὰ ἦναι διδάσκαλοι τῶν καλῶν,

4 Διὰ τὴν νὰ σωφρονίζωσι τὰς νέας, νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ἀνδρας τῶν, καὶ τὰ τέκνα τῶν,

5 Νὰ εἶναι σώφρονες, καθαφαὶ, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἀνδρας τῶν, διὰ τὴν μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Ὡσαύτως καὶ τοὺς νεωτέρους παρακίνει νὰ σωφρονώσιν·

7 Εἰς ὅλα προβάλλων τὸν ἑαυτῶν σου παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων·

δεικνύουσιν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδικοφθορίαν, σεμνότητα,

8 Λόγον ὄντι, ἀκατάκριτον διὰ τὰ ἐντραπὴν ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων τὰ λέγει τίποτε κακὸν διὰ σῶς.

9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους, εἰς ὅλα τὰ ἵνα εὐάρεστοι, μὴ ἀντιλέγοντες.

10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰ ξένα, ἀλλὰ νὰ δείχνωσι κάθε πίστιν ἀγαθὴν διὰ τὰ στολλίζωσι καθ' ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος, εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

12 Διδάσκουσά μας, νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα.

13 Προσμένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὁ ὁποῖος ἴδωκε τὸν ἑαυτὸν του διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε ἀνομίαν, καὶ καθάρισις εἰς τὸν ἑαυτὸν του λαὸν ἰδιαιτέρον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Τοῦτα λάλει, καὶ παρακίνηι, καὶ ἔλεγχῃ μὲ κάθε ἐξουσίαν· καὶ πάντες ἅς μὴ σὲ καταφρονῇ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἘΝΘΥΜΙΖΕ τοὺς νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, νὰ τὰς ὑπακούωσι, νὰ ἵναι ἐτοιμοὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν,

2 Κάνενα νὰ μὴ βλασφημῶσι, νὰ ἵναι ἄμαχοι, συγκαταβατικοί, δείχνοντες κάθε πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3 Διότι καὶ ἡμεῖς ἔνα καιρὸν ἡμεῖθα ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς ποικίλας ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, διάγοντες εἰς κακίαν καὶ φθόρον, μισητοί, καὶ μισοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

4 Ὅτε δὲ ἐφανερώθη ἡ χρηστότης

καὶ ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ,

5 Ὅχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσύνης τὰ ὅποια ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος τοῦ μᾶς ἔσωσι, διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, καὶ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

6 Τὸ ὅποιον ἔχουσεν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος μας.

7 Διὰ νὰ γίνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, δικαιοθέντες μὲ τὴν χάριν ἐκείνου.

8 Ὁ λόγος τοῦτος εἶναι πιστός· καὶ τοῦτα θέλω νὰ διαβεβαίωσιν, διὰ νὰ φροντίζωσι νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλά ἔργα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν· τοῦτα εἶναι τὰ καλά καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ὅμως τὰς μωρὰς ζητήσεις, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς μάχας τὰς νομικὰς ἀπόφυσγας διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰρετικὸν μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτεῖ.

11 Γνωρίζων ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος, καὶ ἁμαρτάνει, ὡς αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω πρὸς σὲ τὸν Ἀρτέμῆν ἢ τὸν Τυχικόν, σπουδάσον νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ παραμείνω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλὼν ταχέως πρόπεμψε, φροντίζων διὰ νὰ μὴ τοὺς λείπῃ τίποτε.

14 Καὶ ἅς μανθάνωσι καὶ οἱ ἰδικοὶ μας νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλά ἔργα διὰ τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, διὰ νὰ μὴ ἵναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ σὲ ἀσπάζονται· ἄσπασε ἐκείνους οἱ ὅποιοι μᾶς ἀγαπῶσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον, τῆς τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργόν μας,

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀφρίαν τὴν ἀγαπητὴν, καὶ Ἀρχιππον τὸν συστρατιώτην μας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν κατὰ τὸν οἶκον σου.

3 Ἄς ᾖ χάρις εἰς σὰς καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, πάντοτε ἐνθυμούμενός σε εἰς τὰς προσευχάς μου,

5 Ἀκούω τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὅποیان ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους.

6 Διὰ τὰ γέννη τὴ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς, εἰς ἐπίγνωσιν παντὸς ἀγαθοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδον εἰς σὰς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χαρὰν ἔχομεν καὶ παραγορίαν διὰ τὴν ἀγάπην σου, διότι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυμένα διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρῆρσιν ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν νὰ σὲ προστάτιω τὸ ἀνῆκον.

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ᾖν ὡς Παῦλος ὁ γέρον, τώρα δὲ καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ τέκνον μου, τὸ ὁποῖον ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεσμά μου, τὸν Ὁνήσιμον.

11 Ὁ ὁποῖος ἦτον ποτὲ εἰς σὲ ἀχρηστος, τώρα ὅμως καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς ἐμὲ εἶναι χρήσιμος, τὸν ὁποῖον ἐξανάπεμψα.

12 Σὺ δὲ αὐτόν, τουτέστι, τὰ ἰδιά μου σπλάγχνα, πρόσδεξε.

13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ᾔθελον νὰ κρατῶ

πλησίον μου, διὰ νὰ με ὑπηρετῇ ἀντὶ σοῦ εἰς τὰ δεσμά τοῦ εὐαγγελίου.

14 Χωρὶς δὲ τῆς γνώμης σου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτε· διὰ νὰ μὴ ᾖναι τὸ ἀγαθόν σου ὡς ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ ἐκουσίως.

15 Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὦραν, διὰ νὰ τὸν ἀπολάβῃς πάλιν καὶ νὰ τὸν ἔχῃς παρτοεινόν.

16 Ὅχι πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλὰ ὅπῃ δοῦλον, ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, εἰς ἐμὲ μάλιστα, πόσον δὲ περισσότερον εἰς σὲ, καὶ εἰς τὴν σάρκα καὶ εἰς τὸν Κύριον;

17 Ἐάν λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνόν, πρόσδεξε αὐτόν ὡς ἐμὲ.

18 Καὶ ἂν σε ἠδίκησε, ἢ σὲ χρεώσῃ, τίποτε, τοῦτο εἰς ἐμὲ λογαρίασε.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα, ἐγὼ θέλω τὸ πληρώσει· διὰ νὰ μὴ σὲ λέγω ὅτι με προσεπιχρεωστὴς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

20 Ναί, ἀδελφέ, εἴθε νὰ ἀπολάβω τοῦτο ἀπὸ σὲ εἰς τὸν Κύριον· ἀνάπαυσον τὰ σπλάγχνα μου εἰς τὸν Κύριον.

21 Ἐχὼν πεποιθήσιν εἰς τὴν ὑπακοήν σου σὲ ἔγραψα, γνωρίζω ὅτι καὶ περισσότερον ἀπὸ δ, τι λέγω· θέλεις κάμει.

22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοιμαζέ με ὑποδοχήν· διότι ἐλπίζω ὅτι δι' ἑμέσου τῶν προσευχῶν σὰς θέλω χαρισθῇ εἰς σὰς.

23 Σὲ ἀσπάζονται ὁ Ἐπαφρῶς ὁ συναϊχμάλοτός μου εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημῆς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς ᾖναι μετὰ τοῦ πνεύματος σας· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην διὰ Ὁνήσιμον οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΤΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. I.

Ὁ ΘΕΟΣ ὁ ὁποῖος πάσαι ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως διὰ μέσου τῶν προφητῶν, εἰς τὰς ἐσχάτας τούτας ἡμέρας ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Υἱοῦ,

2 Τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον ὅλων τῶν πραγμάτων, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς του, καὶ συγκρατῶν τὰ πάντα μετὰ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς του, διὲ ἔκαμε διὰ τοῦ αὐτοῦ του καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς μεγαλοσύνης εἰς τὰ ὑψηλά.

4 Καὶ ἔγινε τόσον μεγαλῆτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅσον καὶ ἑξοχότερον παρ' αὐτοὺς ἐκληρονόμησεν ὄνομα.

5 Διότι εἰς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτε· Υἱός μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω εἶναι εἰς αὐτὸν Πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ Υἱός;

6 Καὶ πάλιν διὰ τὴν εἰσάξιν τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ ὡς προσκυνήσωσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς ἀγγέλους τοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς ὑπηρετάς του φλόγα πυρός.

8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν λέγει· Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκηπτρον τῆς ἰσότητος εἶναι τὸ σκηπτρον τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

10 Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἱεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί.

11 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆναι, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡς φθόρεμα θέλουσι παλαιωθῆναι.

12 Καὶ ὡς ἰσχυρότερον θέλεις τοὺς περικτυλίσσει, καὶ θέλουσιν ἀλλοχθῆναι ὡς ἐγώ εἰμι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείπειν.

13 Καὶ πρὸς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτε· Κάθου εἰς τὰ δεξιὰ μου, ὥς ὅπου νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Δὲν εἶναι ὅλοι ὑπηρετικά πνεύματα, ἀποστελλόμενα εἰς ὑπηρεσίαν διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ τοῦτο πρέπει ἡμῖς νὰ προσέχωμεν περισσώτερον εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠκούσαμεν, μήπως καὶ τὰ ἀποβάλοιμεν ἀπὸ τῆς μνήμης μας.

2 Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς θέλομεν ἀποφύγει ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ἢ ὅποια ἀρχὴν ἔλαβε νὰ λαλῇται διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἠκουσαν.

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ μετὰ ποικίλας δυνάμεις, καὶ μετὰ μερίσματα (χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησιν του.

5 Διότι ἐὰν ἐπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρησε δὲ τις εἰς τόπον τινά, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἀνθρώπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι· ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκέπηται;

7 Τὸν ἔκαμες διὰ ὀλίγον καιρὸν κατώτερον παρὰ τοὺς ἀγγέλους· τὸν ἐστεφάνωσας μετὰ δόξης καὶ τιμῆς, καὶ τὸν κατέστησας ὑπὲρ τοὺς ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8^ο Ὅλα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν του. Διότι ἐν ᾧ ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ἀνυπότακτον· τῶρα ὁμῶς ἀκόμῃ δὲν βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὑποταγμένα.

9 Βλέπομεν δὲ τὸν διὰ ὀλίγον καιρὸν κατώτερον παρὰ τοὺς ἀγγέλους διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, Ἰησοῦν, στεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν διὰ τὴν γενομένην θάνατον χάριτι Θεοῦ διὰ καθ' ἓνα.

10 Διότι ἔκρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν ὅποιον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα, διὰ τὴν φέρη πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν, τὴν τελειώσῃ διὰ μέσου τῶν παθημάτων τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας των.

11 Διότι καὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἀπὸ ἑνᾶ εἶναι ὅλοι. Διὰ τὴν ὅποιαν αἰτίαν δὲν αἰσχύνεται νῦν καλῇ ἀδελφούς,

12 Λέγων· Θέλω ἀπαγγεῖλαι τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμῆσαι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω πιστεῦσαι εἰς αὐτόν. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ, καὶ τὰ παιδιά τὰ ὅποια με ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδιά ἐκοινώνησαν σαρκὸς καὶ αἱματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμθεξεν ἀπὸ τῆς αὐτῆς, διὰ τὴν ἀφανίσιν διὰ μέσου τοῦ θανάτου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τούτεστι τὸν διάβολον,

15 Καὶ διὰ τὴν ἐλευθερώσιν τούτους ὅσοι ἦσαν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν.

16 Διότι δὲν πέρνει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ.

17 Διὰ τοῦτο ἐχρεώσεται νῦν ὁμοιωθῇ καθ' ὅλα μὲ τοὺς ἀδελφούς, διὰ τὴν γέννη ἐλεημῶν καὶ πιστὸς, Ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἀνέκοντα εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νῦν κάμῃ ἐξελίξωσιν διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Διότι εἰς ἐκεῖνον τὸ ὅποιον αὐτὸς ἔπαθεν ὥστε ἐπειράσθῃ, δύναται νῦν βοηθῆσαι ἐκείνους οἱ ὅποιοι πειράζονται.

Κεφ. γ'. III.

° ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἀγιοί, τῆς ἐπουρανίου καλέσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας μας, Χριστὸν Ἰησοῦν.

2^ο Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε, καθὼς (ἦτον πιστὸς) καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τοῦ τὸν οἶκον.

3 Διότι αὐτὸς ἤξιώθη περισσοτέρας δόξης παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον ἔχει περισσοτέραν τιμὴν παρὰ τὸν οἶκον, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν κατεσκεύασε.

4 Διότι κάθε οἶκος κατασκευάζεται ἀπὸ τινός· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος κατεσκεύασε τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἦτον πιστὸς εἰς ὅλον τοῦ τὸν οἶκον, ὡς δοῦλος, εἰς μαρτυρίαν ἐκείνων τὰ ὅποια ἐμελλόν νῦν λαλήσωσιν.

6^ο Ὁ Χριστὸς δὲ, εἶναι ὡς υἱὸς ἐπάνω εἰς τὸν ἰδιὸν τοῦ οἴκου· τοῦ ὁποίου οἶκος εἰμεθα ἡμεῖς, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ κατήχημα τῆς ἐλπίδος βέβαιον ἕως τέλους.

7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρόνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμὸν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν ἔρημον,

9^ο Ὃπου μὲ ἐπειράσαν οἱ πατέρες σας· μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, σαράντα ἔτη.

10 Διὰ τοῦτο δυσηρεστήθη εἰς τὴν γενεάν ἐκείνην, καὶ εἶπον· Αὐτοὶ πάντοτε πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου·

11^ο Ὃτε ὤμωσα εἰς τὴν ὁργὴν μου. ° Οἱ οὐδὲ ποτε θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπανσιν μου.

12 Προσέχετε, ἄδελφοί, μήποτε εἰς τινὰ ἀπὸ σᾶς ᾗναι καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, εἰς τὸ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα·

13 Ἀλλὰ νουθετεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὥς ὅπου τὸ σήμερον καλεῖται· διὰ τὸ μὴ σκληρυνθῇ τις ἀπὸ σᾶς διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας·

14 Διότι ἐγίναμεν μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ, ἔὰν κρατήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς πίστεως βεβαίαν ἕως τέλους·

15 Ἐν ᾧ λέγεται· Σήμερον, ἔὰν ἀκούσῃτε τὴν φωνὴν τοῦ, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παροπικρασμὸν.

16 Διότι τινὲς ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλὰ ὅχι ὅλοι οἱ ὅποιοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Μωϋσίου.

17 Καὶ εἰς ποίους δυσηρεστήθησαν ῥάστα ἔτι; Ὅχι τάχα εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἡμάρτησαν, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον;

18 Καὶ εἰς ποίους ὤμωσαν ὅτι δὲν μέλλουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, εἰ μὴ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐγίναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ εἰσέλθωσι διὰ τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. IV.

* Ἀς φοβηθῶμεν λοιπὸν, μήπως, ἐν ᾧ μένει εἰς ἡμᾶς ὑπόσχεσις τοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, φανῇ τις ἀπὸ σᾶς νὰ τὴν ὑστερήσῃ.

2 Διότι καὶ ἡμεῖς ἡμεθα ἐδηγγελισμένοι, καθὼς ἐκεῖνοι· ἀλλὰ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους, μὲ τὸ νὰ μὴ εἶναι συγκεκρισμένος μὲ τὴν πίστιν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἤκουσαν.

3 Διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν, καθὼς εἶπε· Διὰ τοῦτο ὤμωσα εἰς τὴν ὁργὴν μου, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἄν καὶ τὰ

ἔργα τῆς κτίσεως ἐγίναν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

4 Διότι ὁ Θεὸς εἶπε κάποιον διὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ὀδῶν· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ ὅλα τοῦ τὰ ἔργα.

5 Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος πάλιν εἶπεν· Ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ὑπερὶ λοιπὸν ἀπομένει νὰ εἰσέλθωσι τινὲς εἰς αὐτήν, καὶ ὅσοι κληγγελλήθησαν πρότερον δὲν ἐσῆλθον διὰ τὴν ἀπειθειαν·

7 Πάλιν διορίζει τινὰ ἡμέραν, Σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τὸν καιρὸν· (καθὼς ἐλαλήθη)· Σήμερον, ἔὰν τὴν φωνὴν τοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας σας.

8 Διότι ἔὰν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Νου) κατέπαυσεν αὐτοὺς, δὲν ἤθελε λαλεῖν διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ·

10 Διότι ὅποιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἔργα του, καθὼς ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἰδιά του ἔργα.

11 Ἀς σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσεέλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, μήπως καὶ πύσις τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶντιανός, καὶ ἐνεργής, καὶ κοπιτικώτερος ἀπὸ κάθε μάχαιραν διστομον, καὶ διυπερῇ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἀρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ πᾶναι ἐξεταστής τῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας·

13 Καὶ δὲν εἶναι κτίσις ἀφανής ὑμπροσθεν του, ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνά καὶ ἀνοικτὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του· μὲ τὸν ὁποῖον ἔχομεν λογορασμὸν.

14 Ἐχόντες λοιπὸν Ἀρχιερεῖς μέγαν, ὁ ὁποῖος διῆλθε τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὃς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.

15 Διότι δὲν ἔχομεν Ἀρχιερεῖς ὁ

ὁποῖος δὲν δύναται νὰ συμπαθῇ εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἀλλ' ἐπειράχθη καθ' ὅλα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτιαν.

16 Ὡς προσερχώμεθα λοιπὸν μετὰ φόβου εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεον, καὶ νὰ ἐυφρανῶμεν χάριν διὰ βοήθειάν μας εἰς καιρὸν ἐπιτηδεῖον.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ κάθε Ἀρχιερεὺς λαμβανόμενος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καθιστά-νεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ πράγματα τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίαις διὰ τὰς ἁμαρτίας.

2 Δυνάμενος νὰ συμπαθῇ δικαίως τοῖς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυσμένος ἀσθένειαν.

3 Καὶ διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν χρεώ-σται, καθὼς διὰ τὸν λαόν, οὕτω καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του νὰ προσφέρῃ θυ-σίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας.

4 Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ ὅς τις καλεῖται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν ἑαυτὸν του νὰ γένῃ Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ θειότις ὁ ὁποῖος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλο μέρος λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

7 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σαρκὸς του, ὡς ἐπ' ἐπρόσφερε δαΐσεις καὶ ἱκεσίας, μετὰ πρᾶξιν θανατὴν καὶ δάκρυα πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ εἰσηκοήσθῃ ἀπὸ τὴν ἐκτάθειαν,

8 Ἀγκαλιὰ καὶ νὰ ἦτον υἱὸς, ὅμως ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπαθεν ἔμαθε τὴν ὑπακοήν.

9 Καὶ διὰ τελευτήσθῃ, ἐγένετο εἰς ὅλους τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτὸν αἰεὶς σωτηρίας αἰώνιον.

10 Ἐπονομασθεὶς ἀπὸ τὸν Θεόν Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

11 Περὶ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν νὰ εἴπω-μεν πολλὰ καὶ δυσκολοεξηγήματα· ἐπειδὴ ἐγίνατο ὁκηροὶ εἰς τὰς ἀκοάς.

12 Διότι ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἦτο διδάσκαλος διὰ τὸν καιρὸν, χρεῖαν ἔχετε πάλιν νὰ σὺς διδάσκῃ τις, ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγίνατο τοιοῦτοι ὥστε ἔχετε χρεῖαν γάλακτος, καὶ ὄχι στερεῶς τροφῆς.

13 Διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος μετέγει γάλακτος, εἶναι ἀπειρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης· διότι εἶναι νήπιον.

14 Ἡ δὲ στερεὰ τροφή εἶναι τῶν τελειῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἔξιν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ζ'. VI.

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίκοντες τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ὡς φερώμεθα εἰς τὴν τελειότητα, μὴ βάλλοντες πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,

2 Καὶ τῆς διδασχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰῶνιου.

3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.

4 Διότι ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μίαν φοράν ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐγεύθησαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἐγίναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἐγεύθησαν τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παραπέσωσι, νὰ ἀνακαι-νισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες εἰς τὸν ἑαυτὸν των τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεῶντες τον.

7 Διότι ἡ γῆ ἡ ὅποια πίνει τὴν βροχὴν ὅπου ἔρχεται πολλάκις ἐπάνω της, καὶ γεννᾷ χόρτα χορσίμα διὰ ἐκε-

κους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, λαμβάνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν·

8 Ἡ δὲ γῆ ἣ ὁποία φέρει ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον κατάρας, καὶ τὸ τέλος τῆς εἶναι τὸ νὰ καυθῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ σῶς, ἀγαπητοὶ, ἐξμεθα καταιπεισμένοι τὰ καλλίτερα καὶ ἐγείζοντα εἰς τὴν σωτηρίαν, ἢν καὶ οὕτω λαλοῦμεν.

10 Διότι δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος τὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κύριον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομά του, ἐπηρείζοντες καὶ ἐπηρεζοῦντες τοὺς ἄγιους.

11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καθεὶς ἀπὸ σῶς νὰ δεικνύῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τέλους διὰ τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος.

12 Διὰ τὰ μὴ γίνητε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κληρονομοῦσι τὰς ὑποσχέσεις διὰ μέσου τῆς πίστεως καὶ τῆς μακροθυμίας.

13 Διότι ὁ Θεὸς ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὁμῶσθαι εἰς κἀνέναν μεγαλλίτερον, ὥμοσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του,

14 Λέγων· Ναὶ βέβαια εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογῆσαι, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.

15 Καὶ οὕτως ἀφ' οὗ πολὺ ἐμακροθύμησεν ἐπέτυχε τῆς ὑποσχέσεως.

16 Διότι οἱ ἄνθρωποι ὁμνῶσιν εἰς τὸν μεγαλλίτερον, καὶ ὁ ὄρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρῶγμα ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ περισσώτερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς τοῦ, ἐμεσίτευσεν μὲ ὄρκον.

18 Ἰνα διὰ μέσον δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι κατεφύγομεν, νὰ κρατήσωμεν τὴν προτεθειμένην ἐλπίδα·

19 Τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἀγκυρὰν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ

εἰσερχομένην εἰς τὸ ἑσώτερον τοῦ καταιπεισάματος·

20 Ὃπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε πρὸ ὁρμος διὰ ἡμᾶς, γενόμενος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΔΙΟΤΙ αὐτὸς ὁ Μελχισεδέκ, ἦτο βασιλεὺς τῆς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖος συναπλήνυσεν τὸν Ἀβραάμ διὰ ὑπέστρεφεν ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·

2 Εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀβραάμ ἐμνήσθη καὶ τὸ δέκατον ἀπὸ δακτύλου πρῶτον μὲν διεμενηνέσθαι βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὁποῖον εἶναι, βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεολογίαν· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε τέλος ζωῆς ἔχων· ὁμοιωμένος δὲ μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε.

4 Θεωρεῖτε δὲ πόσον μέγας ἦτο αὐτός, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε τὸ δέκατον ἀπὸ τὰ λάφυρα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν ἱερὰν σύνην, ἔχουσιν ἐντολὴν τὰ ἀποδοῦναι κατὰ τὸν νόμον τοῦτον· τοὺς ἀδελφούς των, ἢν καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ·

6 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν γενεολογεῖται ἀπὸ αὐτοῦ, ἐδεκάτισεν τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁποῖος εἶχε τὰς ὑποσχέσεις.

7 Καὶ χωρὶς κἀμμίαν ἀντιλογία τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τοῦ μεγαλλίτερον.

8 Καὶ ἔδω μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀπονήσκοντες λαμβάνουσι δεκάτας· ἐκ δὲ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.

9 Καὶ, διὰ τὰς αἰτίας οὕτως, καὶ

Λευίς ὁποῖος λαμβάνει δεκάτας ἐδε-
κατίσθῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διότι ἀκόμη εἰς τὴν μέσσην τοῦ
πατρὸς ἦσαν, ὅτε τὸν συναπῆντησεν
ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτοκ διὰ
τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευιτικῆς· (διότι
ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτήν·) τίς
χρεία ἦτον πλέον νὰ καταστηθῇ ἄλ-
λος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Με-
λχισεδέκ, καὶ ὅχι νὰ λέγῃται κατὰ τὴν
τάξιν τοῦ Ἀαρὼν;

12 Διότι ὅτε μετατίθεται ἡ ἱερω-
σύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετὰ-
θεσις τοῦ νόμου.

13 Διότι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὅποιον λέ-
γονται τοῦτα, κατάγεται ἀπὸ ἄλλην
φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν οὐδεὶς παρε-
στάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διότι φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Ἰσούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριός
μας· διὰ τὴν ὅποιαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς
δὲν ἐλάλησε τίποτε περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ ἐκὼς περισσότερον εἶναι
φανερὸν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱε-
ρεὺς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Με-
λχισεδέκ,

16 Ὁ ὅποιος δὲν ἔγινε κατὰ τὸν νό-
μον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ
κατὰ δόξαν ζωῆς ὅπου δὲν ἔχει τέλος.

17 Διότι ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ· Σὺ εἶ-
σαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Διότι βέβαια γίνεται ἀθέτησις
τῆς προτέρας ἐντολῆς διὰ τὴν ἀσθε-
νείαν τῆς καὶ τὴν ἀνωφελείαν.

19 Διότι ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τί-
ποτε, ἀλλὰ ἡ εἰσαγωγή καλλιτέρας
ἐλπίδος, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἐγγί-
ζομεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ καθ' ὅσον δὲν (ἔγινεν ἱε-
ρεὺς) χωρὶς ὁρκωμοσίας·

21 (Διότι ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν ἱερεῖς
χωρὶς ὁρκωμοσίας· αὐτὸς δὲ εἶναι μὴ
ὁρκωμοσίαν, διὰ μέσου ἐκείνου ὁ
ὅποιος λέγει πρὸς αὐτόν· Ὡμοσεν Κύ-
ριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ
εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

22 Κατὰ τόσον καλλιτέρας διαθήκης
ἔγινεν ἐγγυητὴς ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ
ἱερεῖς, διότι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδί-
ζοντο νὰ μένωσι πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν.

24 Ἐκεῖνος δὲ, διότι μένει εἰς τὸν
αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον.

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώσῃ
εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁ ὅποιος
προσέρχονται διὰ μέσου του εἰς τὸν
Θεόν, ζῶν πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσι-
τεῖ δι' αὐτούς.

26 Διότι τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς μᾶς
ἔπρεπε, ὅσιος, ἀκακος, ἀμικάντος, κε-
χωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ
ὀψιλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος.

27 Ὁ ὅποιος δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν
ἀνάγκην, καθὼς ἐκεῖνοι οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς, νὰ προσφέρῃ θυσίας πρότερον
διὰ τὰς ἰδίας τὸν ἁμαρτίας, ἔπειτα
διὰ τὰς τοῦ λαοῦ· διότι τοῦτο ἔκαμεν
μὴν φορὰν, ὅτε ἐπρόσφερε τὸν ἑαυ-
τὸν τοῦ.

28 Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀνθρώ-
πους ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἀσ-
θένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας ἡ
ὅποια ἔγινε μετὰ τὸν νόμον, καθιστᾷ
Ἀρχιερεῖς ὕδν τετελειωμένον εἰς τὸν
αἰῶνα.

Κεφ. η. VIII.

ΤΟ δὲ ἀνακεφάλαιον τῶν ὕπων προ-
εἶπαμεν εἶναι, ὅτι ἔχομεν Ἀρχιερεῖς
τοιούτων, ὁ ὅποιος ἐκάθισεν εἰς τὰ
δεξιὰ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
εἰς τοὺς οὐρανοὺς,

2 Αἰτουσγὸς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς
σκηνῆς τῆς ἀληθείας, τὴν ὅποιαν κατε-
σκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὅχι ἄνθρωπος.

3 Διότι κάθε ἀρχιερεὺς καθιστάται
εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυ-
σίας· ὅθεν ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχη
τί καὶ αὐτὸς νὰ προσφέρῃ.

4 Διότι ἐὰν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,
οὐδὲ ἤθελεν εἶναι ἱερεὺς, ἐπειδὴ εἶναι
οἱ ἱερεῖς οἱ ὅποιοι προσφέρουσι τὰ
δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5 Οἵτινες λαμβάνουσιν εἰς τὸ ὑπό-
δειγμα καὶ τὴν σκιά τῶν ἐπουρανίων,
καθὼς παρηγγέλλθη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ

τὸν Θεόν, δια ἡμελλε νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν σκηνήν· διότι, Πρόθετα, λέγει, νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸν τύπον ὃ ὁποῖος σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ βουνόν.

6 Τώρα δὲ ὁ Χριστὸς ἐπέτυχεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλλιτέρας διαθήκης, ἢ ὅποια ἐνομοθετήθη ἐπάνω εἰς καλλιτέρας ὑποσχέσεις.

7 Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη διαθήκη ἦσαν ἀνελλιπής, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας.

8 Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ, ἔρχονται αἱ ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελεῶσαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα διαθήκην νέαν.

9 Ὅχι κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ὅποιαν ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας των, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τοὺς ἐπίασα ἀπὸ τῆς χεῖρα, νὰ τοὺς φέρω ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἠμέλησα, λέγει Κύριος.

10 Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὅποιαν θέλω διαθέσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, δίδων τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιάν των, καὶ ἐπάνω τῆς καρδίας των θέλω τοὺς ἐπιγράψει· καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοῦ εἶναι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει καθεὶς τὸν γείτονά του, καὶ καθεὶς τὸν ἀδελφόν του, λέγων· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει, ἀπὸ τὸν μικρὸν μετὰ τῶν ἑως τὸν μεγάλον.

12 Διότι θέλω εἶμαι συγχωρητικὸς εἰς τὰς ἀδικίας των, καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῇ πλέον.

13 Λέγων νέαν, ἐπαλειώσε τὴν πρώτην· ὅποιον δὲ παλαιώνεται καὶ γηράσκει, εἶναι πλησίον ἀφανισμοῦ.

Κεφ. 9'. IX.

ΒΙΞΕ λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη σκηνή

διαταγὰς λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διότι σκηνὴ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἁρτων, ἡ ὅποια λέγεται ἅγια.

3 Καὶ μετὰ τὸ δευτέρον καταπατήσμα ἦτον ἡ σκηνὴ ἡ ὅποια λέγεται ἅγια ἁγίων,

4 Ἡ ὅποια εἶχε χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, σκεπασμένην ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη με χρυσάφι, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτον ἡ στήλη τοῦ χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

5 Ὑπὲράνω δὲ αὐτῆς τῆς κιβωτοῦ ἦσαν τὰ Χερουβίμ τῆς δόξης, καὶ κατεσκίαζον τὸ ἱεστήριον· διὰ τὰ ὅποια τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Ὅτι δὲ τοῦτα οὕτως ἦσαν κατασκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνήν· πάντοτε ἐμβάλουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦντες τὰς λατρείας.

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν μίαν φοράν τὸν χρόνον ἐμβάλει μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, ὅχι χωρὶς αἵμα, τὸ ὅποion προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, διὲ ἀκόμη δὲν εἶχε φανερωθῇ ἡ ὁδὸς εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμη σκεπτομένης τῆς πρώτης σκηνῆς.

9 Ἡ ὅποια ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸν ὅποιον δῶρα καὶ θυσίαι προσφέρονται, αἱ ὅποια δὲν θύναι νὰ ἀποκαθαρίσῃ κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα,

10 Τὰ ὅποια μόνον συνίστανται εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ διαταγὰς σαρκικὰς, ἐπικρατοῦντα ἕως τοῦ καιροῦ τῆς διορθώσεως.

11 Χριστὸς δὲ ἔλθων, ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ μέσου τῆς μεγαλιτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς.

ἔχει χειροποιήτου, τουτέστιν, ἔχει τοῦ-
της τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διὰ μέσου αἵματος τράγων
καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ μέσον τοῦ
θιου τοῦ αἵματος, εἰσῆλθε μίαν φοράν
εἰς τὰ ἅγια, ἐν ᾧ αἰώνιαν λύτρωσιν.

13 Διότι ἐὰν τὸ αἷμα τὰύρων καὶ
τράγων, καὶ ἡ σιάνη τῆς θυμίας
ῥαντίζουσα τοὺς μολυσμένους, ἀγιά-
ζει εἰς τὴν καθυστάθην τῆς σαρκός,

14 Πόσον περισσώτερον τὸ αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ μέσου
τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου ἐπαρ-
φρα τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁμωμον εἰς τὸν
θεόν, θέλει καθαρίσει τὴν συνειδη-
σιν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ
λατρεύετε Θεὸν ζῶντα·

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης δια-
θήκης νέας, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ κα-
τεσμέναι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνίου
κληρονομίας, ἐπεὶ ὁ θάνατος ἐγένετο
διὰ ἀπολύτρωσιν τῶν παραβάσεων καὶ
ὁποῖαι ἦτον ὑπὸ τῇ πρώτῃ διαθή-
κῃ.

16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγ-
κη εἶναι νὰ ἔρχηται καὶ θάνατος
ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν διέθηκε.

17 Διότι ἡ διαθήκη εἶναι βεβαίη
εἰς τοὺς νεκρούς· ἐπεὶ ὅτε ζῇ ὅς
τις τὴν διέθηκε, δὲν ἔχει ποτὲ δύ-
ναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶναι
ἐγκαιρισμένη χωρὶς αἵματος·

19 Διότι δις ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς
πρὸς τὰς ἐντολὰς κατὰ τὸν νόμον εἰς
ὅλον τὸν λαόν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν
μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερόν καὶ
μὲ μᾶλλον κίρκινον καὶ ὕσσωπον,
ἐψόφαινε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ
ὅλον τὸν λαόν,

20 Λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα
τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν σὰς παρήγ-
γειλεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ
ἄγγεια τῆς λειτουργίας ἐψόφαινε
ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρί-
ζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χω-

ρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται συγ-
χώρησις ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτον οἱ μὲν τό-
ποι τῶν εἰς τοὺς οὐρανούς· πραγμά-
των, μὲ τὰν νὰ καθαρῶνται· αὐτὰ
δὲ νὰ λειτουργοῦν καθαρῶνται μὲ
καλλιέργου θυσίας παρὰ τούτων.

24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς
χειροποιήτῃ ἅγιον, τὰ ὅποια εἶναι αἰ-
τίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν
τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τῶρα
εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ ἡμᾶς.

25 Ὅχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις
τὸν ἑαυτὸν του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰσερχεται εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον
μὲ ξένον αἷμα·

26 (Διότι τότε ἦτον χρεια νὰ πάθῃ
αὐτὸς πολλάκις ἀπὸ κρίσεως κόσμου,)·
τῶρα δὲ μίαν φοράν εἰς τὸ τέλος
τῶν αἰώνων, ἐμφανερώθη εἰς ἀθέτησιν
τῆς ἁμαρτίας διὰ μέσου τῆς θυσίας
τοῦ ἑαυτοῦ του.

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον
εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσιν
μὴν φοράν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον
εἶναι κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἐπροσφέρθη
μὴν φοράν εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς
ἁμαρτίας πολλῶν, καὶ ἐκ δευτέρου
θέλει φανεῖ χωρὶς ἁμαρτιῶν εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι τὸν περιμένουσιν εἰς
σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΔΙΟΤΙ ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελ-
όντων ἀγαθῶν, καὶ ἔχει αὐτὴν τὴν
εἰκόνα τῶν πραγμάτων, οὐδέποτε
δύναται νὰ ἀποκαθαρίσῃ διὰ μέσου
τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρουσι
κάθε χρόνον διὰ παντός, ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι προσέρχονται.

2 Ἐπεὶ ἄλλως ἤθελον πείσει· καὶ
θυσίαι ἀπὸ τοῦ νὰ προσφέρωνται,
διότι οἱ λαιρεδόντες, μίαν φοράν
καθαρισμένοι, δὲν ἤθελον ἔχει πλέον
καμίαν συνειδήσιν ἁμαρτιῶν·

3 Ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας γί-
νεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν κάθε
χρόνον.

4 Διότι είναι αδύνατον τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων νὰ ἀφαιρήσῃ ἁμαρτίαν.

5 Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, σῶμα δὲ μὲ κατεσκέυσας·

6 Δὲν εὐχαριστήθηκες εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἔρχομαι (εἰς τὸν τόμον τοῦ βιβλίου ἐγράφη περὶ ἐμοῦ) νὰ κάμω, ὡς Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

8 Λέγων ἁνωτέρων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, οὐδὲ εὐχαριστήθηκες εἰς αὐτάς· (αἱ ὁποῖαι προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον.)

9 Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἔρχομαι νὰ κάμω, ὡς Θεὸς, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ στήσῃ τὸ δεῦτερον.

10 Εἰς τὸ ὅποιον θέλημα εἰμεθα ἡγιασμένοι διὰ μέσου τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φοράν.

11 Καὶ καθὲς ἱερεὺς ἔσπεκε λειτουργῶν καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέρων πολλάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίαν.

12 Αὐτοὺς δὲ ἀφ' οὗ ἐπρόσφερε μίαν θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἐκάθισε διαπαντός εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ περιμένει τὸ λοιπὸν ἕως ὅπου νὰ τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὁποῦν τῶν ποδῶν του.

14 Διότι μὴ μίαν προσφορὰν ἐτελειώποιῃσε διαπαντός τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διότι ἀφ' οὗ προεῖπεν,

16 Αὐτὴ εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὅποιαν θέλω διαθεῖναι εἰς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας των, καὶ θέλω τοὺς ἐπιγράψαι ἐπάνω εἰς τὰς διανοίας των,

17 Καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἐνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ ἄλλον.

18 Ὅπου δὲ εἶναι συγχώρησις τῶν τῶν, δὲν εἶναι πλέον προσφορά περὶ ἁμαρτίας.

19 ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοί, παθήσοιαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ,

20 Ὅδῳ καινοῦργίαν καὶ ζωσαν τὴν ὁποίαν ἐγκαίνισεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ καταπατάσματος, τοῦτέστι, τῆς σαρκὸς του,

21 Καὶ ἔχοντες μέγαν ἱερεῖα ἐπάνω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,

22 Ἄς προσερχώμεθα μὲ ἀληθινῇ καρδίᾳ μὴ πληροφῶριαν πίστεως, ῥητισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λουμένοι τὸ σῶμα μὲ νερὸν καθαρὸν, ὡς κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· (διότι ὁ ὑποσχόμενος εἶναι πιστός·)

24 Καὶ ὡς φροντίζομεν ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον εἰς παρακίνησιν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείπομεν τὴν συναγωγὴν μας, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τινὰς, ἀλλὰ παρακινούμεντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον βλέπετε πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Διότι ἐάν ἁμαρτάνωμεν ἡμεῖς ἐκουσίως, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν·

27 Ἀπομένει δὲ φοβερὰ τις ἀπαντοχὴ τῆς κρίσεως, καὶ κατάπυρος ὁργὴ ἢ ὁποῖα μέλλει νὰ καταφάγῃ τοὺς ὑπερानτίους.

28 Ὅς τις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσείως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρας χωρὶς οἰκτιρῶν ἀποθνήσκει·

29 Πόσον, σὺς φαίνεται, θάλει ἀξιώθῃ χειροτέρας τιμωρίας ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατεπάτησε τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνόμισε μαρὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ ὅποιον ἡγιασθῇ, καὶ βύρῃσι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διότι γνωρίζομεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶπεν· Ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἐδῶ μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει

Κόριος. Καὶ πάλιν ὁ Κόριος θί-
λει κρινεὶ τὸν λαόν του.

31 Φοβερόν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ κἀνείς
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

32 Ἀνεθυμώσθε διὰ τὰς προειρη-
μέρας, εἰς τὰς ὁποίας φωτισθέντες
ὡς ποτε πολλὴν ἀγῶνα παθού-
μεν.

33 Ποιῇ μὲν, ἐθελούσθε μὲ ὀνει-
δισμοῦ καὶ θλίψεως· ποιῇ δὲ, ἐγί-
νεσθε κοινωνοὶ τῶν οὐτῶ καταθλιβο-
μένων.

34 Διότι ἐλάβετε συμπάθειαν εἰς
τὰ δεσμὰ μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ
χαρᾶς τὴν ἀσπαρῆν τῶν διαρχόντων
σας, γνωρίζοντες ὅτι ἔχετε εἰς τὸν
ἐαυτὸν σας καλλιέργειαν περιουσιῶν
εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ διαμένουσιν.

35 Μὴν ἀποβάλλετε λοιπὸν τὴν παρ-
ήσiam σας, ἥ ὅποια ἔχει μεγάλαν
μισοθαποδοσίαν.

36 Διότι αὖτις ἔχετε χρειαὶν ὑπομο-
νῆς· ὥστε ὡφ' αὐτῇ κάμητε τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, νὰ λάβητε τὴν ὑπόσχεσιν·

37 Διότι ὑστερον ἀπὸ ὀλίγον ὀλι-
γώτατον καιρὸν, ὁ ἐρχόμενος θέλει
ἔλθει, καὶ δὲν θέλει χρονίσαι.

38 Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζῆσαι ἀπὸ
τῆς πίστεως· καὶ ἐὰν κἀνείς σῶρει τὸν
ἐαυτὸν του ὀπίσω, δὲν εὐαρεστείται
εἰς αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου.

39 Ἡμεῖς δὲ δὲν ἐμεθα νὰ σαρθῶ-
μεν ὀπίσω, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς ἀπώ-
λειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς σωτη-
ρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. XI.

ΕἶΝΑΙ δὲ ἡ πίστις, ὑπόστασις πραγ-
μάτων ὑπάρχοντων, ἀπόδειξις πραγ-
μάτων μὴ βλέπομένων.

2 Διότι εἰς ταύτην τὴν πίστιν ἐμαρ-
τυρήθησαν οἱ προεβύτεροι.

3 Διὰ τῆς πίστεως νοούμεν διὰ οἱ
αἰῶνες κατεσκευάσθησαν μὲ τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλέπομενα
δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.

4 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβὲλ ἐπρόσ-
φερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιέργειαν θυ-
σίαν παρὰ τὸν Κάιν, διὰ τῆς ὁποίας

ἐμαρτυρήθη διὰ εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ
ἐμαρτύρει ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα του·
καὶ διὰ αὐτῆς ἀποθανὼν ἀκόμη λα-
λεῖται.

5 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἐνὼχ μετετέ-
θη, διὰ νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον· καὶ δὲν
ἐδόσκειτο, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετέθεσε·
διότι παρὰ τῆς μεταθέσεώς του ἐμαρ-
τυρήθη διὰ ἐδηγόσησεν εἰς τὸν Θεόν.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως εἶναι ἀδύνατον
νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτὸν· διότι
πρέπει εἶναι ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν
Θεόν νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι Θεός,
καὶ ὅτι εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι τὸν ἐκ-
ζητοῦσι γίνεται μισοθαποδοῖς.

7 Διὰ τῆς πίστεως μηνυθεὶς ὁ Νῶε
ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα τὰ ὑποῖα ἀκό-
μη δὲν ἐβλέποντο, ἐλάβηθεὶς κατε-
σκεύασε τὴν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
τοῦ οἴκου του· διὰ τῆς ὁποίας κατέ-
κρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονό-
μος τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης.

8 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβραὰμ κα-
λούμενος ἐπὶ κούσε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν
τόπον τὸν ὅποιον ἐμελλε νὰ λάβῃ εἰς
κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν, μὴν ἡξέου-
σιν ποῦ ὑπάγει.

9 Διὰ τῆς πίστεως παροίχησεν εἰς
τὴν γῆν τῆς ὑποσχέσεως ὥς εἰς ξένην,
κατοικήσας εἰς σκηνάς, μετὰ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακώβ τὸν συγκληρονόμον τῆς
αὐτῆς ὑποσχέσεως.

10 Διὸς περιέμενε τὴν πόλιν ἥ
ὅποια ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ
Θεός.

11 Διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ
Σάρρα ἔλαβε δούλῃν εἰς σὺλληψιν
σπερματος, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας
ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐνόμιζε πιστὸν
ἐκείνον ὁ ὁποῖος ὑποσχέθη.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἑνα, καὶ τοῦ-
τον ἤδη νεκροῦμενον, ἐγεννήθησαν
πλήθος, καθὼς τὸ ἄσχητον τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ ἀναριθμητος· παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Τοῦτοι ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον,
νὴ λαβόντες τὴν ὑποσχέσιν, ἀλλὰ
μικρόθεν ἰδόντες αὐτάς, καὶ ἐπει-

θησαν εἰς αὐτάς, καὶ τὰς ἠγάπησαν, καὶ ἐμολόγησαν ὅτι ἦσαν ἕξτοι καὶ πρόσκαιροι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διδὸν ὅποιοι λέγουσι τὸ τοιοῦτα, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατριδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἔαν ἐνεθυμούντο ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθον, εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι.

16 Τώρα δὲ ὁρέγονται καλλιτέραν, τουτίστι, τὴν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἐντρέπεται νὰ καλῇται Θεὸς τῶν· διότι ἠιοίμασε πόλιν δι' αὐτούς.

17 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ἐπρόσφερε τὸν Ἰσαάκ· καὶ τὸν μονογενῆ ἐπρόσφερεν, ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἀναδέχθη τὰς ὁποσχέσεις,

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη· Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαάκ θέλει καλεσθῇ σπέρμα σου.

19 Συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναγείρῃ καὶ ἀπὸ τοὺς νεκροῦς· ὅθεν καὶ εἰς παραβολὴν τὸν ἐνανέλαβε.

20 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰσαάκ ἐλόγησε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαὺ περὶ τῶν μελλόντων.

21 Διὰ τῆς πίστεως ἀποθνήσκων ὁ Ἰακώβ ἐλόγησε καθ' ἓνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπροσκύνησεν (ἐπιστηριζόμενος) εἰς τὸ ἄκρον τῆς γῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

22 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰωσήφ ἀποθνήσκων ἐμνημόνευσε τὸ εὐαγγέλιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρήγγειλε διὰ τὰ πόκιλά του.

23 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρόφη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ γονατοῦ του, διότι εἶδον τὸ παιδίον εὐμορφον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γινόμενος μέγας ἠρνήθη νὰ λέγῃται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ.

25 Προκρίνας μᾶλλον νὰ κακοπαθῇ ὁμοῦ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἀμαρτίας.

26 Νομίσας μεγαλύτερον πλοῦτον

τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθιοδοσίαν.

27 Διὰ τῆς πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ἐμετ' ἐσταθερὸς ὡς ἂν νὰ ἔβλεπε τὸν ὠράτον.

28 Διὰ τῆς πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐγγίσῃ (ὁ ἄγγελος) ὁ ἐξολοθρεῖων τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Διὰ τῆς πίστεως διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι δοκιμάσαντες κατεβύθισθον.

30 Διὰ τῆς πίστεως τὰ τέλχη τῆς Ἱερικῆς πέσαν, ἀφ' οὗ περιεκυκλώθησαν ἐπὶ ἡμέρας.

31 Διὰ τῆς πίστεως ἡ Ραὰβ ἡ πόρνη δὲν ἀπωλέσθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀπειθεῖς, ὅτε ἐδέχθη μὲ εἰρήνην τοὺς καταισκόπους.

32 Καὶ τί πλέον λέγω; Διότι ὁ καιρὸς θέλει μὲ λείπει νὰ διηγῶμαι περὶ τοῦ Γεδεὼν, καὶ Βαρακ, καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεσθὰς, καὶ Δαβὶδ καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν.

33 Οἱ ὁποῖοι διὰ μέσον τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ἐργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ὑποσχέσεις, ἔφραξαν στόματα λεόντων.

34 Ἐβόησαν τὴν δύναμιν τοῦ πυρὸς, ἔφυγον ἀπὸ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγίναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔβαλον εἰς φυγὴν τὰς στρατιάς τῶν ἄλλοτριων.

35 Αἱ γυναῖκες ἔλαβον δι' ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς τῶν ἄλλοι· δὲ ἐκυρπαρίσθησαν, ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὸ νὰ ἐλευθερωθῶσι, διὰ νὰ τῶν χωσὶ καλλιτέρας ἀναστάσεως.

36 Ἄλλοι δὲ, ἔλαβον ἐμπαιγμὰς καὶ μάστιγας, προσέτι δεσμὰ καὶ φυλακὰς.

37 Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράχθησαν, ἀπάθον μὲ φόβον μαχαίρας· περὶ τὸν μὲ προβά-

των, καὶ μὴ αἰγῶν δέρματα· ὕστεροί-
μενοι, θλιβόμενοι, κακοπαθοῦντες,

33 (Τῶν ὁποίων δὲν ἦσαν ἄξιοι ὁ
κόσμος·) περιπλανώμενοι εἰς τὰς ἐρη-
μίας καὶ εἰς τὰ βουνά, καὶ τὰ σπή-
λαια, καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.

39 Καὶ τοῦτοι ὅλοι μαρτυρηθέντες
διὰ μέσου τῆς πίστεως, δὲν παρέλα-
βον τὴν ὑπόσχεσιν.

40 Διότι πρόβλεψεν ὁ Θεὸς καλ-
λιτερόν τι διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ τε-
λειωθῶσιν ἐκεῖνοι χωρὶς ἡμῶν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΛΟΙΠΟΝ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ εἴμεθα
περικυκλωμένοι ἀπὸ τοσούτων σύννε-
φων μαρτύρων, ἀποθέσαντες κάθε
βάρος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἣ ὁποία ἐδ-
κόλως μᾶς περιπλέκει, ὥς τρέχωμεν
μὴ ὑπομονὴν τὸν προκείμενον εἰς
ἡμᾶς ἀγῶνα·

2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν
τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πί-
στεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τῆς προκειμένης
εἰς αὐτὸν χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν,
καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ
ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ
Θεοῦ.

3 Διότι ἐνθουμηθῆτε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ὑπέμεινεν ἀπὸ τοῦς ἁμαρτωλοῦς εἰς τὸν
ἐαυτὸν τοῦ τοῦ λόγου ἀντιλογίαν, διὰ
νὰ μὴ ἀποκάμῃτε, λειποψυχόντες.

4 Σῆς ἀκόμη δὲν ἀντεστάθῃτε ὥς
σῖματος, ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς τὴν
ἁμαρτίαν.

5 Καὶ ἐλθμονήσατε τὴν νοουθεσίαν,
ἣ ὁποία ἠμῖν εἰς σᾶς ὥς εἰς υἱούς·
Πέ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παιδεύ-
σιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ λειποψυχῇς ὡς
ζόμενος ὑπ' αὐτοῦ·

6 Διότι ὁ Κέριος παιδεύει ὁποῖον
ἀγαπᾷ· καὶ μαστιγώνει κάθε υἱὸν
τὸν ὁποῖον παραδέχεται.

7 Ἐάν ὑπομένῃτε παιδεύσιν, ὁ Θεὸς
προσφέρεται εἰς σᾶς ὥς εἰς υἱούς·
διότι πῶς εἶναι ὁ υἱὸς τὸν ὁποῖον
δὲν παιδεύει ὁ πατήρ;

8 Ἐάν δὲ ἦσθε χωρὶς παιδεύσιν,

ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι εἶναι μέτοχοι,
λαίπρην εἴδοτε κόπον καὶ ὄχι υἱοί.

9 Ἐπειτα τοῦς μὲν πατέρας τῆς σαρ-
κὸς μᾶς εἶχομεν παιδευτάς, καὶ τοῦς
ἐντροπόμεθα· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ
πολλὸν περισσύτερον εἰς τὸν Πατέρα
τῶν πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζῆσαι·

10 Διότι οἱ μὲν πατέρες πρὸς ὀλίγας
ἡμέρας ἐπαιδεύον, κατὰ τὴν ἀρεσ-
κειάν των· ὁ δὲ Θεὸς διὰ τὸ συμφέ-
ρον, εἰς τὸ νὰ μεταλάβωμεν τῆς
ἀγιότητός του.

11 Καὶ κάθε παιδεύσις πρὸς μὲν τὸ
παρὸν δὲν φαίνεται νὰ ἦναι εὖτις
χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ ἀπο-
δίδει καρπὸν εἰρηρῆκόν τῆς δικαιο-
σύνης εἰς ἀκείνους οἱ ὁποῖοι ἐγυμ-
νάσθησαν δι' αὐτῆς.

12 Διὰ τοῦτο τὰς ἐξησθενημένας
χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα
ἀνορθώσατε·

13 Καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας
ἰσους δρόμους, διὰ νὰ μὴ ἐκτραπῇ τὸ
χωλόν, ἀλλὰ μάλλον νὰ λατρευθῇ.

14 Ζητεῖτε εἰρήνην μὲ ἑαυτοῦς, καὶ
τὸν ἀγιοσμόν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κή-
νεις δὲν θέλει ἰδεῖ τὸν Κέριον·

15 Παρατηρῶντες ἀκριβῶς, μήπως
λείπῃ κἀνείς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ·
μήπως κἀνμία ἦλθα πικρὰ ἀναβλασ-
τάνουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς
μιανθῶσι πολλοί.

16 Μήπως εἶναι κἀνείς πόρνος, ἢ
βέβηλος ὥς ὁ Ἡσαῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν
φαγητὴν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκιά του.

17 Διότι γνωρίζετε ὅτι καὶ με-
τέπειτα θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν
ἐδολογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· διότι δὲν
εἶρε τόπον μετανοίας, ἀν καὶ τὴν
ἐξήτησε μὲ δάκρυα.

18 Διότι δὲν προσήλθετε εἰς βουνόν
τὸ ὁποῖον ψηλαφᾶται, καὶ κατεῖται
ἀπὸ πυρ, καὶ εἰς ζόφον, καὶ εἰς σκό-
τος, καὶ εἰς ἀνεμιαστρύβιον,

19 Καὶ εἰς ἤχον σάλπιγγος, καὶ εἰς
φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν φωνὴν ὅσοι
ἤκουσαν παρεκάλεσαν, νὰ μὴ προσ-
τεθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ λόγος·

φέρωμεν θυσίαν αινέσεως εἰς τὸν Θεόν διαπαντός, τοῦτέστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα τοῦ.

16 Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν ἐδεργεσίαν καὶ τὴν μετάδοσιν· διότι εἰς τοιοῦτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε εἰς τοὺς προσητώτας σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγορευοῦσιν διὰ τὰς ψυχὰς σας, ὥς μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λογαριασμὸν· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ ὄχι ἀναστενάζοντες· διότι ἀνωφελὲς εἶναι τοῦτο εἰς σας.

18 Προσεύχεσθε διὰ ἑμαῖς· διότι θαρσύνωμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ διάγωμεν καλῶς.

19 Καὶ περισσότερον παρακαλῶ νὰ κάμνητε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς σας τάχιον.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖος ἀνεβίβασεν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ

αἵματος τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Εἶθε νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν, εἰς τὸ νὰ κάμνητε τὸ θέλημά του· κάμνων εἰς σᾶς ὅ, τι εἶναι εὐάρεστον ἔμπροσθέν του, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον δεῖ εἶναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ἀποφέρετε τὸν λόγον τῆς νοουθεσίας· διότι μὲ συντομίαν σᾶς ἔγραψα.

23 Μύθετε ὅτι ὁ ἀδελφός Τιμόθεος ἀπέλθῃ, ὁμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον (ἐὰν ἔλθῃ ὀγλίγωρον) θέλω σᾶς ἰδεῖ.

24 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς προσητώτας σας, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους. Σᾶς ἀσπάζονται ὅλοι οἱ ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν διὰ Τιμοθέου.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ, δούλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι διασπαρμέναι, νὰ χαίρωμαι.

2 Πᾶσαν χαρὰν νομίζατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς ποικίλους πειρασμούς·

3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἅς ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ νὰ ᾗσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, εἰς κἄνεν ἑλλειπτεῖς.

5 Καὶ ἐάν τις ἀπὸ σᾶς ᾗται ἑλλειπής εἰς σοφίαν, ἅς ζητῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ὅλους πλουσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει· καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν.

6 Ἄς ζητῇ ὁμοῖς μὲ πίστιν, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ· διότι ὅς τις ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει μὲ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης τὸ ὁποῖον ἀνεμίζεται καὶ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἅς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· οὐ θέλει λάβει τίποτε ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

8 Ὁ δίγνομος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλας τὰς ἐδόους του.

9 Ὁ δὲ ἀδελφός ὁ ταπεινὸς ἅς καυχᾶται εἰς τὸ ὄνομα του·

10 Καὶ ὁ πλοῦσιος εἰς τὴν ταπεινώσιν του, διότι θέλει παρέλθει ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χρότου·

11 Διότι ἀνέτελεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου του ἠφανίσθη.

πλάθῃ· οὕτως καὶ ὁ πλοῦσιος θέλει μαρτυρῆσαι εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του.

12 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὃς τις ἐπιθυμῶν πειρασμῶν διότι δοκιμὸς γενόμενος θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὅποιον ἐπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπήσωσι.

13 Κιῖνεις πειραζόμενος ὥς λέγει· "Οἱ ἀπὸ τῶν Θεῶν πειράζονται· δίδωι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπειραστος τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς κινεῖν δὲν πειράζει.

14 Ἀλλὰ καθεὶς πειράζεται, ἐλκυσόμενος καὶ ἀπαιτώμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας του ἐπιθυμίας.

15 Ἐπειτα ἡ ἐπιθυμία ὅταν συλλάβῃ γεννῇ ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία ὅταν τελειωθῇ γεννῇ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθῇ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον ἀπὸ ἐπάνω εἶναι, καὶ καταβαίνει ἀπὸ τῶν Πατέρων τῶν φώτων, μετὰ τὸν ὅποιον δὲν εἶναι παραλλαγῇ, ἢ σκία μεταβολῆς.

18 Αὐτὸς ἀπὸ θέλημά του μᾶς ἐγέννησε μετὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ ἡμεῖς ἡμεῖς κατὰ τὴν τρέπον ἢ ἀπαρχὴ τῶν κτισμάτων του.

19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοί, ὥς ἦναι κάθε ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ, ἀργὸς εἰς ἀργῆν.

20 Διότι ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποθέσαστε κάθε ψευδοφροσύνην καὶ περισσεύματα τῆς κακίας, καὶ δεχθῆτε μετὰ πρᾶξιν τὸν ἔμφαντον λόγον, ὃ ὅποιος δύναιται νὰ σώσῃ ὑμᾶς ψυχὰς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ἔχῃ μῆνον ἀκροαταί, ἀπαιτῶντες τὸν ἑαυτόν σας.

23 Διότι ἐάν τις ᾔῃ ἀκροατὴς τοῦ λόγου καὶ ἔχῃ ποιητῆς, αὐτὸς ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὃς ποιεῖ τὸ φροῦδόν του πρόσωπον εἰς τὸν καθρέπτην.

24 Διότι ἐβίβωσεν τὸν ἑαυτόν του

καὶ ἀπῆλθε, καὶ παρευθὺς ἐλησμένῃ· σὲ ὅποιος ἦτον.

25 Ὅς τις δὲ ἐγκώμῃ εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ διαμένῃ, αὐτὸς μὴ ὢν ἀκροατὴς λησμών, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, τοῦτο θέλει εἶναι μακάριος εἰς τὴν ποιήσασθαι του.

26 Ἐάν κῆνεις μεταξὺ σας φαίνεται νὰ ᾔῃ θρησκός, καὶ δὲν χαλινᾷ τὴν γλῶσσαν του, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία του εἶναι ματαιαία.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἡμίαντος ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, αὐτὴ εἶναι, νὰ ἐπισκεπτόμεθα τοὺς ὁρφανοὺς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ νὰ διατηρῇ καθεὶς τὸν ἑαυτόν του ἡμόλυτον ἀπὸ τῶν κόσμων.

Κεφ. β'. II.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ ἔχετε μετὰ προσωποληψίας τὴν πίστιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διότι ἐάν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος μετὰ χρυσοῦν δικτυλίδιον καὶ μετὰ λαμπρὸν φόρεμα, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς μετὰ φόρεμα ῥυπαρὸν,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃτε εἰς ἐκεῖνον ὃς ὅποιος φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ ἐπῆγε εἰς αὐτόν· Σὺ κάθησε ἐδῶ κυλῶς· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν ἐπῆγε· Σὲ στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθησε ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου.

4 Δὲν ἐκάμειτε διακρίσιν μετὰξὺ σας, καὶ ἐγίνατε χρηταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοί, δὲν ἔκλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τοῦτου, πλουσίους εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας τῆς ὁποίας ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπήσωσι;

6 Στεῖτε δὲ ἡμιμάστατε τῶν πτωχῶν. Δὲν οὕτως καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ οὕτως σέφουσιν εἰς τὰ χρητήματα;

7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεσθε ;

8 Ἐὰν μὲν σεῖς ἐκτελέητε τὸν νόμον τὸν βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτὸν σου, καλῶς κάμνεις·

9 Ἄν δὲ κάμνητε προσωποληψίαν, ἐργάζεσθε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡς παραβάται.

10 Διότι ὅς τις διατηρήσῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσῃ εἰς ἓνα, ἔγινε πταιστής ὅλων.

11 Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπε· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσῃς· Ἐὰν δὲ δὲν μοιχεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινε παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω κάμνετε, ὥσάν μελλόντες νὰ κριθῇτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας·

13 Διότι ἡ κρίσις θέλει εἶναι ἀνελεσιμῶν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντίον τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἔὰν λέγῃ κἀνείς ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ; Μήπως δύναιτο ἡ πίστις νὰ τὴν σῶσῃ;

15 Καὶ εἰάν ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ ἦναι γυμνοὶ, καὶ ὑστερημένον τῆς καθημερινῆς τροφῆς,

16 Καὶ εἰπῇ κἀνείς ἀπὸ σᾶς εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς εἰρήνην, θερμαίνεσθε καὶ χορταίνεσθε· καὶ δὲν τοὺς δώσητε τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἔὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὰ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κἀνείς· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξον εἰς ἐμὲ τὴν πίστιν σου διὰ τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ δεῖξαι διὰ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι εἶναι ἓνας ὁ Θεός· καλῶς κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.

20 Θέλεις δρᾶς νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ὁ Ἀβραάμ ὁ πατήρ μας δὲν ἐδικαιώθη, διὲ διὰ τῶν ἔργων ἐπρόσφερε τὸν υἱὸν τοῦ τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ διὰ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐκπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ ὅποια λέγει· Καὶ ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογαρίασθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην· καὶ ὀνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὄχι μόνον διὰ τῆς πίστεως;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε ἐδέχθη τοὺς ἀγγέλους, καὶ τοὺς ἐβγάλεν ἀπὸ ἄλλης ὁδοῦ;

26 Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρά.

Κεφ. γ'. III.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, γνωρίζοντες ὅτι θέλομεν λάβει μεγαλύτερον κρίμα·

2 Διότι ὅλοι πταίμεν πολλὰ· Ἐὰν κἀνείς δὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, τοῦτο εἶναι τέλειος, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγῇ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ, βάλλομεν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ σιῶματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὰ νὰ μᾶς πείθωνται, καὶ μετακινούμεν ὅλον τὸν τὸ σῶμα.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τὰ ὅποια ἂν καὶ τόσον μεγάλα, καὶ ἀμυψοῦμενα ἀπὸ σκληροῦς ἀνέμων, ὑφίστανται ἀπὸ μικρότερον τιμὸν, ὅπου καὶ ἂν θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μέγαν· ἰδοὺ, ὅλγον πῦρ πόσον μεγάλην ἄλην ἀνάγει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλη μας, μολόνουσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν

τροχόν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογισμένη ἀπὸ τὴν γλυννυ.

7 Διότι κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν ἐρπειῶν καὶ τῶν θαλασσιῶν, δαμάζεται καὶ ἐδουμάθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.

8 Κάποιος ὅμως δὲν δύναται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην, ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη ἀπὸ φαρμάκι θανατηφόρον.

9 Αἰ' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, καὶ δι' αὐτῆς καταρῶμεθα τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸ στόμα ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρ. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, τοῦτο νὰ γίνωται οὕτω.

11 Μήπως ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τρύπαν ἀναβρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μήπως δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ σὺνκὴ νὰ κάμῃ εὐλαίας, ἢ ἡ ἄμπελος νὰ κάμῃ σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ δύναται νὰ κάμῃ τερὸν ἄλμυρόν καὶ γλυκόν.

13 Ποῖος εἶναι μεταξύ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ὡς δεῖξῃ ἀπὸ τὴν καλὴν διαγωγὴν τὰ ἔργα του μὲ πραότητα σοφίας.

14 Ἄν δὲ ἔχητε πικρὸν ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴ κατακαυχάσθε καὶ ψεύδεσθε ἑνατιὸν τῆς ἀληθείας.

15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία καταβαίνει ἄνωθεν, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης.

16 Διότι ὅπου εἶναι φθόρος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνικὴ, πραεῖα, εὐπειθής, γεμάτη ἀπὸ ἔλεος καὶ καρποὺς ἀγαθούς, ἀδιάφορος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κάμνουσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. IV.

ΠΟΘΕΝ εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχαι μεταξύ σας; Δὲν εἶναι ἀπεδω ἀπὸ τὰς ἡδονάς σας αἱ ὁποῖαι στρατεύονται εἰς τὰ μέλη σας;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλεύετε, καὶ δὲν δύνασθαι νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, δὲν ἔχετε διότι διδοὶ δὲν ζητεῖτε.

3 Σεῖς ζητεῖτε, καὶ δὲν λαμβάνετε διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσῃτε εἰς τὰς ἡδονάς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἔξευρετε ὅτι ἡ φίλτα τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπὸν βουλῆθῃ νὰ ᾖναι φίλος τοῦ κόσμου καθίσταται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ νομίζετε ὅτι ματαιῶς λέγει γραφὴ· Ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον καταόκησεν εἰς ἡμῶς ἐπιθυμεῖ πρὸς φθόνον.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλύνει χάριν· διὰ τοῦτο λέγει· Ὁ Θεὸς ἐναντιώνεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινοὺς.

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν· ἀντισταθῆτε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.

8 Πλησιάσατε εἰς τὸν Θεόν, καὶ θέλει πλησιάσει εἰς σᾶς. Καθαρίσατε τὰς χεῖρας σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ καθαρίσατε τὰς καρδίας σας, διγνώμοι.

9 Ταλαιπωρηθῆτε καὶ λυπηθῆτε καὶ κλάυσατε· ὁ γέλως σας ὡς μεταστραφῇ εἰς πένθος, καὶ ἡ χαρὰ σας εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ὑποπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἀδελφοί· ὅς τις καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ κρίνει τὸν νόμον· καὶ εἰς κρίνεις νόμον, δὲ εἶναι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς.

12 Ἐνὺς εἶναι ὁ Νομοθέτης, ὁδυνάμενος νὰ πώσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ· ποῖα εἶναι πὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις τὸν ἄλλον.

13 Λεῖτε σεῖς τώρα οἱ ὅποιοι λέγε

τε. Σήμερον ἢ αὔριον θέλομεν ὑπάγει εἰς τὴν δεῖνα πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἐν ἴσος, καὶ θέλομεν ἔμπροσθεν, καὶ θέλομεν κερδήσει.

14 Οἷτινες δὲν γνωρίζετε τί μέλλει νὰ γένη· εἰς τὴν αὔριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωὴ σας; ἐπειδὴ εἶναι ἅτοις ἡ ὁποία φαίνεται πρὸς ὄλεθρον, καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται.

15 Ἄντι τοῦ νὰ λέγητε σεῖς· Ἐὰν ὁ Κύριος θηλήσῃ, καὶ θέλομεν ζῆσαι, καὶ θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Τώρα δὲ καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζονείας σας. Κάθε τοιαύτη καύχησις εἶναι κακὴ.

17 Ὁς τις λοιπὸν γνωρίζει νὰ κάμῃ καλόν, καὶ δὲν τὸ κάμνει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. V.

ΛΕΥΤΕ τώρα οἱ πλοῦσιοι, κλαύσατε θρηνοῦντες διὰ τὰς ταλαιπωρίας αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἰς αὑς.

2 Ὁ πλοῦτός σας ὁσαυτὴν, καὶ τὰ ἱμάτιά σας ἐσκοκληκοφαγώθησαν.

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἑσῆμι ἐσκορίασε, καὶ ἡ σκωρία των θέλει εἶναι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας σας ὡς πύρ· ἐθησανορίσατε διὰ τὰς ὕστερινὰς ἡμέρας.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἐθήρισαν τὰ χωράφιά σας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοὺς ἀπεστερήσατε σεῖς, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θεριστῶν ἐσηλθον εἰς τὰ ὦτιά τοῦ Κυρίου Σαβαώθ.

5 Ἐτριφῆσατε ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ ἐξήσατε ἀσώτως· ἐθρίψατε τὰς καρδίας σας ὡς εἰς ἡμέραν σφαγῆς.

6 Κατεδικάσατε, ἐφορεύσατε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν ἀντιστέκεται εἰς αὑς.

7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν δι' αὐτόν, ἕως ὅπου νὰ λάβῃ βροχὴν πρῶτον καὶ ὕμμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, στήριξατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε.

9 Μὴ στενάζετε ὅτι ἐνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴ κατακριθῇτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς στέκεται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν.

10 Ἀδελφοί μου, λάβετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ὑπομένουσι· τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι εἶναι πολυεσπλάγχχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνέετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε κἀνὸν ἄλλον ὄρκον· ὅς ἦναι δὲ εἰς αὑς τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ· διὰ νὰ μὴ πέσητε ἀπὸ κρίσεως.

13 Κακοπαθεῖ κἀνείς μεταξὺ σας; ὡς προσεσχηθῇ· εὐθυμεῖ κἀνείς; ὡς ψάλλῃ.

14 Ἀσθενεῖ κἀνείς μεταξὺ σας; ὡς προσκαλέσῃ τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὡς προσευχηθῶσι διὰ αὐτόν, ἁλείψαντες αὐτόν με ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἁσθενημένον, καὶ θέλει τὸν ἀνεγείρῃ ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἔκαμεν ἁμαρτίας, θέλουσι συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν.

16 Ἐξομολογήσθε ὅτι ἐνας εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ προσέχεσθε ὅτι ἐνας διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῇτε· πολὺ δύναται ἡ δέσπας τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ὁ Ἥλιος ἦτον ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς με ἡμᾶς, καὶ προσευχήθη προσευχὴν νὰ μὴ βρέξῃ· καὶ δὲν βρέξεν ἐπάνω τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν τῆς.

19 Ἀδελφοί, ἐὰν πλανηθῇ κἀνείς μεταξὺ σας ἀπὸ τῆν ἀληθείαν, καὶ τὸν ἐπιστρέψῃ κἀνείς,

20 ὥς ἡξέσθῃ ὅτι ὁς τις ἐπιστρέψῃ

ἁμαρτιῶν ἀπὸ τῆν πλάνην τῆς ὁδοῦ του, θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ξενιτευμένους καὶ διεσπαρμένους εἰς τὴν Πόντον, τὴν Γαλιλίαν, τὴν Καππαδοκίαν, τὴν Ἀσίαν, καὶ Βιθυνίαν.

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς εἰς ἁγιασμὸν Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς πληθυνθῇ εἰς σᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.

3 Ὡς ἦναι ἐδόξητος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀνεγέννησε κατὰ τὸ πολὺ τῶν ἔσας εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,

4 εἰς κληρονομίαν ἁθαρτίαν καὶ ἁμάρτιαν καὶ ἁμάρταντον, διατηρημένην εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ ἡμᾶς.

5 Οἱ ὁποῖοι φυλαττόμεθα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸν ὁσπερινὸν καιρὸν.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀγαλλιᾶσθε, ἂν καὶ τώρα κατ' ὀλίγον (ἂν ἦναι πρέπει) ἐλυπήθητε εἰς ποικίλους πειρασμούς.

7 Διὰ νὰ εὐρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ τιμιώτερα ἀπὸ τὸ χρυσάφι τὸ ὁποῖον φθείρεται, ἂν καὶ δοκιμαζόμενον διὰ μέσον τοῦ πυρὸς, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Τὸν ὁποῖον ἂν καὶ δὲν εἴδετε, ἀγαπᾶτε, εἰς τὸν ὁποῖον ἂν καὶ τώρα δὲν βλέπητε, πιστεύετε, καὶ ἀγα-

λιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ δεδοσμένην.

9 Λαμβάνοντες τὴ τέλος τῆς πίστεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκριβῶς ἐζητήσαν καὶ ἠρξάνησαν οἱ προφῆται, οἱ ὁποῖοι ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην εἰς σᾶς.

11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἡ ποῖον καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς αὐτοὺς, ἐφάνερυν καὶ προεμαρτύρει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς δόξας τὰς μετὰ τοῦτα.

12 Εἰς τοὺς ὁποῖους ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἔχει εἰς τὸν αὐτὸν τὸν, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς διακρίνον αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἤδη σᾶς ἀνηγγέλησαν διὰ μέσου ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐδηγγέλισαν μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἀπιστιάσθη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἰς τὰ ὁποῖα πράγματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ προσκύνωσι.

13 Διὰ τοῦτο ἀναζώσατε τὰς μέσας τῆς διανοίας σας, καὶ ἐγκρατεῦμενοι, τελείως ἐλπίσατε εἰς τὴν χάριν, ἡ ὁποία σᾶς ἔρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συζηματιζέσθε μὲ τὰς πρότερον ἐπιθυμίας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνοίας σας.

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε, γίνετε καὶ σὺς ἅγιοι εἰς κάθε διαγωγὴν.

16 Διότι εἶναι γεγραμμένον. Γίνετε ἅγιοι, διότι καὶ ἐγὼ ἅγιος εἶμι.

17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος κρίνει χωρὶς προσωποληψίας

κατὰ τὸ ἔργον τοῦ καθ' ἑνός, τὸν καιρὸν τῆς ξενιτείας σας περάσατε μὲ φόβον·

18 Γνωρίζοντες, ὅτι ὄχι μὲ φθαρτὰ, μὲ ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἡλευθερώθητε ἀπὸ τῆς ματαίας σας συναναστροφῆν τὴν πειροπαράδοιον·

19 Ἀλλὰ μὲ τὸν τιμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἁμνοῦ ἁμωμήτου καὶ καθαροῦ·

20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προγνωρισμένος πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου, καὶ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ὑστερινούς χρόνους διὰ σᾶς,

21 Οἱ ὁποῖοι πιστεύετε δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἡγείρεν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίς νὰ ᾖ εἰς τὸν Θεόν·

22 Καθαρίσαντες τὰς ψυχὰς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ μύσου τοῦ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν·

23 Ἀναγεγεννημένοι ὄχι ἀπὸ σπορῶν φθαρτῆν, ἀλλὰ ἁφθαρτον, διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὴν αἰῶνα.

24 Δίδει πᾶσα ἀράξ εἶναι ὡς χορτός, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χορτοῦ· ἐξηράνθη ὁ χορτός, καὶ τὸ ἄνθος τὸν ἐξέπεσεν·

25 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τοῦτος εἶναι ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐδηγγεμίσθη εἰς σᾶς.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΟΘΕΣΑΝΤΕΣ λοιπὸν κάθε κακίαν καὶ κάθε δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ διὰς τὰς κατακαλιὰς,

2 Ὡς νεογέννητα βρέφη, ἐπιποθήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου, διὰ νὰ ἀυξηθῆτε δι' αὐτοῦ·

3 Ἐὰν ἐγεύσθητε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός·

4 Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ἀποδοκίμασμένον

μὲν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκλεκτὸν δὲ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔντιμον·

5 Καὶ αὐτοὶ σεις ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱερὰ τεῦμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε θυσίας πνευματικὰς, εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ τοῦτο καὶ περιέχει εἰς τὴν γραφὴν· Ἰδοὺ, θέτω εἰς τὴν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει καταίσχυρῆθαι.

7 Εἰς σᾶς λοιπὸν οἱ ὁποῖοι πιστεύετε ὁ λίθος εἶναι τιμιός· εἰς ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι ἀπειθοῦσιν, ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, τοῦτος ἔγινεν εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος σκοντάμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8 Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σκοντιάπτουσιν εἰς τὸν λόγον, ἀπειθοῦντες, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐτίθησαν·

9 Σεις δὲ εἰσθε γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείαν ἱερὰ τεῦμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπόκτησεν ὁ Θεός· διὰ νὰ κηρύξητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ σκοτίου εἰς τὸ θαυμαστὸν τοῦ φωτός·

10 Σεις οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε δὲν ἦσθε λαός, ἀλλὰ τώρα εἰσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσθε ἡλεημένοι, καὶ τώρα ἡλεήθητε.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ σας ὡς ξένους καὶ διαβάτας, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τῆς σαρκικῆς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι σιγατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Ἐχόντες τὴν διαγωγὴν σας καλὴν εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιούς, ἀφ' οὗ παρατηρήσωσι τὰ καλὰ σας ἔργα, νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν ὅταν θέλει σᾶς ἐπισκέψαι.

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον· εἰτε εἰς βασιλεῖα, ὡς ὑπερέχοντα·

14 Εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς πεμπομένους διὰ μέσου σου εἰς ἐκδίκησιν

τῶν κακοποιῶν, καὶ εἰς ἔπαινον τῶν ἀγαθοποιῶν·

15 Διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντες ἵνα ἀποστομίζητε τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων τὴν ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ·

17 Τιμῆσατε ὅλους· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε· τὸν Θεὸν φοβείσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε·

18 Οἱ δοῦλοι, ὑποτάσσεσθε μὲ ὅλον τὸν φόβον εἰς τοὺς κυρίους σας, ὅχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πραιεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους·

19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ κήρυξις λύπης, πάσων ἀδικῶν·

20 Διότι ποῖα δόξα εἶναι, ἰὰν ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομείνητε· ἀλλὰ ἐὰν ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομείνητε, τοῦτο εἶναι χάρις πρὸς τὸν Θεόν·

21 Διότι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ ἡμᾶς, ἀπολείπων εἰς ὅς παρὰδειγμα, διὰ ἡμᾶς ἀκολουθήσητε τὰ ἴχνη του·

22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα του·

23 Ὁ ὁποῖος ἔβριζέ, τενος δὲν ἀνθύβριξε, πάσων δὲν ἐφ' ἔβριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ εἰς ἐκείνον ὃ ὁποῖος κρίνει δικαίως·

24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἀνερῆστασε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμα του ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον· διὰ ἡμᾶς ἀποθάνωμεν εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἡμᾶς ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· διὰ τὴν πληγὴν τοῦ ὁποῖου ἰατρεύθητε·

25 Διότι ἦσθε ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ νῦν ἠεστροφάφητε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας·

Κεφ. γ'. III.

ὉΜΟΙΩΣΑΙ γυναῖκες, ὑποτάττεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὥστε καὶ

ἐὰν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, καὶ κερδηθῶσι χωρὶς τὸν λόγον διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς·

2 Ἀφ' οὗ θεωρήσασιν τὴν μὲ φόβον καθαρὰν ἀναστροφὴν σας·

3 Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ὡς ἦν ὁχι ὃ ἐξωθεν ἐκεῖνος τοῦ πλεγματιῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδόσεως τῶν ματιῶν·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἀνθρώπος, εἰς τὸ ἁφθαρτιον τοῦ προέο καὶ ἡσέχου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολυτίμον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ·

5 Διότι οὕτω ἔνα καιρὸν καὶ ὡς ἔγιναι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἠλπίζον εἰς τὸν Θεόν, ἐστόλίζον τὸν ἑαυτὸν τῶν ὑποταττόμεναι εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ἄνδρας·

6 Ὡς ἡ Σάρῃ ἀπήκουσεν εἰς τὸ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἐκάλει κύριον· τῇ ὁποίας ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδὲν φόβον·

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, συγκατοικεῖτε μὲ τὰς γυναῖκας σας μὲ γνώσιν, ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον ὡς σκεδὸς ἁσθενέστερον, καὶ ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ ἡμᾶς μὴ διακόπτονται αἱ προσευχαί σας·

8 Τέλος δὲ, ὅλοι ὡς ἦσθε ὁμόφρονες συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦντες· ἡξέροντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε διὰ ἡμᾶς κληρονομήσητε εὐλογίαν·

10 Διότι ὁποῖος θέλει ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ ἡμᾶς ἰδὴ ἡμέρας ἀγαθὰς, ἀπαθήσῃ τὴν γλώσσαν του ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ τὰ χεῖλη του ἀπὸ τοῦ ψαλίσσασαι δόλον·

11 Ὡς ἐκκλήτῃ ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ ὡς κἀμὴ τὸ ἀγαθόν· ὡς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ὡς τὴν ἀκολουθήσῃ·

12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰσὶν εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτα

του (ἀνοικτά) εἰς τὴν δέαν των· τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι κἀμνονουσι κακὰ.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος θέλει σὺς κακοποιηθῆσαι, ἕαν γίνῃτε μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ;

14 Ἀλλὰ ἕαν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, μακάριοι εἰσθε· καὶ τὸν φόβον των μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Ἀλλὰ ἀγαπάσατε Κύριον τὸν Θεὸν εἰς τὰς καρδίας σας· καὶ ἡ ἡσθε πάντοτε ἱστοίμοι πρὸς ἀπολογία μὲ πρᾶξιματα καὶ μὲ φόβον εἰς καθένα ὁποῦ σὺς ζῆτε· λόγον διὰ τὴν ἐλπίδα ἢ ὅποια εἶναι εἰς σὺς.

16 Ἐχόντες συνειδήσιν ἀγαθὴν· ὥστε ἐν ᾧ σὺς καταλαλῶσιν ὡς κακοποιούς, ἡ καταισχυνθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐνοχλοῦσι τὴν ἀγαθὴν εἰς τὸν Χριστὸν πολιτεῖαν σας.

17 Διὸ καλλίτερον εἶναι ἀγαθοποιούντες, ἢ ἐλθεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσχητε, παρὰ κακοποιούντες.

18 Διὸ καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους, διὰ ἡ μὲς προσάξῃ εἰς τὸν Θεόν· θανατωθεὶς μὲν εἰς τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα.

19 Διὰ τοῦ ὁποίου ὑπῆγε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὰ πνεύματα τὰ εἰς τὴν φυλακὴν,

20 Τὰ ὅποια ἡπειθήσαν ἕνα καιρὸν, διὰ μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἀνέμενον, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐν ᾧ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς τὴν ὅποian ὀλλγαι (τοιτίσιν ὀπτιώ) ψυχαὶ διεσώθησαν διὰ τοῦ ὕδατος.

21 Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον, τὸ βάπτισμα, ἡδη σώζει καὶ ἡμᾶς, (ἡχι ἡ ἀπόθεσις τοῦ ὅπου τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ ἡ ἀπόκρισις τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, παρευθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἑξουσίαι καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. IV.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ ἡμᾶς, καὶ σὺς τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὀπλισθῆτε, διὸ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτιαν,

2 Εἰς τὸ ἡ μὴ ζῆσθαι πλέον εἰς τὰς ἐπιθυμίας των ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐπίλαστον καιρὸν εἰς τὴν σάρκα.

3 Διὸτι ἀρκετὸς ἦτον εἰς ἡμᾶς ὁ περασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ἡ κατεργασθῶμεν τὸ θέλημα των ἐθνῶν, παρευόμενοι εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυπραγίας, συμπόσια, καὶ ἀνῆμους εἰδωλολατρείας.

4 Εἰς τὸ ὅποion παραξενεύονται ὅτι δὲν συντρέχετε σὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σὺς βλασημοῦσιν.

5 Οἱ ὅποιοι θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος εἶναι ἕτοιμος ἡ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς.

6 Διὸτι διὰ τοῦτο ἐδηγγαλίσθη καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, διὰ ἡ κριθῶσι κατὰ ἀνθρώπους εἰς τὴν σάρκα, καὶ ἡ ζῶσι κατὰ Θεὸν εἰς τὸ πνεῦμα.

7 Τὸ τέλος δὲ ὅλων ἐλησείασι· σωφρονηθῆτε λοιπὸν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον ἀγάπην θερμὴν· διὸτι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Γίνεσθε φιλόδουνοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθὼς ἔλαβε χάρισμα, διακονεῖτε αὐτὸ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐάν κῆρεῖς λαλῇ, (ἡς λαλῇ) ὡς λόγια Θεοῦ· ἕαν κῆρεῖς διακονῇ, (ἡς διακονῇ) ὡς ἀπὸ τὴν δόναμιν τῆς ὁποian χαρίζει ὁ Θεός· διὰ ἡ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὅποian εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ παροξενέσθε εἰς

τὴν πυρώδη δοκιμὴν σας, ἣ ὅποια γίνεται πρὸς πειρασμόν σας, ὡς ἂν σὰς συνέβηεν ἢ παράξενον.

13 Ἐάν καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε, διὰ τὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης του.

14 Ἐάν ὀνειδίχησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἰσθε μακάριοι διότι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς σὰς· κατὰ μὲν αὐτοῦς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ σὰς δοξάζεται.

15 Δίδωι κἀνεὶς ἀπὸ σὰς ἅς μὴ πάσχει ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια·

16 Ἐάν δὲ πάσχει ὡς Χριστιανός, ἅς μὴ αἰσχύνεται, ἀλλὰ ἅς δοξάζῃ τὸν Θεόν εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

17 Δίδωι ὁ καιρὸς ἐφθασε τοῦ νῦν ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔάν ἀρχίσῃ πρῶτον ἀπὸ ἡμῶν, τί θέλει εἶναι τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀπειθοῦσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἔάν ὁ δίκαιος μόλις σόζηται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῇ;

19 Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πύσχουσι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἅς παραβδωσιν ὡς εἰς πῖσιν κτιστὴν τὰς ψυχὰς των, κάμνοντες καλὰ ἔργα.

Κεφ. ε'. V.

ἘΓΩ δὲ συμπαρεσβότερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης ἣ ὅποια μέλλει νῦν ἀποκαλυφθῇ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὅποιοι εἶναι μεταξὺ σας·

2 Ποιᾶντε τὸ ποιμνίον τοῦ Θεοῦ τὸ ὅποιον εἶναι μεταξὺ σας, ἐπιστάτοντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἐκούσιως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι ὑποὶ τοῦ ποιμνίου·

4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.

5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάττεσθε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς ἐνδυσθῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἐναντιοῦται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινοὺς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ σὺ ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρὸν·

7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα ῥίψαντες εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει διὰ σὰς.

8 Ἐγκρατεῦσασθε, ἀγρυπνήσατε διότι ὁ διάβολος ὁ ἀντιδικὸς σας, ὡς λέων βρυχόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν ποῖον νῦν καταπίῃ·

9 Εἰς τὸν ὅποιον ἀνισταθῆτε στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, γινώσκοντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς ἀδελφούς σας οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸ κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὅποιος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον του δόξαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· ἀφ' οὗ ἐλάβετε ὀλίγον, αὐτὸς νῦν σὺ τελειοποιήσῃ, καὶ νῦν σὰς στηρίξῃ καὶ νῦν σὰς δυναμώσῃ, καὶ νῦν σὺ θεμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτὸν ἅς ἦναι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Διὰ μέσου τοῦ Σιλβανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς στοχάζομαι σὰς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, ρουθῶ των καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὅποιαν στέκεσθε).

13 Ἀσπάζεταισαι σας ἡ συνεκλεκτὴ ἐκκλησία ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶν, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπασάσασθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μὲ φιλημα τῆς ἀγάπης. Εἰρήνη ᾗ εἶναι εἰς ὅλους σας οἱ ὅποιοι εἰσὶν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΣΥΜΕΛΩΝ Πέτρος, δούλος και αποστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἔλαχον πίστιν ἰσότημαν με ἡμᾶς διὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις καὶ εὐσέβεια ὡς πληθυνθῇ εἰς σᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ θέλα του δυνάμεις μᾶς ἐχάρισεν διὰ τὰ ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς δόξαν καὶ ἀρετὴν.

4 Διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐδόθησαν αἱ μέγισται καὶ τιμαὶ ὑποσχέσεις, διὰ τὰ γενετὴ διὰ τοῦτων κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν φθορὰν ἣ ὅποια εἶναι διὰ τῆς ἐπιθυμίας εἰς τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο εἰσφέροντες κάθε σπουδὴν, προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνώσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνώσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονήν τὴν ἐνσέβειαν,

7 Καὶ εἰς τὴν ἐνσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διότι ἂν τοῦτα ὑπάρχουσιν εἰς σᾶς καὶ ἀξάνουσι, δὲν σᾶς καθιστῶσιν ἀργούς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διότι εἰς ὅποιον δὲν εὐρίσκονται αὐτιά, ἐκεῖνος εἶναι τυφλὸς, κονιόφθαλμος, καὶ ἐλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν του ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μᾶλλον σπουδάσατε νὰ κάμητε βεβαίαν τὴν κάλειν σας καὶ τὴν ἐκλογὴν διότι

κάνοντες τοῦτα δὲν θέλετε πιασεῖ ποτέ.

11 Διότι οὕτω πλουσίως θέλει σᾶς δοθῇ ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου μας καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσατε νὰ σᾶς ἐκνευρίξω πάντοτε αὐτά, ἂν καὶ τὰ γνωρίζετε, καὶ ἤθελε ἐστηρικμένον εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν.

13 Στοχάζομαι ἔτιως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμι εἰς τοῦτο τὸ σκήνωμα, νὰ σᾶς διεγείρω εἰς ἐνανθρόμην.

14 Ἥξεθον, ὅτι ταχυνὴ εἶναι ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκήνωματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κερίός μας Ἰησοῦς Χριστός με ἐφανερώσε.

15 Θέλω δὲ σπουδάσαι νὰ ἔχητε καὶ σεῖς πάντοτε νὰ κάμητε μετὰ τὴν τελευταίαν μου τὴν νύκτιν τούτων.

16 Διότι δὲν ἐξηκολοθήσασιν σοφιστικούς μύθους, οἱ σᾶς ἐκάμαμεν νὰ γνωρίσητε τὴν δόξαν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐγίναμεν αὐτοῦται τῆς μεγαλειότητος ἐκείνου.

17 Διότι αὐτὸς ἔλαβε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τῶν Θεῶν καὶ Πατέρων, οἱ σᾶς ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτη φωνὴ ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπὴ δόξαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀνεπαύθην.

18 Καὶ τούτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐλθοῦσαν ἐξ οὐρανοῦ, ὅντες ὁμοῦ με αὐτὸν εἰς τὸ ὅρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιώτερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὅποιον καλὰ κάμνετε προσέχοντες εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς λόγον φέγγοντα εἰς σκοτεινὸν τόπον, ὅς ὁποῦ νὰ ἀγιάσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ ὁρῶντος ἀστήρ νὰ ἀνατείλῃ εἰς τὴς καρδίας σας.

20 Ἥξεθοντες πρῶτον τοῦτο, ὅτι

οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς, δὲν ἐπιδέχεται μερικὴν διάλυσιν.

21 Διότι ἔχει μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. Π.

ΕΓΙΝΑΝ ὅμως καὶ ψευδοπροφηταὶ εἰς τὸν λαόν, καθὼς θέλουσι γένει καὶ μεταξὺ σας ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι εἰσάξει κρυφίως αἰρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὁ ὁποῖος τοὺς ἡγόρασιν, ἐπιφέροντες εἰς τὸν λαὸν τῶν τυχινῶν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει τὰς ἀπωλείας τῶν, διὰ τοὺς ὁποίους θέλει βλασφημηθῇ ἡ δόξς τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ διὰ πλεονεξίας θέλουσι πᾶς πραγματευθῇ μὲ πλαστὰ λόγια· τῶν ὁποίων ἡ κρίσις παλαιόθεν δὲν ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλειά τῶν δὲν ἐνστατίζει.

4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τοὺς ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάφαινον, καὶ μὲ ἄλυσεις τοῦ σκότους παρέδωκε τὰ φυλαχθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν·

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐλυπήθη, ἀλλ' ἐπιφέρων κατακλυσμὸν κατεπάνω τοῦ κόσμου τῶν ἀσεβῶν, ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὁδόν, κήρυκα τῆς δικαιοσύνης.

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας κατέκρινεν εἰς ἀφανισμόν, ἀποστεικνύσας αὐτὰς, καὶ θέσας αὐτὰς παράδειγμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔμελλον τὰ ἀσεβῶσιν.

7 Καὶ ἡλευθέρωσε τὸν δίκαιον Ἀβρὰμ ὁποῖος κατεπονέειτο ἀπὸ τῆν ἀσελγῇ διαγωγῇ τῶν ἀνόνων.

8 (Διότι αὐτὸς ὁ δίκαιος, κατοικῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, μὲ τὸ βλέμμα καὶ μὲ τὴν ἀκοήν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχὴν του μὲ τὰ ἄνομά των ἔργα.)

9 Ἐξέσκει ὁ Κύριος τὰ ἐλευθερώει τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμόν,

καὶ τὰ φυλάττει τοὺς ἀδίκους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι τὰ τιμωρηθῶσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πορεύονται ὀπίσω τῆς σαρκὸς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μισμοῦ, καὶ καταφρονοῦσι τὴν σέθεντιαν· αὐτοὶ εἶναι τολμηταί, ἀσθένεις, καὶ δὲν τρέμουν τὰ βλασφημῶσι τὰς ἀξίας.

11 Ἐν ᾧ οἱ ἄγγελοι οἱ ὁποῖοι εἶναι μεγαλύτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν φέρουσι κατ' αὐτῶν βλάβημον κρίσιν πρὸς τὸν Κύριον.

12 Αὐτοὶ δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φρεσίν, γεννημένα εἰς τὸ τὰ πιασθῶσιν καὶ τὰ φθαρῶσιν, βλασφημοῦντες εἰς τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, εἰς τὴν φθοράν των θέλουσι φθαρῇ,

13 Καὶ μέλλουσι τὰ λάβωσι τὴν μισθὸν τῆς ἀδικίας· νομίζοντες ἰδοῦν τὴν τὴν καθ' ἡμέραν τρυφήν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἥτοποι καὶ πόθοι, ἐντροφῶντες εἰς τὰς ἀπάτας των, συμπουιάζοντες ὁμοῦ μὲ σᾶς,

14 Ἐχοντες ὁφθαλμοὺς γεμάτους ἀπὸ ρυτίαν καὶ ἀκαταπαύστου, ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δολόνοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχοντες καρδίαν γεγεμισμένην εἰς τὰς πλεονεξίας, τέκνον τῆς κατάρτας.

15 Οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν τὴν ἴσον ὁδὸν καὶ ἐπληνῆθησαν, ἀκολουθήσαντες τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλιὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ Βοσὼρ, ὁ ὁποῖος ἡγάπησε μισθὸν ἀδικίας,

16 Ἠλέγχθη ὁμως διὰ τὴν παρανομίαν του· τὸ ἄφωνον ὑποζύγιον, ἐλάλησε μὲ φωνὴν ἀνθρώπου, καὶ ἐμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ προφήτου.

17 Αὐτοὶ εἶναι πηγαὶ ἄνερδοι, σύννεφα κινούμενα ἀπὸ ἀνεμοστροφικόν εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μαυρόδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διότι λαλοῦντες λόγια ἐπὶ προκομῆς ματαιότητος δολόνουσι διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, καὶ διὰ τῶν ἀσελγειῶν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀληθῶς ἀπέφυγον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀκαυστοὶ φονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ ἀπόσχονται εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ὅπως αὐτοὶ δοῦλοι τῆς φθορᾶς· διότι ἀπὸ ὁποῖον κἀνεῖς νικᾶται, ἐκείνου γίνεται δούλος.

20 Διότι ἂν, ἀφ' οὗ ἀπέφυγον τὰ μύσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν παρεμπλεχθέντες μετὰ τοῦτα νικῶνται, τὰ ὑστερινὰ ἔγιναν εἰς αὐτοὺς χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διότι καλλίτερον ἦιον εἰς αὐτοὺς· νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίσαντες τὴν καὶ ἀπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἀγίαν παραγγελίαν τὴν εἰς αὐτοὺς παραδοθεῖσαν.

22 Συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀληθινὴν παροικίαν· Ὁ σκύλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιόν του ξέραςμα· καὶ Ὁ χοῖρος ἀφ' οὗ ἐλοδόθη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κίλισμα τῆς λάσπης.

Κεφ. γ'. III.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, δευτέραν ἐπιστολὴν σὺς γράφω τοῦτον, εἰς τὰς ὁποίας διεγείρω τὴν εὐληκρινὴν σας διάνοιαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν·

2 Διὰ τὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια τὰ ὁποῖα προελέχθησαν ἀπὸ τοὺς ἁγίους προφήτας, καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Ἡξεύροντες τοῦτο πρῶτον, ὅτι θέλουσιν ἔλθει εἰς τὰς ὀσπερινὰς ἡμέρας ἐμπαίξεται, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἰδίους τῶν ἐπιθυμίας·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι ἡ ὑπόσχους τῆς παρουσίας σου; διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅπου οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, ὅλα τὰ πρᾶγματα οὐδὴ διαμύνουσιν καθὼς ἦσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως.

5 Διότι θεληματικῶς τοὺς λυθάνει τοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἔγιναν πυλωθέν, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸν καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συνεσιάνθη, μετὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

6 Διὰ μέσων τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος κατακλυσθεὶς ἀπὸ νερῶν ἀποκλύσθη·

7 Οἱ δὲ παρόντες οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ

κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι θησαυρισμένοι, καὶ φυλαττόμενοι διὰ τὸ πῶς εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀποκλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ τὰ ἐν τούτῳ ἂς μὴ σὺς λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα μετὰ τὸν Θεὸν εἶναι ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη εἶναι ὡς μία ἡμέρα.

9 Ὁ Κύριος δὲν ἀργοπορεῖ εἰς τὴν ἀπόσχεσιν σου, καθὼς νομίζουσι μερικοὶ τὴν ἀργοπορίαν· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ ἀπολεσθῶσι μερικοὶ, ἀλλὰ ὅλοι νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Καθὼς δὲ ὁ κλέπτης τὴν νύκτα, οὐδὴ θέλει ἔλθει ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὅπου οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρῆλθαι μετὰ κρότον, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσι λυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Ἐπειδὴ λοιπὸν λύνονται τοῦτα ὅλα, ποῖον χρεωσθεῖτε νὰ ᾔσθε σίτις εἰς τὰς ἁγίας συνακισιτροφὰς καὶ εὐσεβεῖας,

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες μετὰ σπουδῇ εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὅπου οἱ οὐρανοὶ πυροόμενοι θέλουσι λυθῆ, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσιν ἀναλυθῆ·

13 Ἡμεῖς ὅμως προσδοκῶμεν νέους οὐρανοὺς καὶ νέαν γῆν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν σου, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, προσδοκῶντες αὐτὰ, σπουδάσετε νὰ ἐκδεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ ἄψεκτοι μετὰ ἐνῆργειαν·

15 Καὶ νομίζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μας ὅτι εἶναι σωτηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς μας ἀδελφὸς Παῦλος σὺς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτόν,

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλας του τὰς ἐπιστολάς, λυλὼν εἰς αὐτὰς περὶ τοῦτον· εἰς τὰς ὁποίας εἶναι μερικὰ δυσνόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμωθεῖς καὶ ἀσκήρικτοι-σιρεβλάνουσι, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν τῶν ἀποκλείας.

17 Σεις λοιπόν, ἀγαπητοί, προ-
γυρίζοντες τούτα, φυλάττεσθε, μή-
πως ἀπο τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν
παρυσυρόμενοι, ἐκπέσητε ἀπὸ τῶν
στηριγμῶν σας·

18 Αἰξάνετε δὲ εἰς τὴν χάριν καὶ
γνώσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ Σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς αὐτὸν ἡ δόξα
καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ εἰς τὴν
αἰῶνα ἡμέραν. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. I.

ἘΚΕΙΝΟ τὸ ὅποιον ἦτον ἀπ' ἀρ-
χῆς, τὸ ὅποιον ἠκούσαμεν, τὸ ὅποιον
εἶδομεν μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, τὸ
ὅποιον ἔθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρες μας
ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Ἀδίου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν
εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σὺς
ἀπαγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
ἣ ὅποια ἦτον εἰς τὸν Πατέρα, καὶ
ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)

3 Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶδομεν καὶ
ἠκούσαμεν, σὺς ἀπαγγέλλομεν, διὰ
να ἔχητε καὶ σεις κοινωνίαν μετὰ ἡμᾶς·
καὶ ἡ κοινωνία μας εἶναι ὁμοῦ μετὰ
τὸν Πατέρα καὶ ὁμοῦ μετὰ τὸν Υἱὸν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ τούτα σὺς γράφομεν, διὰ να
ῆται ἡ χαρὰ σας τελεία.

5 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τὴν
ὅποian ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ σὺς
ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς,
καὶ εἰς αὐτὸν σκότιος δὲν εἶναι κενόν.

6 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι ἔχομεν κοινω-
νίαν μετὰ αὐτοῦ, καὶ περιπατῶμεν εἰς
τὸ σκότος, ψευδόμεθα, καὶ δὲν κάμνο-
μεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς,
καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν
κοινωνίαν μετὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ μᾶς
καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας·

8 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἔχομεν
ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας,
καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας
μας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος,
διὰ να μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας

μας, καὶ να μᾶς καθαρῶσιν ἀπὸ κάθε
ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσα-
μεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ
λόγος τοῦ δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. β'. II.

ΤΕΚΝΙΑ μου, τούτα σὺς γράφω
διὰ να μὴν ἁμαρτήσητε· καὶ ἐὰν
ἁμαρτήσῃς κάποτε, ἔχομεν παράκλη-
τον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν δίκαιον
Ἰησοῦν Χριστόν·

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἰλασμός διὰ τὰς
ἁμαρτίας μας· καὶ ἔχει μόνον διὰ τὸ
ἱδικᾶς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ (τὰς ἁμαρ-
τίας) ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι τὸ
ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς
παργγελίας του.

4 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λέγει, τὸν ἐγνω-
ρίσα, καὶ δὲν φυλάττει τὰς παρ-
γγελίας του, εἶναι ψεύστης, καὶ ὁ
τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι·

5 Ὁποῖος δὲ διατηρεῖ τὸν λόγον
του, ἀληθινὰ εἰς τοῦτον ἐτελειώθη
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ τοῦτο γνω-
ρίζομεν, ὅτι εἴμεθα εἰς αὐτόν.

6 Ὁποῖος λέγει ὅτι μένει εἰς αὐτὸν
χρεωστῆς, καθὼς ἐπεριπάτησεν ἐκε-
νός, οὕτω να περιπατῇ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, δὲν σὺς γράφω νέα
παργγέλιαν, ἀλλὰ παργγέλιαν πα-
λαιάν, τὴν ὅποian εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς,
ἡ παργγέλια ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος
τὸν ὅποιον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν νέα σὺς γράφω, τὸ ὅπο-
ν εἶναι ἀληθινόν εἰς αὐτόν καὶ εἰς
σὺς· ὅτι τὸ σκότος παρέχεται

καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει.

9^ο Ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εἰς τὸ σκότος εἶναι ἕως τοῦδε.

10^ο Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν του, μένει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

11^ο Ὅποιος δὲ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εἶναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, καὶ δὲν ἤξευρε πῶς ὑπάγει, διότι τὸ σκότος ἐτόλμωσε τὰ ὀμμάτιά του.

12 Γράφω σας, τέκνιά μου, διότι σὺς συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομά του.

13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, διότι ἔγνωρίσατε ἐκεῖνον ὃ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν· γράφω σας, ὦ νεανίσκοι, διότι ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν· γράφω σας, παιδιὰ, διότι ἐγνωρίσατε τὸν Πατέρα.

14^ο Ἐγραψά σας, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὃ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν· ἔγραψά σας, νεανίσκοι, διότι εἴσθε ἰσχυροί, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐς, καὶ ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν.

15 Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν κόσμον· ἃν κήρεις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.

16 Διότι ὅλα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία του· ὁποῖος δὲ κίχνηι τὸ θῆλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιὰ, ὑστερινὴ ὥρα εἶναι καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ ἤδη πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ὑστερινὴ ὥρα.

19 Ἐξῆλθον ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διότι ἐὰν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἦθελον μένει μὲ ἡμᾶς· ἀλλ' ἐξῆλθον διὰ τὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι υἱοὶ ἀπὸ ἡμᾶς.

20 Καὶ σὺς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ γνωρίζετε ὅλα.

21 Δὲν σὺς ἔγραψα διότι δὲν ἤξεύρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι τὴν ἤξεύρετε, καὶ διότι κάθε ψεύδος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

22 Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης, παρὰ ἐκεῖνος, ὃ ὁποῖος ἀρνεῖται ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός· ὁ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὃ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

23 Καθεὶς ὃ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει.

24 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον σὺς ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἃς μένη εἰς σὺς· ἐὰν μένη εἰς σὺς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, καὶ σὺς θέλετε μένει εἰς τὸν Υἱόν καὶ εἰς τὸν Πατέρα.

25 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποῖαν μᾶς ὑπέσχεθῃς αὐτός, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Τοῦτα σὺς ἔγραψα διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὺς πλανῶσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα τὸ ὁποῖον ἐλάβετε σὺς ἀπὸ αὐτὸν, μένει εἰς σὺς, καὶ δὲν χρειάζεσθε νὰ σὺς διδάσκῃ κήρεις· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα σὺς διδάσκει διὰ ὅλα, καὶ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεύδος· καὶ καθὼς σὺς ἐδίδαξε, θέλετε μένει εἰς αὐτόν.

28 Καὶ ἤδη, τέκνιά μου, μένετε εἰς αὐτόν· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, νὰ ἔχωμεν πύρρην, καὶ νὰ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπὸ αὐτόν, εἰς τὴν παρουσίαν του.

29 Ἐὰν ἤξεύρετε ὅτι αὐτός εἶναι δίκαιος, ἤξεύρετε ὅτι καθεὶς ὃ ὁποῖος κήνηι τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

Κεφ. γ'. III.

ἸΔΕΤΕ ποίαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ Πατήρ, τὸ νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.

2^ο Ἀγαπητοί, ἤδη τέκνα τοῦ Θεοῦ εἰμεθα, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη ἡ μέλλομεν νὰ γένῃ· ἤξεύρομεν δὲ, ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν γενεὴ δημοῖοι με αὐτόν· διότι θέλομεν τὸν ἴδιον καθὼς εἶναι.

3 Καὶ καθείς ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν τῆν ἑλπίδα εἰς αὐτόν, καθυστερεῖ τὸν βίον του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθυστερῶς.

4 Καθείς ὁ ὁποῖος κἀνέει τὴν ἁμαρτίαν, κἀνέει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ ἡξέουρετε διὰ ἐκείτους ἐφανερώθη, διὰ τὰ σηκώθη τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

6 Καθείς ὁ ὁποῖος μένει εἰς αὐτόν, δὲν ἁμαρτάνει· καθείς ὁ ὁποῖος ἁμαρτάνει, δὲν τὸν ἴδεν, οὐδὲ τὸν ἐγενώρισε.

7 Τεκνία, κἀνέει ἅς μὴ σὰς πλανῶ· ὁποῖος κἀνέει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ὅποιος κἀνέει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον· δίδει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ καταλύει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Καθείς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν κἀνέει ἁμαρτίαν, διότι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτόν· καὶ δὲν δύναται εὐα ἁμαρτάνει, διότι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι φανερά τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· καθείς ὁ ὁποῖος δὲν κἀνέει δικαιοσύνην, καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

11 Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία τὴν ὅποιαν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, εὐα ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Ὅχι καθὼς ὁ Κλῆν ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρόν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφόν του. Καὶ τίνας χάριν τὸν ἔσφαξεν; διότι τὰ ἔργα του ἦσαν πονηρά, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦσαν δίκαια.

13 Μὴ θανατῶτε, ἀδελφοί μου, ἐάν σὰς μισῇ ὁ κόσμος.

14 ἡμεῖς ἡξέουρεμεν ὅτι μετεβήκαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Καθείς ὁ ὁποῖος μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἡξέουρετε ὅτι κάθε ἀνθρωποκτόνος δὲν

ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς τὸν αἰῶνα του.

16 Εἰς τοῦτο γνωρίζαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔδωκε τὴν ψυχὴν του διὰ ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς χαριστοῦμεν εὐα θέλωμεν τὰς ψυχὰς μας διὰ τοὺς ἀδελφούς.

17 Καὶ ὁποῖος ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου τοῦτου, καὶ θεωρεῖ τὸν ἀδελφόν του ἔχοντα χρῆμα, καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐτόν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν;

18 Τεκνία μου, ἅς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλώσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι ἤμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καταπέσει τὰς καρδίας μας.

20 Διότι ἐάν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίστερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει ὅλα.

21 Ἀγαπητοί, ἐάν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παρόρησιν πρὸς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ, τι ζητοῦμεν, λαμβάνομεν ἀπὸ αὐτόν, διότι φυλάττομεν τὰς παραγγελίας του, καὶ κἀνομεν τὸ ἀρεστὰ ἐμπροσθεν του.

23 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία του, τὸ εὐα πιστεῦσθαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐα ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν παραγγελίαν.

24 Καὶ ὁποῖος φυλάττει τὰς παραγγελίας του, μένει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. IV.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ πιστεύετε εἰς κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐάν ᾔναι ἀπὸ τὸν Θεόν· διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· κάθε πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3 Καὶ καθά πνεῦμα τὸ ὅποιον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀπειχρίστου, τὸ ὅποιον ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἔδη εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Σεῖς εἰσθε ἀπὸ τὸν Θεόν, ὧ τεκνία, καὶ τοὺς ἐνικήσατε· διότι μεγαλειερός εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος εἶναι εἰς σὰς πυρὰ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

5 Αἰτοῖ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον· διὰ τοῦτο λαλοῦσιν ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἡμεῖς εἰμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅποιος γνωρίζει τὸν Θεόν, μᾶς ἀκούει· ὁ ὅποιος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν μᾶς ἀκούει· ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἃς ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθεὶς ὁ ὅποιος ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ὁ ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ὡφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, διότι τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅτι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του νὰ ᾔῃ ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.

11 Ἀγαπητοί, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησεν οὕτω, καὶ ἡμεῖς χροιστούμεν νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεόν κίρνεῖς πώποτε εἶδεν· ἐὰν ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι τελεία εἰς ἡμᾶς.

13 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, διότι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα του ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

14 Καὶ ἡμεῖς τὸν ἐλθόμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπίστους τὸν Υἱόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὁ ὅποιος ἂν ὁμολογήσῃ δι' Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ πιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὅποιος μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τοῦτο εἶναι τελειωμένη ἡ ἀγάπη εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἔχομεν παύσησιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διότι καθὼς εἶναι ἐκεῖνος, οὕτως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

18 Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη βάλλει ἔξω τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει κύλοιον· καὶ ὅποιος φοβεῖται, δὲν ἐτελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διότι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε πρῶτος.

20 Ἐὰν εἴπῃ κίρνεῖς· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν μου μισεῖ, ψεύστης εἶναι· διότι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὅποιον εἶδε, τὸν Θεόν τὸν ὅποιον δὲν εἶδε, πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ;

21 Καὶ τοῦτην τὴν παραγγελίαν ἔχομεν ἀπὸ αὐτόν, ὥστε ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΘΕΙΣ ὁ ὅποιος πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθεὶς ὁ ὅποιος ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν καὶ φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του.

3 Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του· καὶ αἱ παραγγελίαι του δὲν εἶναι βαρεῖαι.

4 Καθὰ τί ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ ὅποια ἐτίκασεν τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος νικᾷ

τὸν κόσμον, παρὰ ὅποιος πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Ἀπὸ τούτων εἶναι ὁ ὅποιος ἦλθε διὰ ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὅχι μόνον διὰ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ αἵματος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὅποιον μαρτυρεῖ, δίδει τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7 Διότι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὁ ὅποιοι μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἶναι.

8 Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἶναι.

9 Ἐὰν λαμβάνωμεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλιτέρα· διότι αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὅποιαν ἐμαρτύρησε διὰ τὸν Υἱόν του.

10 Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν ἑαυτὸν του· ὅποιος δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἔκαμε ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὅποιαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν Υἱόν του.

11 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν Υἱόν του.

12 Ὅποιος ἔχει τὸν Υἱόν, ἔχει τὴν ζωήν· ὅποιος δὲν ἔχει τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωήν.

13 Αὐτὰ ἔγραψεν εἰς σὰς οἱ ὅποιοι πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ

Θεοῦ, διὰ τὰ ἡξεύρετε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ τὰ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παρόρροια τὴν ὅποιαν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν ζητῶμεν τί κατὰ τὸ θέλημά του μᾶς ἀκούει·

15 Καὶ ἐὰν ἡξεύρομεν ὅτι μᾶς ἀκούει, εἰς κάθε τι ὅπου ἂν ζητῶμεν, ἡξεύρομεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα τὰ ὅποια ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτόν.

16 Ἐὰν κἀνέκεις ἰδῇ τὸν ἀδελφόν σου ὅτι ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν ὅχι πρὸς θάνατον, θέλει ζητήσῃ, καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν ζωήν, δηλαδὴ, εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἁμαρτάνουσιν ὅχι πρὸς θάνατον. Εἶναι καὶ ἁμαρτία πρὸς θάνατον· δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείτην.

17 Κάθε ἀδικία ἁμαρτία εἶναι· καὶ εἶναι ἁμαρτία ὅχι πρὸς θάνατον.

18 Ἠξεύρομεν, ὅτι καθὼς ὁ ὅποιος εἶναι γεννημένος ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, φυλάττει τὸν ἑαυτοῦ του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν τὸν ἐγγίζει.

19 Ἠξεύρομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν πονηρίαν κείται.

20 Καὶ ἡξεύρομεν, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ μᾶς ἔδωκε διάνοιαν διὰ τὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα εἰς τὸν ἀληθινόν, εἰς τὸν Υἱόν του τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε τὸν ἑαυτὸν σας ἀπὸ τῶν ἐιδώλων. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὴν Κυρίαν ἐκλεκτὴν καὶ εἰς τὰ τέκνα της, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀγαπῶ εἰς τὴν ἀλήθειαν· καὶ ὅχι ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ὅποια μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλει ἦναι ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἄς ἦναι ὁμοῦ μὲ σὰς χάρις, ἔλεος, ἐλεῖν καὶ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, μὲ ἀλήθειαν καὶ μὲ ἀγαπήν.

4 Ἐχάρην παραπολὺν, ὅτι εὐρηκα ἀπὸ τὰ τέκνα σου τὰ ὅποια περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν, καθὼς ἐλάβομεν παραγγελίαν ἀπὸ τὸν Πατέρα.

5 Καὶ νῦν σὲ παρακαλῶ, Κυρία, ὅχι ὥς ἂν νὰ σὲ ἔγραψον νέαν παραγγελίαν, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχουμεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

6 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς παραγγέλιας τοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία, καθὼς ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ περιπατήτε εἰς αὐτήν.

7 Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὅποιοι δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα· αὐτοὶ εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τὸν ἑαυτὸν σας, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἰ-

γασθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν τέλειον μισθόν.

9 Καθεὶς ὁ ὁποῖος παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδασχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ὁποῖος μένει εἰς τὴν διδασχὴν τοῦ Χριστοῦ, αὐτοὶ καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται κἀνεὶς εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρῃ τοῦτην τὴν διδασχὴν, μὴ τὸν λαμβάνετε εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαῖρε.

11 Διότι ὁποῖος λέγει εἰς αὐτὸν τὸ χαῖρε, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα τοῦ τοῦ πονηροῦ.

12 Ἐχων πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα νὰ γράψω μὲ χάριτην καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρὰ μας τελεία.

13 Τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ ἀσπάζονται. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὸν Γάιον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

2 Ἀγαπητέ, διὰ ὅλα εὐχομαι νὰ ἐδοδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνης, καθὼς ἐδοδοῦται ἡ ψυχὴ σου.

3 Δίδει ἔχάρην παραπολὺ διὰ τὸν ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἑμαρτύρουν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλίτεραν χαρὰν ἀπὸ τοῦτην δὲν ἔχω, τὸ νὰ ἀκούω τὰ τέκνα μου ὅτι περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητέ, κάμνεις ἔργον πιστὸν ὅ, τι ἐν ἐργάζουσαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἱ ὅποιοι ἑμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀγάπην σου ἑμπροσθέν τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποῖους ἐὰν συμπτέμῃς ἀξίως τοῦ Θεοῦ καλῶς θέλεις κάμει.

7 Διότι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἔξῃλθον,

μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τὰ ἔθνη.

8 Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστούμεν νὰ προσδεχόμεθα τοὺς τοιοῦτους, διὰ νὰ γενώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁ ὁποῖος φιλοπρωτεύει εἰς αὐτοὺς δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ἐνθυμίσει εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τὰ ὅποια κάμνει, φλυαρῶν καὶ ἡμῶν πονηρὰ λόγια· καὶ μὴ εὐχαριστοῦμενος εἰς τοῦτα, ὅχι μόνον αὐτοὺς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι βούλονται ἐμποδίζει, καὶ ἐκβάλλει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμεῖσθαι τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁποῖος ἀγαθοποιεῖ, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὁποῖος δὲ κακοποιεῖ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Σημετήριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους, καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀλη-

θεῖαν· καὶ ἡμεῖς μαρτυροῦμεν, καὶ ἡξιοῦρετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράψω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σὲ γράψω μὲ μελάνι καὶ μὲ κάλαμον·

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω εὐθέως νὰ σὲ ἴδω, καὶ θέλωμεν λαλήσει σιόμα πρὸς σιόμα.

15 Εἰρήνη εἰς πάντας. Οἱ φίλοι σὲ ἀσπάζονται. Ἀσπασαί τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ἸΟΥΔΑΣ, δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, εἰς κελευσμένους, τοὺς ἡγιασμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ πεφυλαγμένους ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

2 Εἴθε νὰ πληθυνθῇ εἰς σὰς ἔλεος, καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοί, ἅψ' οὗ ἔβαλον κάθε σκουδὴν νὰ σὰς γράψω περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, εἶχα ἀνάγκην νὰ σὰς γράψω, διὰ νὰ σὰς παρακινήσω νὰ ἐγνωνίσθητε ἐπιμόνως διὰ τὴν πίστιν ἣ ὅποια παρεδόθη μίαν φορὰν εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Αὐτοὶ παρεισήλθον μερικοὶ ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἑκαταὶ προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, μεταθέτοντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσελγείαν, καὶ ἀρνούνται τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Θέλω δὲ νὰ σὰς ἐνθυμίσω, ἂν καὶ σεῖς μίαν φορὰν ἐγνωρίσατε τοῦτο, διὰ ὃ Κύριος σώσας τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, ὅστιςρον ἀπόλωσεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν.

6 Καὶ ἐφύλαξεν ὑπὸ τὸ σκῆμα μὲ δεσφὰ ἀΐδια, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τοὺς ἁγγέλους οἱ ὅποιοι δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀξίαν των, ἀλλ' ἀφῆκαν τὸ ἴδιόν των κατοικητήριον·

7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ τριγύρω πόλεις κατὰ τὸν ὅμορον μὲ τοὺτους τρόπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπελθούσαι ὅπως ἄλλης σαρκὸς, πρᾶκνται· παράδειγμα, τιμωρίας αἰωνίου πυρός ὑπομένουσαι.

8 Ὁμοίως καὶ αὐτοὶ ἐνυπνιαζόμενοι μαινοῦσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν δὲ αἰθεντεῖαν ἀθειοῦσι, καὶ τὰς ἀξίας βλασφημοῦσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε ἠγωνίζετο μὲ τὸν διάβολον φιλοτιμῶν διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρῃ κρίσιν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἴθε νὰ σὲ ἐπιτιμῇ ὁ Κύριος.

10 Ἀλλ' αὐτοί, ὅσα δὲν γνωρίζουσι βλασφημοῦσι· ὅσα δὲ γνωρίζουσι φυνικῶς, ὥς τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς τοῦτα φθειροῦνται.

11 Ἀλλοίμονον εἰς αὐτοὺς· διότι εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ εἰς τὴν πλάνην τοῦ Βελαὰμ διὰ μισθὸν ἐξεχύθησαν, καὶ εἰς τὴν ἀκτίλογίαν τοῦ Κορέ ἀποκρίθησαν.

12 Αὐτοὶ εἶναι κηλίδες εἰς τὰς ἀγάπας σας, συνενωχούμενοι μὲ σὰς ἀφρόβους, βόσκοντες τὸν ἑαυτὸν τους σύννεφα ἀνύδρα, περιφερόμενα ἀπὸ τοὺς ἀνέμους· δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα, τὰ ὅποια ἀπέθανον διὰ φορεῖς, καὶ ἐξηρῆνίζωθησαν·

13 Ἀγρία κίματα τῆς θαλάσσης τὰ ὅποια ἐπαφρίζουσι τὰς ἰδίας των αἰσχύνas· ἀστὲρες πλανῆται, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φνικίττειται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ὁ Ἐνώχ ὁ ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπροφήτευσεν διὰ τοὺτους, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος μὲ μυριάδας τῶν ἁγίων των,

15 Νὰ κρίνῃ κρίσιν ἐκάνκιστον ὅλους, καὶ νὰ ἐξελέγῃ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς.

των διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας των τὰ ὅποια ἡσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ τὰ ὅποια ἐλάλησαν ἐναντίον του ἀμαρτωλοῦ ἀσεβεῖς.

16 Ἀυτοὶ εἶναι γογγυσταί, ἀρευχάριστοι, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας των· καὶ τὸ στόμα των λαλεῖ κενόδοξα, θαυμάζοντες πρόσωπα, χάριν ὠφελείας.

17 Σεῖς δὲ, ἀγαπητοί, ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια τὰ ὅποια προσελέχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ὅτι οὕτως ἔλεγον, ὅτι εἰς τοὺς ὑστερινοὺς χρόνους θέλουσιν εἶναι ἐμπαῖκται, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν των.

19 Ἀυτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀποχωρίζουσι τὸν ἑαυτόν των, αἰσθητικοί, μὴ ἔχοντες Πνεῦμα.

20 Σεῖς δὲ, ὦ ἀγαπητοί, ἐπαικοδο-

μοῦντες τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν ἀγιότηταν σας πίστιν, καὶ προσευχόμενοι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Φυλάξατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀναμένοντες τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ τοὺς μὲν ἔλεεῖτε κἀμνοντες, διάκρισιν.

23 Τοὺς δὲ μὲ φόβον σώξετε, ἀρπάζοντες τοὺς ἀπὸ τὰ πῦρ, μισοῦντες καὶ τὸν χιτῶνα τὸν μολυσμένον ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σῶς φυλάξῃ ἀπαταίτους, καὶ νὰ σῶς στήσῃ ἔμπροσθεν τῆς δόξης τὸν ἀμέμπτους μὴ ἀγαλλίασιν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα μας ὅς ἦναι δόξα καὶ μεγαλῶσθη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τώρα καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α' . I.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὅποیان ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι δεόν νὰ γίνωσι ταχέως· καὶ ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἀγγέλου του καὶ ὡς ἤκουεν εἰς τὸν δούλον του Ἰωάννην.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.

3 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκούουσι τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσι τὰ γεγραμμένα εἰς αὐτήν· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὰς ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν· ὅς ἦναι χάρις εἰς πάντας καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ ὁ ὁποῖος ἔρχεται· καὶ ἀπὸ τὰ ἐπὶ τὰ πνεύματα τὰ ὅποια εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου του.

5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ μᾶς ἔλουσεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας μὲ τὸ αἷμα του,

6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα του· ὅς ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μὲ σύννεφα, καὶ θέλει τὸν ἰδεῖ κάθε ὀφθαλμός, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι τὸν ἐκέντησαν· καὶ θέλουσι περθῆσαι δι' αὐτὸν ὅλα αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναι, Ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ ὁ ὁποῖος ἔρχεται, ὁ Παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφός σας, καὶ συγκοινωνός εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν

τοπομοντὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμουν εἰς τὴν νῆσον τὴν καλουμένην Πάτμον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἦλθον εἰς ἑκτασιν μὲ τὸ Πνεῦμα τὴν Κυριακὴν ἡμέραν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὑπὸ μου ὡς σάλπιγξ.

11 Ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἐγὼ εἰμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ, τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον εἰς τὰς ἐκκλησίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ εἰς τὰ Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδικεῖαν.

12 Καὶ ἵστωσαν τὰ βλέπειν τὴν φωνὴν ὑποῦ ἡλάλησε μὲ ἐμέ· καὶ στρέψας ἔβλεπον ἐπὶ λυχνίας χρυσαῖς.

13 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπὶ λυχνιῶν ἑνα ὅμοιον μὲ ὕδιν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ἔνδυμα ὡς εἰς τοὺς πόδας, καὶ περιεζωσμένον εἰς τοὺς μασινοὺς ζώνην χρυσοῦν.

14 Καὶ ἡ κεφαλὴ του καὶ αἱ τρίχες, ἄσπραι ὡς μαλλίον ἄσπρον, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ὡς φλόξ πυρός.

15 Καὶ οἱ πόδες του ἦσαν ὅμοιοι μὲ χαλκολίθινον, ὡς πεποιημένοι εἰς τὴν κάμινον· καὶ ἡ φωνὴ του ὡς φωνὴ νερῶν πολλῶν.

16 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπὶ ἀστέρας· καὶ ἀπὸ τὸ στέμα του ἔξεπορεύετο σπαθί διςτομον κοπτερόν· καὶ ἡ ὕψις του ἔφωγγεν, ὡς φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύναμιν του.

17 Καὶ ὅτε τὸν εἶδον, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας του ὡς νεκρός· καὶ ἐπλῆθσα τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπάνω μου, λέγων εἰς ἐμέ· Μὴ φοβεῖσαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

18 Καὶ εἰμαι ὁ ζῶν, καὶ ἔγινε νεκρός· καὶ ἰδοὺ εἰμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰ κλειδιά τοῦ ᾧου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶδες, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι, καὶ ἐκεῖνα

τὰ ὅποια μέλλουσιν γίνεσθαι· ἐπειὶ ἀπὸ τούτου.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπὶ ἀστέρας τοὺς ὁποῖους εἶδες εἰς τὰ δεξιὰ μου· καὶ τὰς ἐπὶ λυχνίας τὰς χρυσαῖς, οἱ ἐπὶ ἀστέρες, εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν ἐπὶ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἐπὶ λυχνίας τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἐπὶ ἐκκλησίαι.

Κεφ. β'. II.

Εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψον· Ἀδελφὲ λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κρατεῖ τοὺς ἐπὶ ἀστέρας εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα, ὁ ὁποῖος περιπατεῖ εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπὶ λυχνιῶν τῶν χρυσαῶν.

2 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ βαστάσῃς τοὺς κικλούς· καὶ ἔδοξίμασται ἐκεῖνους οἱ ἑποιοὶ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψεύστας.

3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ἔχεις ὑπομονήν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα μου ἐκοπίωσας· καὶ δὲν ἀπέκαμες.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίον σου, ὅτι ἀφῆκας τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες καὶ μετανόησον, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ, ταχέως ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ θέλω κινήσαι τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, ἐὰν δὲν μετανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ μισῶ.

7 Ὁποῖος ἔχει ὅτιον, ὡς ἀκούσῃ λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὴν φάγην ἀπὸ τῶ ἐξέλον τῆς ζωῆς· τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ παράδεισου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψον· Ἀδελφὲ λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρός, καὶ ἔζησε.

9 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (εἶσαι δὲ

πλούσιος) καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκεί-
νων οἱ ἄποστολοι λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι
Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι
συγκαταγῆ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μή φοβέσθαι κτλ. ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ
ὅποια μέλλεις νὰ πάθῃς· ἰδοὺ μέλλει
νὰ βάλῃ ὁ διώβολος τινὰς ἀπὸ σῆς εἰς
τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ δοκιμασθῇς· καὶ
θέλεις ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν· γί-
νου πιστὸς ἕως θανάτου, καὶ θέλω
δώσει εἰς σὲ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὅποιος ἔχει ὥτιον, ἅς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας·
Ὁ νικῶν δὲν θέλει ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν
δεύτερον θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς εἰς τὴν Πέργαμον γράψον·
Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ
σπαθί τὸ δίστομον τὸ κοπιερὸν·

13 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ
κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ
Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα μου,
καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου, καὶ
εἰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας ὁ μάρ-
τυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐφρονεῖτο
μεταξὺ σας, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου,
ὅτι ἔχεις ἐκεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κρα-
τοῦσι τὴν διδασχὴν τοῦ Βαλιὰμ, ὁ
ὁποῖος ἐδίδασκε τὸν Βαλὰμ νὰ βάλῃ
σκάνδαλον ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα καὶ
νὰ πορνεύσωσιν.

15 Ὀβίως ἔχεις καὶ σὺ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι κρατοῦσι τὴν διδασχὴν τῶν Νί-
κολαϊτῶν· τὸ ὅποιον ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανοήσον· εἰδέ μὴ, ταχίως ἐρ-
χεται εἰς σὲ καὶ θέλω πολεμήσει μετὰ
τοῦ μετὰ τὸ σπαθί τοῦ στόματός μου·

17 Ὅποιος ἔχει ὥτιον, ἅς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας·
Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν
νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κεκρυμ-
μένον, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆ-
φον ἄσπρην, καὶ ἐπάνω τῆς ψήφου
ἄγραμα κίον γεγραμμένον, τὸ ὅποιον
πάντες δὲν ἐγνώρισαν παρὰ ἐκεῖνος
ὅπου τὸ λαμβάνει.

18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς εἰς τὰ Θυάτειρα γράψον·
Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος
ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς του ὡς φλόγι
πυρὸς, καὶ οἱ πόδες του εἶναι ὅμοιοι
μὲ χαλκοῖβανον·

19 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν
ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν
πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ τὰ ὑπεριόντα ὅτι εἶναι
περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου,
διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζα-
βὴλ, ἣ ὁποία λέγει τὸν ἑαυτὸν τῆς προ-
φήτειας, νὰ διδάσκη καὶ νὰ πλατῇ
τοὺς ἐδικούς μου δούλους, νὰ πορνεύ-
σωσι καὶ νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν τὰ
μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν τῆς, καὶ
δὲν μετενόησεν.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς τὴν
κλίην, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μοιχεύ-
ουσι μετ' αὐτῆς, εἰς μεγάλην θλίψιν·
ἐὰν δὲν μετανοήσωσιν ἀπὸ τὰ ἔργα των.

23 Καὶ τὰ τέκνα τῆς θέλω θανα-
τώσει μετὰ θάνατον· καὶ θέλουνσι γνω-
ρίσει ὅλας αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμαι
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐρευνῶ νεφροὺς καὶ
καρδίας· καὶ θέλω δώσει εἰς καθ' ἓνα
ἀπὸ σῶν κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Εἰς σῶς δὲ λέγω, καὶ εἰς τοὺς
λοιποὺς τοὺς εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι
δὲν ἔχουσιν τὴν διδασχὴν ταύτην, καὶ
οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ βῆθη τοῦ
Σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· δὲν θέλω
βάλεῖ ἐπάνω εἰς σῶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχετε,
κρατήσατε ἕως ὅπου νὰ ἔλθω.

26 Καὶ ὁποῖος νικᾷ, καὶ φυλάττει
ἕως τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει
εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν θινῶν·

27 Καὶ θέλει ποιμάνει αὐτοὺς μετὰ
ῥάβδον αἰδηρᾶν· καὶ θέλουνσι συντρι-
βῇ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς
καὶ ἐγὼ ἔλαβον ἀπὸ τῶν Πατέρων μου·

28 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὴν
ἀστέρα τοῦ ἀφγερινόν.

29 Ὅποιος ἔχει ὥτιον, ἅς ἀκούσῃ τί

λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Συρδίων γράφον· Ἀδία λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἐπὶ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ ἀστέρας· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις τὸ ὄνομα ὡς ζῆς, καὶ εἶσαι νεκρὸς.

2 Γίνου ἄγρυπνος, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· δίδω δὲν εὐρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε, καὶ μετανόησον· Ἐάν λοιπὸν δὲν ἄγρυπνίσῃς, θέλω ἔλθει ἐπάνω σου ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θίλεις γνωρίζει ποῖαν ὥραν θέλω ἔλθει ἐπάνω σου.

4 Ὅλγα ὀνόματα ἔχεις καὶ εἰς τοὺς Σάρδεις, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ φορέματά των· καὶ θέλουσι περιπατήσαι ὁμοῦ με ἐμὲ με ἄσπρα, δίδω εἶναι ἄξιαι.

5 Ὁ νικῶν, αὐτὸς θέλει ἐνδυθῆ με φορέματα ἄσπρα· καὶ δὲν θέλω ἐξαιλεῖναι τὸ ὄνομά του ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ἐξομολογηθῆ τὸ ὄνομά του ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγγέλων του.

6 Ὅποιος ἔχει ὥτιον, ὡς ἀκοῦσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν γράφον· Ἀδία λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνοίγει, καὶ κίρνεῖς δὲν κλείει· καὶ κλείει, καὶ κίρνεῖς δὲν ἀνοίγει.

8 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔθεσα ἔμπροσθέν σου θύραν ἀνοιγμένην, καὶ κίρνεῖς δὲν δύναται νὰ τὴν κλείσῃ· δίδω ἔχεις μικρὰν δύναμιν, καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ δὲν ἠρενήθης τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδοὺ, κάμνω ἐκεῖνους ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ

προσκυνήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν παδῶν σου, καὶ νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡγάπησα.

10 Δίδω ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φύλαξαι ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει ὃ, τι ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ κίρνεῖς τὸν στεφανὸν σου.

12 Τὸν νικῶντα, θίλω τὸν κάμει στέφανον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω δὲν θέλει ἐξέλθαι πλέον· καὶ θίλω γράψαι ἐπάνω του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τῶν Θεῶν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ νέον.

13 Ὅποιος ἔχει ὥτιον, ὡς ἀκοῦσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Λαοδικέαν γράφον· Ἀδία λέγει ὁ ἅγιος, ὁ μαρτυρῶν ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὐτε ψυχρὸς εἶσαι οὐτε ζεστός· εἶθε νὰ ἦσιν ψυχρὸς ἢ ζεστός.

16 Οὐδίως, ἐπεὶδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὐτε ψυχρὸς οὐτε ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.

17 Δίδω λέγεις· Ὅτι εἶναι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι τίποτε· καὶ δὲν γνωρίζεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ ἐμὲ χρυσάφι πεποιημένον ἀπὸ πυρ, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέματα ἄσπρα, διὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσας με κολλύριον τοὺς ὀφθαλμούς σου, διὰ νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὕσους ἀγαπῶ, τοὺς ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ἐζηῶσιν λοιπὸν καὶ ματανοήσου.

20 Ἰδοὺ, στέχω εἰς τὴν θύραν, καὶ

κροῖον· ἔὰν κἄνεις ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν, καὶ θέλω δεῖπνῆσαι ὁμοῦ με αὐτόν, καὶ αὐτὸς ὁμοῦ με ἐμεῖ.

21 Πρὸς τὸν νεκρῶτα, θέλω δώσειν εἰς αὐτὸν τὰ καθίστα ὁμοῦ με ἐμὲ εἰς τὸν θρόνον μου, καθίστα καὶ ἐγὼ ἐνίκησιν, καὶ ἐκάθισα ὁμοῦ με τὸν Πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.

22 Ὅποιος ἔχει ὦτιον, ὅς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΠΕΙΤΑ ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἠνοιγμένη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποῖαν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος ἡ ὅποια ἐλάλει ὁμοῦ με ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ἀντίπα ἔδω, καὶ θέλω δεῖξαι εἰς σὲ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μέλλουσι γίνεσθαι ἔπειτα ἀπὸ τοῦτα.

2 Καὶ παραυθὺς ἦλθον εἰς ἔκστασιν με τὸ Πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ, ἔκειτο θρόνος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπάνω τοῦ θρόνου καθήμενός τις·

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦσαν ὁμοῖος εἰς τὴν ὄρασιν με λίθον ἰάσπιδος καὶ σάφειον· καὶ ἴσως τριγύρω τοῦ θρόνου ὁμοῖα εἰς τὴν ὄρασιν με σμάραγδος.

4 Καὶ τριγύρω τοῦ θρόνου εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι· καὶ ἐπάνω τῶν θρόνων εἶδον τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, ἐνδυμένους με φορέματα ἁσπρά· κατεῖχον ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν θρόνων ἐξεπορεύοντο ἄστραται καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἐπὶ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἱ ὁποῖαι εἶναι τὰ ἐπὶ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου θάλασσαν θαλίην, ὁμοῖα με κρυστάλλον· καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ τριγύρω τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γεμάτα ἀπὸ ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁμοιάζει με λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοιάζει με βοσκήριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὁμοῖον με αἰὼν πετιόμενον.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, εἶχον τὸ καθ' ἓν ἀπὸ ἑξ πτέρυγας τριγύρω τῶν, καὶ ἔσθθον ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ὀφθαλμῶν· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀπὸ τὸ νὰ λέγωσιν· Ἄγιος, ἁγιος, ἁγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖος ἦσαν καὶ εἶναι καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ διὰν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω τοῦ θρόνου, ὁ ὁποῖος ἔζη εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Θέλουσι πᾶσι οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ θέλουσι προσκυνῆσαι εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔζη εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιός εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόναμιν· διότι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἶδον εἰς τὴν δεξιάν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἑσῶθεν καὶ ὀπίσθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας ἑπτὰ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύττοντα με μεγάλῃ φωνῇ· Ποίος εἶναι ἄξιός νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγίδας του;

3 Καὶ κἄνεις δὲν ἰδόναι εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ἐπάνω τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, διότι οὐδεὶς εὐρέθη ἄξιός νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

5 Καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ κλαίῃς· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ἄρξα τοῦ Ἀβιθ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων,

καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν πρεσβυτέρων, Ἄρνιον τὸ ὅποιον ἔστεκεν ὡς ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα ἐπτά, καὶ ἐπτά ὀφθαλμοὺς· οἱ ὅποιοι εἶναι τὰ ἐπτά πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἐπεσταλμένα εἰς ἅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἤλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιάν· ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἐπῆρε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου, καὶ εἶχον καθεῖς καθάρας, καὶ φάλας χρυσῆς γεμάτας ἀπὸ θυμιάματα, αἱ ὅποια εἶναι αἱ προσευχαί τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσι νέαν ᾠδὴν, λέγοντες· Ἄξιός ἐστιν νῦν λάβῃς τὸ βιβλίον, καὶ νῦν ἀνοίξῃς τὰς σφραγίδας του· διότι ἐσφάγης, καὶ μὴς ἡγόρασας εἰς τὸν Θεόν με τὸ αἷμα σου, ἀπὸ κάθε φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ λαόν· καὶ ἔθνος.

10 Καὶ μὴς ἔκαμες πρὸς τὸν Θεόν· μὴς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἁγγέλων πολλῶν τριγύρω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤσαν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Λέγοντες μὴ μεγάλην φωνήν· Ἄξιόν ἐστιν τὸ Ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον νῦν λάβῃ τὴν δόξαν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάθε κτίσμα τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα τὰ ὅποια εἶναι εἰς αὐτὰ, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἄρνιον ὅς ἦναι ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν ζῶον· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἦνοιξε τὸ Ἄρνιον μίαν ἀπὸ τὰς σφραγίδας, καὶ ἤκουσα ἡν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγον, ὡς φωνὴ τῆς βροντῆς· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ διὰ τὰ νικῆσθ.

3 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του ἐδόθη νῦν πᾶσιν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ τὰ σφάξουσιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ εἰς αὐτὸν ἐδόθη μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἐρχου, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον μαῦρον, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω του εἶχε εἰς τὴν χεῖρα του ζύγιον.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν εἰς τὸ μέσον τῶν τεσσαρῶν ζώων, ἡ ὅποια ἔλεγε· Μία χοῖνις σιτηρίου ἐν θηναρίον· καὶ τρεῖς χοῖνικες κριθαρίου ἐν θηναρίον· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ χρυσίον μὴν ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου, ἡ ὅποια ἔλεγε· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ὀχρόν· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του ἦτον τὸ ὄνομα ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ῥόγος ἡκολούθει αὐτοῦ με αὐτόν· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν νῦν ἀποκτείνωσιν ἐπάνω τοῦ τετάρτου μέρους τῆς γῆς, με σπαθί, καὶ με πείναν καὶ με θάνατον, καὶ με τὰ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἦνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιωστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὴν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὅποιαν εἶχον.

10 Καὶ ἔκραζον με μεγάλῃ φωνῇ, λέγοντες· Ὡς πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἁληθινός, δὲν κρίνεις καὶ

ἐκδικεῖς τὸ αἷμα μας ἐπάνω ἐκείνων
οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν γῆν :

11 Καὶ ἐδόθησαν εἰς καθ' ἓνα ἐνδύματα ἄσπρα, καὶ ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἀναπαυθῶσις ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν, ὥς ὅπου ἡ συναπληρωθῶσι καὶ οἱ σὸνδουλοι τῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ φορευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μαῦρος ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα :

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς ἡ σικία σπειρομένη ἀπὸ μεγάλου ἀνεμου, ἀποβάλλει τὰ ἄνω σῦκα της.

14 Καὶ ὁ σάρανος ἀπεχωρίσθη ὡς βίβλιον τυλιγμένον, καὶ κάθε βουνὸν καὶ νησίον ἐκινήθησαν ἀπὸ τὸν τόπον τῶν.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλοῦσοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ κάθε δοῦλος καὶ κάθε ἐλεύθερος ἐκρυψαν τὸν ἑαυτῶν τῶν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν βουνῶν.

16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰς πέτρας : Πέσετε ἐπάνω μας, καὶ κρύψατέ μας ἀπὸ τοῦ πρόσωπον ἐκείνου ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου.

17 Δίδου ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς του· καὶ ποῖος δύναται νὰ σταθῇ :

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους στέκοντας εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ φυσῇ ἄνεμος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μήτε ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, μήτε εἰς κινὴν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὁ ὁποῖος ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ εἶχε σφραγίδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴν ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ὥς ὅπου νὰ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ μας ἐπάνω τῶν μετώπων των.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων οἱ ὅποιοι σφραγίσθησαν· ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες σφραγισμένοι ἀπὸ ὅλης τῆς φυλᾶς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλείμ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσαχάρ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰουδᾶ, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

9 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πολλὰ ὄχλος, τὸν ὁποῖον κἀνείς οὐκ ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ φυλὰς καὶ λαοὺς καὶ γλῶσσας, οἱ ὅποιοι ἔστηκον ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου, ἐνδυσμένοι φορέματα ἄσπρα· καὶ φορέματα εἰς τὰς χεῖρας των.

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλῃν φωνὴν, λέγοντες· Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ μας ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἔστηκον τριγύρω τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔψαλλον ἐνώπιον τοῦ θρόνου κατὰ πρόσωπον, καὶ ἔπροσκύνουν τὸν Θεόν,

12 Λέγοντας· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ὡς ἦναι εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη λένας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ λέγει εἰς ἐμὲ· Αὐτοὶ οἱ ἐνδυμένοι τὰ φορέματα τὰ ἄσπρα, ποιοὶ εἶναι, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ ἐπεὶ εἰσαὐτόν· Κύριε, σὺ ἔξουρεις. Καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ· Αὐτοὶ οἱ εἰσερχόμενοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τὴν μεγάλην, καὶ ἐπλυνσαν τὰ φορέματά των, καὶ τὰ ἄσπρασαν εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν λατρεύουσιν νύκτια καὶ ἡμέραν εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει εἰς αὐτούς.

16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον, οὐδὲ θέλουσι διψῆσαι πλέον, οὐδὲ θέλει ἵπταται ἐπάνω των ὁ ἥλιος, οὐδὲ κἄνεν καύμα·

17 Διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου θέλει τοὺς ποιμάνει, καὶ θέλει τοὺς ὡδήγησιν εἰς τὰς ζωσας πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτια των.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ οὕτως ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς ἦμιν ὥρας.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἐπὶ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἔτενον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτούς ἐπὶ σάλλιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἔχων θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλὰ, διὰ τὰ προσφέρῃ μετὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων πάντων, εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ἀνέβη μετὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἔπειτα ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ ἐγείνατο ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστήριου, καὶ τὸ ἐρρίψεν εἰς

τὴν γῆν· καὶ ἔγεναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραταὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἐπὶ ἀγγελοὶ ἔχοντες τὰς ἐπὶ σάλλιγγας, ἤτοίμασαν τὸν καιρὸν τῶν τῶν τὰ σάλπισσιν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγινε χάλαζα καὶ πυρρηνιγμένα μετὰ αἶμα, καὶ ἐρρίφησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ κάθε χλωρὸν χόρτον κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς βουὴν μεγάλαν καὶ ὡς ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρρίφη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μέρος τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανον τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ κτίσματα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἶχον ζωὴν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ πλοῖα διεφθάρησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀστὴρ μέγας καὶ ὡς λαμπρὸς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ὁ Ἰσχυρὸς· καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡς ἰσχυρὸς, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπέθανον ἀπὸ τὰ νερά, διότι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐξέλεψε τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων· διὰ τὰ σκοιοθῇ τὸ τρίτον μέρος τῶν, καὶ ἡ ἡμέρα τὰ μὴ φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος τῆς, καὶ ἡ νύξ ὡς αὐτοῖς.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουον ἐνός ἀγγέλου πετωμένου διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγε μετὰ μεγάλην φωνήν· Ἀλλοιμονον, ἄλλοιμονον, ἄλλοιμονον· εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπ' αἵματι τῆς γῆς, ἀπὸ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἄγγέλων οἱ ὅποιοι μέλλουσιν τὰ σάλπισσιν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστὴρα ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ κλεῖδιον τοῦ πηγάδιου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ πηγάδιον τῆς ἀβύσσου

σου· και ανέβη καπνός ἀπὸ τὸ πηγάδιον ὡς καπνός· καμίτου μεγάλης· και ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος και ὁ ἀήρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, και ἐδόθη εἰς αὐτάς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐλέχθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴν ἀδικήσωσι τὸν χόριον τῆς γῆς, οὐδὲ κινῆν χλωρὸν, οὐδὲ κινῆν δένδρον· παρὰ μόνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν μετώπων των.

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτάς νὰ μὴ τοὺς φονεύσωσιν, ἀλλὰ νὰ βασανισθοῦσι πέντε μῆνας· και ὁ βασανισμὸς των ἦτον ὡς ὁ βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας θέλουσι ζητήσῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, και δὲν θέλουσιν τὸν εὖρεῖν· και θέλουσιν ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀποθάνωσι, και ὁ θάνατος θέλει φῶγῃ ὡς ὁ αὐτοὺς.

7 Καὶ αἱ μορφα τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοιοι μὲ ἄλογα ἡτοιμασμένα εἰς πόλεμον· και ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των ἦσαν ὡς στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσάφι, και τὰ πρόσωπά των ἦσαν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, και τὰ ὀδόντιά των ἦσαν ὡς τῶν λέοντων.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· και ἡ φωνὴ των πτερύγων των ἦτον ὡς φωνὴ ἁμαξῶν, ὅτε πολλὰ ἄλογα τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἶχον οὐράς ὅμοιας μὲ τῶν σκορπίων, και κένερα ἦσαν εἰς τὰς οὐράς των· και ἡ ἐξουσία των ἦτον νὰ ἀδικήσωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ εἶχον ἐπάνω των βασιλεῖα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδὸν, και εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλίων.

12 Τὸ δὲν ἀλλοιμονον ἀπέραςε, ἰδοὺ ἔρχονται ἀκόμη δύο ἀλλοιμονον· ἔπειτα ἀπὸ τοῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, και ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ὁποῖον ἦτον ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,

14 Ἡ ὁποία ἔλεγε εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν σάλπιγγα· Ἄκου τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι διὰ τὴν ὥραν και ἡμέραν και μῆνα και χρόνον, διὰ νὰ φονεύσωσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦσαν δύο μυριάδες μυριάδων· και ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν των.

17 Καὶ οὕτως εἶδον εἰς τὴν ὄρασιν τὰ ἄλογα, και ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο ἐπάνω των, ἔχοντες θώρακας πυρίνους και δακνθίνους και θειαφώδεις· και αἱ κεφαλαὶ των ἀλόγων ἦσαν ὡς αἱ κεφαλαὶ τῶν λέοντων, και ἀπὸ τὰ στόματά των ἐκπορεύετο πῦρ και καπνός και θειάφιον.

18 Ἀπὸ τοῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὸ πῦρ και ἀπὸ τὸν καπνὸν και ἀπὸ τὸ θειάφιον τὸ ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὰ στόματά των, ἐφονεύθησαν τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διότι αἱ ἐξουσίαι των ἦσαν εἰς τὸ στόμα των· διότι αἱ οὐραὶ των ἦσαν ὅμοιοι μὲ τῶν ὀφιδίων, ἔχουσαι κεφαλὰς· και μὲ αὐτάς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφονεύθησαν μὲ τὰς πληγὰς τούτας, οὕτε μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα των χειρῶν των, νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, και τὰ εἰδωλα τὰ χρυσὰ και τὰ ἄσημένια και τὰ χάλκινα και τὰ πέτρινα και τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται οὕτε νὰ βλέπωσιν, οὕτε νὰ ἀκοῶσιν, οὕτε νὰ περιπατήσωσι.

21 Καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τοὺς φόβους των, οὕτε ἀπὸ τὰς μαγείας των, οὕτε ἀπὸ τὰς πορνείας των, οὕτε ἀπὸ τὰς κλεψίας των.

Καθ. ι. X.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐνδυμ-

τον νεφέλην· καὶ ἴδως ἦτον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του· καὶ τὸ πρόσωπόν του ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες του ὡς στύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν χεῖρα του βιβλιαριδίον ἀνοικτόν· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα του τὸν δεξιόν ἐπάνω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν ἀριστερόν ἐπάνω τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνήν ὡς βρυχῆται ὁ λίαν· καὶ ἤιε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των, ἤκουον νὰ γράψω· καὶ ἤκουσα φωνήν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν λέγουσαν εἰς ἐμὲ· Σφράγισαν ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ, καὶ μὴ νὰ γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν ὁποῖον εἶδον στέκοντα ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς, ἔφωσε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν οὐρανόν,

6 Καὶ ὡμοσε εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ εἰς αὐτόν, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ εἰς αὐτήν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ εἰς αὐτήν, διὸ καιρὸς δὲν θέλει εἶναι πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φωνῆς τοῦ ἑρδμήμου ἀγγέλου, διὰν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, θέλει ἐκτελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐηγγέλισεν εἰς τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ τὴν ὁποῖαν ἤκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, πάλιν ἐλάλει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ὑπαγε, πάρε τὸ βιβλιαριδίον τὸ ἡνοιγμένον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος στέκει ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν ἄγγελον, λέγων εἰς αὐτόν· Δός με τὸ βιβλιαριδίον. Καὶ λέγει με· Μάθε καὶ κατέφαγέ το· καὶ θέλει πιπράνῃ τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔπῃρα τὸ βιβλιαριδίον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατέφαγον· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡς μέλι· καὶ ὅτε ἰδὲ ἔφαγον, ἐπιπράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει με· Χρεῖα εἶναι νὰ

προφητεύσῃς σὺ πάλιν ἔμπροσθεν πολλῶν λαῶν καὶ ἔθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλείων.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἰδὼθι εἰς ἐμὲ κάλαμος ὁμοῖος μὲ ῥάβδον· καὶ ὁ ἄγγελος ἔσπεκε, λέγων· Σηκώθητι, καὶ μετρήσον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυυσιαστήριον, καὶ ἐκκλινούσας οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ᾤκησε ἔξω, καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, διότι ἰδὼθι εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσῃ τεσσυράκοντα δύο μῆρας.

3 Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους.

4 Αὐτοὶ εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ὁποῖαι στέκουσιν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ κἀνεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, πῶρ ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ κατατρώγῃ τοὺς ἐχθρούς των· καὶ ἂν θέλῃ κἀνεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, οὐκ ἔστιν ἔνδεον αὐτοῖς νὰ φονευθῇ.

6 Αὐτοὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ βρέξῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας των· καὶ ἔξουσιν ἐξουσίαν ἐπάνω των νεφῶν, νὰ τὰ μεταβάλλωσιν εἰς αἶμα, καὶ νὰ τέρωσι τὴν γῆν μὲ κάθε πληγὴν, ὅσας φορὰς καὶ ἂν θελήσωσι.

7 Καὶ διὰν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν των, τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον μὲ αὐτοὺς, καὶ θέλει τοὺς νικήσῃ, καὶ θέλει τοὺς φονεύσῃ.

8 Καὶ τὰ σώματά των (μέλλουσι νὰ καίνται) εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣ ὅποια καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριός μας ἰσταυρώθη.

9 Καὶ (ἐνθρονοῖ) ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας καὶ ἔθνη θέλουσι βλεῖν τὰ σώματά των τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέρας, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφῆσαι τὰ σώματά των νὰ τεθῶσιν εἰς μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς θέλουσι χαρῇ δι' αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῇ· καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, διότι αὐτοὶ οἱ δύο προφητῶν ἐβασίλευσαν ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέρας, Πνεῦμα ζῶντος ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰσηλθὲν εἰς αὐτούς· καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω τῶν ποδῶν των, καὶ μέγας φόβος ἐπεσεν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τοὺς ἐθεώρουν.

12 Καὶ αὐτοὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἣ ὅποια τοὺς ἔλεγεν· Ἀνάβητε ἰδὼ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ τὸ σὺννεφον· καὶ ἰθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἔχθροί των.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μέγας σεισμός, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν εἰς τὸν σεισμόν ἐπὶ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δεύτερον ἀλλοίμονον ἀπέρρασε· ἰδοὺ, τὸ τρίτον ἀλλοίμονον ἐρχεται ταχέως.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι εἰς τὸν οὐρανόν, λέγουσαι· Ἐγίνοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ του, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ὅποιοι ἐκάθηντο ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς θρόνους των, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεόν,

17 λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν εἰς σὲ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὅποιος εἶσαι, καὶ ὁ ὅποιος ἦσαν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· διότι ἐπῆρες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἤλθεν ἡ ὀργὴ σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτας, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι φοβοῦνται τὸ ὄνομα

σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ εἰς τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείσῃς ἐκείνους οἱ ὅποιοι διαφθείρουν τὴν γῆν.

19 Καὶ ἤνοιχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς τὸν ναὸν του· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός· καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ σημεῖον μέγαλον ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν· γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν της, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς της ἦτο στέφανος δώδεκα ἑπτέρων·

2 Καὶ οὖσα ἐγγαστριωμένη, ἐκράζε κοίλοπονοῦσα, καὶ βιασικίζομένη νὰ γεννήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς καὶ δέκα κέρατα· καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ἐπὶ διαδήματα·

4 Καὶ ἡ οὐρὰ του ἔφυγε τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἔμπροσθεν τῆς γυναικὸς ἣ ὅποια ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον της, ὅταν γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγένεθην υἱὸν ἄρσενιον, ὁ ὅποιος μέλλει νὰ ποιμάνῃ διὰ τὰ ἔθνη μετὰ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ ἠρπάχθη τὸ τέκνον της πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸν θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ νὰ τὴν τρέφωσιν ἐκεῖ χίλιαι διακοσίαι ἐξήκοντα ἡμέρας.

7 Καὶ ἐγενε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι του ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι του·

8 Καὶ δὲν ὑπερίχυσαν, οὐδὲ τόπος δι' αὐτοὺς εὐρέθη πλεονεῖς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐρρίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ ὅποιος πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐρρίφθη εἰς τὴν

γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ ὁμοῦ μὲ αὐ-
τὸν κατεκρημνίσθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέ-
γουσαν εἰς τὸν οὐρανόν· Τώρα ἔγινεν
ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βίσι-
λεῖα τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ Χριστοῦ τοῦ· διότι κατεβρίσθη ὁ
κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ ὁποῖος
τοὺς κατηγόρει ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
μας ἡμέραν καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ
αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὴν λόγον
τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπη-
σαν τὴν ζωὴν των ὡς θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρα-
νοὶ καὶ οἱ σὺν οἱ ὅποιοι κατοικεῖτε εἰς
αὐτοὺς· Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνους οἱ
ὅποιοι κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ Διὰβολος
πρὸς σὺς ἔχων θυμὸν μέγαν, γνωρί-
ζων ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ διεῖδαν ὁ δράκων διττὴν ἐβρίσ-
θη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἡ ὁ-
ποία ἐγέννησε τὸ ἀρσενικόν (παιδίον.)

14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα
δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου,
διὰ νὰ πέτῃται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
τόπον τῆς, ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ
καιροὺς, καὶ ἡμῖν καιροῦ, μακρὰν
ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναίκης ἐξέ-
χευε τερὸν ἀπὸ τὸ στήμα του ὡς ποτα-
μὸν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ ὁ ποτα-
μός.

16 Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκα,
καὶ ἤρριξεν ἡ γῆ τὸ στήμα τῆς, καὶ
κατέπνευ τὸν ποταμὸν τὸν ὅποιον ἐξ-
έχεεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ στήμα του.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν
γυναῖκα, καὶ ἀπῆλθε νὰ κάμῃ πόλε-
μον κατὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος
τῆς, οἱ ὅποιοι φυλάττουν τὰς παραγ-
γελλίας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουν τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπάνω τῆς ἁμμῶν
τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ Εἶδον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν θάλασ-
σαν θηρίον, ἔχον ἐπὶ κεφαλῇ καὶ

κέρατα δέκα· καὶ ἐπάνω των κέρατων
τοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπάνω των
κεφαλῶν του ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὅποιον εἶδον
ἦτον ὅμοιον μὲ πάρδυν, καὶ οἱ πό-
δες του ὡς τῆς ἀρκούδας, καὶ τὸ στή-
μα του ὡς τὸ στήμα τοῦ λέοντος· καὶ
ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ δράκων τὴν δύ-
ναμιν του, καὶ τὸν θρόνον του, καὶ
ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς
του ὡς ἐσφαγμένην θανάτου· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τοῦ ἐθε-
ραπεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη θιβάμασεν
ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν δράκοντα ὁ
ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον,
καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγον-
τες· Ποῖος εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον·
Ποῖος δύναται νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτό;

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στήμα λαλοῦν
μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
εἰς αὐτὸν ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον
μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤρριξε τὸ στήμα του εἰς βλασ-
φημίαν πρὸς τὸν Θεόν, νὰ βλασφη-
μήσῃ τὸ ὄνομα του, καὶ τὴν σκηνὴν
του, καὶ ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦ-
σιν εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ
πόλεμον κατὰ τῶν ἁγίων, καὶ νὰ
τοὺς νικήσῃ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν
ἐξουσία ἐπάνω εἰς κάθε φυλὴν καὶ
γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει εἰς αὐ-
τὸν ὅλοι οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω
τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν
εἰναι γεγραμμένα εἰς τὴν βίβλον τῆς
ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου
ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

9 Ὅποιος ἔχη ὅτιον, ἄς ἀκούσῃ.

10 Ἐὰν κάνεις φέρῃ (ἄλλους) εἰς
αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ἐπά-
γει· Ἐὰν κάνεις φοβεύσῃ μὲ μάχαι-
ραν, πρέπον εἶναι νὰ φοβευθῇ μὲ μά-
χαιραν· Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ
πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον
ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια

μέ Ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ κάτανευσεν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρῶτου θηρίου ἔμπροσθέν του, καὶ ὑποχρεώνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν διὰ τὴν προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἡ θανατηφόρος πληγὴ ἐθεραπεύθη.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, ὥστε νὰ κάμῃ καὶ πῶρ νὰ καταβυθίῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον τὸ ὅποιον ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὥστε ὅσοι ἐν δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φανευθῶσι.

16 Καὶ ὑποχρεώνει ὅλους, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς χάραγμα ἐπάνω τῆς χειρὸς των τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπάνω τῶν μετώπων των.

17 Καὶ ὥστε νὰ μὴ δύνηται κἀνεὶς νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ ὅποιος ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅποιος ἔχει τοῦν, ἅς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· διότι ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι, καὶ ὁ ἀριθμὸς του εἶναι χξς'.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἔβλεν, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἑστᾶκεν ἐπάνω τοῦ θρόνου τοῦ Σιών, καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς τοῦ γεγραμμένον ἐπάνω τῶν μετώπων των.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τῶν οὐρα-

νῶν, ὡς φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡς φωνὴν μεγάλης βροντῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν καθαροδῶν οἱ ὅποιοι ἐκθαρίζον μετὰ τὰς κιθάρων των.

3 Καὶ ψάλλουσιν ὡς ᾠδὴν νέαν ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, καὶ ἔμπροσθεν τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴν, παρὰ αἱ ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, αἱ ἡχοισμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὁμοῦ μετὰ γυναῖκες δὲν ἐμολόγησαν· διότι εἶναι παρθένοι· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦσιν τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· αὐτοὶ ἡγοράσθησαν ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπους, ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον.

5 Καὶ εἰς τὸ στόμα των δὲν ἐκρίθη δόλος· διότι εἶναι ἀμώμητοι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πειώμενον διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶχε τὸ εὐαγγέλιον τὸ αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ κάθε ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν.

7 Καὶ ἔλεγε μετὰ φωνὴν μεγάλην· προβήθετε τὸν Θεόν, καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξαν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρισεὸς του· καὶ προσκυνήσατε ἐκείνον ὁ ὅποιος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσε ἡ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· διότι ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἐπότισε ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν εἰς αὐτοὺς, λέγων μετὰ φωνὴν μεγάλην· Ἐάν κἀνεὶς προσκυνῇ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ λαμβάνῃ τὸ χάραγμα ἐπάνω τοῦ μετώπου του ἢ τῆς χειρὸς του,

10 Καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὅποιον θέλει κερασθῆναι ἅδολον εἰς τὸ ποτήριον τῆς ὀργῆς του· καὶ θέλει βασανισθῆναι εἰς πυρὸς καὶ θείριον ἔμπροσθεν τῶν ἁγί-

ων ἀγγέλων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βυσσινισμοῦ τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰῶνων· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀναπαύειν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ ὅποιοι λαμβάνη τὸ χάραγμα τοῦ θνῶματος τοῦ.

12 Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἔδῶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τὰς παραγγέλους τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς ἐμέ· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ὁποῖοι ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τῶρα. Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ τὰ ἀναπαύσιν ἀπὸ τῶν κόπων των· καὶ τὰ ἔργα των ἀκολουθοῦσιν ἡμῶς μὴ αὐτοὺς.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ σύννεφον ἄσπερον, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον ἐκάθητο ἄνθρωπος ὅμοιος μὲ Ἰῶν ἄνθρωπον, ἔχων ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του χρυσοὺν στέφανον, καὶ εἰς τὴν χεῖρα του δρέπανον κοπτερόν.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν ναδῶν, καὶ ἔκραζε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· διότι σὲ ἤλθεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ θερίσης, διότι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον, ἔβαλε τὸ δρέπανόν του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν ναδῶν ὁ ὁποῖος εἶπαι εἰς τὸν οὐρανόν, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν θυσιαστήριων, ἔχων ἔξουσιν ἐπάνω τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ κοπτερόν, καὶ τρύγησον τὰ σταφύλια τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι ὠρίμασαν τὰ σταφύλια τῆς.

9 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρέπανόν

τον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν ληρὸν τὸν μέγαν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐπατήθη ὁ ληρὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τῶν ληνῶν ὡς τῶν χαλινῶν τῶν ἀλόγων, εἰς διαστήματα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανόν μέγα καὶ θαυμαστόν, ἐπὶ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὰς ἐπὶ πληγὰς τὰς ὑστερινὰς, διότι εἰς αὐτὰς ἐτελειώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν θάλην μεμιγμένην μὲ πῦρ· καὶ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ τῆς εἰκόνας του, καὶ τοῦ χαράγματός του, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματός του, οἱ ὁποῖοι ἔστανον ἐπάνω τῆς θαλάσσης τῆς θάληνης, ἔχοντες κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωυσέως τοῦ δοῦλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθινὰ εἶναι αἱ ὁδοὶ σου, ὦ Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.

4 Ποῖος νὰ μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου· διότι σὺ μόνος εἶσαι ὁσῖος· διότι ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι προσκυνῆσαι ἔμπροσθέν σου· διότι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνολίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἐπὶ ἀγγελοὶ ἔχοντες τὰς ἐπὶ πληγὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ναδῶν ἐνδεδυμένοι λευκὰ καθαρά καὶ λαμπρά, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσεῖς.

7 Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐπὶ ἀγγέλους ἐπὶ φιάλας χρυσῆς, γεμισμένας ἀπὸ τῶν θυμῶν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

8 Καὶ ἐγχεύθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς

δυνάμειός του· και κύνεις δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, ὥς ὅπου νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἐπὶ πληγαὶ τῶν ἐπὶ ἀγγέλων.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν ναὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τοὺς ἐπὶ ἀγγέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχύσατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπήλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχυσεν τὴν φιάλην τοῦ ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἔγινεν πληγὴ κακὴ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι εἶχον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπροσκύνουν τὴν εἰκόνα του.

3 Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινεν αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ κάθε ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ἔγιναν αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νερῶν, λέγοντα· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁ ὅποιος εἶσαι, καὶ ὅποιος ἤσθην, καὶ ὁ ὅσιος, διότι αὐτὰ ἔκρινας·

6 Ἐπεὶ δὲ αἷμα ἄγιον καὶ προφητῶν ἐξέχυσαν, καὶ αἷμα εἰς αὐτοὺς ἔδωκας νὰ πῶσι· διότι ἄξιοι εἶναι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον λέγοντα· Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια εἶναι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ἡλίου· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ πῦρ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καύμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ ὅποιος ἔχει ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν πληγῶν τούτων· καὶ δὲν μετενόησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ θρόνου τοῦ θηρίου· καὶ ἔγινεν ἡ βασιλεία του ἐσκοτισμένη· καὶ ἐμάσσωσιν τὰς γλώσσας τῶν ἀπὸ τῶν πόρων,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς πόρους τῶν καὶ ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ Εὐφράτη· καὶ ἐξηράνθη τὸ κερὸν του, διὰ νὰ εἰσπρασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλείων τῶν ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντος καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτου τρία πνεύματα ἀκάθαρτα ὅμοια μὲ βασιλάχους·

14 Διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων, τὰ ὁποία κάμνουσι σημεῖα, καὶ ἐκπορεύονται εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, νὰ τοὺς συνάξωσιν εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

15 (Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ἐκεῖνος, ὁποῦ εἶναι ἐξυπνός, καὶ φυλάττει τὰ φορέματά του, διὰ νὰ μὴ περιπατῇ γυμνός, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην του.)

16 Καὶ τοὺς ἰσύνεισεν εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊκὰ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχυσεν τὴν φιάλην του εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγεν· Ἐγίνε.

18 Καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμός ἔγινε μέγας, ὁποῖος δὲν ἔγινεν ἄφ' οὗ ἐπλάσθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τόσος σεισμός οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρεῖς μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἀνεκατέσθη εἰς ἐνθρόμησιν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ποτήριον τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ τῆς ἀγῆς του.

20 Καὶ κάθε πῆπος ἐφυγε, καὶ βου-
νὰ δὲν ἐδρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς βάρους τικάντου ἔπεσον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐβλάσφημησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν διὰ τῆς πληγῆς τῆς χαλᾶς, διότι μεγάλη εἶναι ἡ πληγὴ τῆς κατὰ πολλὰ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπὶ ἀγγέλους· οἱ ὅποιοι εἶχον τὰς ἐπὶ φιάλας καὶ συνέλαλον μετ' ἐμὲ, λέγων εἰς ἐμὲ· Ἐλθὲ, θέλω δεῖξει εἰς σὲ τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, ἣ ὅποια κάθηται ἐπάνω τῶν πολλῶν νερῶν.

2 Ὁμοῦ μετ' ἐν ὅποιαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμιθρόθησαν ἀπὸ τοῦ κρασίου τῆς πορνείας τῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ μετεφέρεθ' ἀπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμεν ἑπάνω θηρίου κοκκίνου, γεμάτων ἀπὸ κόκκινου βλασφημίας, ἔχοντος ἐπὶ κεφαλᾷ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον ἐνδεδυμένη μετὰ πορφύρας καὶ μετὰ κόκκινου, καὶ χρυσομένῃ μετὰ χρυσοῦ καὶ λίθους πολυτίμους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα εἰς τὴν χεῖρα τῆς χρυσοῦς ποτήριον, γεμάτων ἀπὸ βδελύγματα καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας τῆς,

5 Καὶ ἐπάνω τοῦ μετώπου τῆς ἦτον ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθούσαν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, μέγα θαῦμα.

7 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἰθαύμασας; ἐγὼ θέλω σὲ εἰπεῖν τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ ὁποῖον τὴν βαστάζει, καὶ ἔχει τὰς ἐπὶ κεφαλᾷ καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι

γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦται.

9 Ἐδὼ εἶναι ὁ τοῦς ὁ ὁποῖος ἔχει σφίον. Αἱ ἐπὶ κεφαλᾷ εἶναι ἐπὶ βουνά, ὅπου κάθηται ἡ γυνὴ ἐπάνω τῶν.

10 Καὶ εἶναι ἐπὶ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ ἕνας εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ θίαν ἔλθῃ, εἶναι χρεῖα νὰ μείνῃ αὐτὸς ὁλόγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐπὶ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη βασιλεύουσιν δὲν ἔλαβον, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὁμοῦ μετὰ τὸ θηρίον ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὄραν.

13 Αὐτοὶ ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ θηρίον.

14 Αὐτοὶ θέλουσι πολεμήσει ὁμοῦ μετὰ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει τοῖς νικήσει, διότι εἶναι ὁ Κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει εἰς ἐμὲ· Τὰ νερά τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου κάθηται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες εἰς τὸ θηρίον, αὐτοὶ θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι τὴν κάμει ἔρημον καὶ γυμνήν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας τῆς, καὶ θέλουσι τὴν κατακαῖν εἰς τὸ πῦρ.

17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας τῶν νὰ κάμωσι τὴν γνώμην του, καὶ νὰ κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ παραδώσωσι τὴν βασιλείαν τῶν εἰς τὸ θηρίον, ὥς ὅπου νὰ τελειωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὅποισιν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ὅποια ἔχει

Βασιλείαν ἐπάνω τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτῶν εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἔρχετον ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης του.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δόναμιν, καὶ μεγάλην φωνὴν, λέγων· Ἐπαύσατε, Ἐπαύσατε ὅ, βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἔργα κατωικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ καταφυγὴν καθὲς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ καταφυγὴ καθὲς ὁρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμσημένον·

3 Διότι ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἐπότιας ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὁμοῦ μετ' αὐτὴν ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀσωτίας τῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἀπὸ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, διὰ τὰ μὴ συγκοινωνήσατε εἰς τὰς ἁμαρτίας τῆς, καὶ διὰ τὰ μὴ λάβητε ἀπὸ τὰς πληγὰς τῆς.

5 Διότι ἐφθασαν αἱ ἁμαρτίαι τῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμίσθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά τῆς.

6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτήν, καθὼς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς σᾶς, καὶ διπλώσατε εἰς αὐτὴν διπλὰ κατὰ τὰ ἔργα τῆς· εἰς τὸ ποτήριον εἰς τὸ ὅποιον ἐκράσατε, κεράσατε εἰς αὐτὴν διπλῶν.

7 Ὅσα ἐδόξασε τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ συνετρόφησε, τόσον βασιανισμόν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι εἰς τὴν καρδίαν τῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ πένθος δὲν θέλω ἰδεῖν.

8 Διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἡμέραν θείλουσιν ἔλθει αἱ πληγαὶ τῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πείνα· καὶ εἰς τὸ πῦρ θέλει κατακαῆ, διότι ἰσχυρὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος τὴν κρίνει.

9 Καὶ θέλουσι τὴν κλαύσει καὶ πενθήσει εἰς αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπόρνευσαν ὁμοῦ μετ' αὐτὴν καὶ συνετρόφησαν, διὰ τὸ ἰδοὺ τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς,

10 Στέκοντες ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, λέγοντες· Ἀλλοῖμονον, ἀλλοῖμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, διότι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ πενθοῦσιν εἰς αὐτήν, διότι τὰς πραγματείας των πλέον κἀνείς δὲν ἀγοράζει·

12 Τὰς πραγματείας τοῦ χρυσοφου καὶ ἁσημίου, καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαρίτων, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξίου, καὶ κοκκίου· καὶ καθὲς ἔθλον ἀρωματικόν, καὶ καθὲς ἄγγειον ἐλεφάντινον, καὶ καθὲς ἄγγειον ἀπὸ ἔθλου τιμιώτατον, καὶ χαλκόν, καὶ σιδήρον, καὶ μάγμαρον·

13 Καὶ κινάμαμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μόρον, καὶ λίβανον, καὶ κρᾶσιον, καὶ ἔλαιον, καὶ σμύρναλιν, καὶ σίτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ὄλογα, καὶ ἀμάξια, καὶ σῶματα, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ ὀπωρικόν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σέ, καὶ ὅλα τὰ πολυτελῆ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σέ, καὶ δὲν θέλεις πλέον τὰ εἶρα.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ ὅποιοι ἐπλούτησαν ἀπὸ αὐτῆς, θέλουσι σταθῇ ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Ἀλλοῖμονον, ἀλλοῖμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινά καὶ πορφύρα καὶ κόκκινα, καὶ χρυσομένη με χρυσάφι καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας· διότι εἰς μίαν ὥραν ἠρημώθη ὁ τόπος πλοῦτος.

17 Καὶ καθὲς κυβερνήτης, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω τῶν πλοίων, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθησαν ἀπὸ μακρόθεν,

18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς, λέγοντες· Ποία ἦσαν ὁμοῖα μετ' αὐτὴν πόλιν τὴν μεγάλην,

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπάνω τῶν κεφαλῶν των, καὶ ἔκραζον κλαίοντες·

καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Ἄλλοι μο-
νον, ἄλλοι μονον, ἢ πόλις ἢ μεγάλη,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλοῦθησαν ἀπὸ τὴν
τιμιότητά της ὕλοι· ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
ἔχουσι πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν, δίδω-
σι εἰς μίαν ὥραν ἡρημώθη.

20 Εὐφραίνου εἰς αὐτὴν οὐρανέ, καὶ
οἱ ἅγιοι ὑπόστολοι καὶ οἱ προφῆται,
δίδωσι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὴν κρίσιν σας
δὲ αὐτῆς.

21 Καὶ ἕνας ἄγγελος ἰσχυρὸς ἐπῆρε
λίθον μεγάλον ὡς μυκλήτην, καὶ ἔρριπεν
εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὐδὲν μὲ
ἄρμην θέλει ῥιφθῇ ἡ Βαβυλὼν ἢ πόλις
ἢ μεγάλη, καὶ δὲν θέλει εὐρεθῇ πλέον.

22 Καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαροῦδων καὶ
τῶν μουσικῶν καὶ τῶν αὐλητῶν καὶ
τῶν σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῇ
πλέον εἰς σέ· καὶ κἀνεῖς τεχνίτης
κάθε τέχνης δὲν θέλει εὐρεθῇ πλέον
εἰς σέ· καὶ φωνὴ μύλου δὲν θέλει
ἀκουσθῇ πλέον εἰς σέ.

23 Καὶ πῶς λέχουσ δὲν θέλει φωνὴ
πλέον εἰς σέ· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ
νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον εἰς
σέ· διότι οἱ ἔμπροσθέν σου ἦσαν οἱ με-
γιστᾶνες τῆς γῆς, δίδωσι εἰς τὴν μα-
γείαν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ εἰς αὐτὴν ἐδρέθη τὸ αἷμα
τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων
τῶν ἰσφαγμένων ἐπάνω τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἤκουσα ὡς φω-
νὴν μεγάλην πολλοῦ ὄχλου εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ἀλληλοῦῖα· ἢ
σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ
δύναμις εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μας.

2 Δίδωσι ἀληθινὰ καὶ δίκαια εἶναι αἱ
κρίσεις του· διότι ἔκρινεν τὴν πόρνην
τὴν μεγάλην, ἢ ὁποία ἐφθείρε τὴν γῆν
μὲ τὴν πόρνευσαν της, καὶ ἐξεδίκησε
τὸ αἷμα τῶν δούλων του ἀπὸ τὴν χεῖ-
ρα της.

3 Καὶ δευτέραν φοράν εἶπον· Ἀλ-
ληλοῦῖα. Καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀνα-
βαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰ-
κοσιέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
καὶ ἔπροσκύνησαν τὸν Θεόν ὁ ὅποι-

ος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου, λέγον-
τες· Ἀμήν· Ἀλληλοῦῖα.

5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν θρό-
νων, καὶ ἔλεγεν· Αἰνεῖτε τὸν Θεόν μας
ὕλοι οἱ δούλοι του, καὶ οἱ φοβούμενοι
αὐτόν, μικροὶ καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν πολλοῦ ὄχ-
λου, καὶ ὡς φωνὴν νεῶν πολλῶν,
καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, καὶ
ἔλεγον· Ἀλληλοῦῖα· διψή ἐβασίλευσε
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ.

7 Ἄς χαίρωμεν καὶ ἂς ἀγαλλιώμε-
θα, καὶ ἂς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς
αὐτόν· διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρ-
ρίου, καὶ ἡ γυνὴ του ἡτοιμάσατο τὸν
ἑαυτὸν της.

8 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἡ ἐνδυθῇ
βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· δι-
ότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα
τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· Μα-
κάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ δεῖπνον
τοῦ γάμου τοῦ Ἀρίου. Καὶ λέγει
εἰς ἐμέ· Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθι-
νοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν πο-
δῶν του ἡ τὸν προσκυνήσω· καὶ λέ-
γει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ κάμνης τοῦτο·
σύνδουλός σου εἰμαι καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησον τὸν
Θεόν· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ
εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμέ-
νον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ἄσπρον, καὶ ὁ
καθήμενος ἐπάνω του ἐκαλεῖτο πι-
στός καὶ ἀληθινός, καὶ μὲ δικαιοσύ-
νην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ ὀμμάτιά του ὡς φλόξ
πυρός, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του
διαδήματα πολλὰ· καὶ εἶχεν ὄνομα
γεγραμμένον, τὸ ὅποιον κἀνεῖς δὲν
γνωρίζει παρὰ αὐτός.

13 Καὶ ἐνδεδυνμένος ἱμάτιον βαρ-
μένον μὲ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομά
του· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ὅποια
εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, ἠκολούθουν εἰς
αὐτόν ἐπάνω ὀλόγων ἄσπρων, ἐνδε-

μένοι βόσσιμα ἄσπρα καὶ καθάρᾳ.

15 Καὶ ἀπὸ τοῦ στόμα του ἐκπορεύεται σπαθὶ κοπτερὰν, διὰ τὴν πνεύσην μὲ αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει τοὺς ποιμένας μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ αὐτὸς θέλει πατήσῃ τὸν ληνὸν τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπάνω τοῦ φορεματός του καὶ ἐπάνω τοῦ μηροῦ του τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος, κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἑνα ἄγγελον στίκοντα εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων εἰς ὅλα τὰ ὄντα τὰ ὅποια πεύονται εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἐλθετε, καὶ συναχθῆτε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ.

18 Αὐτὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ισχυρῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων καὶ σάρκας ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀθήνται ἐπάνω των, καὶ σάρκας ὄλων ἀλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ Θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματά των συνηγμένα νὰ κήρῳσι πόλεμον μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, καὶ μὲ τὸ σιγάνειμά του.

20 Καὶ ἐπάσθη τὸ Θηρίον, καὶ ὁμοῦ μὲ τοῦτο ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ σημεῖα ἔμπροσθέν του, μὲ τὰ ὅποια ἐπλάνησεν ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὸ χάραγμα τοῦ Θηρίου, καὶ ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἐπροσκύνουν τὴν εἰκόνα του· ζῶντες ἐρρίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ἣ ὅποια καλεῖται μὲ Θανάσιον.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφρονεύθησαν μὲ τὸ σπαθὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, τὸ ὅποιον ἐξεπορεύετο ἀπὸ τοῦ στόμα του· καὶ ὅλα τὰ ὄντα ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τὰς σάρκας των.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εἶχε τὴν

κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἔλυσεν μεγάλην εἰς τὴν χεῖρα του.

2 Καὶ ἐκράτηςεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄντα τὸν ἀρχαῖον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διάβολος καὶ Σατανᾶς· καὶ τὸν ἔδωκεν χίλια ἔτη.

3 Καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν ἀβύσσον, καὶ τὸν ἐκλείσεν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω του, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλεον τὰ ἔθνη, ἕως ὅπου νὰ τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι χρεῖα νὰ λυθῇ αὐτὸς διὰ ὀλίγον καιρὸν.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπάνω των, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς· καὶ εἶδον τὰς ψυχὰς τῶν πελεκισφαιμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἐπροσκύνησαν εἰς τὸ Θηρίον, οὐδὲ εἰς τὴν εἰκόνα του· καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμά του ἐπάνω τοῦ μετώπου των, καὶ ἐπάνω τῆς χειρὸς των· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς δὲν ἀνέζησαν ἕως ὅπου νὰ τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μυκάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· ἐπάνω τοῦτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν του·

8 Καὶ θέλει ἐξέλθει νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, νὰ συνάξῃ εἰς πόλεμον αὐτοὺς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπάνω τοῦ πλάτους τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαμμένην· καὶ κατέβη πᾶς

ἀπὸ τῶν Θεῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ τοὺς κατέφαγεν·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπλάνασεν ἐβρίσθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θειασίου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανισθῇ ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον ἄσπρον μέγαν, καὶ ἐκείνων ὁ ὁποῖος ἐκάθιστο ἐπάνω του, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τότε δὲν ἐβρέθη δι' αὐτά.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, στέκοντας ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἡνυχίσθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἡνοιχθή, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα τῶν.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκροὺς τῆς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾠδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τῶν· καὶ καθεὶς ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα τῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾠδης ἐβρίσθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· αὐτὸς εἶναι ὁ δευτέρος θάνατος.

15 Καὶ ὁποῖος δὲν ἐβρέθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβρίσθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν νέον καὶ γῆν νέαν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαλνύσαν ἀπὸ τῶν Θεῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην ἐστολισμένην διὰ τὸν ἄνδρα τῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, λέγουσαν· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσῃ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαοὶ του, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, Θεὸς τῶν.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλειφῇ κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ ὁ

θάνατος δὲν θέλει εἶναι πλέον· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶναι πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθιστο ἐπάνω τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, ἔρχομαι ἄρα· καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· διότι αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Ἐγινεν· ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ὁποῖος διψᾷ, ἐγὼ θέλω δῶσθαι εἰς αὐτὸν δωρεάν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς.

7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσῃ ὅλα, καὶ θέλω εἶναι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ υἱός.

8 Ἀλλὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀπίστων καὶ βδελυγμένων καὶ φονέων καὶ πόρνων καὶ μάγων καὶ ειδωλολατρῶν, καὶ ὅλων τῶν ψεύστων, τὸ μέρος των εἶναι εἰς τὴν λίμνην ἡ ὅποια καλεῖται μὲ πῦρ καὶ μὲ θειάσιον, τὸ ὁποῖον εἶναι δευτέρος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ ἕνας ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἐπὶ φιάλας τὰς γεμισμένας ἀπὸ τῆς ἐπὶ πληγὰς τὰς ὑπερίνας· καὶ ἐλάλησεν ὁμοῦ μὲ ἐμέ, καὶ εἶπε· Ἐλθέ, θέλω δεῖξαι εἰς σέ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.

10 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύματος εἰς βουνὸν μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμέ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαλνύσαν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τῶν Θεῶν.

11 Καὶ ἦχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ τῆς ὁμοιοῦς μὲ λίθου πολυμοῦ, ὡς λίθον ἁσπίων κρυσταλλοειδῆ.

12 Καὶ εἶχε τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ εἶχε δώδεκα πύλας, καὶ εἰς τὰς πύλας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὅποια εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν νύων τοῦ Ἰσραὴλ.

13 Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, ἦσαν τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν βορρᾶν, τρεῖς πύλαι·

ἀπὸ τὸν νότιον, τρεῖς πόλιν· ἀπὸ τὴν ὅσιν, τρεῖς πόλιν.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε ὡδεκα θεμέλια, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρρίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει ὁμοῦ ἐμὲ εἶπε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ ἃ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πόλεις τῆς καὶ τὸ τεῖχος τῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κείται τετραγώνως, καὶ τόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε ἡ πόλις μὲ τὸν κάλαμον εἰς σταδίους δώδεκα χιλιάδας· τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος τῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος τῆς κατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηγῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὅποιον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τεύχους τῆς, ἦτον ἀπὸ ἱασπιν· καὶ ἡ πόλις ἦτον ἀπὸ χρυσάφι καθαρὸν, ὁμοῖον ἃ ὕλον καθαρὸν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τεύχους τῆς πόλεως ἦσαν ἀπὸ κάθε λίθου πολυτίμου ἐστιαλισμένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἱασπις· τὸ δεύτερον, ἰάφιρις· τὸ τρίτον, χαλκήδων· τὸ τέτατον, σμάραγδος·

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, ἰσάριος· τὸ ἑβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὄγδον, βήρυλλος· τὸ ἔνατον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἰσίδιος.

21 Καὶ αἱ δώδεκα πόλιν, ἦσαν δώδεκα μαργαρίται, καὶ κάθε μία τῶν πόλεων ἦτον ἀπὸ ἑνα μαργαρίτην· καὶ ἡ πλῆτεια τῆς πόλεως ἦτον χρυσάφι καθαρὸν, ὡς ὕλος διαφανής.

22 Καὶ τὰς δὲ εἶδον εἰς αὐτήν· διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Πατοκράτωρ, εἶναι τὰς τῆς, καὶ τὸ Ἀρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ τὰ φέγγωσιν εἰς αὐτήν· διότι ἡ δόξα τοῦ

Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος τῆς εἶναι τὸ Ἀρριον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σῶζονται, θέλουσι περιπατήσαι εἰς τὸ φῶς τῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ αἱ πόλιν τῆς δὲν θέλουσι κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι ἐκεῖ νύξ δὲν θέλει εἶναι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνων εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κῆρὲν πολυσμένον, καὶ προσενοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεύδος δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν· παρὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρρίου.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καθαρὸν ποταμὸν νεροῦ ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρυσταλλόν, ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρρίου.

2 Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἦτον τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ καθ' ἑκάστιον μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπὸν του· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνων.

3 Καὶ κῆρὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρρίου θέλει εἶναι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δοῦλοι του θέλουσι λατρεύει εἰς αὐτόν.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι ἐπάνω τῶν μετώπων των.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον καὶ φῶς ἡλίου, διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῖς φωτίζει· καὶ θέλουσι βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

6 Καὶ εἶπε εἰς ἐμὲ· Ἀδελφοί οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του τὰ δεῖξαι εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι· χρειὰ τὰ γίνωσι ταχέως·

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον αὐτὰ καὶ ἤκουσα· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος ἐδείκνυνεν εἰς ἐμέ αὐτὰ.

9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ (κάμνης τοῦτο)· διότι εἰμαι σύνδουλος σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τοῦτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

11 Ὅποιος ἀδικεῖ, ἅς ἀδικήσῃ ἀκόμῃ· καὶ ὁποῖος εἶναι ὕπαρξος, ἅς ἦναι ὕπαρξος ἀκόμῃ· καὶ ὁ δίκαιος, ἅς δικαιωθῇ ἀκόμῃ· καὶ ὁ ἅγιος, ἅς ἁγιασθῇ ἀκόμῃ.

12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· καὶ ὁ μισθός μου εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ, νὰ ἀποδώσω εἰς καθ' ἓνα καθὼς θέλει εἶναι τὸ ἔργον του.

13 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κάμνουναι τὰς παραγγελίας του, διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐξουσία των εἰς τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ εἰσελθῶσι εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ σκύλοι καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ κάμνει ψεῦδος.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ μαρτυρήσῃ εἰς ὑμᾶς αὐτὰ εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐγὼ εἰμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἄσπῃς ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ἀγερνός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει ἅς εἴπῃ, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διψᾷ ἅς ἔλθῃ, καὶ ὁποῖος θέλει ἅς λαμβάνῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς δωρεάν.

18 Διότι μαρτυρῶ εἰς κάθε ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τοῦτου· ἐὰν κἀνείς προσθέσῃ εἰς αὐτὰ, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθήσῃ εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

19 Καὶ ἐὰν κἀνείς ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας τοῦτης, θέλει ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τῆν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν αὐτὰ· Ναί, ἔρχομαι ταχέως· ἀμήν. Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μεῖς ὅλους σας. Ἀμήν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

200

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ἀριθ. χρ. 2013

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας